20 Ἰανουαρίου

Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου

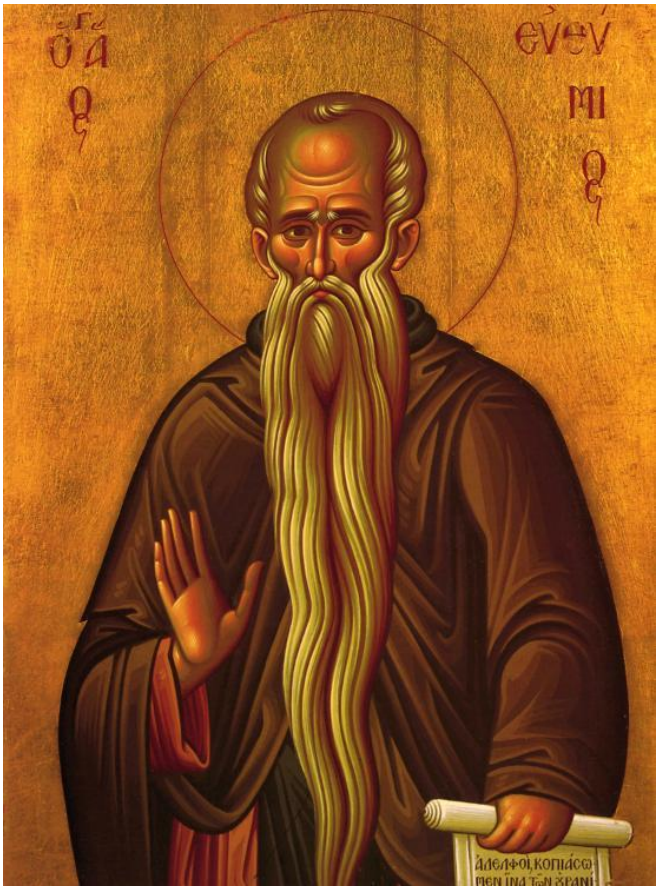

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος ⲗ ⲙ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

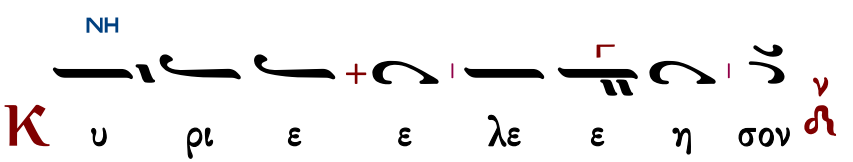

NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον

ἕτερα

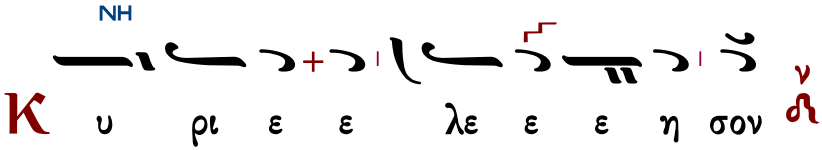

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

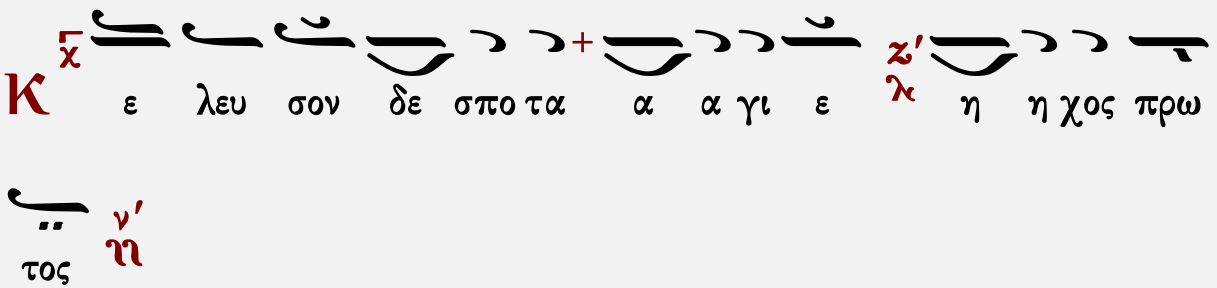

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στιχηρὰ Προσόμοια

Πανεύφημοι μάρτυρες

ἦχος α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σόν, τόκον προκατήγγειλε, σταλεὶς οὐράνιος ἄγγελος, ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος στείρας, Ἰωάννου· τούτου γάρ, ἐδείχθης ζηλωτὴς ἐκμαγεῖόν τε, ἀκτήμων ἄοικος· βαπτιστὴς καὶ ὀρεσίτροφος, ὑπερλάμψας, τοῖς ἀπείροις θαύμασι.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάτερ Εὐθύμιε καρπός, ἔφυς μὲν στειρώσεως, ἀλλ᾽ ὤφθης ὄντως πολύγονος· ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, μοναστῶν πεπλήρωται, ἡ ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σός, βίος ἀνυπέρβλητος, ἡ πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκ πράξεων, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας ἐνδιαίτημα, ἐν δύω φύσεσιν, ἕνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν, ᾧ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμων.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

ἦχος δ΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ροπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπειγομένην, ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρακε, τότε παμμακάριστε, δῶρον θεόσδοτον, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμηνυκὸς σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· ὅθεν ἐκ βρέφους προηγμένος, τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ εὐηρέστησας, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον πάτερ εὑρών, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοι ἐξήστραψεν, ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγή, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι᾽ ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ θεωρίᾳ καὶ πράξει διαλάμψας, σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος κανὼν ἀρετῆς, καὶ χαρακτὴρ ἀκριβέστατος, τῶν αἱρουμένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι· ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, Χριστὸν δὲ ἕνα, ἐν δύω φύσεσι γνωριζόμενον· καὶ τὰς συνόδους ἰσαρίθμους, τῇ τετρακτύϊ τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουήλ, πάτερ Εὐθύμιε, φερωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, μοναζόντων βακτηρία, καὶ ἑδραίωμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος γ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ᾽ ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διὸ μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἀργοσύντομον	Πέτρου Φιλανθίδου
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριήλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ | Δευτέρα | Τρίτη | Τετάρτη | Πέμπτη | Παρασκευὴ

Κυριακῇ
ψαλμός 133:1

ἑσπέρας

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

δου δη ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα αν τες

οι δου ου λοι Κυ ρι ου (β΄)

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δου ου λοι Κυ ρι ι ου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀναγνώσματα | Λουκᾶς Λουκᾶ

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος ἡ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

Κ υ υ ρι ος εισ α κου σε ται αι μου εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον (β΄)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

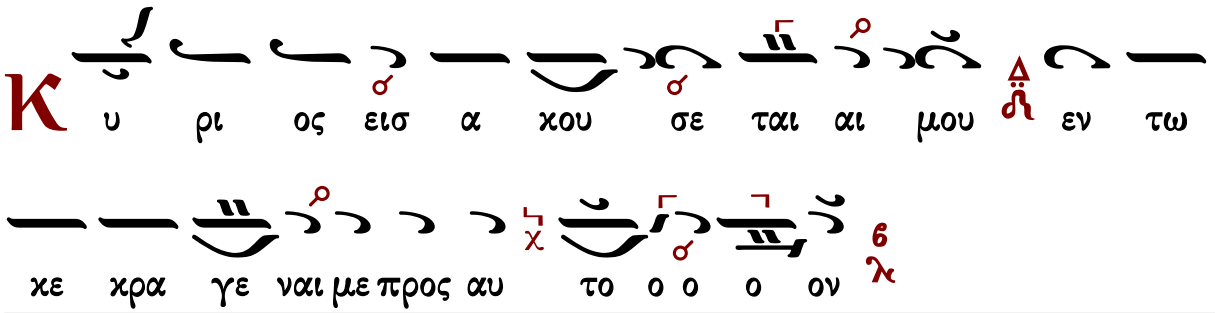

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ἐ ἠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

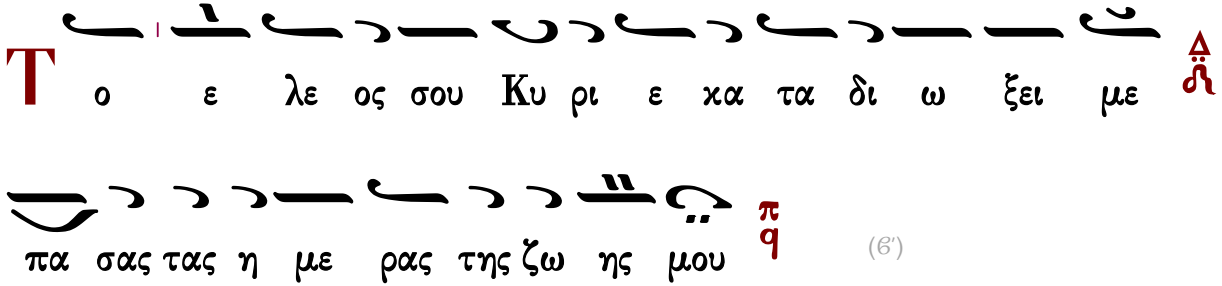

(β΄)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

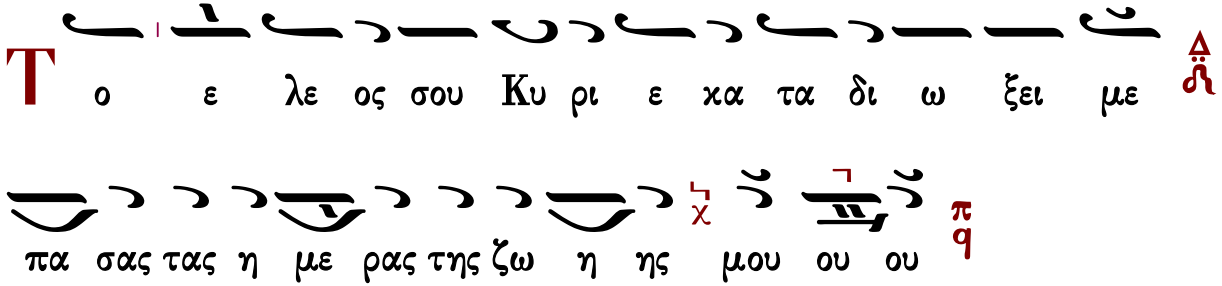

Τετάρτη
ψαλμός 53

ἑσπέρας

Ἦχος λ π ἠ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

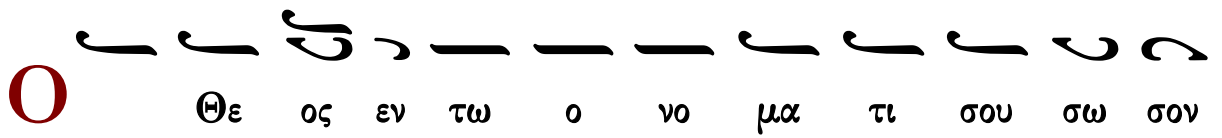

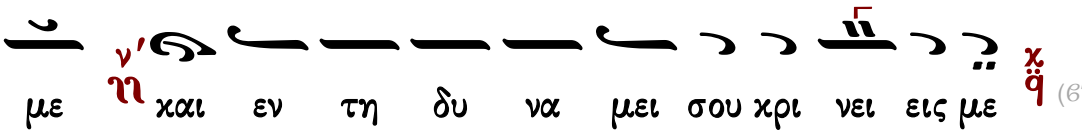

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

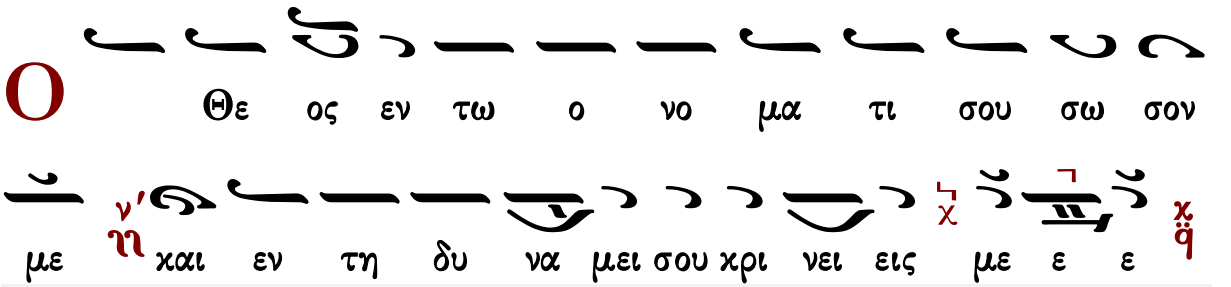

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

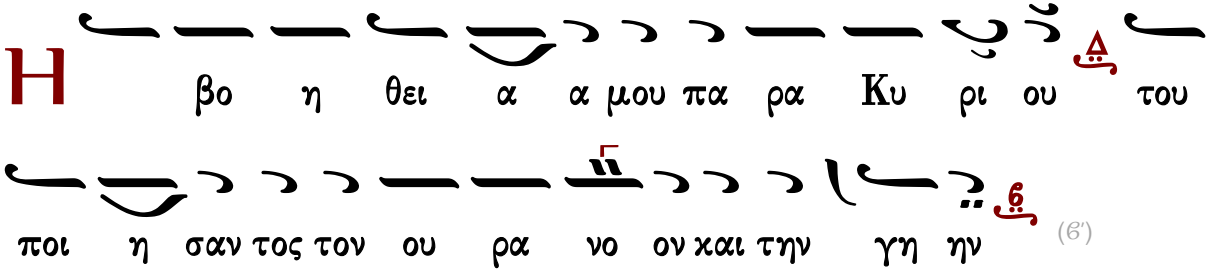

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

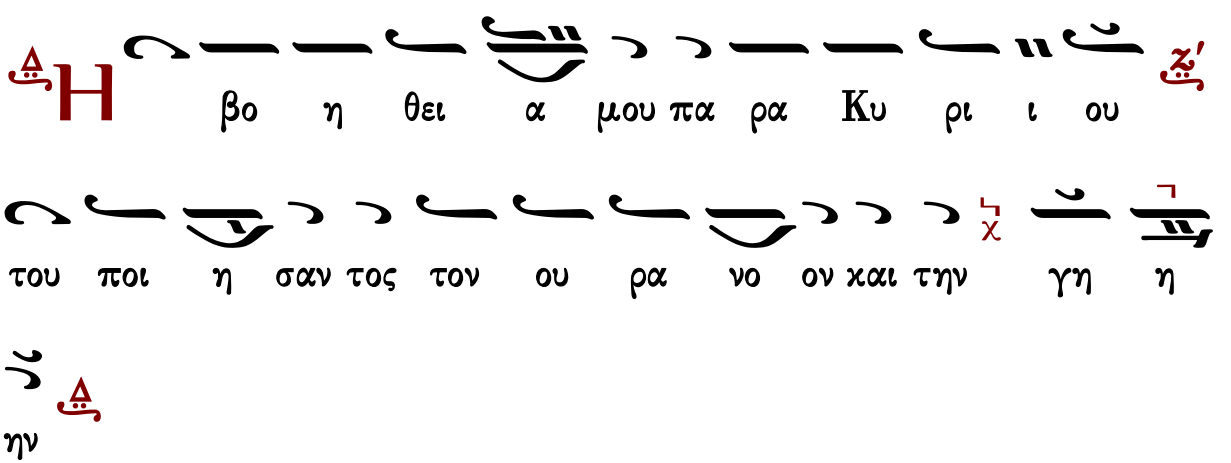

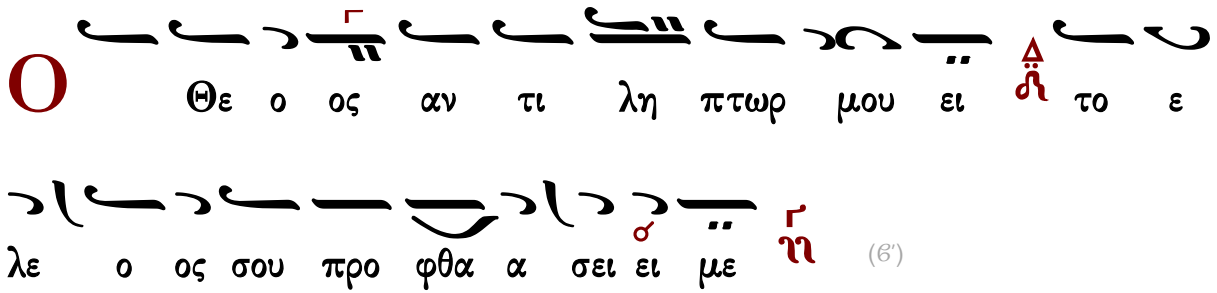

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

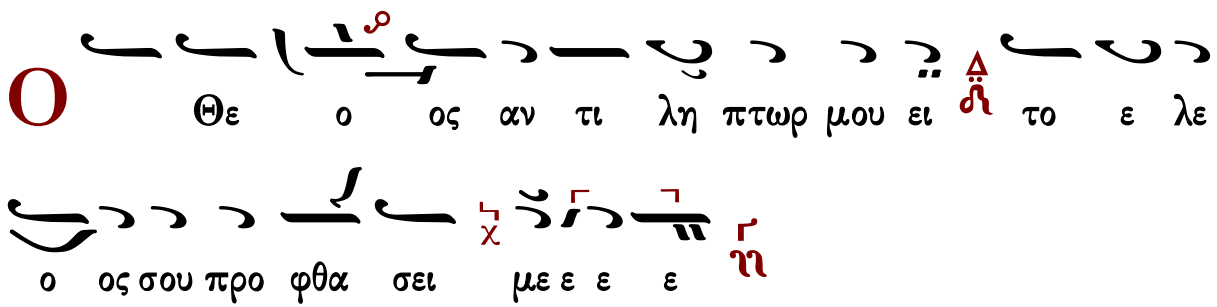

Ἀναγνώσματα

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

3:1-9

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

5:15-23 κ΄ 6:1-3

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταί περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

4:7-15

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, **καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.**

Δεήσεις

Ἦχος λ΄ ϡ΄ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

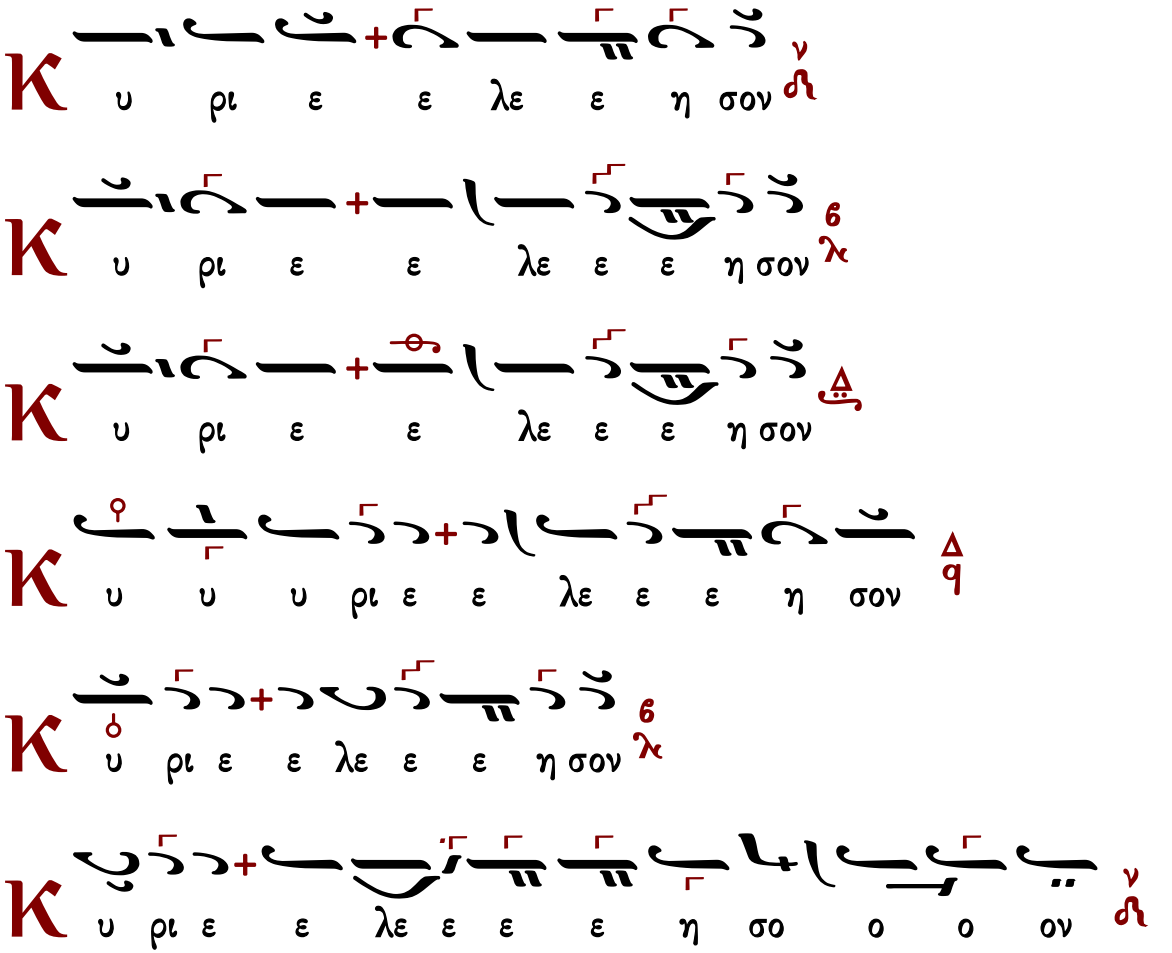

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος γ΄

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννήτορσιν ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγχνων γεννήσεται ἡμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης δὲ γαστρί, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἐκ σπαργάνων τῇ εὐχῇ συνανεστράφης, πάτερ Εὐθύμιε.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι

ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

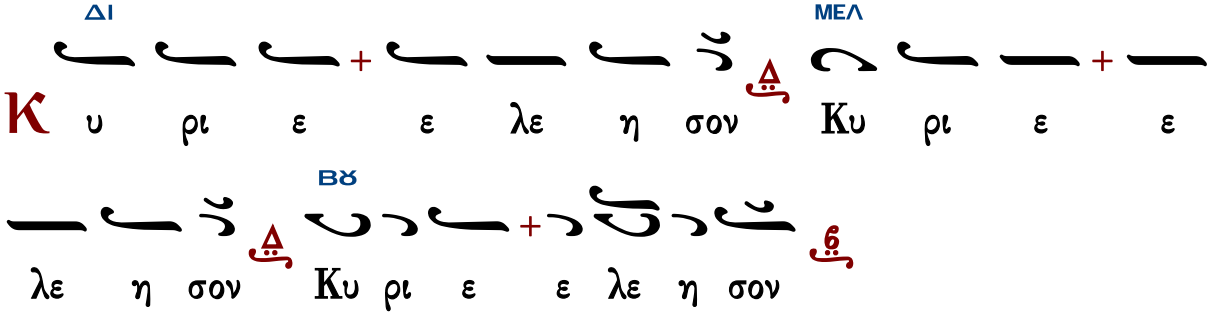

ἀγιορείτικα

Ἦχος Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

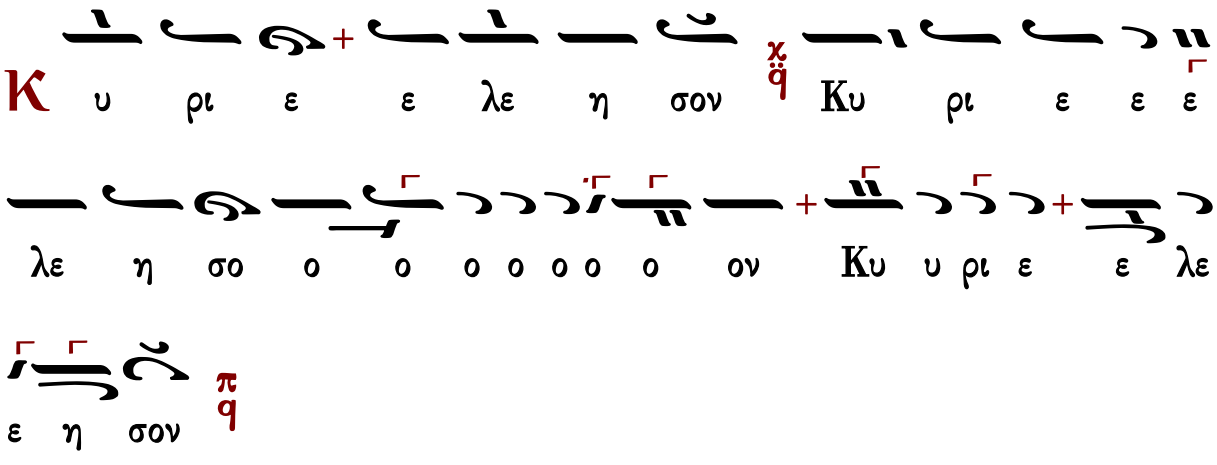

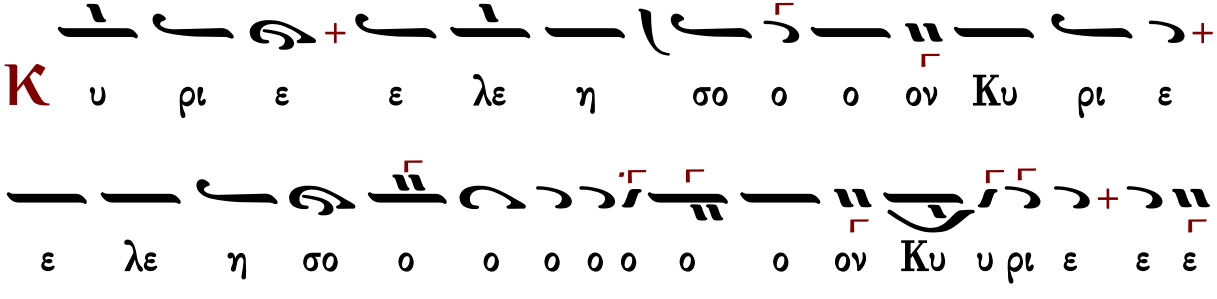

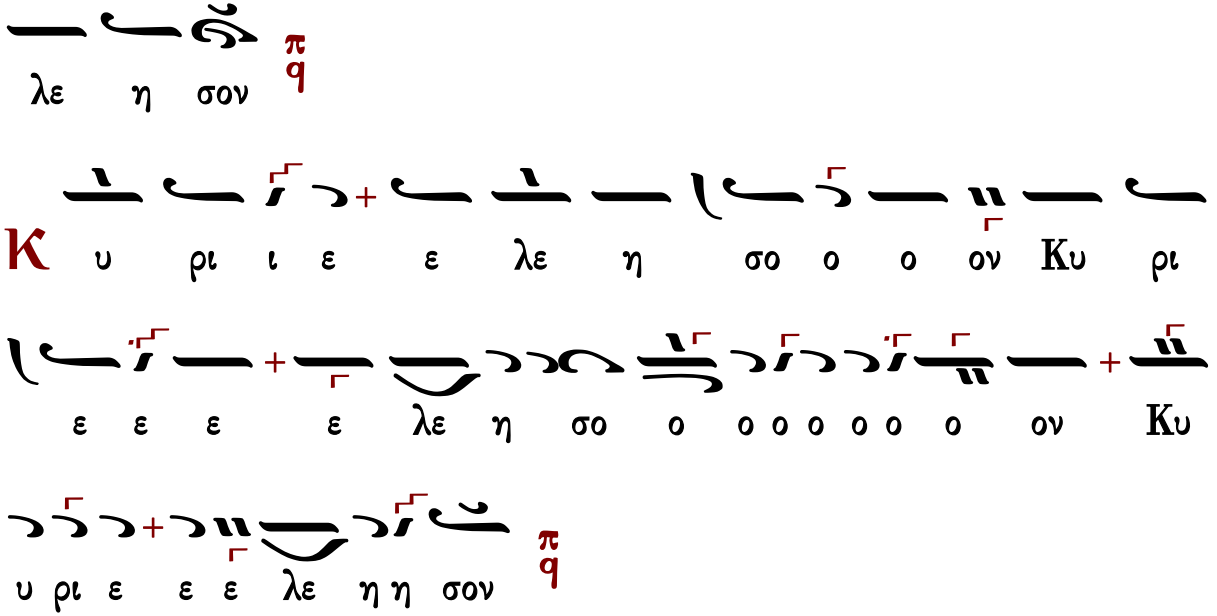

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεοδοσίου Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη — Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Στίχηρὰ Προσόμοια

Χαίροις ἀσκητικῶν — ἦχος πλ.α΄

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχή, τῆς Ἐκκλησίας γεγονὼς πάτερ ὅσιε· τῇ σῇ γὰρ γεννήσει πάσας, αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς, ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· διὸ σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Τῶν οὐρανίων, οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα, χαρὰς ἔπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, οἷς καὶ συναυλιζόμενος, φωτός τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Ῥάβδῳ τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθείς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· χειμάρρουν τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγήν, νοερῶς παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγάς σωτηρίους, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐπιρροαῖς δέ, θείου Πνεύματος ὅσιε, πιαινόμενος, ὥσπερ φοίνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ στῦλος πυρίμορφος, ὤφθης θεόφρον καὶ πλήρης, φωτοειδοῦς ἐπιλάμψεως, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ὄντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ παμμακάριστε, διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἔνθα ἦχος πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Εὐθύμιε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θείᾳ, δικαιοσύνῃ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρί, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρητον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Δοσιθέου Μοναχοῦ Ι Δοσιθέου Μοναχοῦ ΙΙ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.
καὶ πάλιν
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ΄ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ΄ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν

σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν

αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἐπεφάνης σήμερον

ἦχος δ΄

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξ Αἰγύπτου ἤστραψας ὡς ἑωσφόρος, καὶ τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς, ἠγλαϊσμένε Εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ᾽ ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἦχος πλ.α΄

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατείᾳ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας· καὶ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμιε θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τοὺς πάντας σῴζειν ὡς οὖσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτωτε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου γευσάμενος ὅσιε, μοναζόντων ἐδείχθης, διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς πίστεως. Σημαιοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171	Πέτρου Λαμπαδαρίου	279	Γαβριὴλ Κουντιάδου
256	Πέτρου Λαμπαδαρίου	179	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
306	Χρυσοστόμου μοναχοῦ		

Προκείμενον

ψαλμός 115

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.187*

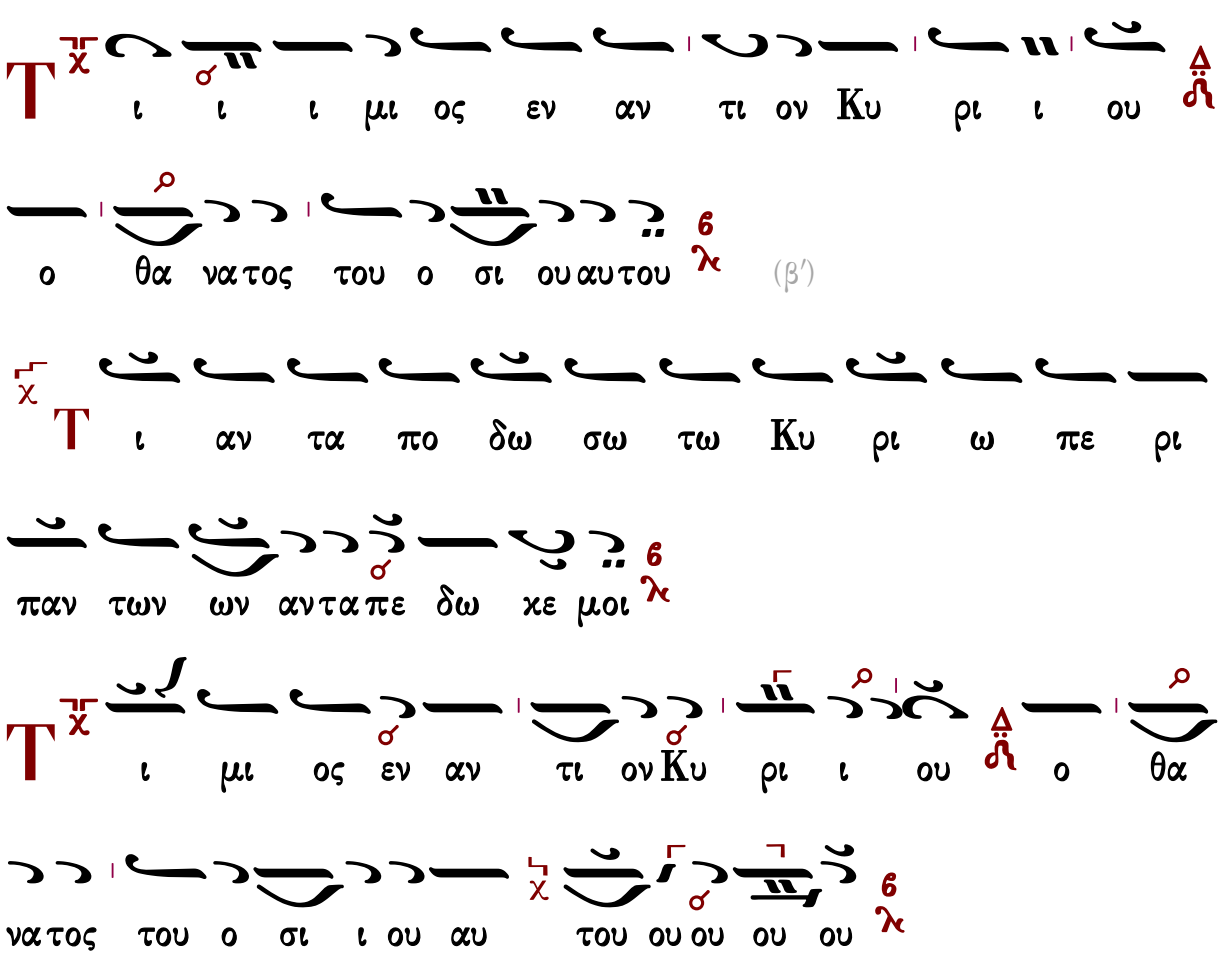

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

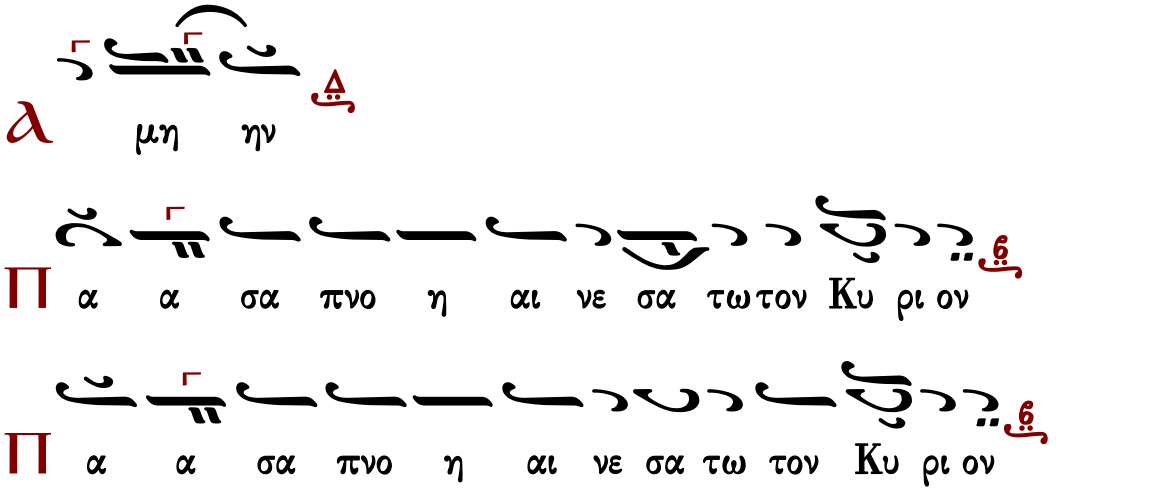

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

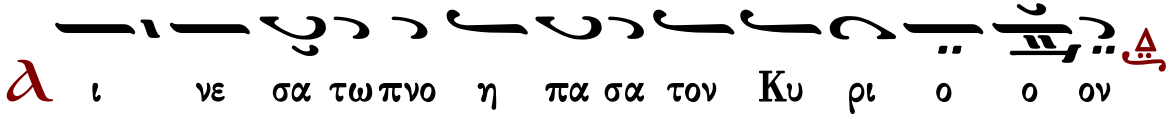

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:27-30
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. [28]Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. [29]Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι πρᾷός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. [30]Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

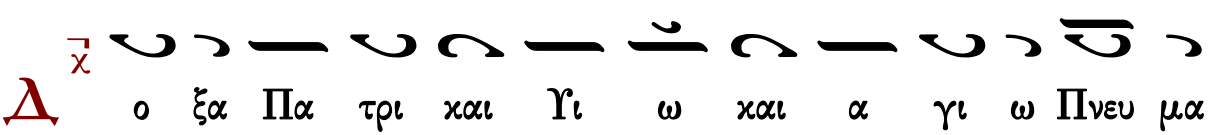

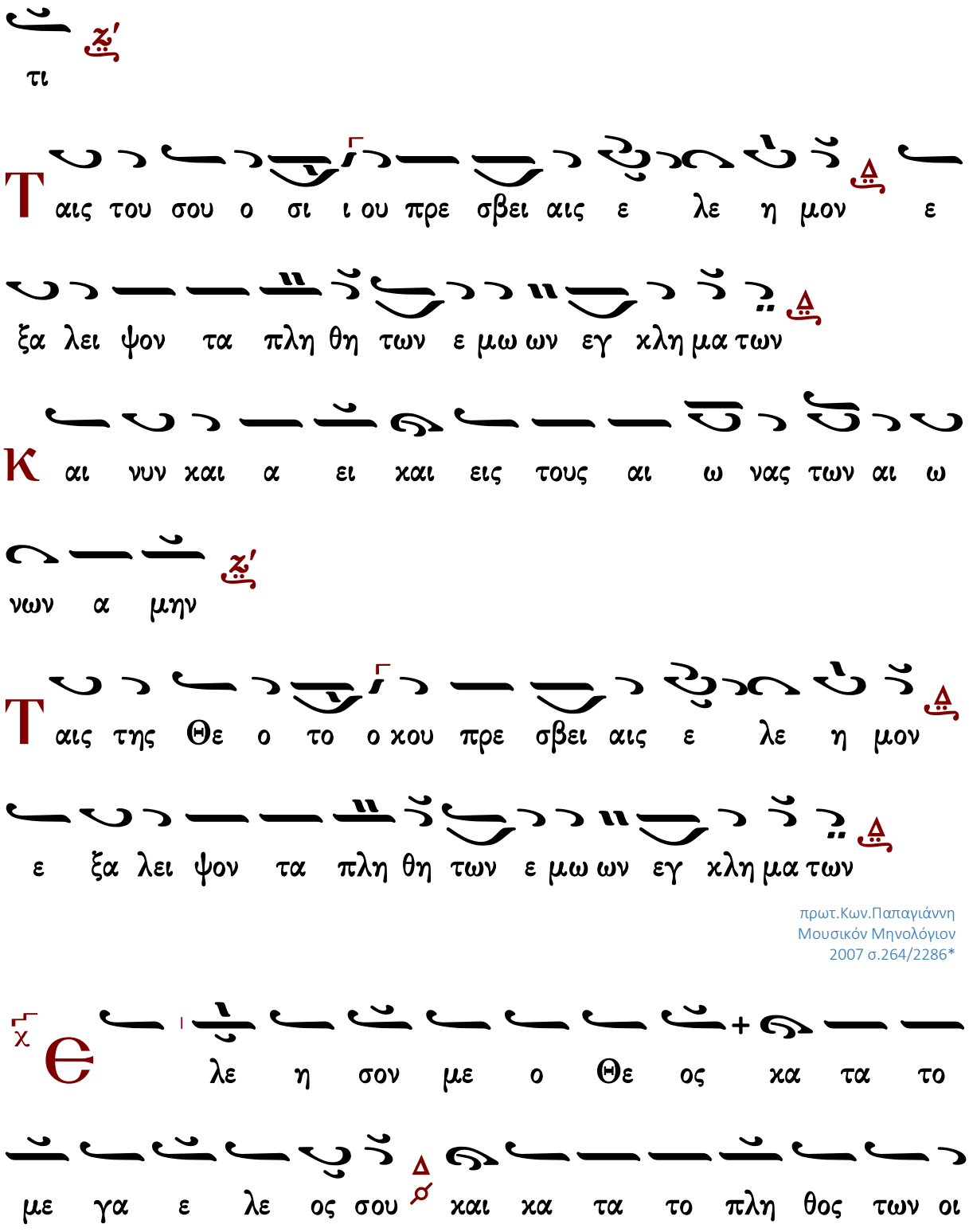
τι
Τ αις του σου ο σι ι ου πρε σβει αις ε λε η μον ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ χλη μα των
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ χλη μα των
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.264/2286*
Є λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

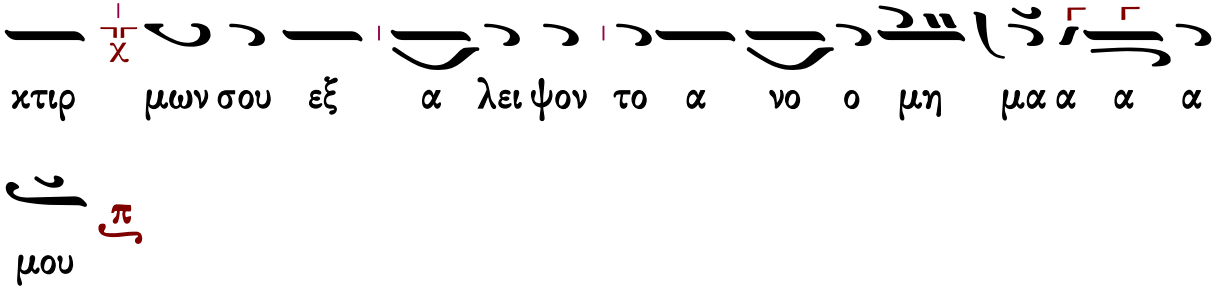

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι᾽ ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

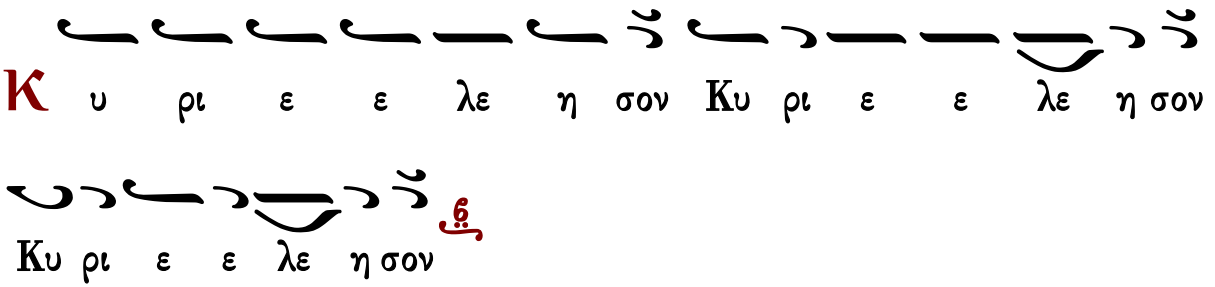

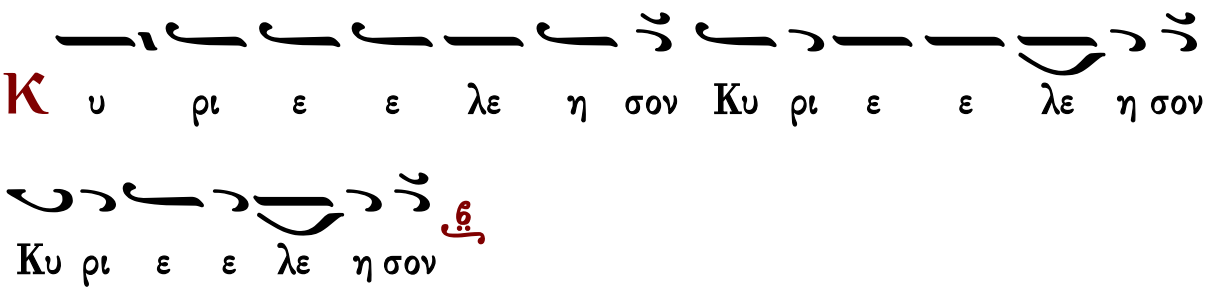

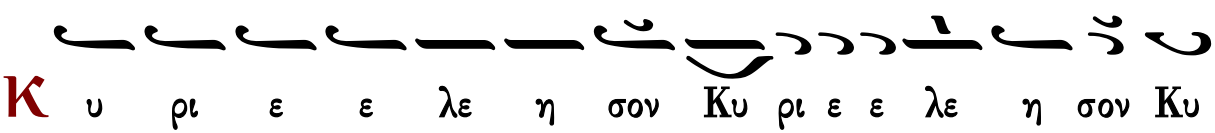

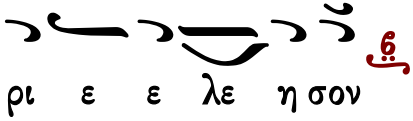

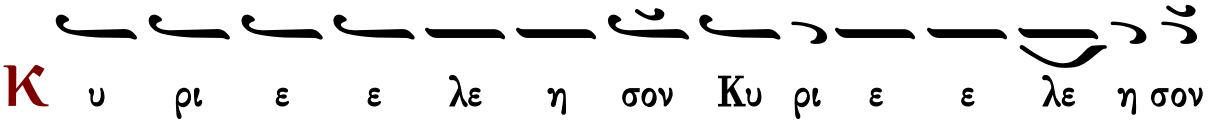

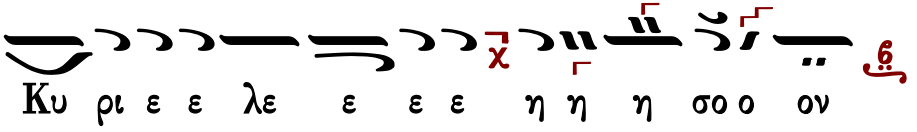

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α᾽

ἦχος πλ.δ᾽

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ α΄

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος

ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύεις τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθείς, καὶ πρὸ τοῦ τόκου σου δωρεά, εὐθυμίας φερώνυμος. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήριον, ἡ Ἐκκλησία ὅσιε, δεξαμένη σε βλαστόν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, εὐθυμίας προάγγελον. (β΄)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ α΄

Ἁρματηλάτην Φαραὼ

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, παμμάκαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ παμβασιλεῖ παριστάμενος. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεόσδοτος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεὶς πάτερ, πάσαις ἐναπέφηνας, ταῖς Ἐκκλησίαις ὅσιε, φερωνύμως τὴν κλῆσιν, κατάλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱκετηρίᾳ καὶ δεήσει χρώμενοι, οἱ σοὶ γεννήτορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζονται, καὶ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μηνύον τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἱρέσεως ἔλεγχον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ ἐκ παιδὸς καθιερώθης ὅσιε, τῷ δεδωκότι Θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος, ζωοποιοῖς προστάγμασι, τοῖς αὐτοῦ θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἦρθης μετάρσιον, τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ πίστεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στῖφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύι, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σέ ἐπικαλοῦμαι Παρθένε, κλῖνον τό οὖς σου ἐμοί, σπεῦσον τοῦ σῶσαί με καὶ ἐξελέσθαι ἐν τάχει, πυρὸς ὑποσμύχοντος νῦν τὴν καρδίαν μου.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἐν σοφίᾳ ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἄννης ζηλώσασα ὅσιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουήλ, θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ πρὸ συλλήψεως. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιουσίᾳ τῆς πρὸ Θεὸν ἀγάπης πυρούμενος, λογισμῷ πανευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας ὅσιε· διὸ θεία χάρις σοι, ἐπανεπαύσατο. (β΄)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ στειρώσεως τεχθείς, πνευματικῆς, γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης, τὰς ἀκάνθας ἐκτεμών, τῆς ἀσεβείας, ὅσιε, καὶ εὐσεβείας σπόρον, ἔνθεον καταβαλόμενος. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερουργὸς ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θεαμάτων, θεοφόρε γεγονώς, τοὺς ἀπίστους, προσενήνοχας Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντας, ταῖς διδαχαῖς σου πάτερ, διδασκομένους τὰ κρείττονα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωφρονεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεῖ κεχρημένος, τῶν ῥευστῶν καὶ φθειρομένων αὐτίκα, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ τὴν τρυφὴν προέκρινας, δι᾽ ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώσας Εὐθύμιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πυρπολουμένῃ τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένῃ τῷ πόθῳ, τοῦ Χριστοῦ, τὰς πυριφλέκτους ἐνέδρας, τῶν δαιμόνων ἐκφυγών, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι, κατελαμπρύνθης πάτερ, σημειοφόρος γενόμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥήσεις τῶν θείων προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι᾽ αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη πανύμνητε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν ἀείφωτον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, προσευχαῖς ἀγρύπνοις, ἐτήρησας, Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτου, εὐφραίνει μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως τὴν τρυφὴν ἐκομίσω, τὴν ὄντως ἀείζωον, καὶ θαυμάτων ἐνέργειαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἅδου ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, πανύμνητε,

δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀῤῥωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ δ΄

Ἔκλινας Χριστὲ τῇ καταβάσει σου — ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμετεώριστον, ἐκ σπαργάνων τὸν βίον, ἀνάβασιν ἐπεδείξω πρὸς Θεόν· ᾧ προβαίνων ἐκράθης, ἐκ δυνάμεως πάτερ εἰς δύναμιν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡράσθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως, μετανάστης ἐντεῦθεν, πρὸς ἄστυ τὸ θεοδόχον γεγονώς, συσταυροῦσαι τῇ γνώμῃ, τῷ Σταυρὸν διὰ σὲ ὑπομείναντι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως ἀθλῆσαι προελόμενος, ἐξεδύσω τὸν βίον· γυμνὸν δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλακείς, τῇ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον ἔστησας.

Κανὼν β΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον σαυτόν, πάτερ Θεῷ καθιέρωσας, ἀθανάτου, δόξης ἐφιέμενος, καὶ πρὸς αὐτόν, ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτου καὶ δι᾽ ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου, ἀνενδότως κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ τὴν πηγήν, ὅσιε τῆς ἀγαθότητος, ἀγαπήσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως, τοῖς ἀσκηταῖς, γέγονας πηγή, θείων χαρισμάτων, διψῶντας, τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὥσπερ πάλαι, Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως παμμάκαρ ἀνέβλυσας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐθύμιε, ἐπεγνώσθης, χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ τὴν σήν, ἔδει ἀρετήν, ὄντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν καὶ κατακαλύπτεσθαι· διὸ σε φωτοφόρον, ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε σεμνή, χαῖρε Παρθένε πανάχραντε, χαῖρε ὄρος, χάριτι κατάσκιον, χαῖρε σκηνή· χαῖρε κιβωτέ, χαῖρε λυχνία, τὸ φῶς τὸ θεῖον βαστάζουσα· χαρᾶς γὰρ ἀνεκφράστου, καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἅπαντα ἐχθρὸν δυσμενῶς ἐπιτιθέμενος, ἡμῖν τοῖς δούλοις σοῦ, Πανάμωμε, θείῳ σοῦ κράτει, συμπατούσα ἐξαφάνισον.

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ε΄

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς Θεοφόρε ὄργανον, ἐδουλαγώγησας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεγηθὼς διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβών, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς πλανωμένοις, ἀναλάμψας ἥλιος, τῇ ἐρήμῳ καλυπτόμενος.

Κανὼν β΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ε΄

Ἵνα τί με ἀπώσω ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσκητῶν εὐσεβείας, ἐπὶ τὴν οὐράνιον τρίβον Εὐθύμιε, προηγήσω πάτερ, καὶ πρὸς κληροδοσίαν ἀνώλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, στῦλος πυρός τε καὶ νεφέλης, δεδειγμένος τῇ

αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰατρὸν ἀσθενούντων, ἄγαν συμπαθέστατον κόσμῳ δεδώρηται, ὁ Χριστὸς σε πάτερ, καὶ πεινώντων τροφέα παράδοξον, παιδευτὴν ἀφρόνων, σωφρονιστὴν ἀγνωμονούντων, ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, πέμπων τῶν θαυμάτων σου πάντας ἐφώτισας· καὶ μαγνῆτις ὥσπερ, ἐφειλκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα, διαπλάττων ἤθη, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς διαθέσεις, ἐμβατεύων ψυχῆς καθαρότητι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κηρύττομεν θεοχαρίτωτε, οἱ τῇ σῇ γεννήσει, τῆς φθαρτῆς λυτρωθέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθέντες, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλεύσπλαχνε, τοῦ Θεοῦ λοχεύτρια, ὦ παρθένε θεοτόκε Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἐκτενεῖ σοῦ πρεσβεία, τῶν δυσχερῶν μὲ ἀπάλλαξον κραζοντα, δοξάζω σὲ μόνη ἁγνή, παναγία θεόνυμφε Δέσποινα.

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ς΄

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης — ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γόνους ὥσπερ πάλαι τῆς παιδίσκης, τῆς παλιγγενεσίας, τῷ λουτρῷ καὶ νῦν υἱοθετήσας, ταῖς σαῖς λιταῖς, θεοφόρε σύντριψον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔθετο σοφὸν σε οἰκονόμον, καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, πονηρίας πνευμάτων διώκτην, ἡ τοῦ Θεοῦ, θεοφόρε χάρις σοι, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκηνώσασα.

Κανὼν β΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ς΄

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστην παρὰ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας, τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιόν, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησάμενος ὅσιε· δι᾽ ὧν βασιλείαν, οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπώσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν εὐμάραντον, ἀΐδιον δὲ ζωήν, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, παμμάκαρ ἀπείληφας, σκηνὰς οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν· ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Κοντάκιον

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως — ἦχος πλ.δ΄

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὕρατο, καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλῖδας, ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλούϊα.

Οἶκος

Ἐκ ῥαθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαρρῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ᾠδῇ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν, καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον

Τῇ κ΄ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.

Τὶ κοινὸν Εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς ἀγγέλους ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου
Λῆξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι ἠϋγένειος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου καὶ Βασιλίδου.

Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων,
Χεῖρες βέβηλοι, χεῖρας ἡγιασμένας.
Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος πᾶν μέλος,
Τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἄτρωτος μένει.
Εὐτύχιον διεῖλον εἰς μέρη τρία,
θείως Θεοῦ πρόσωπα τιμῶντα τρία.
Ἀπορραγῆναι μὴ θέλων Βασιλίδης,
Μοίρας ἀθλητῶν, ἐρράγη τὴν γαστέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμᾶ.

Θάλψις δεχέσθω τοὺς Ἀθλητὰς τοῦ κρύους,
Ἰννᾶν, Πιννᾶν, Ῥιμμᾶν τε τοὺς κρυσταλλίνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ Τελώνου.

Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου
Πρὸς ἀρετὴν πρίν, νῦν δὲ πρὸς τρυφὴν πόλου.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου,

κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ζ΄

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι — ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὤφθης εἴσω τῆς νεφέλης, Πάτερ τῷ ὑπερφυεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος, ὡς θεῖος βοῶν μυστιπόλος· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, πάτερ ὁ Δημιουργός, ἀφθόνως τῆς φύσεως, ψυχῶν διαθέσεις προφαίνων, τῶν μετασχόντων ὅσιε, τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου σου.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἕνα καὶ μετὰ τὴν θείαν, σάρκωσιν μονογενῆ, ἐν δύω ταῖς φύσεσιν, Εὐθύμιε σέβων ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν β΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ ζ΄

Θεοῦ συγκατάβασιν — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσκήσεως στάδιον, ἁγιωσύνης πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἔδειξας βίον, δι᾽ ἐγκρατείας ἄκρας ἑνούμενος, τοῖς ἀσωμάτοις κραυγάζων Εὐθύμιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥομφαίαν σε δίστομον, ἠκονημένην Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας, καὶ τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας, καὶ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραίνουσαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Φωτὸς ἐμφορούμενος, τοῦ Τρισηλίου πάτερ φῶς δεύτερον, τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου, μεμορφωμένος ὤφθης Εὐθύμιε, τὰς λαμπηδόνας ἐκπέμπων τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλας, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα, τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀνακαθαίροντα, θεογνωσίας ἀκτῖσιν, ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ η΄

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῷ σεαυτὸν καθιερώσας, καὶ ἅψας τῆς συνειδήσεως τὴν κάμινον, ὅλον σου Εὐθύμιε· χαίρων ὡλοκαύτωσας, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, τὸν βίον μέλπων Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, ὡς κλῆρον τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν εἴληφας· φύσεως κρατήσας γάρ, φύσιν ὑπερβέβηκας, προγνωστικῶς πρὸς ἔκβασιν, σπεύδων Εὐθύμιε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ η΄

Ἑπταπλασίως κάμινον

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντονωτάτῃ χρώμενος, ἐγκρατείᾳ πανόβλιε, πρὸς ὑψηλοτάτην, πολιτείαν ἔφθασας, δοχεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ ζωοποιοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλουσίως, βρυόντων χαρισμάτων, μελῳδῶν ἀνενδότως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεταναστεύων ἔφθασας, τῆς Σιὼν τὴν ἀκρόπολιν, εἰς τὰς αἰωνίους, δὲ μονὰς κατήντησας, καὶ κλῆρον οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων πόνων εὑρών, ταῖς ἀγγελικαῖς, χοροστασίαις συμψάλλεις· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, τὰς ἐρήμους ἐφώτισας, τοὺς σκοτεινομόρφους, ἀπελάσας δαίμονας, καὶ στῦλος ὁλόφωτος, οὐρανομήκης γέγονας, θαυματοποιούς, μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἱερωτάταις πράξεσι, διὰ βίου κοσμούμενος, τὴν ἀρχικωτάτην, ἀρετὴν κατώρθωσας, δογμάτων ὀρθότητι, διαπρεπὴς γενόμενος, καὶ θεολογίας ἀκριβοῦς ὑποφήτης, βοῶν ἀδιαλείπτως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νύμφη Θεοῦ πανάμωμε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας, τῶν παθῶν ἐξάρπασον· καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίστει μελῳδούσαις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ θ΄

Μετὰ τόκον σε Ἁγνή — ἦχος δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμάτων σε πηγήν, καὶ πρὸ θανάτου καὶ ἐν θήκαις ὅσιε, κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν μακαρίζομεν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπιγείῳ βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρωγὸν ἀπέργασαι, κατὰ βαρβάρων, καὶ τῇ ποίμνῃ σου, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν πάτερ ὅσιε.

Κανὼν β΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ θ΄

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγνώρισε Χριστὸς σοι τὴν πρὸς αὐτόν, πολυέραστον πάτερ ἀνάλυσιν, ὥσπερ Μωσεῖ, πάλαι τῷ θεόπτῃ, οὗ μιμητής, δι᾽ ἀρετῆς γενόμενος, ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετέστης ὡς, Ἠλίας ὁ ζηλωτής, ἀρετῶν ἐποχούμενος ἅρματι, πρὸς οὐρανόν, ὅπου τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη ὅσιε· καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ παρεστηκώς, μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ βίος σου παμμάκαρ ἀγγελικός, ἡ ζωὴ δὲ Θεόφρον ὑπέρλαμπρος, ἡ δὲ ψυχή, φωτοειδεστάτη θεοειδής, καὶ εὐσεβὴς ἡ πίστις σου· θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητής, ἐγένου Θεοφόρε, καὶ κήρυξ ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἱκέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευόμενον πάτερ συγχώρησιν, ἁμαρτιῶν, καὶ

τῶν ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀποκοπὰς αἰτούμενον, θείους μιμησάμενον οἰκτιρμούς, προβάλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς Θεόφρον στηριζόμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἁγνή, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων, καὶ καθαράν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

ἦχος γ΄

α Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

γ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

δ Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ε Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾽ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ς Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

ζ Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος γ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος γ΄

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	
σύντομος	ἀργὴ	σύντομος	ἀργὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

ἦχος β΄

Ἐκ μήτρας καθηγίασε, Θεὸς σε πάτερ ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς πάλαι, καὶ Σαμουὴλ Θεοφόρε, προφήτην θεῖον δείξας σε, τερατουργὲ Εὐθύμιε, τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε· μεθ᾽ ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Ὡς πάλαι τοῦ βλαστήσαντος Προδρόμου θεῖος ἄγγελος ἐκ στειρευούσης νηδύος, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον· διὸ καὶ τούτου γέγονας ἐκμαγεῖον Εὐθύμιε, Βαπτιστὴς ὀρεσίτροφος, ἀκτήμων ἄοικος πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων.

Θεοτοκίον

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι᾽ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, θεοκυῆτορ Παρθένε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

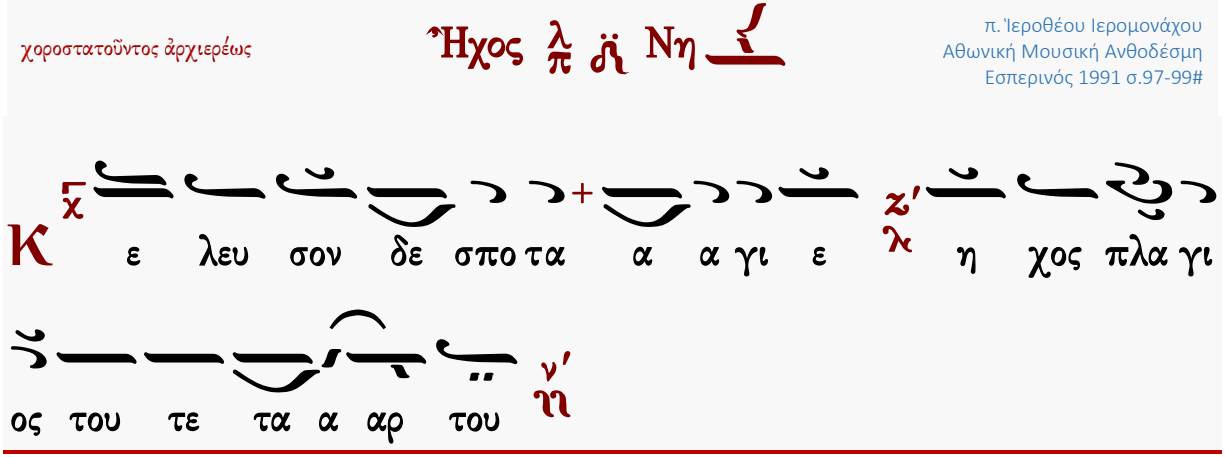

Αἶνοι

ἦχος πλ.δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

ἦχος πλ.δ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ὅσιε πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῇ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἔνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ ἐν ἐρήμῳ, ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τάς τῶν δαιμόνων, φάλαγγας ὤλεσας. Ὦ τὶς ἰσχύσειεν, ἐξειπεῖν ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς, ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον!

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Ὅσιε πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης κανών, μοναζόντων καὶ καύχημα, ὀρθοδόξων ἥδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τάς ἐκφοβήσεις, ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. Ὦ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ μακάριε! δι᾽ οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὀφρύν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Ὅσιε πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας, καὶ ἀσκήσει ἅγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις, εὐχαῖς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξίωσαι. Ὦ ἐγκαλλώπισμα, ἀσκητῶν ἀοίδιμε, σὲ ὁ Χριστὸς χαίρων ὑπεδέξατο· εἰς τὰς ἀΰλους μονάς.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Εὐθύμιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, ἀγγέλων συνόμιλε, ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων· μεθ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος | Δοσιθέου Κατουνακιώτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.δ΄	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

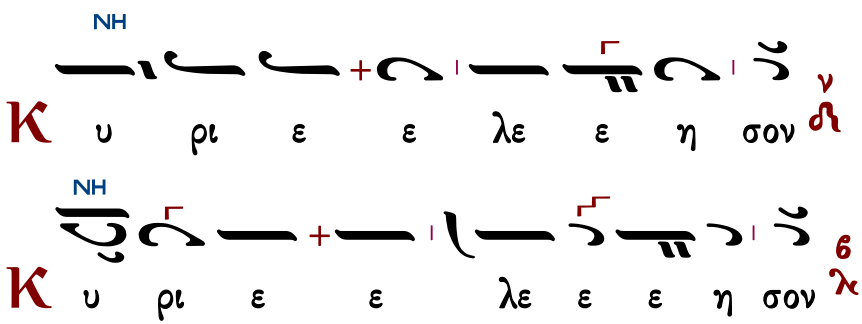

NH
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἕτερα

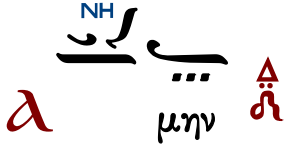

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377#

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1

∴ Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. 96:11

∴ Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος. 30:24

∴ Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. 36:28

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

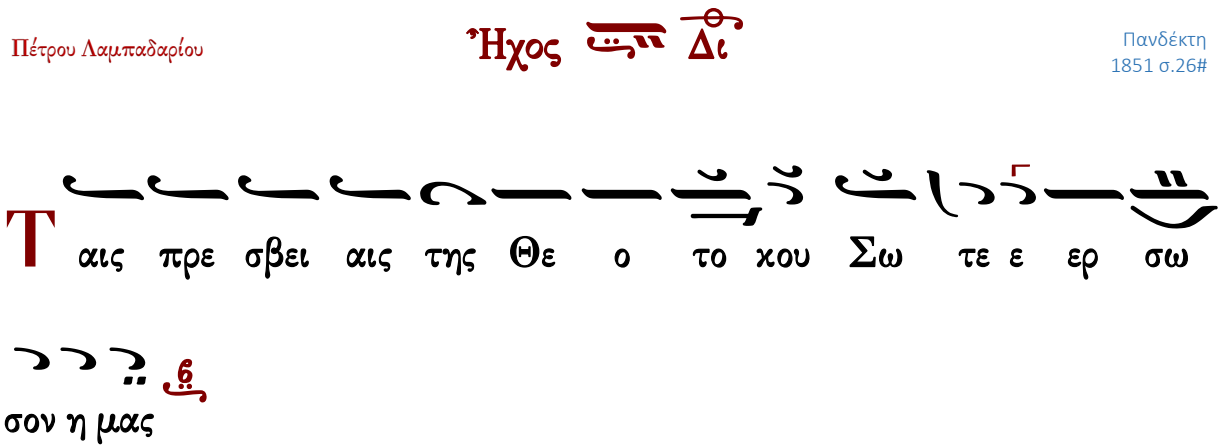

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

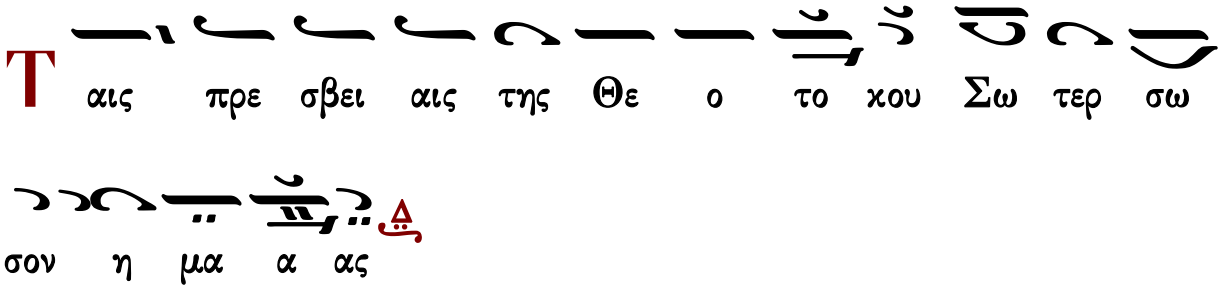

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377#

∴ Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. 96:12

∴ Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. 36:18

∴ Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ρύσεται αὐτούς. 96:10

∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. 144:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

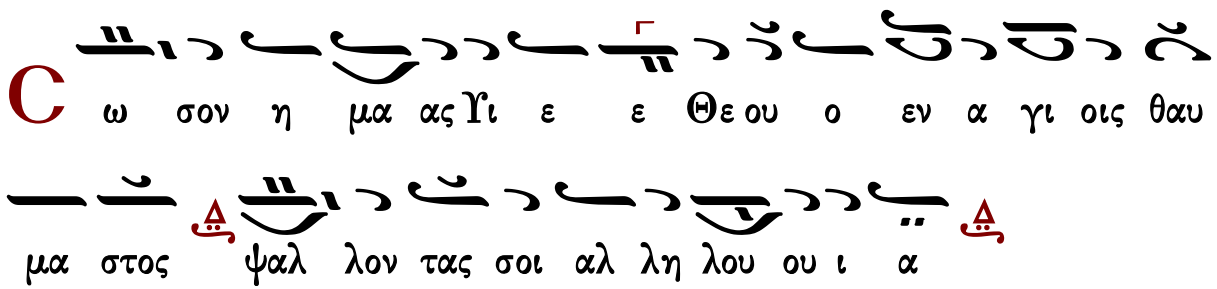

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

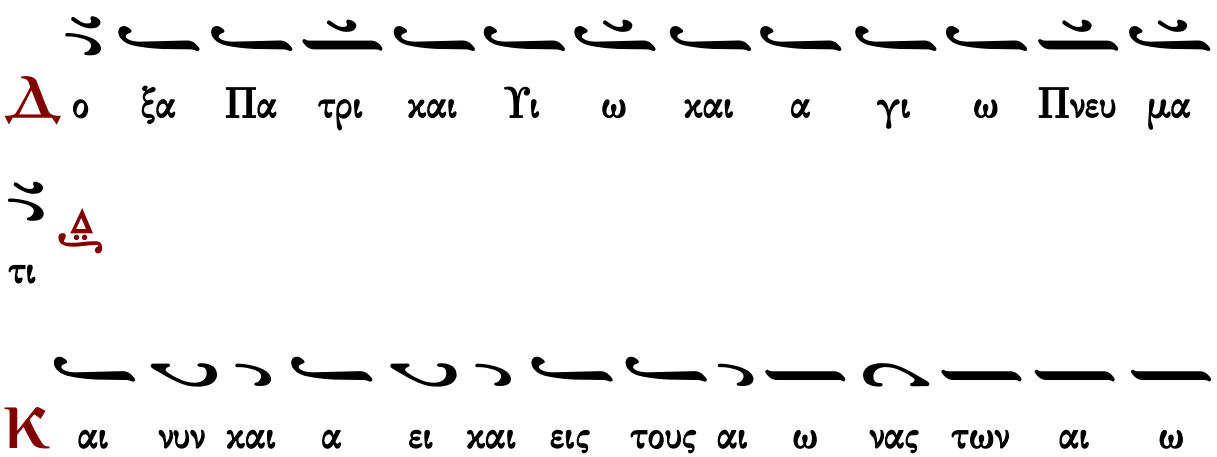

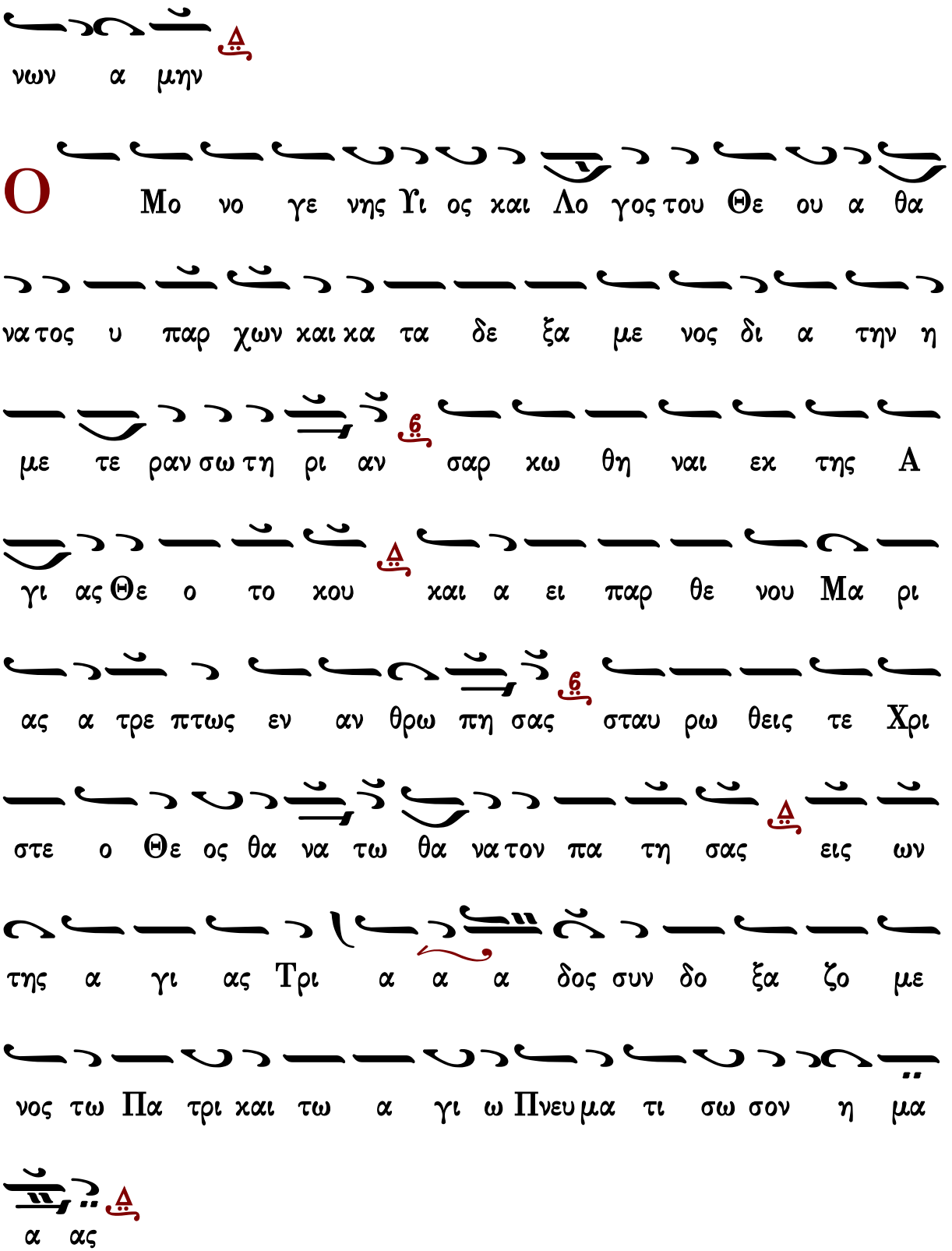

Ἔτι καὶ ἔτι…

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ΄ ἦχος δ΄ πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.378#

∴ Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. 149:5
∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6
∴ Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. 23:6

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

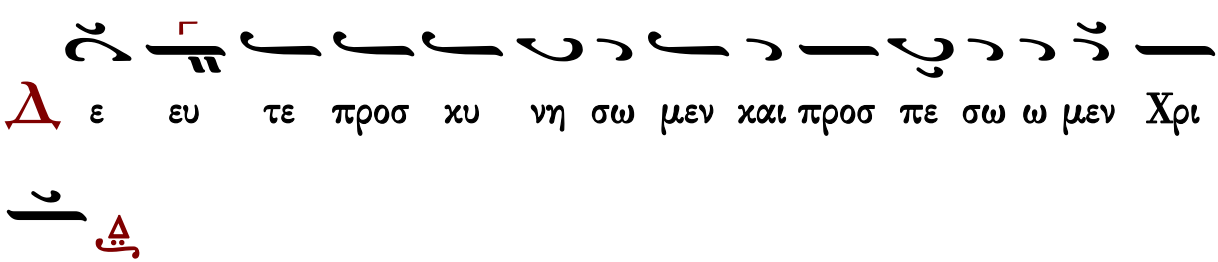

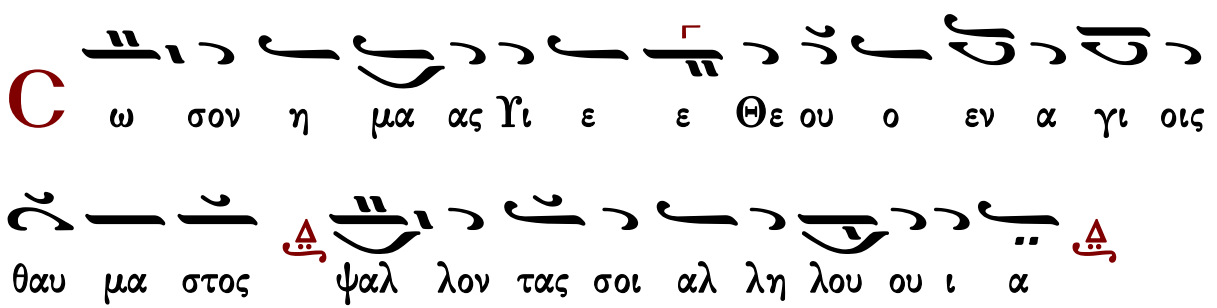

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄
Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντήν

ἦχος α΄
Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ᾽ εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.
Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι	ἦχος β΄	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.
Πρόσχωμεν
∴ Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. 149:5
∴ Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. 149:1

Σοφία

Πρὸς Κορινθίους β᾽ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:6-15

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς
φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 Ἔχομεν δὲ τὸν
θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ
ἐξ ἡμῶν· 8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ
ἐξαπορούμενοι· 9 διωκόμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ᾽ οὐκ
ἀπολλύμενοι· 10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα
καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. 11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον
παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. 12
Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα
τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ
καὶ λαλοῦμεν· 14 εἰδότες, ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ
παραστήσει σὺν ὑμῖν. 15 Τὰ γὰρ πάντα δι᾽ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων
τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.76#

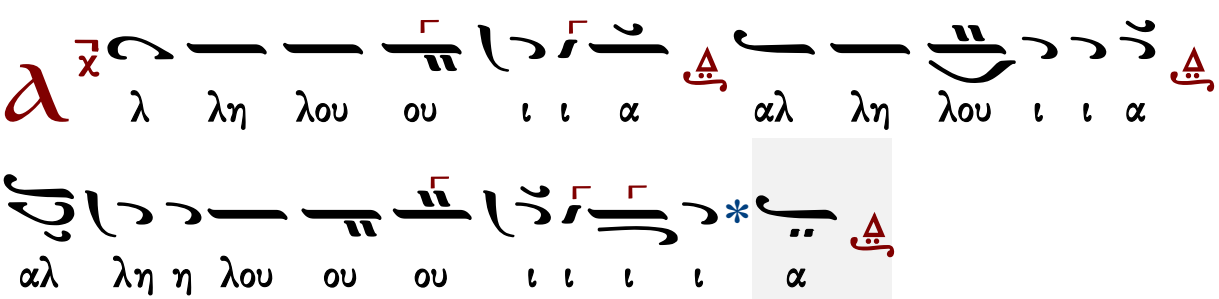

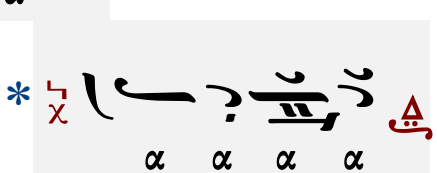

τὸ τέλος

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. 111:1

∴ Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:17-23
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, 18 καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. 19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ᾽ αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε. 22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

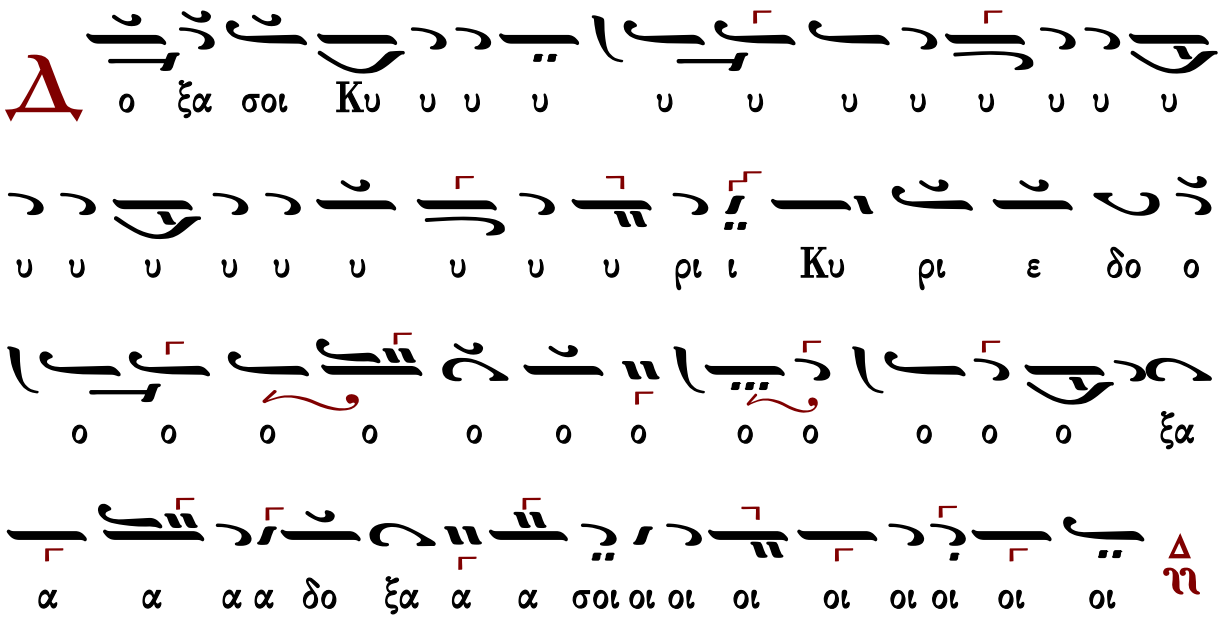

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

380	Πέτρου Λαμπαδαρίου	529	Βασιλείου Νικολαΐδη IV
543	Πέτρου Ἐφεσίου	283	Θρασυβούλου Στανίτσα
460	Θεοδώρου Φωκαέως	352	Γεωργίου Καρακάση
388	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	305	Δοσιθέου Κατουνακιώτου

329	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	279	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι
623	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	277	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
327	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	387	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙΙ
317	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	267	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
590	Γαβριὴλ Κουντιάδου	295	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
252	Βασιλείου Νικολαΐδη Ι	214	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
332	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ	343	Κωνσταντίνου Λάμπρου
385	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙΙ		

Λειτουργικά

Βασιλείου Νικολαΐδη	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι
Γεωργίου Καρακάση	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος α'

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

193	Πέτρου Μπερεκέτη	256	Γεωργίου Καρακάση
452	Πέτρου Λαμπαδαρίου	203	Γεωργίου Τσατσαρώνη
498	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	215	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
388	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	199	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
451	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	292	Κωνσταντίνου Λάμπρου
254	Δημητρίου Κουτσαρδάκη	---	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
277	Βασιλείου Νικολαΐδη	---	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′		ἦχος πλ.α′
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

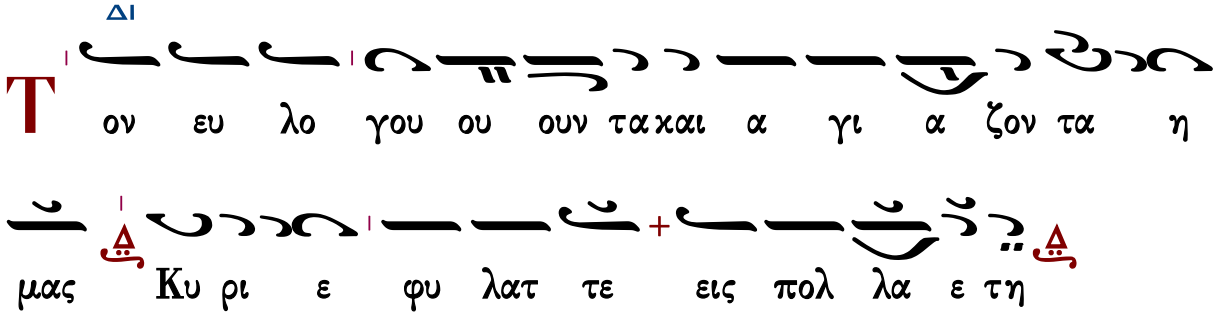

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

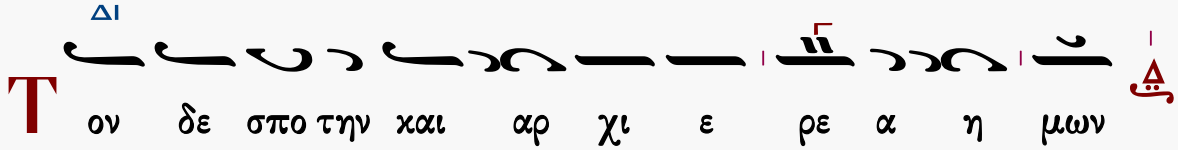

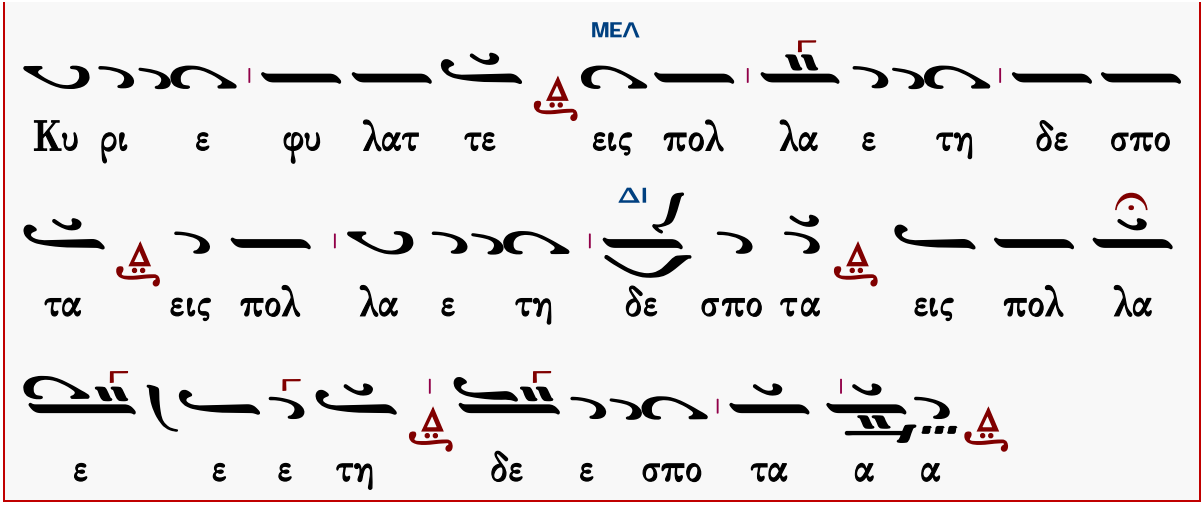

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

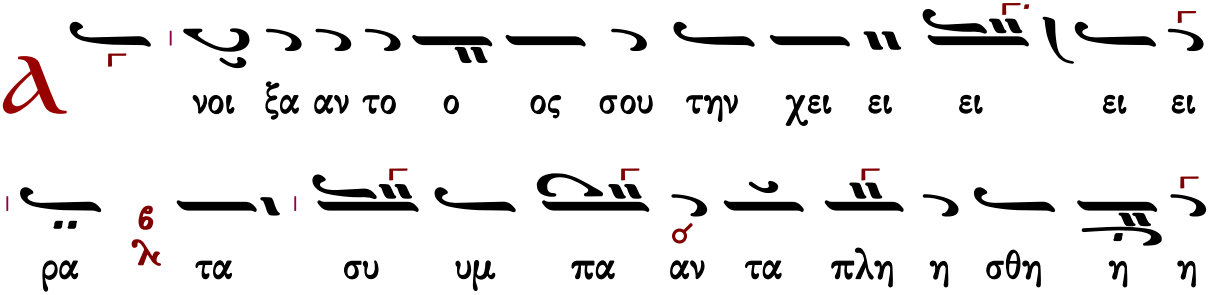

σο ο ο ον ται χρη η στο ο ο τη η η η τος

α πο στρε ε ε ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω

πο ον τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ

τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Є

ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου χαι χτι σθη η σο ον ται αι ν και α να και

νι ι ι ει ει εις ν το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δ Δο ξα σοι Πα α α τερ Δ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

ε ε ε ε ε ν δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον Δ δο ξα α σοι οι

ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α ν

Η

η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου Δ εις τους αι ω ω να α ας ν ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος λ ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι A γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο

ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι A γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Є κ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

Ϋι υι ω ω χαι Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Ω ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον λ το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον ϡ και εν Υι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον ϡ Τρι α ας α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι ϡ δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ο ος ϡ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α ϡ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ϡ

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι ϡ

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Α λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

Α λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

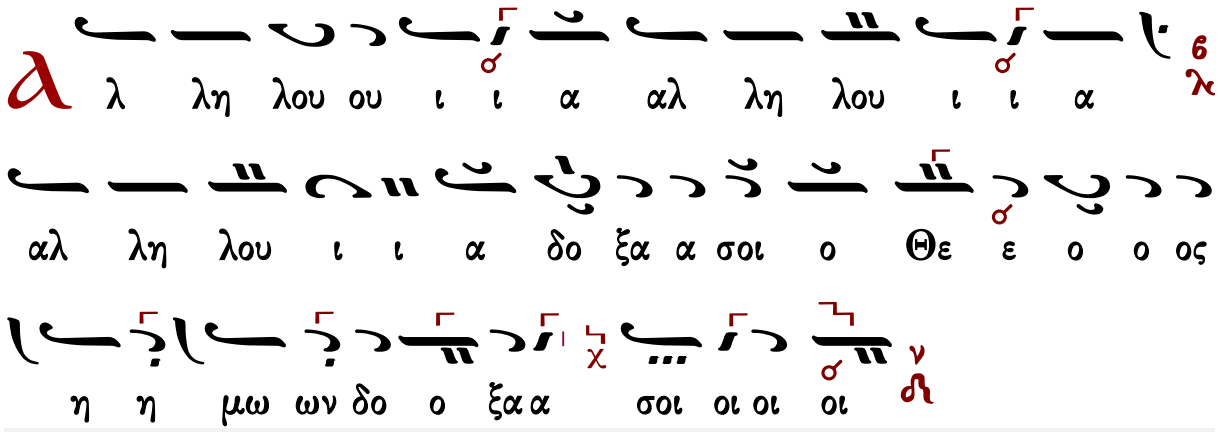

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

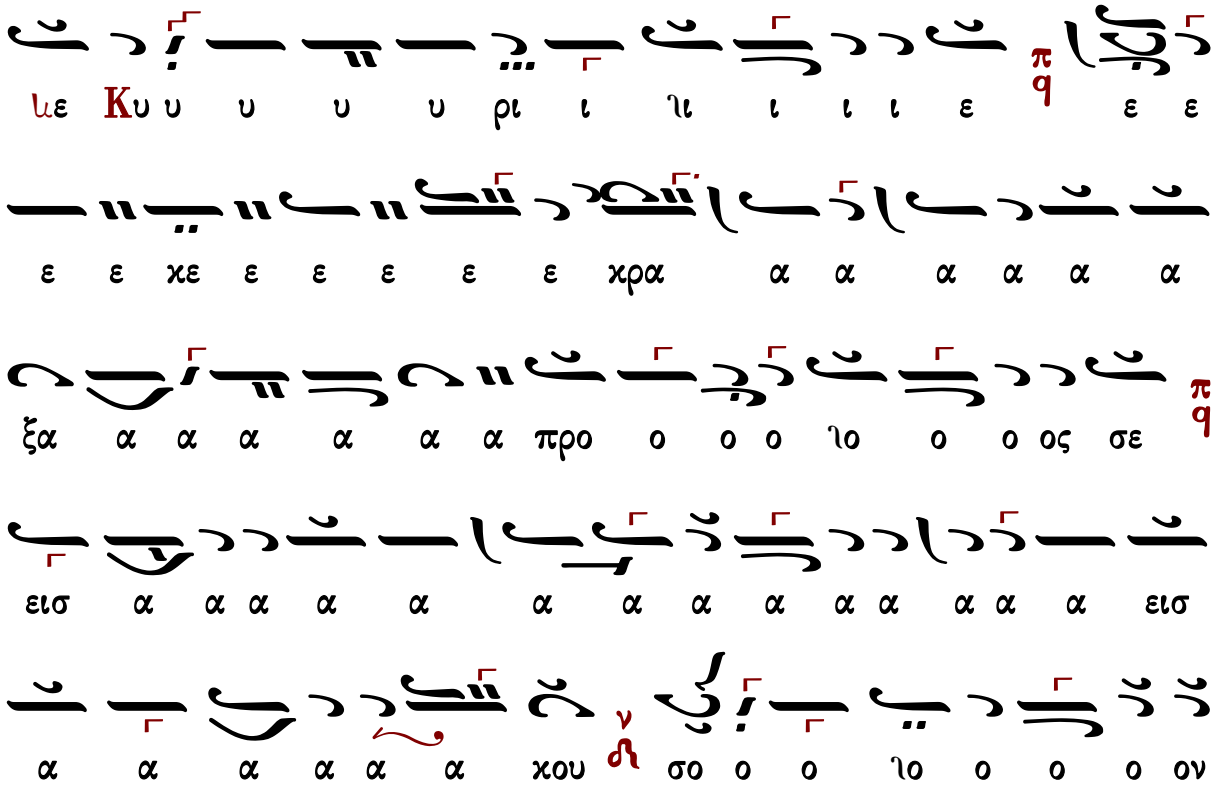

η η η η η ιη η η νη ω ω φω τη ω ω ω ω ω

ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο προ

ο ιο ο ο ος σο χου α α α α α α α εισ α α α α α α α

α α α α α α α εισ α α α α ος σε ο ο ιο ο ο

ο προ α α α α α α ξα α α α α α α προ ο

χρα α α α α α α α α α α α α α χε ε ε ε ε ε ε ε

υ ρι ι ιι ι ι ε ι ι ι ι ρι υ

υ υ υ Κυ ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε

Κ
α τευ θυ υ υν θη η η τω ω ω ω ω ω η
ε ε ε
ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ρι υ υ υ υ υ Κυ
ου ου ου ου ου ου ιου ου ου ου μου ον ο ο ο ο
σο ου ου χου ου α α εισ α α α α ια α α α εισ σα ει ε
ε ε ε ε ε ε ε σε ε ε ε ε ος ο ο προ ε ε ε ε ε
με ι ι ι ι ι ι ι ναι ε ε ε ε γε α χρα ε
χε τω εν μου ως ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε
σε η η ιη δε η η η η της δε η η η η η η η η η

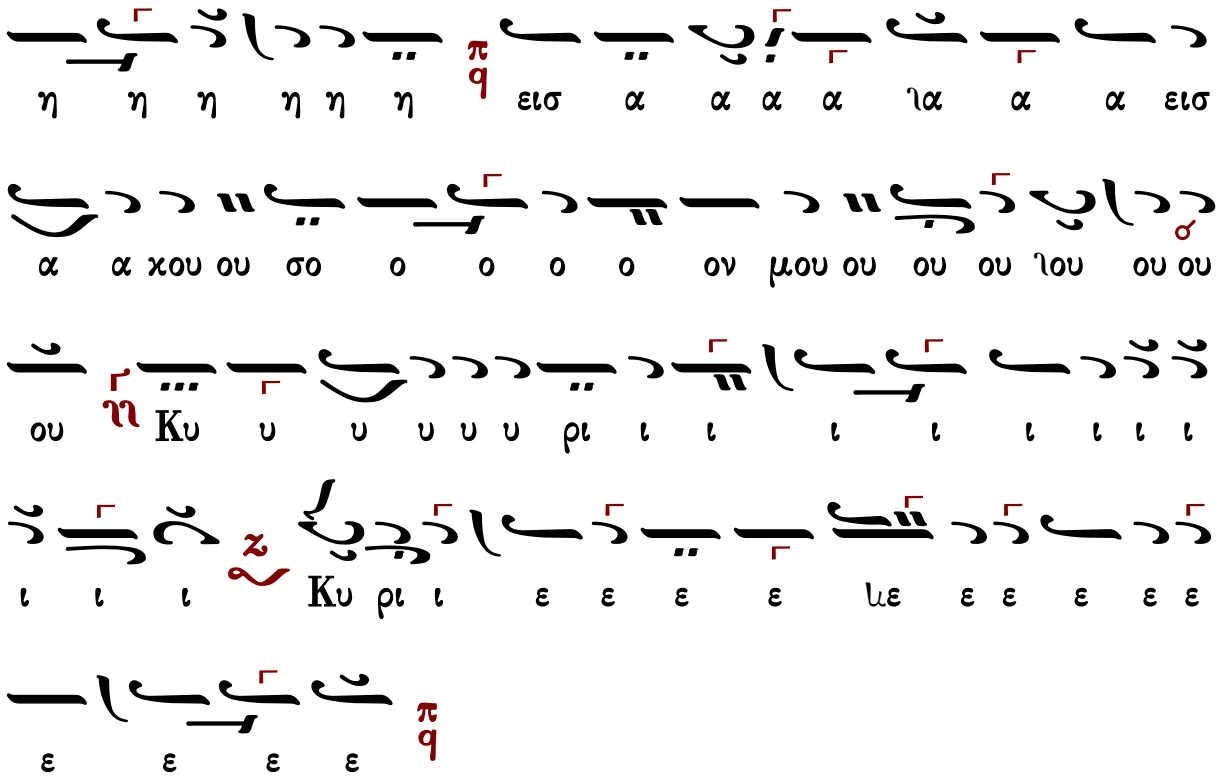

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ⸗ q Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

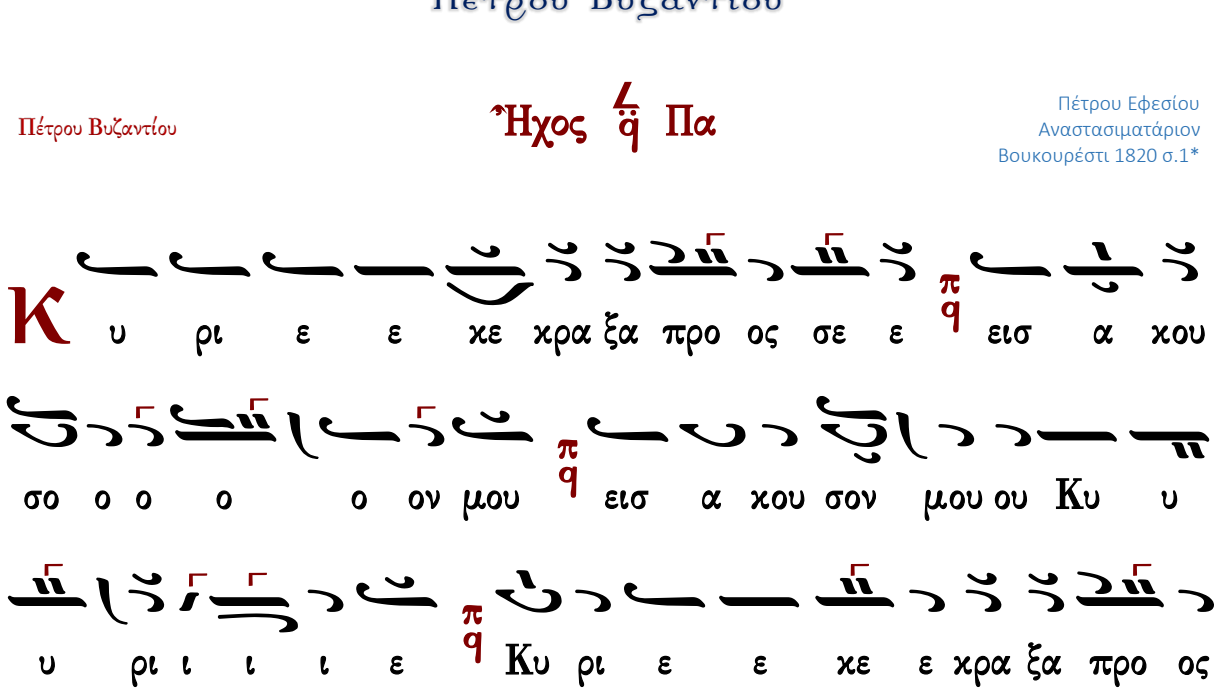

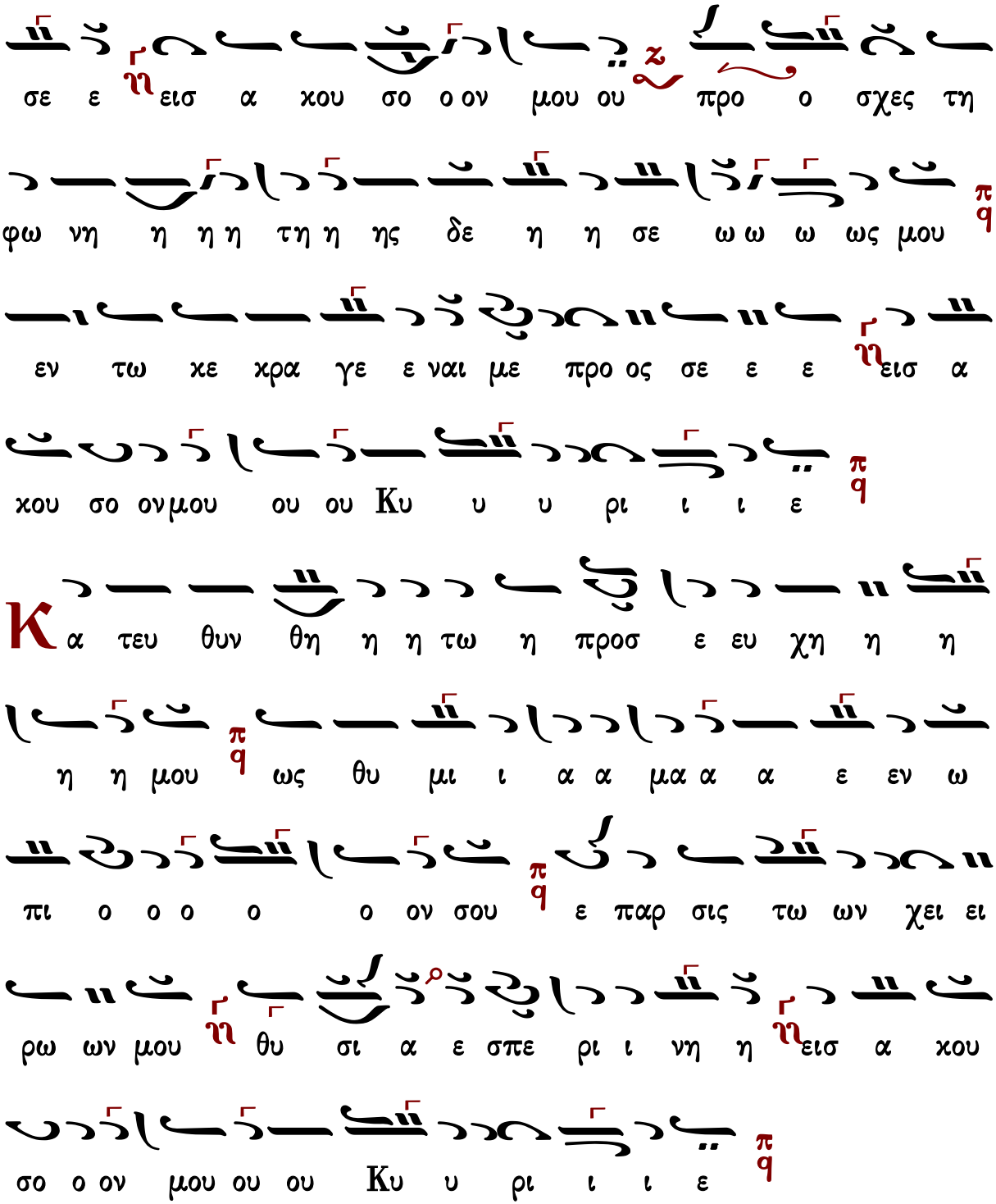

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος δ̈ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

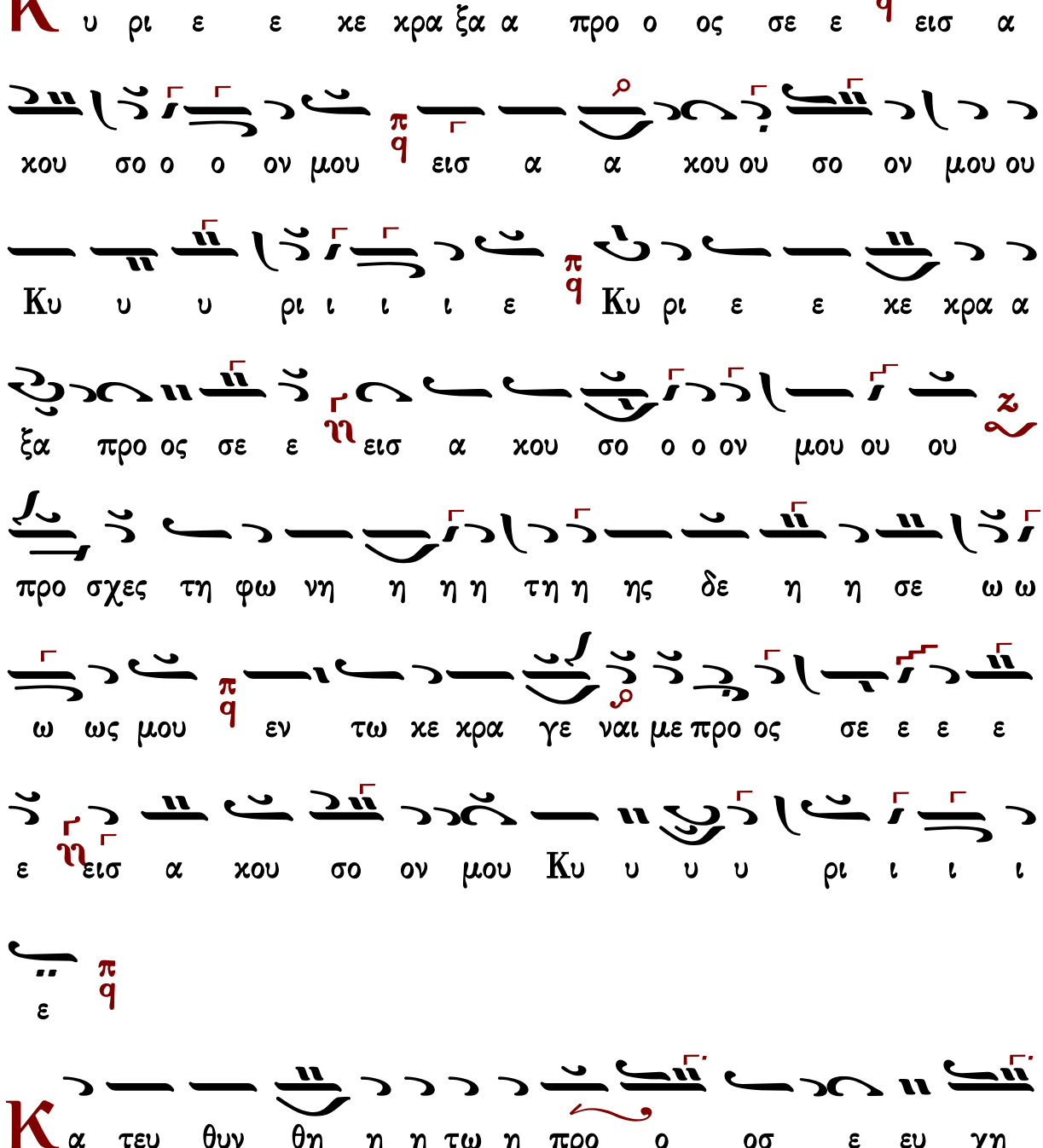

η η μου ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι

ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη η εισ α χου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

Κ υ ρι ε ε κε ε χρα α α ξα προς σε ει εισ α

χου ου σο ο ο ον μου εισ α α χου ου ου σο ον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε

χρα α α ξα προς σε ει εισ α χου ου σο ο ο ον μου

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

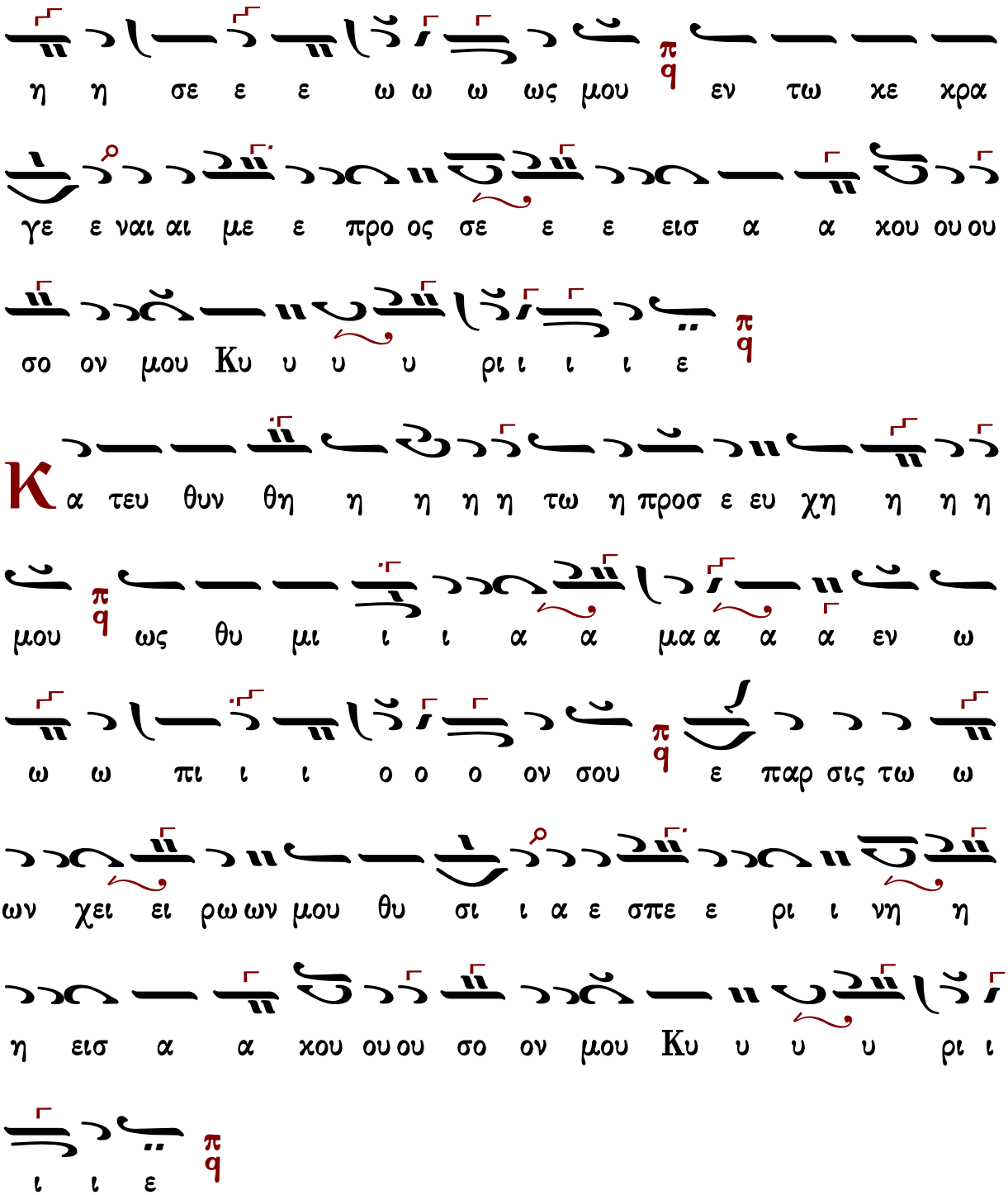
η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα
γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η
μου ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω
ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω
ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η
η εισ α α χου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι
ι ι ε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

Ἦχος ⸗ Πα

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε πq εισ

α α κου σο ο ο ον μου πq εισ α α κου ου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πq Κυ ρι ε ε κε κρα α α

ξα προ ος σε ε ηq εισ α α α κου ου σο ο ον

μου πq προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου πq εν τω κε κρα γε ε ναι αι με

ε προ ο ο ος σε ε ε ηq εισ α α κου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πq

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο οσ ε ευ χη

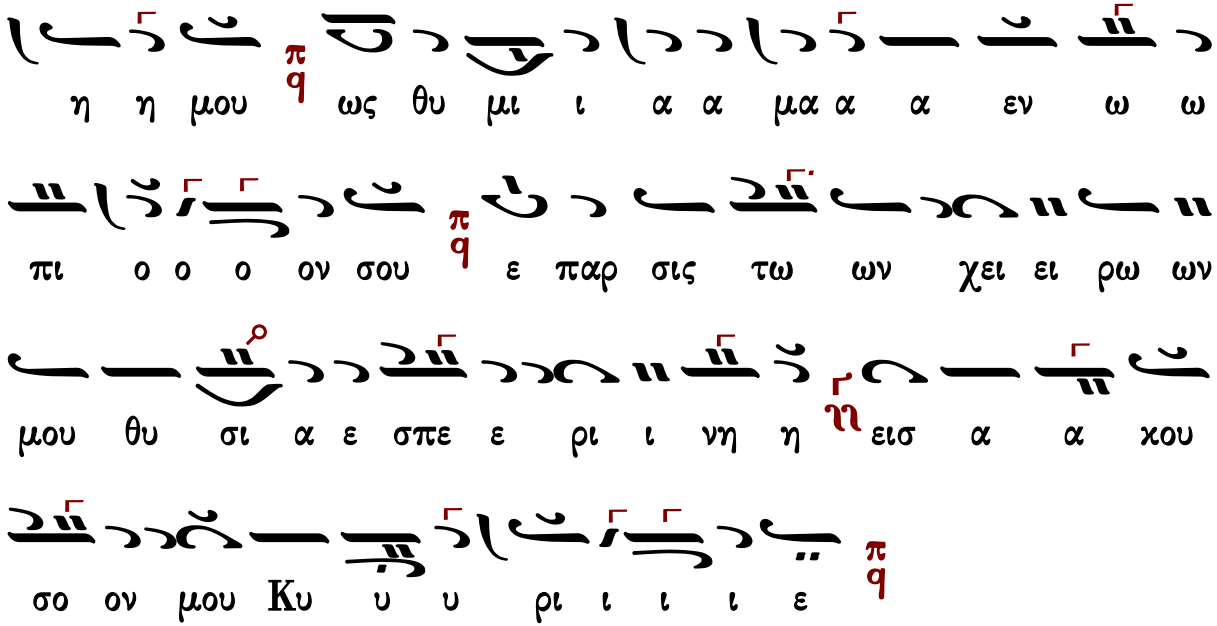

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος δ Πα

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

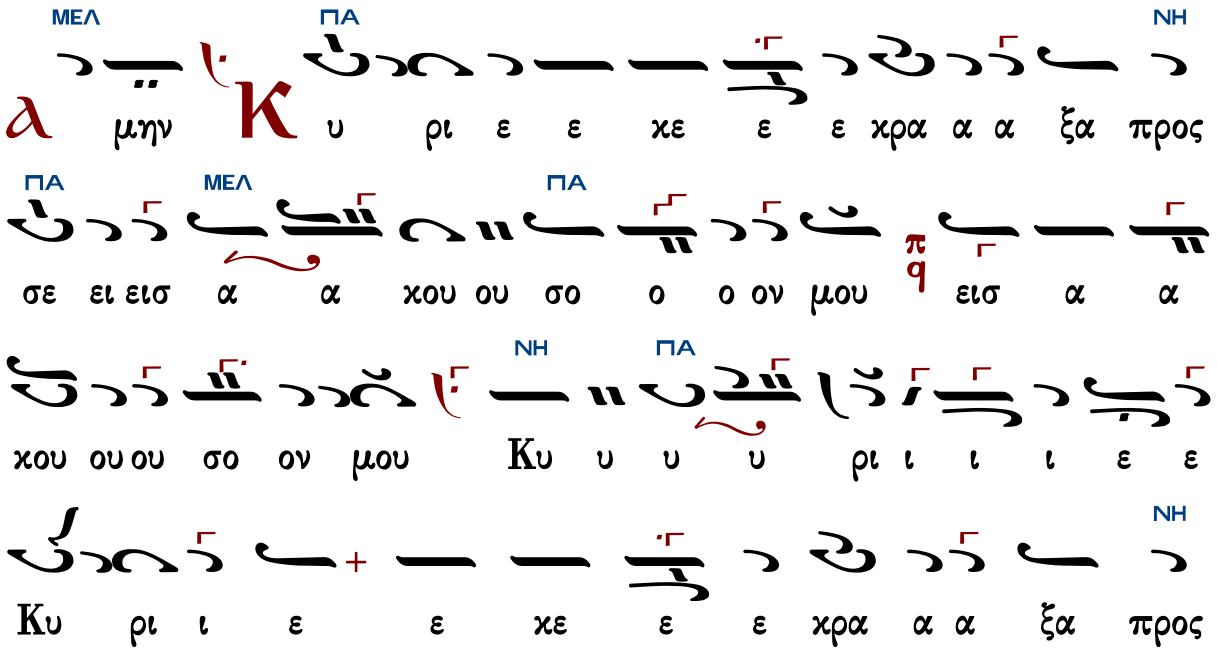

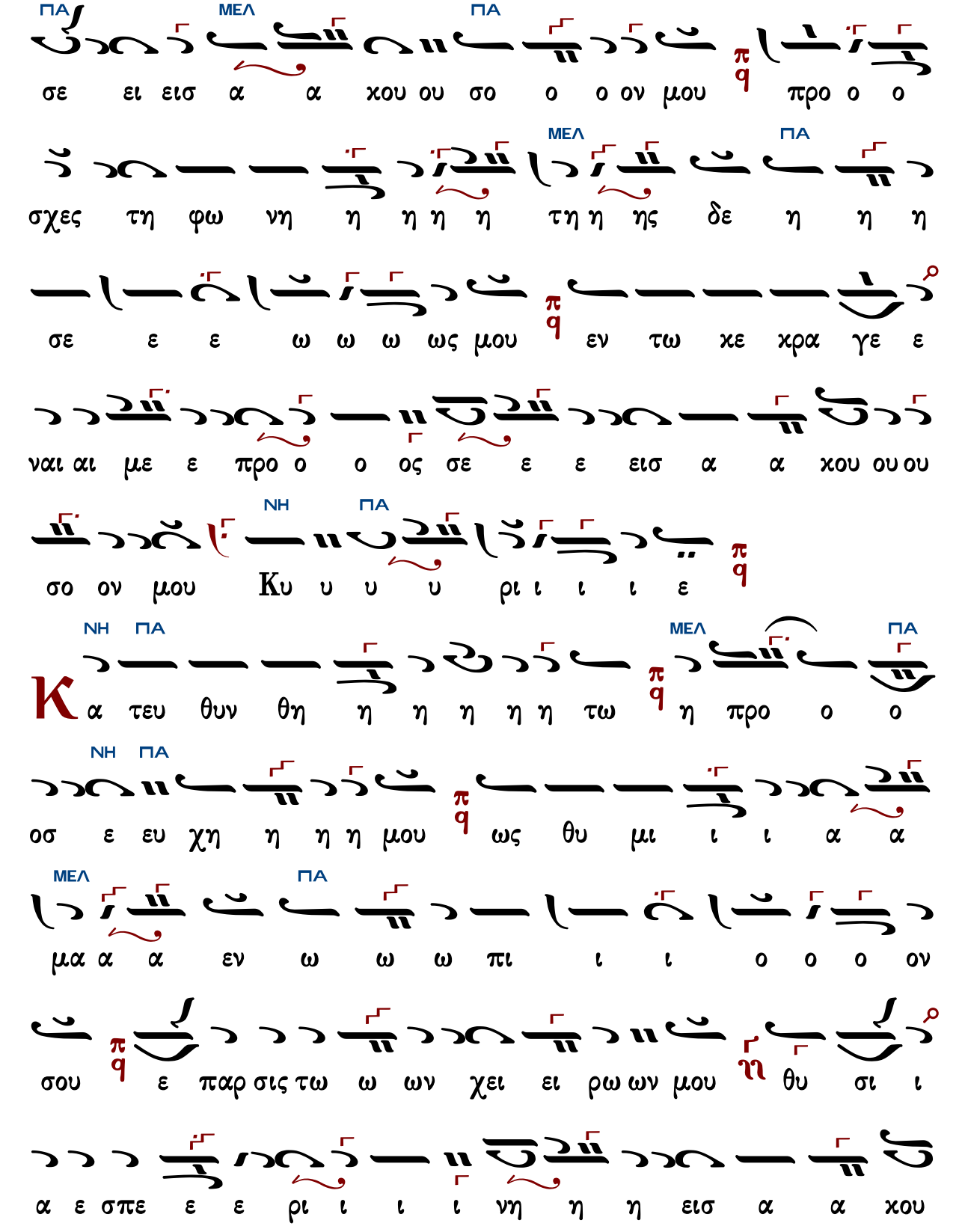
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου προ ο ο
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η
σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο
ΝΗ ΠΑ
οσ ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α
ΜΕΛ ΠΑ
μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον
σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι
α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α χου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἦχος πλ.δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

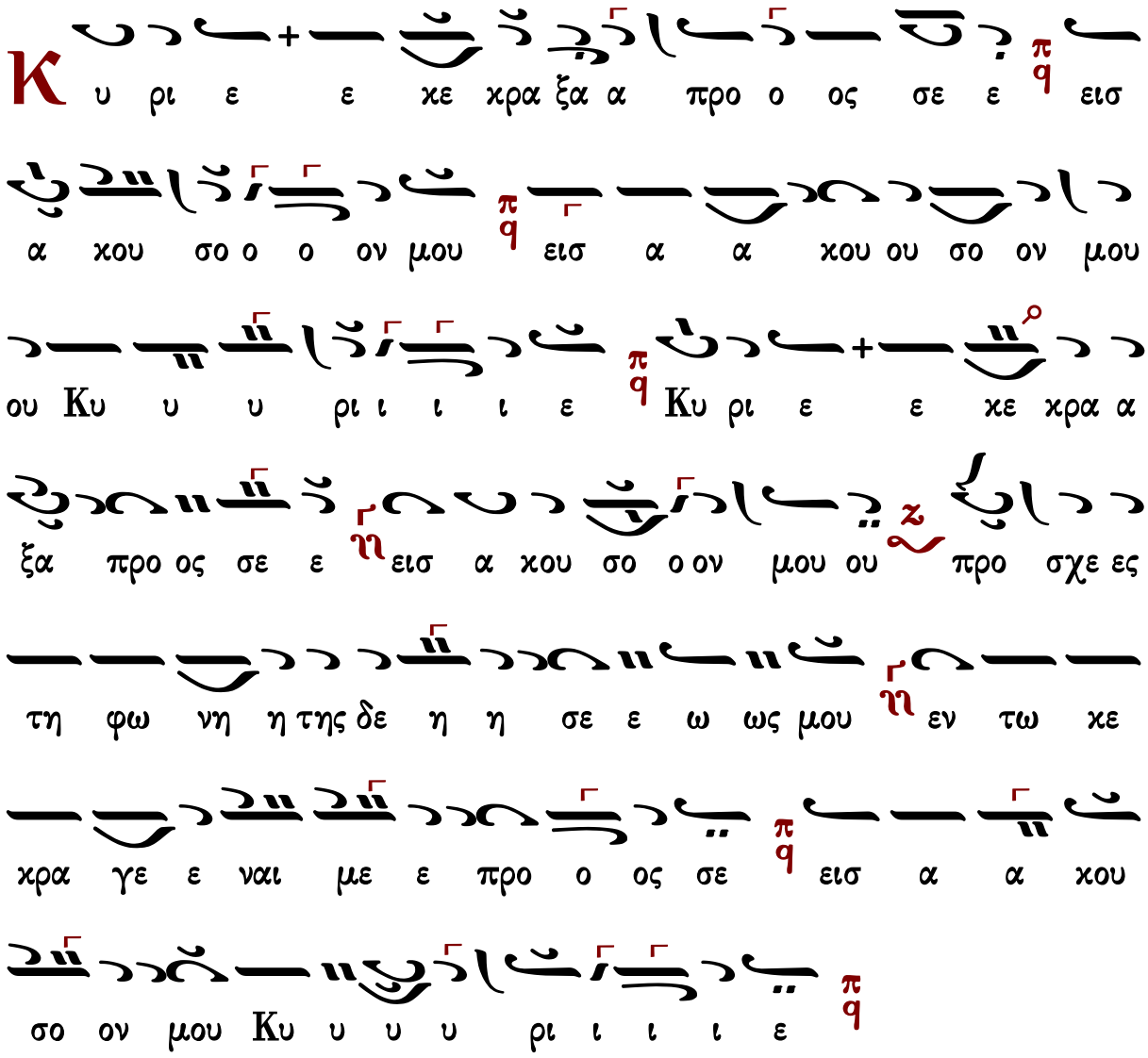

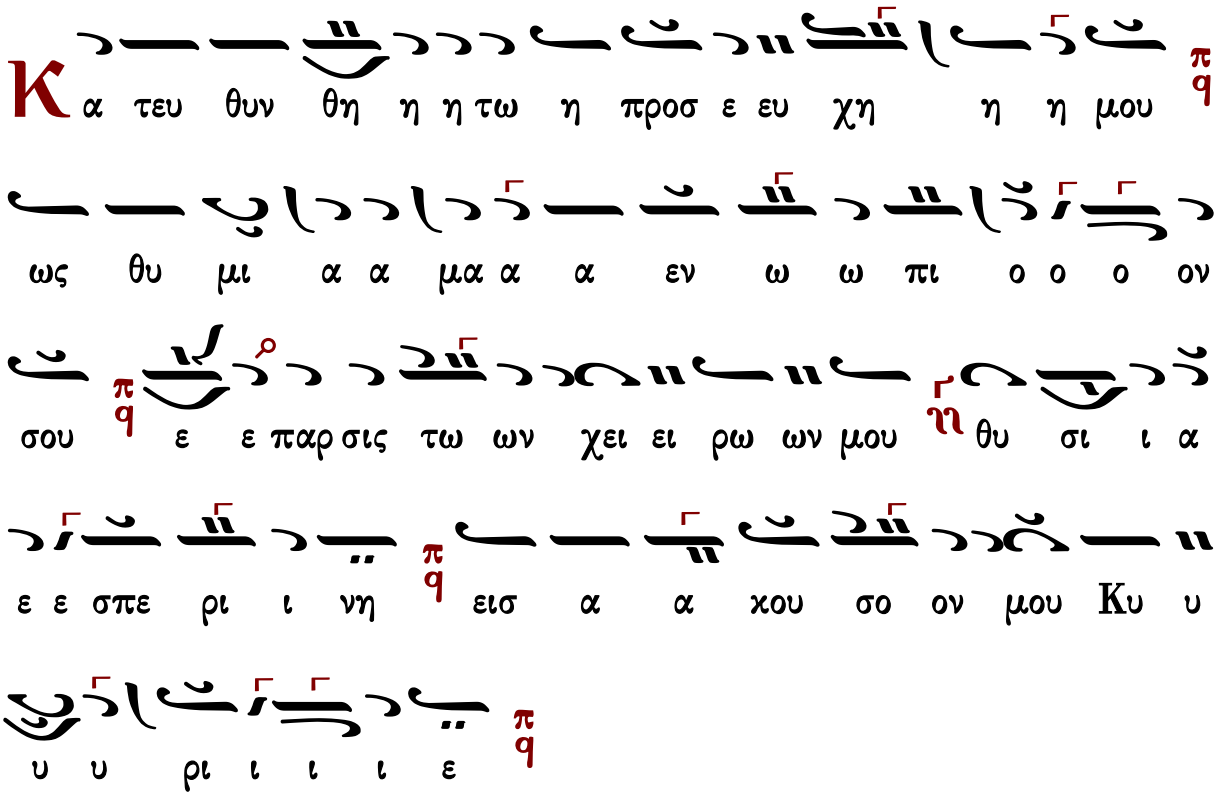

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

ε ε χρα α ξα προ ος σε ε εισ α α α α α χου
σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη της δε η η
σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α α χου σο
ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη τω η προ οσ ευ χη η η μου
ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο
ον σου ε ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη η
εισ α α χου σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

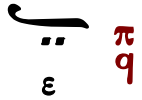

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

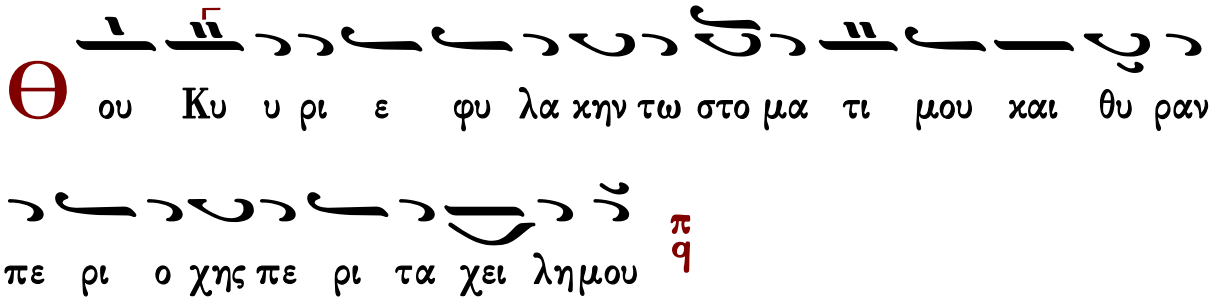

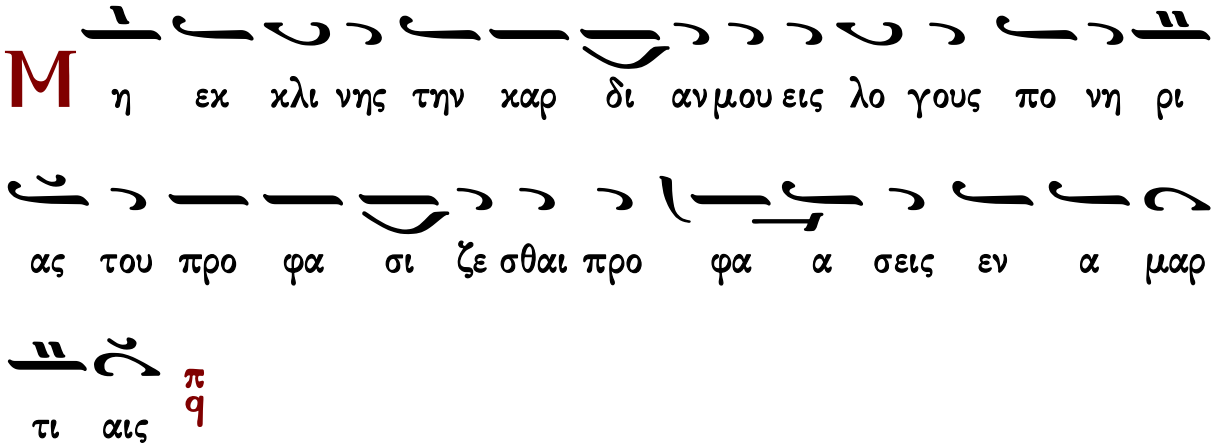

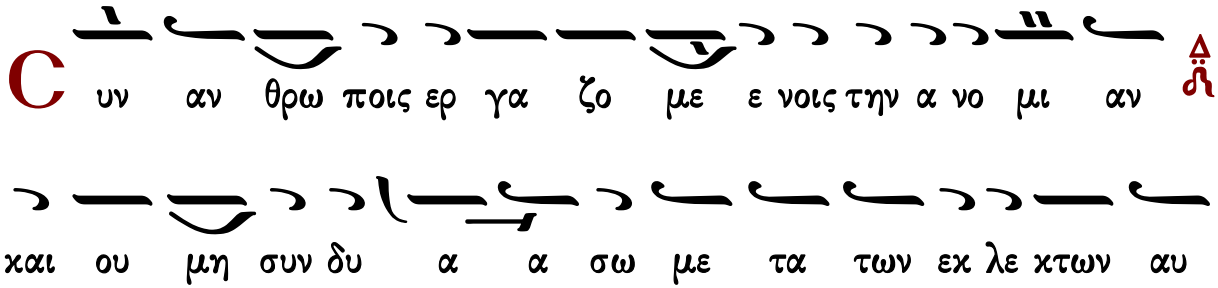

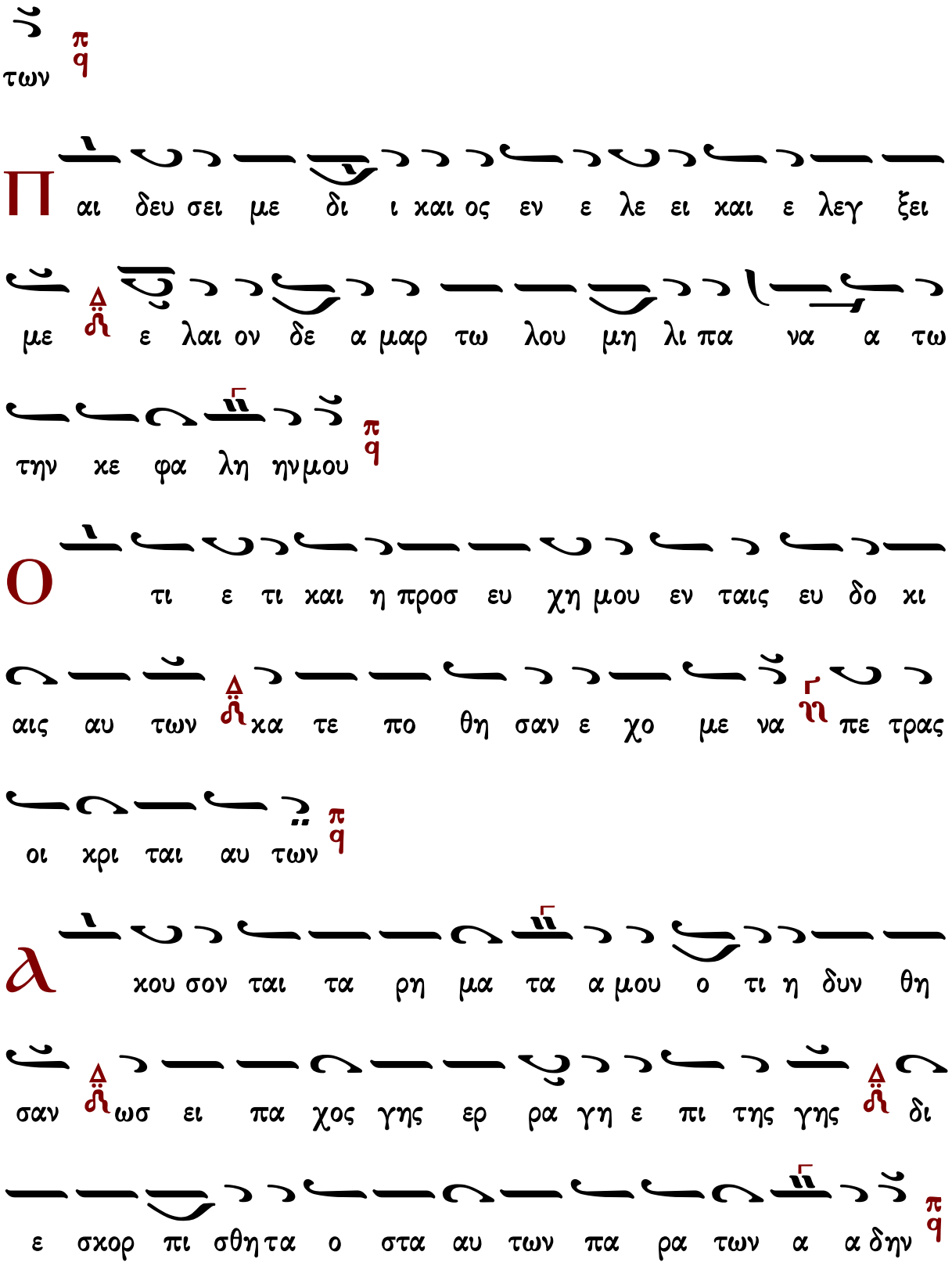
των
Π
αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ηνμου
Ο
τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι χρι ται αυ των
λ
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην

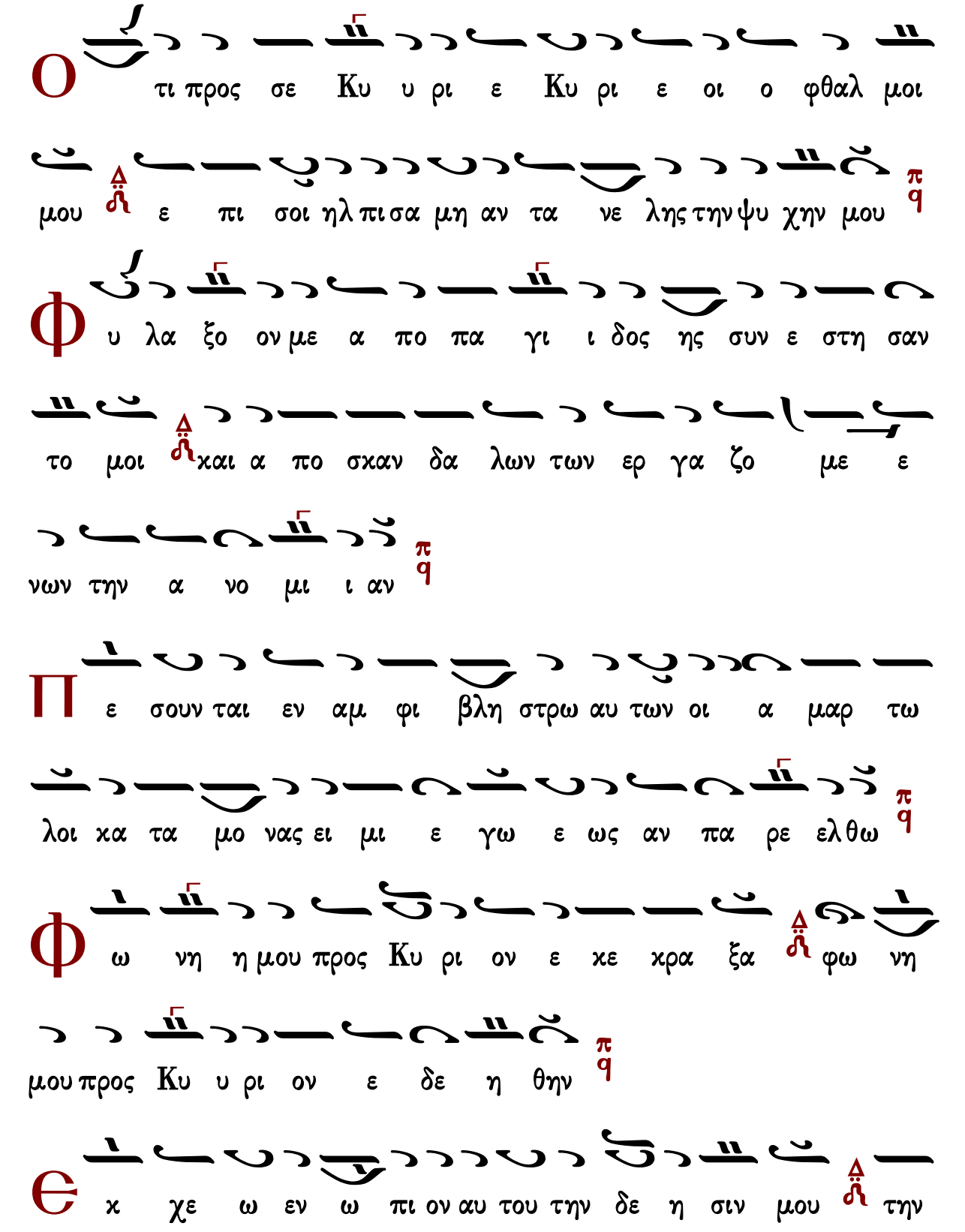
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω
Φ
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є
κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω

Θ ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Θ κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ

πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Є ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Є με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι

Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι κυ ρι ε κυ ρι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

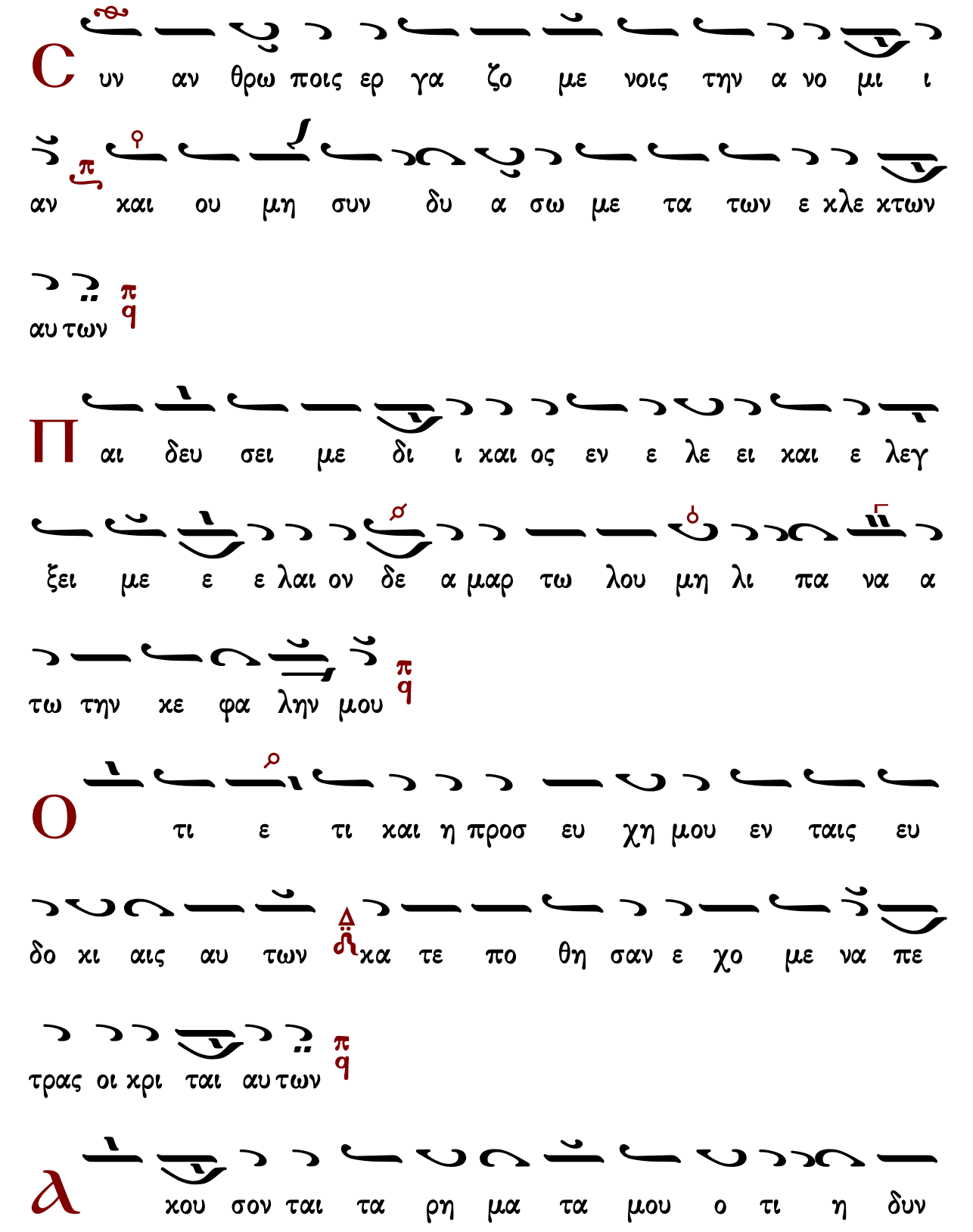
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε χλε χτων
αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α
τω την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

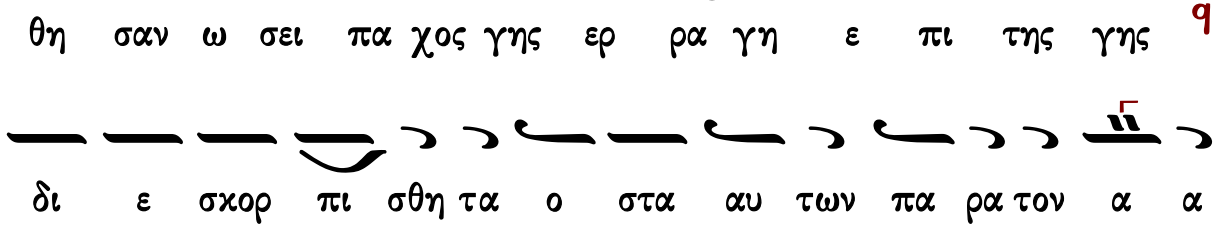
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

δην

Ο

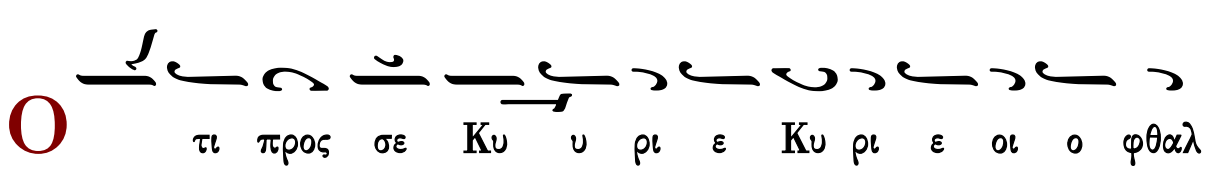
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

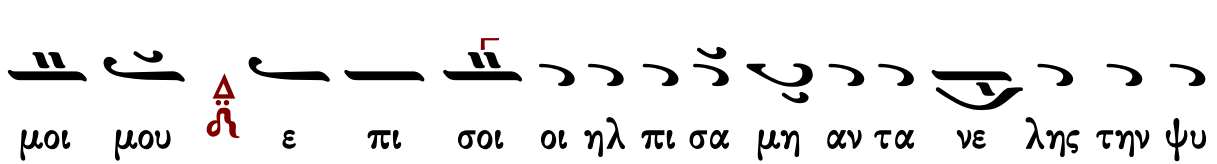
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ

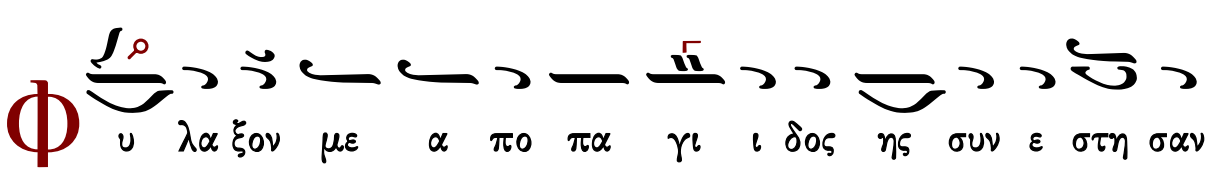
υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

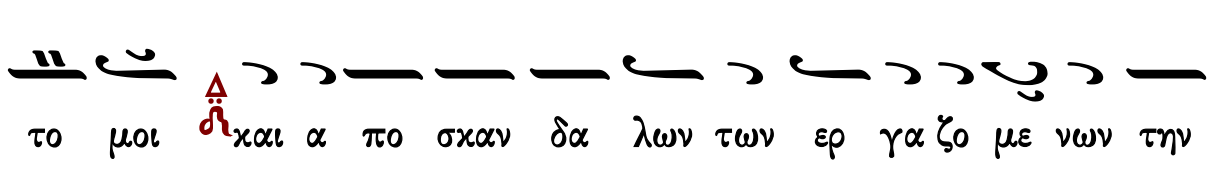
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π

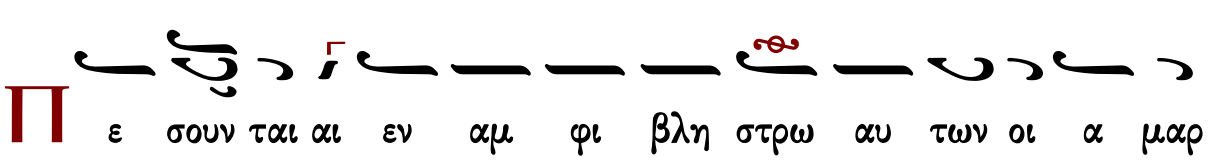
ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

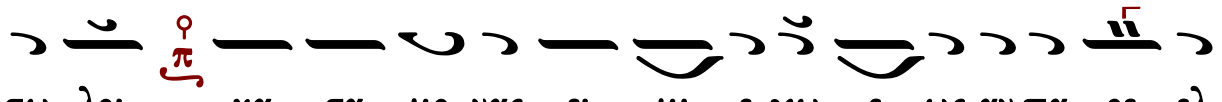

τω λοι χα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

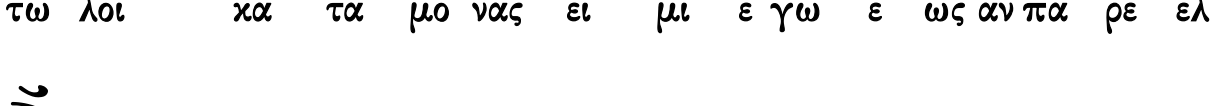

θω

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

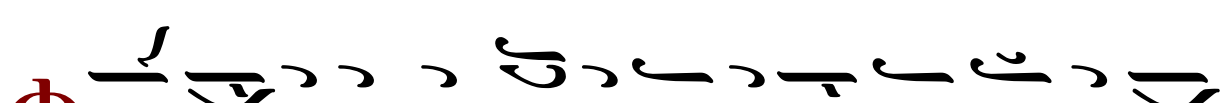

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Є

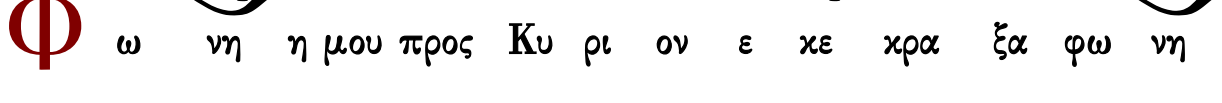

κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

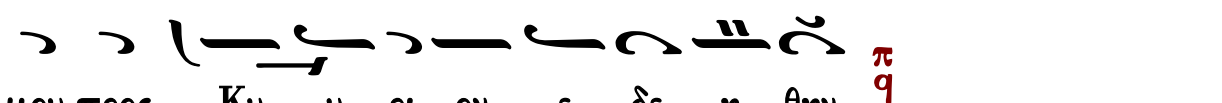

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є

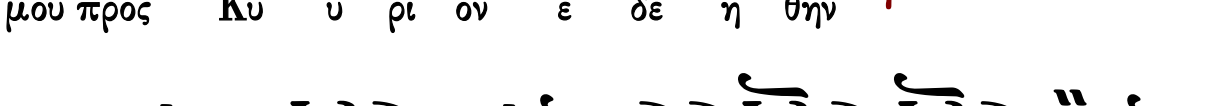

ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

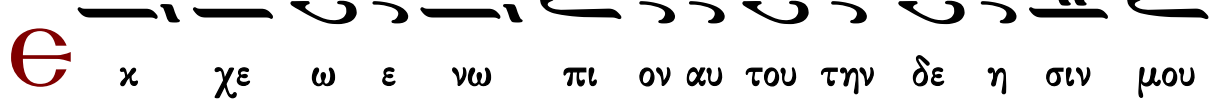

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є

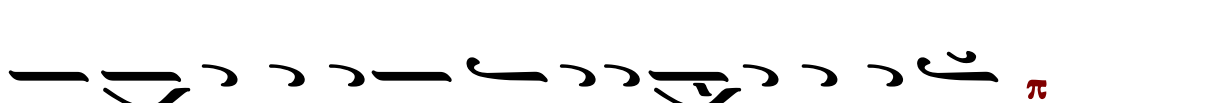

ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

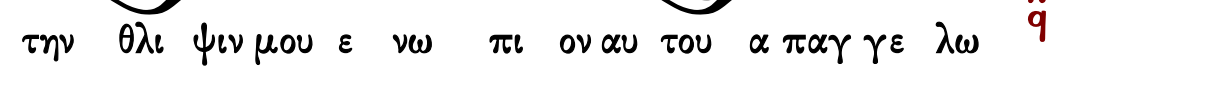

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με π q

α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χην μου π q

Θ κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των π q

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο δρα π q

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε π q

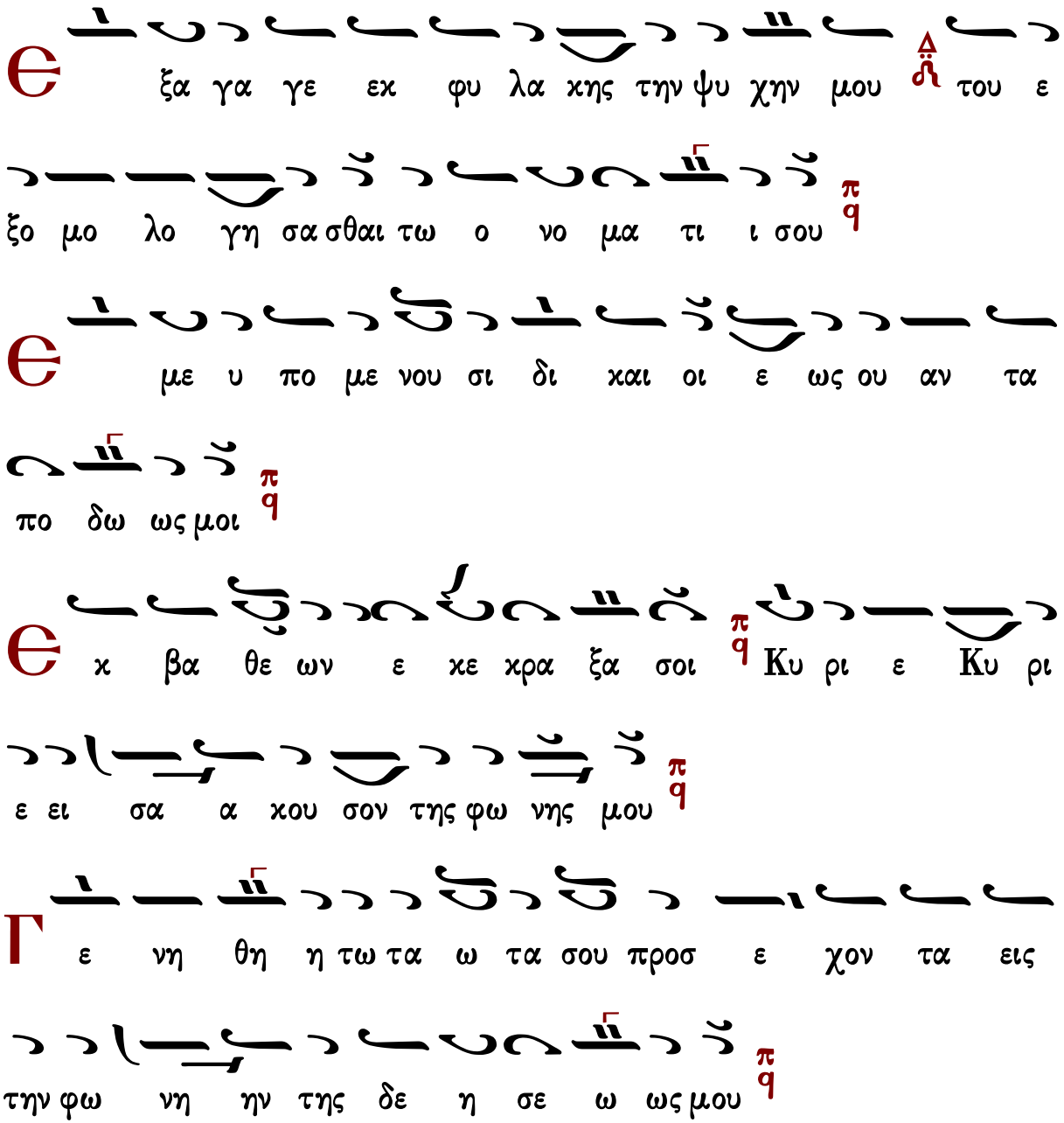

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α6*

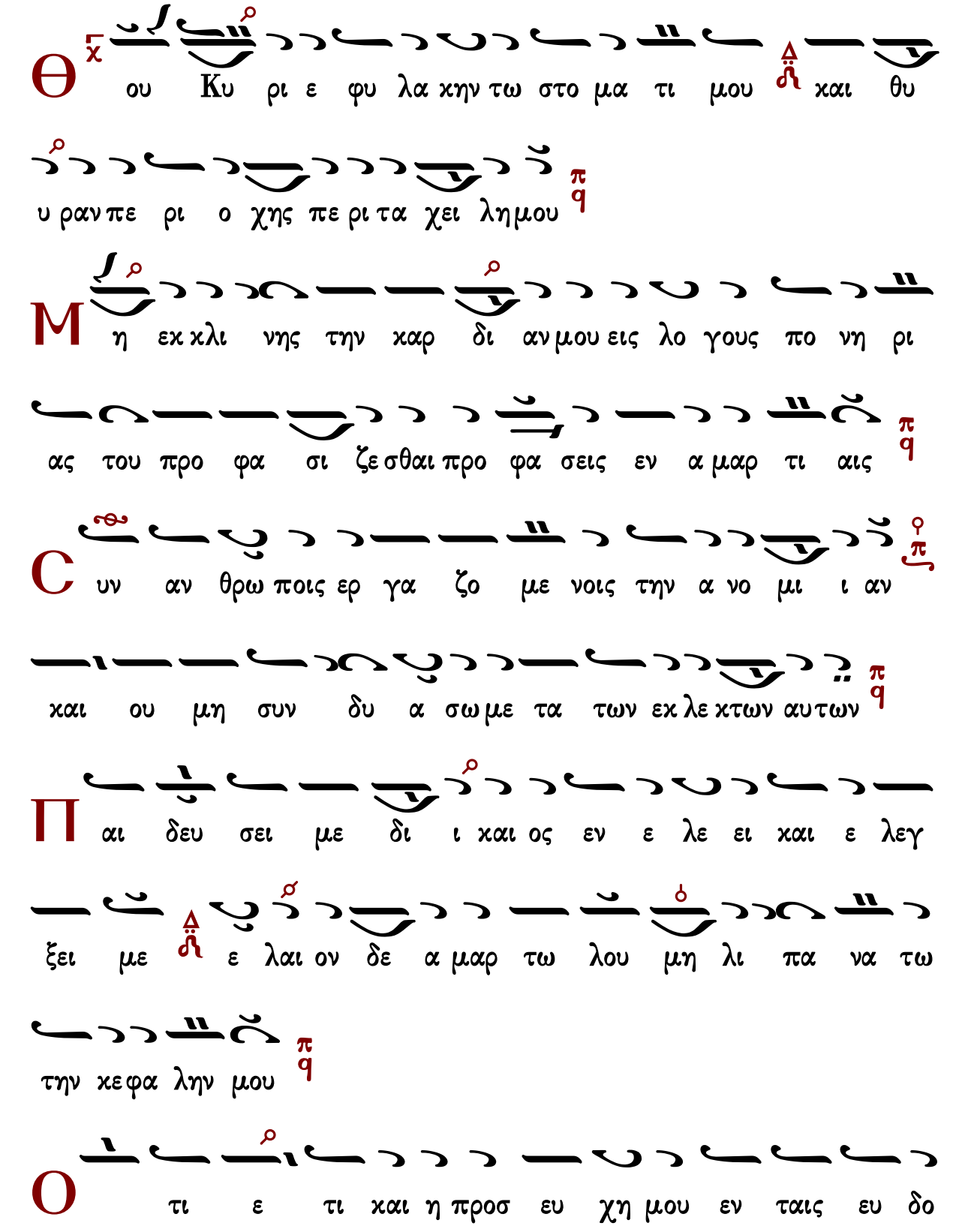
Θ
ου Κυ ρι ε φυ λα χην τω στο μα τι μου και θυ
υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ
η εκ χλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις
C
υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π
αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο
τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυτων
α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

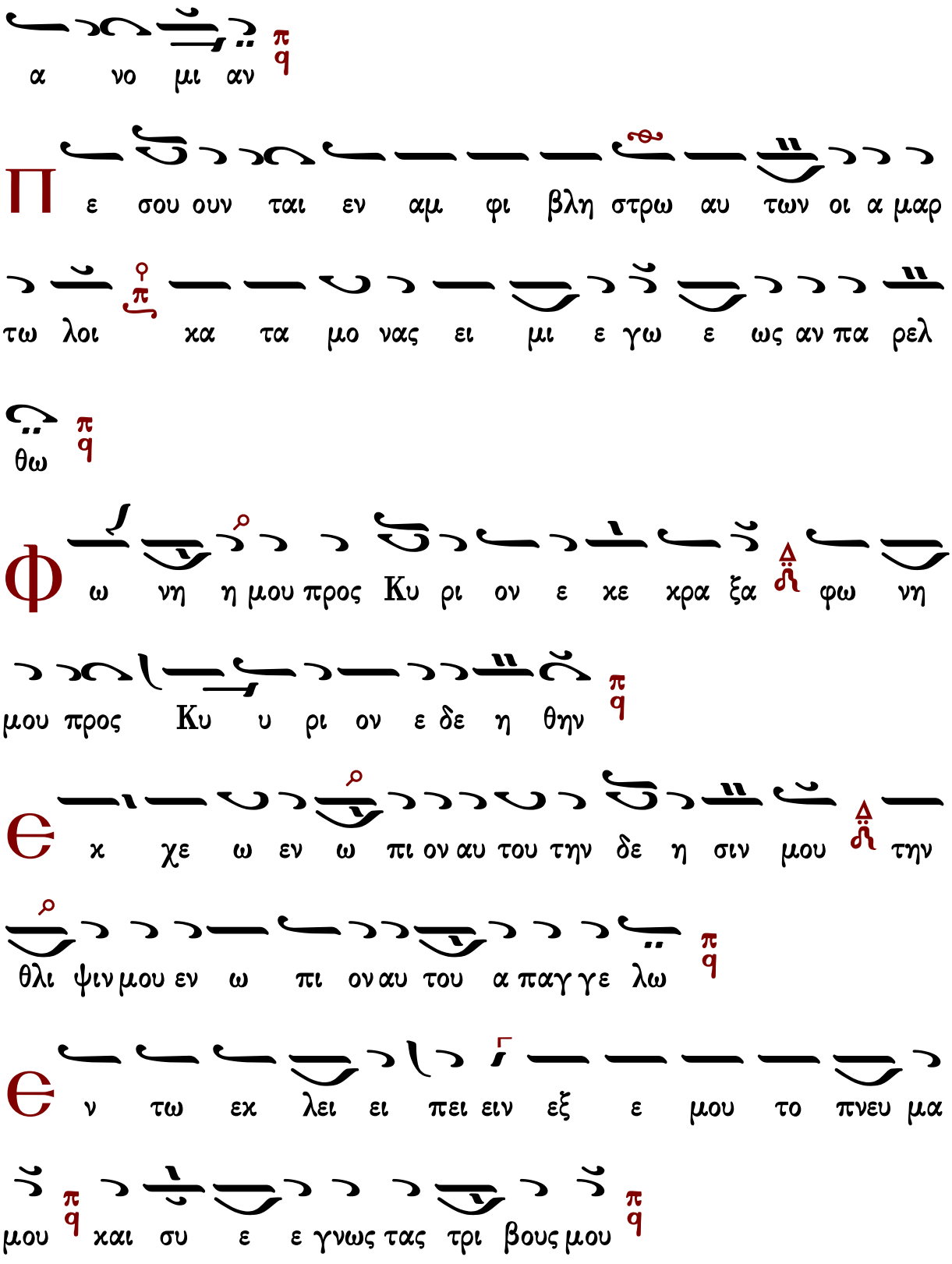
α νο μι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνως τας τρι βους μου

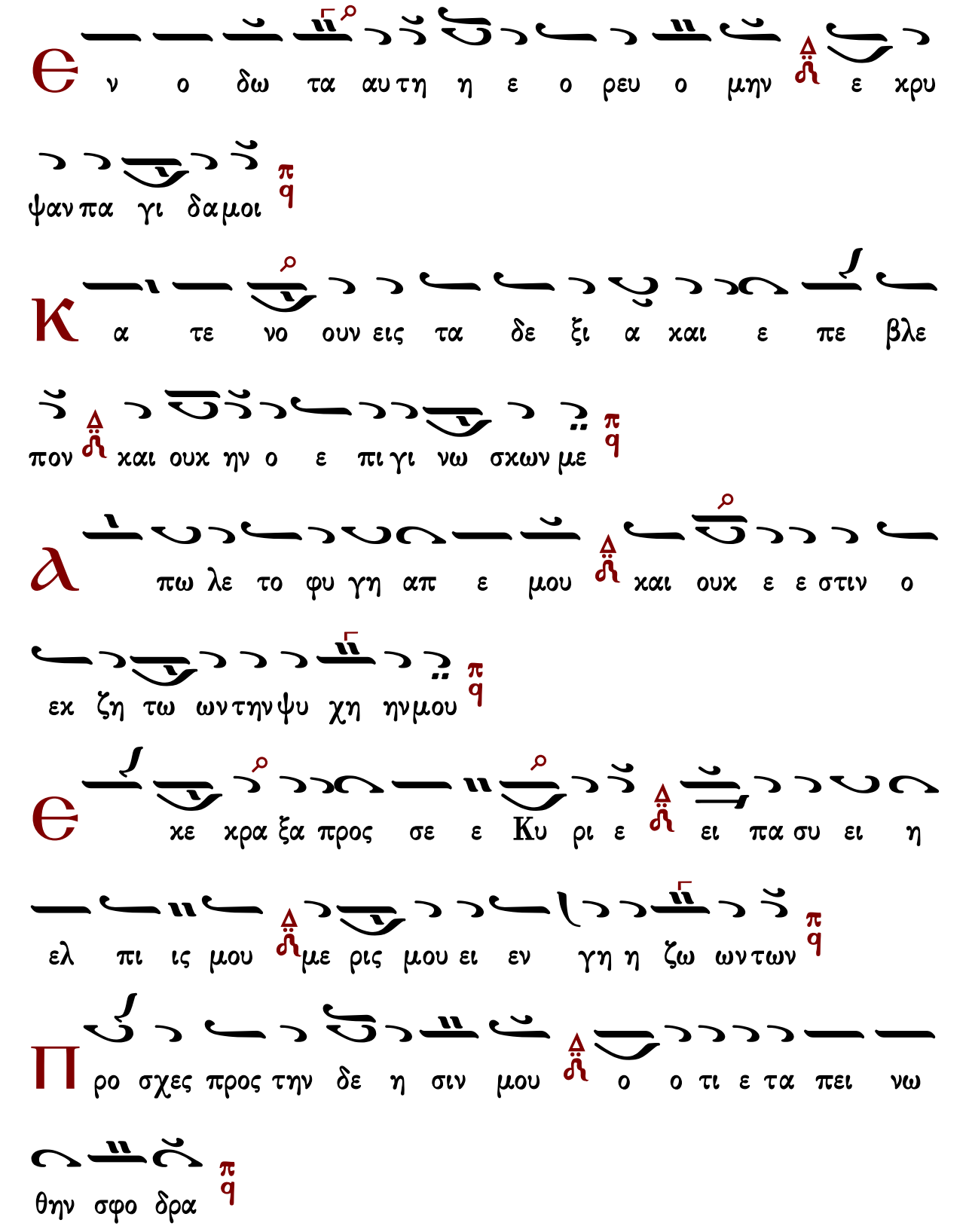
Є
ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Λ
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη η ν μου
Є
κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των
Π
ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ

ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δως μοι

Θ κ βα θε ε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Πανεύφημοι μάρτυρες

Ἦχος ⸗ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.175*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Π α α τερ Ευ θυ υ μι ε το ον σο ον το
ο ο χο ον προ ο κα α τη η ηγ γει ει
λε ε σται λεις ου ρα α α νι ι ος α αγ γε
ε ε λο ος ω ω ω ως του βλα στη η η σα α αν
το ος εκ νη δυ υ υ ο ος στει ει ρας Ι

γα ου του ου ου του ου ου α α ω ω ι ι

α μα εκ ης η η τη η λω η ζη χθης ει δει ε αρ

μων η η η η η χτη α ε τε ου ο ο ει ει γει

η χαι ης η η στη πτι βα ος οι οι οι ος α α α

υ πε ος φο ρο ι σι ρε ο ο ει ει αι

μα αυ θα ροις ει ει πει α ας τοις ας ψα αμ α λα ερ

α α σι

μει πε υ ο μα τος σου νο ου χεν νε

χη ψυ η μει νεν υ πε ρι ε Ku σε να

ε μου χη ψυ η σεν πι ηλ υ πε ου ο γον σου ειν τον ου

πι τον Κυ ρι ον

Π α α τερ Ευ θυ υ μι ε χα αρ πο ος ε

ε ε φυ υς με εν στει ει ρω ω ω σε ε

ω ως αλλ ω φθης ον τω ως πο λυ υ γο ο ο

νο ος ε ε ε εκ γαρ του σπε ε ερ μα α α το ος

του πνευ μα τι χου ου ου σου μο ο ο να α

στω ων πε ε πλη η η ρω ω ται αι η ε ε

ρη μο ος η πρι ι ι ιν α α δι ι ο ο ο δε ε ευ

το ος χαι αι αι αι νυν ι κε ε ε τε ε ευ

ε ε δω ρη θη η η η ναι αι αι αι ταις αις ψυ

χαι αις η μω ων την ει ει ρη η η νην και το

με ε ε γα ε ε λε ε ε ος

λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Π α α τερ Ευ θυ υ μι ε ο ο σο ος βι

ι ι ο ος α αν υ υ πε ε ερ βλη η

το ος η πι στις ον τω ως ορ θο ο δο ο ο

ξο ος και αι αι αι γαρ εκ πρα α α ξε ε ε

ω ων προς υ ψη λο τα α α την θε

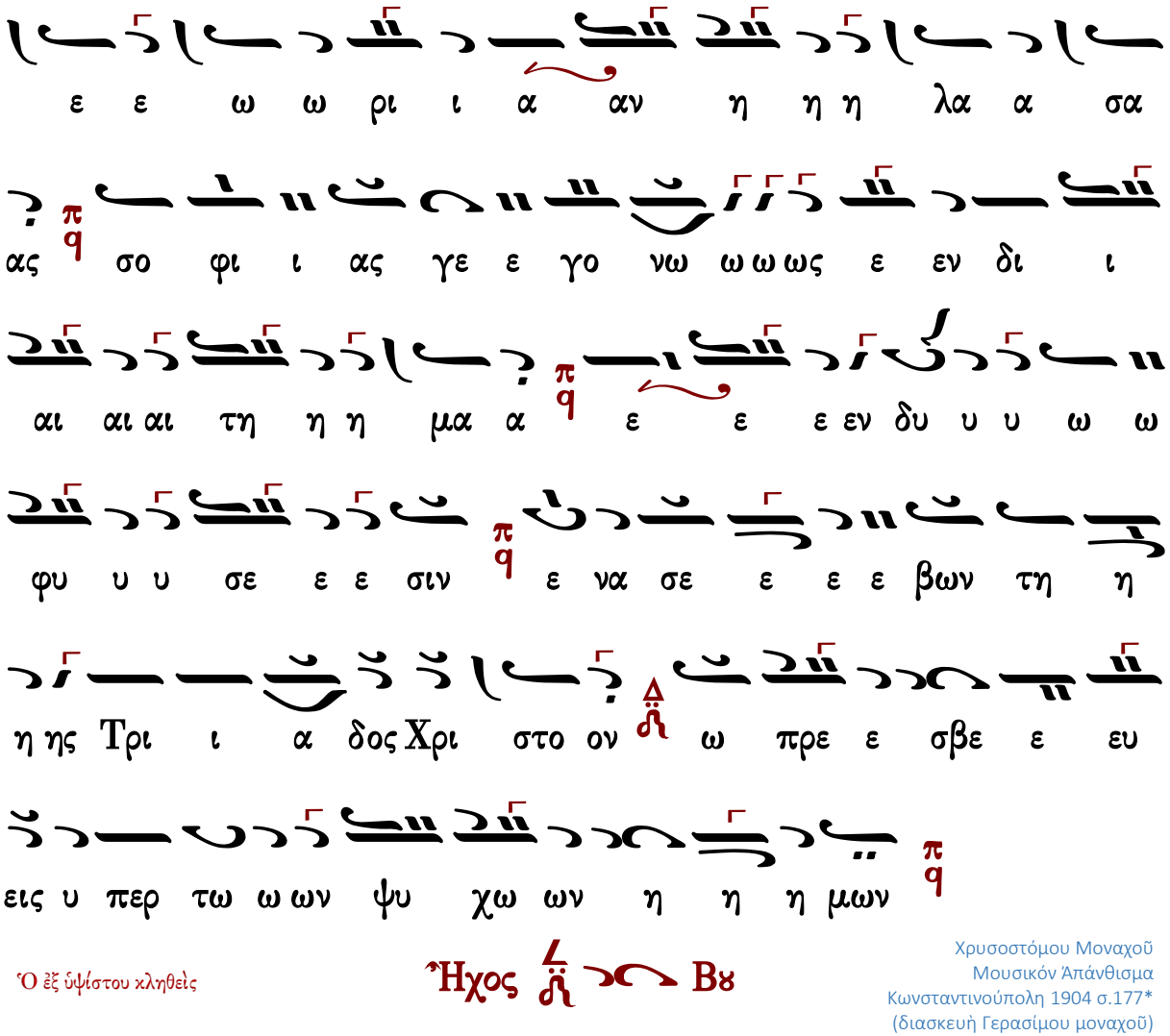

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.177*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

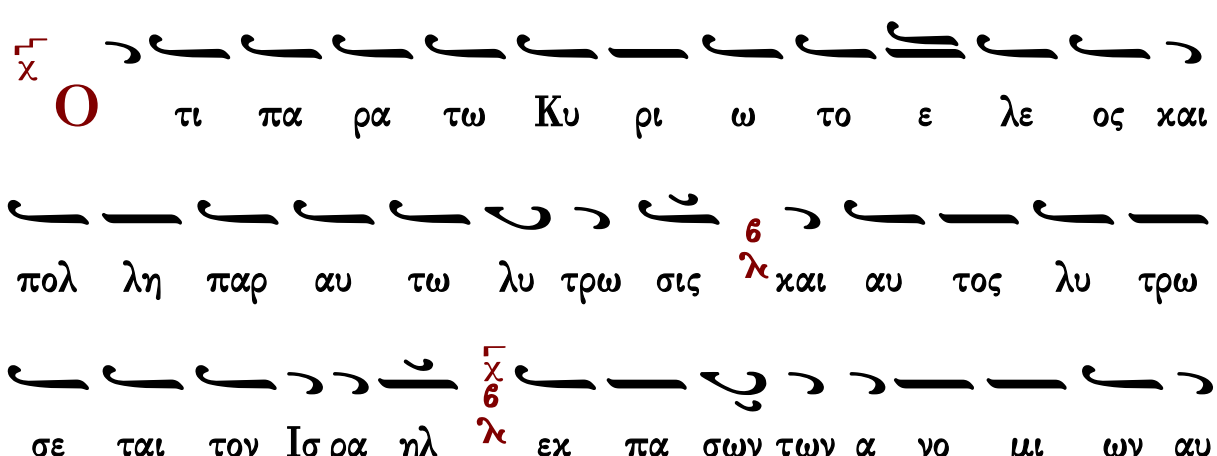

του λ6

Ο

εκ νη δυ υ υ υ ος μη η τρος η η γι α

α σμε ε ε νος λ6 ο τε το πα αν τε ε φο ο ρο

ον ο ομ μα α την προ θε ε σι ιν λ6 και την ρο πην

προς τα κρει ειτ το ο να α α ε ε πει γο ο με νη ην πq αν

ε πι στρο ο φω ως σου ου προ ο ε ε ω ρα α

κε εν λ6 το τε παμ μα α κα α ρι ι στε ε δω ρο

ον θε οσ δο ο το ον λ6 της ευ θυ μι ας φε ρω ω

νυ υ μο ο ον με ε μη νυ υ κως σε ε πq την των φυ

σα αν τω ων λυ υ υ υ ει ει κα τη φει ει α αν λ6

ο θεν εχ βρε ε ε φου ους προ η γμε ε ε νος

τω ευ ερ γε τη Θε ε ε ω ε ευ η ρε στη

η σα α ας ο ον ι κε ε τε ευ ε ε σω ω ω σαι

αι αι και φω τι ι ι σαι τα ας ψυ χας η η μω ων

ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

χα ρι σμα α α α των ε εν θε ω ων πε πλη

η σμε ε ε νος σε ως α κη η λι ι δω ω το

ον ε σο πτρον πα τερ ευ ρω ων Χρι στος των θει ων εμ

φα α σε ε ω ωων λα αμ πρας οι οι κει ου ου μαρ μα ρυ

γα ας φω ω το ο ος σοι οι ε εξ η στρα α ψε εν
εν τευ θεν ι ι α α σε ε ω ων α φθο νος ω φθης
πη γη η δι α τρο φη τε λι μω ωτ του ου σι ι ι
και αι των δι ι ψων τω ων δι ε πομ βρι ι α ας α
α α αρ δω ων την ε φε ε σι ιν τας ψυ χι κα α ας
δε ε δι α θε ε ε σει εις ο ο ρων σου τω
λο γω σο ο ο φως ε βελ τι ι ι ους Θε ε ω
ω ω ο ον ι κε ε τε ευ ε ε σω ω ω σαι αι αι
και φω τι ι ι σαι τα ας ψυ χας η η μω ων
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

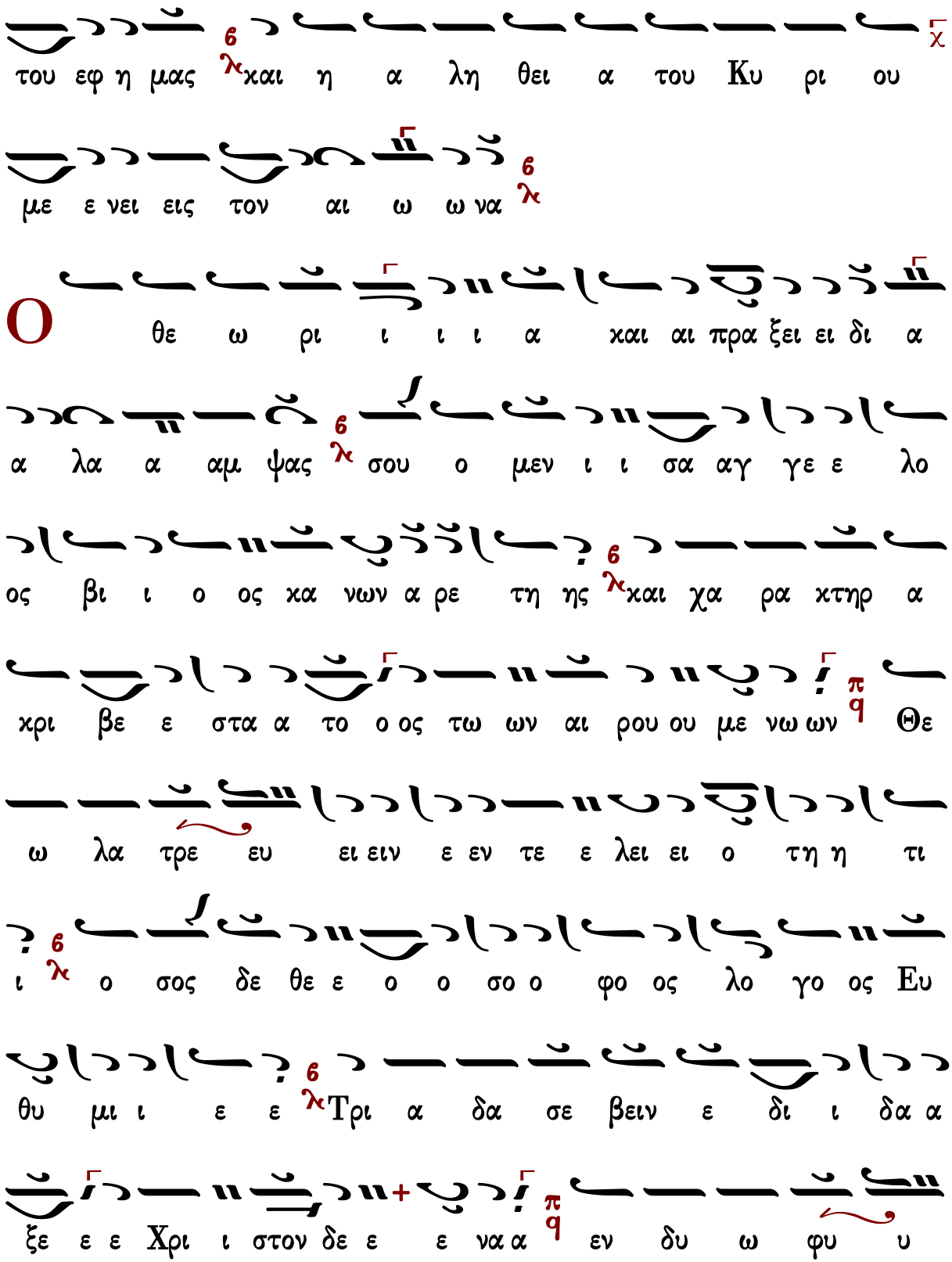
του εφ η μας 6 λ και η α λη θει α του Κυ ρι ου χ
με ε νει εις τον αι ω ω να 6 λ
Ο θε ω ρι ι ι ι α και αι πρα ξει ει δι α
α λα α αμ ψας 6 λ σου ο μεν ι ι σα αγ γε ε λο
ος βι ι ο ος κα νων α ρε τη ης 6 λ και χα ρα κτηρ α
κρι βε ε στα α το ο ος τω ων αι ρου ου με νω ων π q Θε
ω λα τρε ευ ει ειν ε εν τε ε λει ει ο τη η τι
ι 6 λ ο σος δε θε ε ο ο σο ο φο ος λο γο ος Ευ
θυ μι ι ε ε 6 λ Τρι α δα σε βειν ε δι ι δα α
ξε ε ε Χρι ι στον δε ε ε να α π q εν δυ ω φυ υ

σε ε σι ι γνω ω ρι ζο με ε νο ον λ και τας Συν

ο ο ο δου ους π q ι σα ρι ι ι θμους π q τη τε τρα

κτυ ι των ευ αγ γε λι ι ι ων Χρι ι στου ου ου

ο ον ι κε ε τε ευ ε ε σω ω ω σαι αι αι και

φω τι ι ι σαι τα ας ψυ χας η η μω ων λ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πανεύφημοι μάρτυρες

Ἦχος q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.285*

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Π

α α τερ Ευ θυ μι ε τον σο ον το χον προ κα τηγ γει

λε στα λεις ου ρα α νι ος αγ γε λος ϖ ως του βλα στη σαν τος

εκ νη δυ ος στει ρας Ι ω αν νου ϖ του του γαρ ε δει

χθης ζη λω της εκ μα γει ον τε α κτη μων α οι κος ϖ βα

πτι στης και ο ρε σι τρο φος υ περ λαμ ψας τοις α

πει ροις θα αυμα α σιν ϖ

Є νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

ου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε

πι τον Κυ ρι ον

Π α α τερ Ευ θυ μι ε χαρ πο ος ε φυς μεν στει

ρω σε ως π/q αλλ ω φθης ο ον τως πο λυ γο νος π/q εκ γαρ

του σπερ μα τος του πνευ μα τι χου ου σου Δ μο να στων πε

πλη ρω ται η ε ρη μος η πριν α δι ο δευ τος π/q και νυν

ι κε τευ ε δω ρη θη ναι ταις ψυ χαις η μων Δ την ει

ρη νην και το με γα ε ε λε ε ος π/q

χ Δ πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος Δ

α πο φυ λα χης πρω ι ας χ Δ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον Δ

Π α α τερ Ευ θυ μι ε ο σο ος βι ος α νυ

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.287*

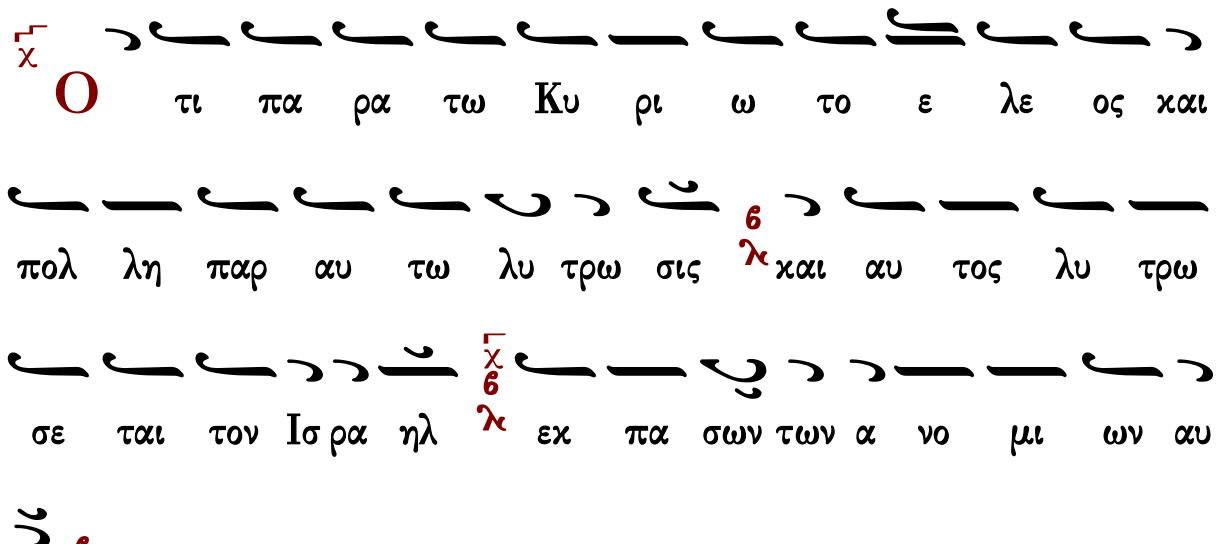

Ο εχ νη δυ υ ος μη τρος η γι α σμε ε νος ο
τε το παν τε φο ρον ομ μα την προ θε σιν και την ρο
πην προς τα χρειτ το να ε πει γο με νην α νε πι στρο
φως σου προ ε ω ρα κε το τε παμ μα κα ρι στε δω
ρον θε οσ δοτον της ευ θυ μι ας φε ρω νυ μον με μη νυ
κος σε την των φυ σαν των λυ ει κα τη φει αν ο
θεν εκ βρε ε φους προ η γμε ε νος τω ευ ερ γε
τη Θε ω ευ η ρε στη σας ον ι κε τευ ε σω ω
ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας η μων
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

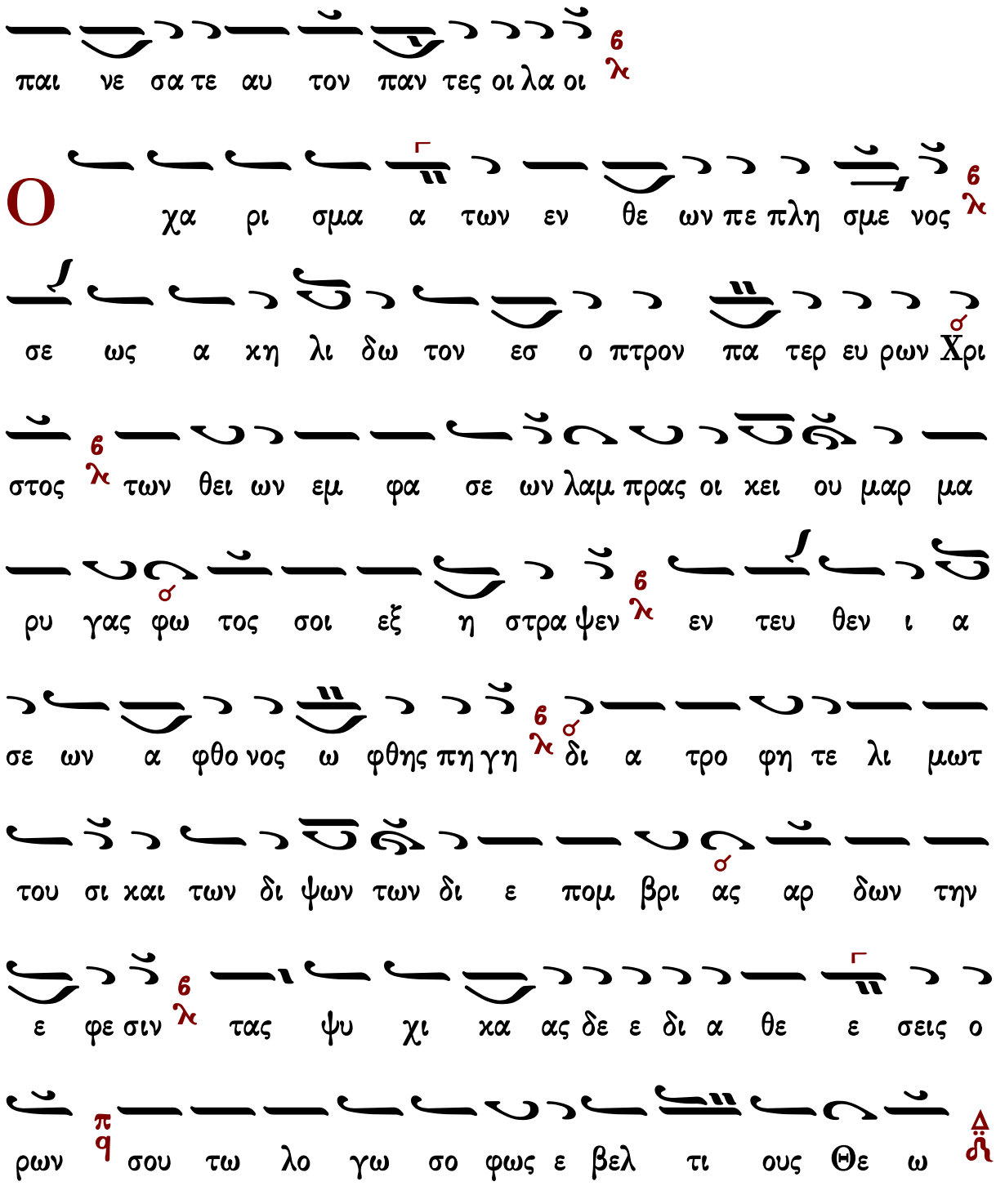
παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Ο χα ρι σμα α των εν θε ων πε πλη σμε νος
σε ως α κη λι δω τον εσ ο πτρον πα τερ ευ ρων Χρι
στος των θει ων εμ φα σε ων λαμ πρας οι κει ου μαρ μα
ρυ γας φω τος σοι εξ η στρα ψεν εν τευ θεν ι α
σε ων α φθο νος ω φθης πη γη δι α τρο φη τε λι μωτ
του σι και των δι ψων των δι ε πομ βρι ας αρ δων την
ε φε σιν τας ψυ χι κα ας δε ε δι α θε ε σεις ο
ρων σου τω λο γω σο φως ε βελ τι ους Θε ω

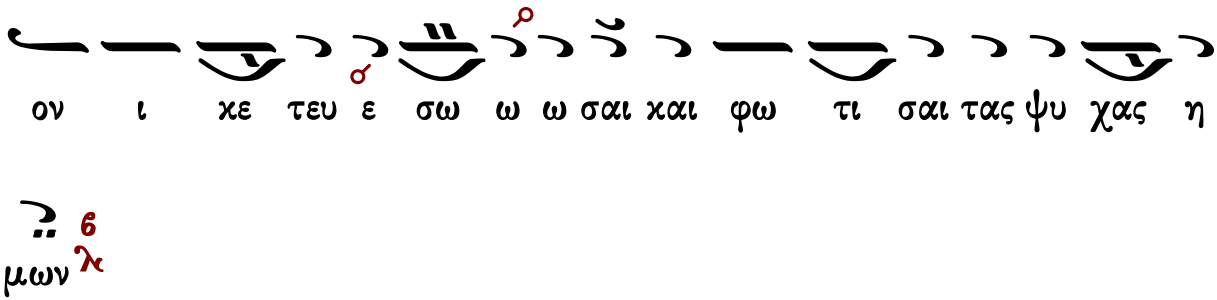
ον ι χε τευ ε σω ω ω σαι χαι φω τι σαι τας ψυ χας η

μων

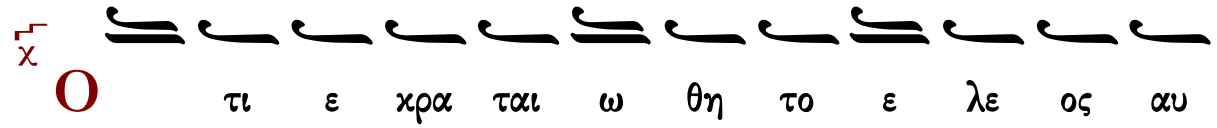
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

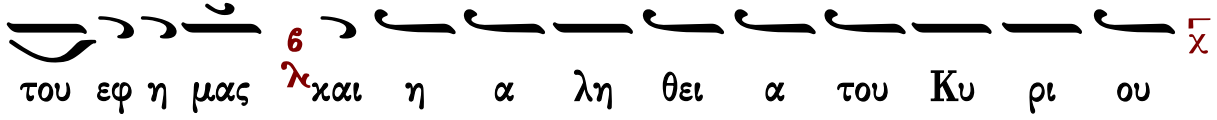
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

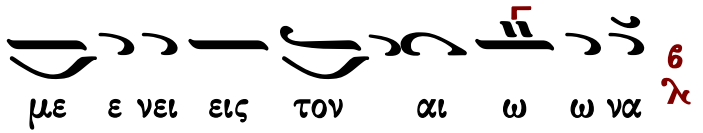
με ε νει εις τον αι ω ω να

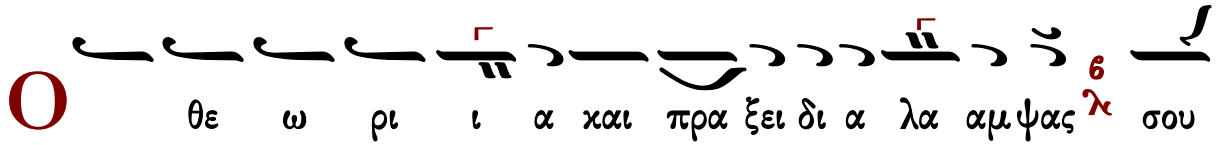
Ο θε ω ρι ι α και πρα ξει δι α λα αμψας σου

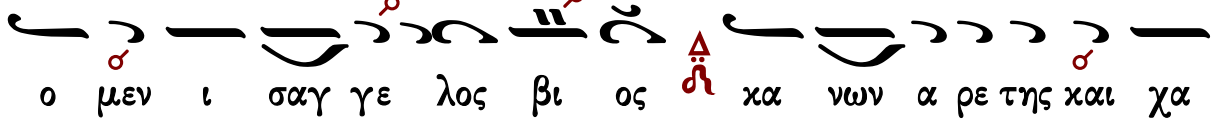
ο μεν ι σαγ γε λος βι ος κα νων α ρε της και χα

ρα κτηρ α κρι βε στα τος των αι ρου με νων Θε ω

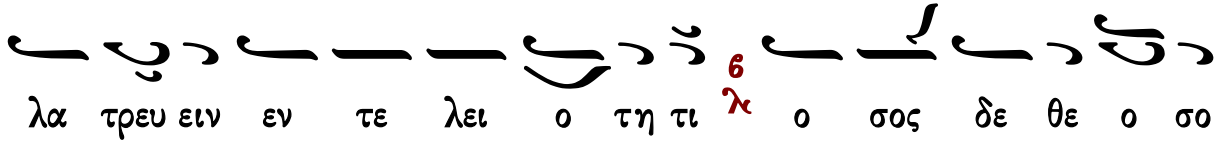
λα τρευ ειν εν τε λει ο τη τι ο σος δε θε ο σο

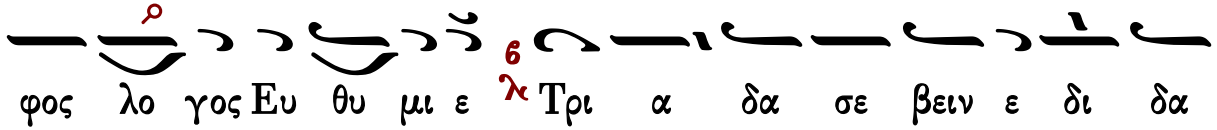
φος λο γος Ευ θυ μι ε Τρι α δα σε βειν ε δι δα

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ἡ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.161*

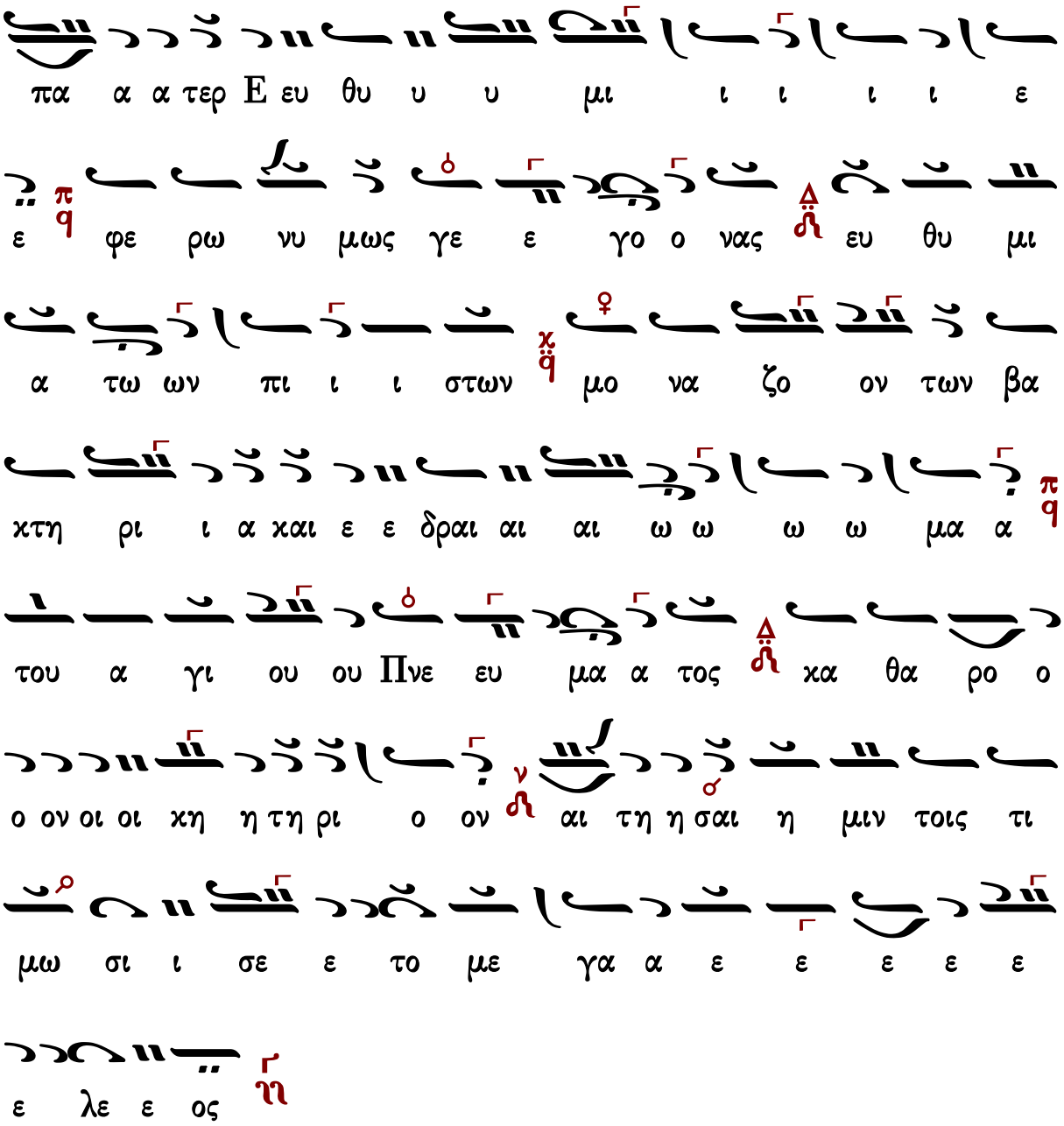

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Γα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.89*

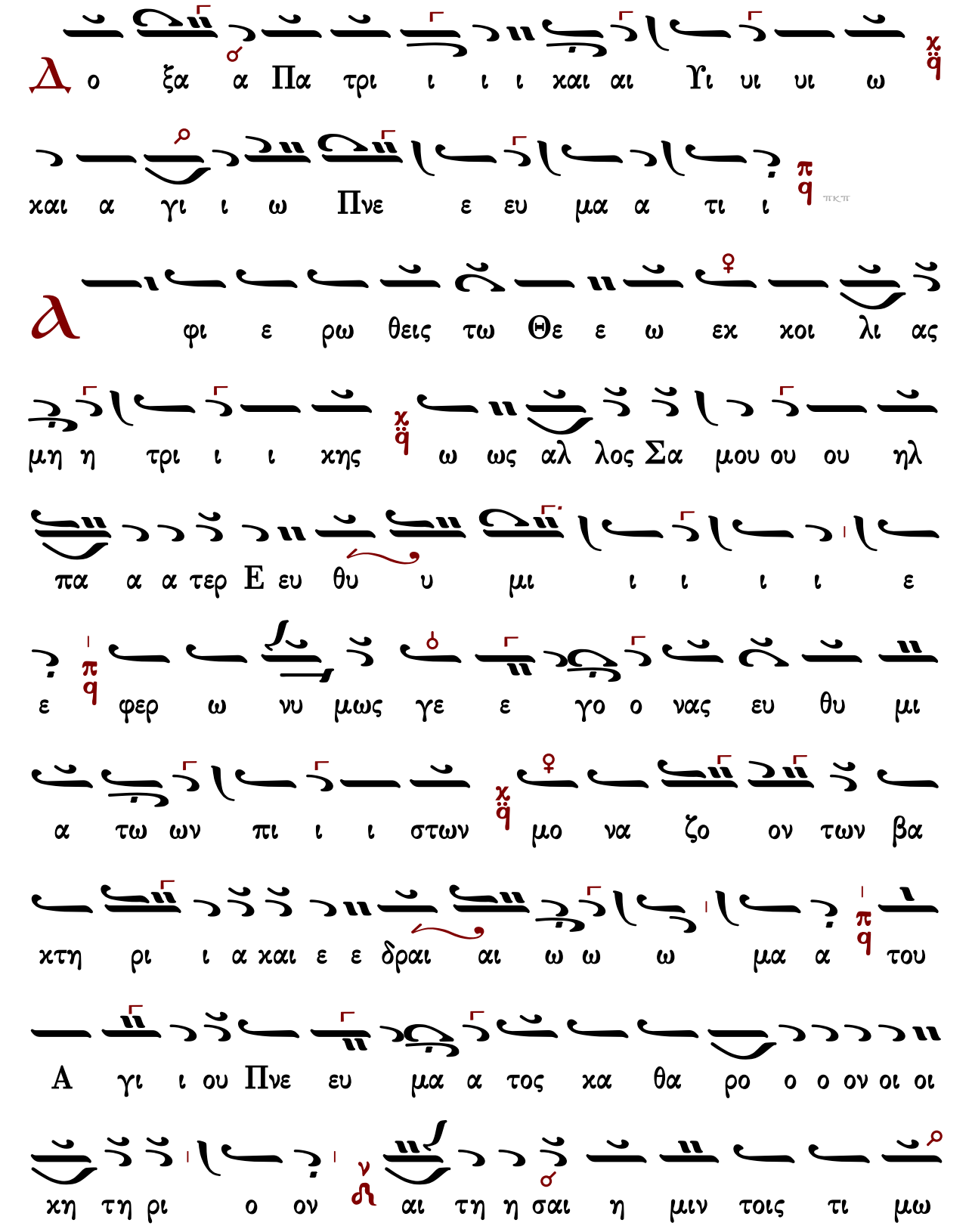
Δ
ο ξα α Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι υι ω
χαι α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι
φι ε ρω θεις τω Θε ε ω εχ χοι λι ας
μη η τρι ι ι χης ω ως αλ λος Σα μου ου ου ηλ
πα α α τερ Ε ευ θυ υ μι ι ι ι ι ε
ε φερ ω νυ μως γε ε γο ο νας ευ θυ μι
α τω ων πι ι ι στων μο να ζο ον των βα
χτη ρι ι α χαι ε ε δραι αι ω ω ω μα α του
Α γι ι ου Πνε ευ μα α τος χα θα ρο ο ο ον οι οι
χη τη ρι ο ον αι τη η σαι η μιν τοις τι μω

σι ι σε ε το με γα ε ε ε ε ε ε λε

ε ος

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.470*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι υι ω

χαι α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι

πκπ

α φι ε ρω θεις τω ω Θε ω εκ κοι λι ας

μη η τρι ι ι κης ω ως α αλ λος Σα α μου ου

ου ηλ πα α α τερ Ε ευ θυ υ υ υ μι ι ι

ι ε ε φε ρω νυ μως γε ε γο ο νας ε ευ

θυ μι α τω ων πι ι ι στων μο να ζο ον των

βα κτη ρι α α και ε ε δραι αι αι αι ω ω ω ω

μα α π q του α γι ου Πνε ευ μα α τος κα θα ρο

ο ο ον οι οι κη τη ρι ο ον ν ϯ αι τη η σαι αι η μιν

τοις τι μω σι ι σε ε το με γα α ε ε ε ε

ε λε ε ος ϩ̈

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ϩ̈ Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.290*

Ν ε Δο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι υι ω ω ω χ q και αι α α α γι ω ω Πνε ε

ε ευ μα α α α α τι ι
ε ω ω ω εκ κοι λι ι ι α ας μη η τρι ι ι
κη η ης ω ως α αλ λο ος Σα α μου ου ου η ηλ
πα α α α α α α τε ερ Ε ευ θυ υ υ υ μι ι ι ι ι
ε ε φε ρω νυ μω ως γε ε γο ο να ας ευ θυ
μι α τω ω ων πι ι ι ι στω ω ων μο να ζο ο ον
τω ων βα κτη ρι ι α α και αι ε δραι αι ω ω ω
μα α του α γι ι ι ι ου ου ου ου Πνε ε ευ
μα α α α α το ο ος κα θα ρο ο ο ον οι
ε ε φι ε ρω θει ει ει εις τω ω ω Θε ε

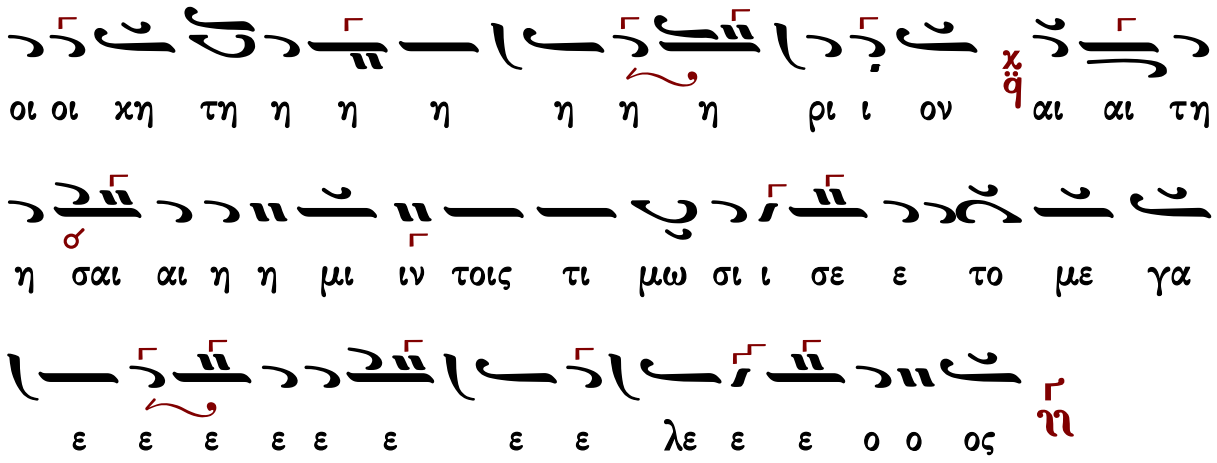

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.288*

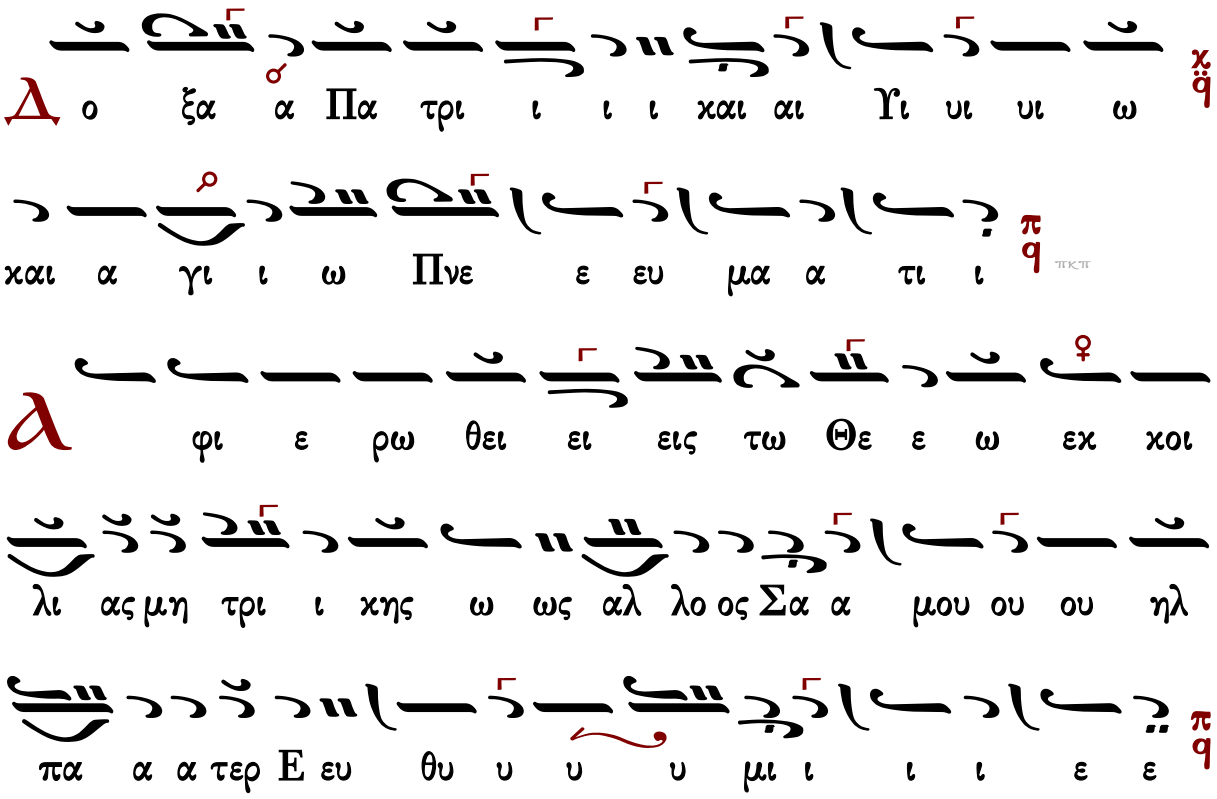

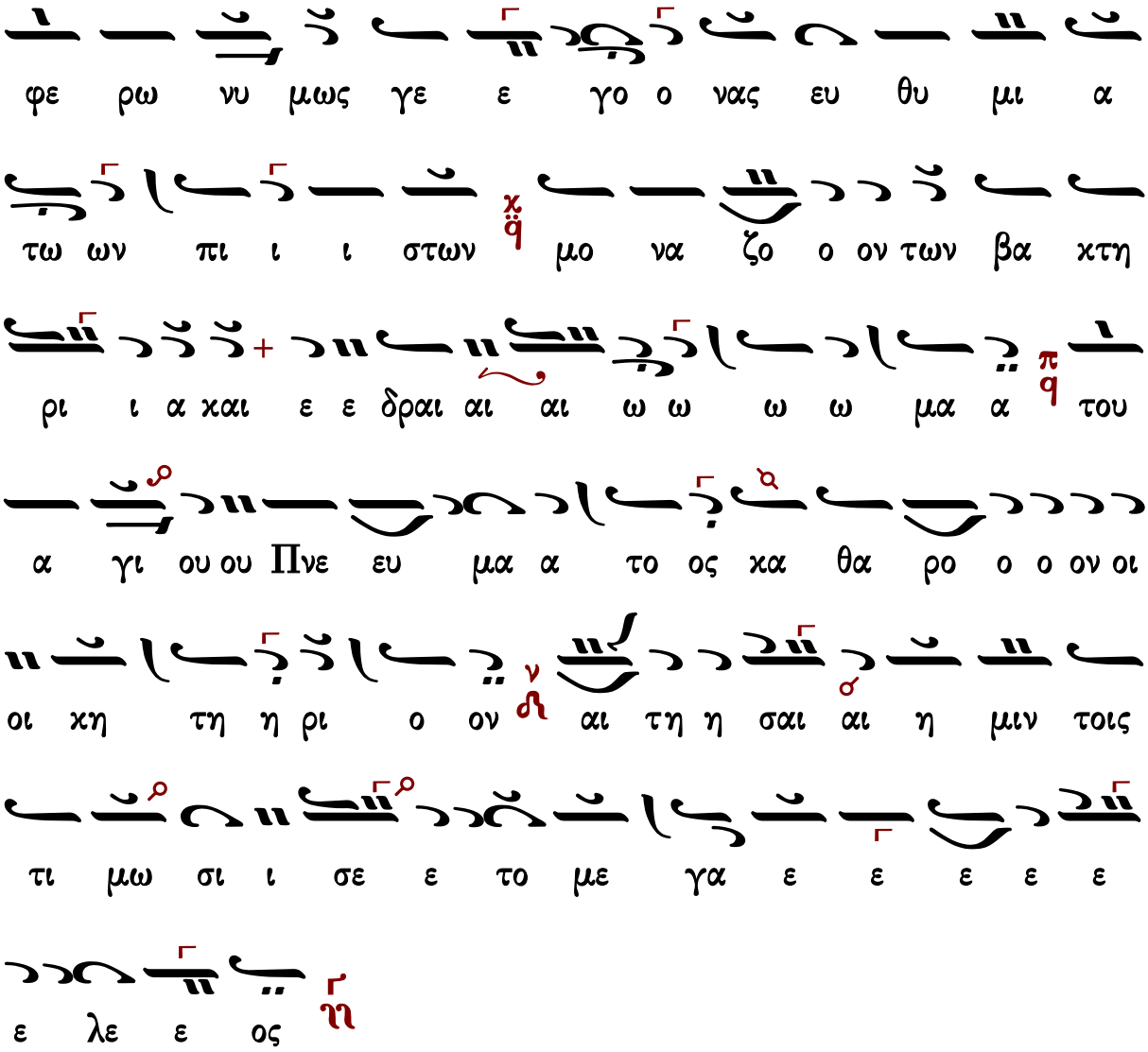

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.69*

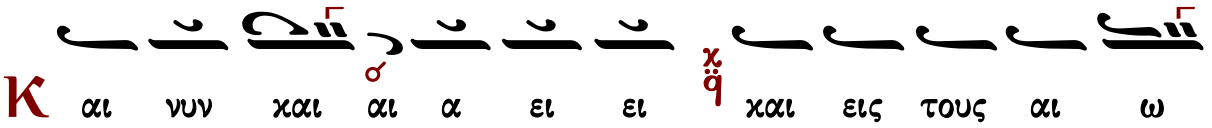

ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην
π
ω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω μεν
χ
το ον θε ε αν δρι χο ο ον σου ου χ το ο χον πα
αν σε ε βα α α σμι ι ι ι ε ε πει ραν γα αρ
π
α αν δρος μη δε ξα με ε ε νη η παν α α α μω
με ε τε χε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον
εν σα α αρ χι ι χ τον προ αι ω νων εχ Πα α α
τρος γεν νη θε ε εν τα α α α μη η η το ο ο
ο ρα α π μη δα μως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο ο
πην η φυρ μο ο ο ον η η δι ι αι ρε σι ιν αλλ

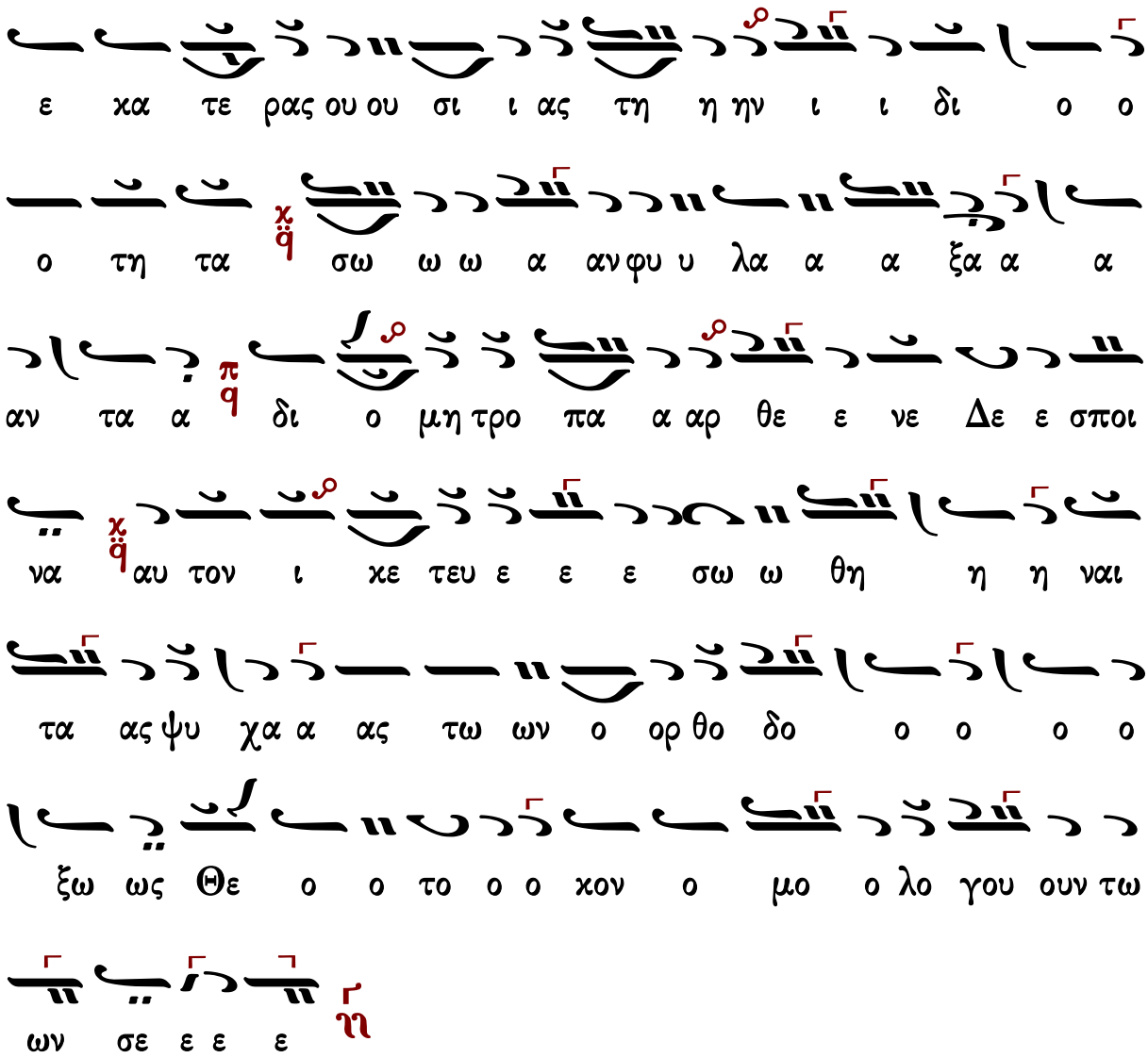

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομο

Ἦχος ἠ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.110#

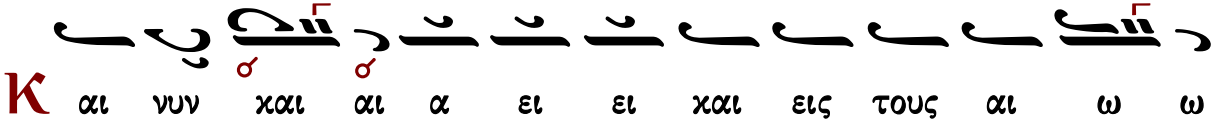

νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην
ω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω μεν
το ον θε ε αν δρι χο ο ον σου ου το ο χον
πα αν σε ε βα α α σμι ι ι ε ε πει ραν γα
αρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε νη η παν α α α
μω με ε τε χε ες α πα το ο ρα Γι υι υι ο
ον εν σα α αρ χι ι τον προ αι ω νων εχ Πα α
τρος γεν νη θε ε εν τα α α α μη η η το ο
ο ρα α μη δα μως υ πο μει να αν τα α τρο ο
ο πην η φυρ μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν αλλ

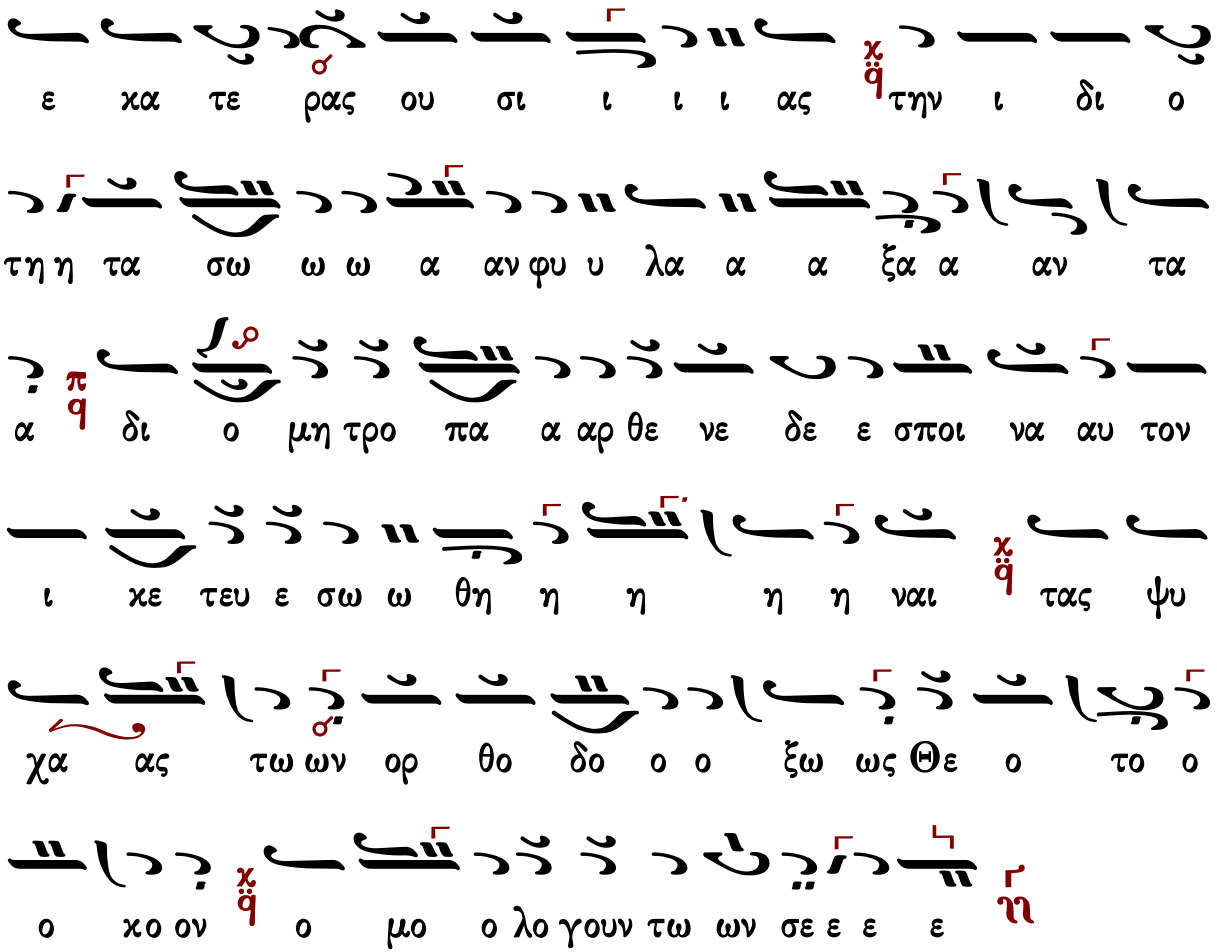

σύντομον

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.467*

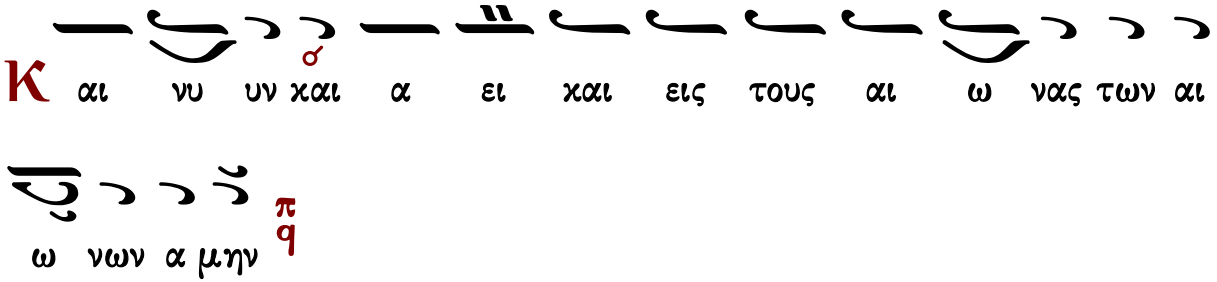

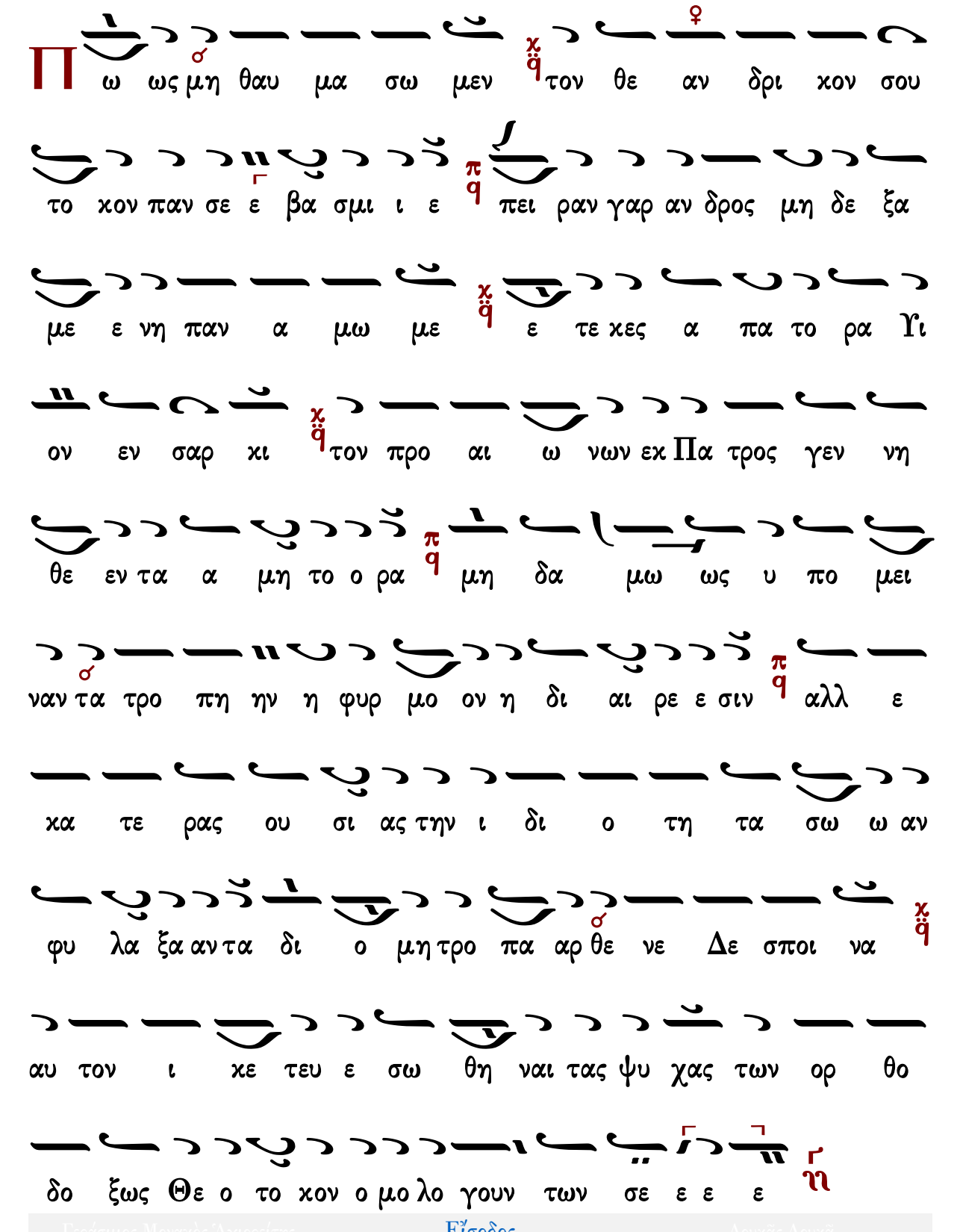
Π
ω ως μη θαυ μα σω μεν τον θε αν δρι κον σου
το κον παν σε ε βα σμι ι ε πει ραν γαρ αν δρος μη δε ξα
με ε νη παν α μω με ε τε κες α πα το ρα Υι
ον εν σαρ κι τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη
θε εν τα α μη το ο ρα μη δα μω ως υ πο μει
ναν τα τρο πη ην η φυρ μο ον η δι αι ρε ε σιν αλλ ε
κα τε ρας ου σι ας την ι δι ο τη τα σω ω αν
φυ λα ξα αν τα δι ο μη τρο πα αρ θε νε Δε σποι να
αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας των ορ θο
δο ξως Θε ο το κον ο μο λο γουν των σε ε ε ε

Ἦχος ἡ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.87*

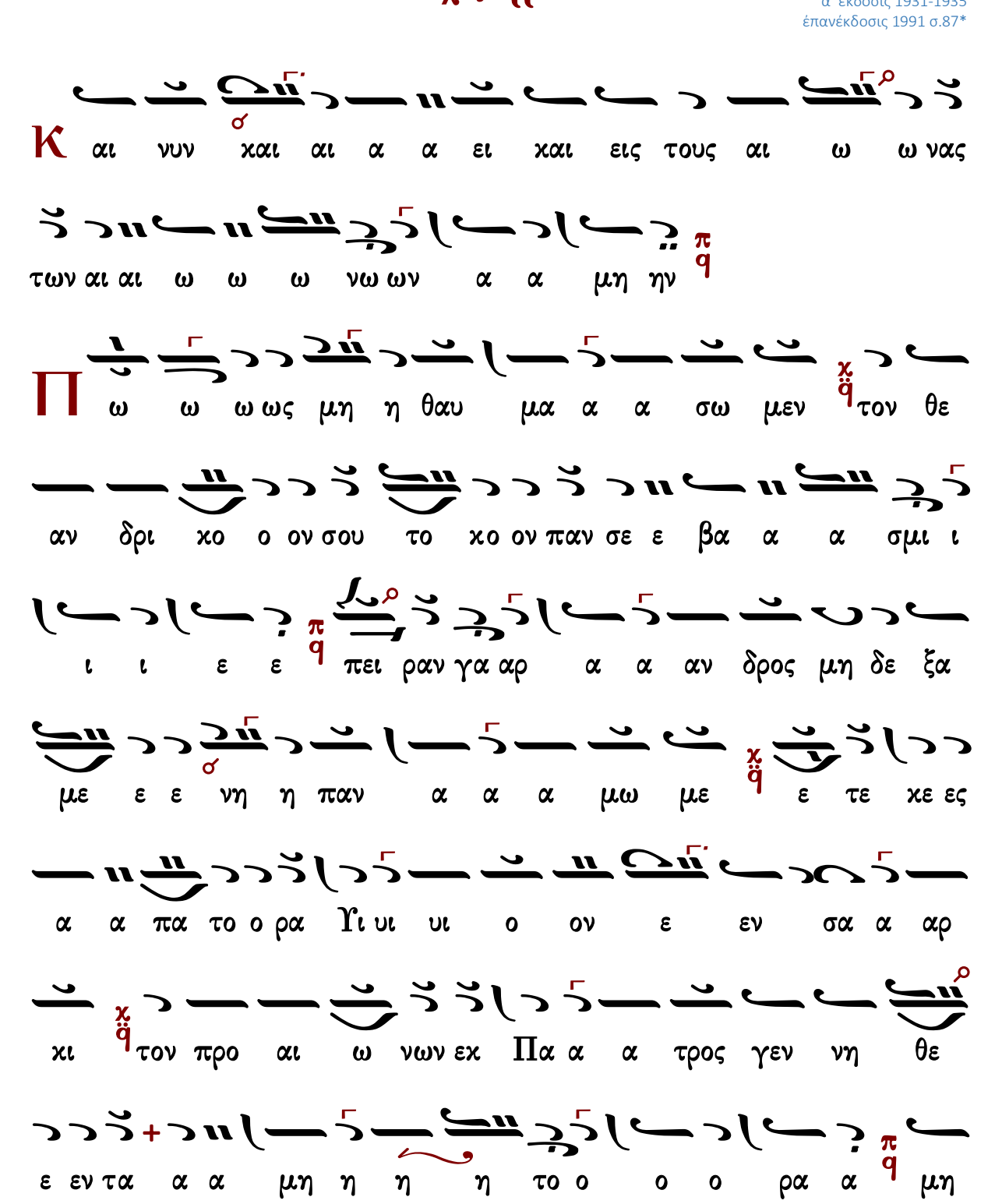

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α316*

Κ αι νυν χαι αι α α ει χαι εις τους αι ω ω νας των

αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην

Π ω ω ω ως μη η θαυ μα α α σω μεν τον θε

αν δρι χο ον σου ου το χο ον παν σε ε βα α α σμι ι

ι ι ε ε πει ραν γα αρ α α αν δρος μη δε ξα

με ε ε νη η παν α α α μω με ε τε χε ες

α α πα το ο ρα Υι ο ον ε εν σα α αρ κι τον

προ αι ω νων εκ Πα α τρος γεν νη θε ε εν τα α α

μη η η η το ο ο ο ρα α μη δα μως υ

πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ μο ο ο ον η η

δι αι αι ρε σι ιν αλλ ε κα τε ε ρας ου σι

ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω αν φυ υ λα

α α ξα α α αν τα α δι ο ο Μη τρο πα α αρ

θε ε νε Δε ε ε σποι να αυ το ον ι ι κε

ε τε ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ υ υ χας των ορ θο

δο ο ο ξως Θε ο το ο ο ο ο κο ον ο μο

ο λο γου ου ου ου ου ουν τω ω ων σε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α424*

Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Π ω ως μη θαυ μα σω μεν τον θε αν δρι κον σου
το κον παν σε ε βα σμι ι ε πει ραν γαρ αν δρος μη δε ξα με
ε νη παν α μω με ε τε κες α πα το ρα Υι ον
εν σαρ κι τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θε
εν τα α μη το ο ρα μη δα μως υ πο μει ναν τα τρο
πην η φυρ μο ον η δι αι ρε σιν αλλ ε κα τε ρας ου
σι ας την ι δι ο τη τα σω ω αν φυ υ λα ξα αν τα
δι ο Μη τρο πα αρ θε νε Δε σποι να αυ τον ι κε

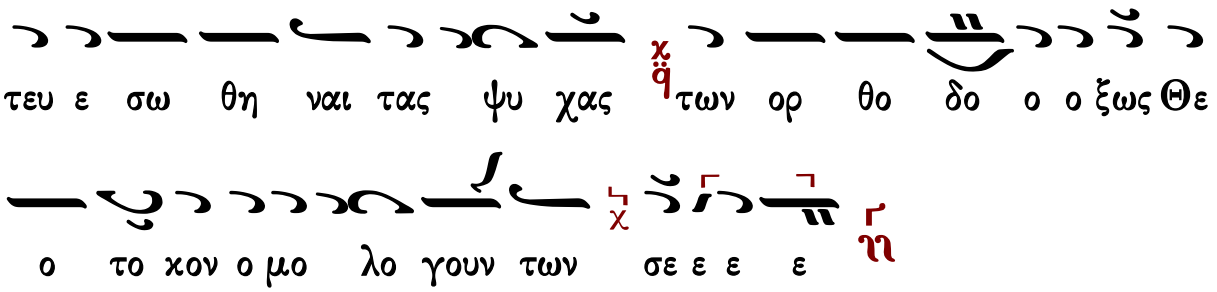

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ἠ Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.5*

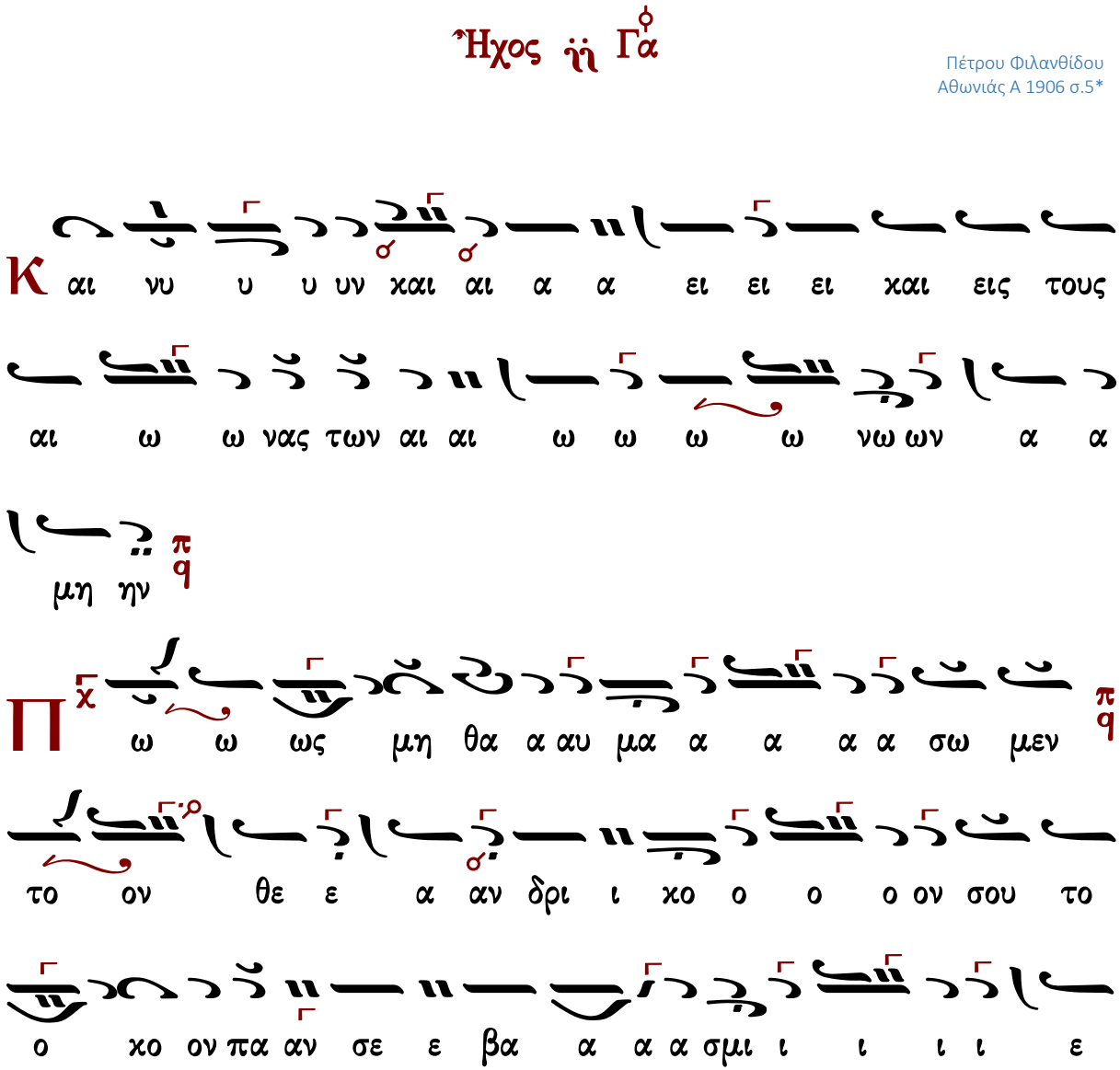

ος ος ο ο δρο ν αν α α ρα ει ει ει ει πει ε

ε ε ε με με ω μω α α α παν η η νη ε ε ε με ξα δε μη

ε ε τε ε ε χε ες α α πα το ο ρα ι ο ο

ι ι χι α αρ α σα ε ε εν ον ο ο τον προ αι

α α α Πα εχ ε ε ε ε ων ω νω ω ω ω ω ω ω

α α α τα ε ε θε νη γεν ος ο ο τρο α

μω δα μη α ρα ο ο ο ο το η η η η μη

ο ο τρο α τα αν α να ει ει μει ο πο υ ως ω ω ω

μη δε ξα με ε ε ε νη η παν α α α μω με ε

ος ος ο ο δρο ν αν α α ρα ει ει ει ει πει ε

ε σι ι ι ι ι ι ιν αλλ ε χα τε ε ε

ρε αι αι ι δι η ον ο ο φυρ μο η η η η ην η πη

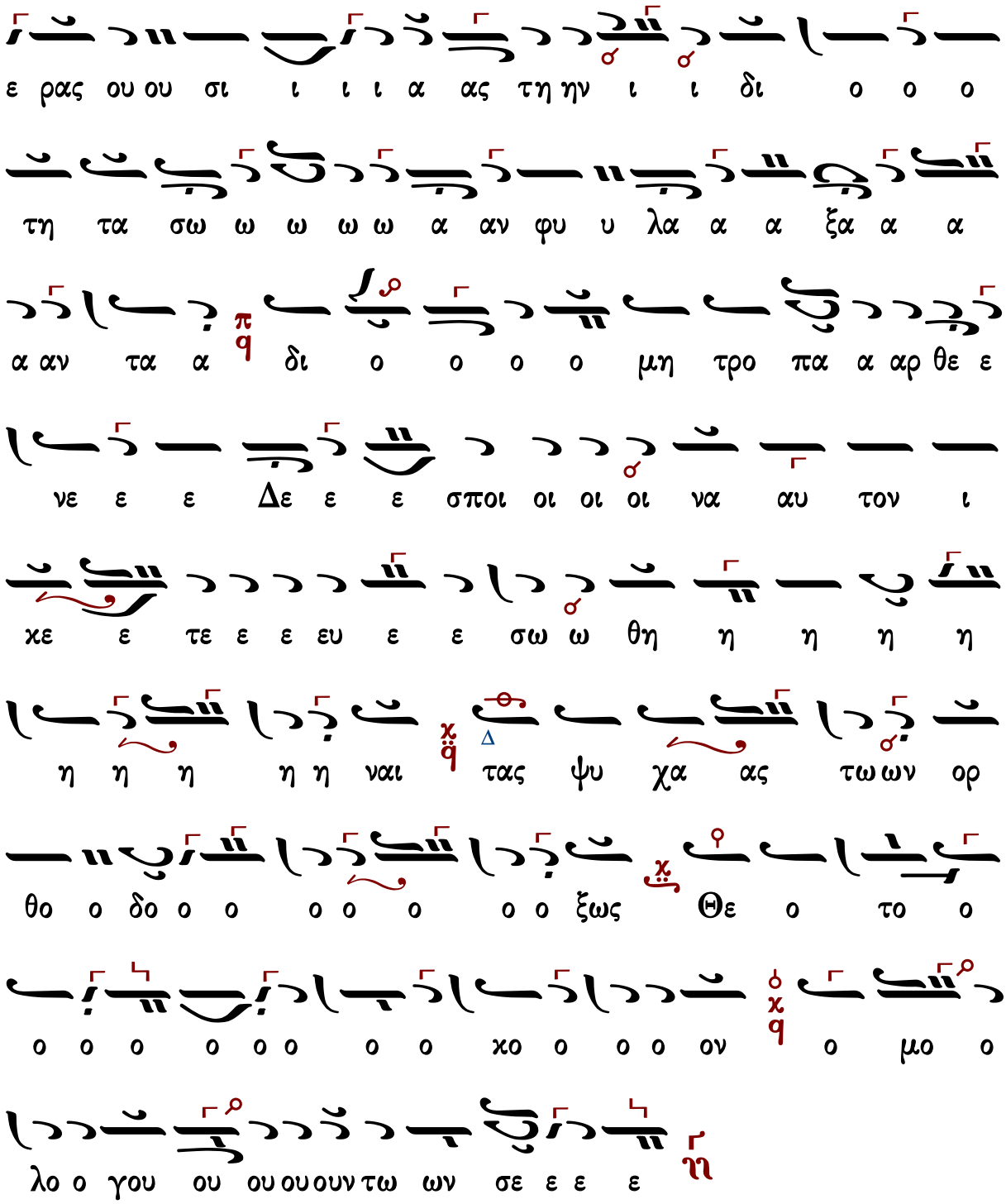
ε ρας ου ου σι ι ι ι α ας τη ην ι ι δι ο ο ο
τη τα σω ω ω ω ω α αν φυ υ λα α α ξα α α
α αν τα α δι ο ο ο ο μη τρο πα α αρ θε ε
νε ε ε Δε ε ε σποι οι οι οι να αυ τον ι
χε ε τε ε ε ευ ε ε σω ω θη η η η η
η η η η η ναι τας ψυ χα ας τω ων ορ
θο ο δο ο ο ο ο ο ο ξως Θε ο το ο
ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ον ο μο ο
λο ο γου ου ου ου ου ν τω ων σε ε ε ε

Ἦχος ἡ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.44*

Κ αι νυ υ υ υ υν χαι αι αι α ει χαι εις τους

αι ω ω νας τω ων αι αι ω ω ω νω ω ων α

μη ην

Π ω ω ω ως μη η η θαυ μα α α σω μεν τον

θε αν δρι χο ο ον σου το ο χο ον παν σε ε βα α α

σμι ι ι ι ε ε πει ραν γα αρ α α αν

δρος μη δε ξα με ε ε ε νη Παν α α α μω με

ε τε κες α πα το ο ρα Υι ο ον ε εν σα α αρ κι

ι ι τον προ αι ω νων ε εκ Πα α α τρος γεν

νη θε ε ε εν τα α α μη η η το ο ο ο
ρα α μη δα μω ως υ πο μει ει να αν τα τρο ο
πην η φυρ μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν αλλ ε
κα τε ε ε ε ε ρας ου σι ι ι ι ι ας την
ι δι ο ο τη η τα σω ω ω ω αν φυ υ λα α α
ξα α α αν τα α δι ο ο Μη τρο πα α α αρ
θε νε Δε ε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε ε
ε ε σω ω θη η η η ναι τας ψυ χα α α ας των
ο ορ θο ο ο δο ο ο ο ξως Θε ο το ο ο ο
ο ο κον ο μο ο λο γου ου ου ου ου ου ουν τω ων

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

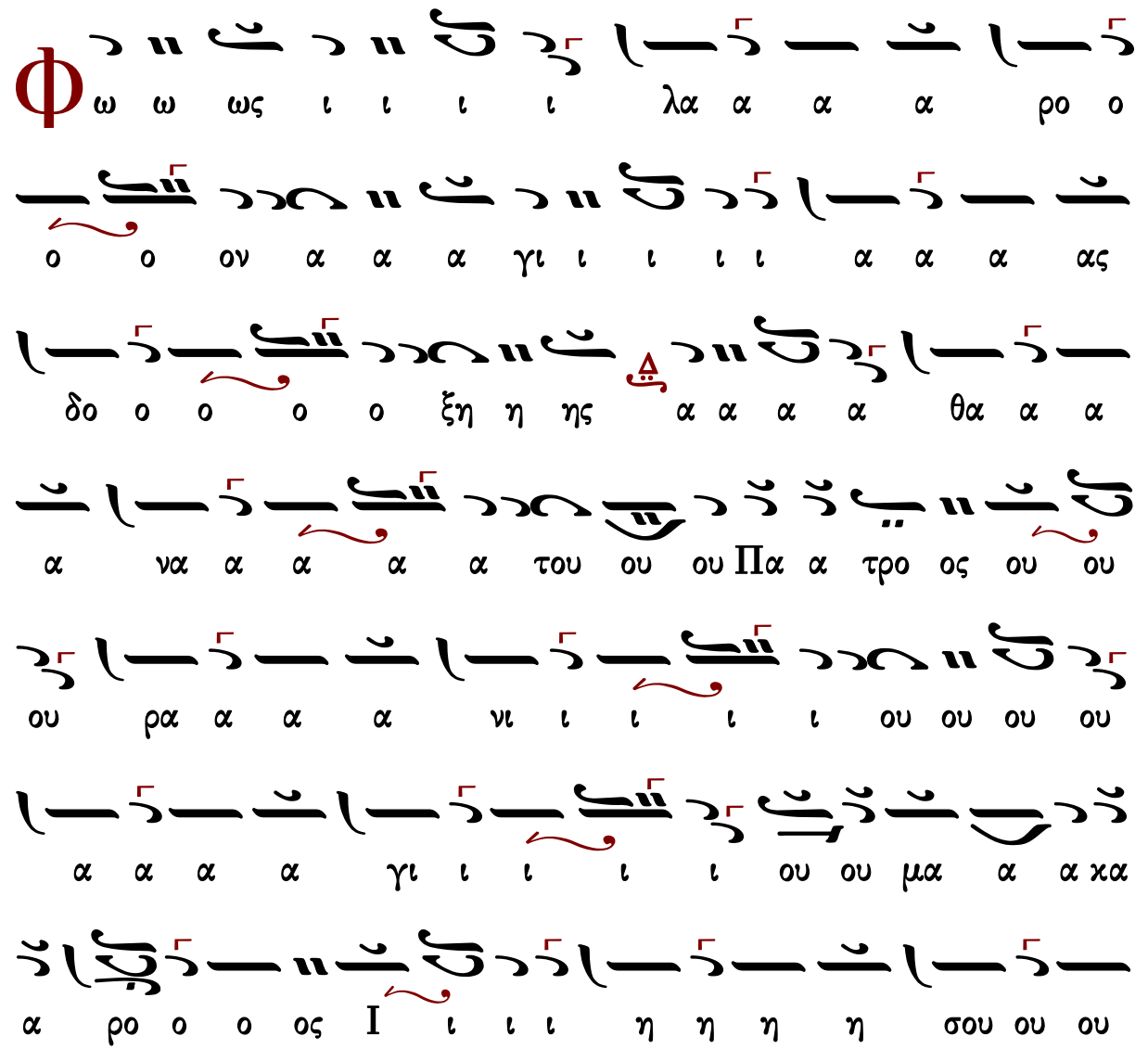

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

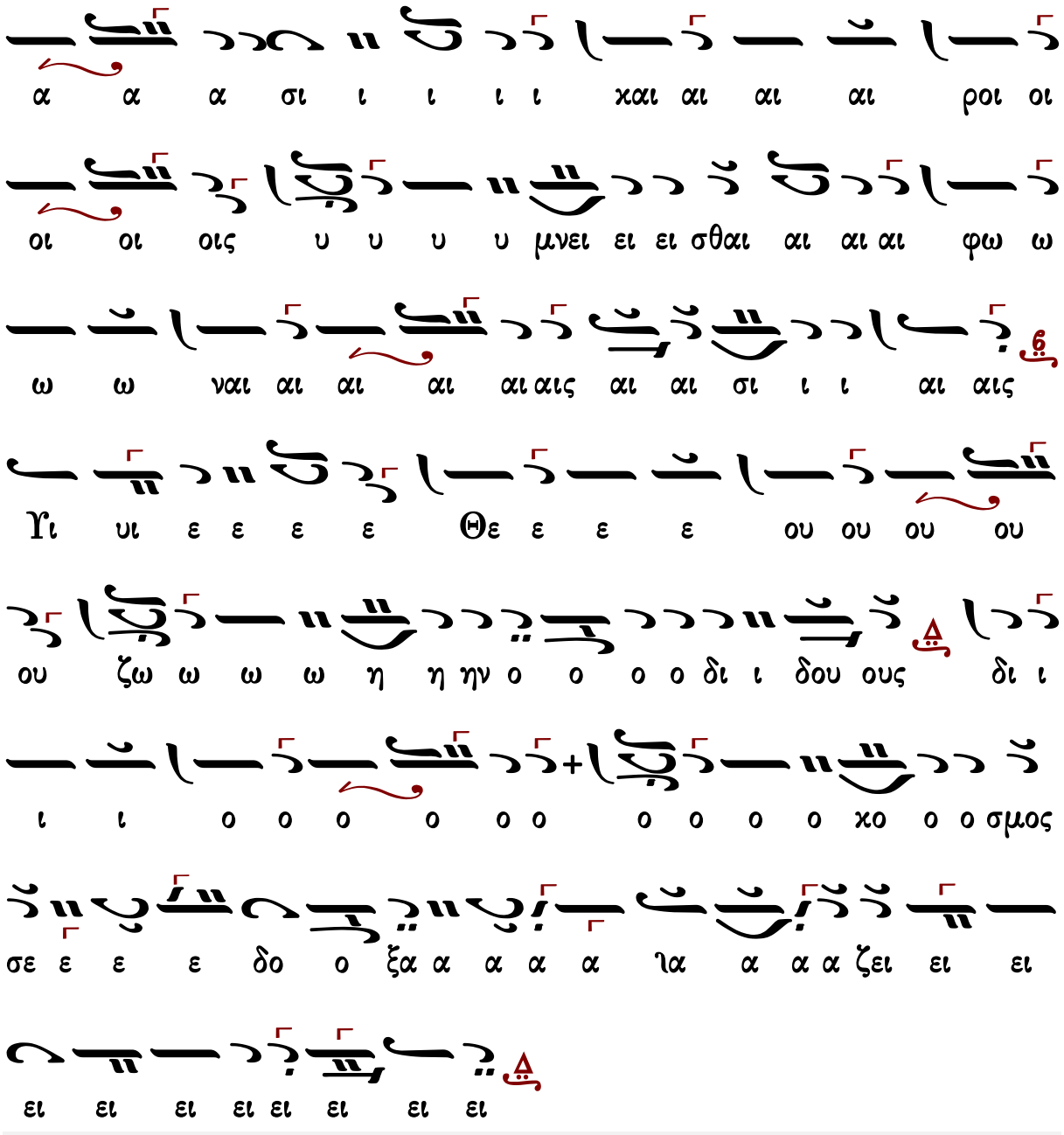

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

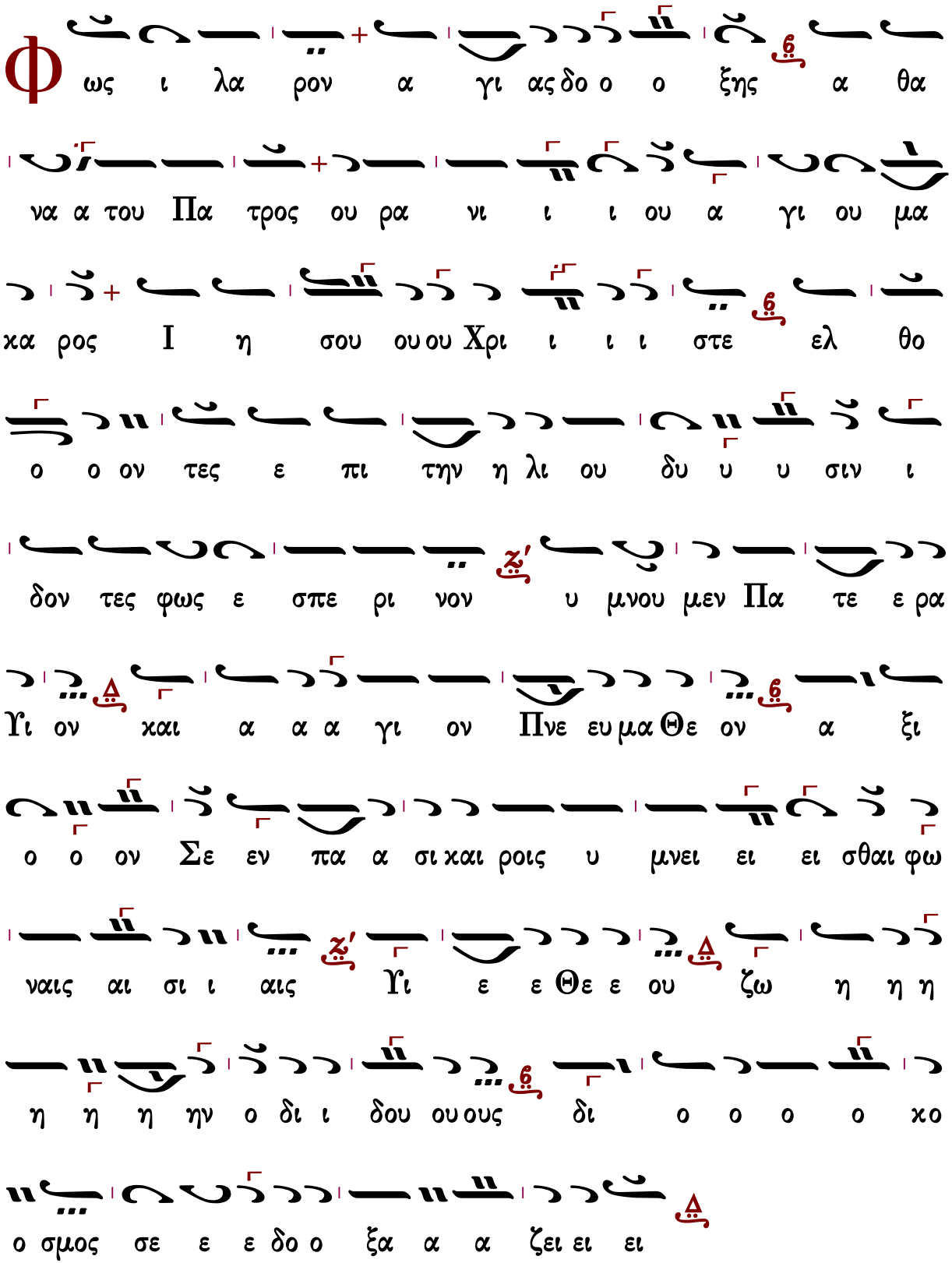
Φ ως ι λα ρον α γι ας δο ο ξης α θα
να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα
χα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο
ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι
δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα
Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι
ο ο ον Σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι φω
ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η
η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο χο
ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

Φ ΔΙ ΒΫ
ως ι λα α ρο ο ον α α α γι ι ι ι ι

ΜΕΛ ΔΙ
ας δο ο ξης α θα να α α του ου Πα

ΔΙ
α α τρος ου ρα νι ι ι ι ου ου ου ου ζ'

ΒΫ
α γι ου ου ου μα α χα α α ρος Ι η σου ου

ΜΕΛ
ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

ΔΙ ΓΑ
πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ
ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ
νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν ζ' Πα

ΒΫ
τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι

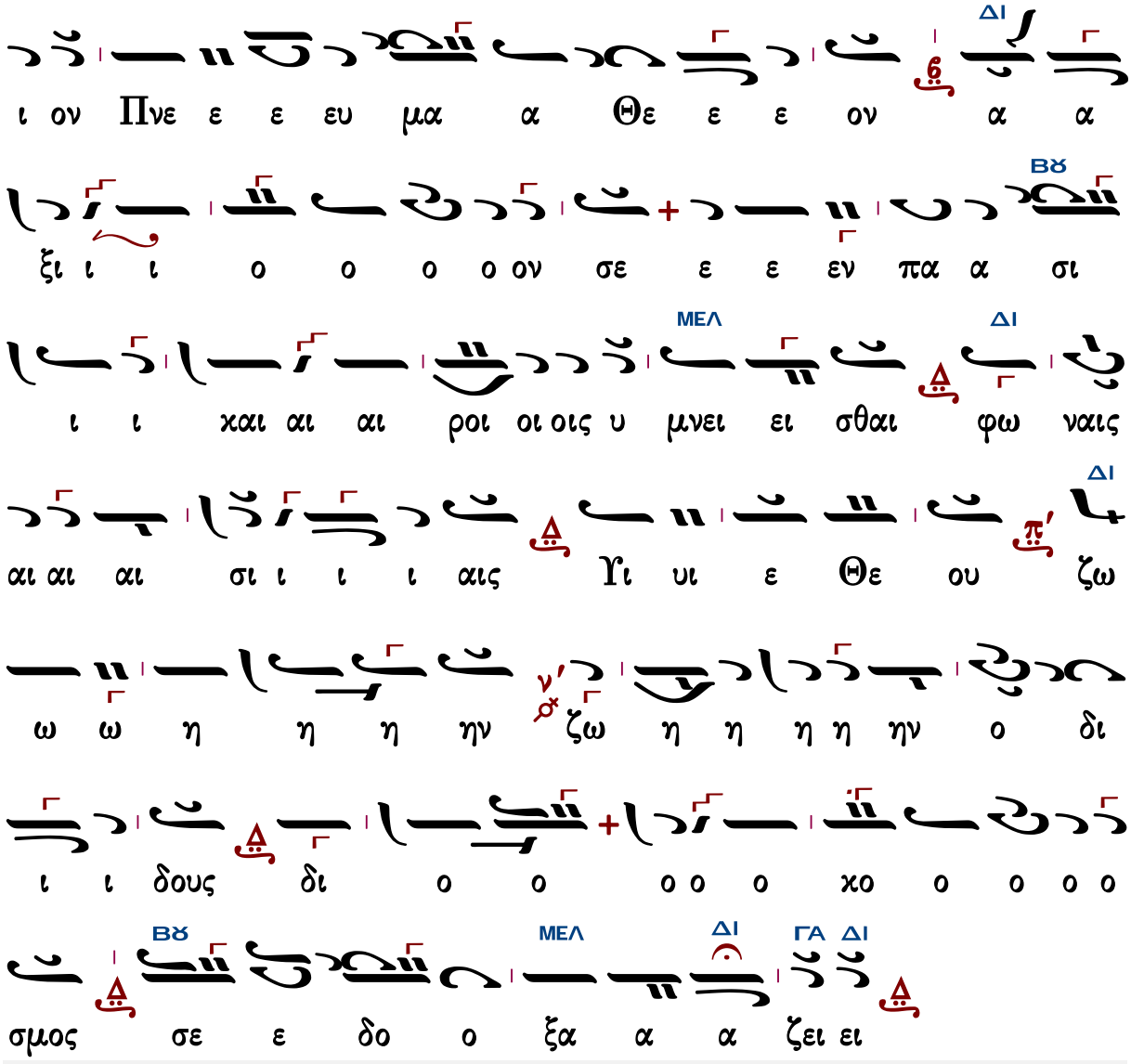

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

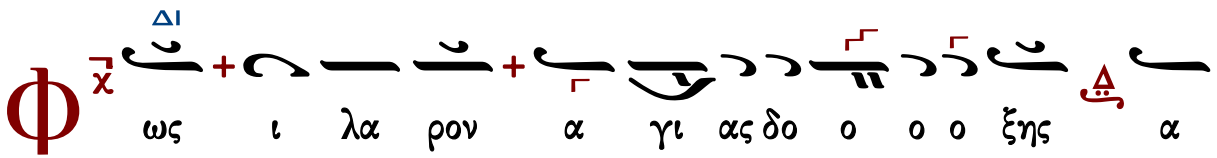

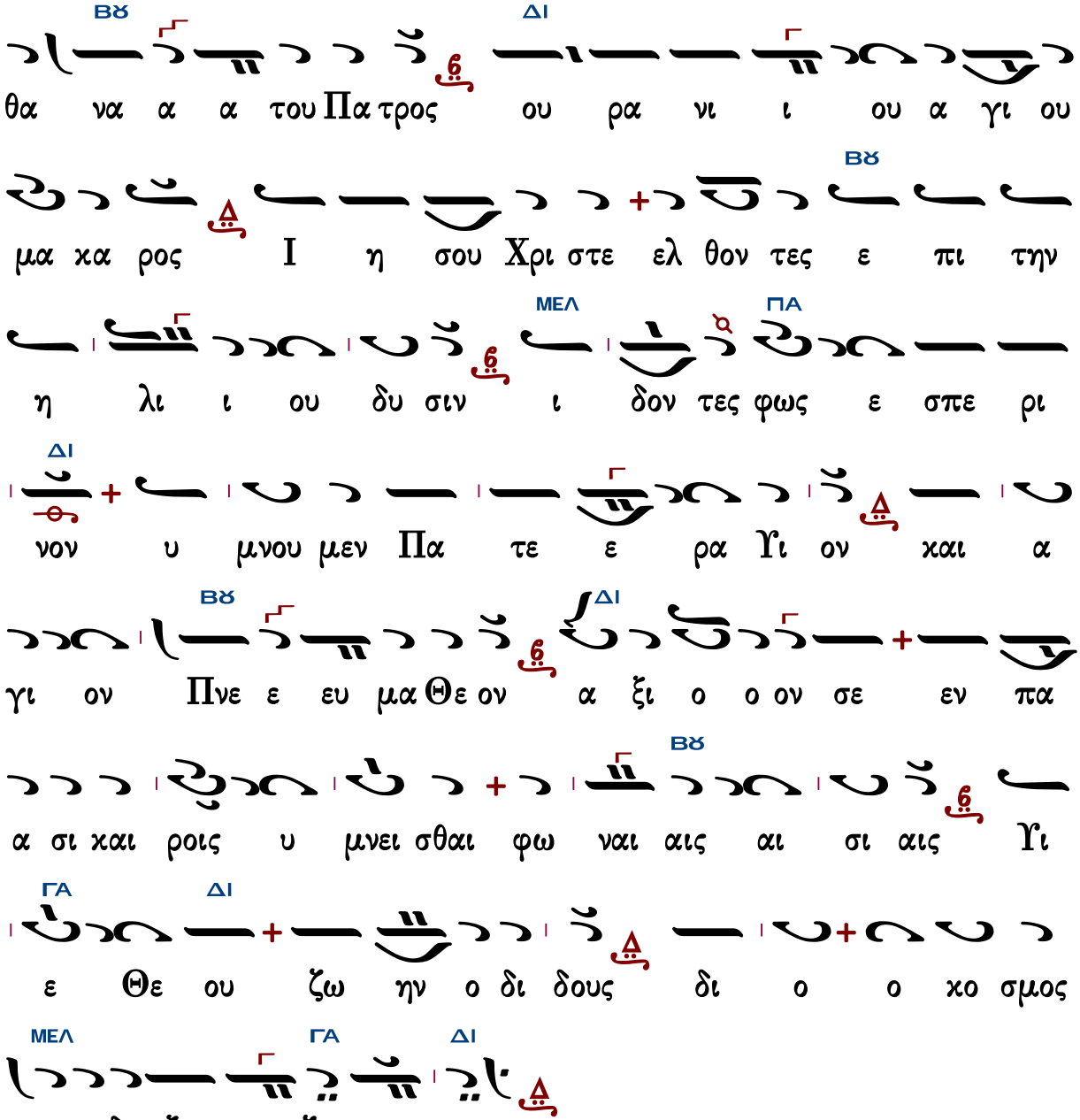

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὴν Λιτὴν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.94*

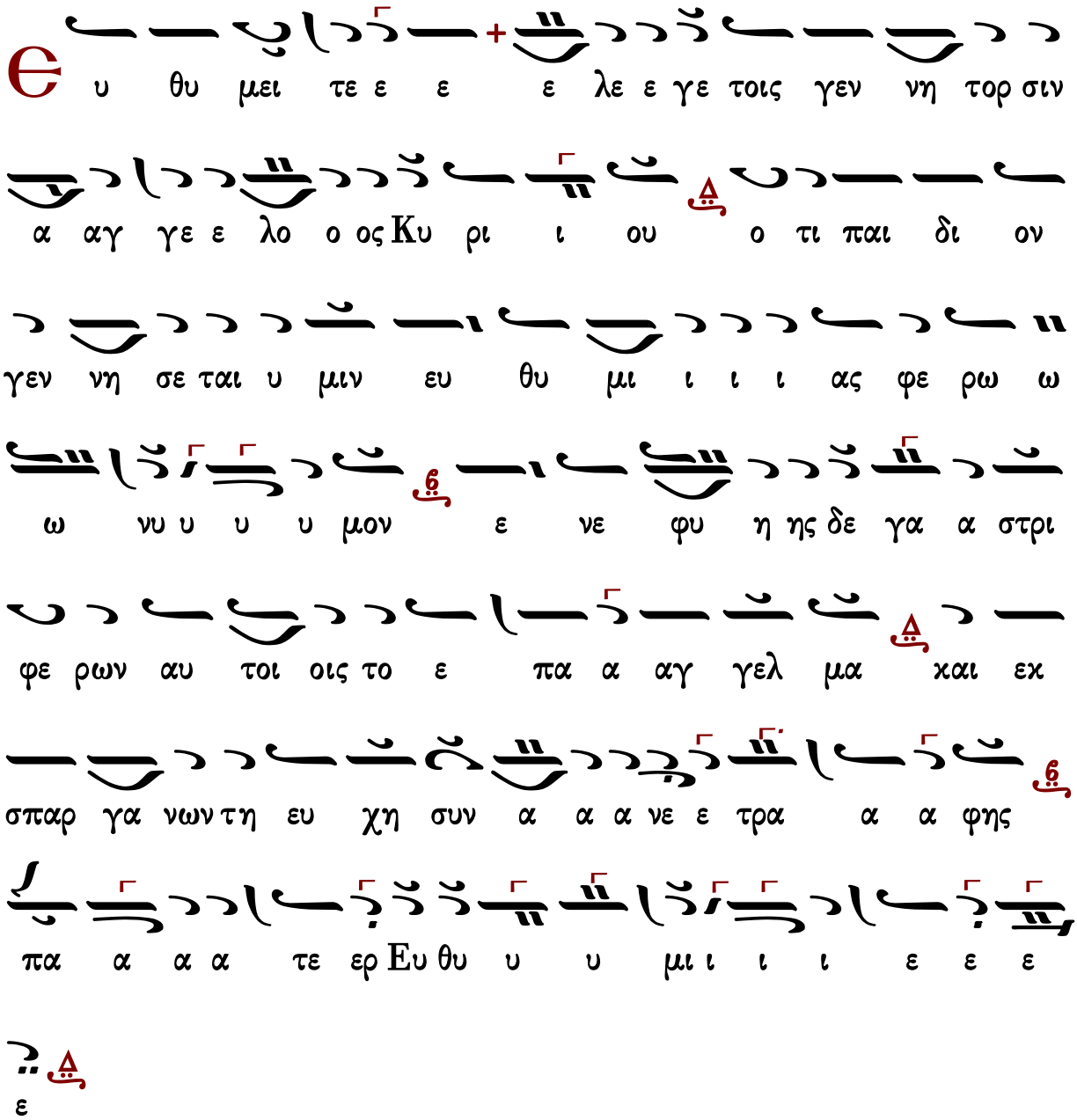

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.89*

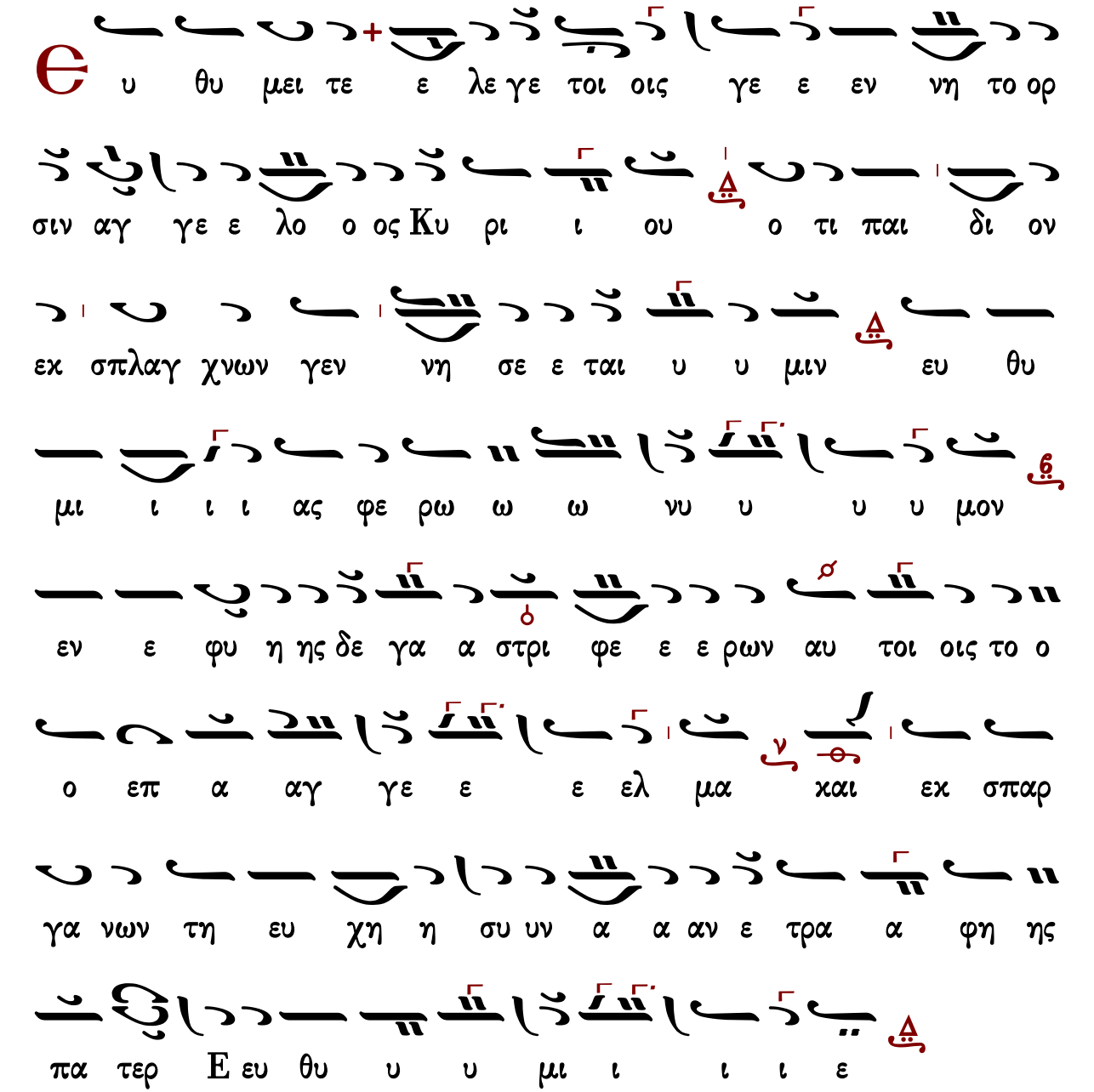

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀρτοκλασία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.471*

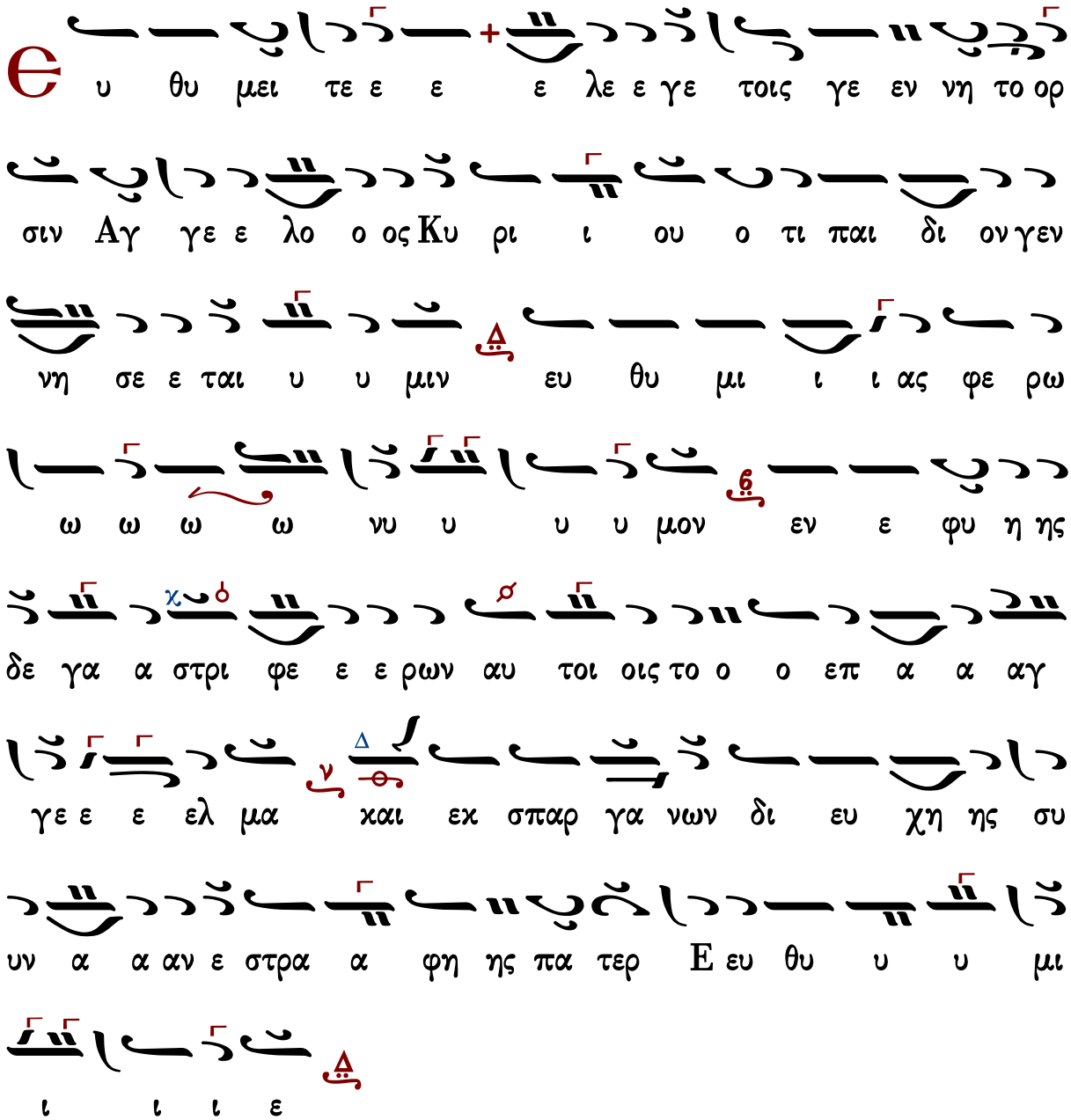

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀρτοκλασία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.289*

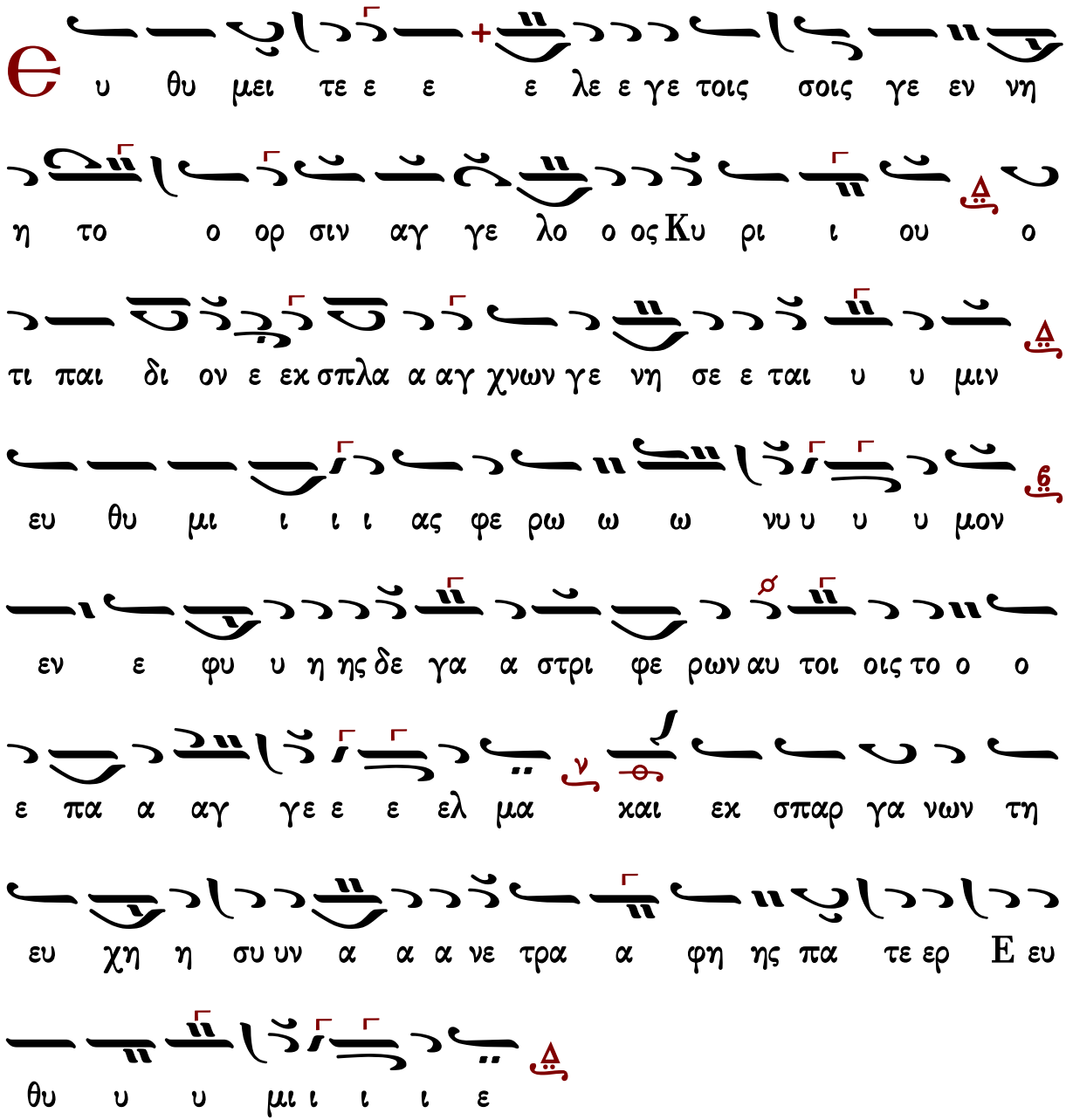

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

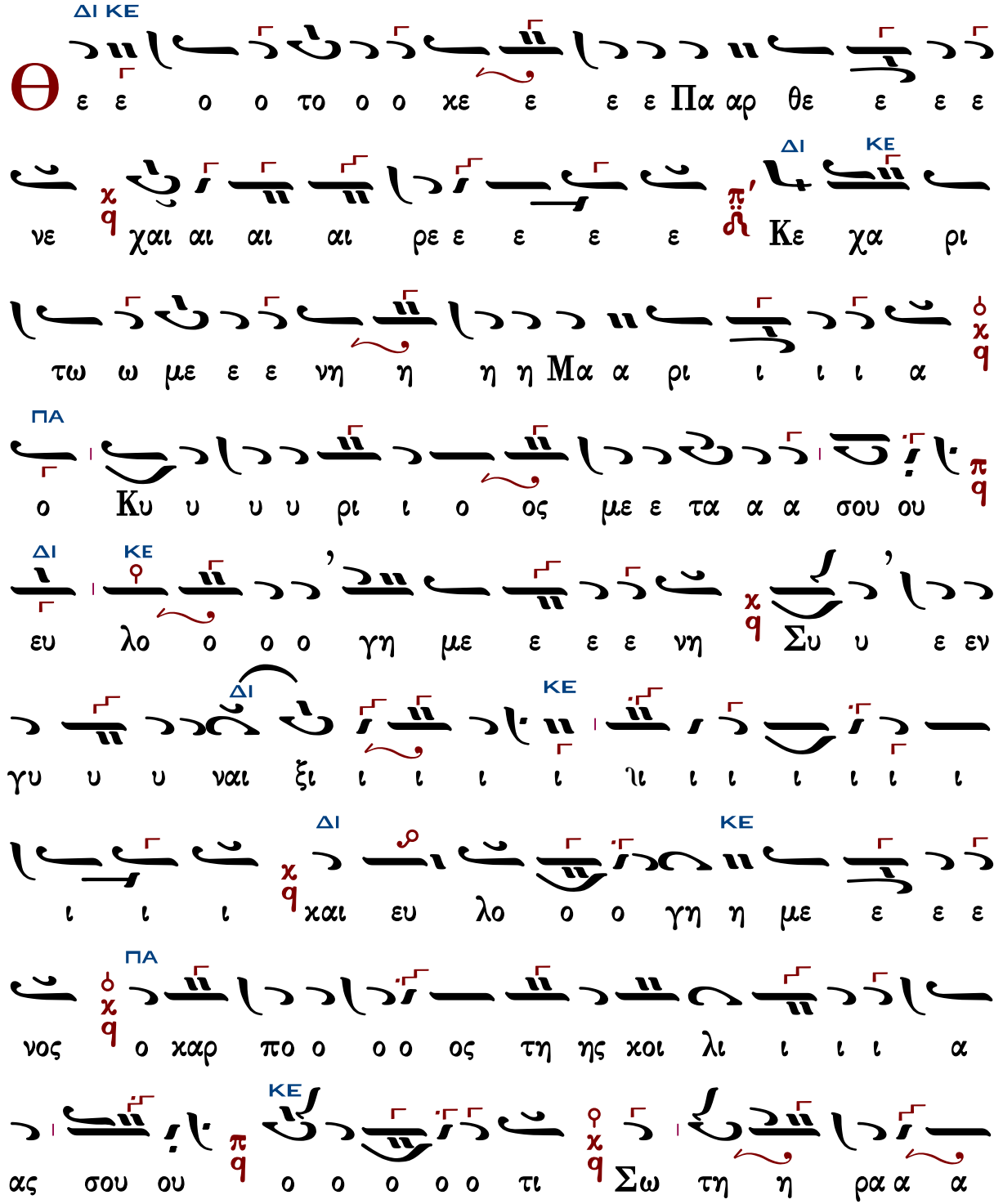

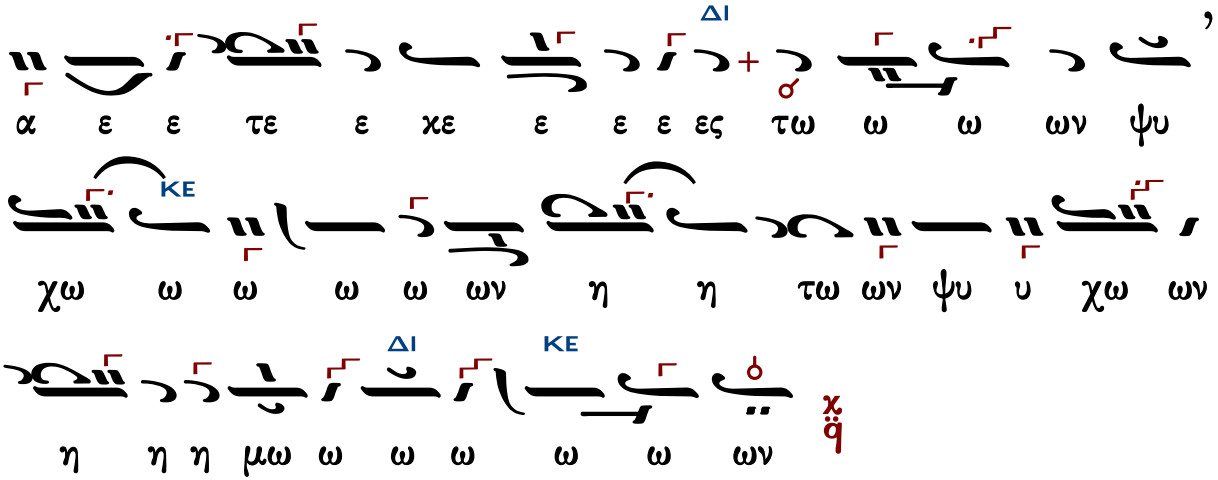

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ ἡ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

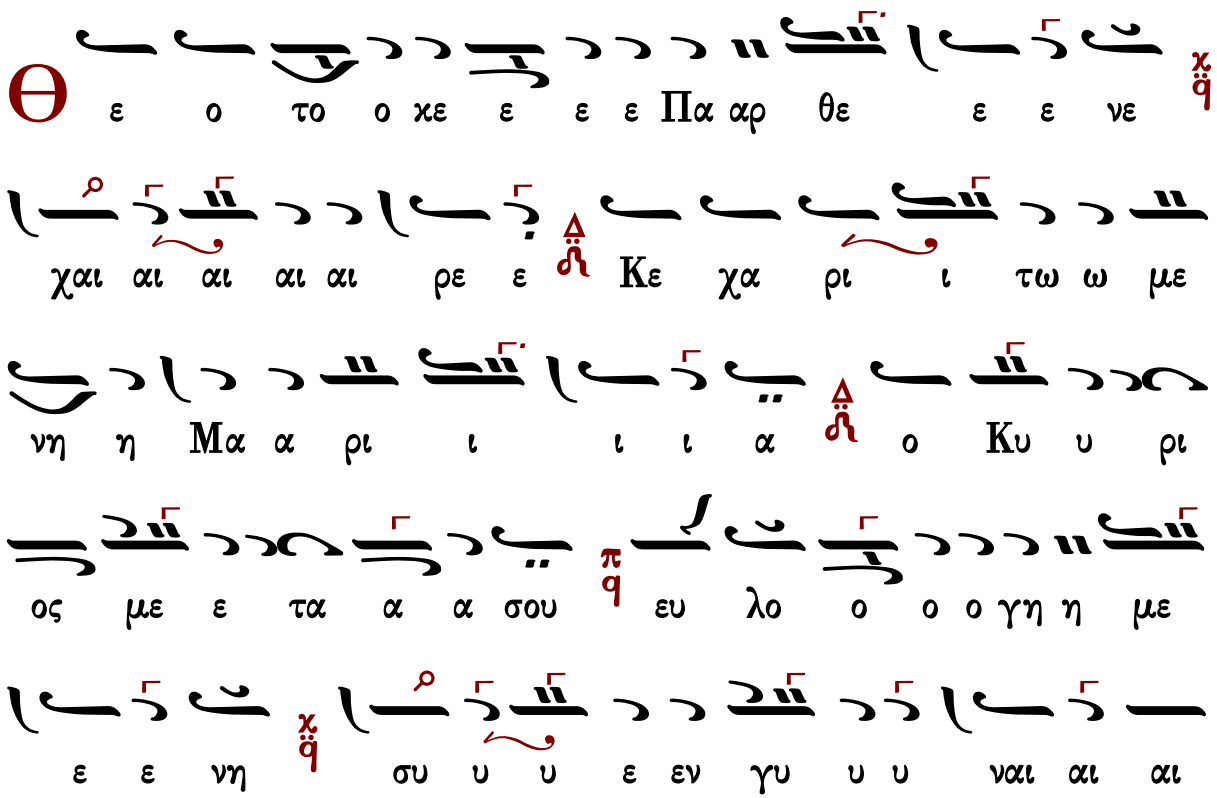

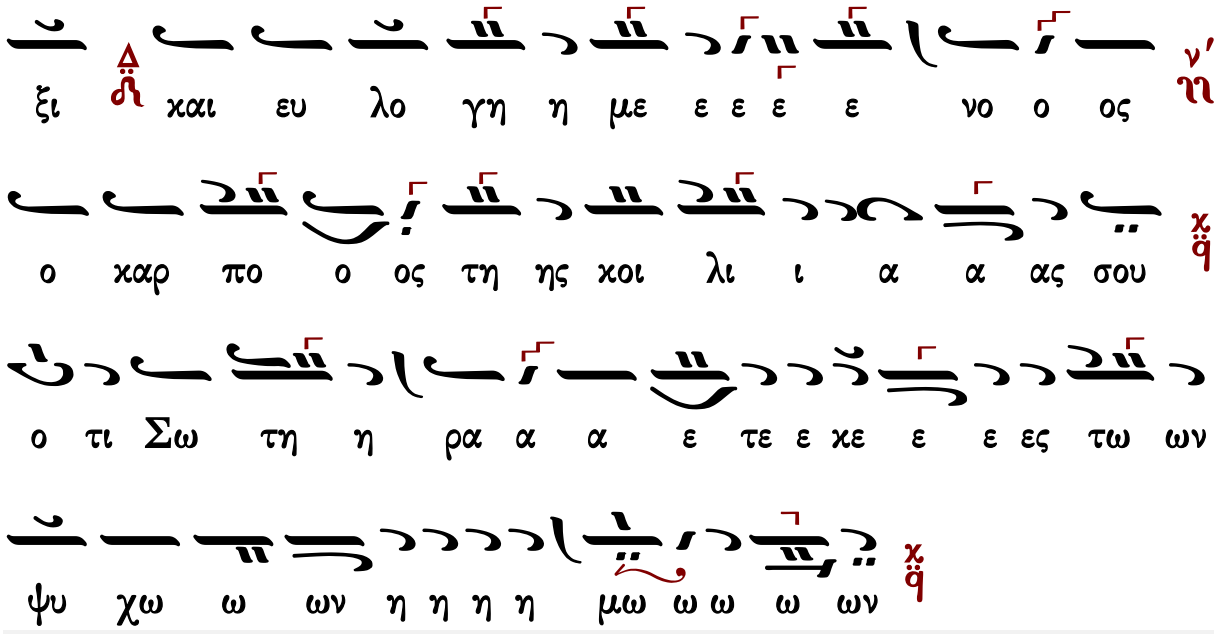

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ ϡ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

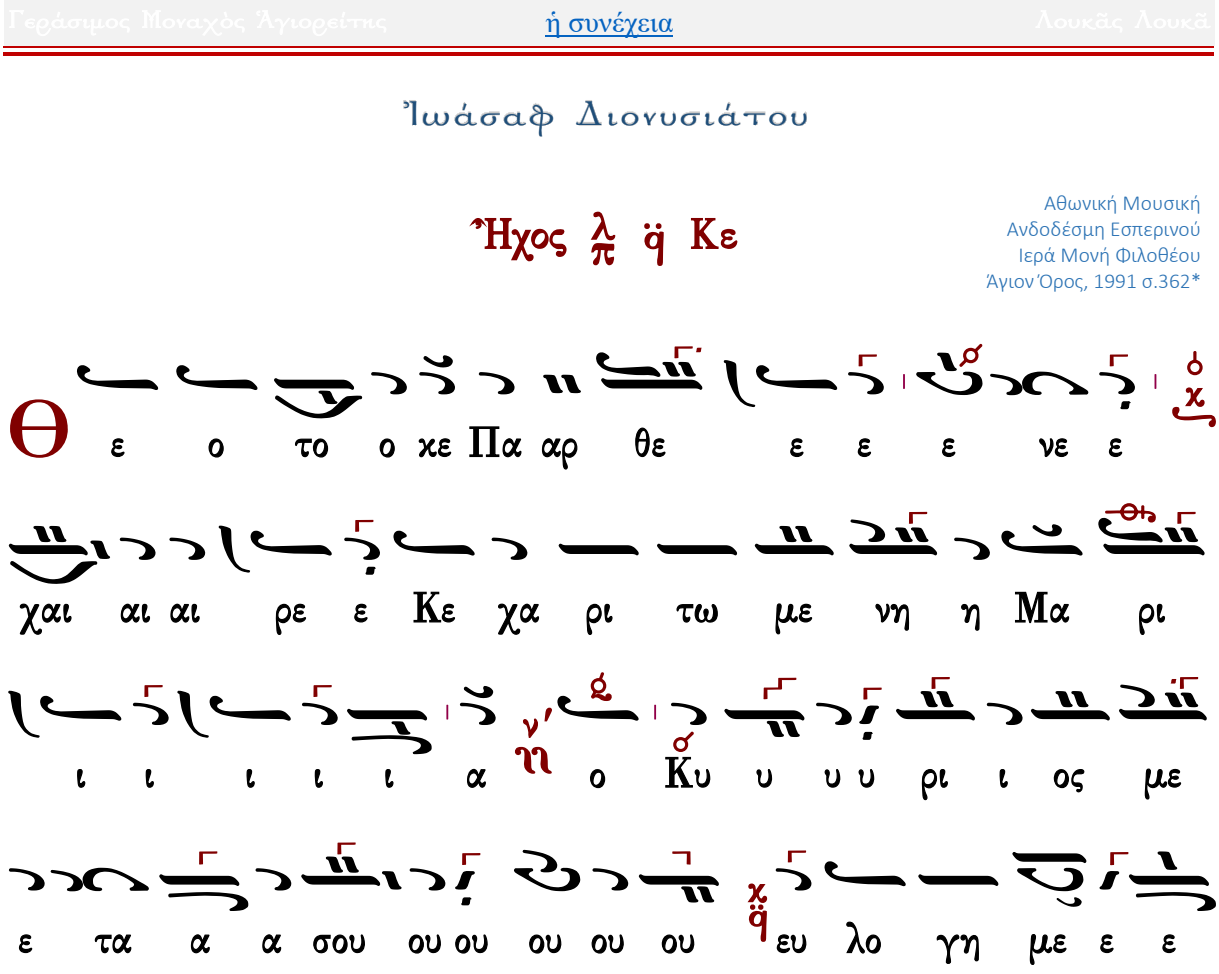

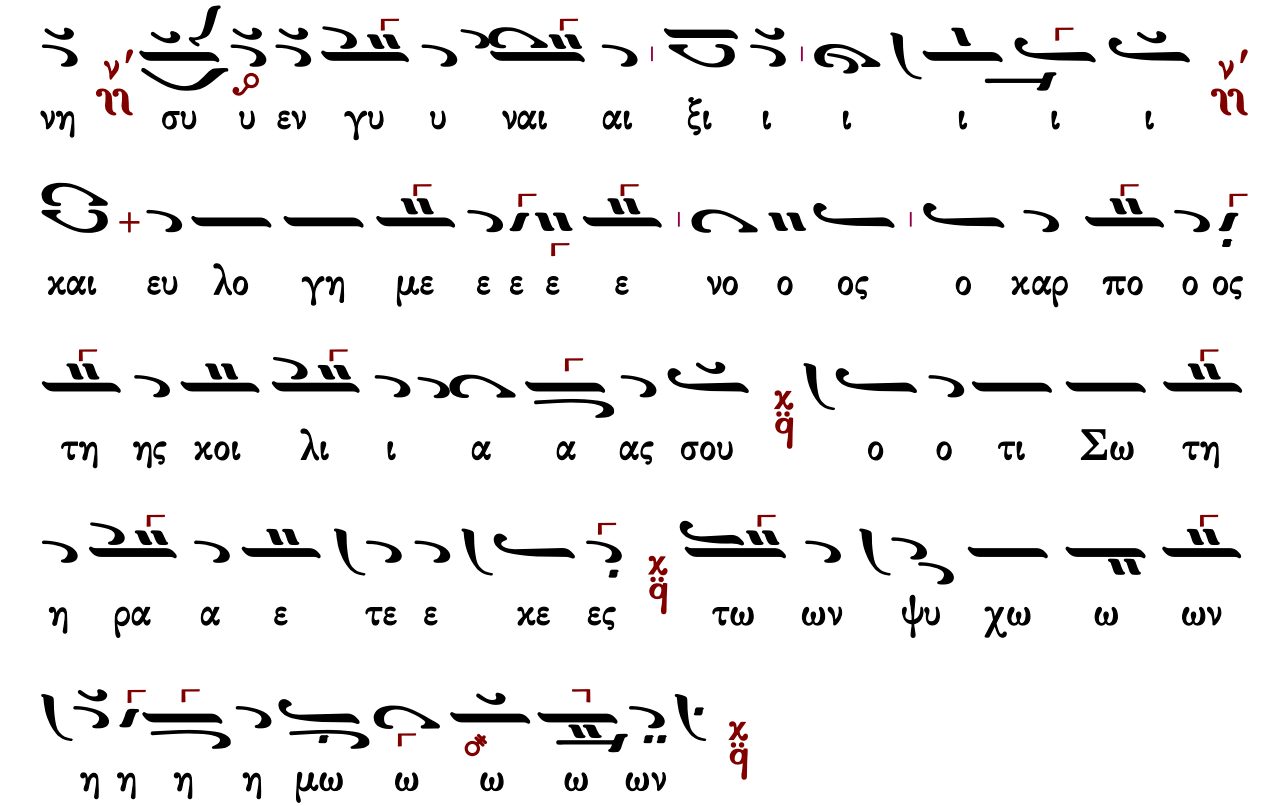

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

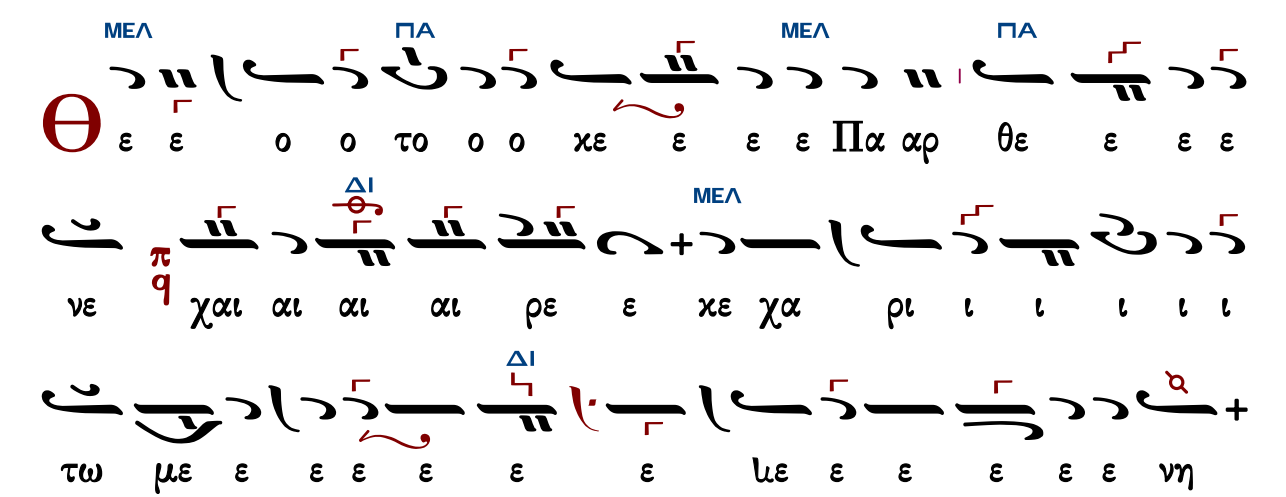

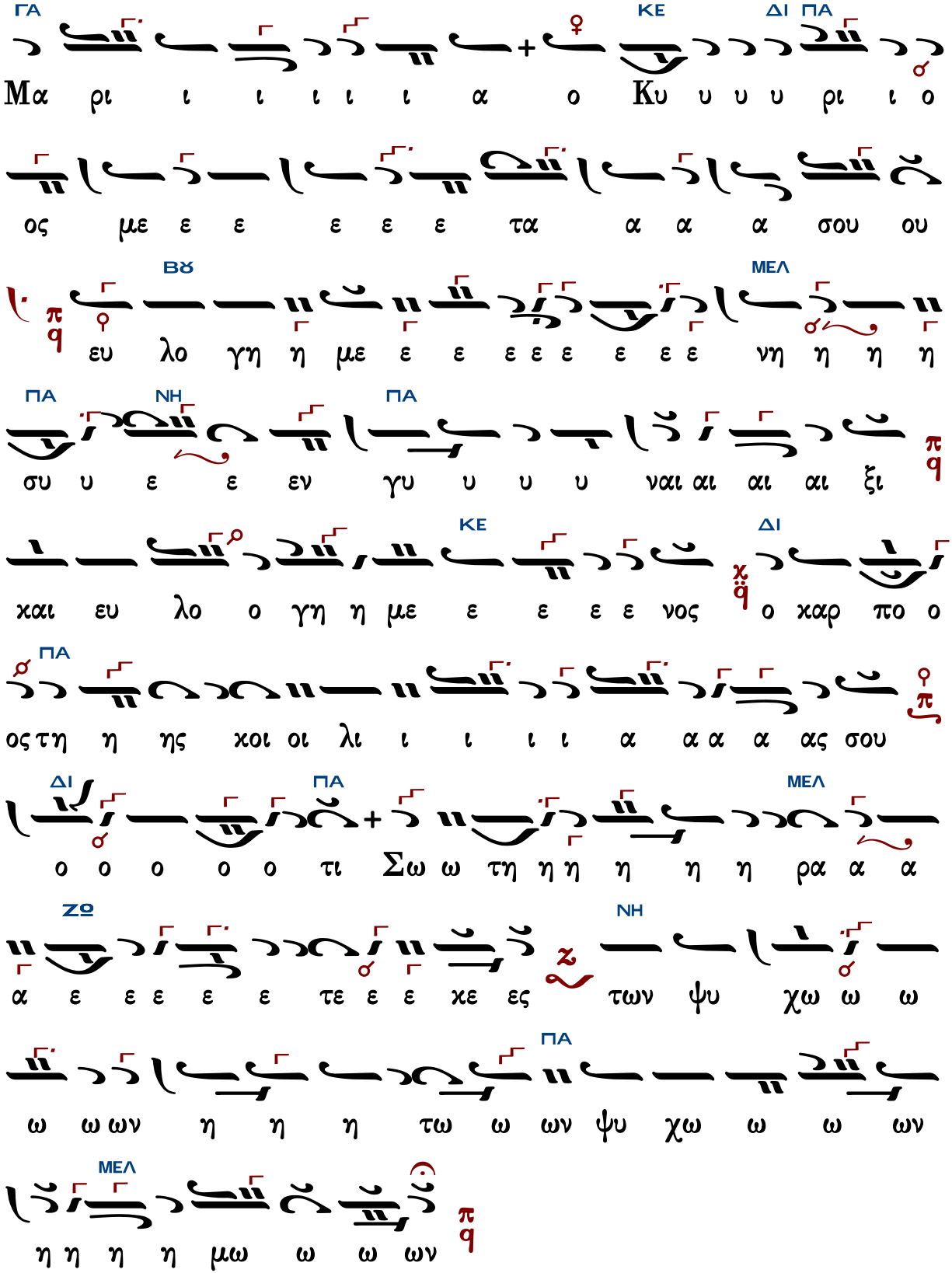
ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο
ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου
ΒΧ ΜΕΛ
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι
ΚΕ ΔΙ
χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο
ΠΑ
ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου
ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
ο ο ο ο ο τι Σω ω τη η η η η η ρα α α
ΖΩ ΝΗ
α ε ε ε ε ε τε ε ε χε ες των ψυ χω ω ω
ΠΑ
ω ω ων η η η τω ω ων ψυ χω ω ω ων
ΜΕΛ
η η η η μω ω ω ων

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

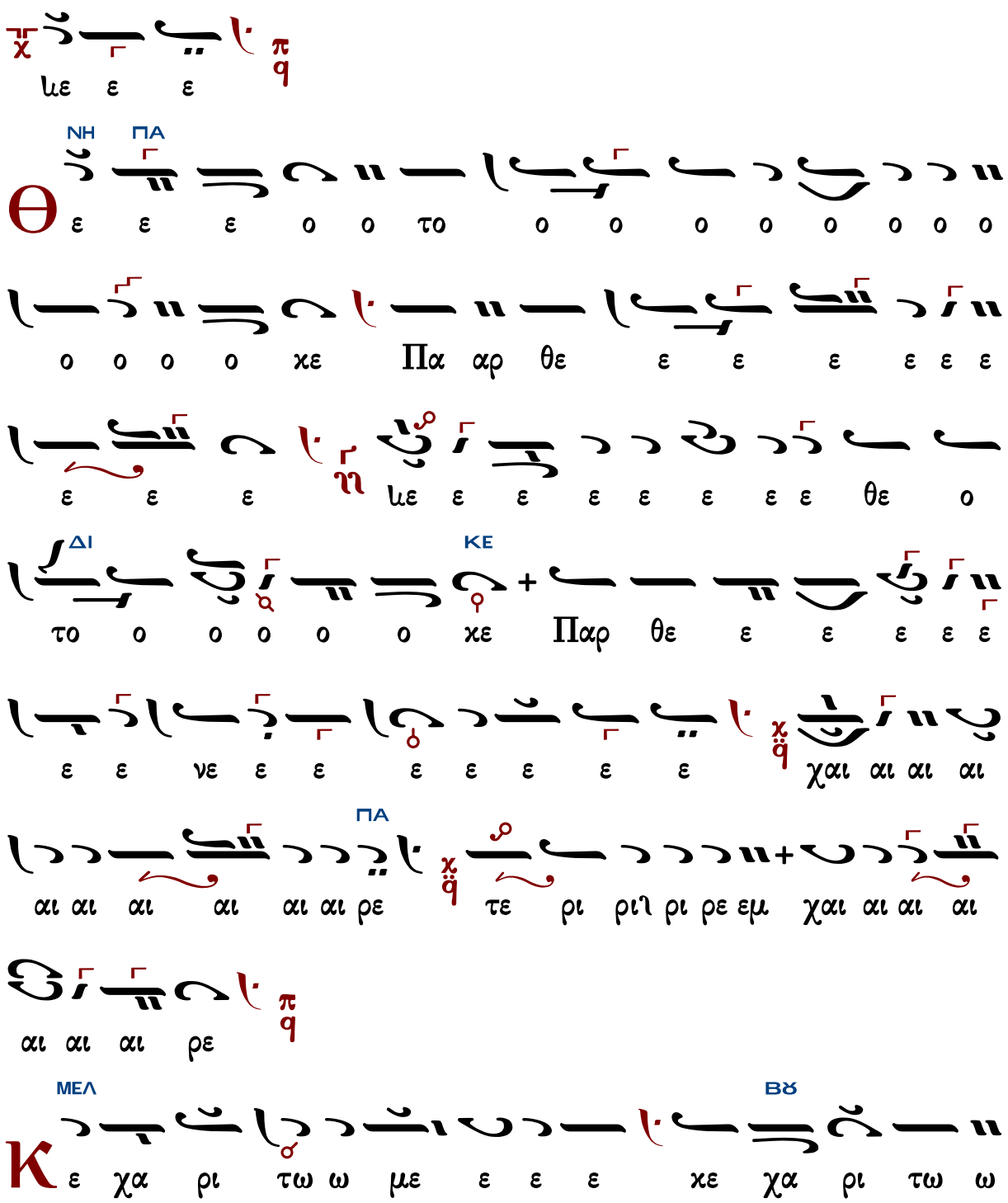

με ε ε ε ε ε ε ε ε νη τι ι ι ι
τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρεμ
ΜΕΛ
ΓΑ
αι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α
ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το
ΝΗ
ο ο ο το ο το ο ο ο το ρο ο ρο τε ρε
ΓΑ
ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ριλ ρι ρεμ χαι ρε συ εν γυ
ΝΗ
ΓΑ
ναι ξι
ΝΗ
ΔΙ
υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη συ υ
ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι ι τι ι

ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΠΑ

ΚΕ
ΠΑ
ΝΗ

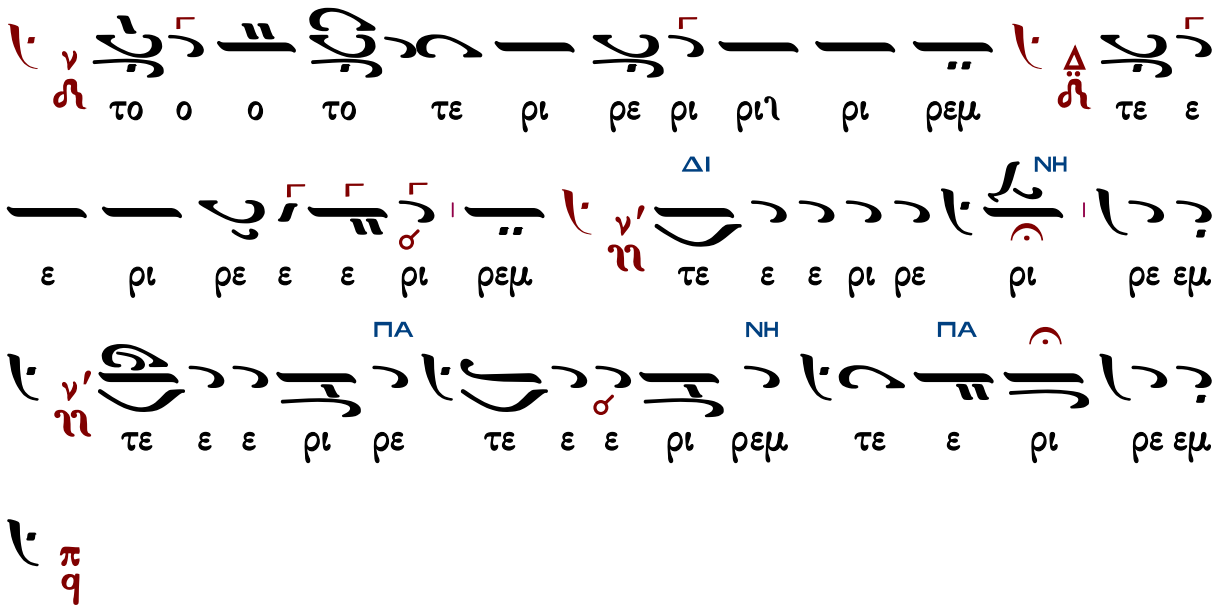

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

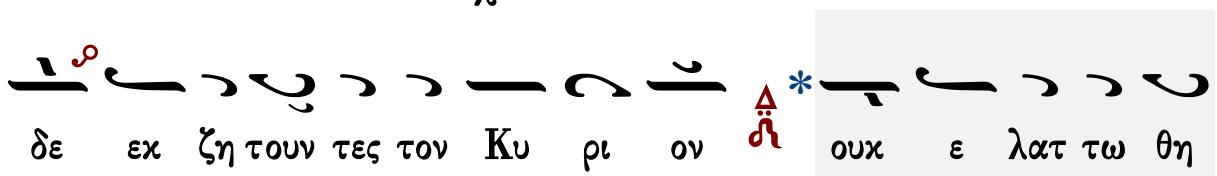

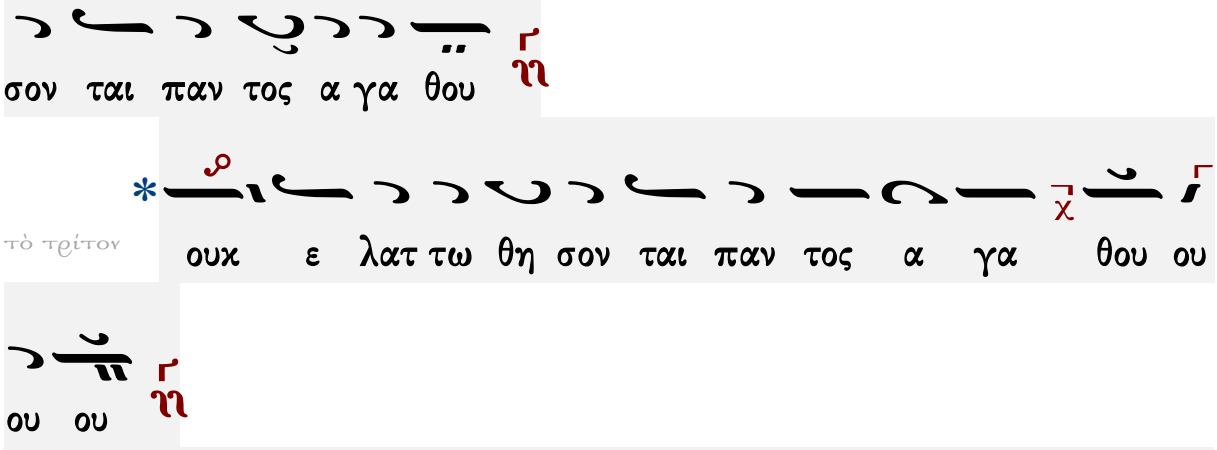

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζ ὡ

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

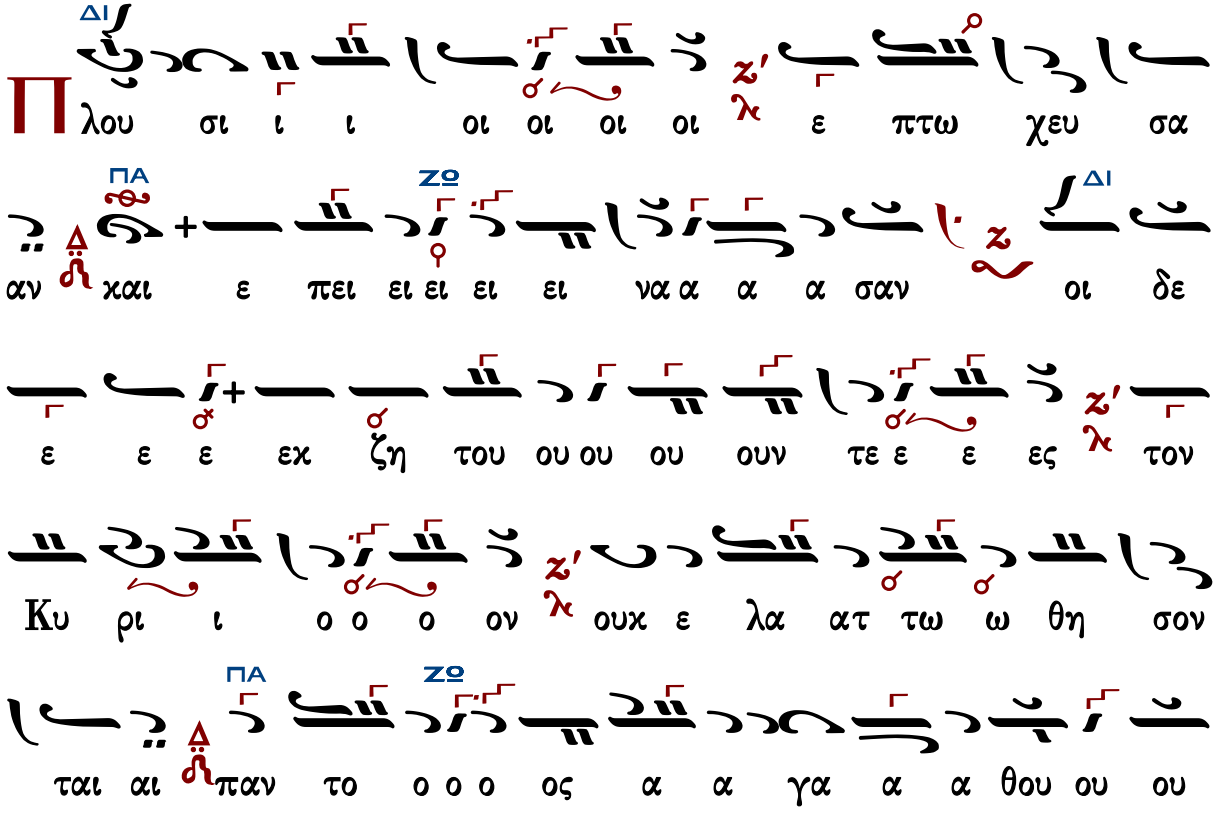

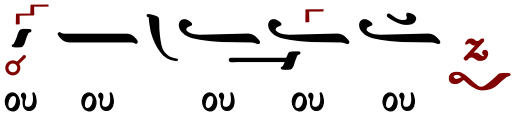

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.181*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

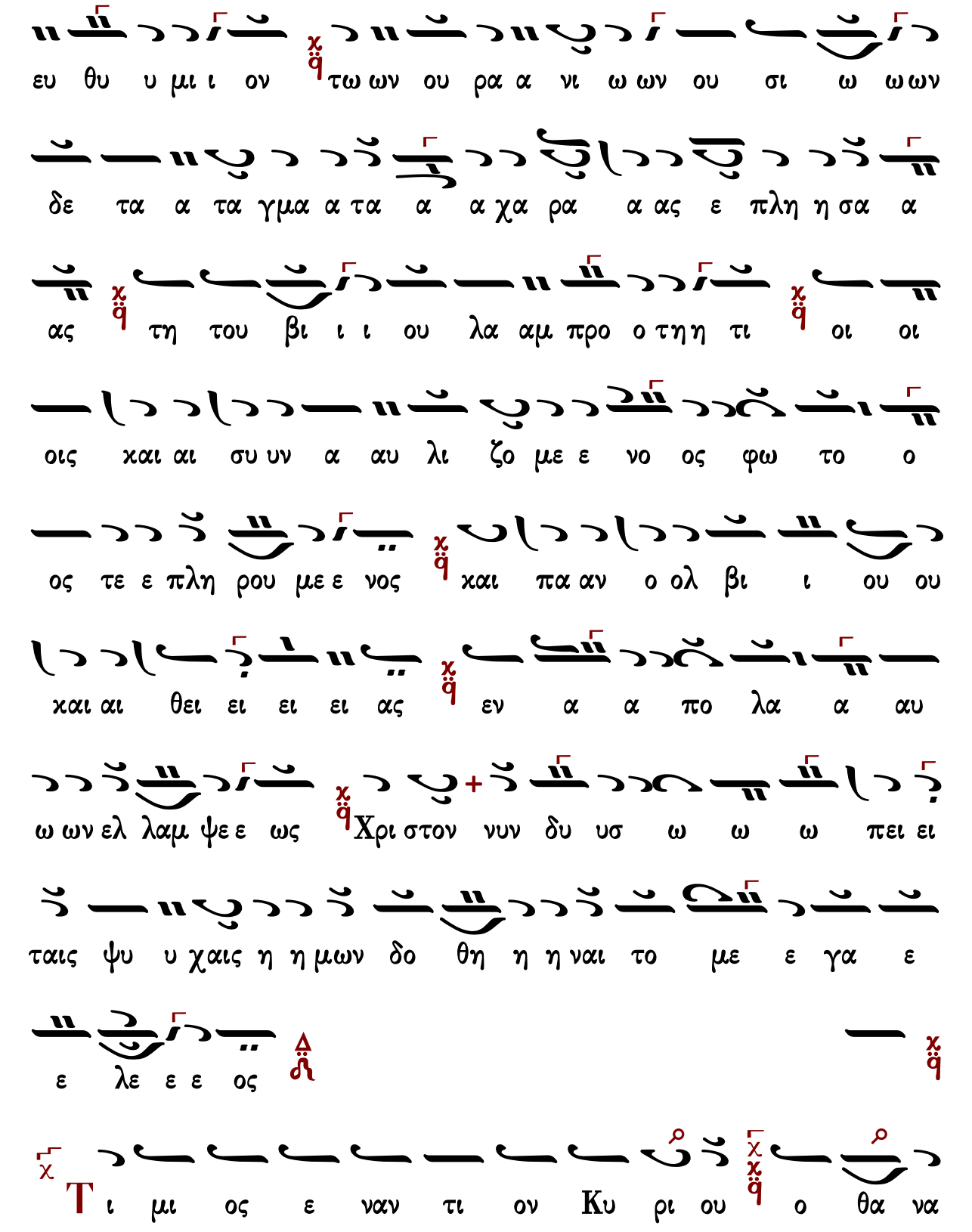
ευ θυ υ μι ι ον τω ων ου ρα α νι ω ων ου σι ω ω ων
δε τα α τα γμα α τα α α χα ρα α ας ε πλη η σα α
ας τη του βι ι ι ου λα αμ προ ο τη η τι οι οι
οις και αι συ υν α αυ λι ζο με ε νο ος φω το ο
ος τε ε πλη ρου με ε νος και πα αν ο ολ βι ι ου ου
και αι θει ει ει ει ας εν α α πο λα α αυ
ω ων ελ λαμ ψε ε ως Χρι στον νυν δυ υσ ω ω ω πει ει
ταις ψυ υ χαις η η μων δο θη η η ναι το με ε γα ε
ε λε ε ε ος
Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα να

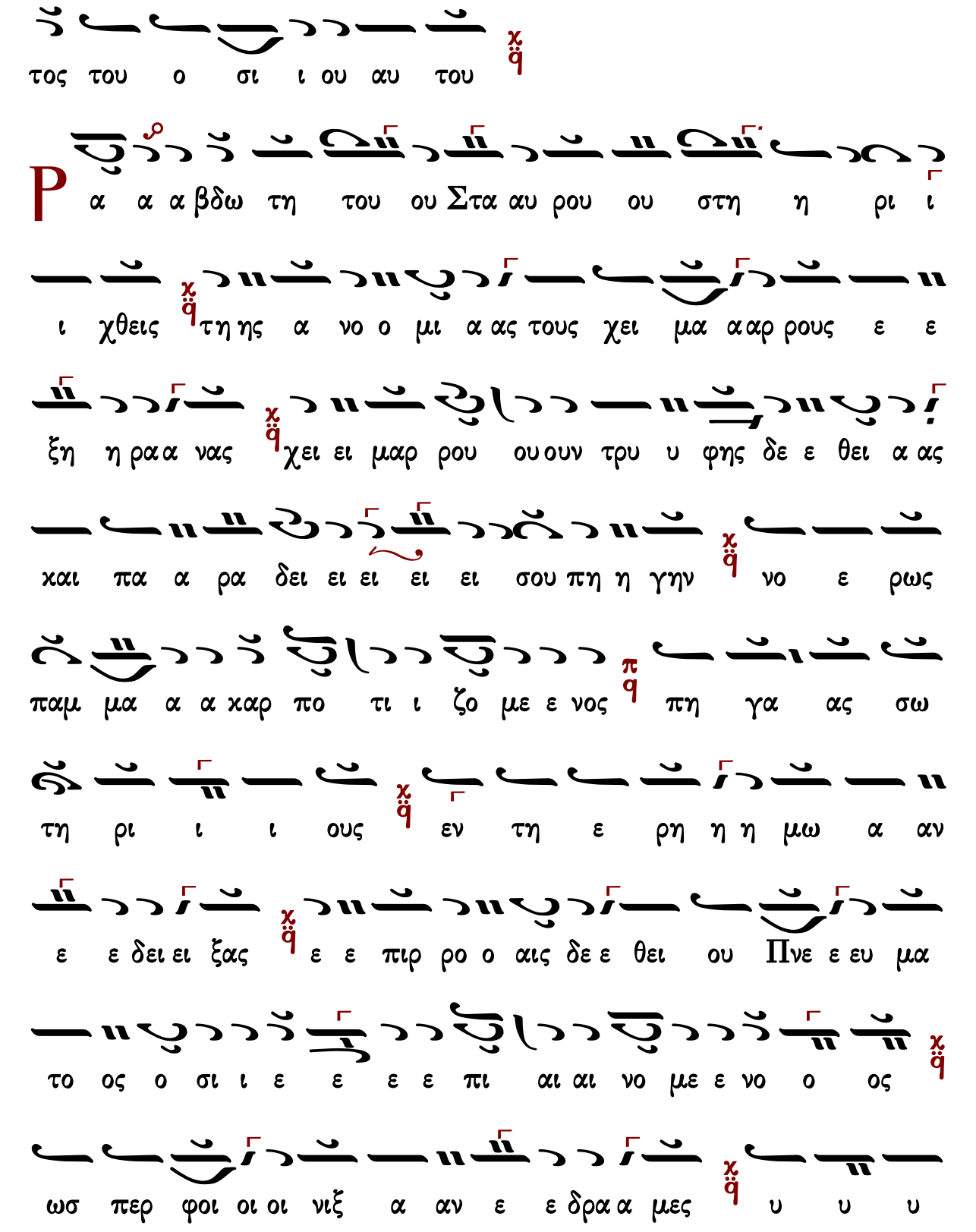
τος του ο σι ι ου αυ του
Pα α α βδω τη του ου Στα αυ ρου ου στη η ρι ι
ι χθεις τη ης α νο ο μι α ας τους χει μα αρ ρους ε ε
ξη η ρα α νας χει ει μαρ ρου ου ουν τρυ υ φης δε ε θει α ας
χαι πα α ρα δει ει ει ει ει σου πη η γην νο ε ρως
παμ μα α α χαρ πο τι ι ζο με ε νος πη γα ας σω
τη ρι ι ι ους εν τη ε ρη η η μω α αν
ε ε δει ει ξας ε ε πιρ ρο ο αις δε ε θει ου Πνε ε ευ μα
το ος ο σι ι ε ε ε ε πι αι αι νο με ε νο ο ος
ωσ περ φοι οι οι νιξ α αν ε ε δρα α μες υ υ υ

ψο ος προ ος ε ε που ρα νι ι ο ον και στυ υ υ

λο ος πυ ρι μο ορ φος ω φθη ης θε ε ο ο φρο ον και αι

πλη η η η ρης φω το ο ει δου ου ους ε ε πι

λαμ ψε ε ως Χρι στου ον δυ υσ ω ω ω πει ει ταις ψυ

υ χαις η η μων δο θη η η ναι το με ε γα ε ε λε

ε ε ος

Μ α κα ρι ος α νηρ ο φο βου με νος τον

Κυ ρι ον εν ταις εν το λαις αυ του θε λη σει σφο ο

δρα

Ο ο ον τως ε ω ως σχη η νη ης θα

αυ μα α α στης ε ως του ου οι χου ου του Θε ου ου

ου παμ μα α κα α ρι ι στε δι ι ηλ θε ε ες α α γαλ

λι ι α σει ει και ε ευ φρο συ υ υ υ υ νη ψυ υ χης

εν θα η χος πα α α τερ ε ο ορ τα ζο ον τος τερ πνη

ης α χου σο ο με νος και γλυ κει ει ει ας υ

υ μνη η σε ε ως και αι της α α φρα στου ου θυ μη δι ι ι

ας και αι τερ ψε ε ω ω ω ως γε νη η σο με ε νο ο

ος εν με θε ε ε ξει Ε ευ θυ υ μι ι ε η η

ης μο ο νη ης ε ε φι ε με ε νο ος την σα α

αρ κα α ε νε κρω ω σας ης και αι ε ε πε ε τυ υ

χε ες θει ει ει ει α δι χαι αι ο συ υ υ νη

η χο σμου με ε νος χ ϙ Χρι στον ι χε ε τε ε ευ ω ων τον

πα α ρε χο ον τα τω χο ο ο σμω το με ε γα ε ε

λε ε ε ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ π ϙ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.293*

Χ αι ροις ως ευ θυ μι ας αρ χη χ ϙ της Εκ κλη σι

ας γε γο νω ως πα τερ ο σι ε χ ϙ τη ση γαρ γεν νη

σει πα α σας αι ρε τι κων τας ορ μας χ ϙ εκ Θε ου

προ νοι οι ας α πε κρου σα το π ϙ δι ο ο σε φε ρω νυ

μον ο νο μα α ζει Ευ θυ μι ον των ου ρα νι ων

ου σι ω ων δε τα τα γμα τα χα ρα ας ε πλη σας τη

του βι ι ου λαμ προ τη τι οις και συν αυ λι ζο με νος

φω το ος τε πλη ρου με νος και παν ολ βι ου και θει

ει ας ε πα πο λαυ ων ελ λαμ ψε ως Χρι στον νυν δυσ ω

ω πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε

λε ος

Τι μι ος εν αν τι ον Κυ ρι ου ο θα να

τος του ο σι ου αυ του

Πα βδω τη του Σταυ ρου στη ρι χθεις της α νο μι ας

τους χει μα αρ ρους ε ξη ρα νας χει μαρ ρουν τρυ φης δε

θει ει ας και πα ρα δει σου πη γην νο ε ρως παμ

μα α καρ πο τι ζο με νος πη γα ας σω τη ρι ους εν

τη ε ρη η μω α νε δει ξας ε πιρ ρο αις δε θει

ου Πνε ευ μα τος ο σι ε πι αι νο με νος ωσ

περ φοι οι νιξ α νε δρα μες υ ψος προς ε που ρα

νι ον και στυ λος πυ ρι μορ φος ω φθης θε ο φρον και πλη

η ρης φω το ει δου ους ε πι λαμ ψε ως Χρι στου ον δυσ ω

ω πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε

λε ος

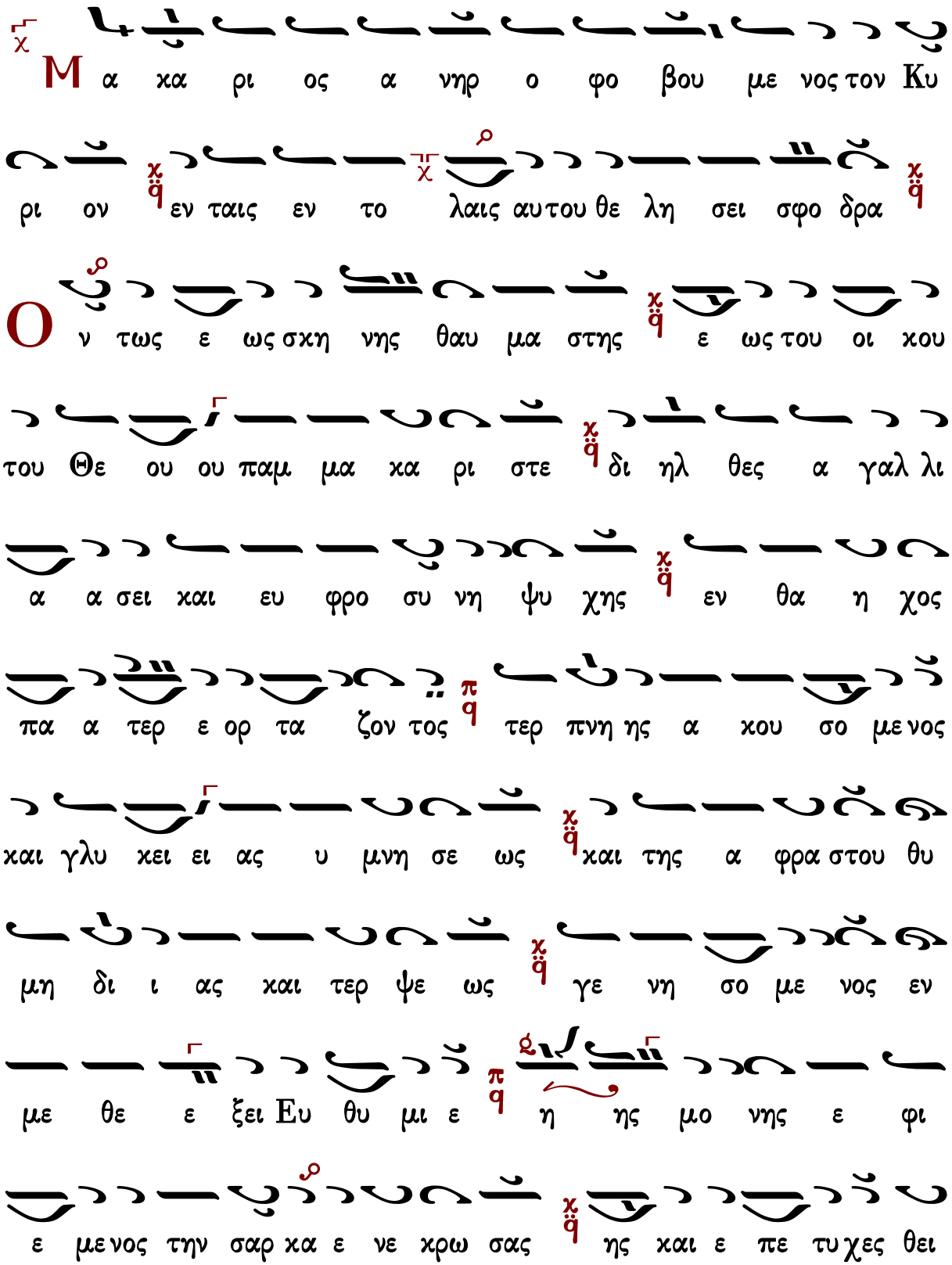
Μα χα ρι ος α νηρ ο φο βου με νος τον Κυ
ρι ον εν ταις εν το λαις αυ του θε λη σει σφο δρα
Ο ν τως ε ως σκη νης θαυ μα στης ε ως του οι κου
του Θε ου ου παμ μα κα ρι στε δι ηλ θες α γαλ λι
α α σει και ευ φρο συ νη ψυ χης εν θα η χος
πα α τερ ε ορ τα ζον τος τερ πνη ης α κου σο με νος
και γλυ κει ει ας υ μνη σε ως και της α φρα στου θυ
μη δι ι ας και τερ ψε ως γε νη σο με νος εν
με θε ε ξει Ευ θυ μι ε η ης μο νης ε φι
ε με νος την σαρ κα ε νε κρω σας ης και ε πε τυ χες θει

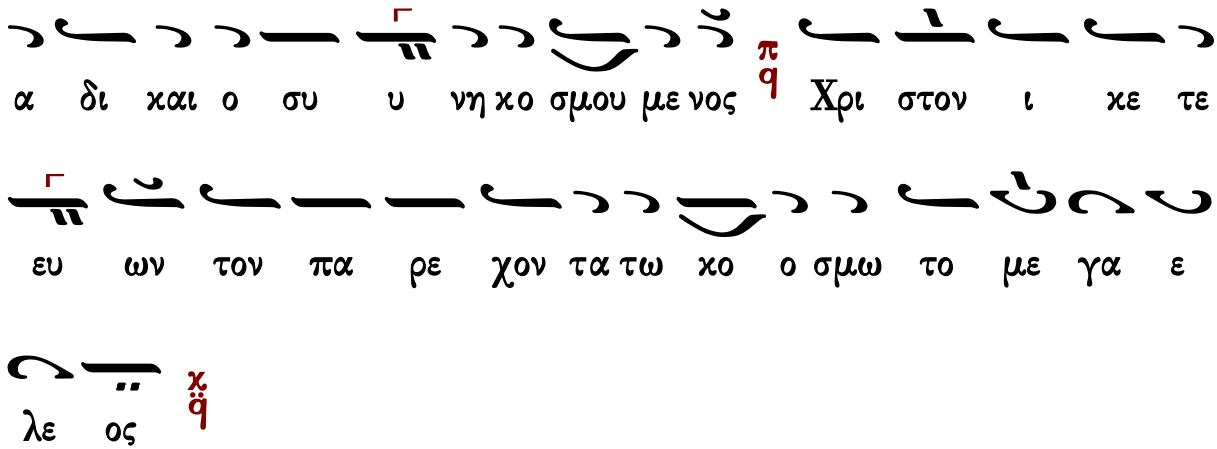

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ϋ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.162*

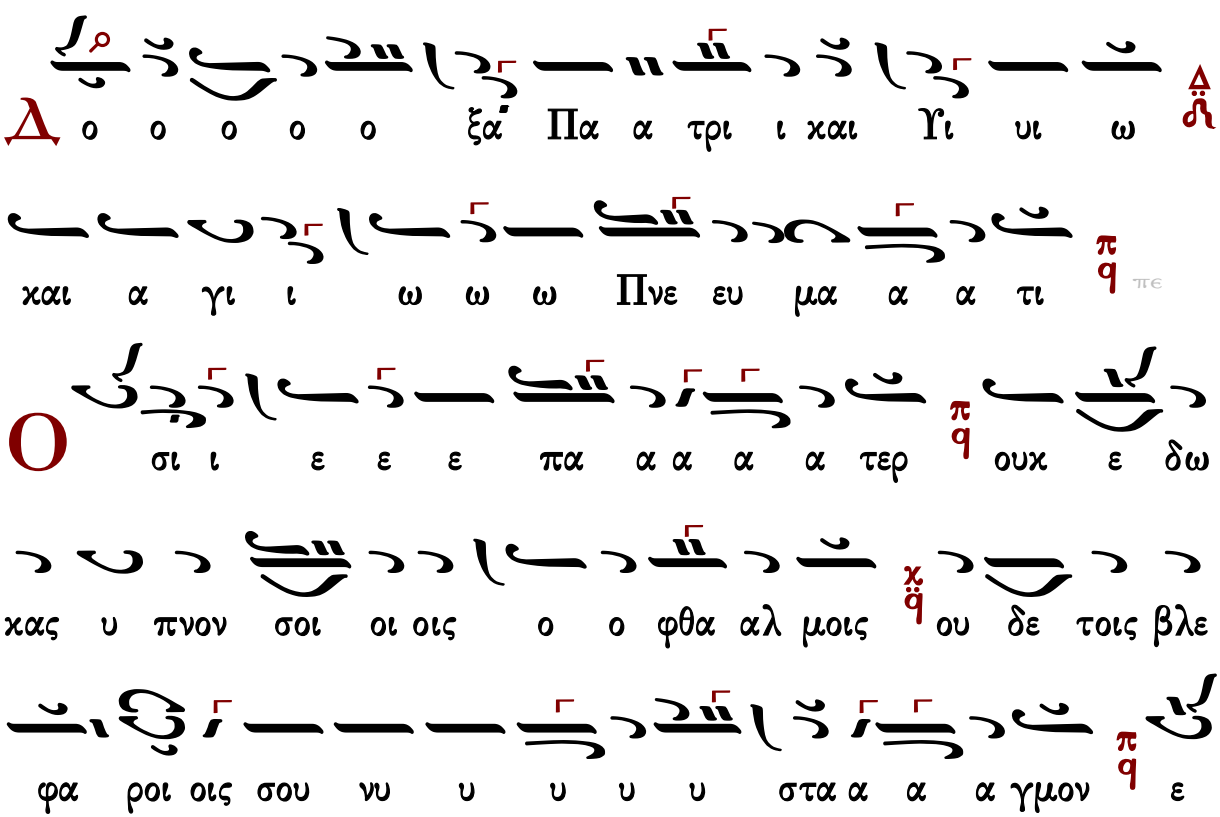

ως ου την ψυ χη ην και το ο σω ω ω μα των πα

θων η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας και σε

αυ το ον η τοι οι μα α σας του Πνε ευ μα τος

κα α τα α γω ω ω ω ω γι ι ι ι ον ελ

θων γαρ ο Χρι στος συν τω ω Πα α τρι μο νην πα ρα

σοι οι ε ποι η η η σα α α α το και της ο μο

ου σι ου Τρι α α δος * θε ρα α πω ω ων γε

ε γο ο ο νας με γα λο κη ρυ υξ Ευ θυ υ

υ υ μι ι ι ι ε πρε σβευ ε υ περ τω ων ψυ

χω ων η μων

*ἑτέρα θέσις:

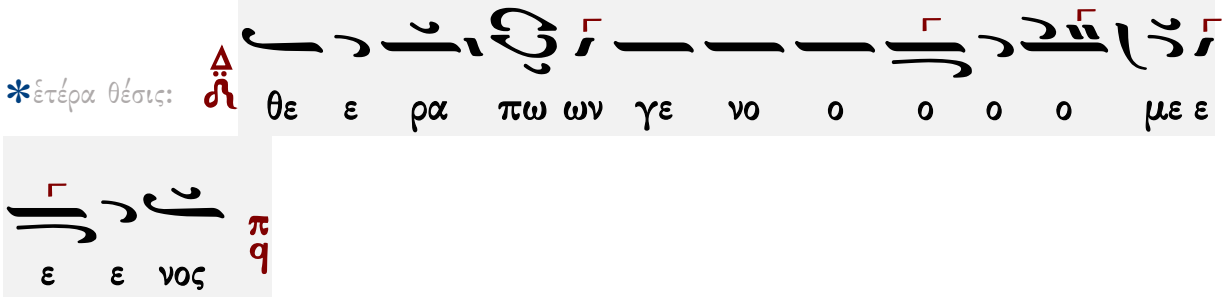

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ ἀ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.92*

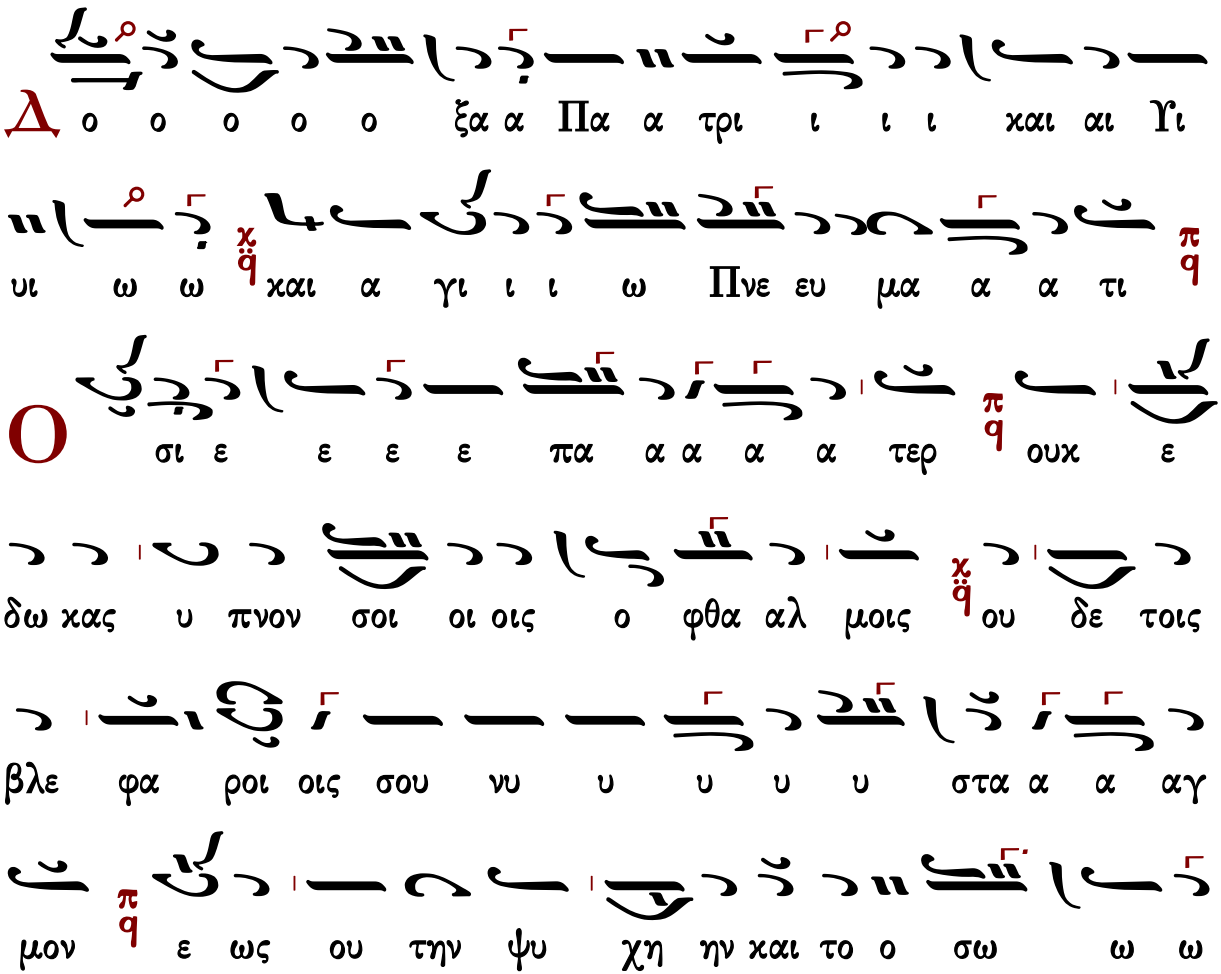

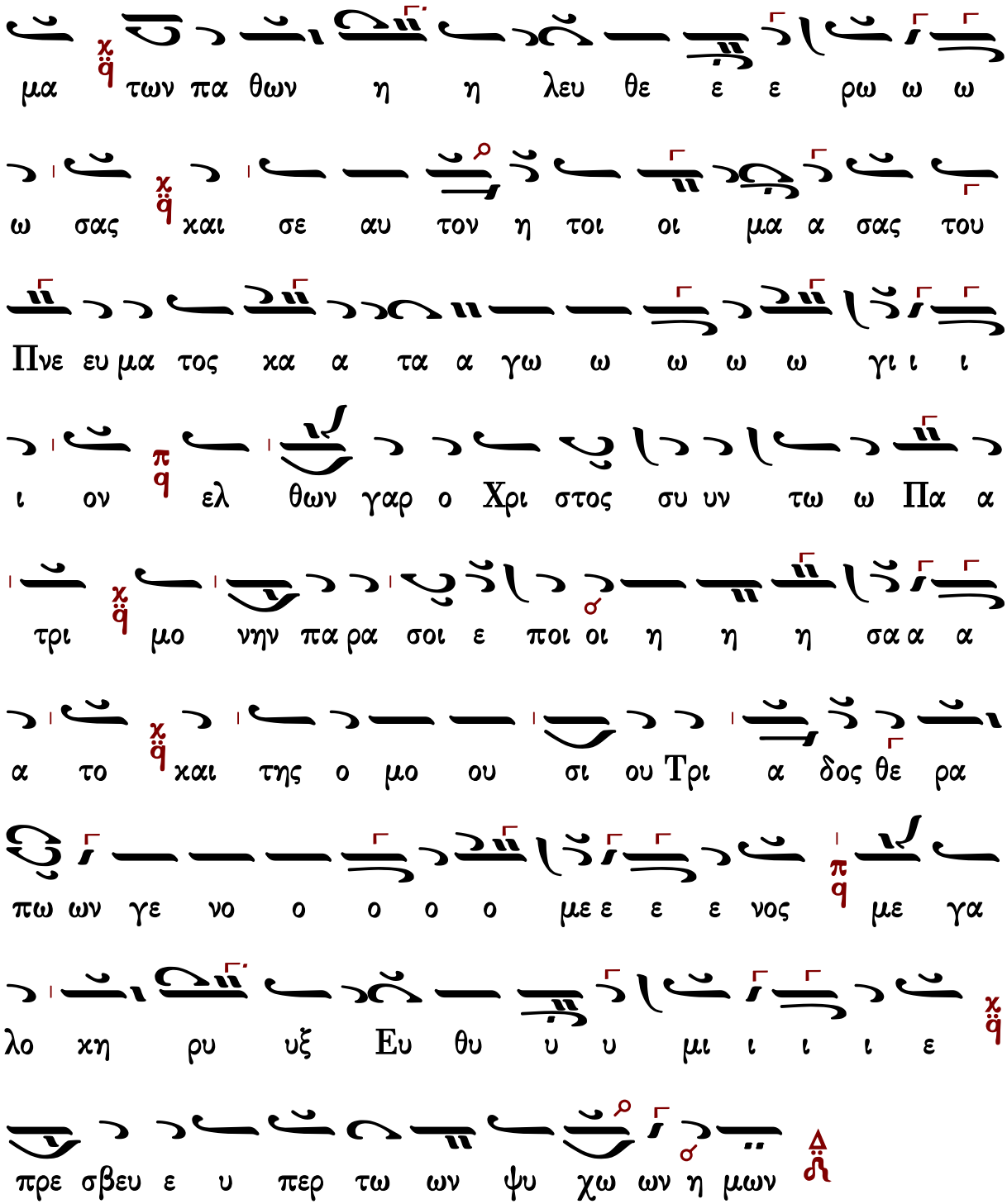

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.472*

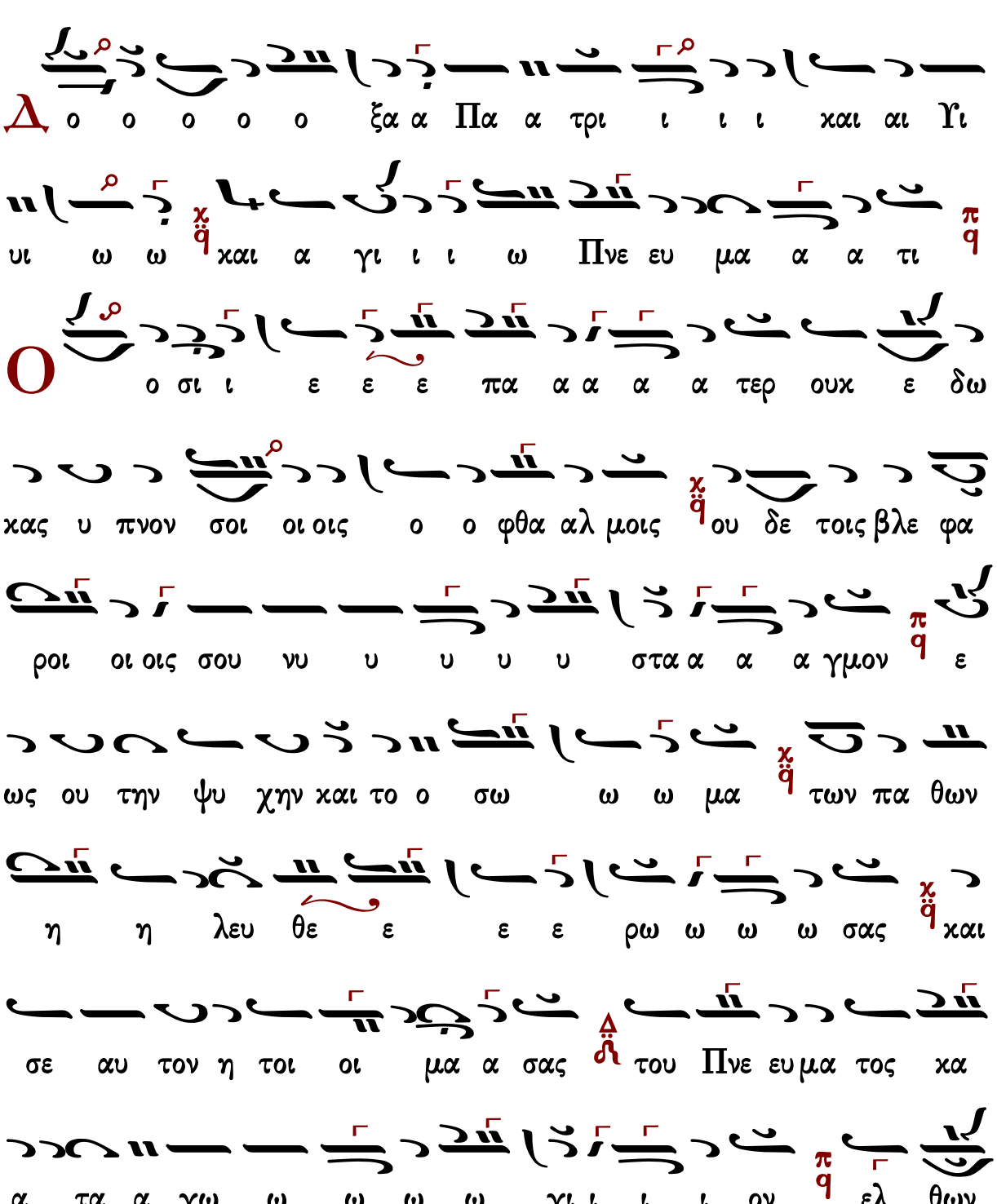

γαρ ο Χρι στο ος συ υν τω ω Πα α τρι μο νην πα ρα σοι

οι ε ποι οι η η η σα α α α το χ ϊ και της ο μο

ου σι ου Τρι α α δος θε ρα α α πων γε ε γο ο

ο νας π ϊ με γα λο κη ρυ υξ Ευ θυ υ υ υ

μι ι ι ι ε χ ϊ πρε σβε ευ ε υ περ τω ων ψυ χω ω

ων η μων Δ ϊ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.291*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω χ ϊ και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ο
τοι η η ον το αυ σε και πq σας ω ω ω ω ω ιω ω ω
ω ω ω ω ω

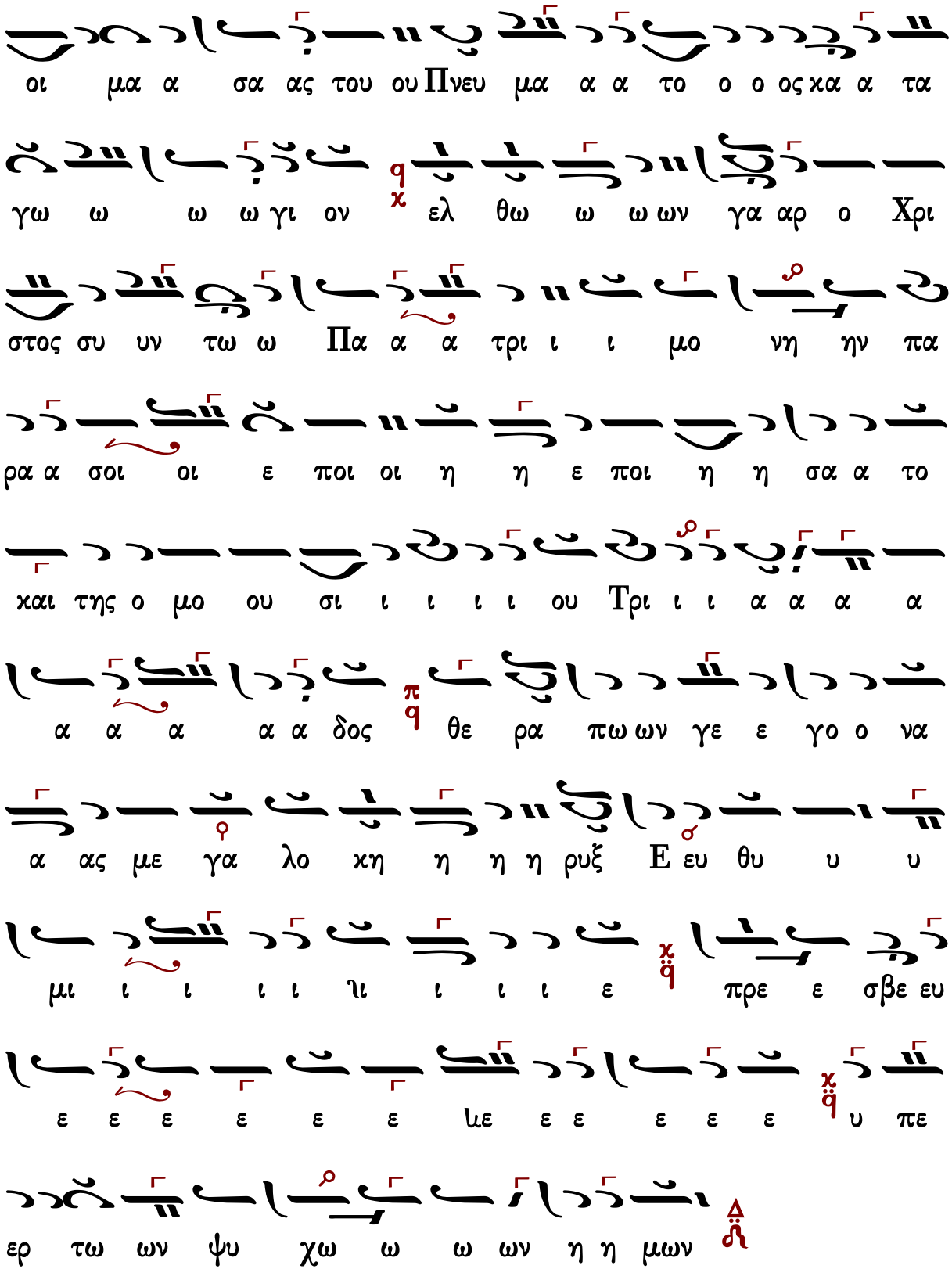
οι μα α σα ας του ου Πνευ μα α α το ο ο ος κα α τα
γω ω ω ω γι ον χ ελ θω ω ω ων γα αρ ο Χρι
στος συ υν τω ω Πα α α τρι ι ι μο νη ην πα
ρα α σοι οι ε ποι οι η η ε ποι η η σα α το
και της ο μο ου σι ι ι ι ι ου Τρι ι ι α α α α
α α α α α δος π θε ρα πω ων γε ε γο ο να
α ας με γα λο κη η η η ρυξ Ε ευ θυ υ υ
μι ι ι ι ι ιι ι ι ι ε χ πρε ε σβε ευ
ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε χ υ πε
ερ τω ων ψυ χω ω ω ων η η μων

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.295*

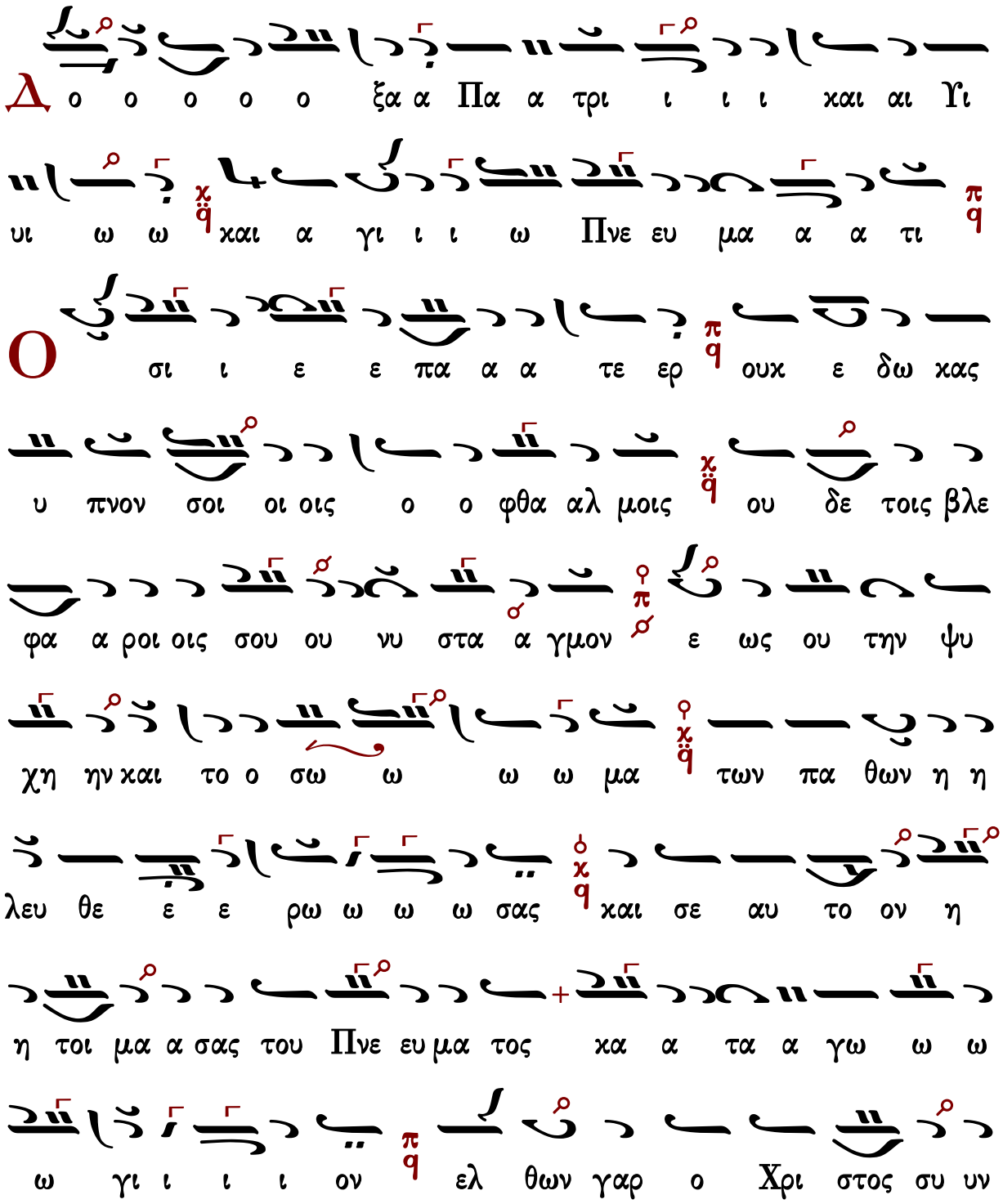

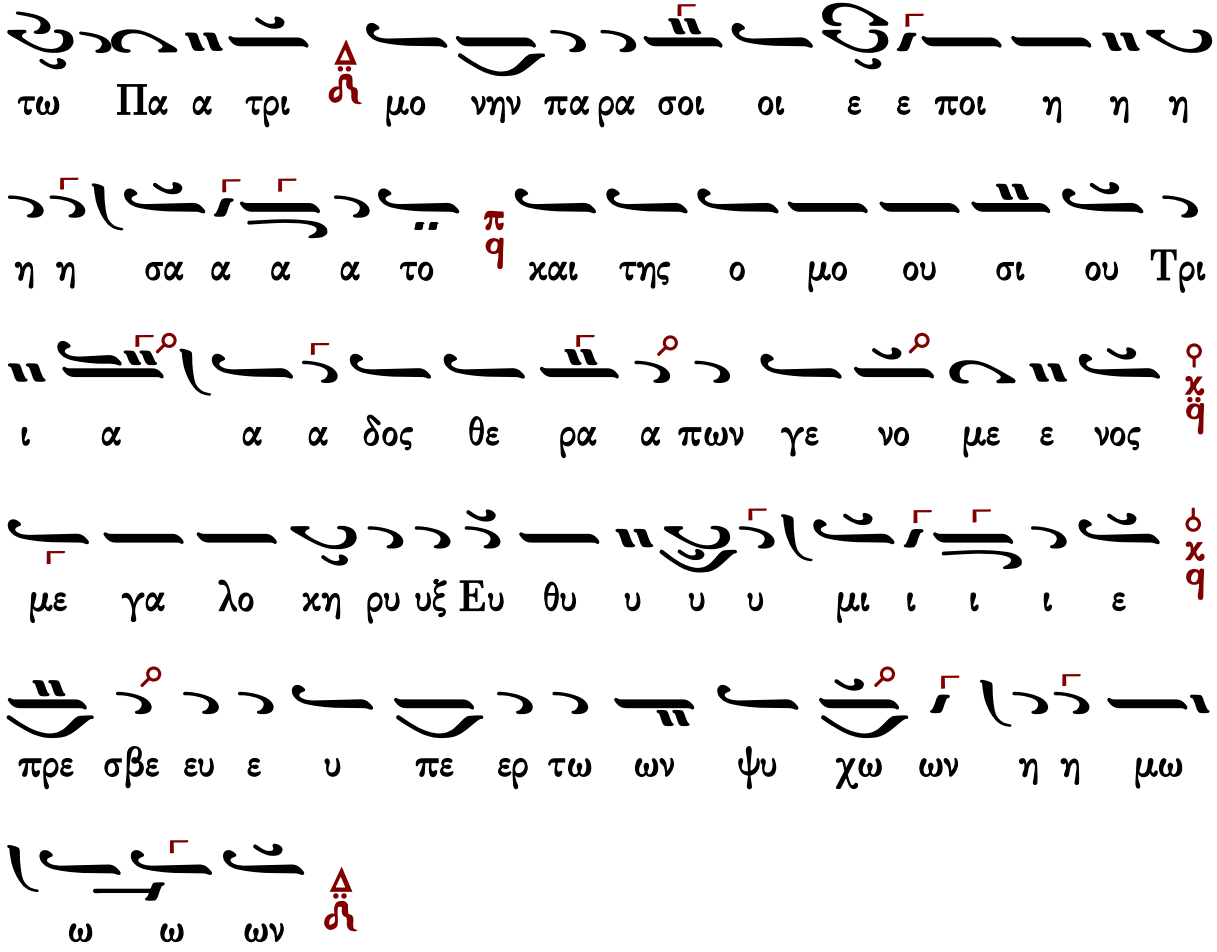

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ ϊ Κε

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Αναστασιματάριον
1832 σ.212*

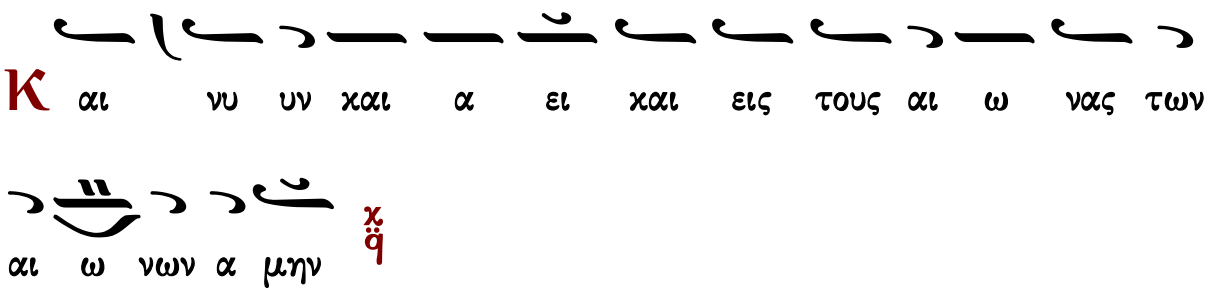

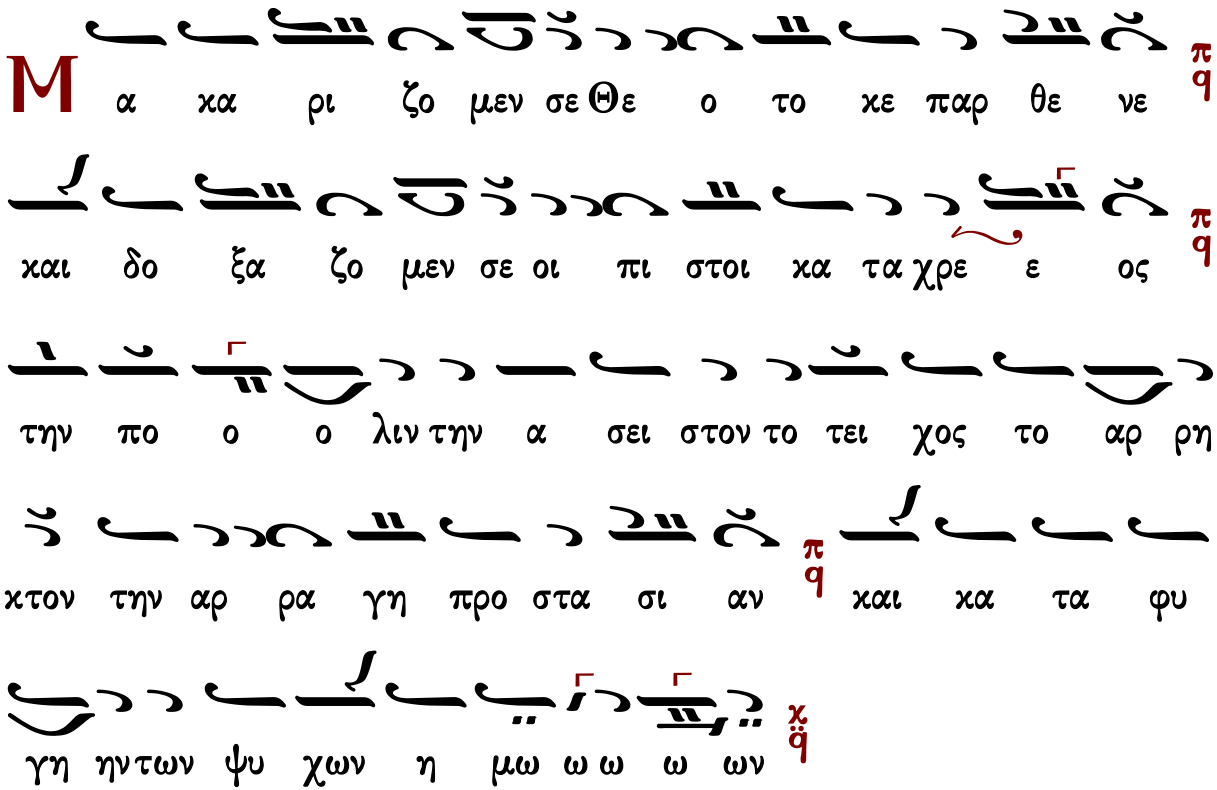

Δοσίθεου Κατουνακιώτου I

Ἦχος λ/π ϊ Κε

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.179*

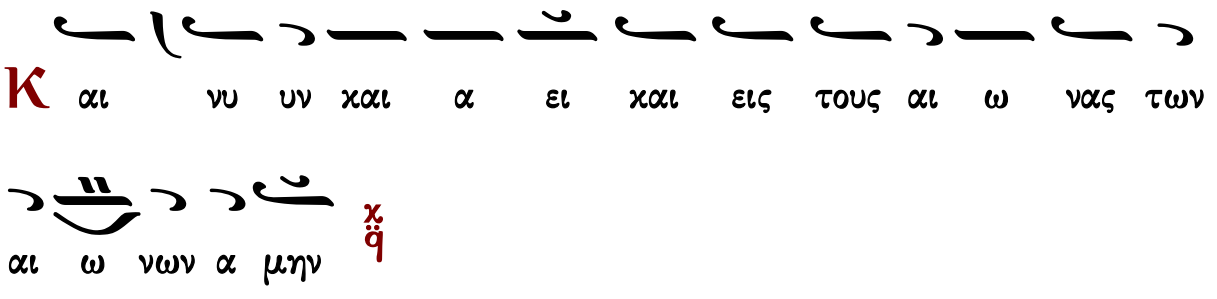

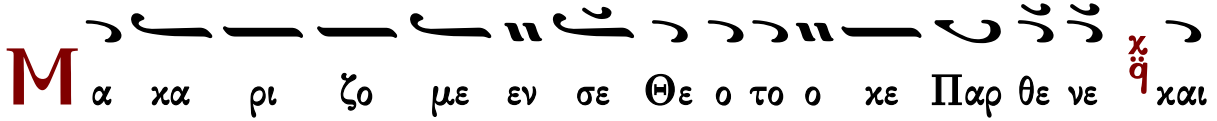

δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ος χ ϙ την πο λιν

την α σει ει στον το τει ει ει χος το αρ ρη κτον χ ϙ

την αρ ρα γη η προ στα σι ι αν π ϙ και κα τα φυ γη η

τῶν ψυ χων η μω ω ω ω ων χ ϙ

Δοσίθεου Κατουνακιώτου II

Ἦχος λ π ϙ Κε

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.180*

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην χ ϙ

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε π ϙ

και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος π ϙ

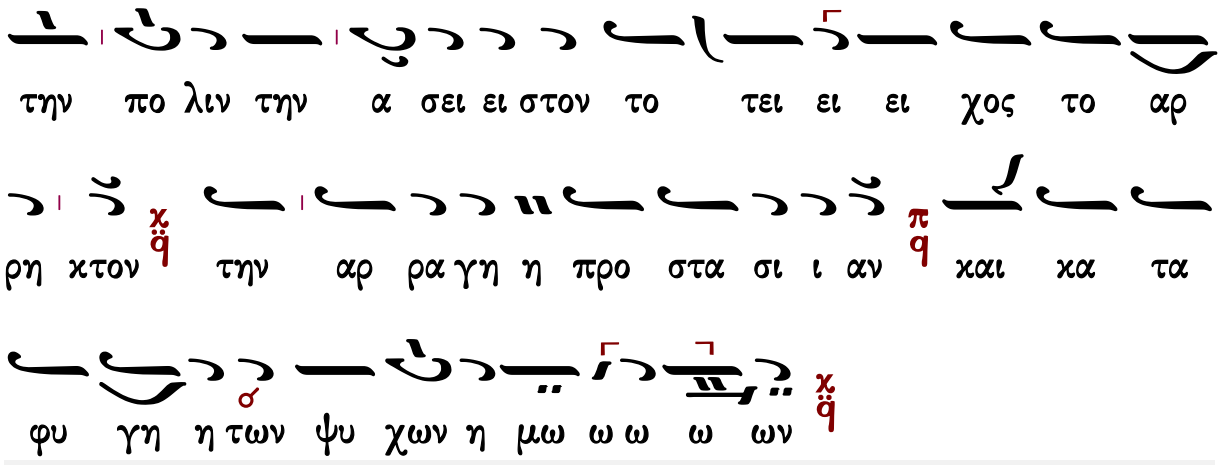

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϙ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.232*

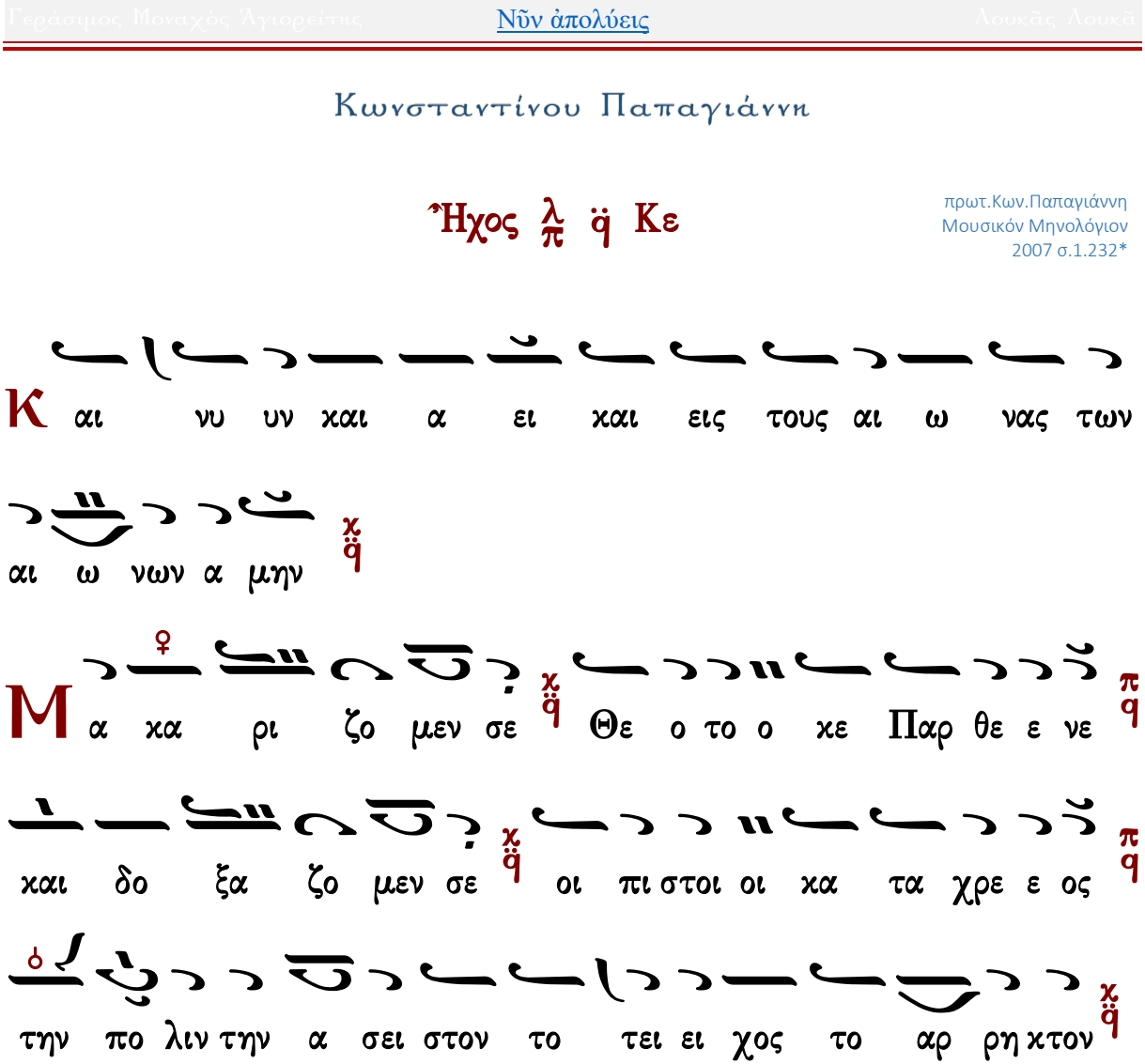

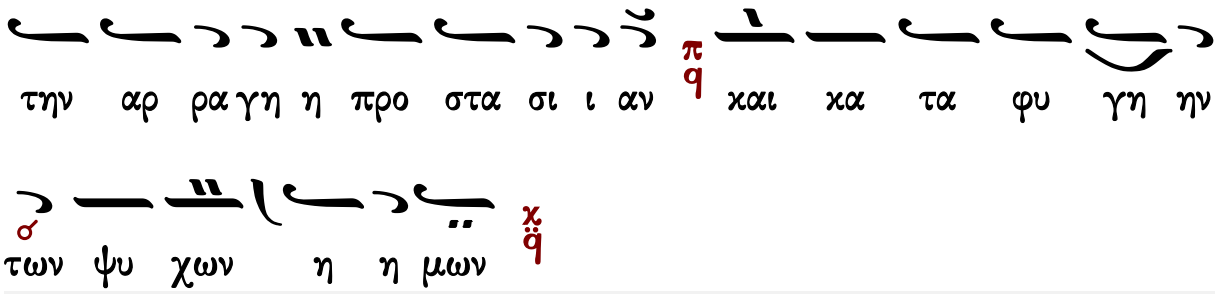

Ἀπολυτίκιον

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.94*

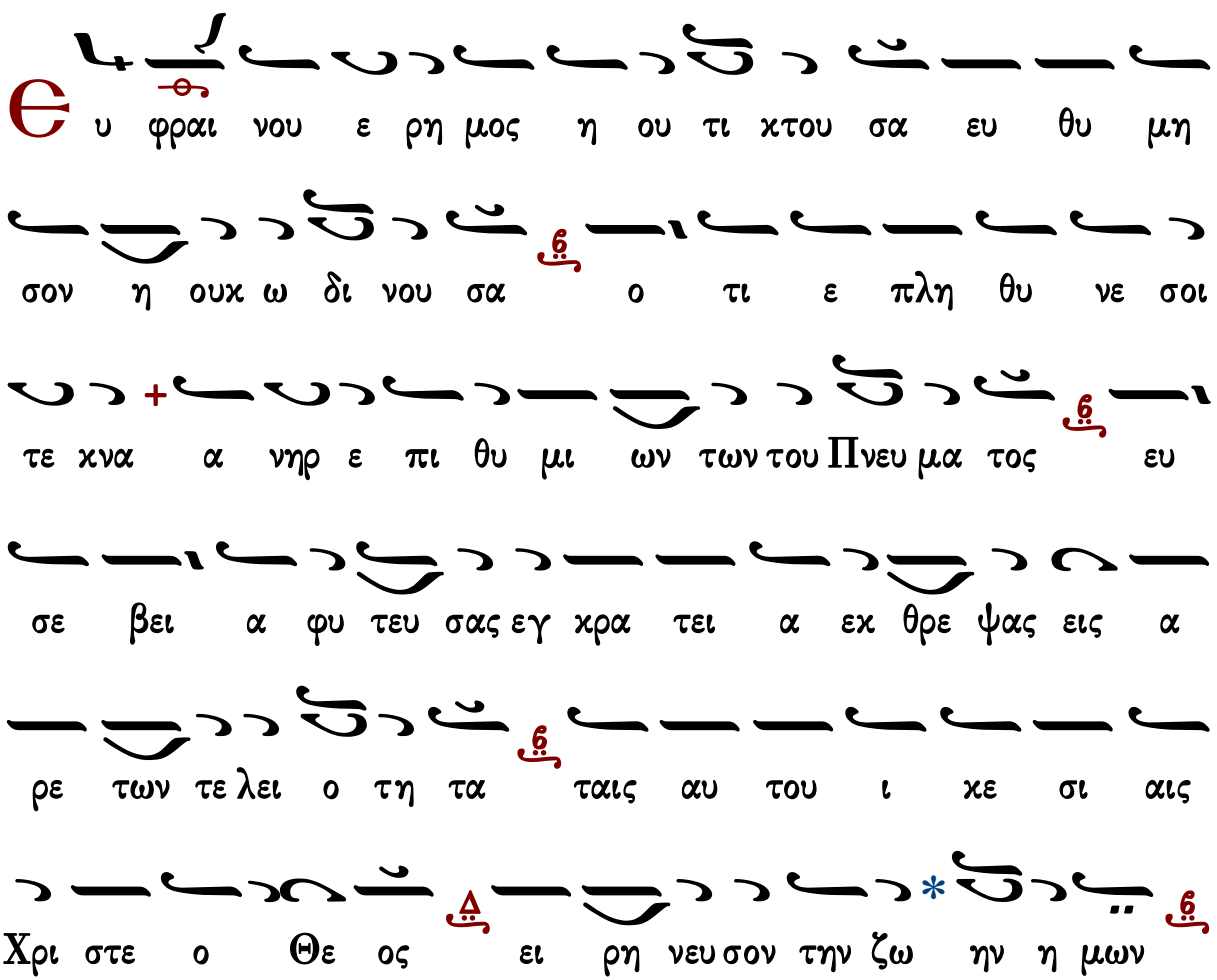

τὸ τέλος

ην η μω ω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

τὸ ἴδιο

ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ ὄρθρος Θεία Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.93*

Ευ φραι νου ε ρη μος η ου τι χτου σα ευ θυ

μη σον η ουκ ω δι νου σα ο τι ε πλη θυ

νε σοι τε κνα α νηρ ε πι θυ μι ων των του Πνευ

μα τος ευ σε βει α φυ τευ σας εγ κρα τει α

εκ θρε ψας εις α ρε των τε λει ο τη τα ταις αυ

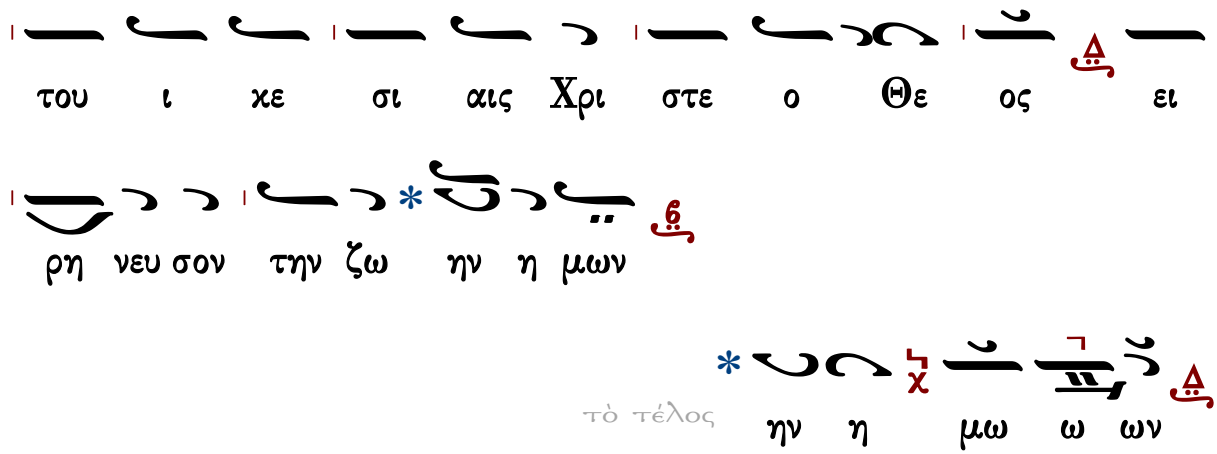

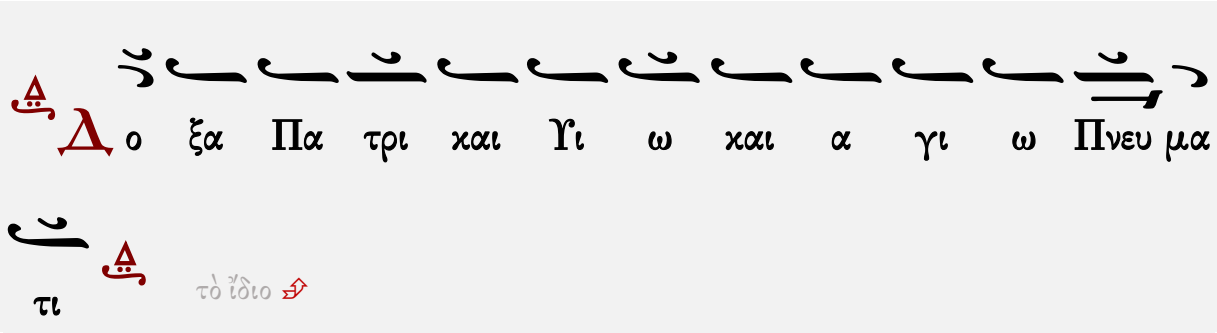

ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ ὄρθρος Θεία Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.473*

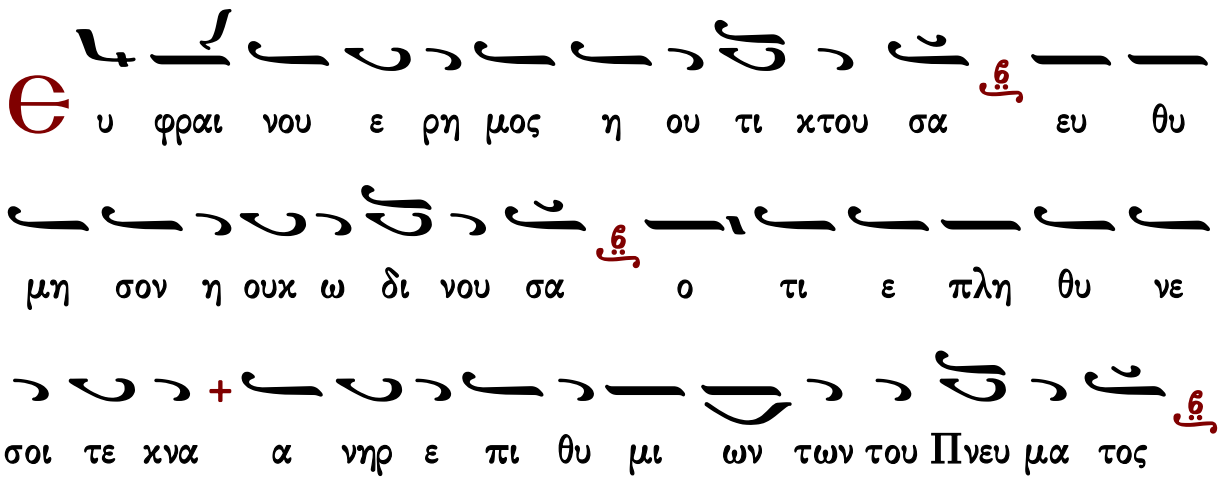

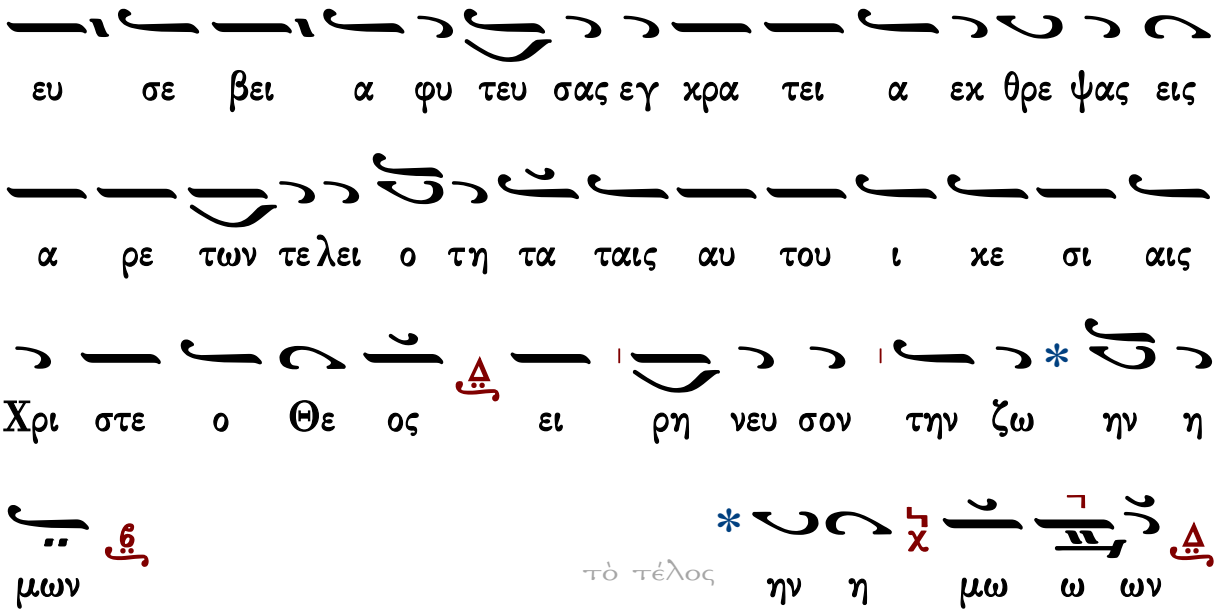

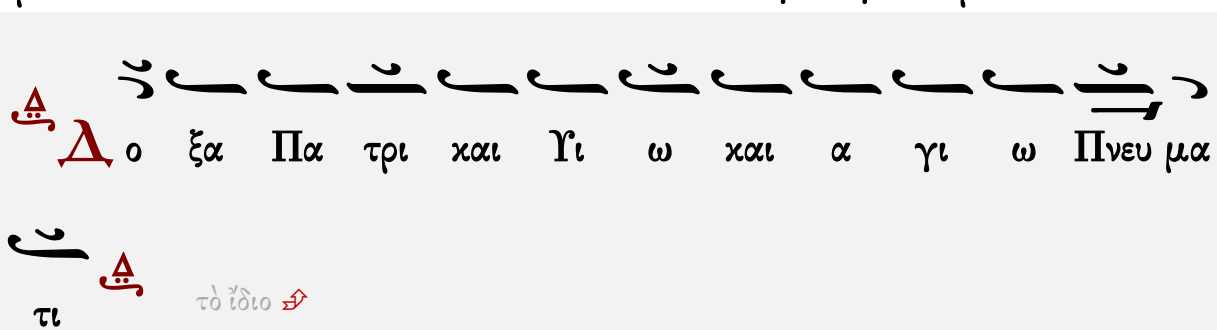

ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ ὄρθρος Θεία Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.455*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

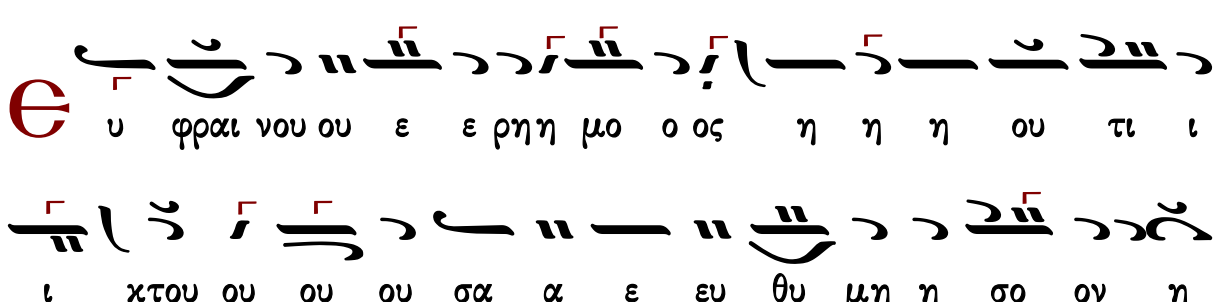

ου ου ουχ ω δι ι ι νου ου ου ου σα ο ο ο
ο ο τι ε πλη θυ νε σοι τε ε ε χνα α νηρ ε πι
θυ μι ω ων τω ων του πνε ε ε ε ευ μα α
α α τος ευ σε βει α φυ υ υ τε ε ευσας εγ χρα
τει α ε ε εχ θρε ε ε ψας εις α ρε των τε
ε λει ει ο ο ο τη η η η τα ταις αυ του ι κε
σι ι ι αις Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος σω ο
σον τα α ας ψυ υ χα ας η η μω ων
μω ω ω ω ω ω ω ων
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.296*

Θυ φραι νου ερη μος η ου τι κτου σα ευ θυ μη
σον η ουκ ω δι νου σα ο τι επλη θυ νε σοι τε
κνα α νηρ επι θυ μι ων των του Πνευ μα τος ευ σε
βει α φυ τευ σας εγ κρα τει α εκ θρε ψας εις α ρε
των τε λει ο τη τα ταις αυ του ι κε σι αις Χρι στε
ο Θε ος ει ρη νευ σον την ζω ην η μων

τὸ τέλος

ην η μω ω ων

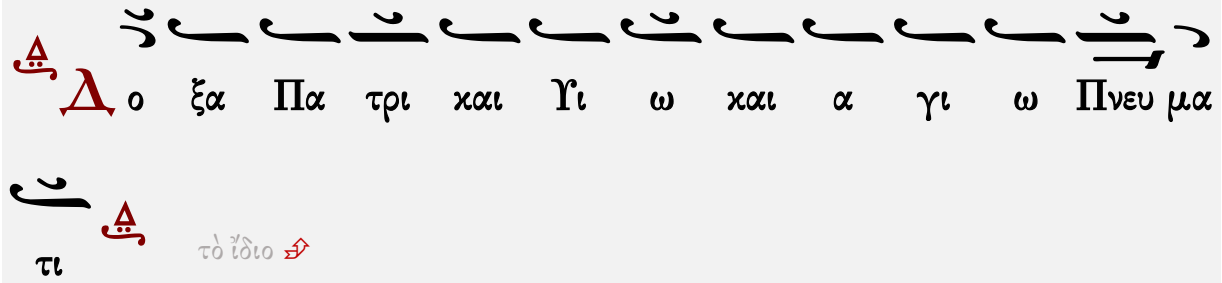

ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ ὄρθρος Θεία Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

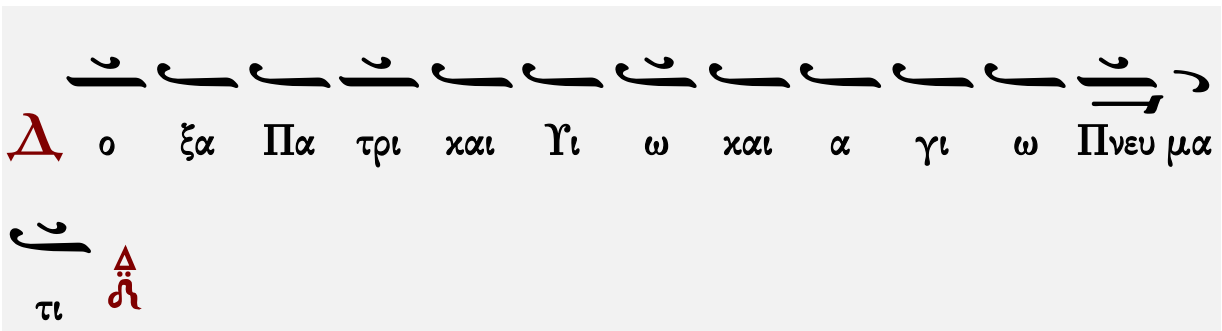

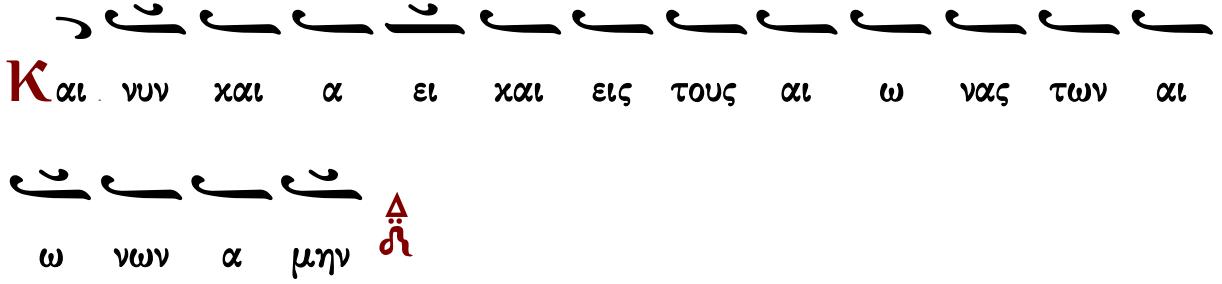

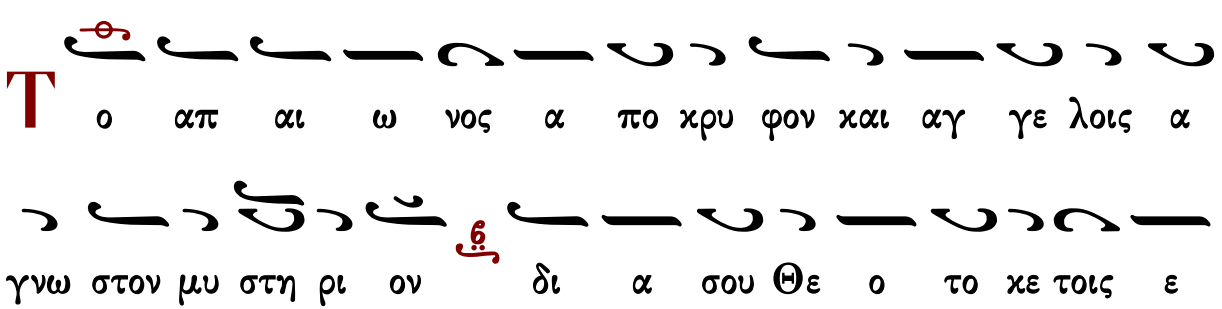

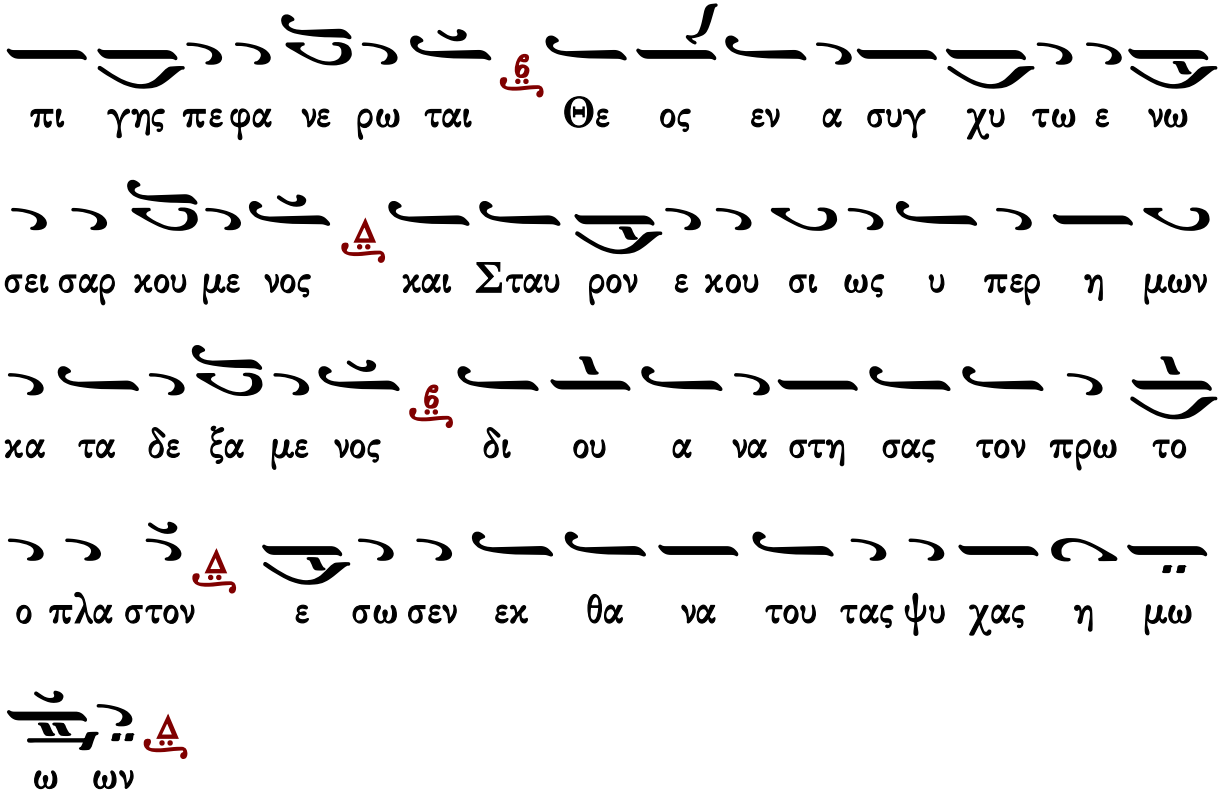

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βʏ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

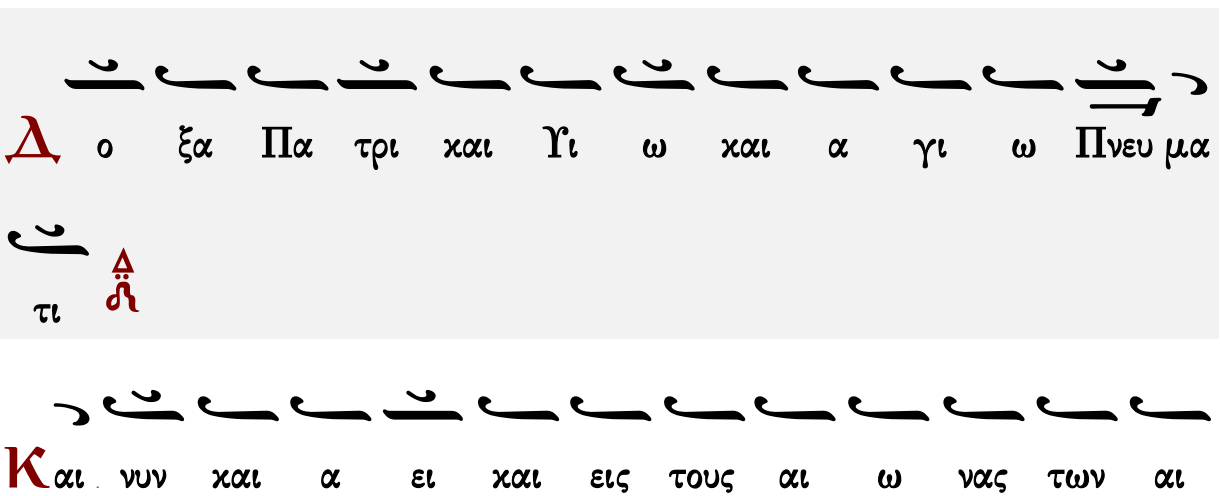

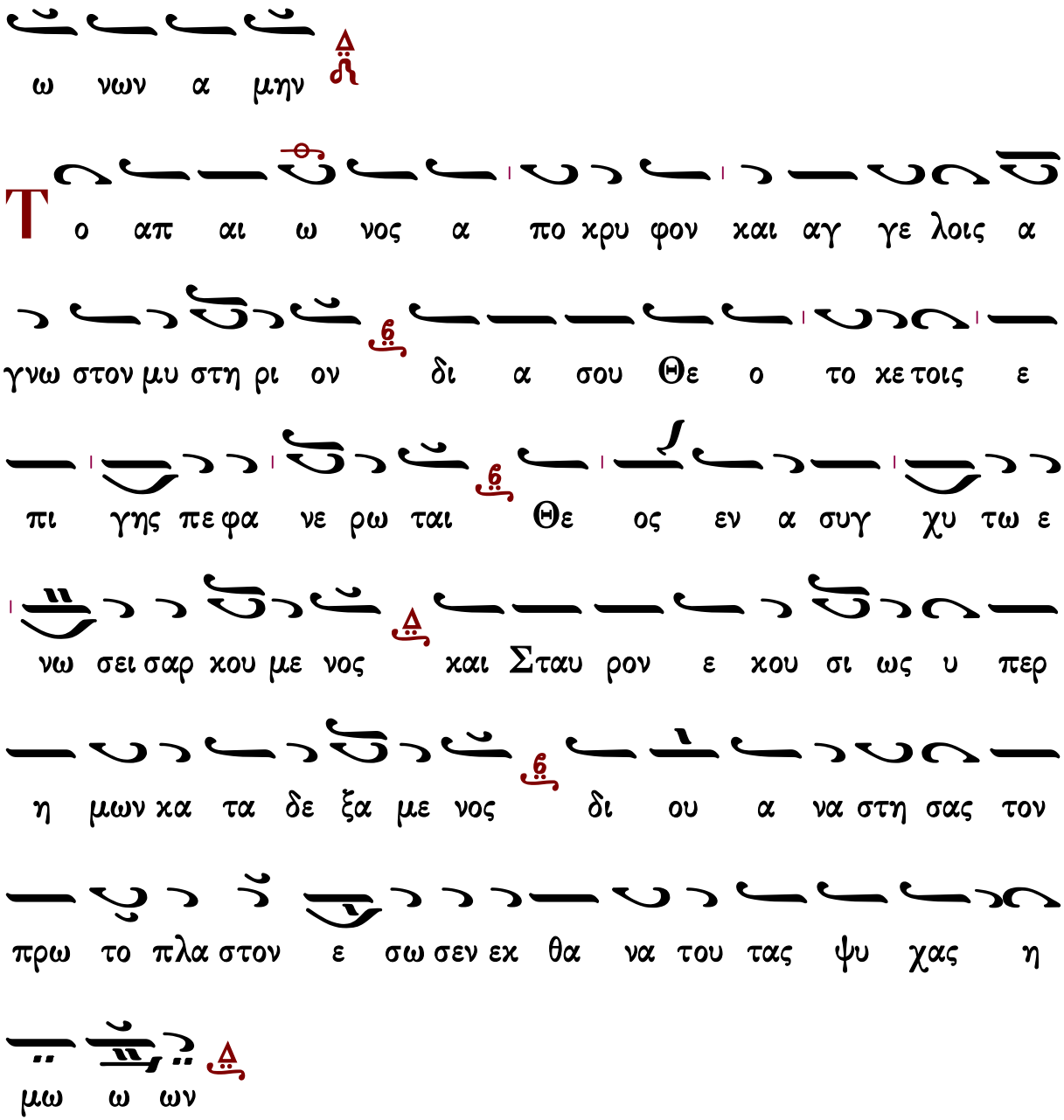

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις

α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις

ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω

ε νω σει σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ

περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας

τον πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας

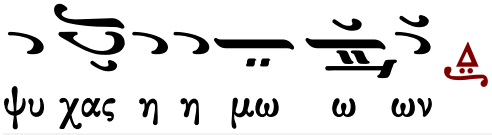

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

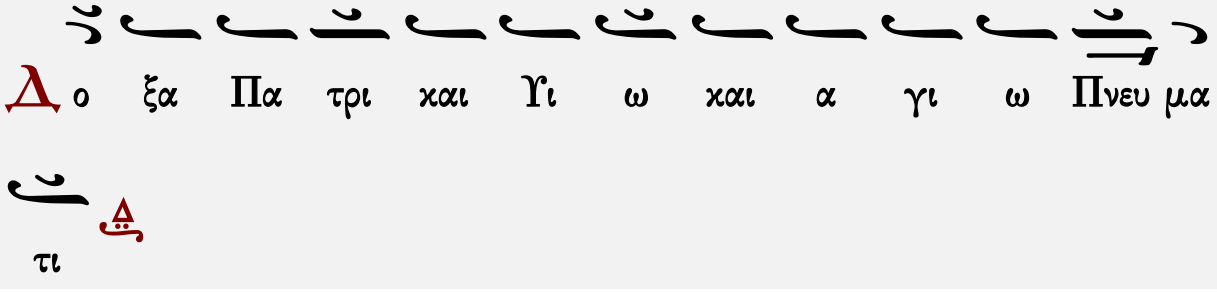

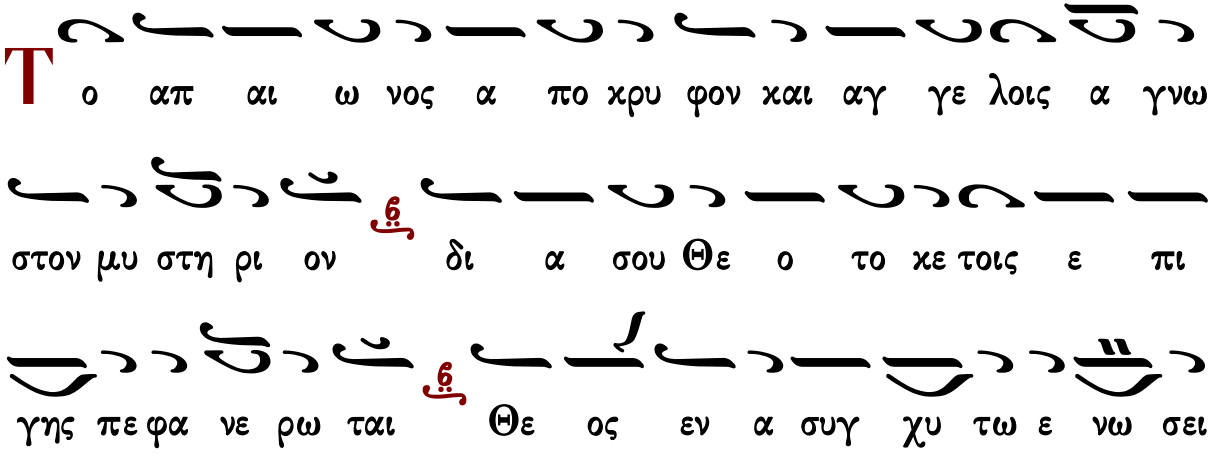

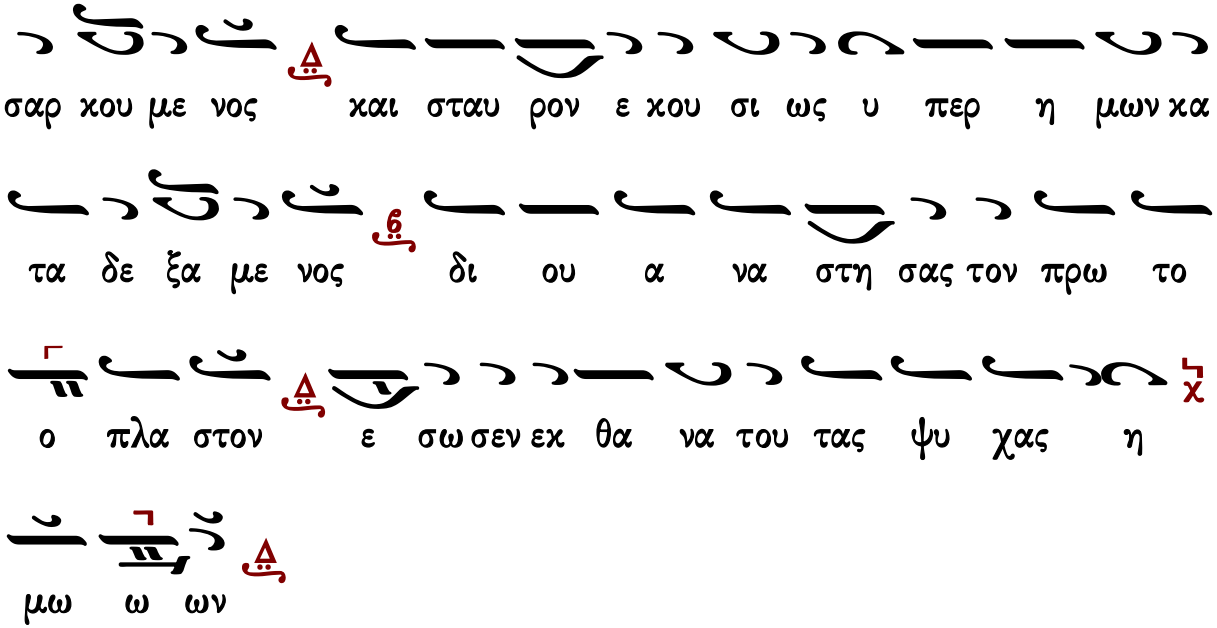

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

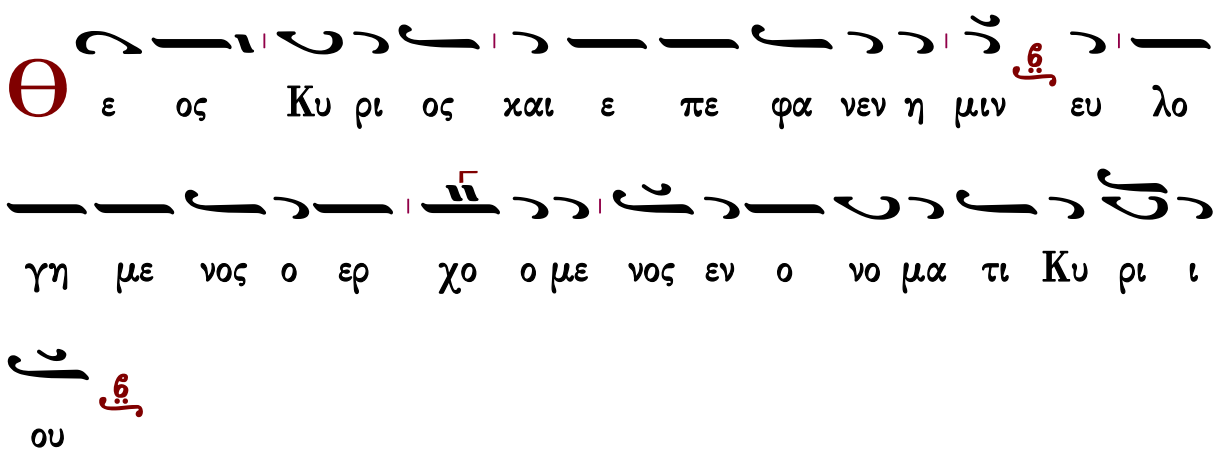

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↑

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

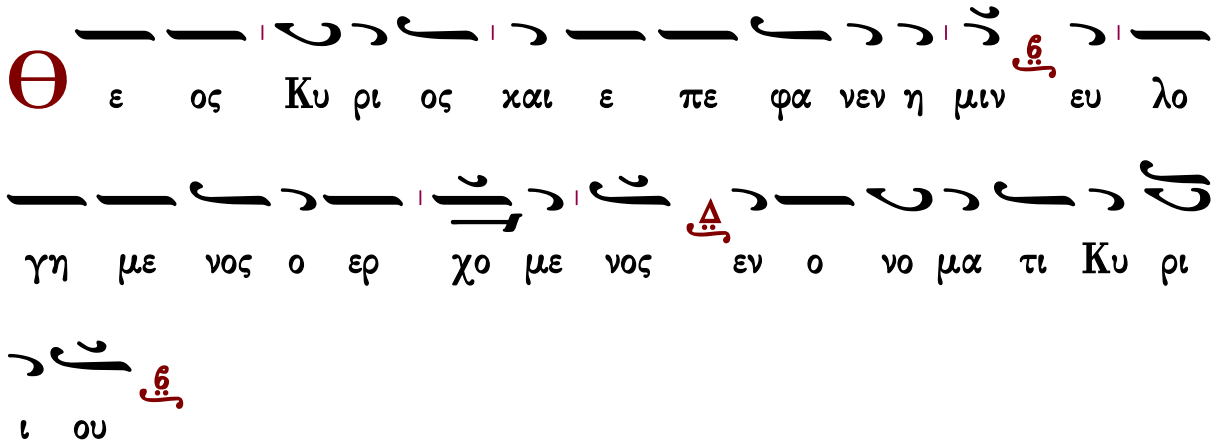

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

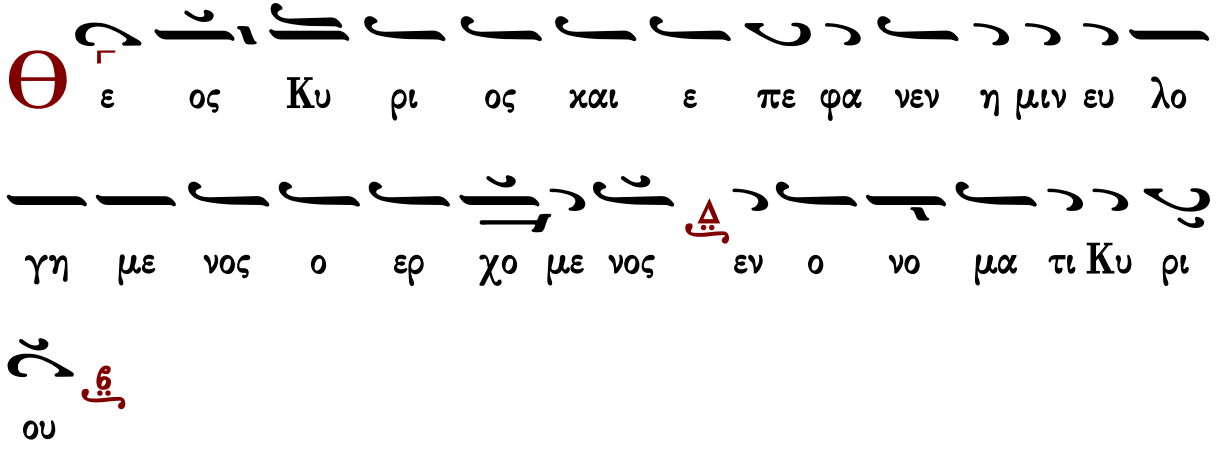

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ⸗ Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

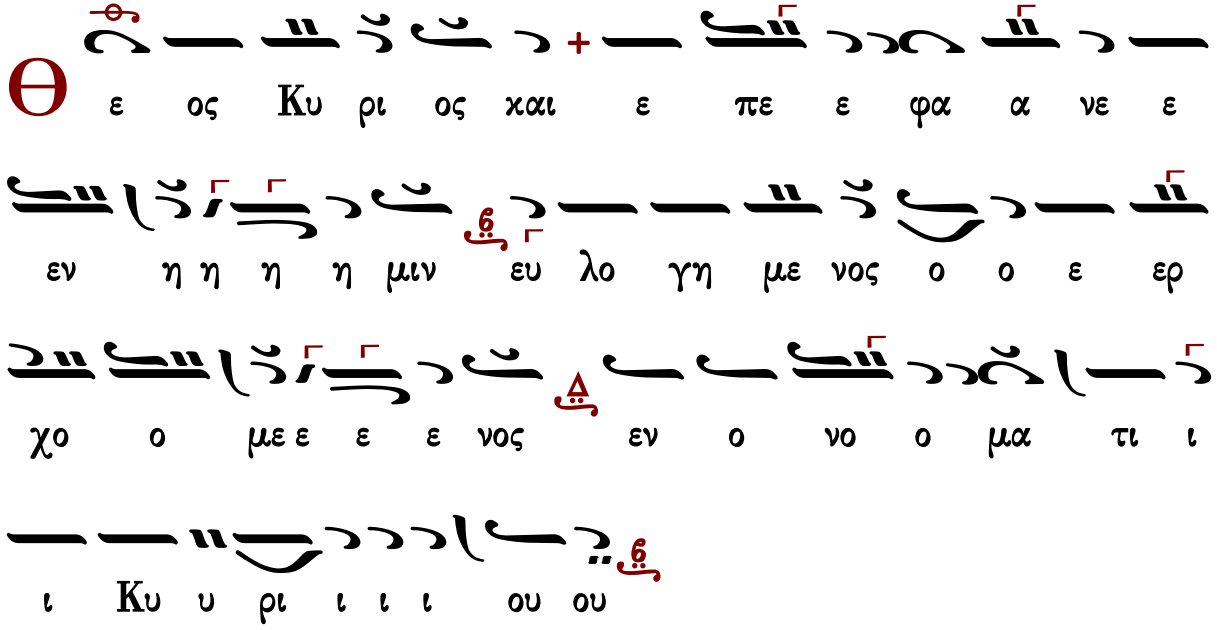

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Καθίσματα

μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.239*

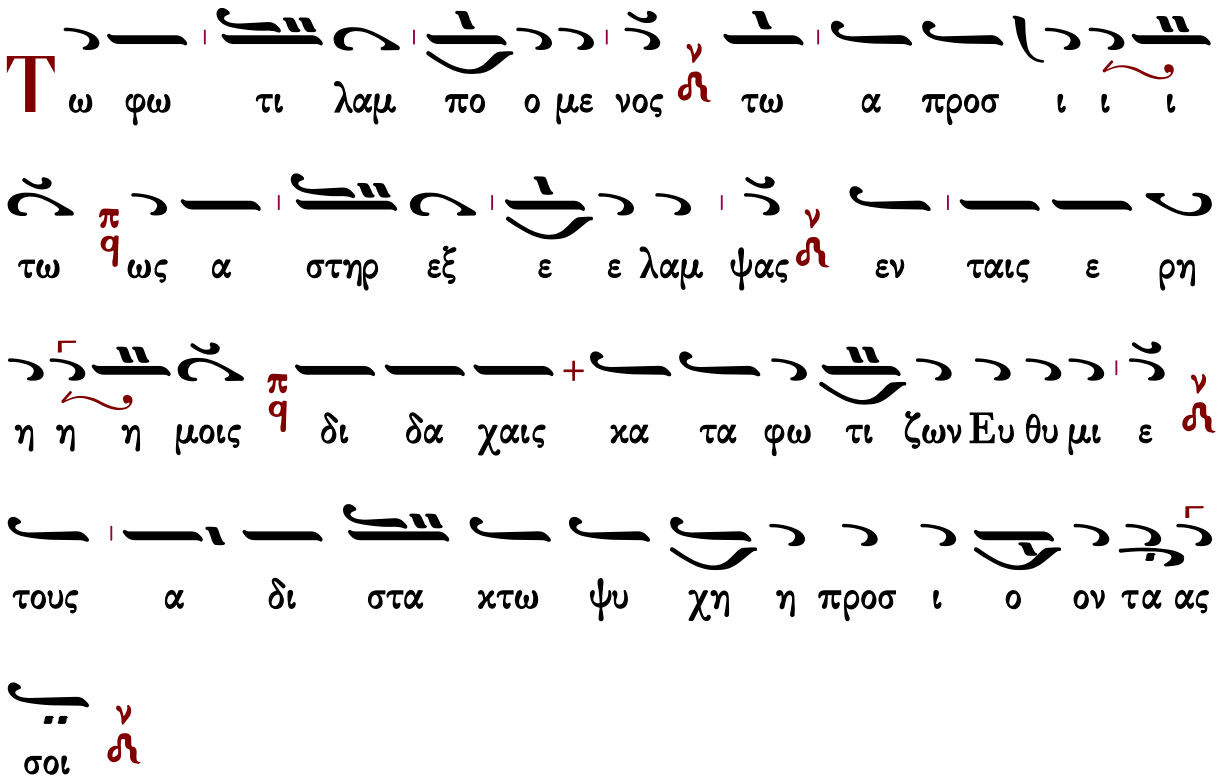

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.296

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

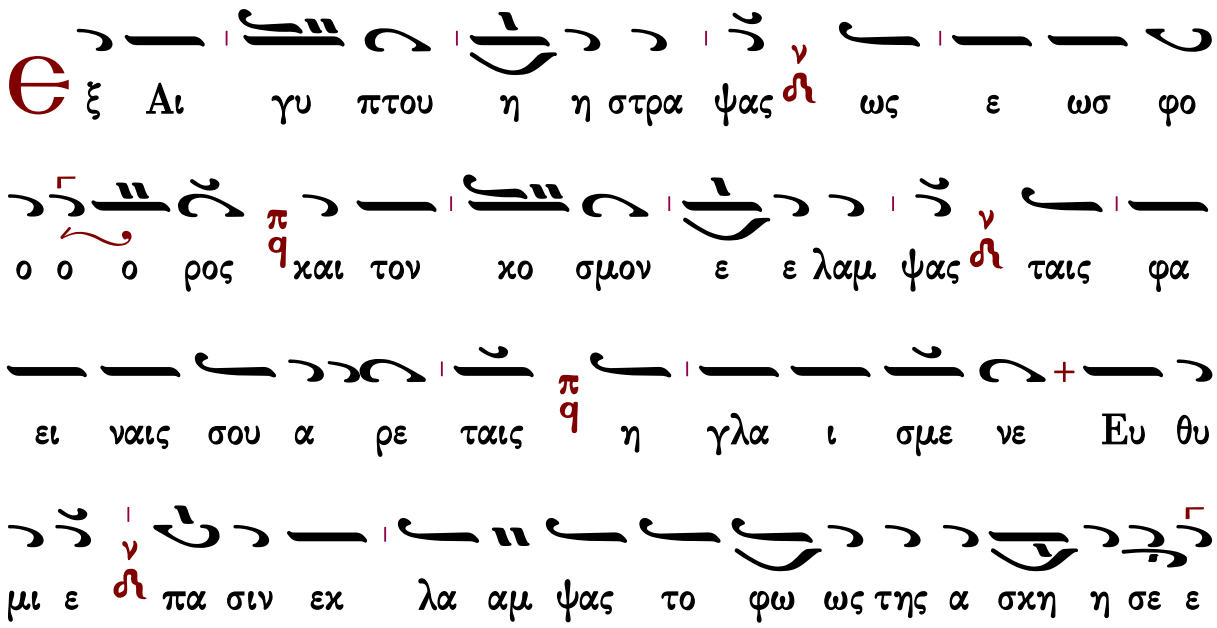

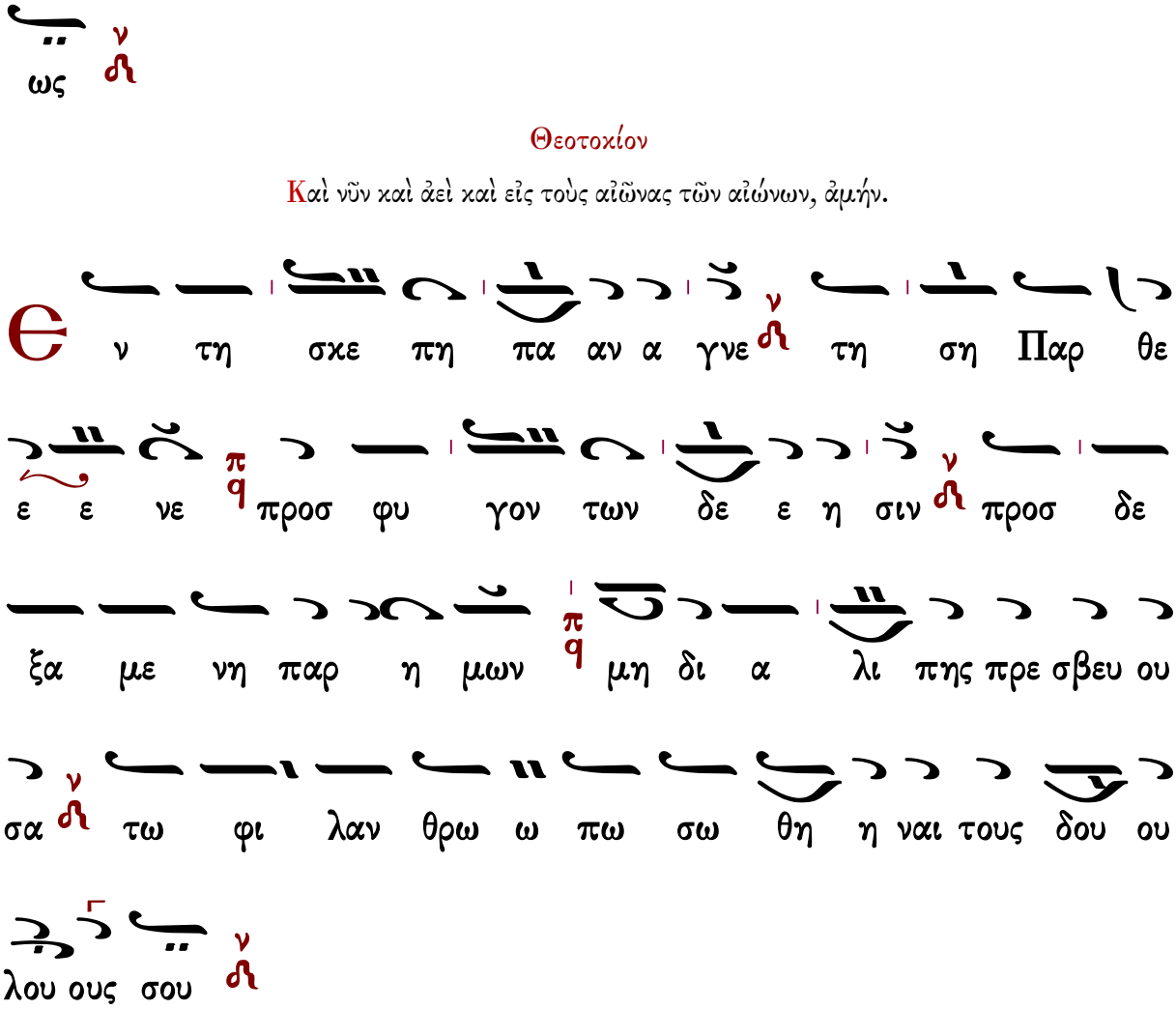

μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.297*

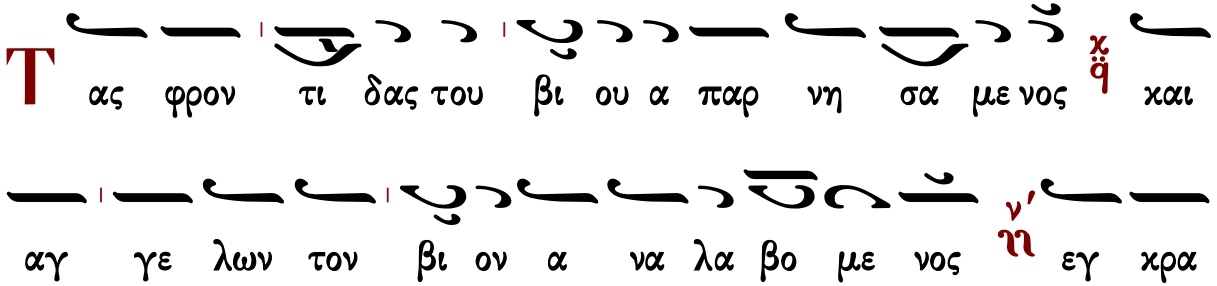

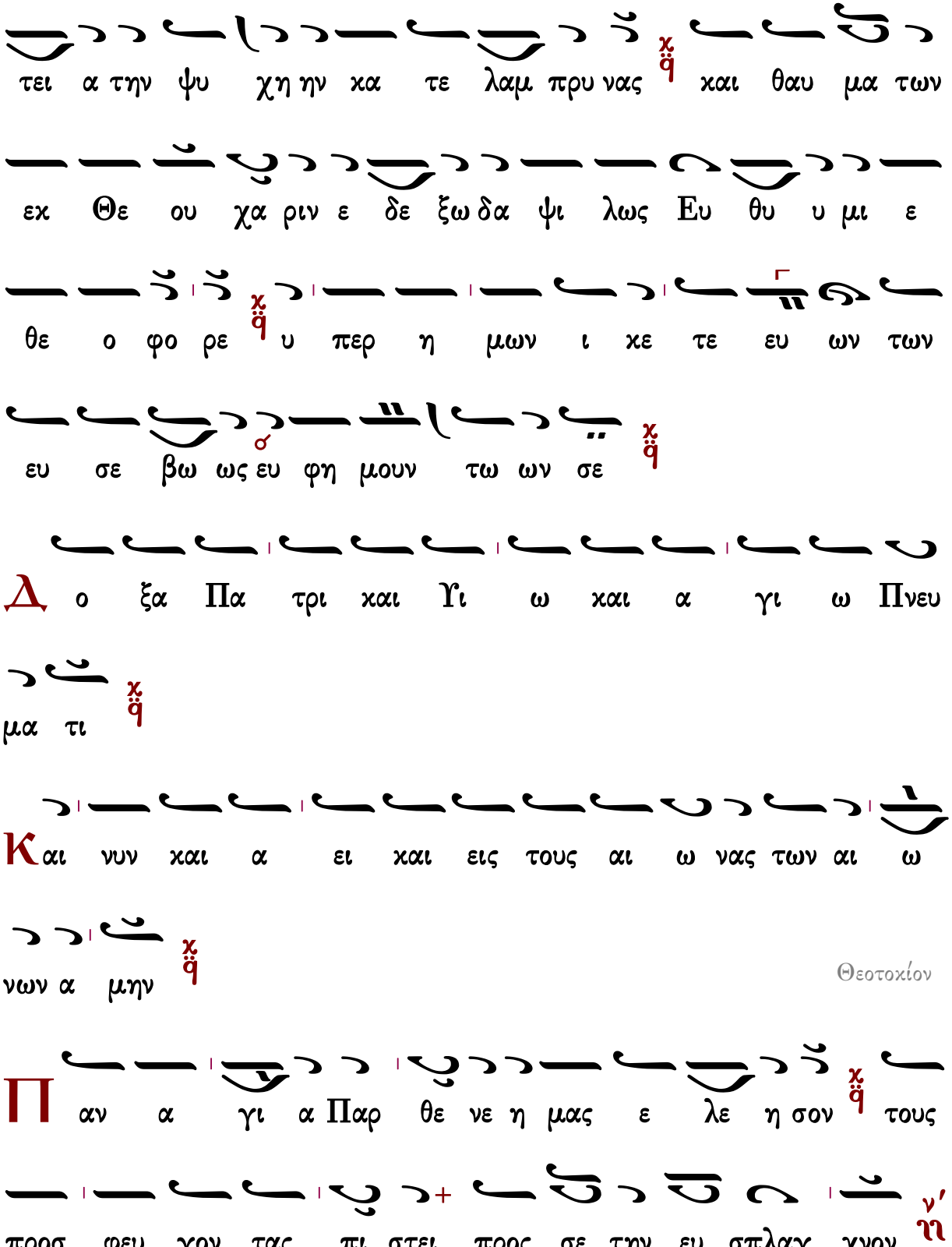
τει α την ψυ χη ην κα τε λαμ πρυ νας κα ι θαυ μα των
εκ Θε ου χα ριν ε δε ξω δα ψι λως Ευ θυ υ μι ε
θε ο φο ρε υ περ η μων ι κε τε ευ ων των
ευ σε βω ως ευ φη μουν τω ων σε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Θεοτοκίον
Π αν α γι α Παρ θε νε η μας ε λε η σον τους
προσ φευ γον τας πι στει προς σε την ευ σπλαγ χνον

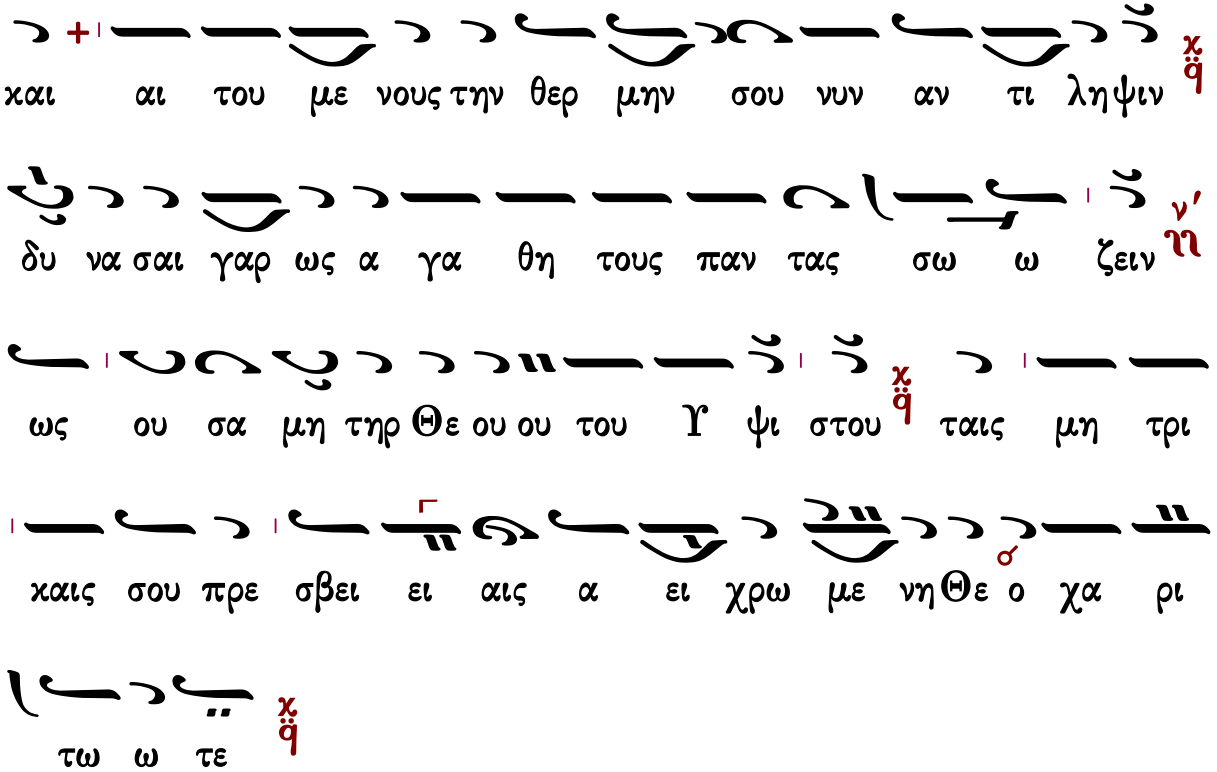

Πολυέλεος - Ἐκλογή

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.

Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα· …

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα· …
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα· …
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα· …
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα· …
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα· …
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα· …
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα· …
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα· …
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα· …
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα· …
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα· …
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα· …
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα· …
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα· …
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα· …
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα· …
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα· …
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα· …
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα· …
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα· …
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα· …
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα· …
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα… Καὶ νῦν… — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς Ὁσίους

Ἦχος λ̇ π̇

Τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλούϊα
Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλούϊα
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζων ἐπὶ δώματος.
Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.
Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον.
Λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.
Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου.
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ.
Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.
Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.
Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον...

μέλος σύντομον

Ἦχος ᾳ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

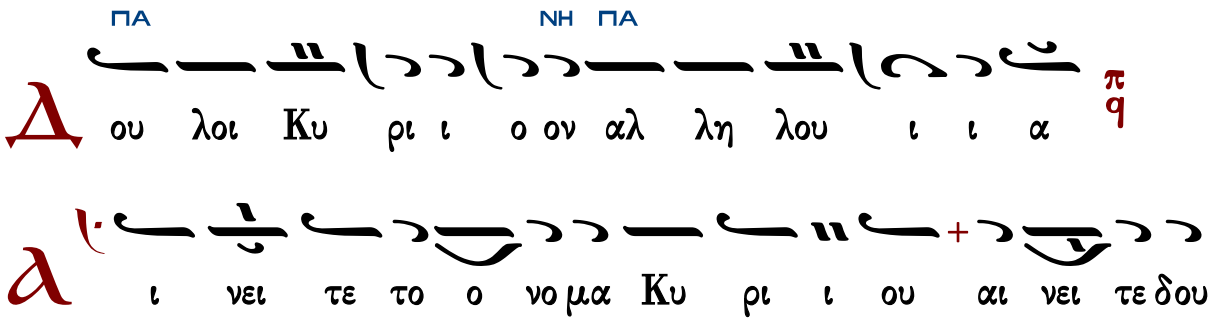

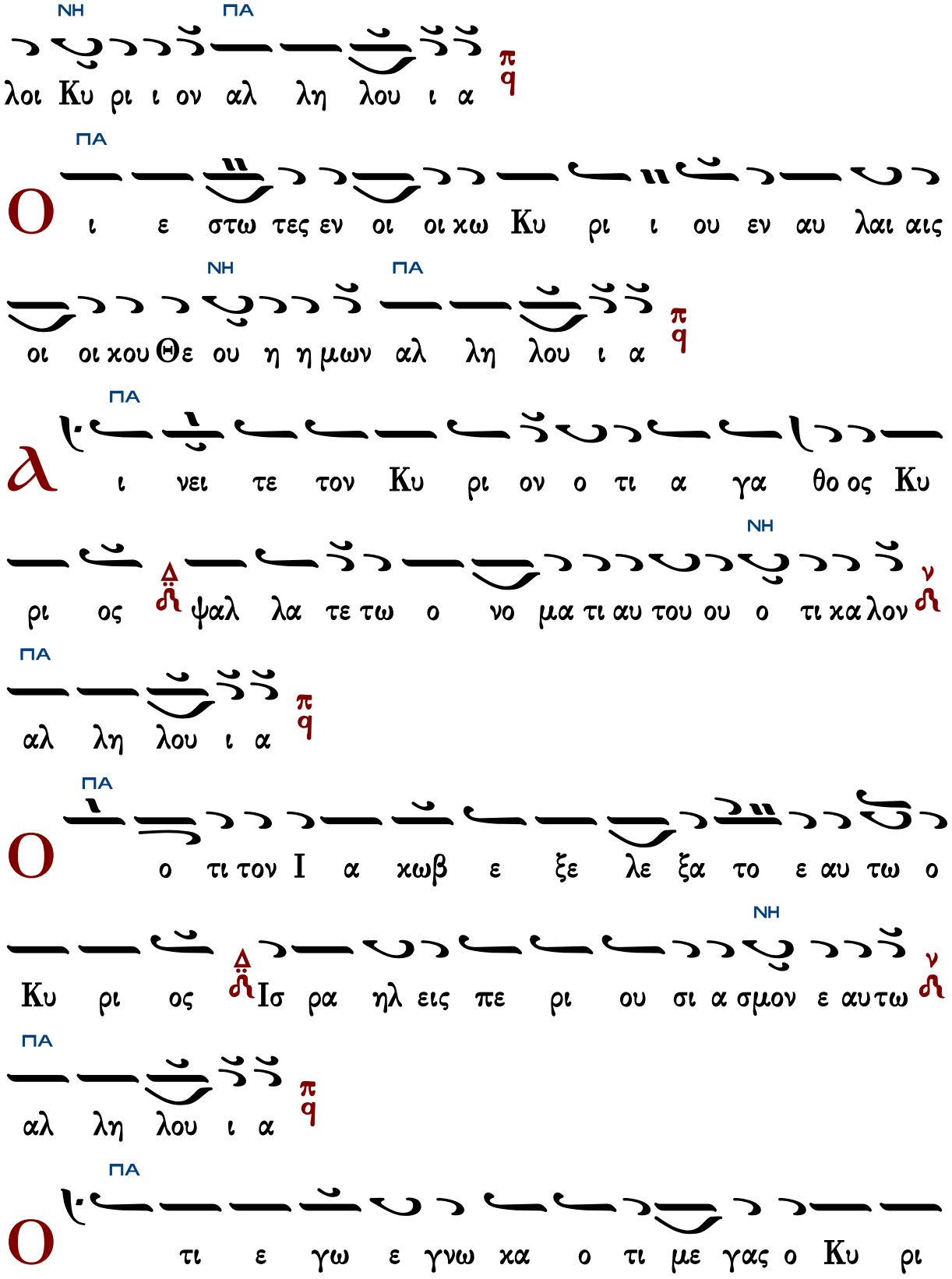
ΝΗ ΠΑ
λοι Κυ ρι ι ον αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ι ε στω τες εν οι οι χω Κυ ρι ι ου εν αυ λαι αις
ΝΗ ΠΑ
οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α
ΠΑ
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ
ΝΗ
ρι ος ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι χα λον
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ο τι τον Ι α χωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο τι ε γω ε γνω χα ο τι με γας ο Κυ ρι

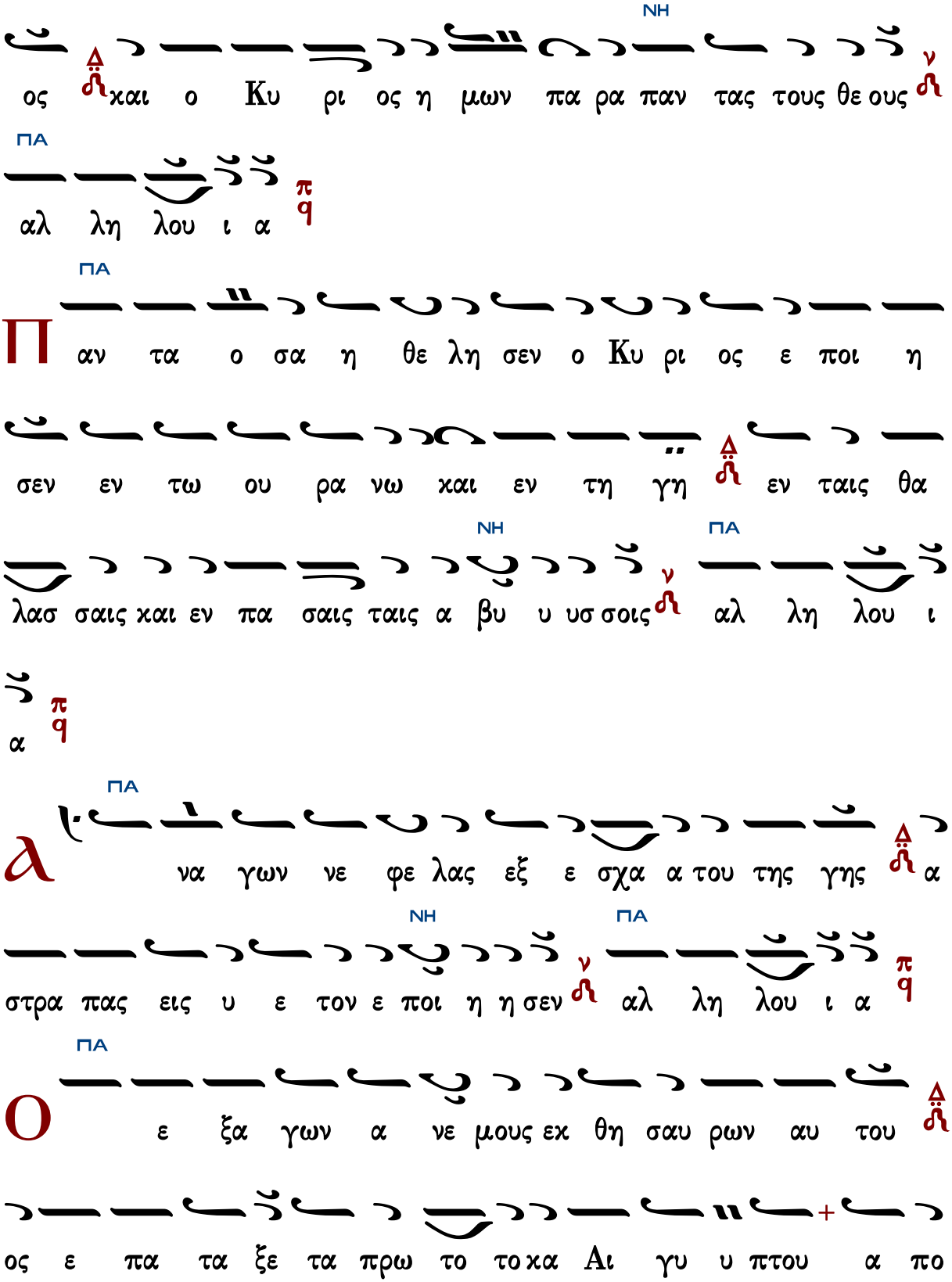
ΝΗ
ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
ΝΗ ΠΑ
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
ΠΑ
α να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο

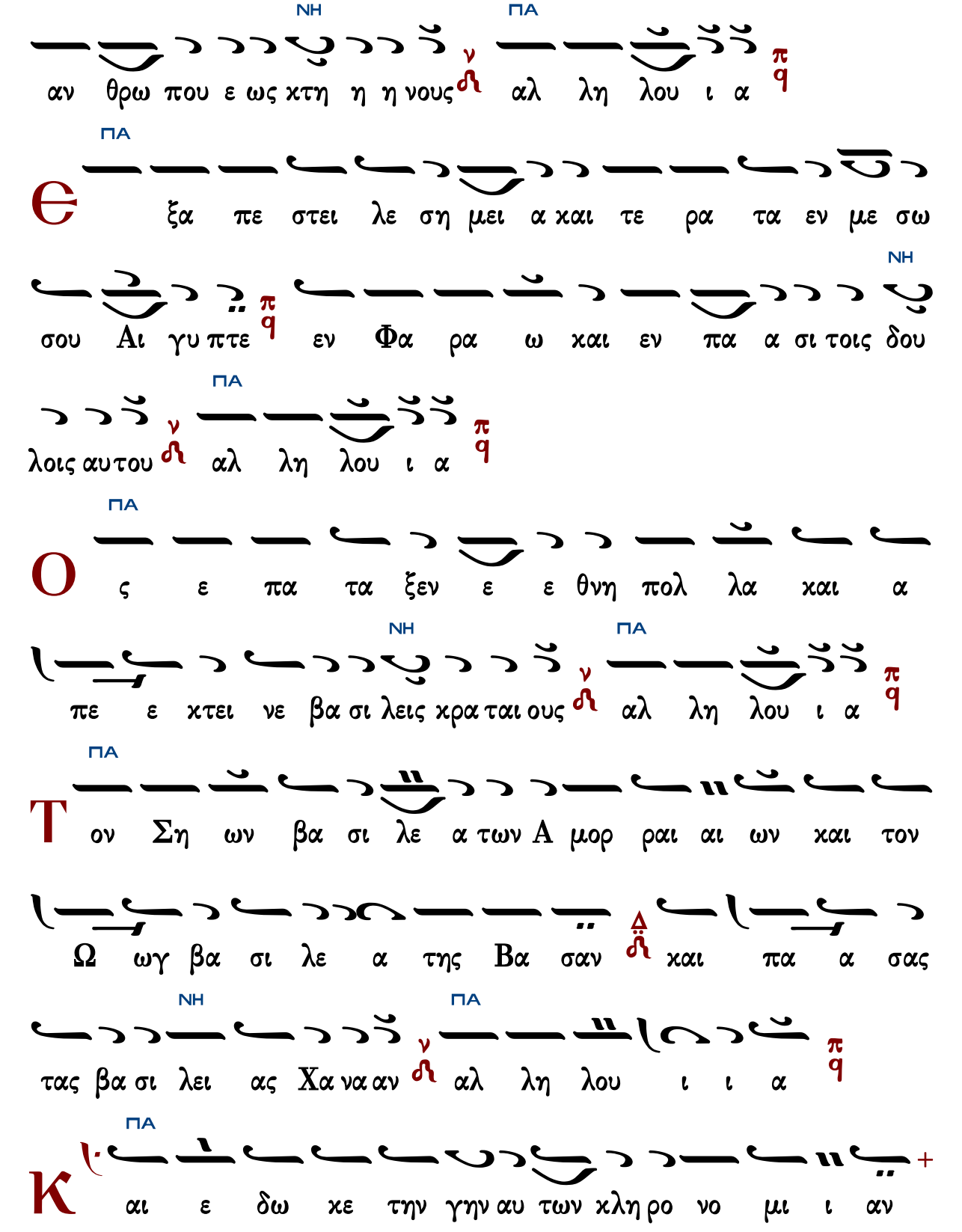
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Θ ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυ του αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν και πα α σας
ΝΗ ΠΑ
τας βα σι λει ας Χα να αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Κ αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν

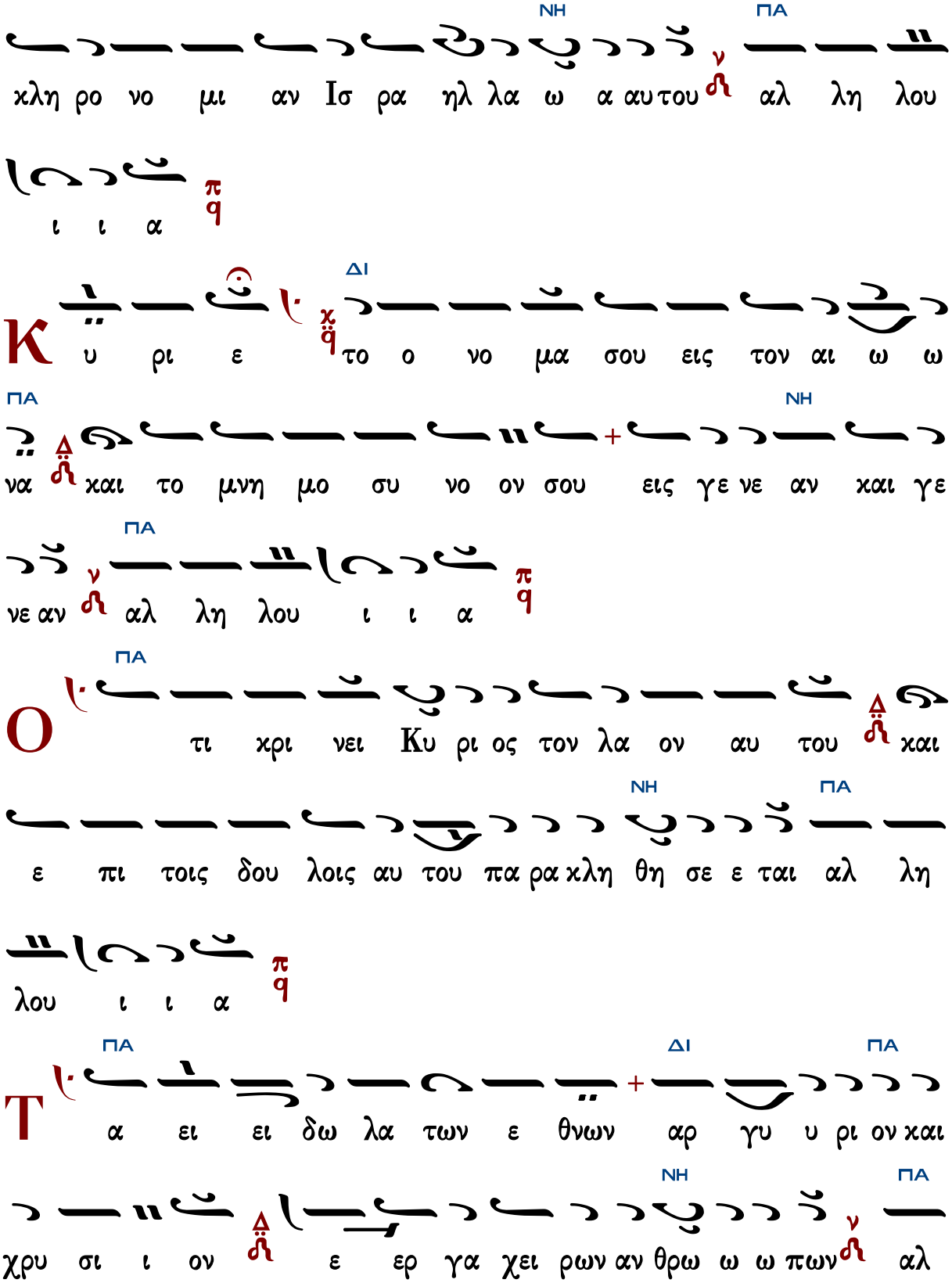
ΝΗ ΠΑ
χλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του αλ λη λου
ι ι α
Κ
ΔΙ
υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΠΑ ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε
ΠΑ
νε αν αλ λη λου ι ι α
Ο
ΠΑ
τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και
ΝΗ ΠΑ
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα χλη θη σε ε ται αλ λη
λου ι ι α
Τ
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΝΗ ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ

λη λου ι ι α

ΠΑ

C το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ

ΝΗ ΠΑ

μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι

ι α

ΠΑ

Ω τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται

ΝΗ ΠΑ

ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη

λου ι ι α

ΠΑ

Ο μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες

ΝΗ ΠΑ

αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ

λη λου ι ι α

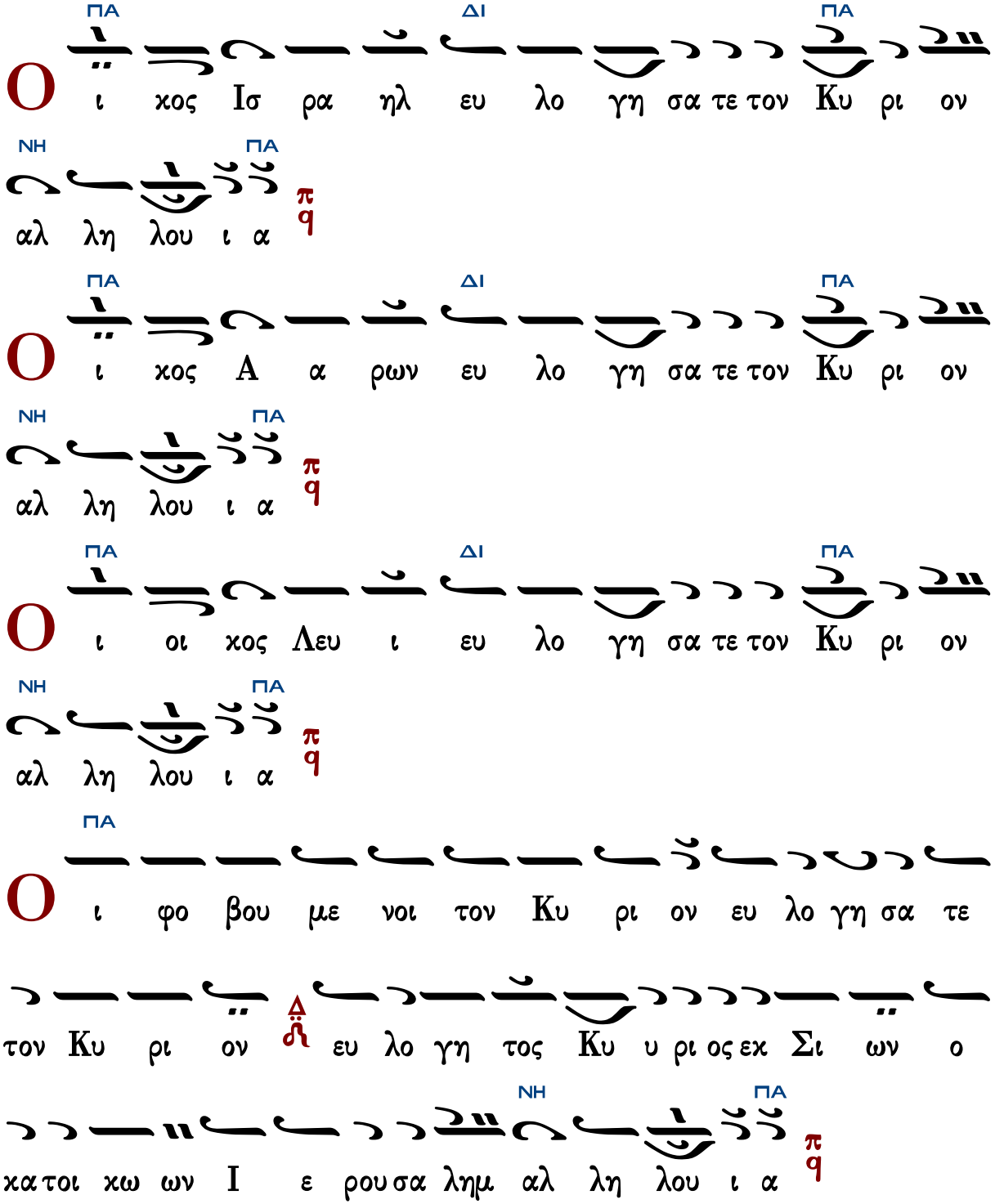

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

Ψαλμός 135

Ἦχος ⸗ Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

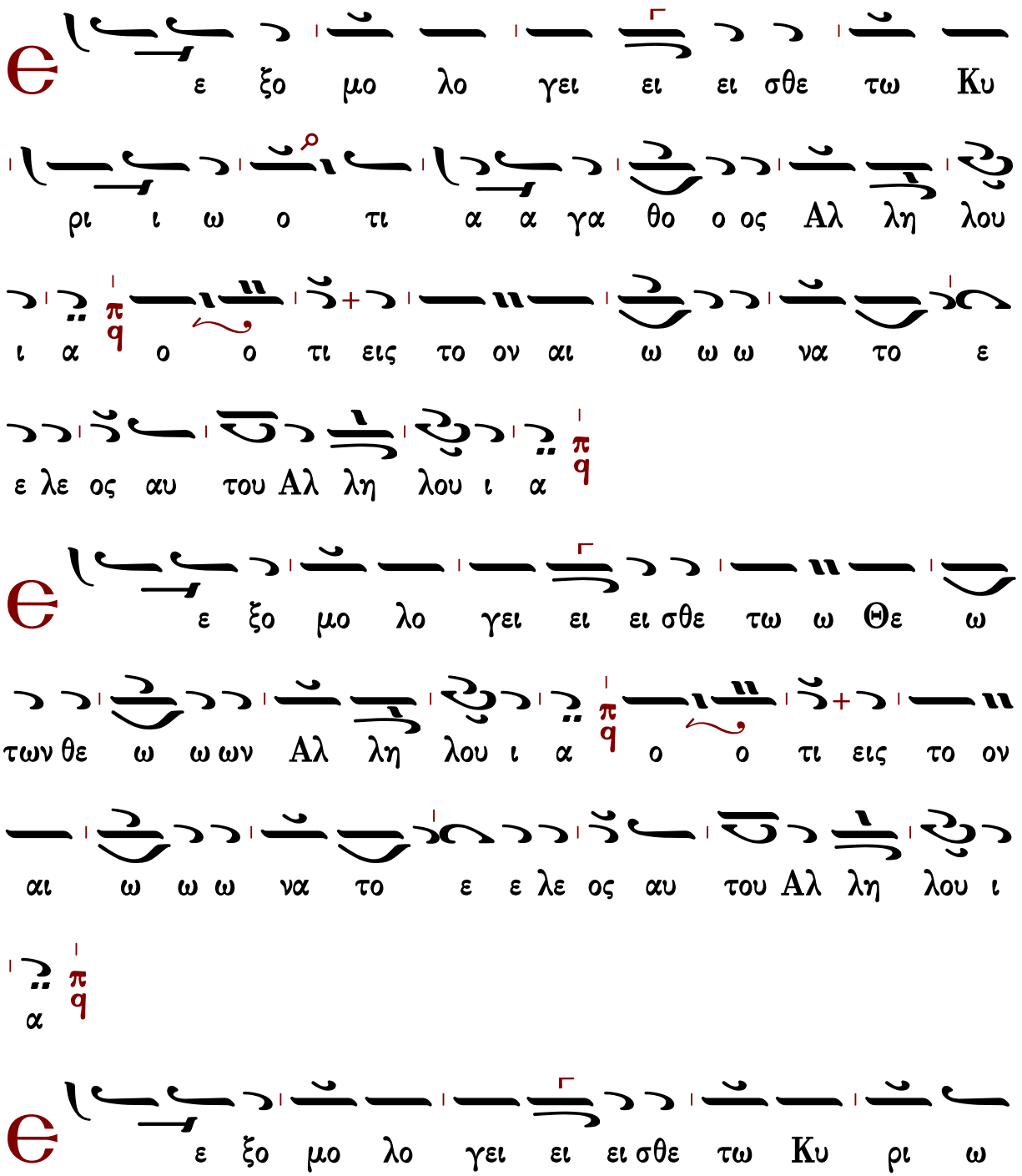

τω ων χυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α

Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα

μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου

ι α

Τ ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ

νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου

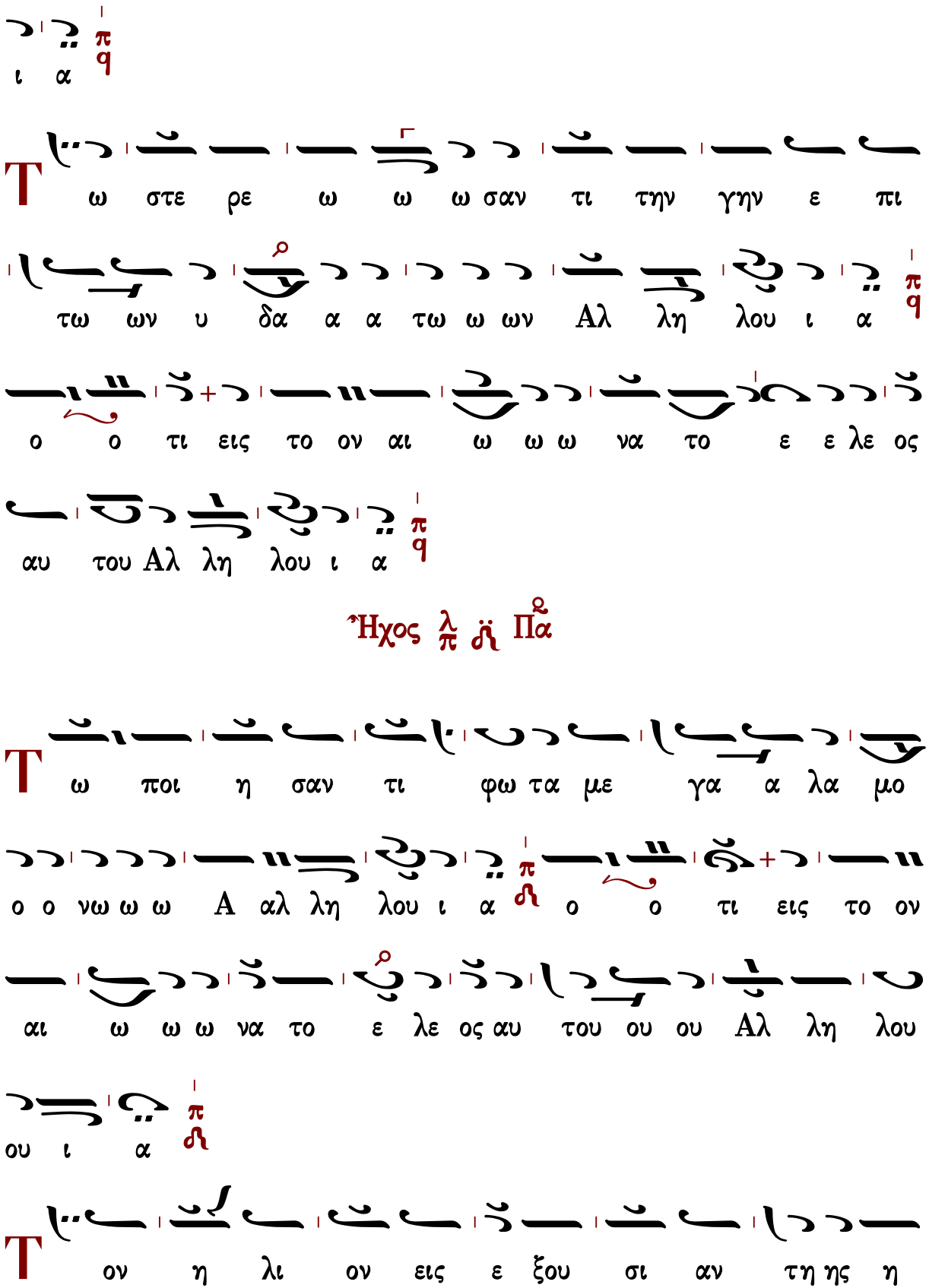
ι α
Τ ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
Ἦχος
Τ ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α
Τ ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η

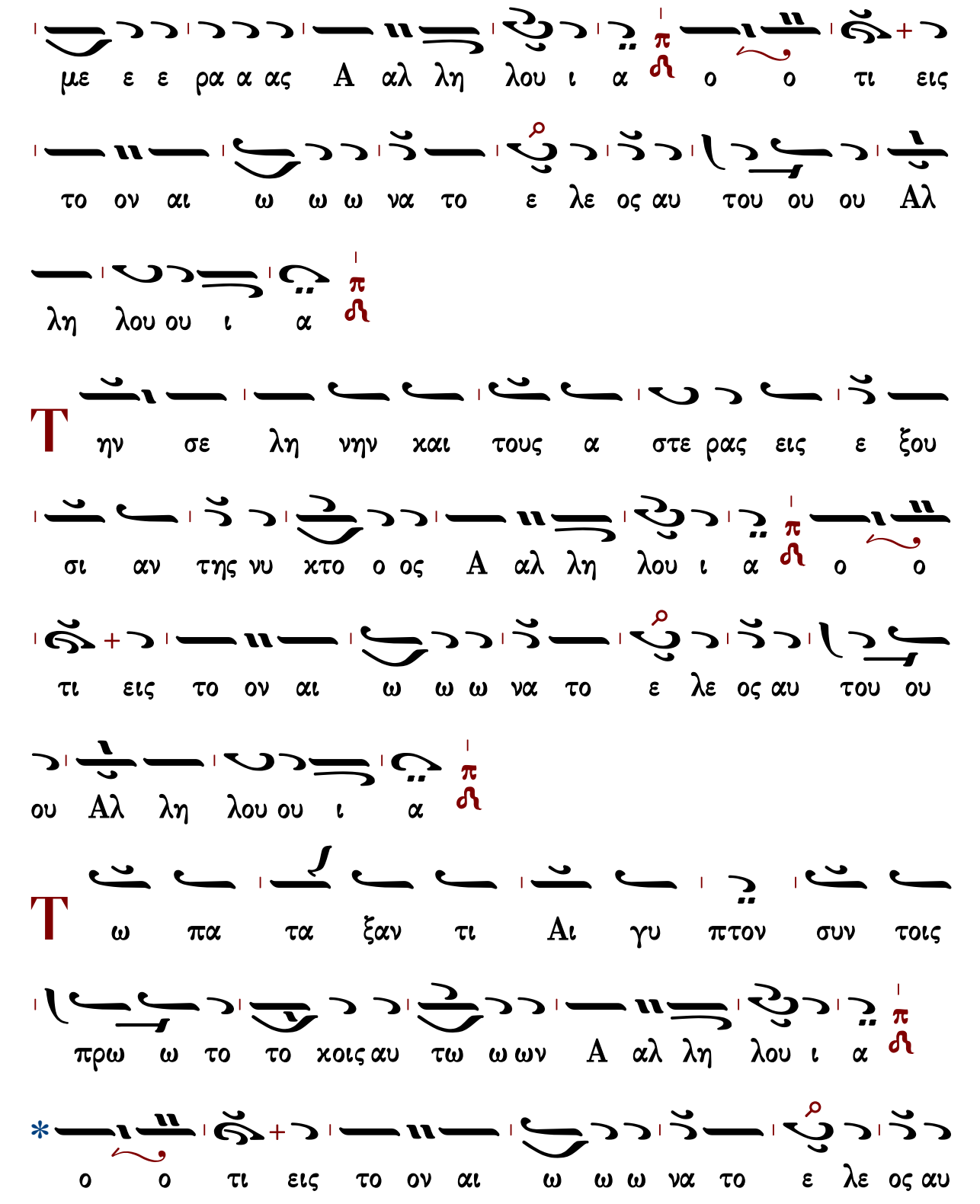
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α π ο ο τι εις
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α π
Τ ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν της νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α π ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α π
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
πρω ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α π
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ

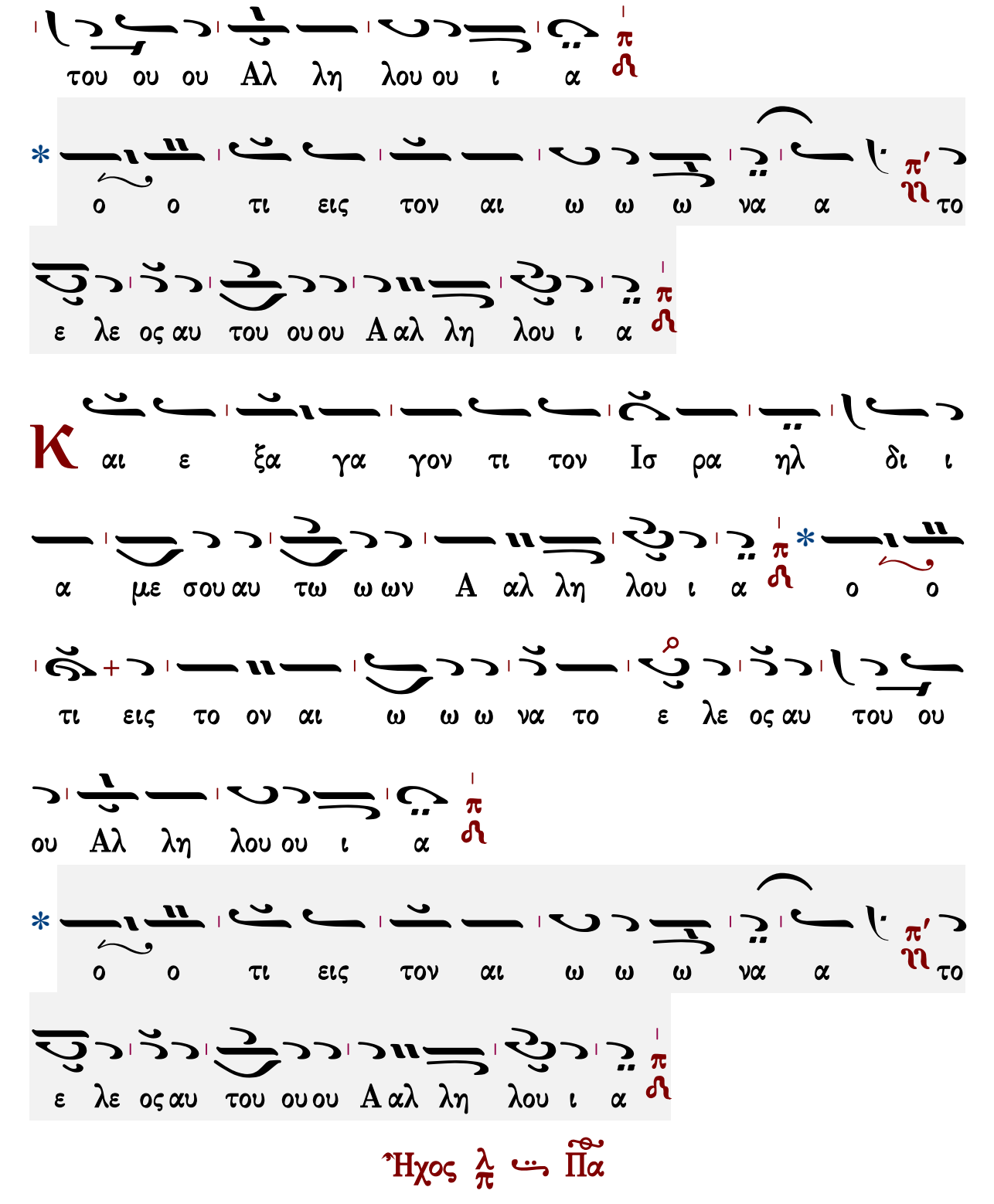
του ου ου Αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ι α
Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α * ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π ∽ Πα

Θ

ν χει ρι χρα ται α και ε εν βρα χι ο

νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου Α αλ λη λου ου ι α π

Τ

ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ

θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

Α αλ λη λου ου ι α π ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου

ι α π

Κ

αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τη η ης Α αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω και αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν Α αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

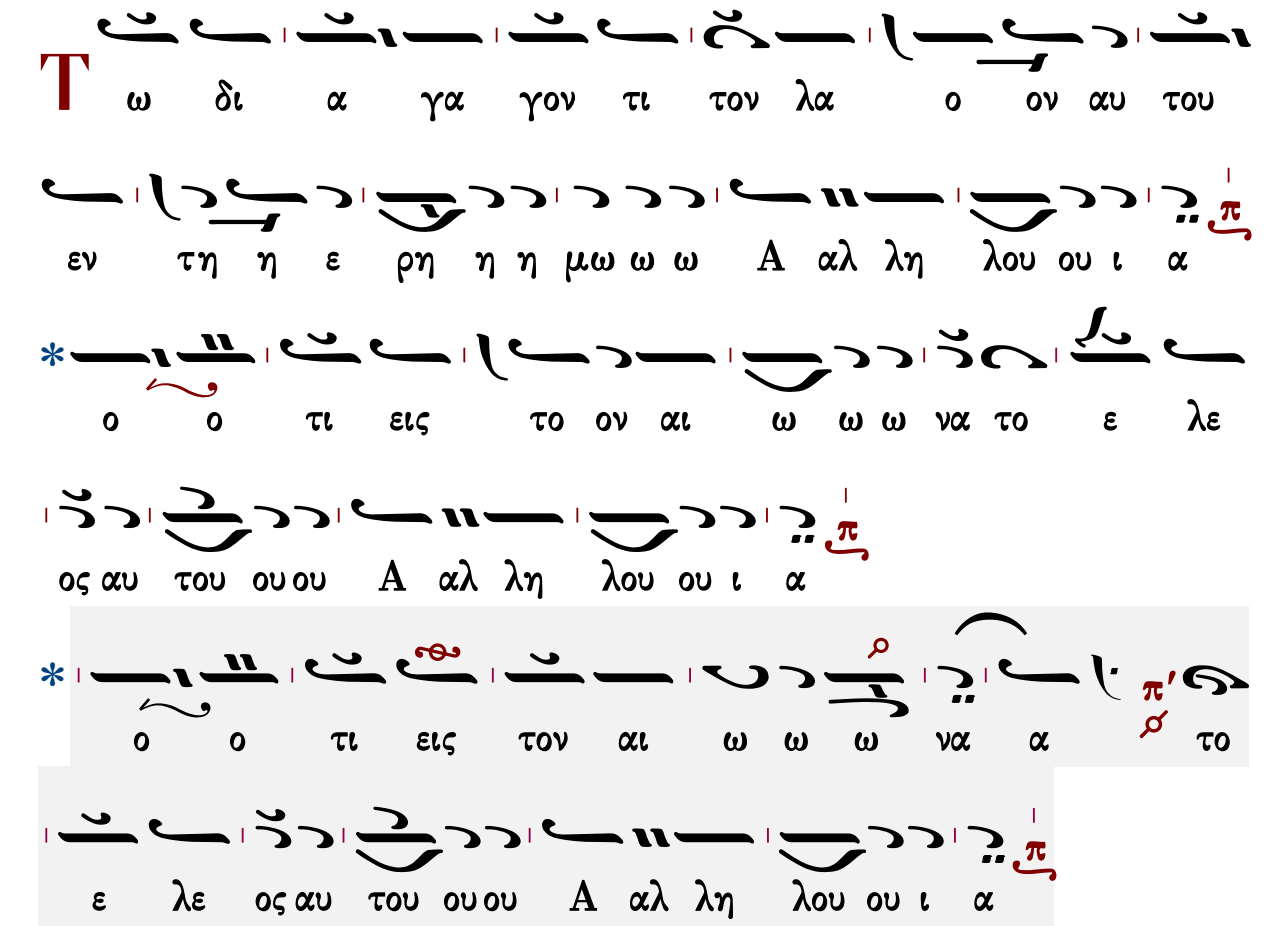
T ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

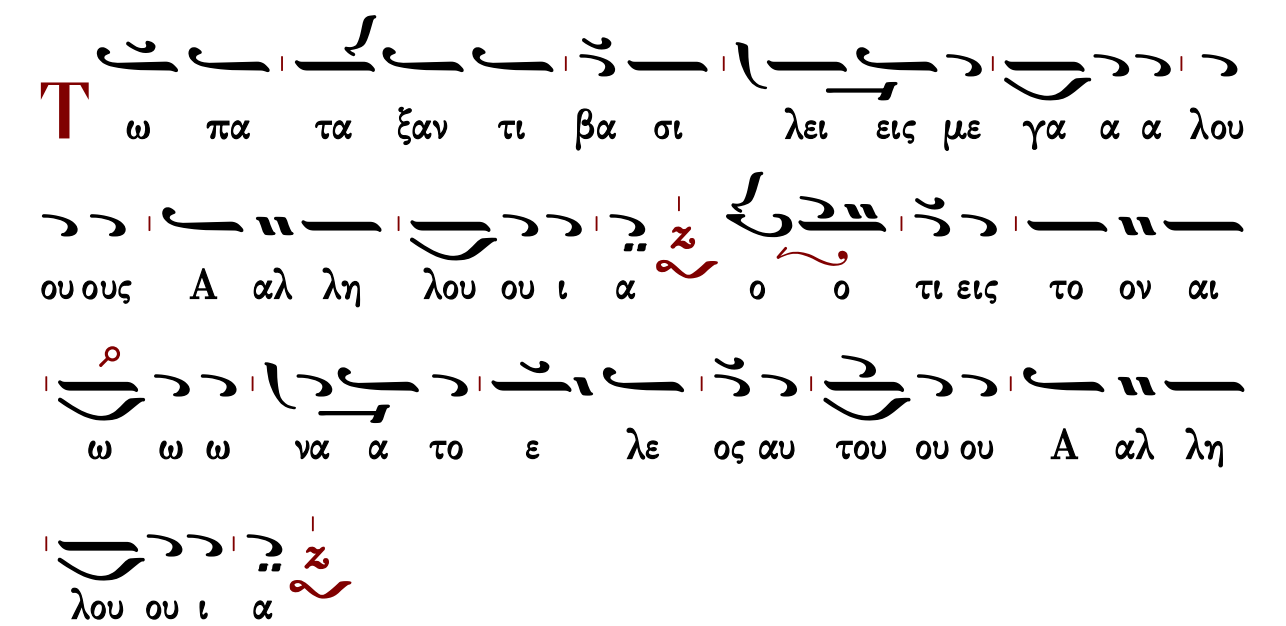
T ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α

Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου

ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Τ ον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε

ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Κ αι τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

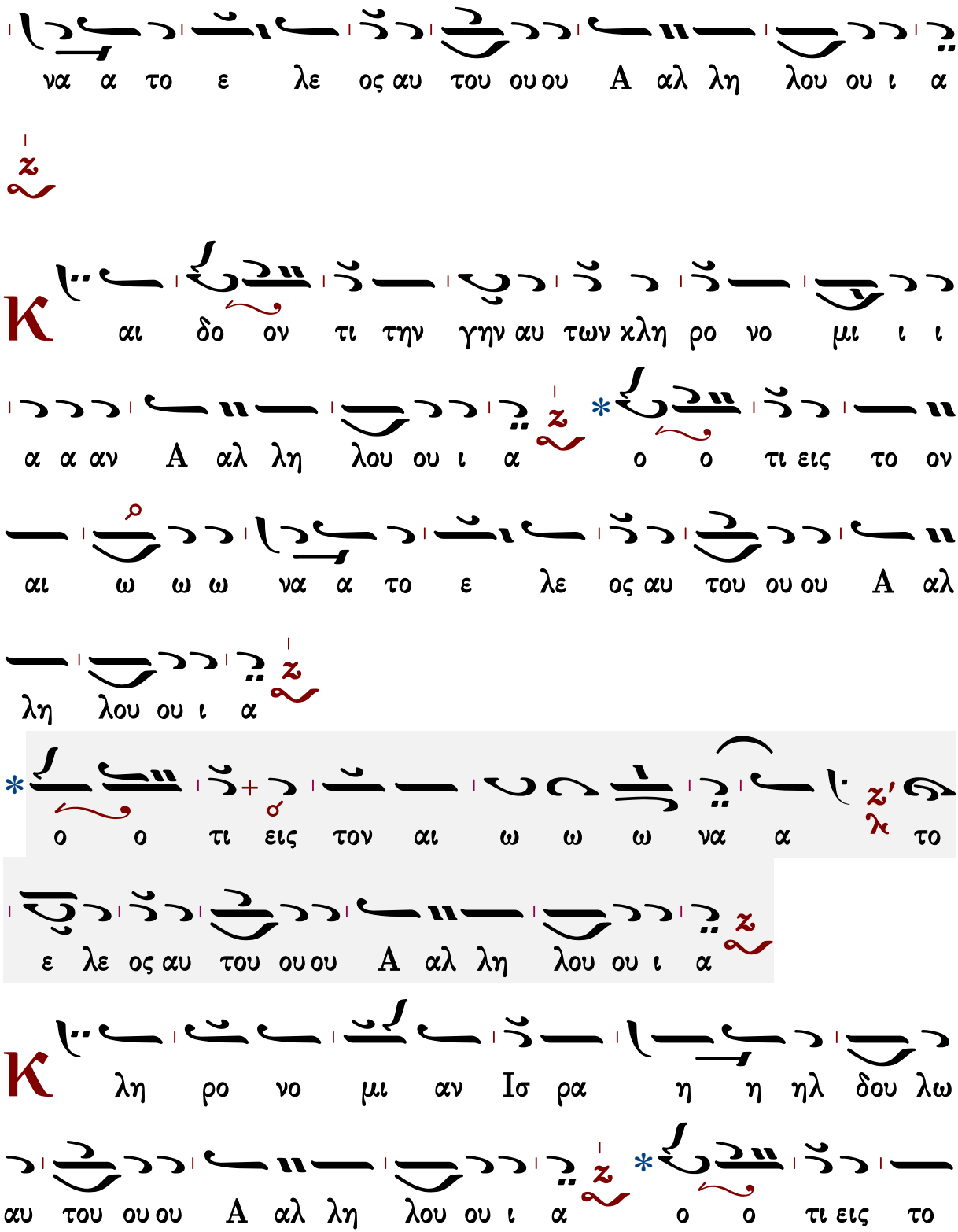
να α το ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ου ι α
Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ουου Α αλ
λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ου ι α
Κ λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ουου Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το

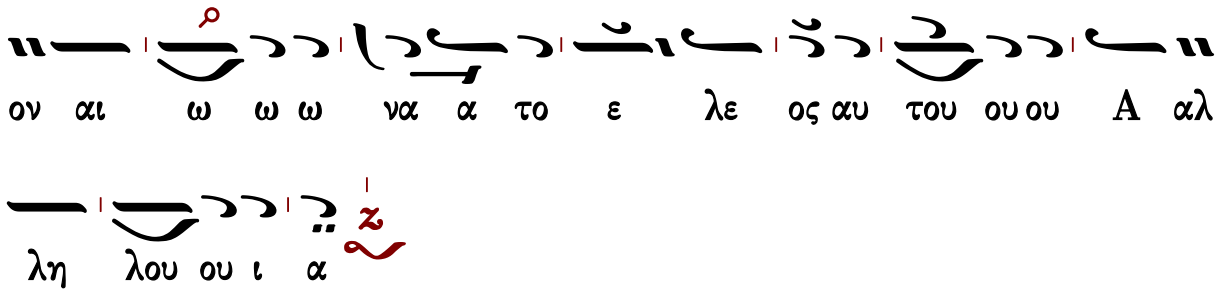
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α

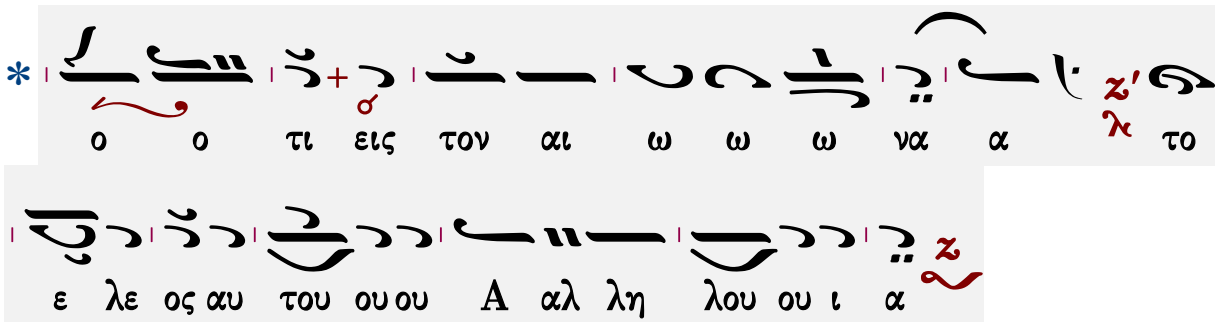
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. ⸗ Πα

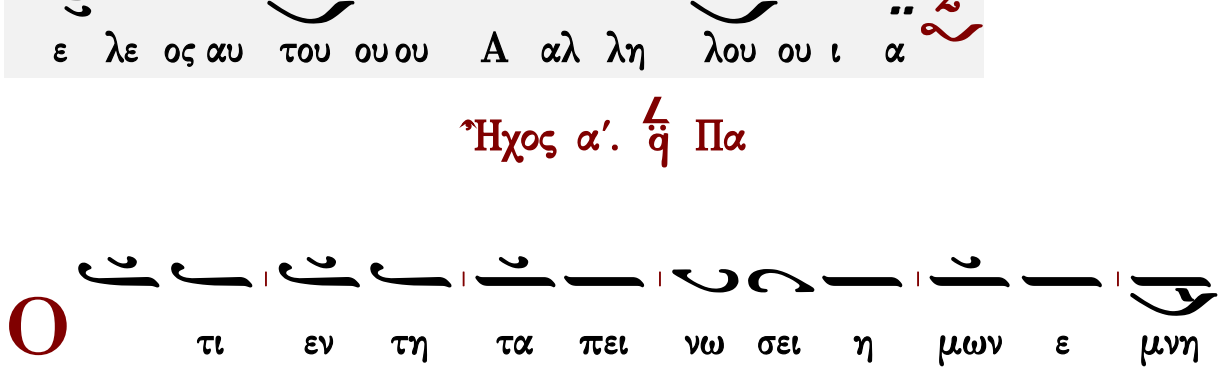
Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη
σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

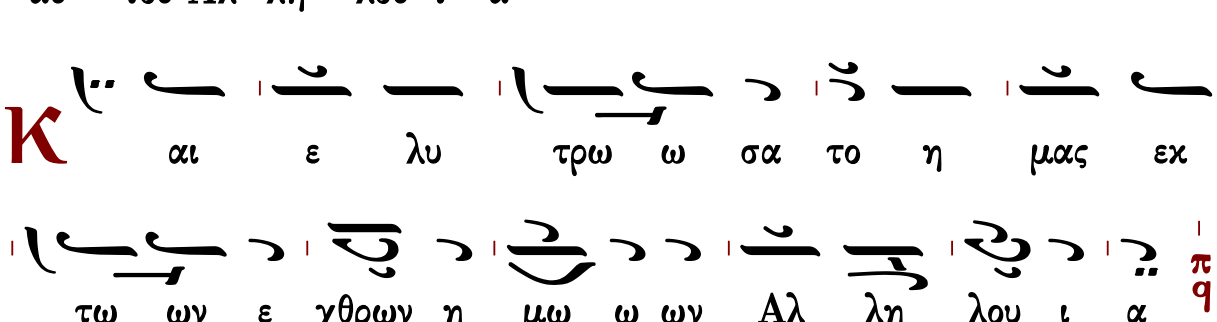
Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α

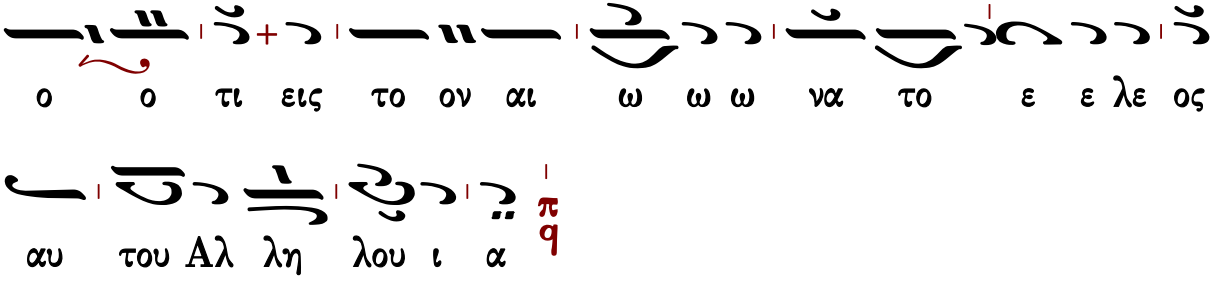
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
π
q

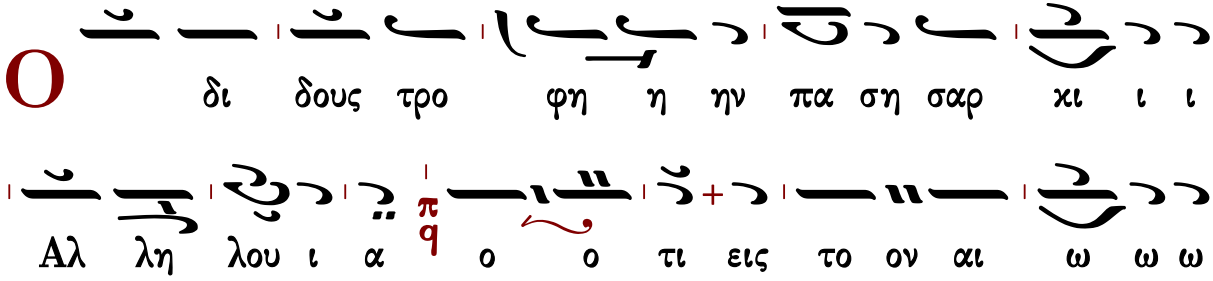
Ο
δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι
Αλ λη λου ι α
π
q
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α
π
q

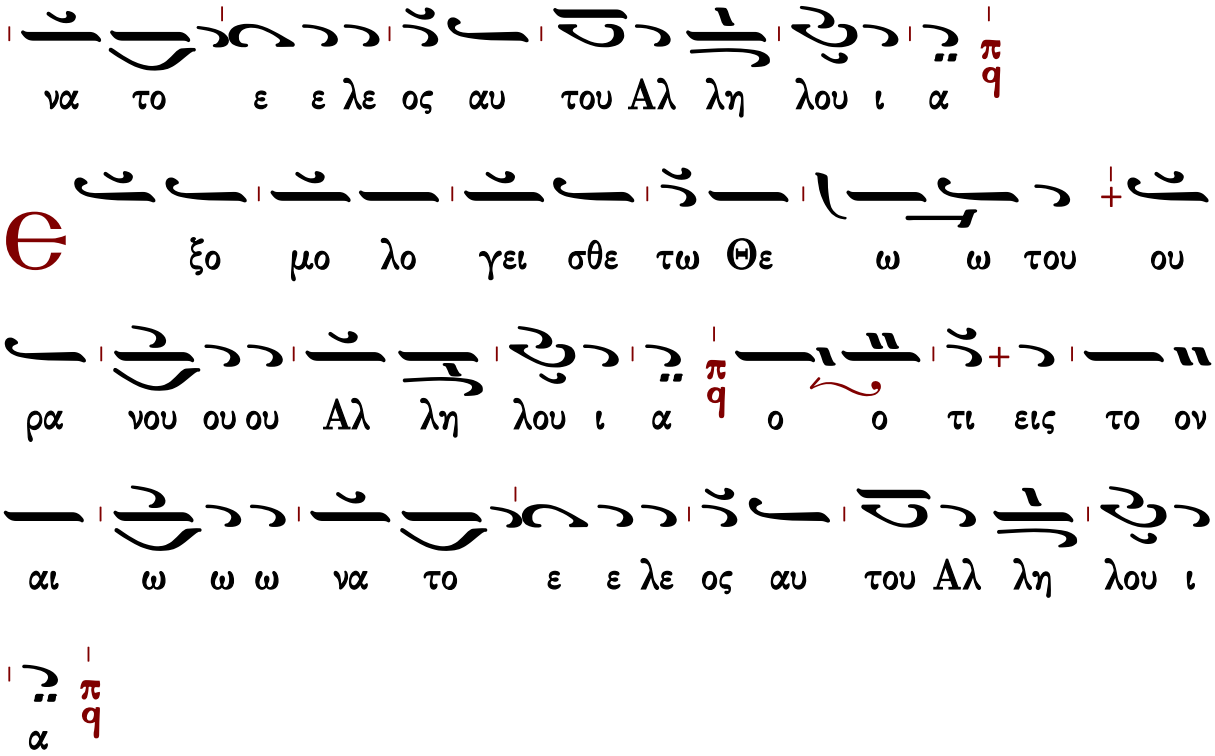
Θ
ξο μο λο γει σθε τω Θε ω ω του ου
ρα νου ου ου Αλ λη λου ι α
π
q
ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι
α
π
q

Ἦχος

Αγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Άγιον Όρος 2002 σ.286*

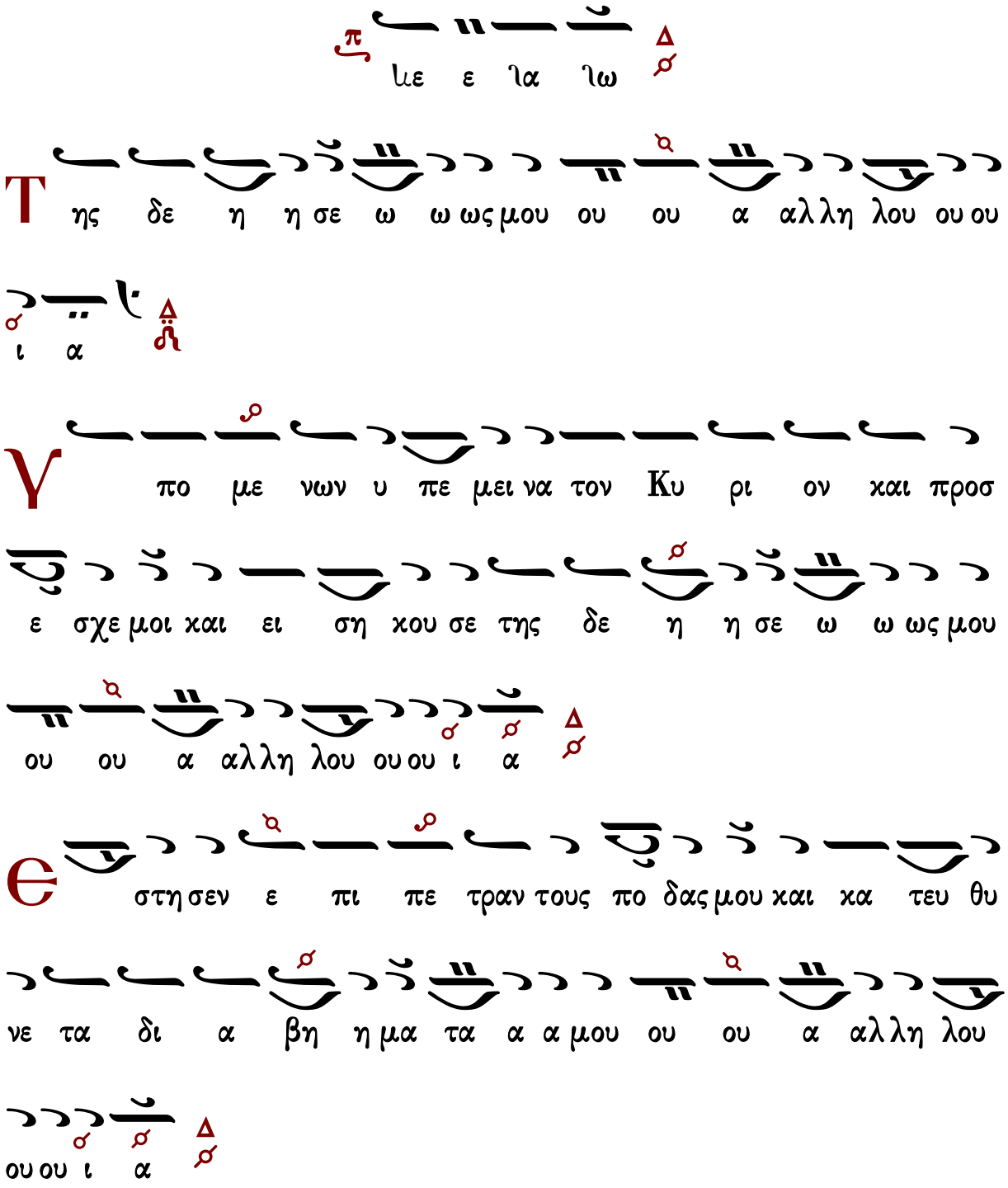

Ι
δου ε μα χρυ να φυ γα δε ευ ων και ηυ λι
σθην εν τη ε ρη η μω ω μοι ω θην πε λε κα
νι ε ρη μι κω ε γε νη θην ω σει νυ κτι κο ραξ εν
οι οι κο πε ε ε δω ω ω α αλλη λου ου ου ι α
Η
γρυ υ πνη σα και ε γε νο μην ως στρου θι
ον μο να ζον ε ε πι δω μα α το ο ος α αλλη λου ου ου ι
α
Θ
γε νη η η θη τα δα κρυ α μου ε μοι α αρ
τος η με ρας και νυ κτος τα γο να τα μου η σθε νη σαν
α πο νη στει ας και η σαρξ μου ηλ λοι ω θη η δι ε

λαι αι ο ο ον α αλλη λου ου ου ι α

Δ

ΠΑ

Ο τι σπο δον ω σει αρ τον ε φα γον και το πο μα

μου με τα κλαυ θμου ου ε κι ι ιρ νω ω ων α αλλη λου

ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ

ου ου ι α

Δ

ΠΑ

Ε κο πι ι ι α σα εν τω στε να γμω ω μου

ΔΙ ΠΑ

λου σω καθ ε κα στην νυ κτα την κλι νην μου εν δα κρυ

σι μου την στρω μνη ην μου βρε ε ε ξω ω ω α αλλη λου

ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ

ου ου ι α

Δ

ΠΑ

Ο τι ε πε λα θο μην του φα γειν τον αρ τον μου α

πο φω νης του στε να γμου μου ε κολ λη θη το ο

ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΠΑ

στουν μου τη η σαρ κι ι ι μου ου ου α αλ λη λου ου ου ι

α Δ

ΠΑ

Є θου τα δα κρυ α μου ε νω πι ο ον σου ως

ΝΗ ΠΑ

και εν τη ε πα αγ γε λι α α σου αλ λη λου ου ι ι

ι ι α Δ

ΠΑ

Δ ι α τους λο γους των χει λε ων σου ε γω ε

ΝΗ ΠΑ

φυ λα ξα α ο δους σκλη η ρας αλ λη λου ου ι ι ι ι

α Δ

ΔΙ

Є δι ψη σε ε σε η ψυ χη η μου πο σα πλως σοι

ΝΗ

η σα αρξ μου εν γη ε ρη μω και α βα τω και αι α

ΠΑ

νυ υ υ δρω αλ λη λου ου ι ι ι ι α

ΠΑ

Ο τι ε κυ κλω σαν με κυ νες πολ λοι συν α γω γη

ΝΗ ΠΑ

πο νη ρευ ο με νων πε ε ρι ε σχο ον με αλ λη λου

ου ι ι ι ι α

ΠΑ ΔΙ ΚΕ

Τ ο α γαλ λι α μα α μου λυ τρω σαι αι

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

με α πο των κυ υ κλω σαν τω ων με αλ λη λου ου ι ι ι

ι α

ΠΑ

Π λε ο να κις ε πο λε μη σαν με εκ νε ο τη

ΝΗ

το ος μου ο λην την η με ραν πα ρε τασ σον το ο πο

ΠΑ

λε ε ε μους αλ λη λου ου ι ι ι ι α

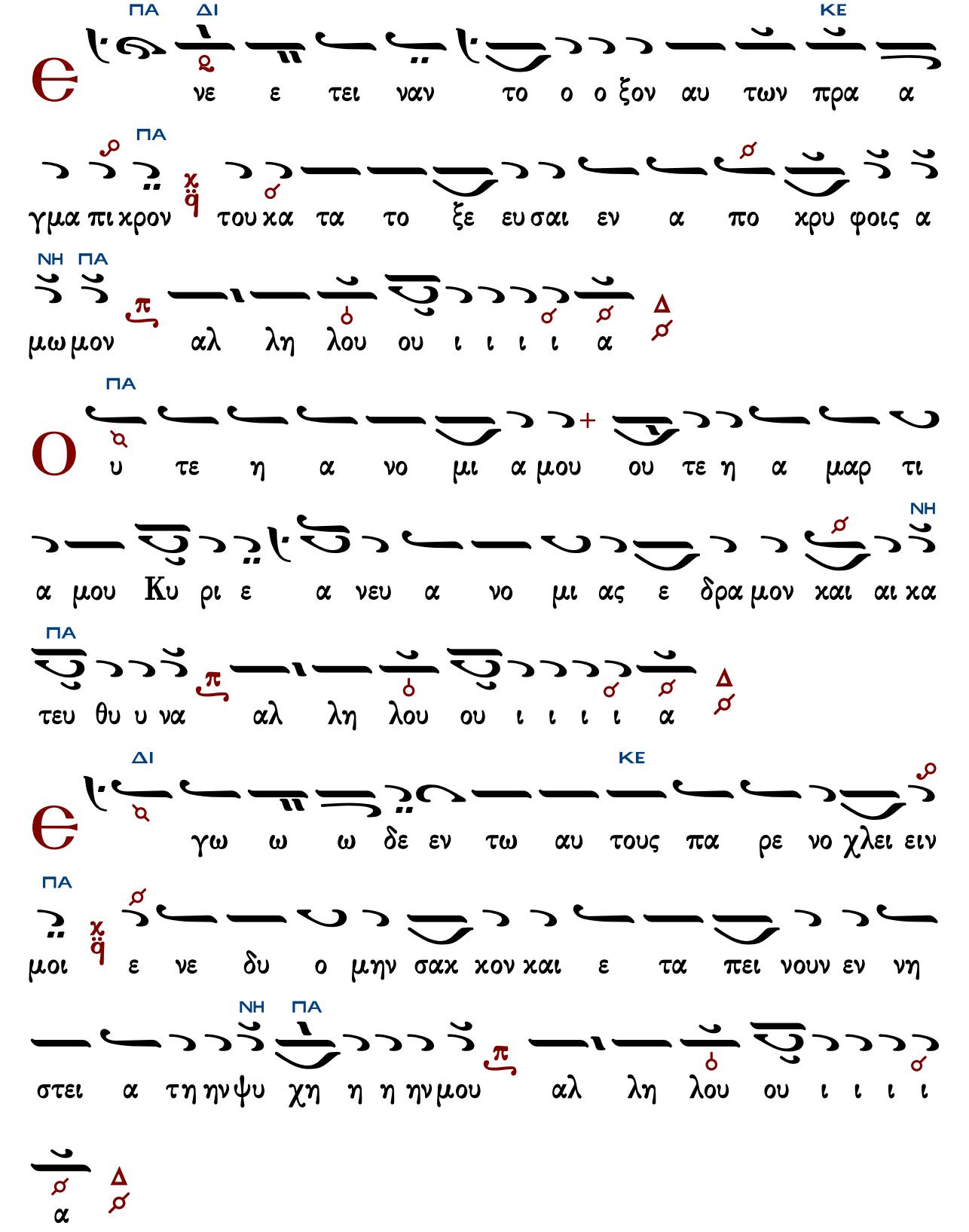
ΠΑ ΔΙ ΚΕ
Є νε ε τει ναν το ο ο ξον αυ των πρα α
ΠΑ
γμα πι χρον του κα τα το ξε ευ σαι εν α πο χρυ φοις α
ΝΗ ΠΑ Δ
μω μον αλ λη λου ου ι ι ι ι α
ΠΑ
Ο υ τε η α νο μι α μου ου τε η α μαρ τι
ΝΗ
α μου Κυ ρι ε α νευ α νο μι ας ε δρα μον και αι κα
ΠΑ Δ
τευ θυ υ να αλ λη λου ου ι ι ι ι α
ΔΙ ΚΕ
Є γω ω ω δε εν τω αυ τους πα ρε νο χλει ειν
ΠΑ
μοι ε νε δυ ο μην σαχ χον και ε τα πει νουν εν νη
ΝΗ ΠΑ
στει α τη ην ψυ χη η η ην μου αλ λη λου ου ι ι ι ι
Δ
α

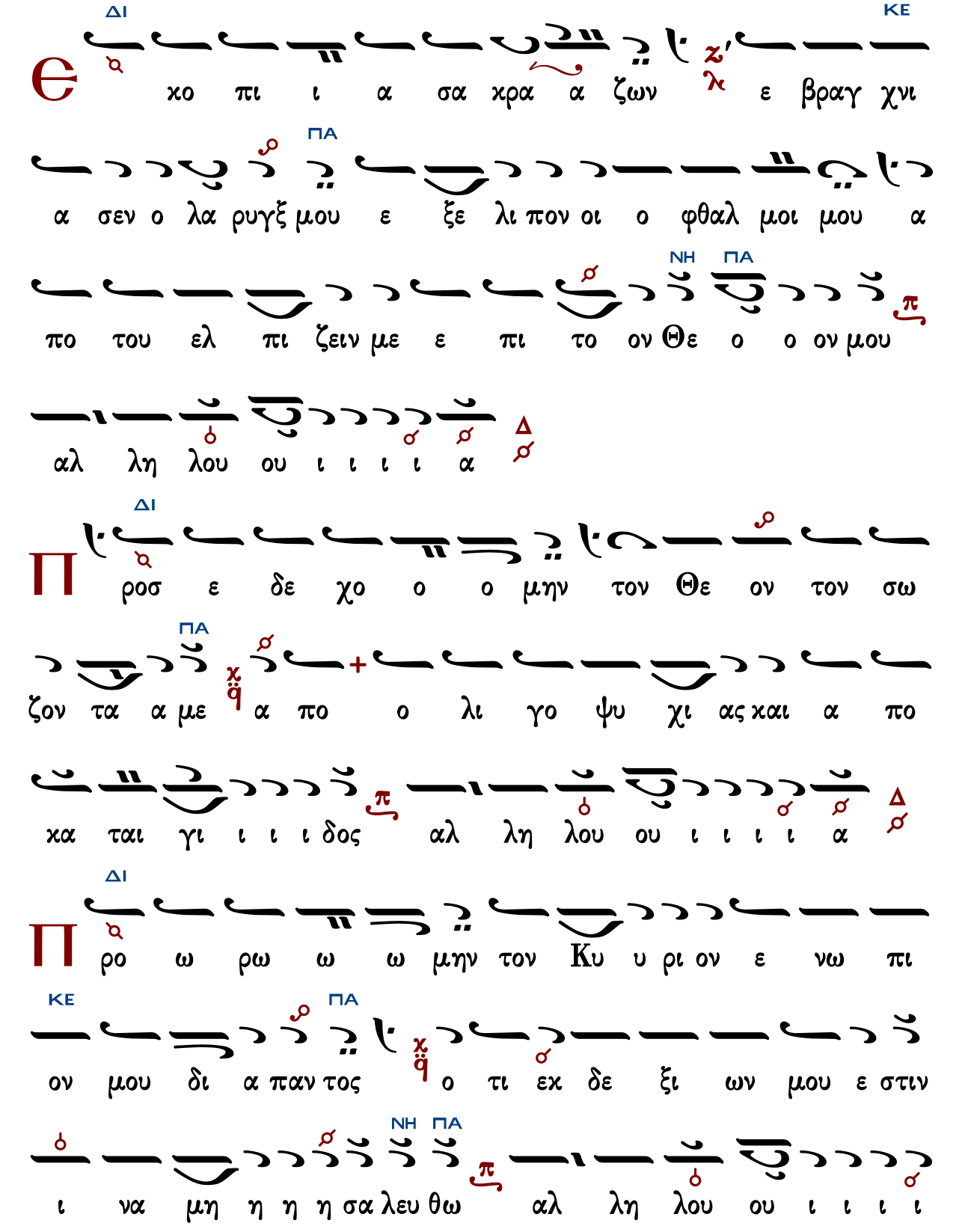
ΔΙ ΚΕ
Θ
χο πι ι α σα χρα α ζων ε βραγ χνι
α σεν ο λα ρυγξ μου ε ξε λι πον οι ο φθαλ μοι μου α
ΠΑ
πο του ελ πι ζειν με ε πι το ον Θε ο ο ον μου
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
Π
ΔΙ
ροσ ε δε χο ο ο μην τον Θε ον τον σω
ζον τα α με α πο ο λι γο ψυ χι ας και α πο
ΠΑ
κα ται γι ι ι ι δος αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
Π
ΔΙ
ρο ω ρω ω ω μην τον Κυ υ ρι ον ε νω πι
ΚΕ
ον μου δι α παν τος ο τι εκ δε ξι ων μου ε στιν
ΠΑ
ι να μη η η η σα λευ θω αλ λη λου ου ι ι ι ι
ΝΗ ΠΑ

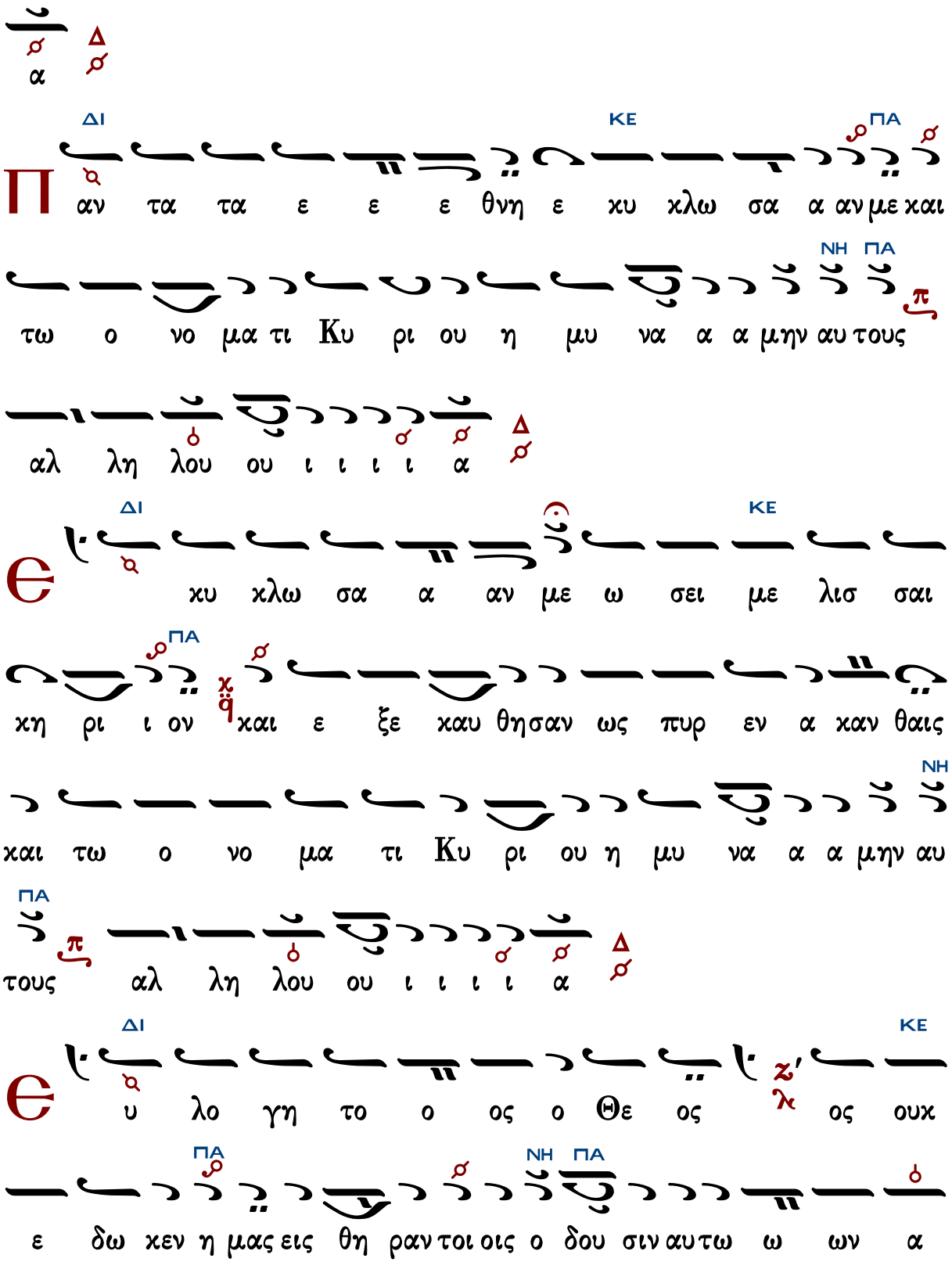
α
Π
ΔΙ ΚΕ ΠΑ
αν τα τα ε ε ε θνη ε κυ κλω σα α αν με και
ΝΗ ΠΑ
τω ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να α α μην αυ τους
αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Θ
ΔΙ ΚΕ
κυ κλω σα α αν με ω σει με λισ σαι
ΠΑ
κη ρι ι ον και ε ξε καυ θησαν ως πυρ εν α καν θαις
ΝΗ
και τω ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να α α μην αυ
ΠΑ
τους αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Θ
ΔΙ ΚΕ
υ λο γη το ο ος ο Θε ος ος ουκ
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ε δω κεν η μας εις θη ραν τοι οις ο δου σιν αυ τω ω ων α

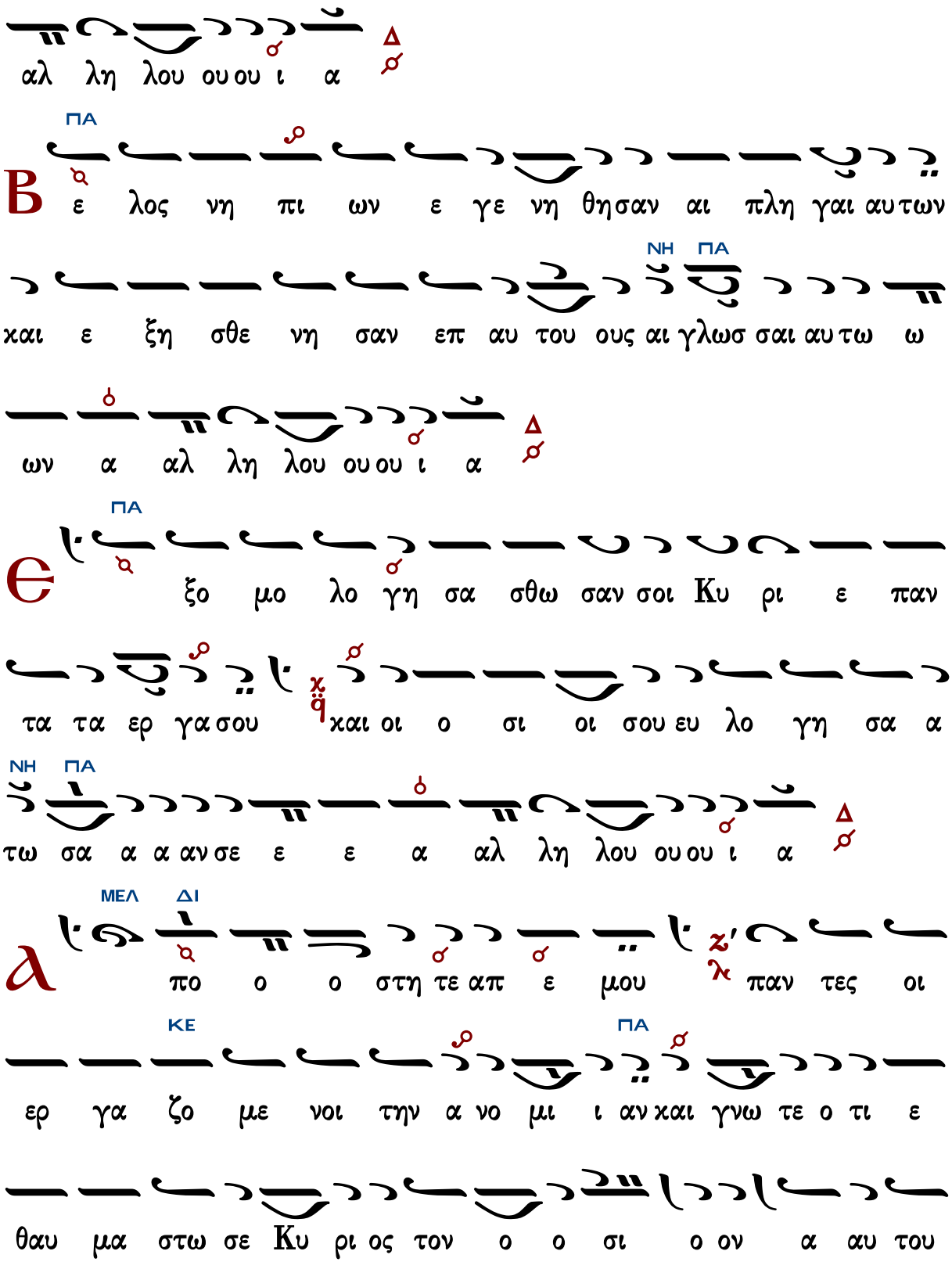
αλ λη λου ου ου ι α
Δ
ΠΑ
Β
ε λος νη πι ων ε γε νη θη σαν αι πλη γαι αυ των
ΝΗ ΠΑ
και ε ξη σθε νη σαν επ αυ του ους αι γλωσ σαι αυ τω ω
ων α αλ λη λου ου ου ι α
Δ
ΠΑ
Θ
ξο μο λο γη σα σθω σαν σοι Κυ ρι ε παν
τα τα ερ γα σου και οι ο σι οι σου ευ λο γη σα α
ΝΗ ΠΑ
τω σα α α αν σε ε ε α αλ λη λου ου ου ι α
Δ
ΜΕΛ ΔΙ
λ
πο ο ο στη τε απ ε μου παν τες οι
ΚΕ ΠΑ
ερ γα ζο με νοι την α νο μι ι αν και γνω τε ο τι ε
θαυ μα στω σε Κυ ρι ος τον ο ο σι ο ον α αυ του

ΔΙ ΠΑ Δ

ου ου α αλ λη λου ου ου ι α

Κ

ΔΙ

αι ε χο πι α σεν εις τον αι ω ω να και ζη

σε ται εις τε ε λος α γα πη σα τε τον Κυ ρι ον παν

ΠΑ ΔΙ

ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΠΑ

τε ες οι ο σι οι αυ του ου ου α αλ λη λου ου ου ι

α Δ

Ο

ΔΙ ΠΑ

τι Κυ ρι ος α γα πα α κρι ι σιν και ουκ εγ κα

ΝΗ ΠΑ ΔΙ

τα λει ψει του ους ο σι ους αυ του ου ου α αλ λη λου

ΠΑ

ου ου ι α Δ

Φ

ΜΕΛ ΔΙ

υ λασ σει Κυ ρι ος τας ψυ χας των ο σι ων αυ

ΠΑ

του καυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ λι α

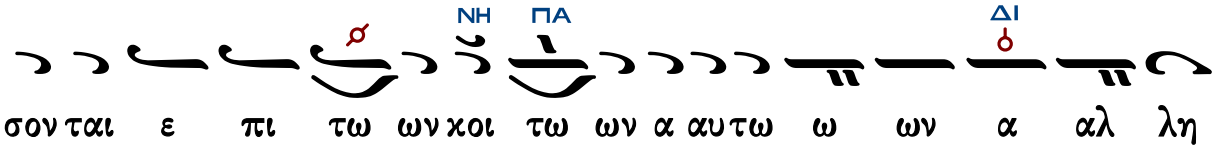

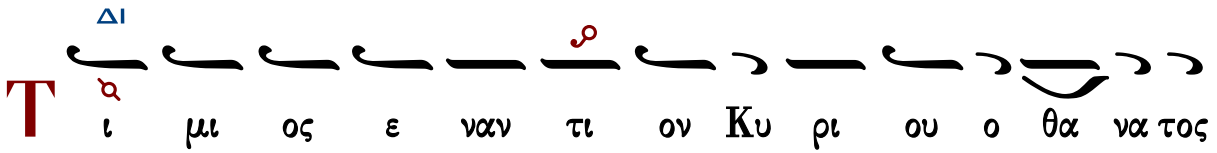

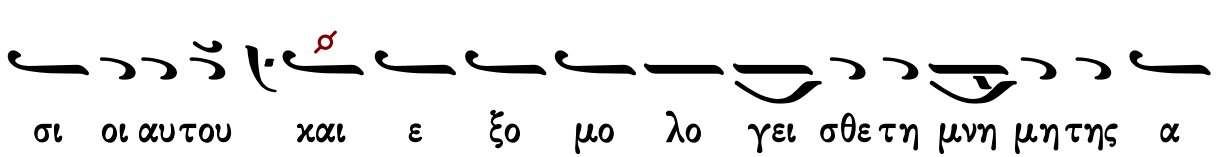

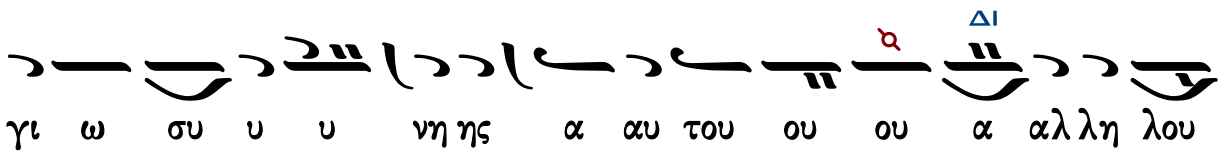

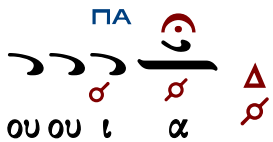

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. δ' Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

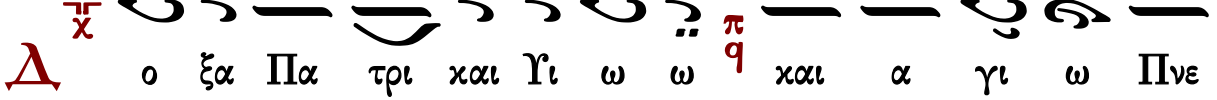

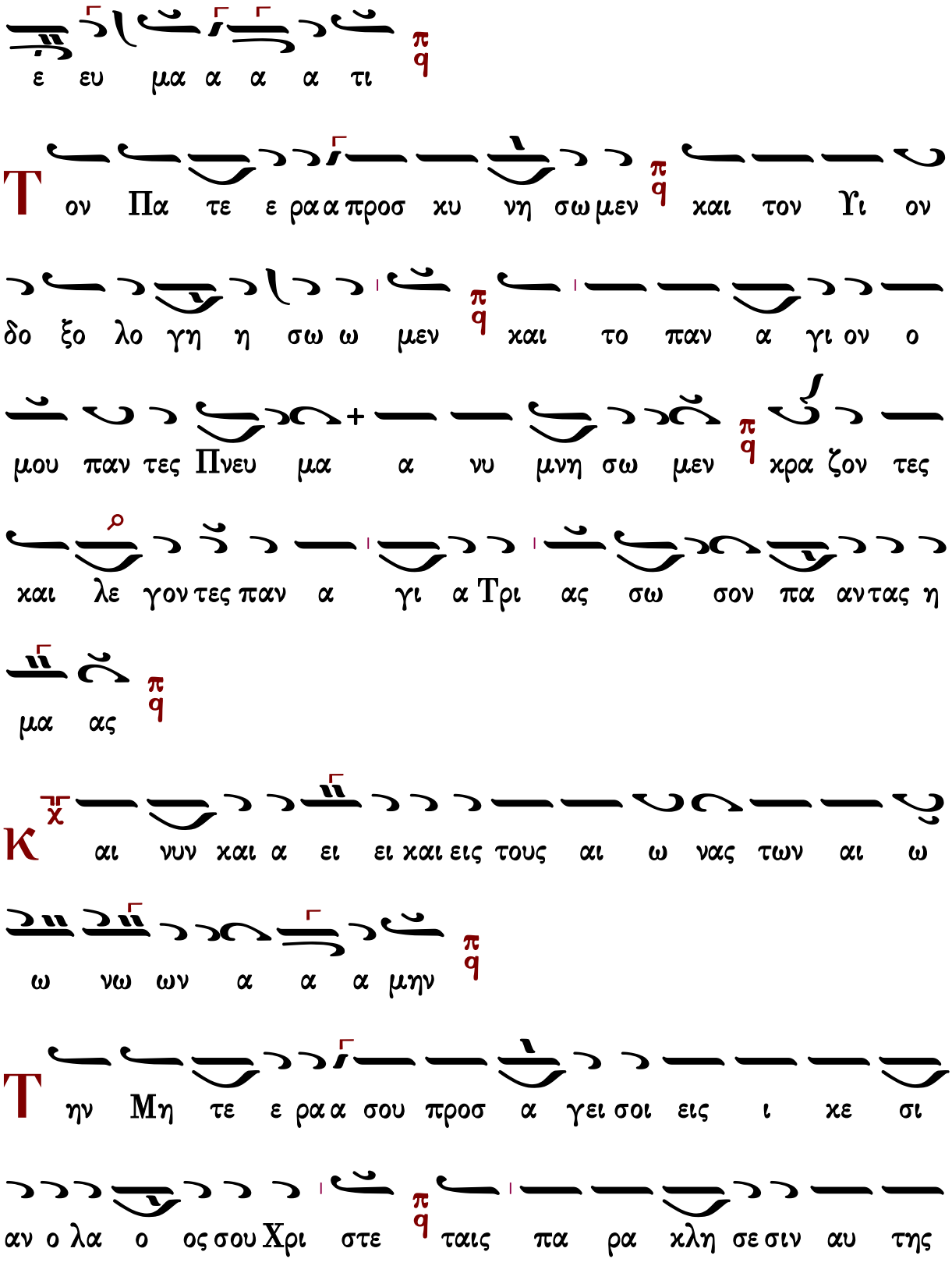
ε ευ μα α α α τι
Τον Πα τε ε ρα α προσ κυ νη σω μεν και τον Υι ον
δο ξο λο γη η σω ω μεν και το παν α γι ον ο
μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν χρα ζον τες
και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον πα αν τας η
μα ας
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νω ων α α α μην
Την Μη τε ε ρα α σου προσ α γει σοι εις ι κε σι
αν ο λα ο ος σου Χρι στε ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της

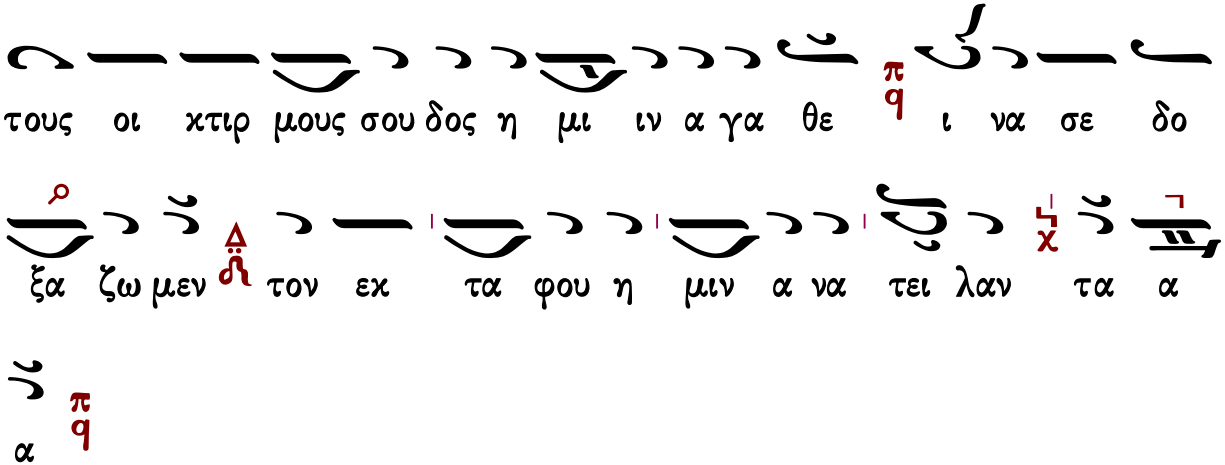

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα… Ἀμήν.

Κάθισμα μετὰ τὸν πολυέλεον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.298*

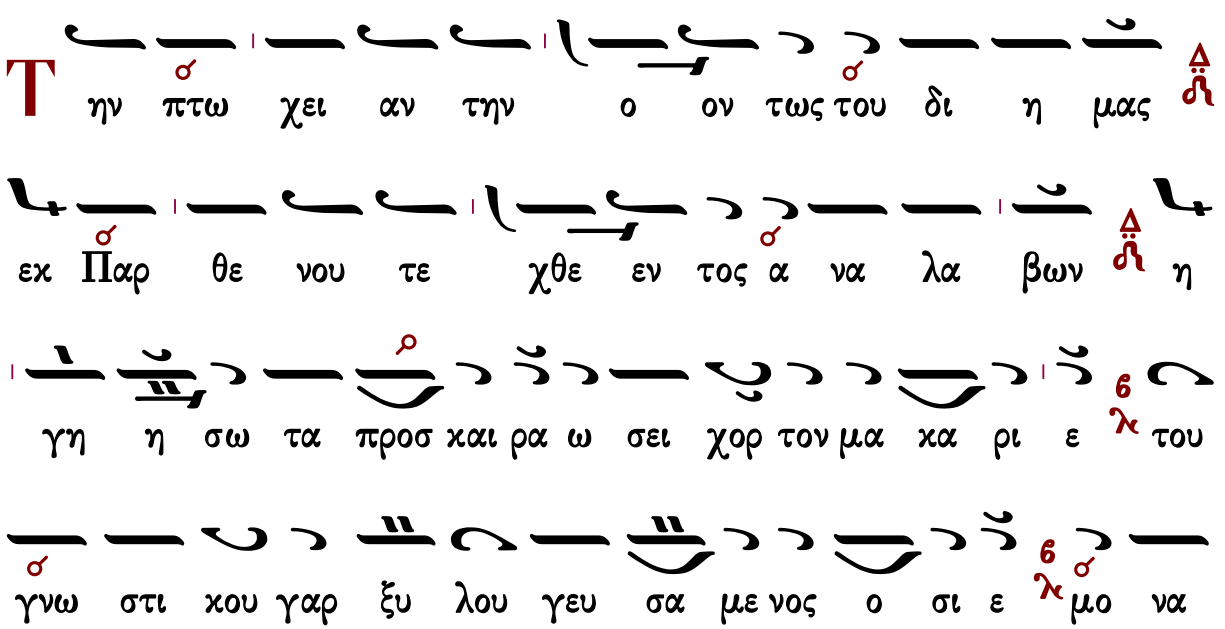

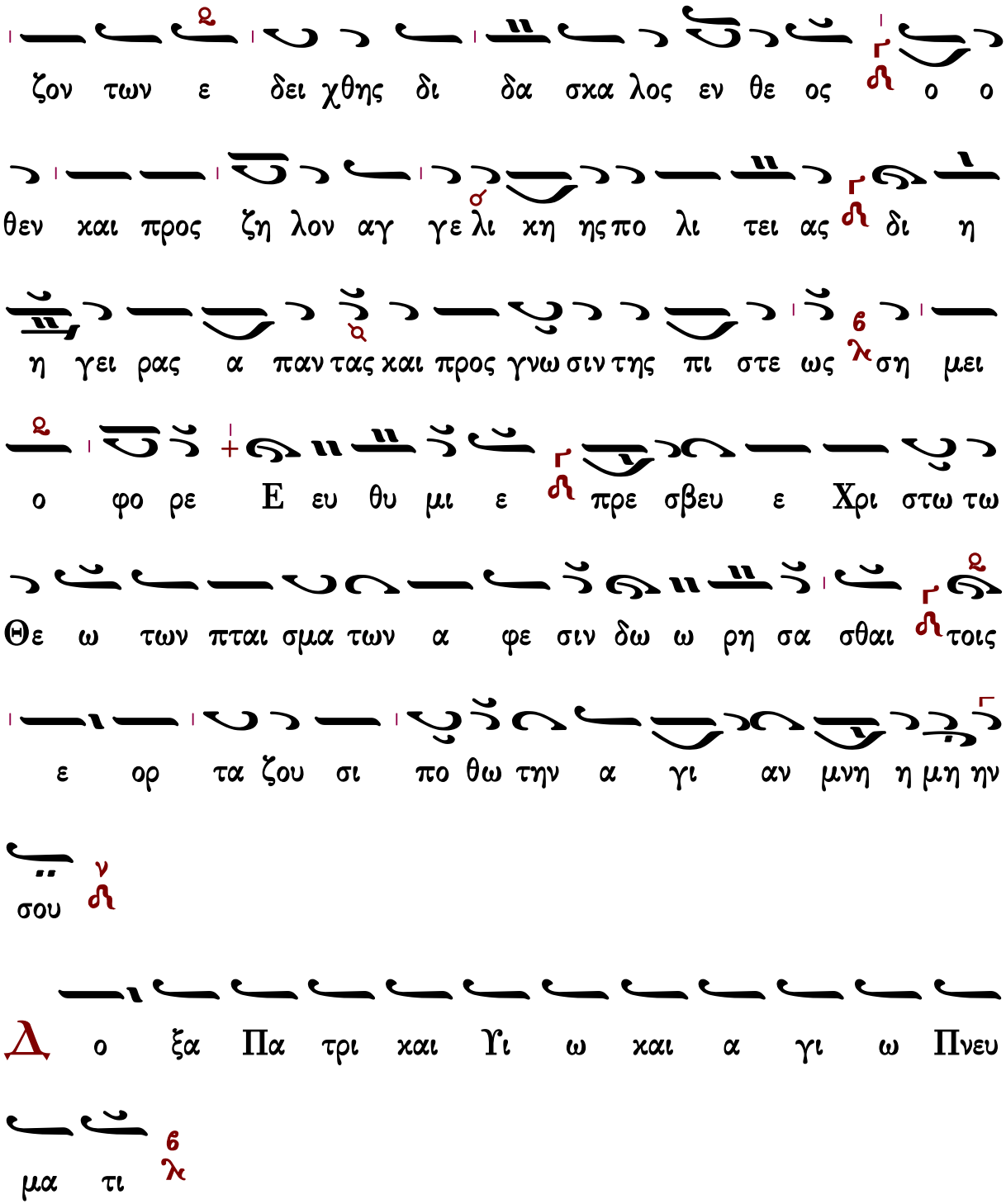
ζον των ε δει χθης δι δα σκα λος εν θε ος ο ο
θεν και προς ζη λον αγ γε λι κη ης πο λι τει ας δι η
η γει ρας α παν τας και προς γνω σιν της πι στε ως ση μει
ο φο ρε Ε ευ θυ μι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω
Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις
ε ορ τα ζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην
σου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Θεοτοκίον

Ω ς Παρ θε νον και μο ο νην εν γυ ναι ξι

σε α σπο ρως τε κου ου σαν Θε ον σαρ κι πα

α σαι μα κα ρι ζο μεν γε νε αι των αν θρω ω πων το

γαρ πυρ ε σκη νω σεν εν σοι της Θε ο τη τος και ως

βρε φος θη λα ζεις τον κτι στην και Κυ ρι ον ο ο

θεν των αγ γε λων και αν θρω ω πων το γε νος α

ξι ι ως δο ξα ζο μεν τον παν α γι ον το κον σου και

συμ φω νως δο ο ξα ζο μεν πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε

ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις

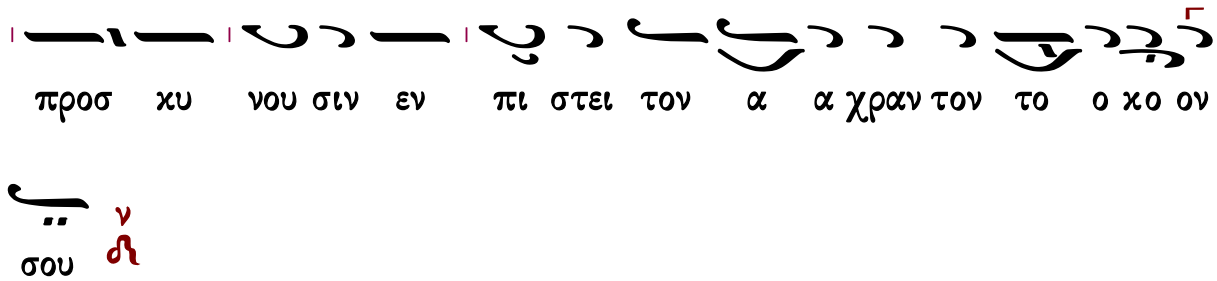

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

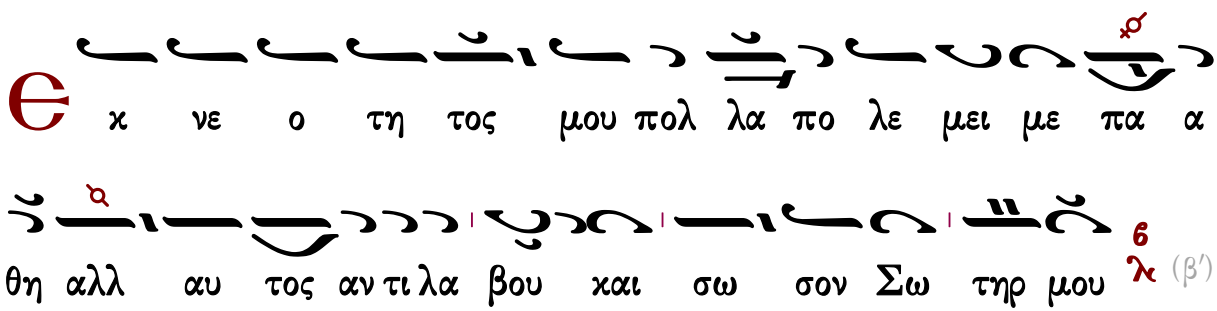

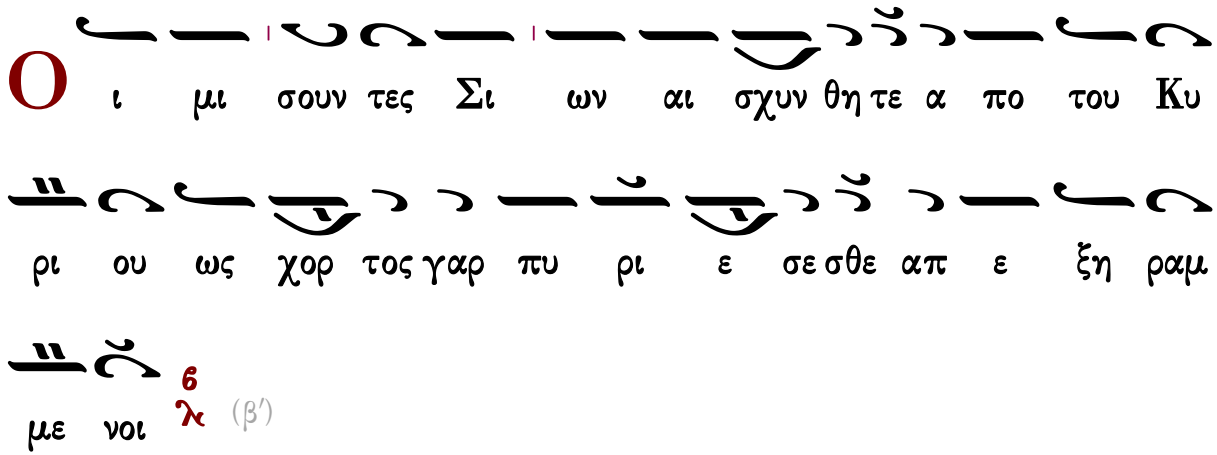

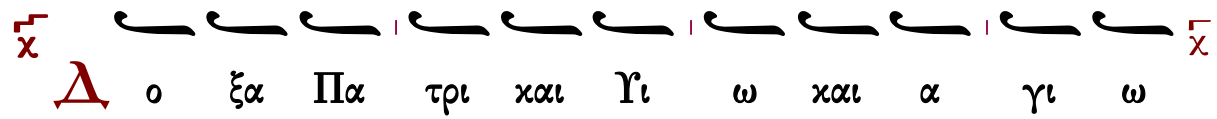

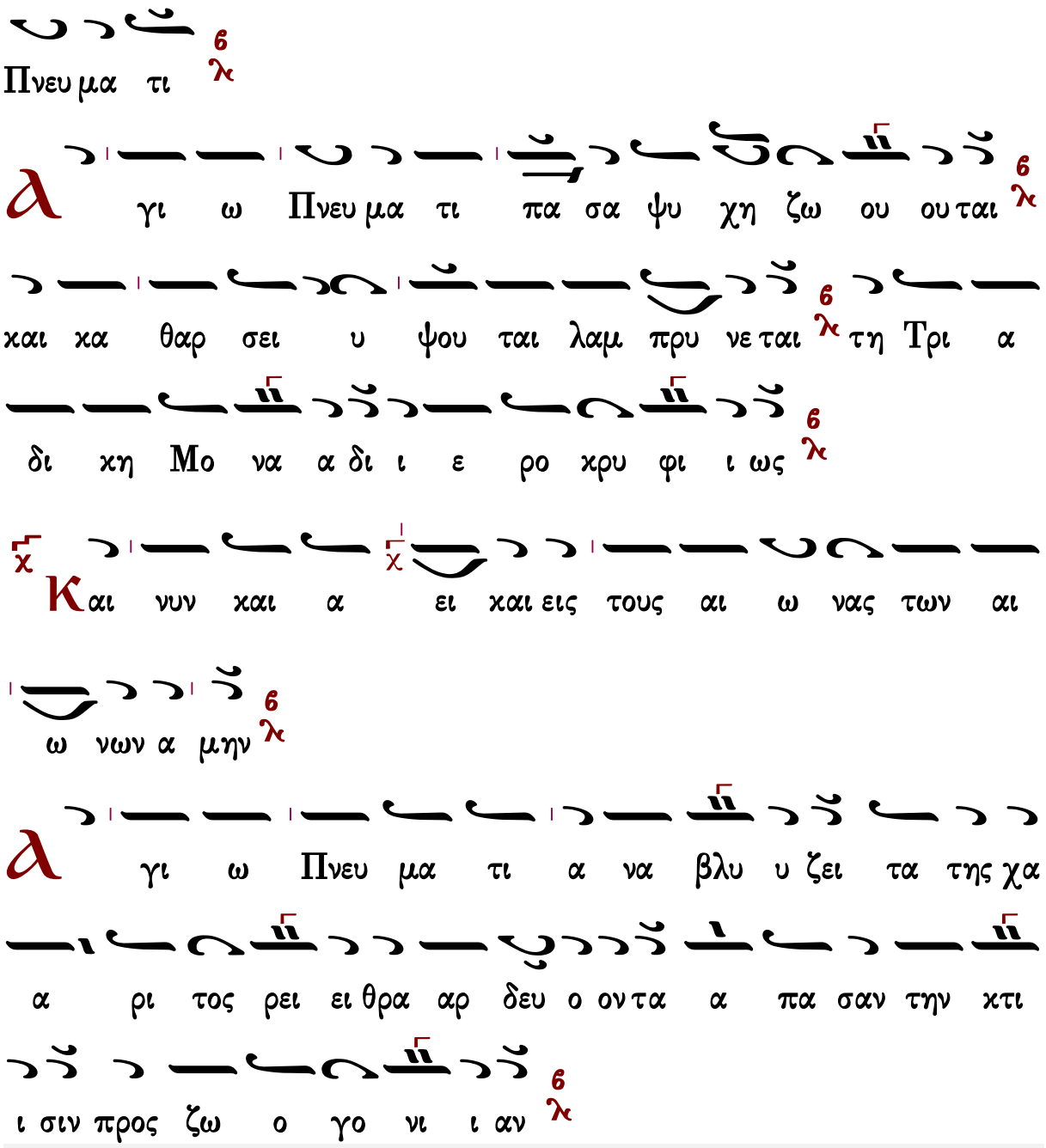

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

Θ

χ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο

λε ε μει με ε ε πα α α θη η 6 λ αλλ αυ τος

α αν τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη

η ηρ μου ου 6 λ (β′)

Ο

ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου 6 λ ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ π q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι 6 λ (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι 6 λ

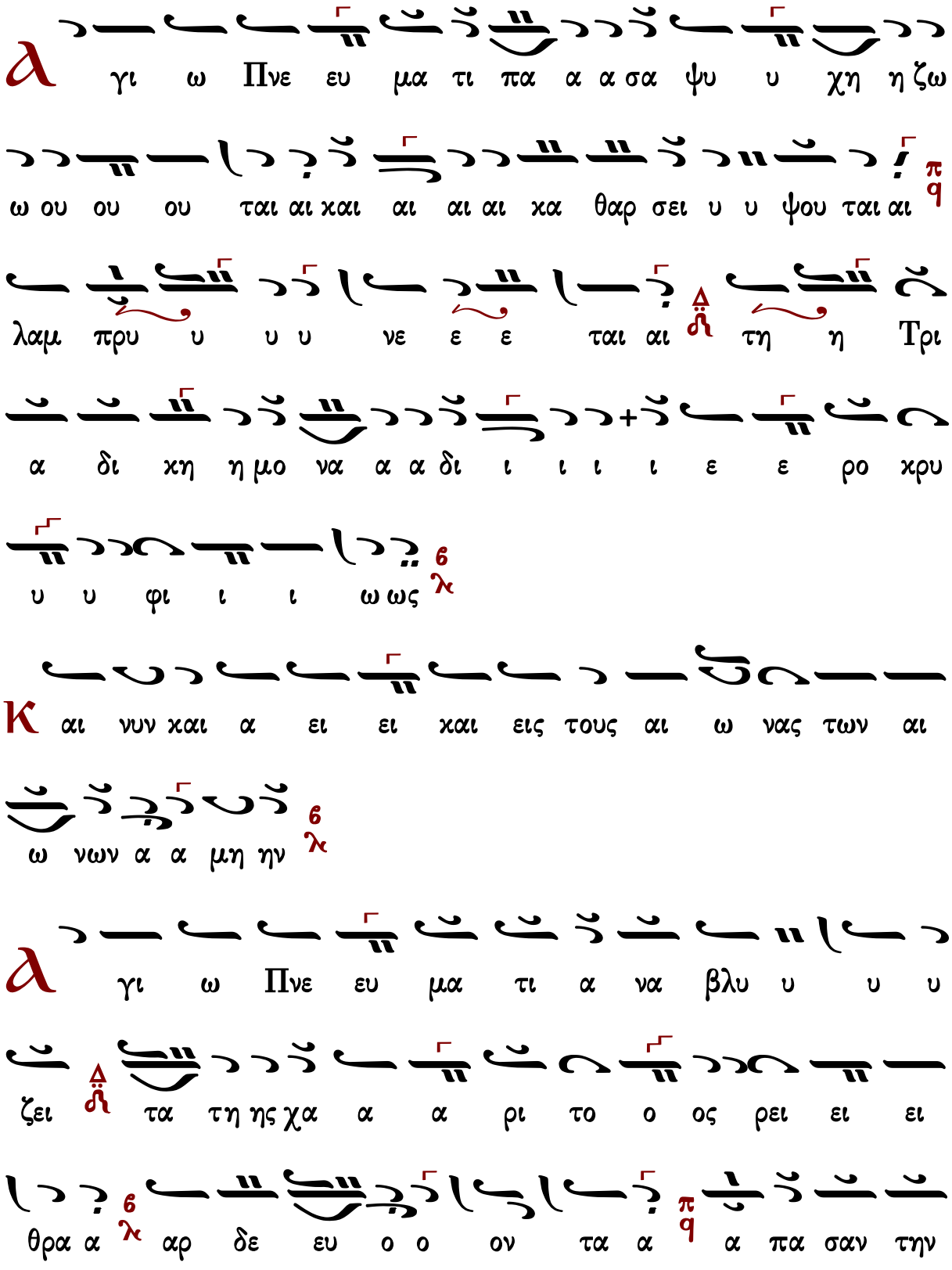
γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω
ω ου ου ου ται αι χαι αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι
α δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ
υ υ φι ι ι ω ως
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α α μη ην
γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ
ζει τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την

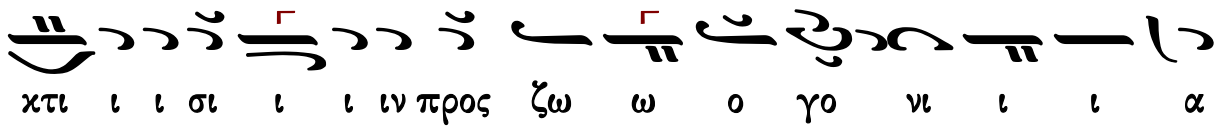

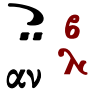

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος δ΄ Βυ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

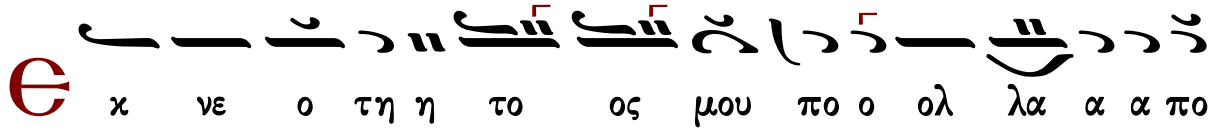

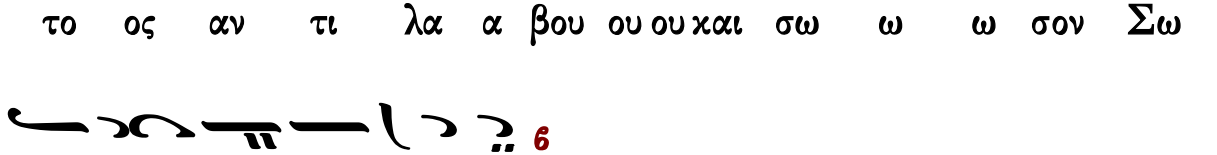

(β΄)

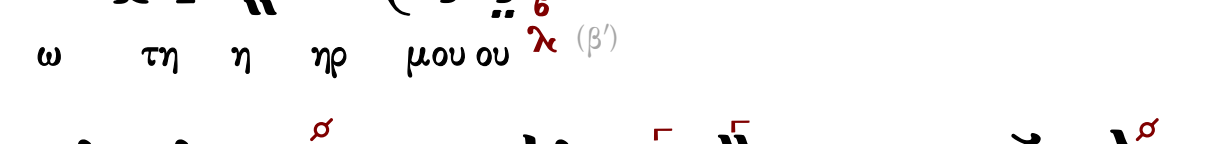

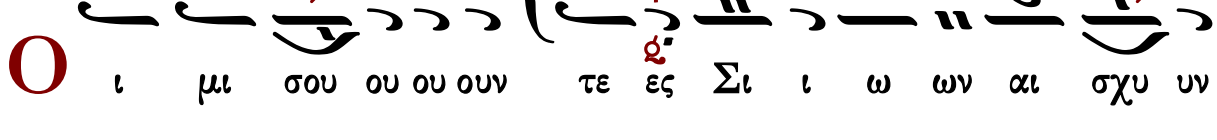

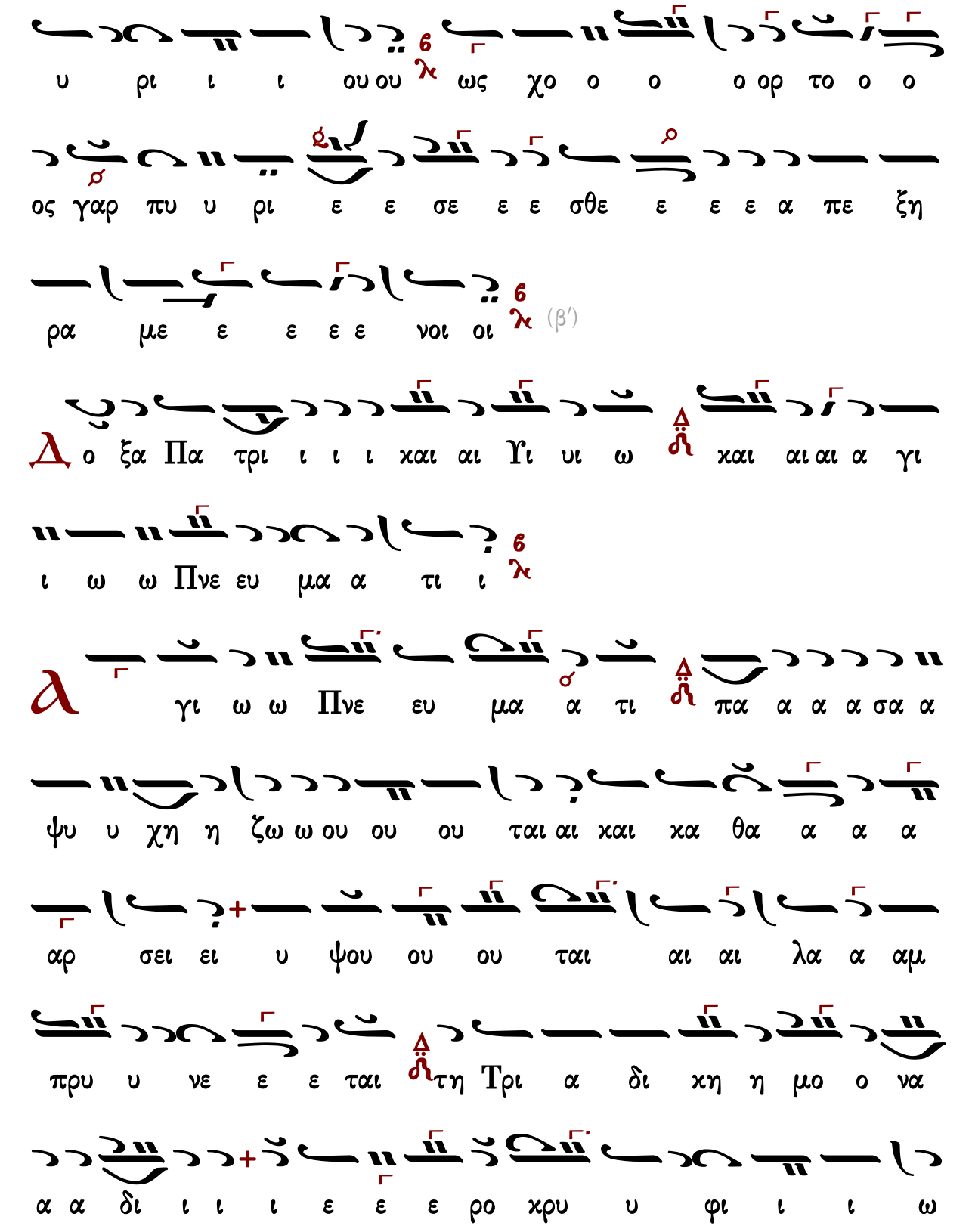
υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ο ο ορ το ο ο
ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη
ρα με ε ε ε ε νοι οι (β′)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω και αι αι α γι
ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α
ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α α
αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ
πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι κη η μο ο να
α α δι ι ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω

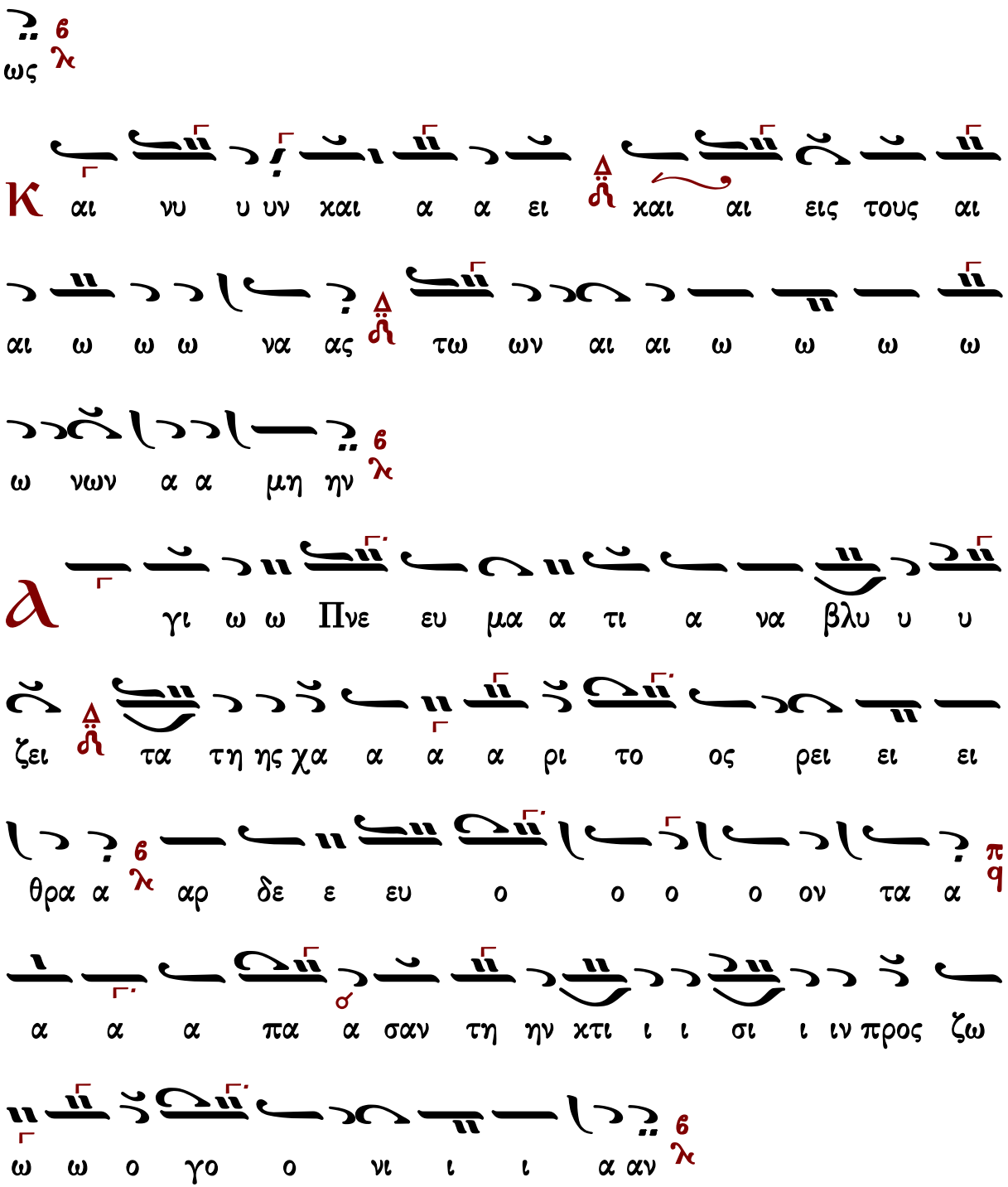
ως
Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι
αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω
ω νων α α μη ην
α γι ω ω Πνε ευ μα α τι α να βλυ υ υ
ζει τα τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ε ευ ο ο ο ο ον τα α
α α α πα α σαν τη ην χτι ι ι σι ι ιν προς ζω
ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

ἀργόν

Ἦχος ⲁ̀ ⲛ̀ ⲃ̀ ⲩ̀

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

Θ

χ νε ο τη το ο ο ο ος μου πο ο ολ λα α

α πο λε ε μει με ε πα α α θη η ⲗⲁ αλλ αυ

το ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου ου χαι σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου ⲗⲁ (β΄)

Ο

ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου ⲗⲁ ως χο ορ το ο ο ος γα αρ ⲡⲇ πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι ⲗⲁ (β΄)

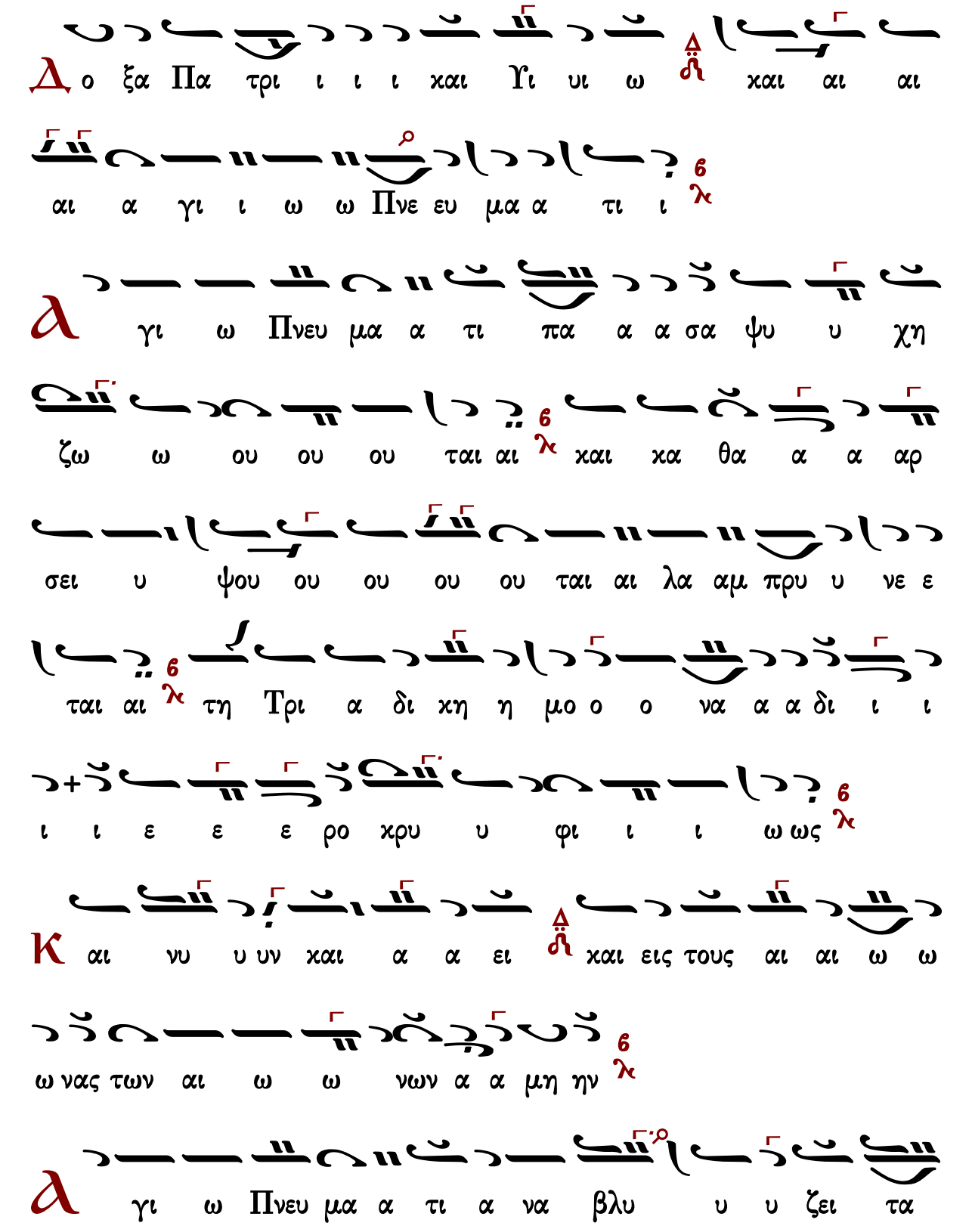
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και αι αι
αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη
ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α αρ
σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε
ται αι τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι
ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως
Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω
ω νας των αι ω ω νων α α μη ην
γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

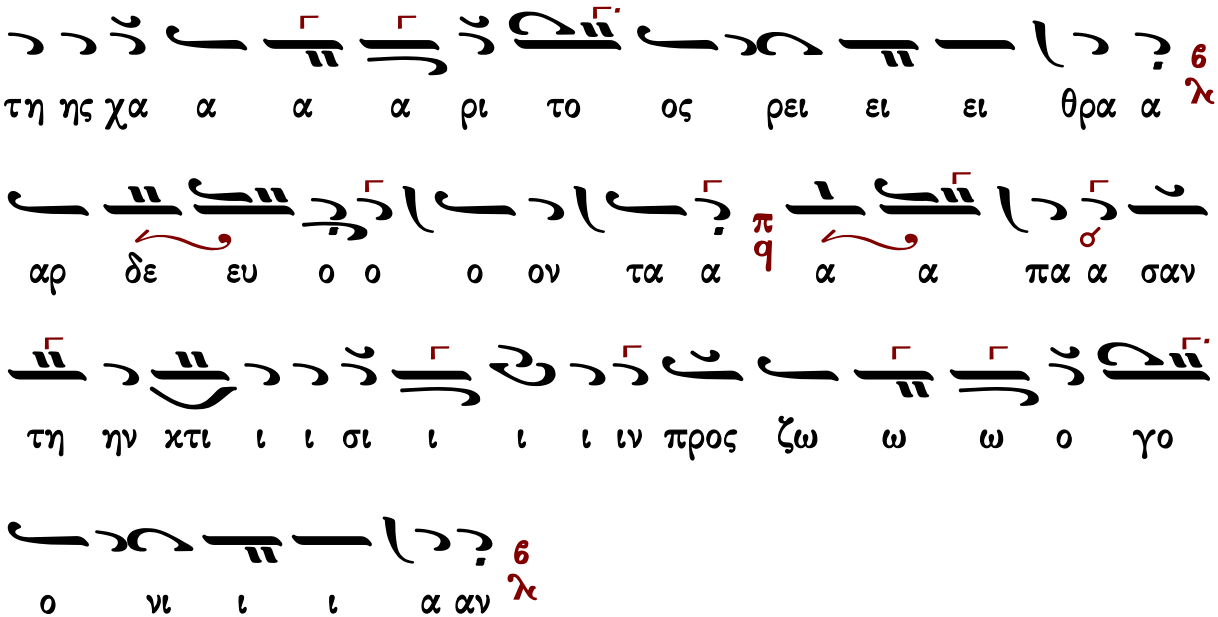

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

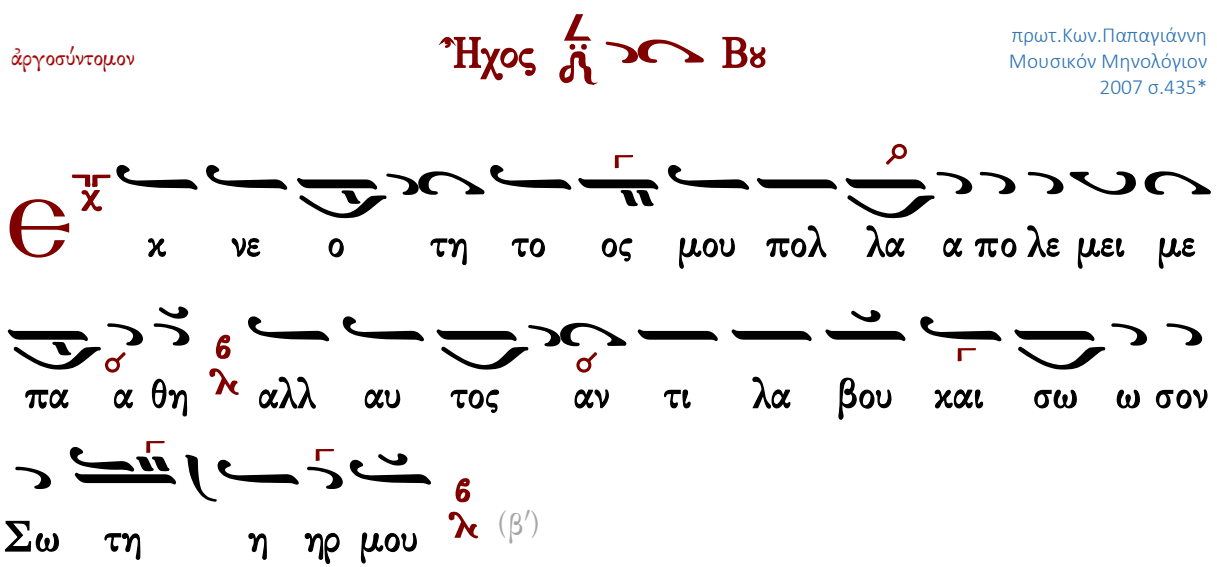

του Κυ ρι ι ου ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

α γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ι ι ως

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος

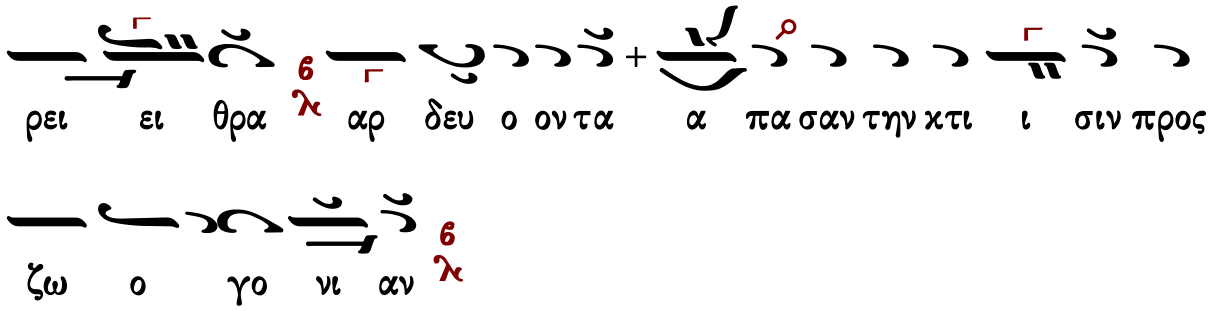

Μετὰ τὸν Ν'

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.75*

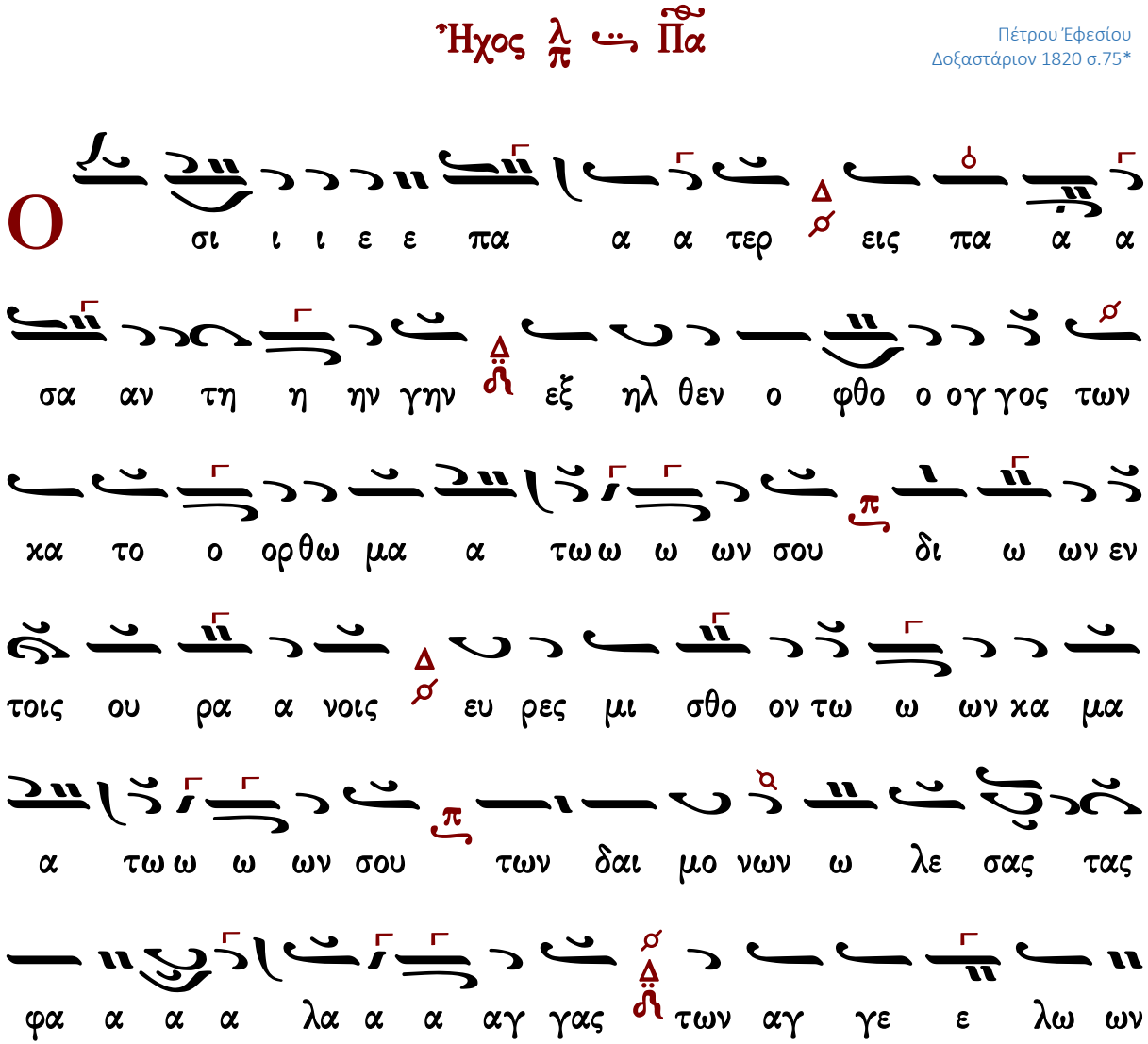

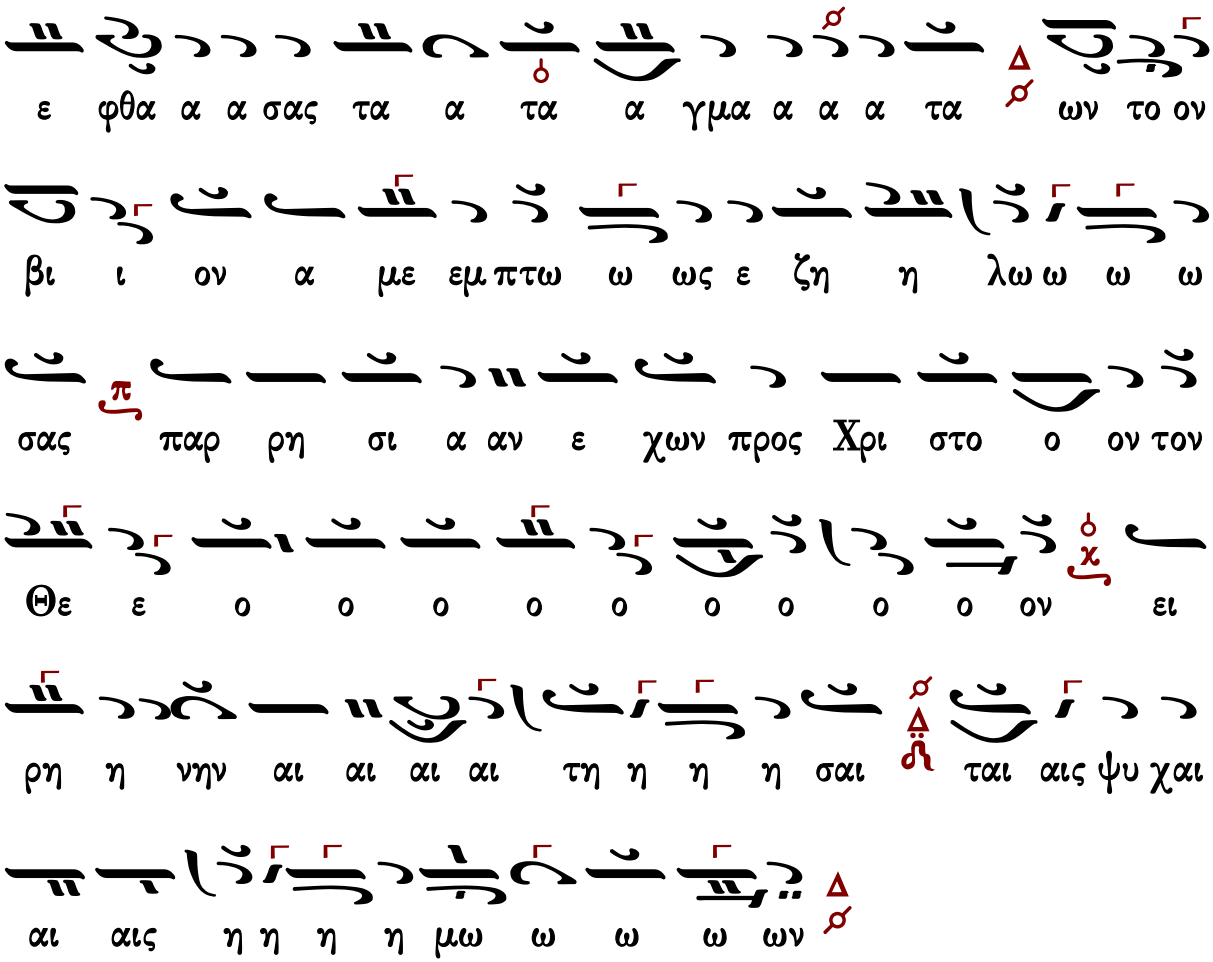

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.241#

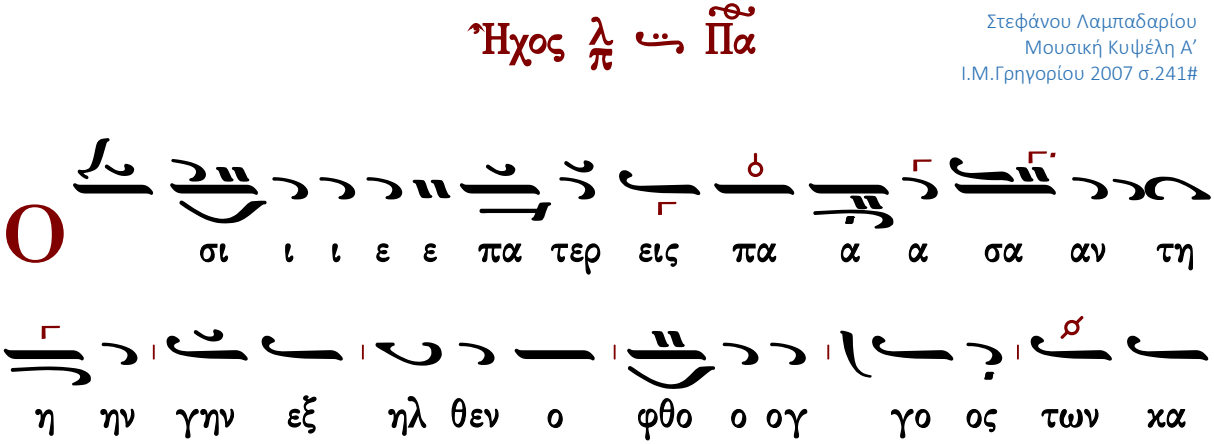

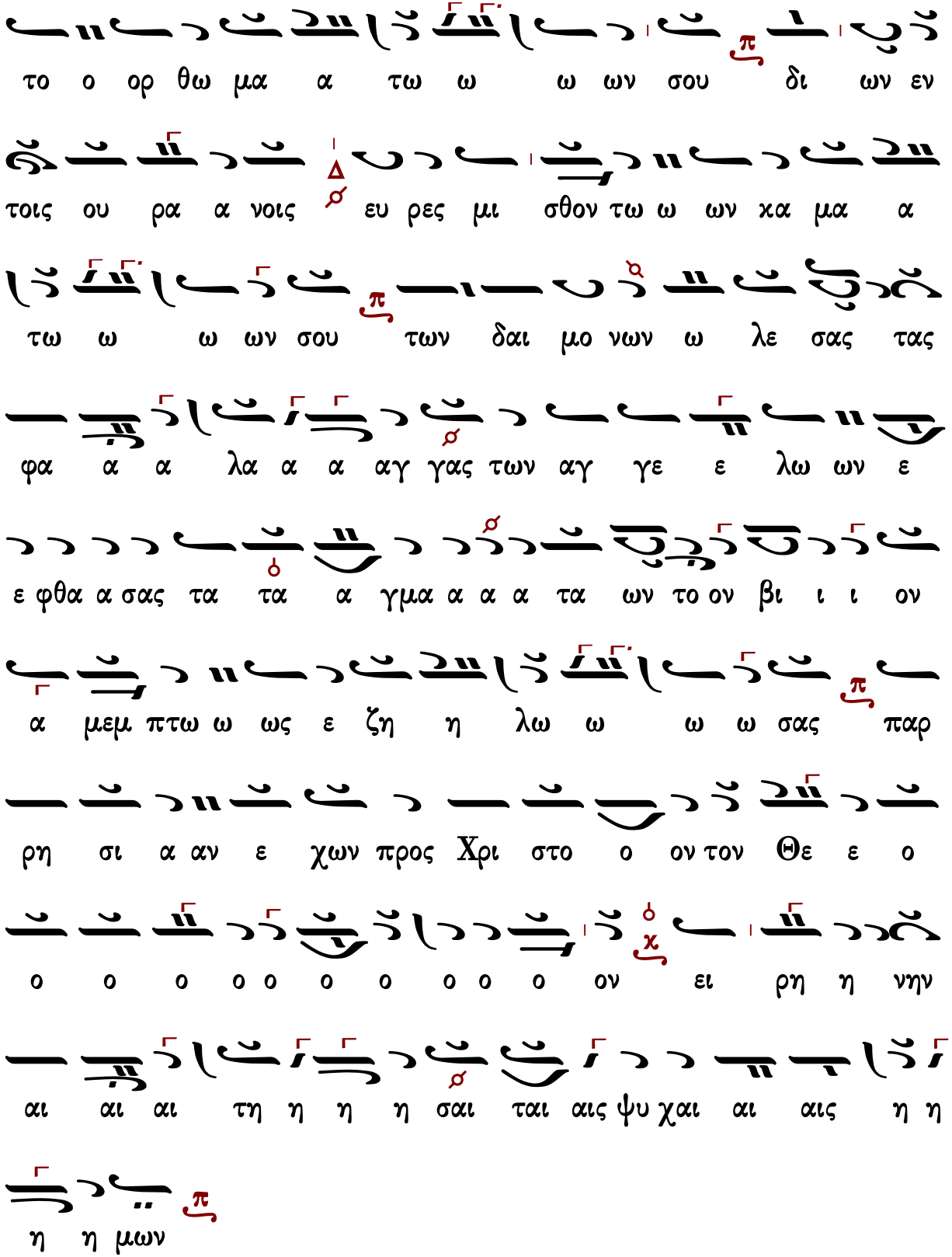
το ο ορ θω μα α τω ω ω ων σου δι ων εν
τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθον τω ω ων κα μα α
τω ω ω ων σου των δαι μο νων ω λε σας τας
φα α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων ε
ε φθα α σας τα τα α γμα α α α τα ων το ον βι ι ι ον
α μεμ πτω ω ως ε ζη η λω ω ω ω σας παρ
ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον Θε ε ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει ρη η νην
αι αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ χαι αι αις η η
η η μων

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.192*

Ο

σι ι ι ε πα α α α α τε ερ εις πα α α

α α σαν τη ην γη ην π/q εξ ηλ θε ε εν ο ο φθο ο ογ

γος των κα το ο ορ θω μα α α τω ω ω ων σου δι

ω ων εν τοι οις ου ρα α νοι οις ε ευ ρες μι ι σθον τω

ω ων κα μα α α τω ω ω ων σου των δαι μο νω ων

ω λε σα ας τας φα α α λα α α αγ γας Δ/ο των

αγ γε ε ε ε λω ων ε ε φθα α σας τα τα α α

γμα α α α τα ων τον βι ον α με εμπτω ω ως ε

ζη η η λω ω ω ω σας παρ ρη σι ι α αν ε

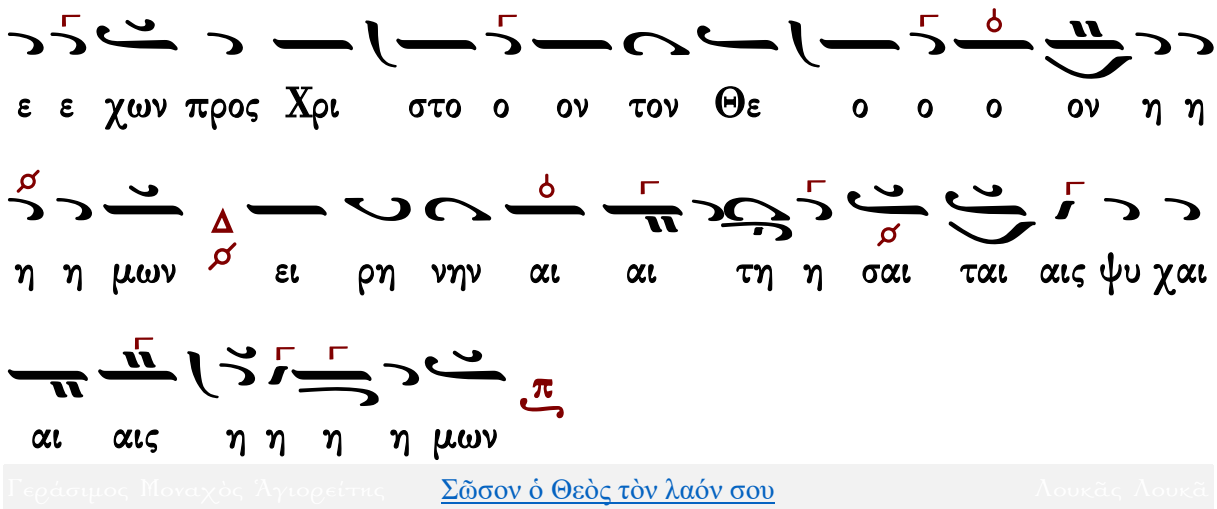

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελον

Ἦχος λ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.188*

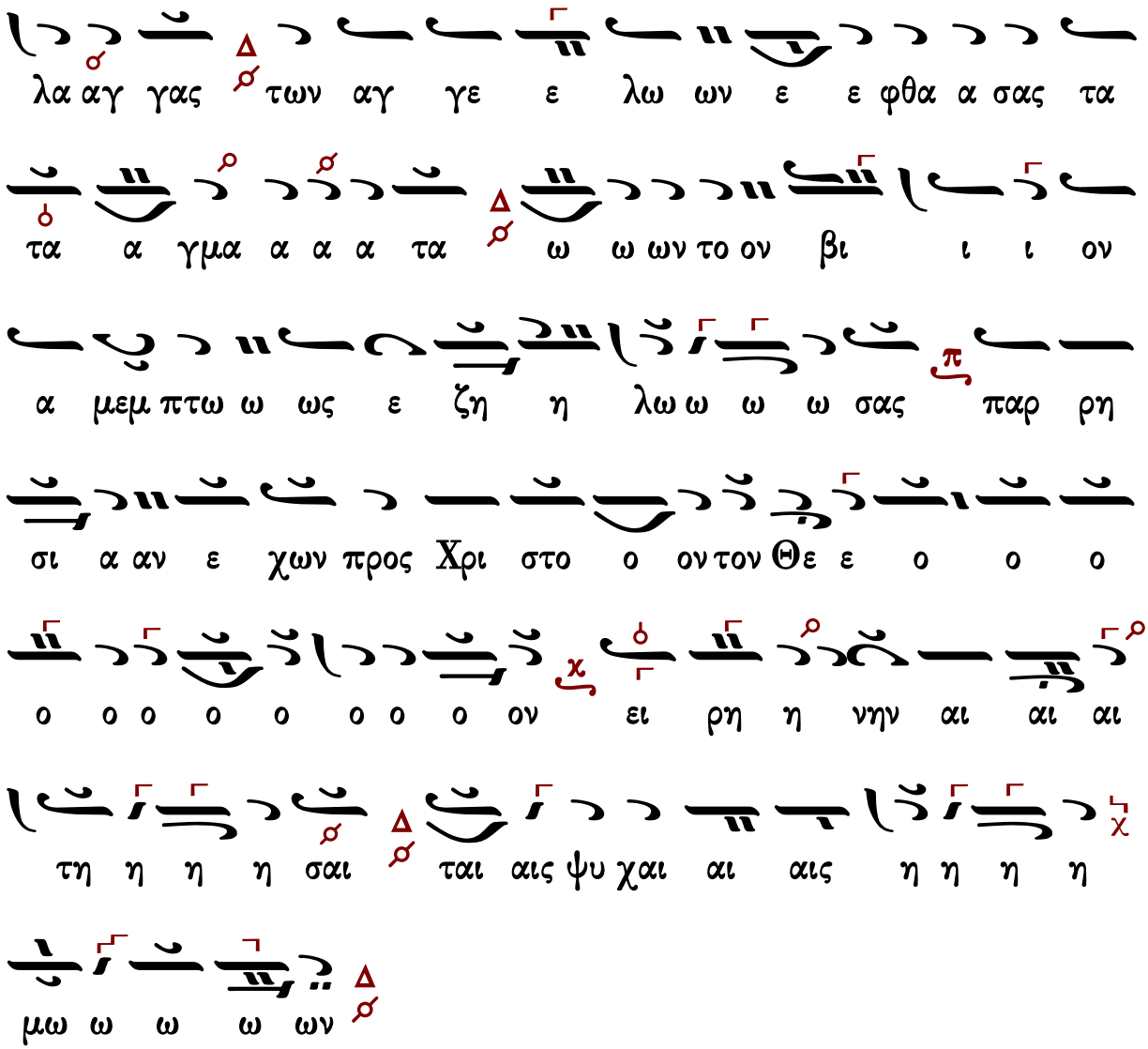

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π ἡ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

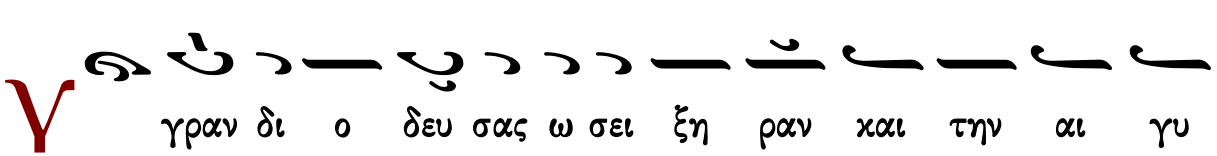

πτι ανμο χθη ρι αν δι α φυ γων ο Ισ ρα η λι της

α νε βο ο α τω λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω

μεν

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του

Λο γου και Παρ θε ε νε χ λ των δυ σχε ρων και δει νων

με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο

ρη τη γα λη η νη χ λ τη του Υι ου και Θε ου σου

παν α μω με

V περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

C ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε

νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α

να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν

V περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

N ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης

θει ας και προ νοι ας της πα ρα σου α ξι ω σον μο

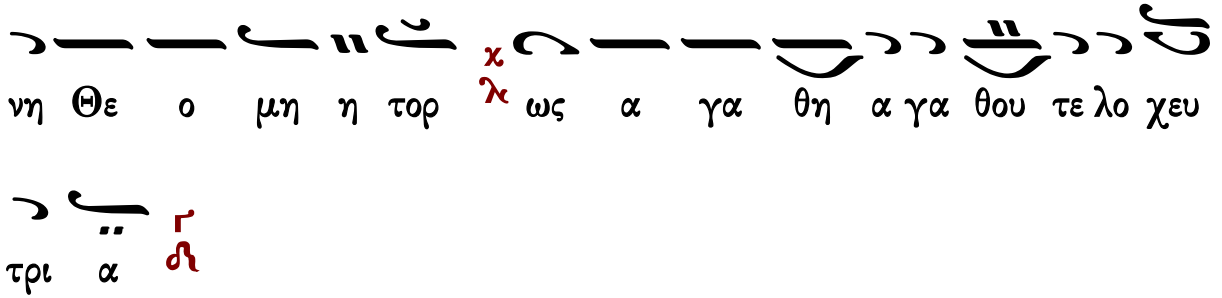

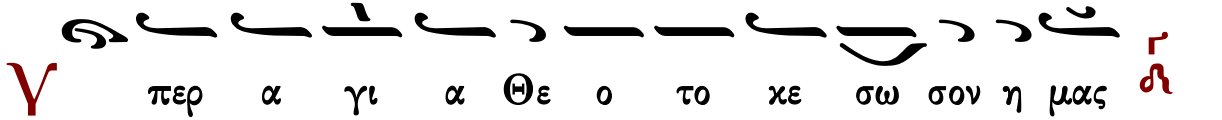

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ α΄

ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.299*

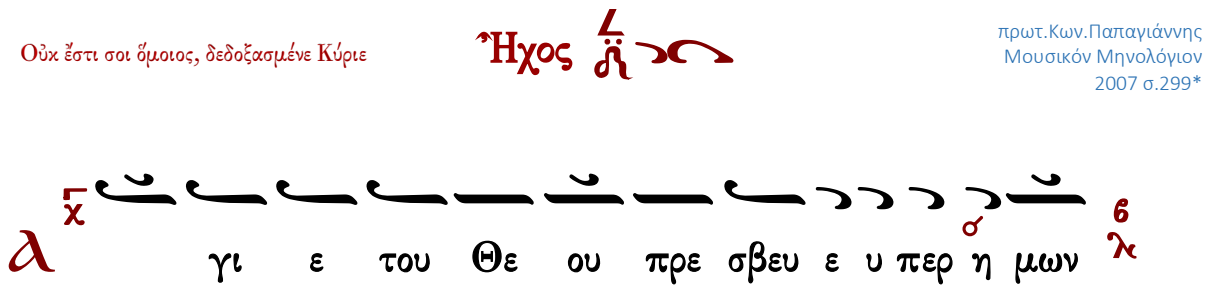

(β΄)

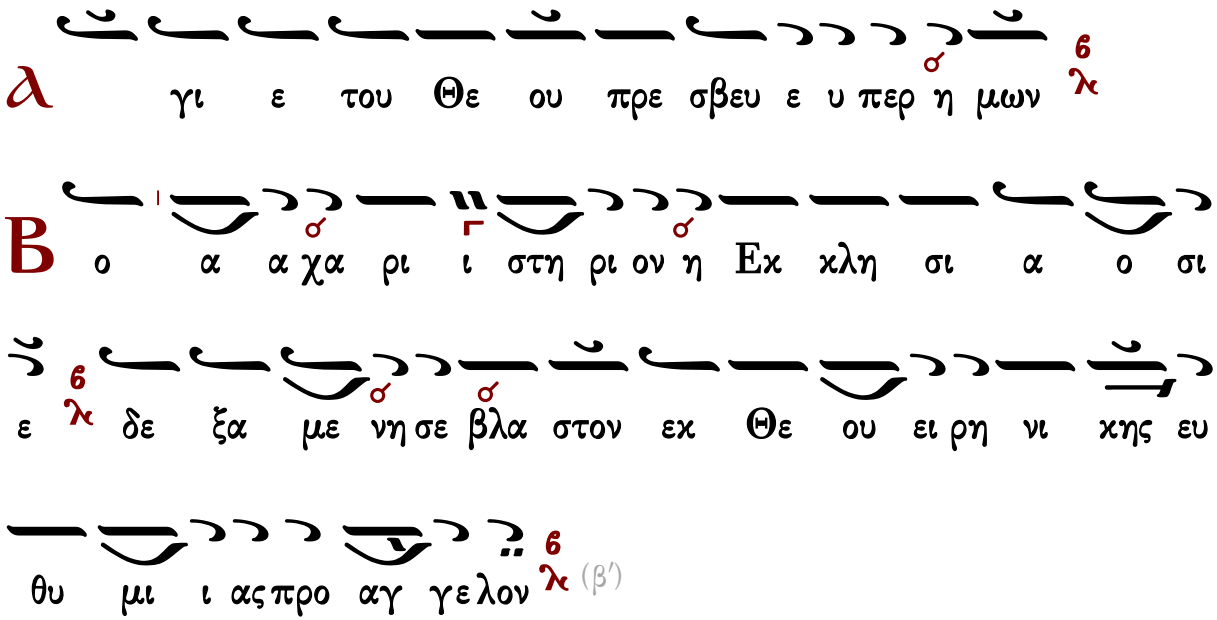

Κανὼν β′ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ α′

Ποίημα Θεοφάνους

Ἁρματηλάτην Φαραὼ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.300*

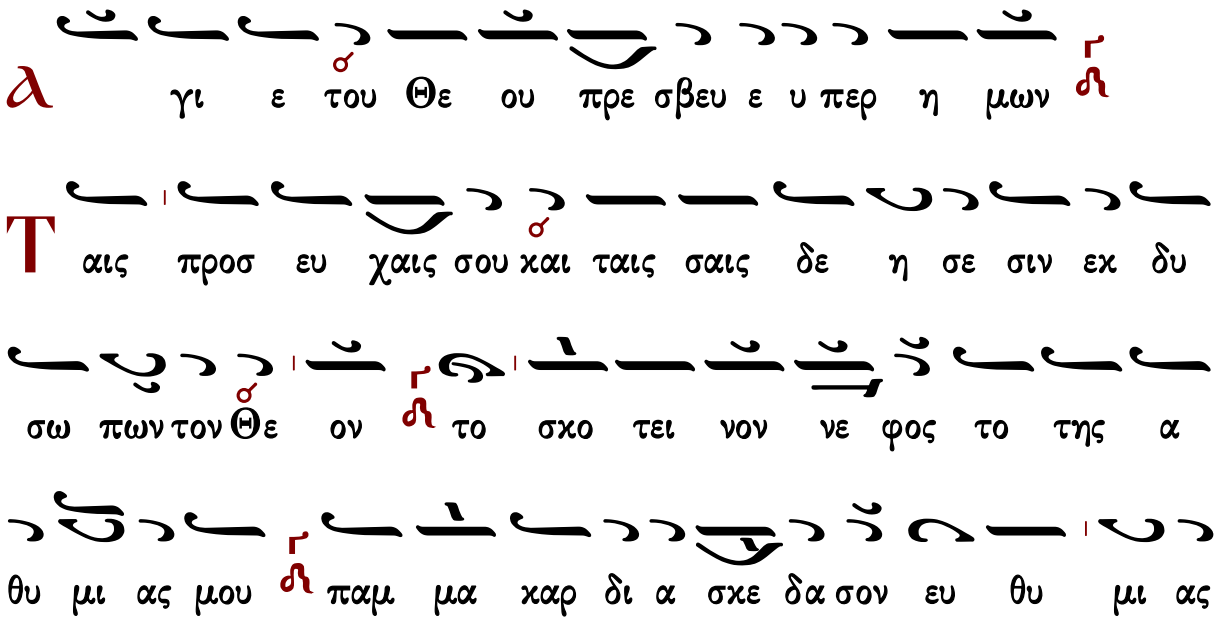

υ παρ χων και θυ μη δι ας α να πλε ως τω παμ

βα σι λει ει πα ρι στα με νος

℣ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

℟ λ λος κα θα περ Σα μου ηλ θε οσ δο τος και προ

συλ λη η ψε ε ως ε παγ γελ θεις πα τερ πα σαις

εν α πε φη νας ταις Εκ κλη σι αις ο σι ε φε ρω

νυ μως την κλη σιν κα ταλ λη λον ε πα γο με νος τη

της ευ θυ μι ι ας φαι δρο τη τι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

C υ εκ παι δος κα θι ε ρω θης ο σι ε τω δε

δω κο τι Θε ω και προς αυ το ον βλε πων και κα θο

δη γου με νος ζω ο ποι οις προσ τα γμα σι τοις αυ του

θε ο φο ρε προς υ ψος ηρ θης ου ρα νι ον το των

α ρε των δι α πι στε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

C ε Θε ο μη τορ προ στα σι αν ε χον τες ου

δει λι α α σο ο μεν το των ε χθρων στι φος το

αν τι μα χο με νον τοις ευ σε βως δο ξα ζου σι τον

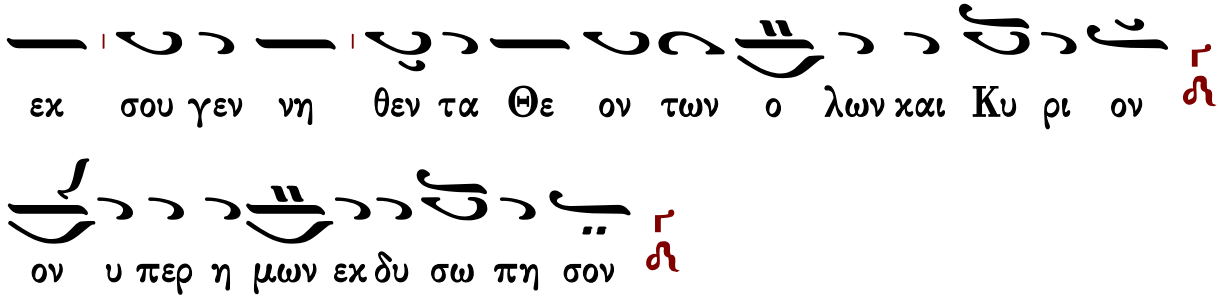

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.568#

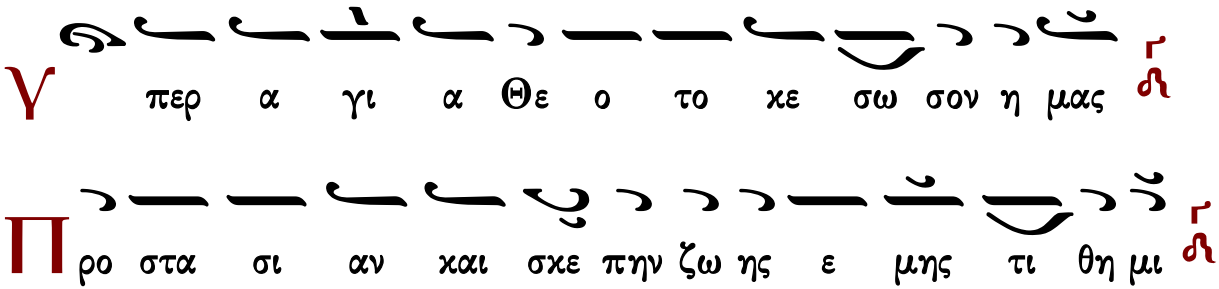

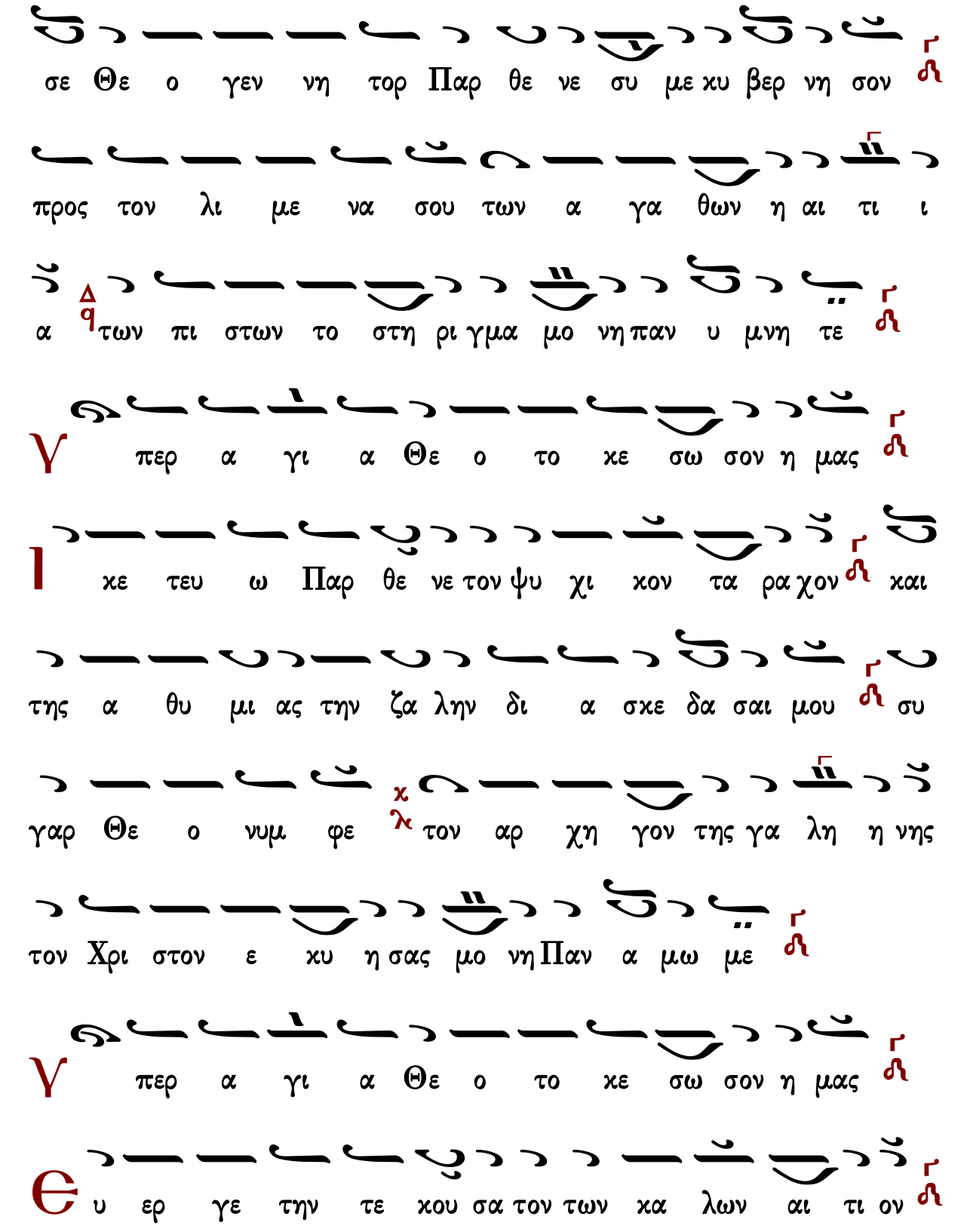
σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον
προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι
α των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και
της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ
γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ χη γον της γα λη η νης
τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη Παν α μω με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον

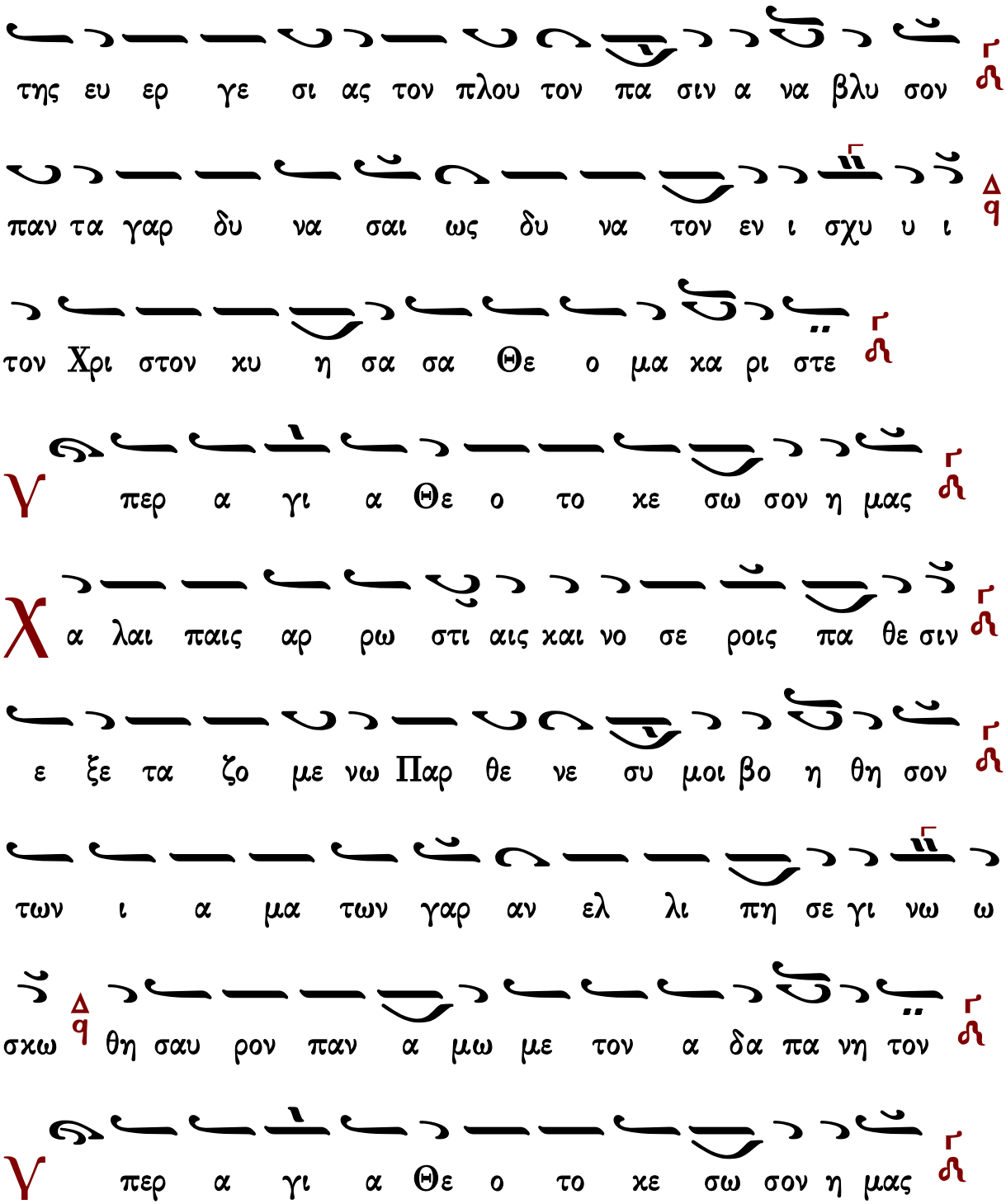

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σὲ ἐπικαλοῦμαι Παρθένε, κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, σπεῦσον τοῦ σῶσαί με καὶ ἐξελέσθαι ἐν τάχει, πυρὸς ὑποσμύχοντος νῦν τὴν καρδίαν μου.

Κανὼν α΄ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα

Ἦχος δ΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.301*

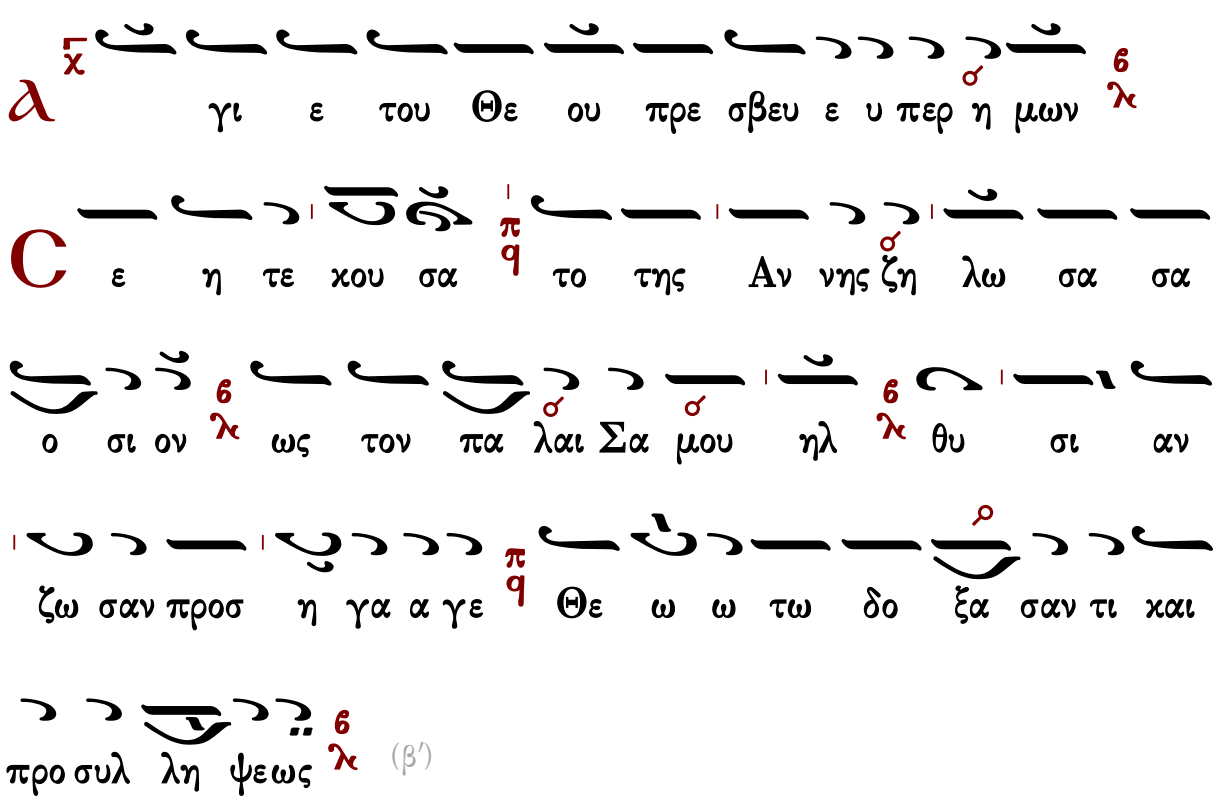

(β΄)

(β′)

Κανὼν β′ τοῦ ὁσίου, ᾠδὴ γ′

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.302*

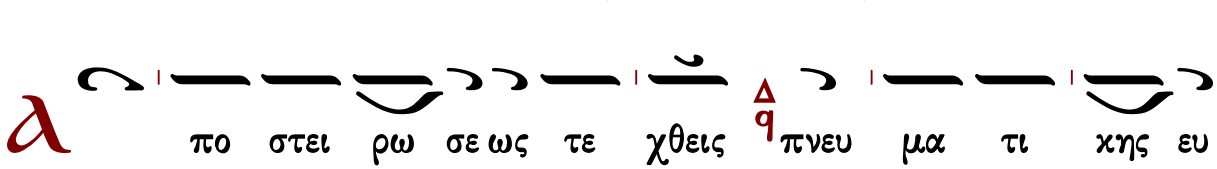

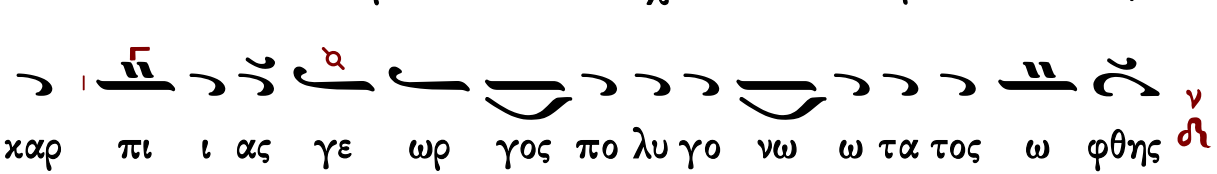

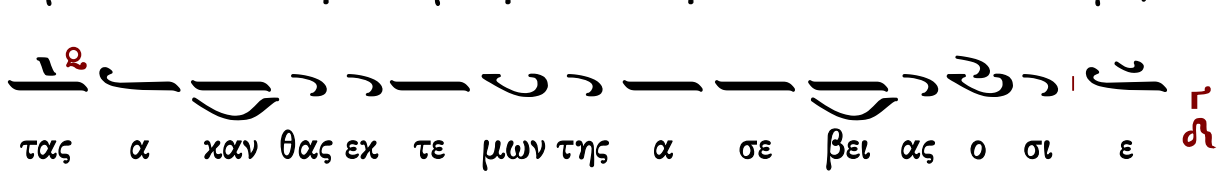

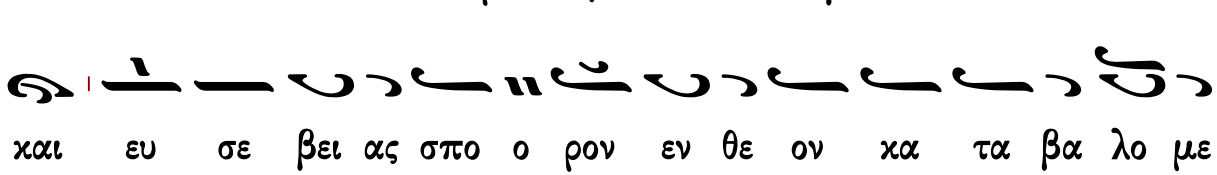

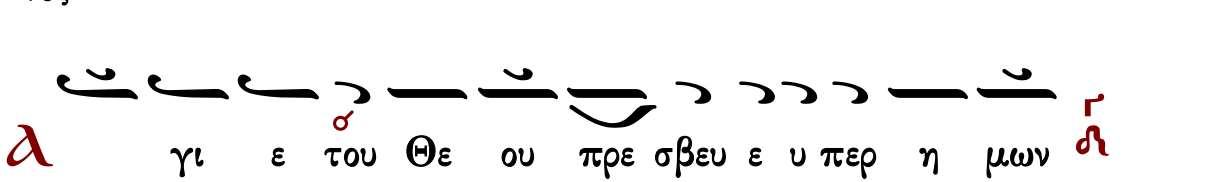

Ι

ε ρουρ γος υ περ φυ ων και μυ στι χων θε α

μα α των θε ο φο ρε γε γο νως τους α πι στους

προσ ε νη νο χας Χρι στω θε ο πρε πως πι στευ ον

τας ταις δι δα χαις σου πα α τερ δι δα σκο με νους

τα χρειτ το να

Δ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Π

υρ πο λου με νη τη ψυ χη και τε τρω με νη τω

πο θω του Χρι στου τας πυ ρι φλε χτους εν ε ε

δρας των δαι μο νων εκ φυ γων τη δρο σο βο λω χα ρι

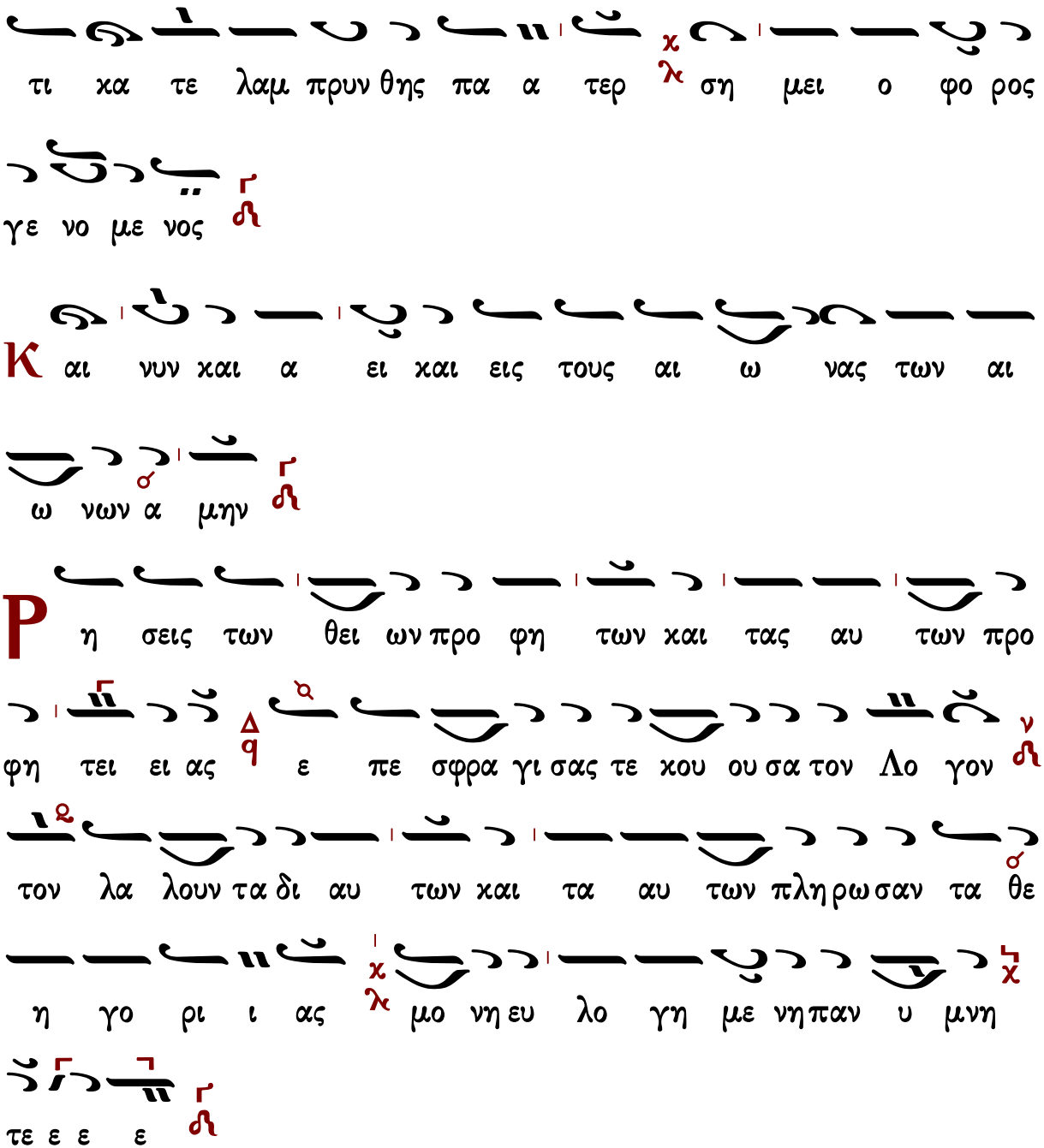

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Συναπτὴ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.303*

Є

γ χρα τει ας ε λαι αι ω την της ψυ χης

εκ πλη ρω σας λαμ πα α δα πνευ μα τι κως πο

θω ων την α ει φω τον του Νυμ φι ου σου ε λευ σιν

προσ ευ χαις α γρυ πνοις ε τη ρη σας ο σι ε και νυμ

φω νι του του ευ φραι νη μα κα ρι ε ο ο θεν

ε πα ξι ως την τρυ φη ην ε κο μι σω την ο ον

τως α ει ζω ον και θαυ μα των εν ερ γει αν θε ο φο

ρε Ε ευ θυ μι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω των

πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ

τα ζου σι πο πο θω την α γι αν μνη η μη ην σου

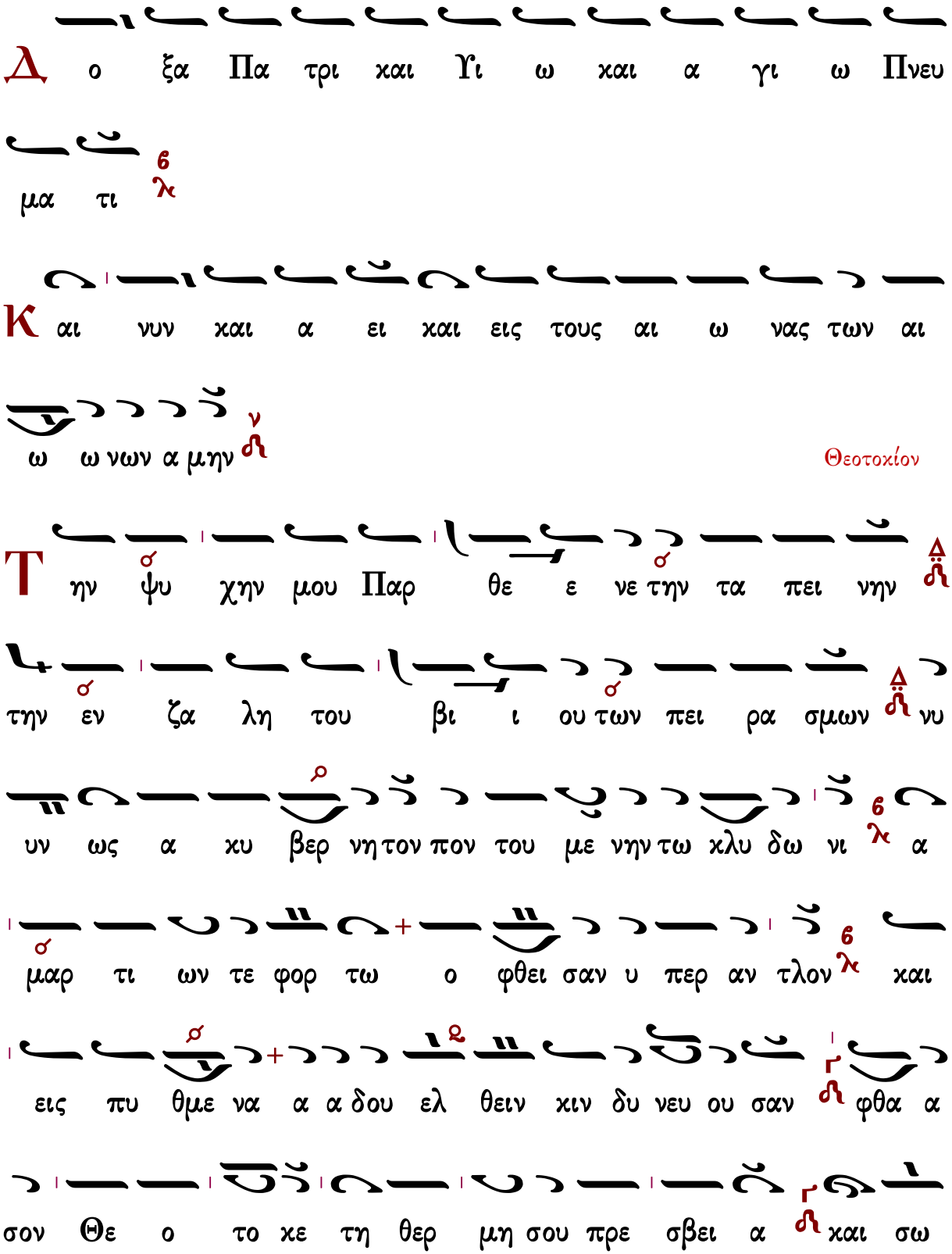
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Θεοτοχίον
Τ ην ψυ χην μου Παρ θε ε νε την τα πει νην
την εν ζα λη του βι ι ου των πει ρα σμων νυ
υν ως α κυ βερ νη τον πον του με νην τω κλυ δω νι α
μαρ τι ων τε φορ τω ο φθει σαν υ περ αν τλον και
εις πυ θμε να α α δου ελ θειν κιν δυ νευ ου σαν φθα α
σον Θε ο το κε τη θερ μη σου πρε σβει α και σω

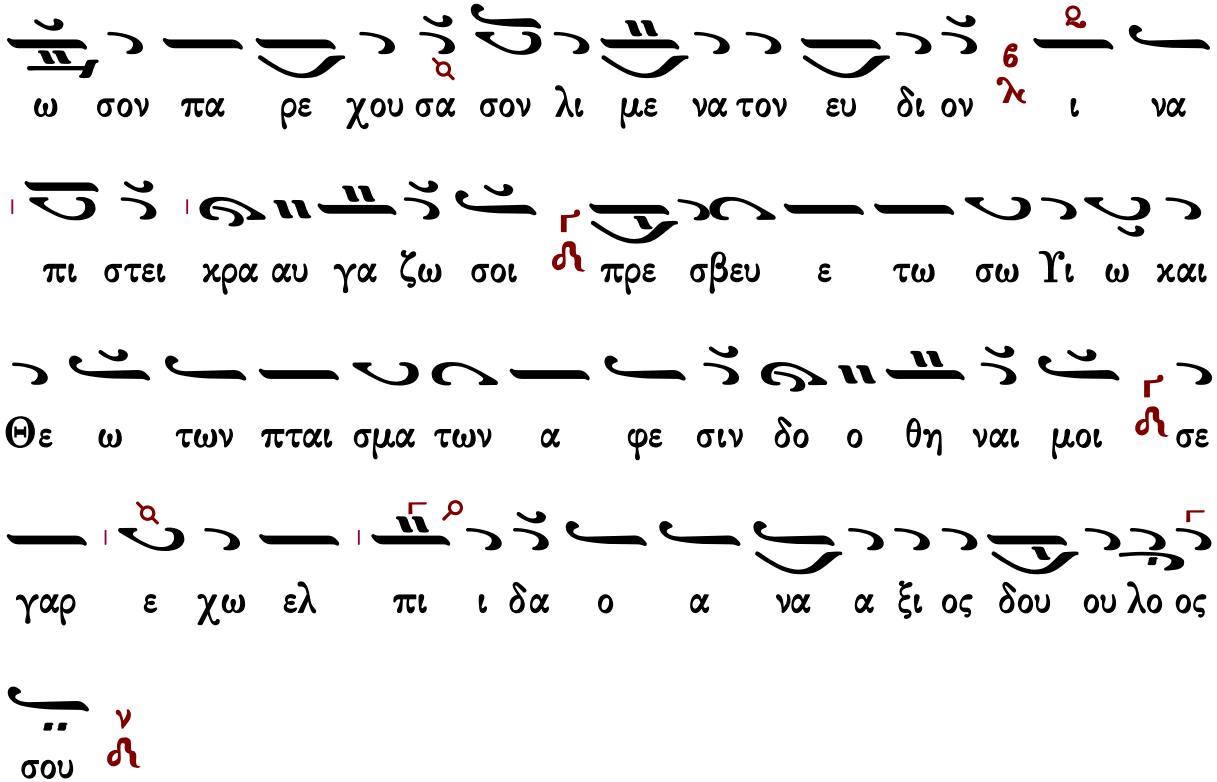

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ᾠδὴ δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

Σύντομοι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄ — **Ἦχος ἡ Γα** — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.286#

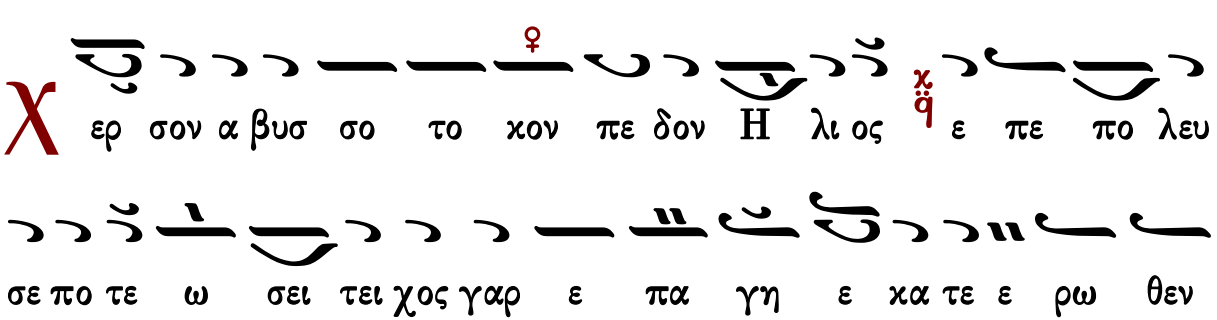

υ υ δωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ουν τι και

θε α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι

ω εν δο ξως γαρ δε δο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ΄

Το στε ρε ε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι θο

ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν

ην ε κτη σω χορὸς α΄ τω τι μι ι ω σου αι αι μα α

τι

ᾠδὴ δ΄

Θε κα α λυ ψεν ου ρα νους η α ρε τη σου Χρι

στε της κι βω του γαρ προ ελ θων του α γι α σμα

τος σου της α α φθο ο ρου μη τρος εν τω να ω της δο ξης

σου ω φθη ης ως βρε φος αγ κα λο φο ο ρου ου με ε νος και

ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης αι νε ε σε ε

ως

ᾠδὴ ε′

ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν θρο νω

ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο

ρου ου με ε νον ω τα α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει

δον σω μα του με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και

ει ρη η νης δε σπο ο ζο ον τα

ᾠδὴ ς′

θ βο ο ο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε ε

σβυς τοις ο φθαλ μοι οις τοσω ω τη η ρι ι ον ο λα

οις ε πε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου

ᾠδὴ ζ΄

C ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο ο γη η σα

αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω εν οι κη σαν τα Θε

ον Λο ο γον υ μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου ουν

τες ευ λο γη το ο ος ο Θε ος ο των πα τε ε

ρων η μων

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν το

ον Κυ ρι ι ον

α στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες οι θε ο

σε βει α προ ε στω τες νε α νι ι αι τη φλο

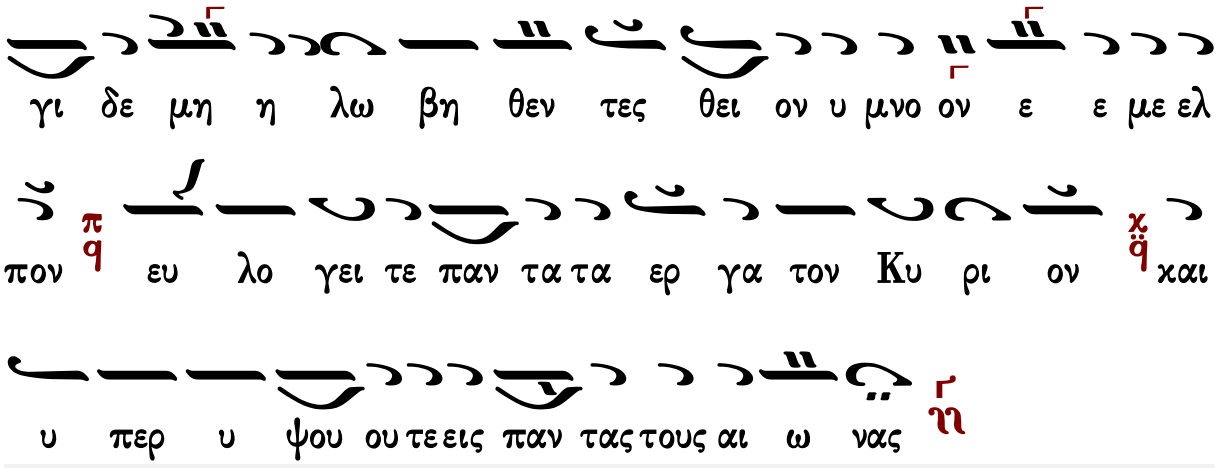

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Τιμιωτέρα Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Θὶς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφράς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ᾠδὴ α'

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.65/512*

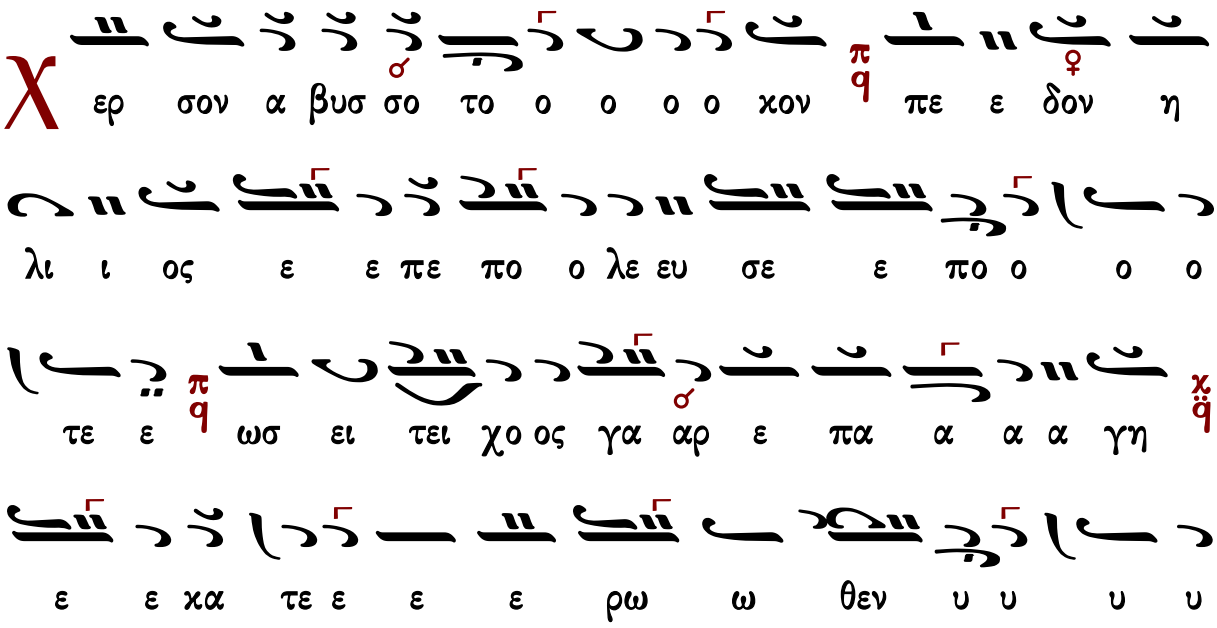

δω ωρ λα ω πε ζο ο πο ον το πο ρου ου

ου ου ου ουν τι ι και θε α ρε ε στω ως με ελ

πο ο ο ον τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι

ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα

α σται

διασκευή

ερ σον α βυσ σο το ο κον πε ε ε ε δον η

η λι ι ος ε πε πο ο λε ευ σε ε ε πο ο τε

ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α γη ε

κα τε ε ρω ω θεν υ υ υ υ δω ωρ λα

ω πε ζο πον το πο ρου ου ου ου ουν τι ι και θε

ᾠδὴ γ′

διασκευὴ

T
α μα ω ω ω ω ω ε ε ε ρε ε στε ο
ων ω τω ο ο θο οι οι ποι ε ε ε σοι ι πι ε των
ε ε ε ι ι ρι υ Κυ σον ω ω ω ω ε ε ρε στε
η η η ι ι ι α αν ι ι σι χλη χκ ε Ε την
ω ι ι ι μι τι ω τω σω η η χτη ε ε ην
τι α μα ι ι ι ι ι ι ου οι σου

ᾠδὴ δ΄

e
α α η ους ου ου ρα ου ου εν ψε λυ κα
ε ε στε ι ι ι Χρι ου σου η τη ε ε ε ρε
γι α α α ου του θων ελ ε ε προ γαρ του βω κι της
ο ο ο φθο α της ου σου ος ο ο το σμα α α

ρου ου Μη η τρο ο ος χq εν τω ω να ω ω τη ης δο ο

ο ξη η η ης σου ου πq ω ω φθη η ης ω ως βρε

ε ε φος χq α αγ κα λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε

ε νο ος πq και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν

τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε ε σε ε

ως μq

διασκευὴ

κα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α

ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε χq

της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του α γι α

σμα α α το ο ος σου ου χq της α φθο ο ο ρου ου

Μη η τρο ος εν τω να ω ω ω της δο
ο ξη ης σου ω ω φθη η η ης ω ως βρε ε ε φος
αγ χα λο φο ρου ου ου με ε ε ε νο ος χαι ε
πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν τα α της σης αι αι
νε ε ε ε ε ε σε ε ως

ᾠδὴ ε′

Ω
ς ει δε εν Η η σα ι ι ι ι ας συ υμ
βο ο λι ι ι χω ω ως εν θρο νω ε ε
ε πηρ με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον υπ αγ
γε λω ων δο ο ο ξης δο ο ρυ υ φο ρου ου ου με
ε ε ε ε νο ον ω τα α α α α α α α α

ἄλλη γραμμὴ

ᾠδὴ ς′

διασχευὴ

ᾠδὴ ζ΄

οι χη η σα αν τα Θε ο ο ον Λο ο ο ο γο
ον υ μνου ου ου ου με εν ευ σεσ βως με ε ε
λω ω δου ου ουν τε ες ευ λο γη το ο ο ος ο Θε
ο ο ος ο των πα α τε ε ε ε ρω ων η η μω
ων

ᾠδὴ η′

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
μεν τοον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον
α στε ε κτω πυ ρι ι ι ι ε εν ω θε ε
ε εν τες οι οι θε ο σε βει ει ει α ας προ ο
ε ε στω ω ω τες νε ε α νι ι ι ι αι

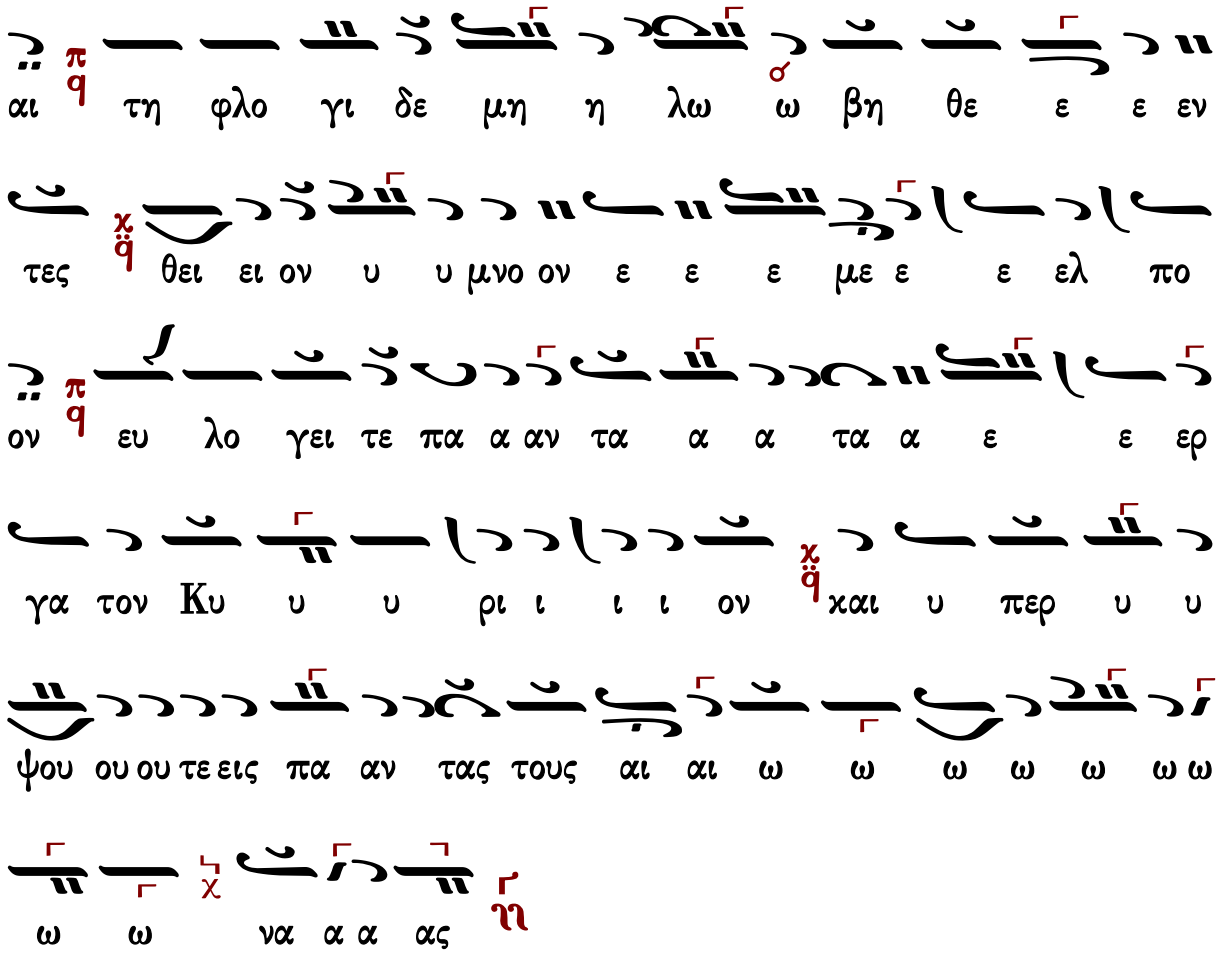

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος ἠ Γα

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Γα Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

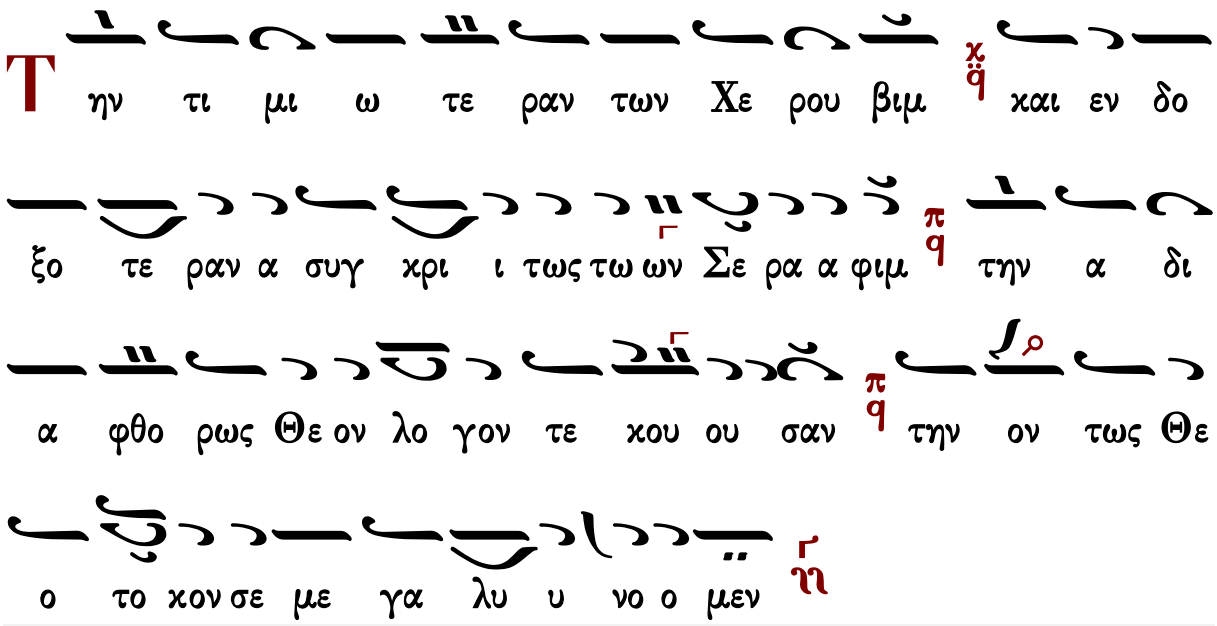

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.24#

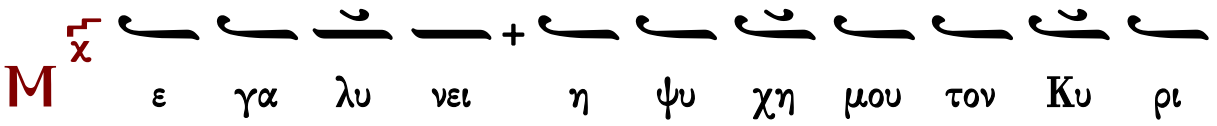

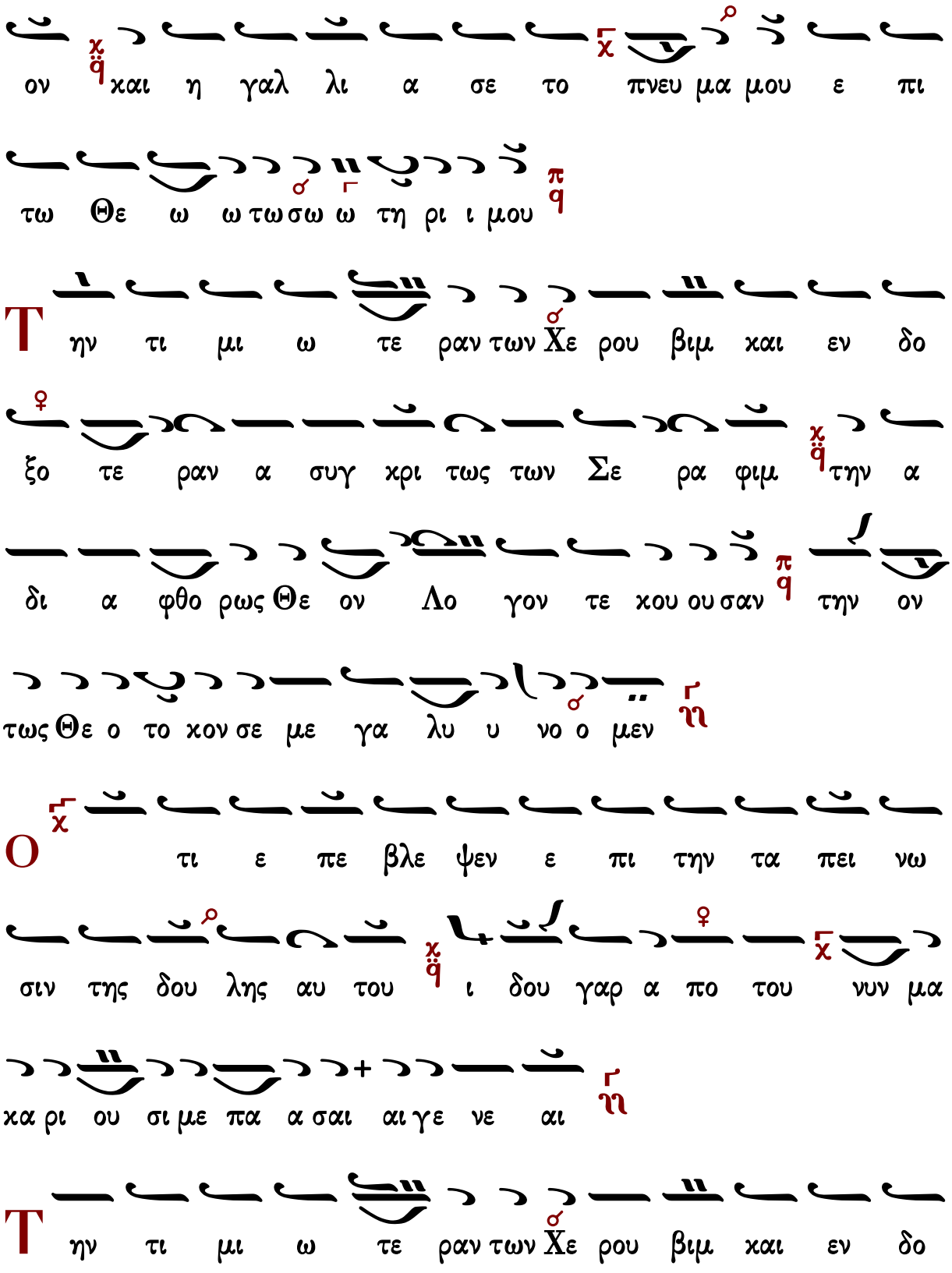
ον χαι η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι
τω Θε ω ω τω σω ω τη ρι ι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα
χα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

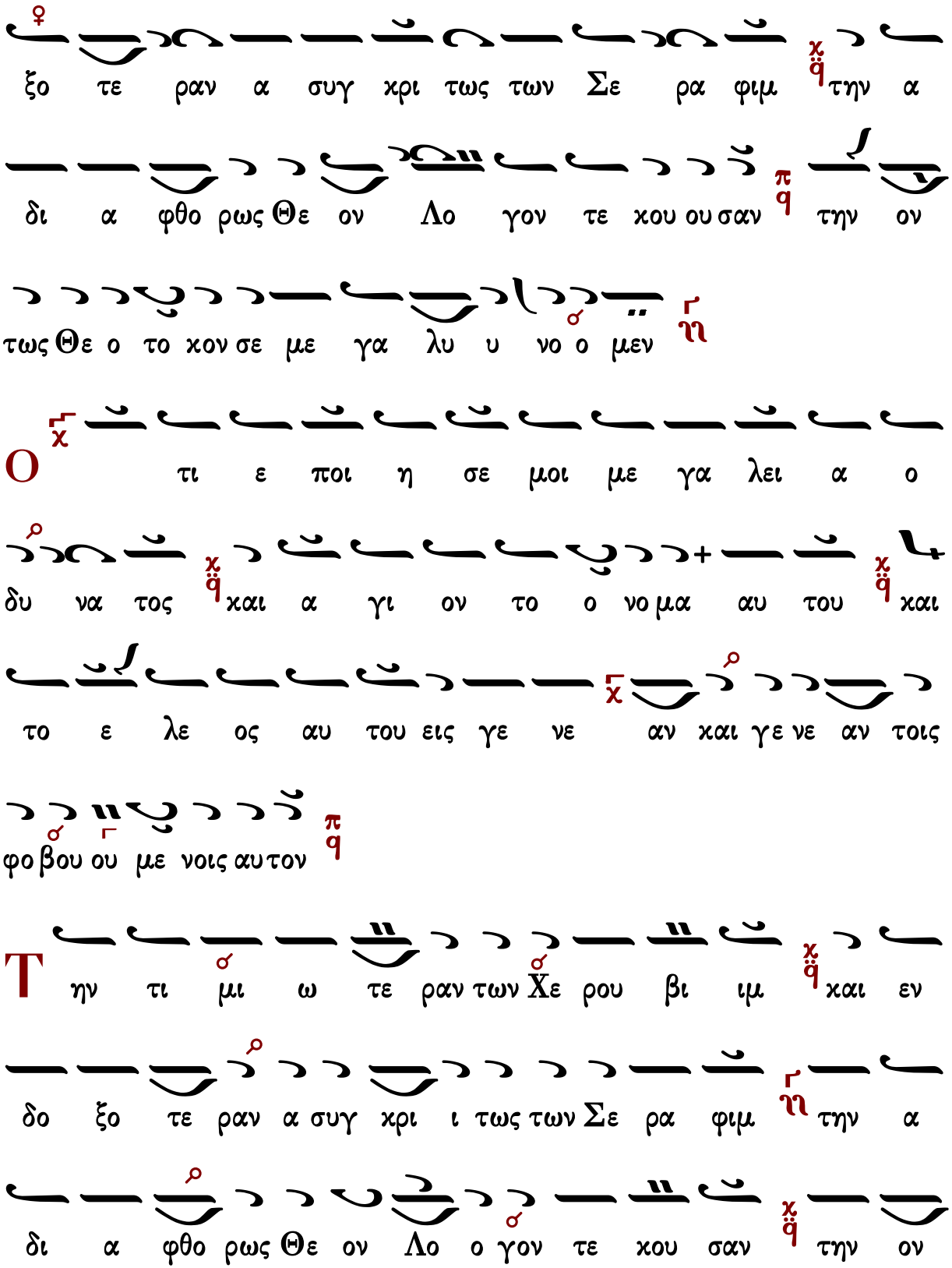
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και
το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις
φο βου ου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον

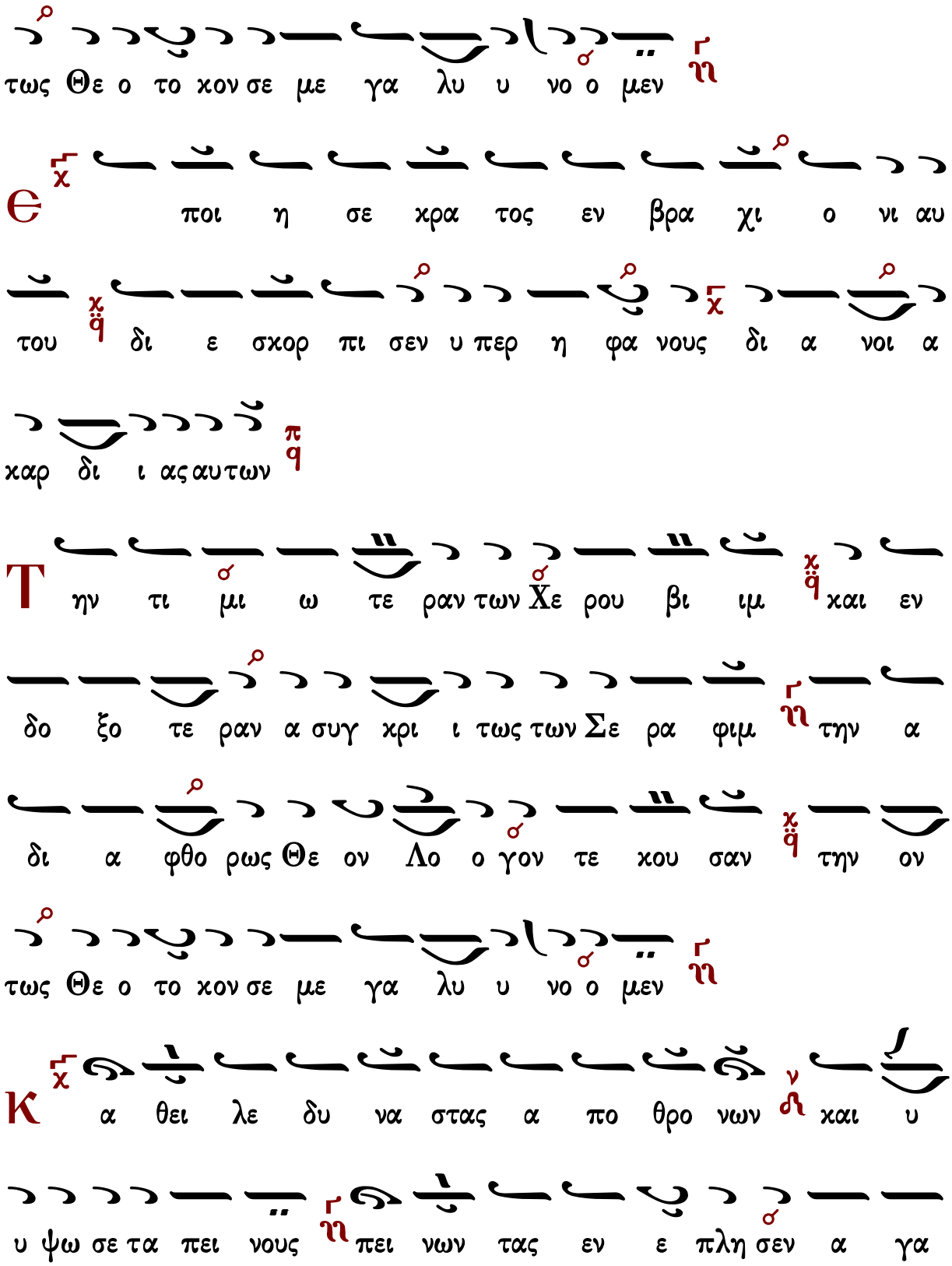
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ι ας αυτων
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
α θει λε δυ να σταν α πο θρο νων και υ
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν την ο ο

ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς

τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι

αυτου ε ως αι ω ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν

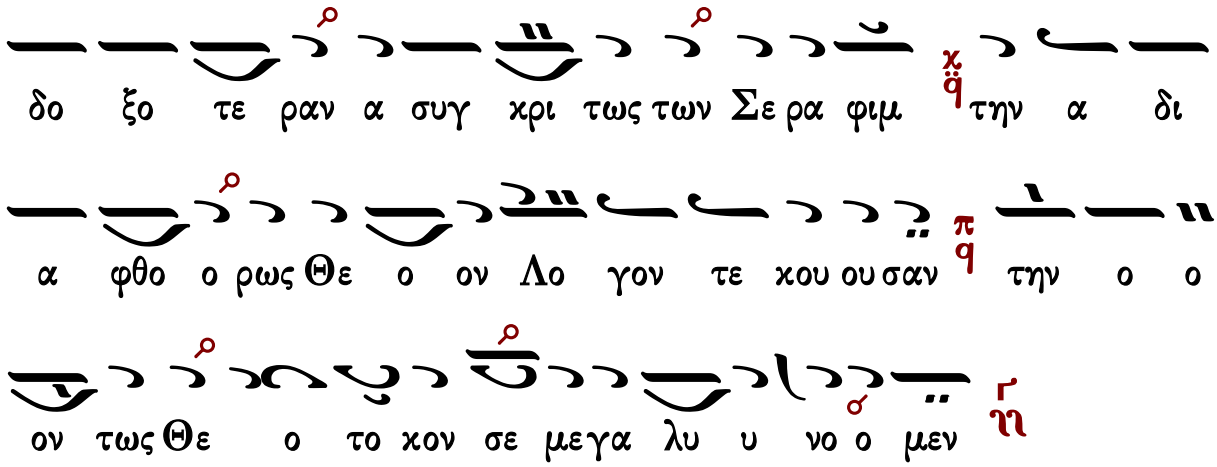

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Πέτρου Λαμπαδαρίου (σύντομος)

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος ἡ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.293#

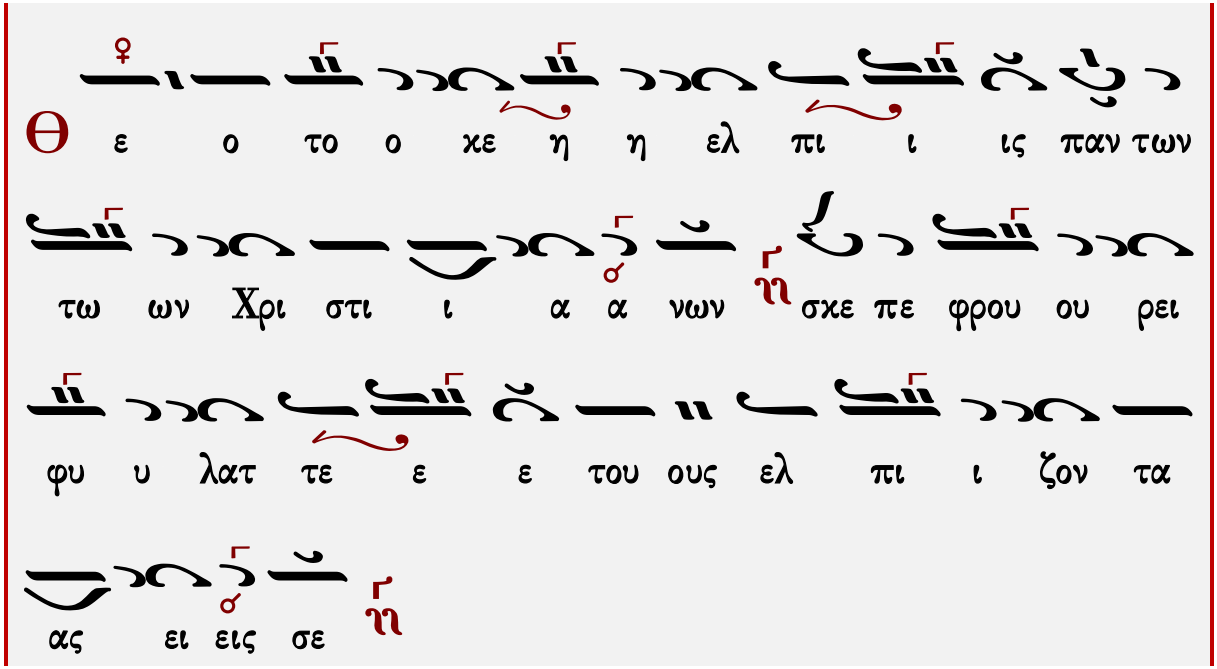

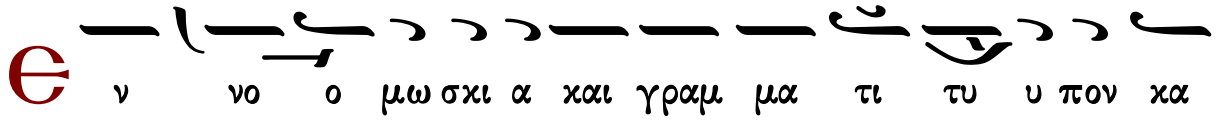

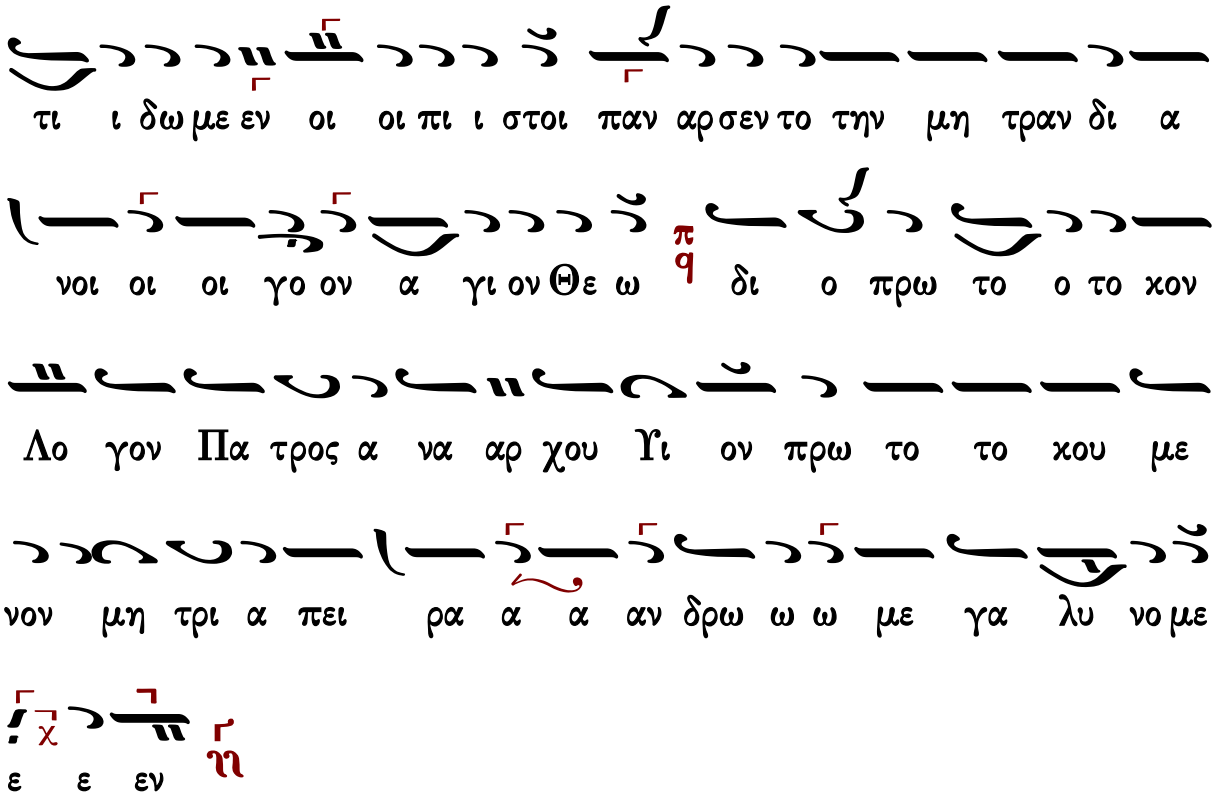

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (σύντομος)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.74/521*

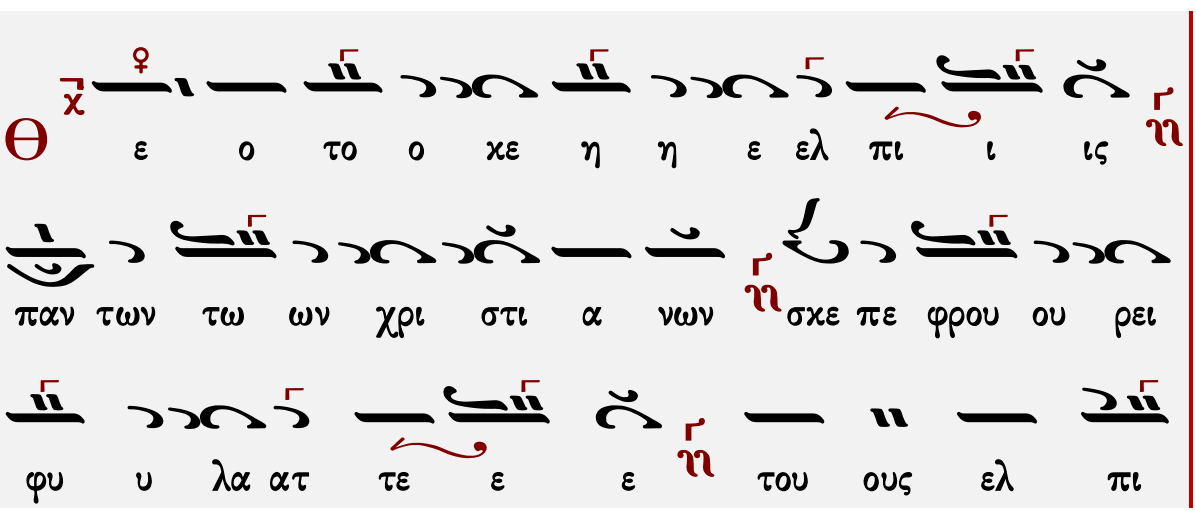

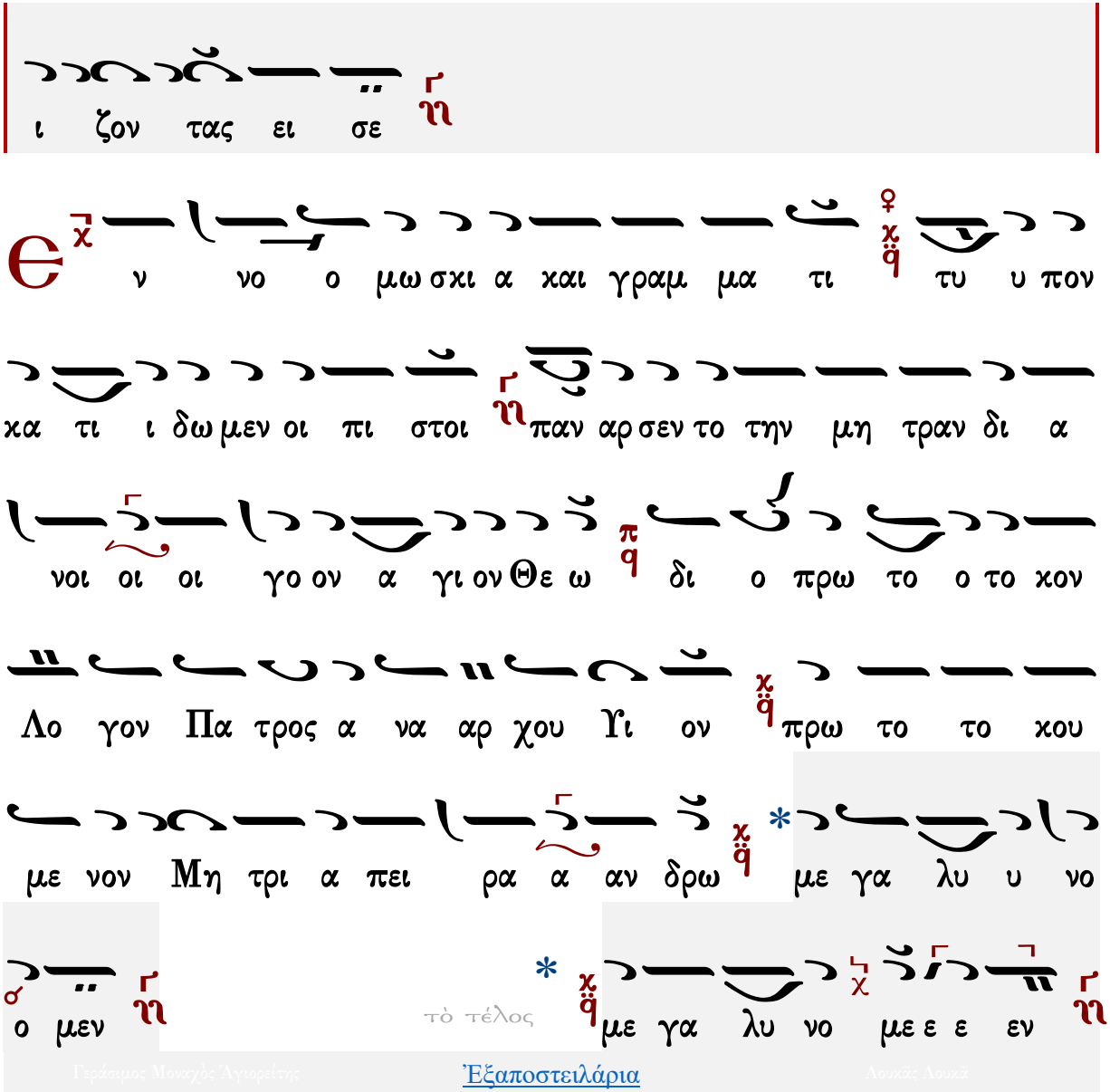

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.50#

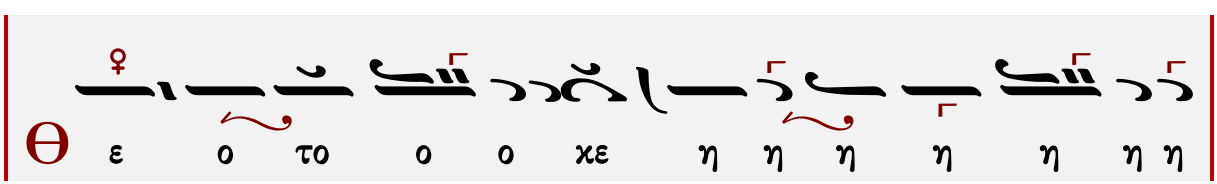

ο ο λο χον ο το ο ο ο το ο προ ο δι π/q ω ω
ο ο ο ο Θε ον ο ο α α γι ι ο γο ο ον ο ο ο ο νοι
ι στοι οι π/q πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α
ι τυ υ υ πον χα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι
ν νο ο μω σκι ι α α και γρα α αμ μα τι ι ι
τα α ας ει εις σε η
ε ε ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον
ου ου ρει ει φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε
τω ω ω ω ων χρι στι ι ι α α νων η σκε πε φρου
ε ελ πι ι ι ι ι ις η πα αν των

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐξαποστειλάρια | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.75/522*

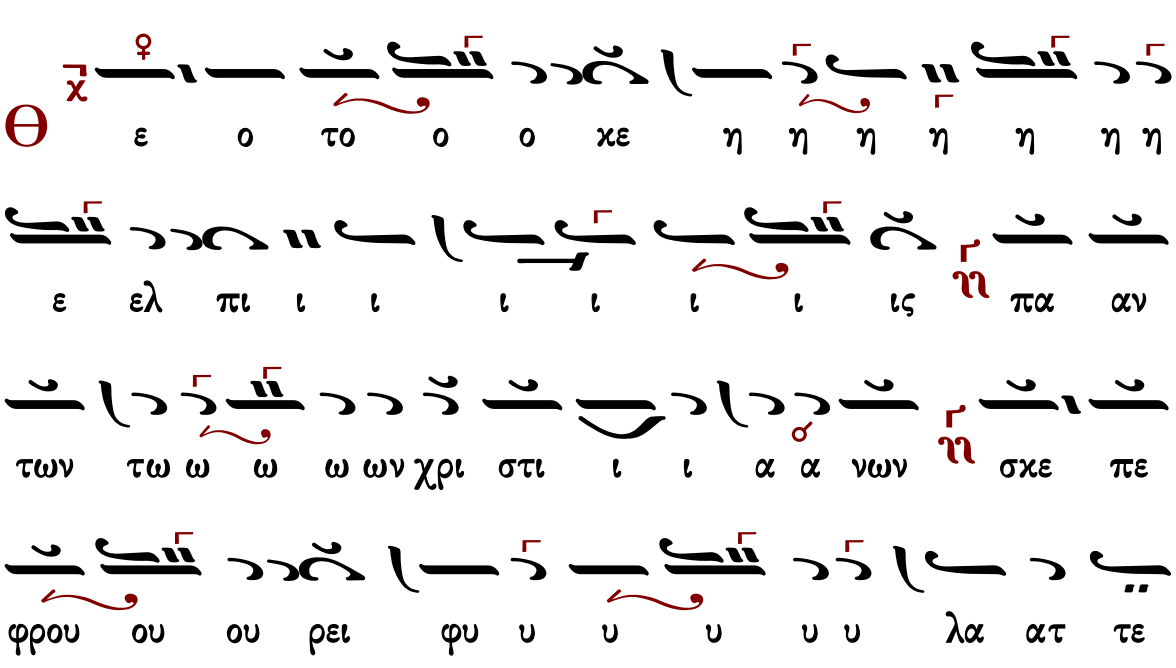

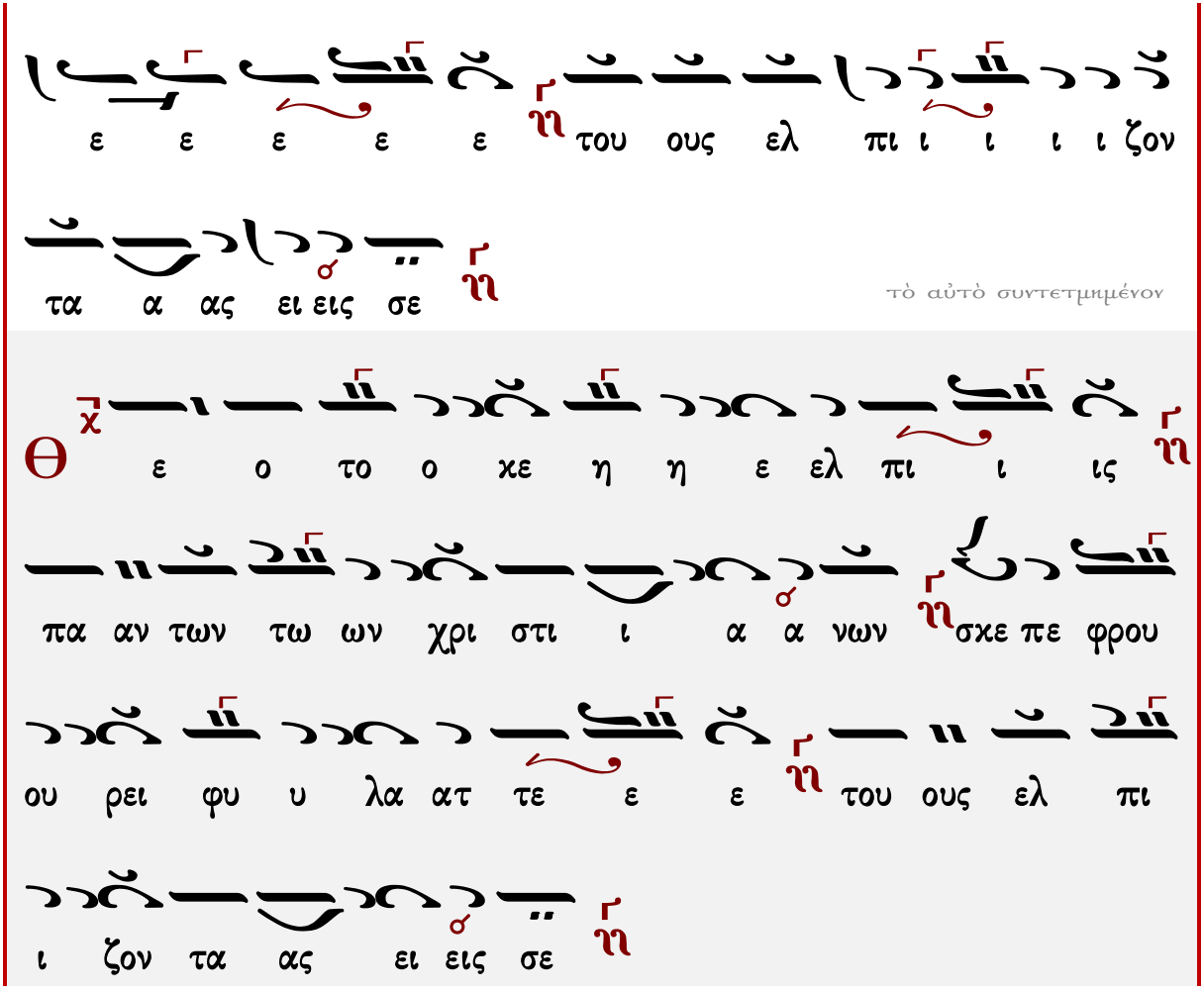
ε ε ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον
τα α ας ει εις σε
τὸ αὐτὸ συντετμημένον
Θ ε ο το ο κε η η ε ελ πι ι ις
πα αν των τω ων χρι στι ι α α νων σκε πε φρου
ου ρει φυ υ λα ατ τε ε ε του ους ελ πι
ι ζον τα ας ει εις σε
ϵ ν νο ο μω σκι ι α α και γρα α αμ μα τι ι ι
ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι
ι στοι οι πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α
νοι οι οι οι γο ο ον α γι ι ο ο ον Θε ε ε ε

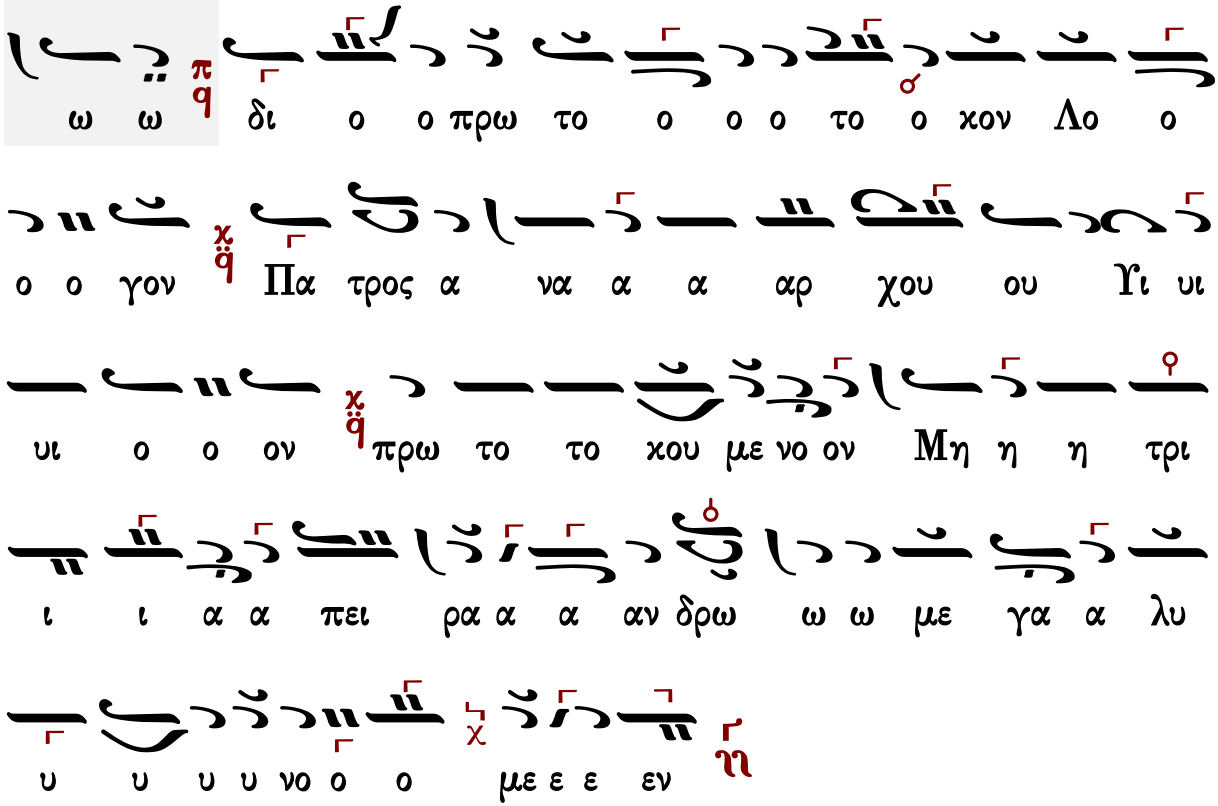

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξαποστειλάρια τοῦ ὁσίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.306*

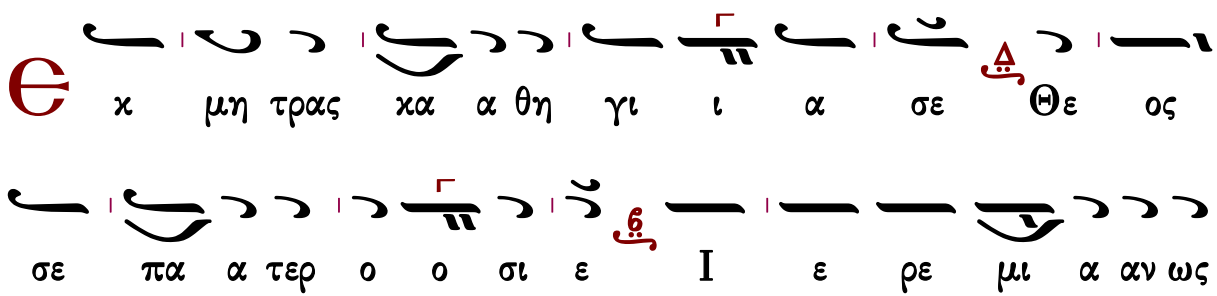

πα α α λαι και Σα μου ηλ θε ε ο φο ο
ρε προ φη την θει ει ον δει ει ξας σε τε
ρα τουρ γε ε Ευ θυ υ μι ε των αγ γε λω ων ο
μο ο σχη νε μεθ ων μνη μο νε ευ ε πα αν των
των σε πι στως α α νυ μνου ουν των
ς πα λαι του ου βλα στη η σαν τος Προ δρο
μου θει ει ος α αγ γε λος εκ στει ρευ ου ση ης νη
δυ υ υ ος τον σον κα τηγ γει ει λε το ο κον
δι ο και του ου του γε ε γο νας εκ μα γει
ο ον Ευ θυ υ μι ε βα πτι στης ο ο ρε σι ι τρο

φος α χτη μων α α οι χος πα σι χα ρι σμα

σι δι ι α λα αμ πων

Θεοτοχίον

Є ν δυ ο ται αις θε λη η σε σι και φυ σε

σι ι παν α α μω με μι α δε τη υ υ πο

στα α α σει τι χτεις Θε ον α α πορ ρη η

τως τον δι η μα ας πτω χε ευ σαν τα με

χρι σταυ ρου ου θε λη η μα τι και η μιν χα α ρι σα

α με νον τον της Θε ο τη η τος πλου ου τον Θε

ο χυ η το ορΠαρ θε ε νε

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἦχος λ π ν Νη

Πανδέκτη-Ὄρθρος
1851 σ.536*

Π α α α α σα πνο ο η η η η η η η η λ

αι νε σα α α α τω ω ω ω το ο ο ον Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ιι ι ι ον ν αι νει ει ει

ει ει ει ει τε ε τον Κυ υ ιυ υ υ υ υ ρι ι ι

τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ο ο ον ν ε εκ

των ου ου ου ου ρα νω ω ω ω ιω ω ω ω ων ν' αι

νει ει ει ει ει τε ε α α αυ το ο ον ε εν τοι

οις υ υ ψι ι ι ι ιι ι ι στοις ν σοι πρε ε ε ε ε ε

ε πει ν υ υ υ μνο ο ο ο ο ο ο ο ος τω ω ω

ω ω ω Θε ε ε ε με ε ε ω
ι νει ει ει ει ει ει τε αυ το ο ο ο ο ο
ο ον πα α α αντες οι οι οι οι οι α α α αγ γε
ε ε ε λοι οι οι οι οι α α α α ια α αυ του
αι νει ει ει ει ει ει τε ε ε με ε ε ε ε ε
α α α α α α αυ το ο ο ο ο ο ο ο
ον πα σαι αι αι αι αι αι δυ να α α α α α μει ει
ει ει εις α αυ του ου ιου ου ου ου ου σοι οι πρε
ε ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μνο ο ο ος τω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.228*

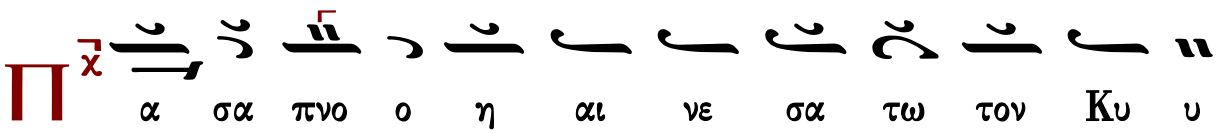

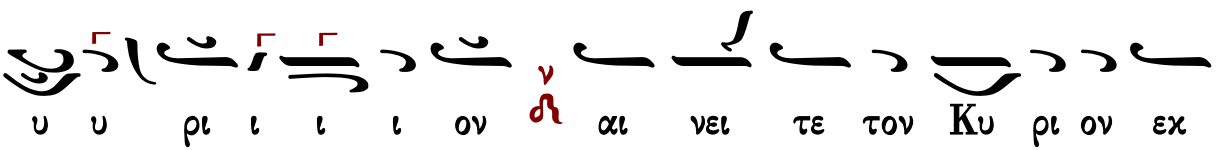

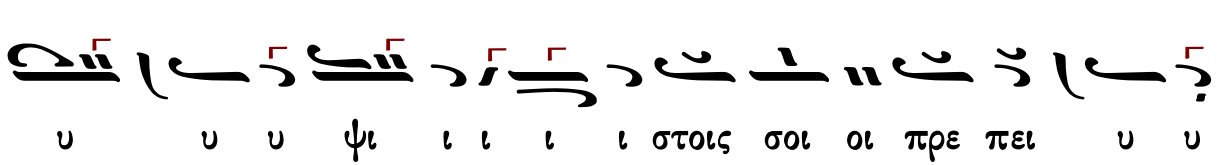

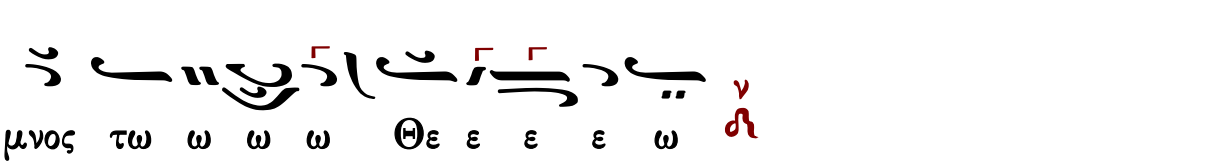

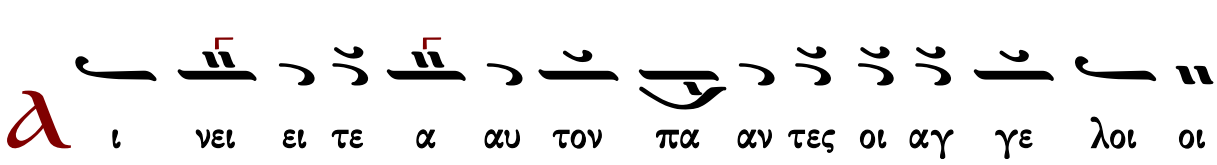

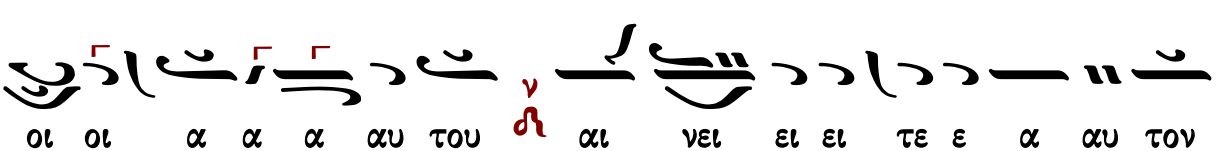

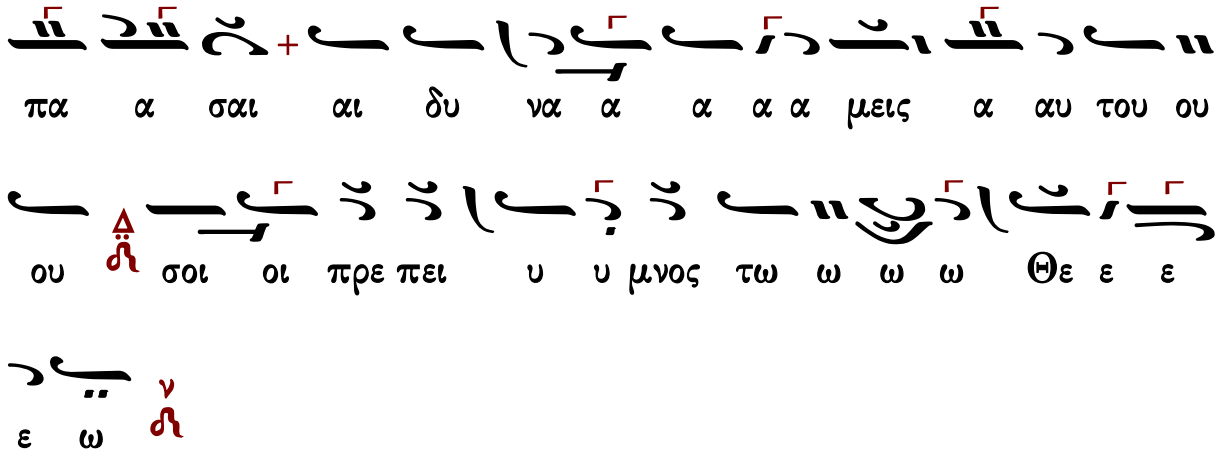

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.420#

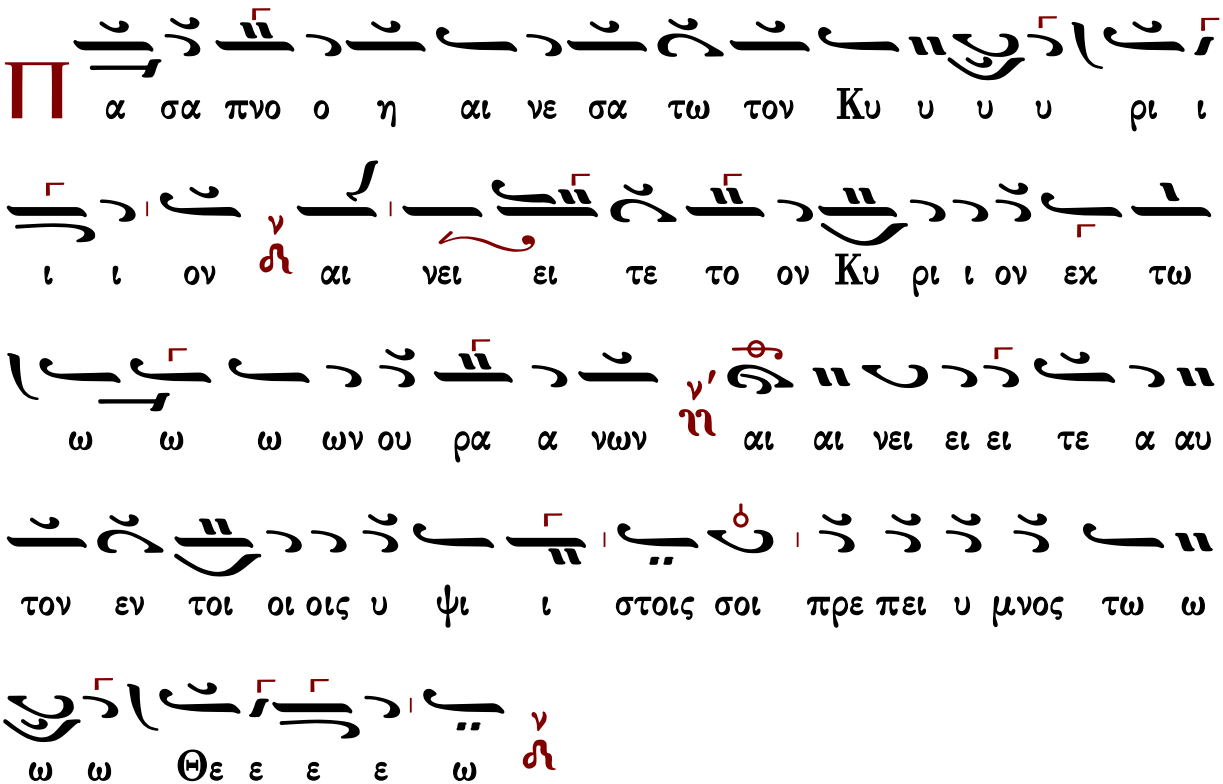

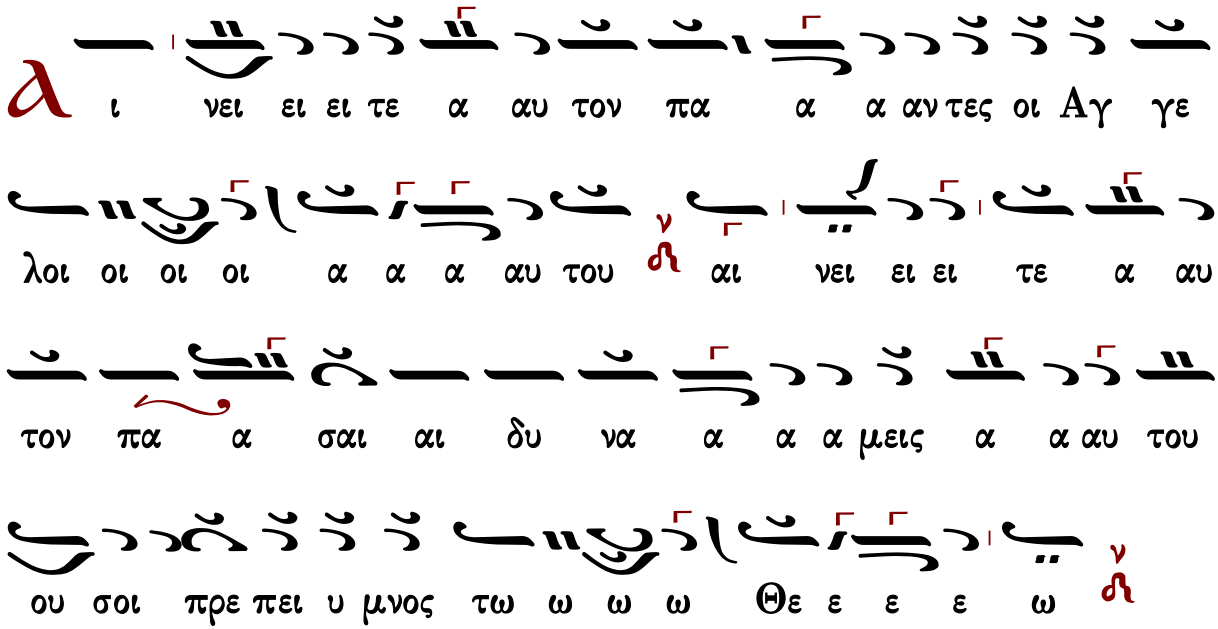

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἡ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.141*

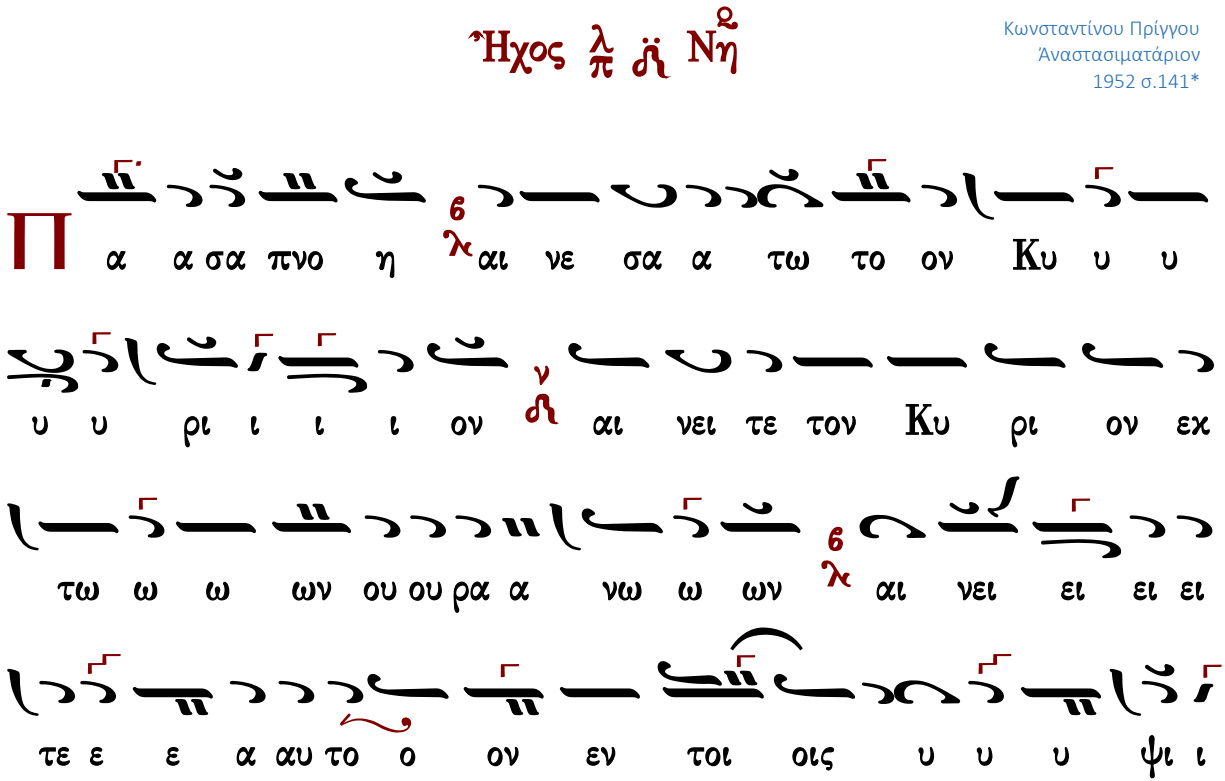

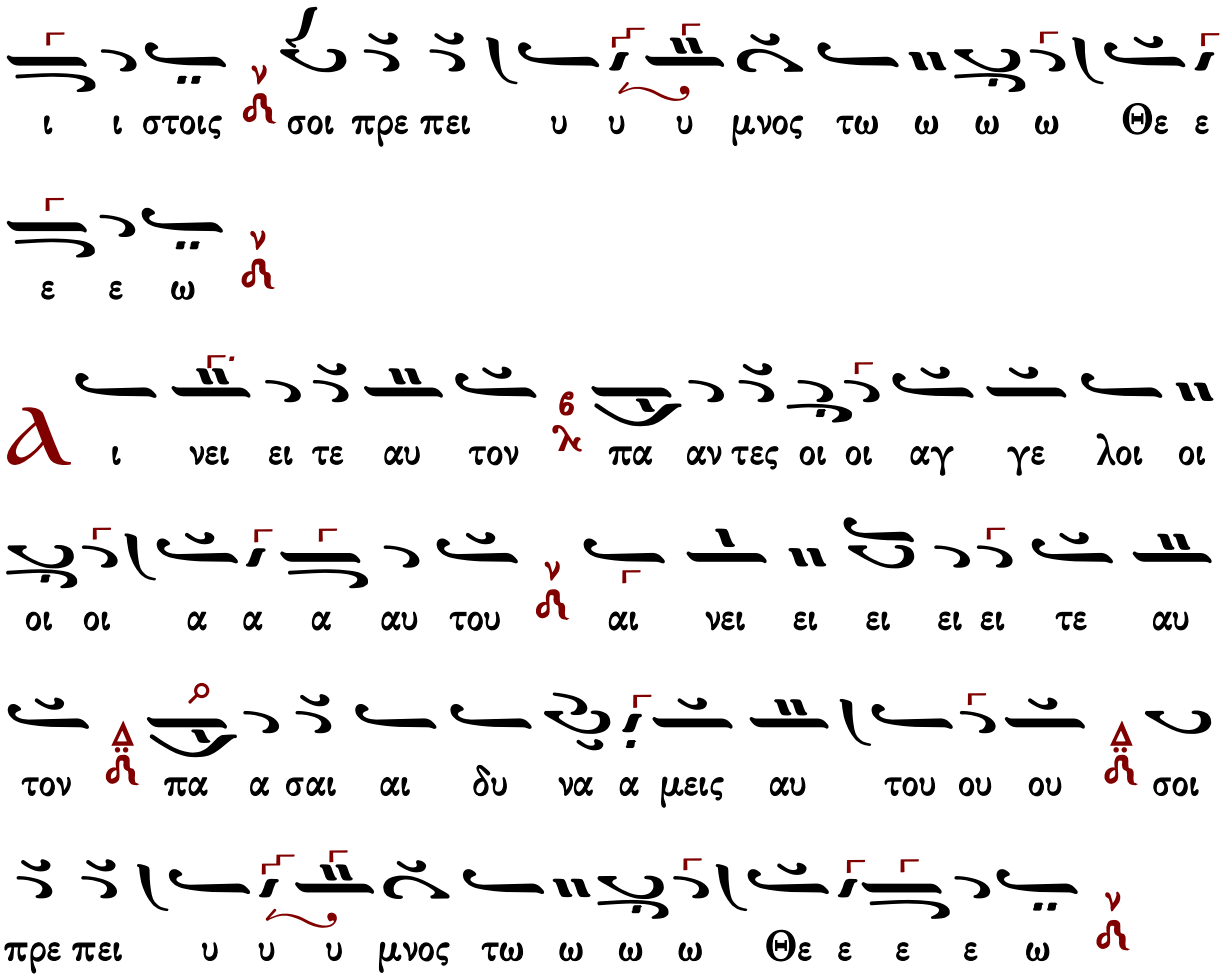

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.516*

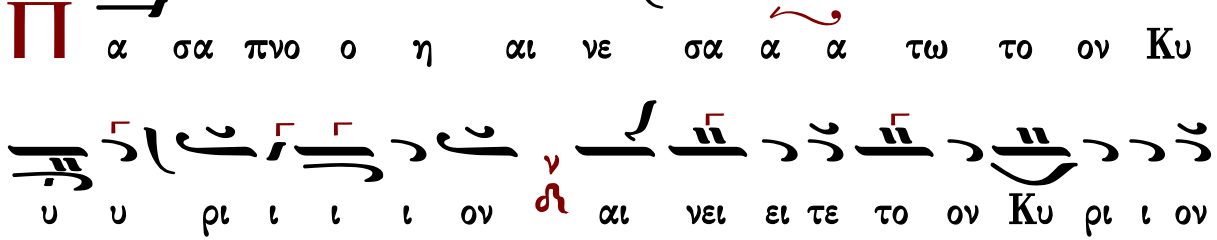

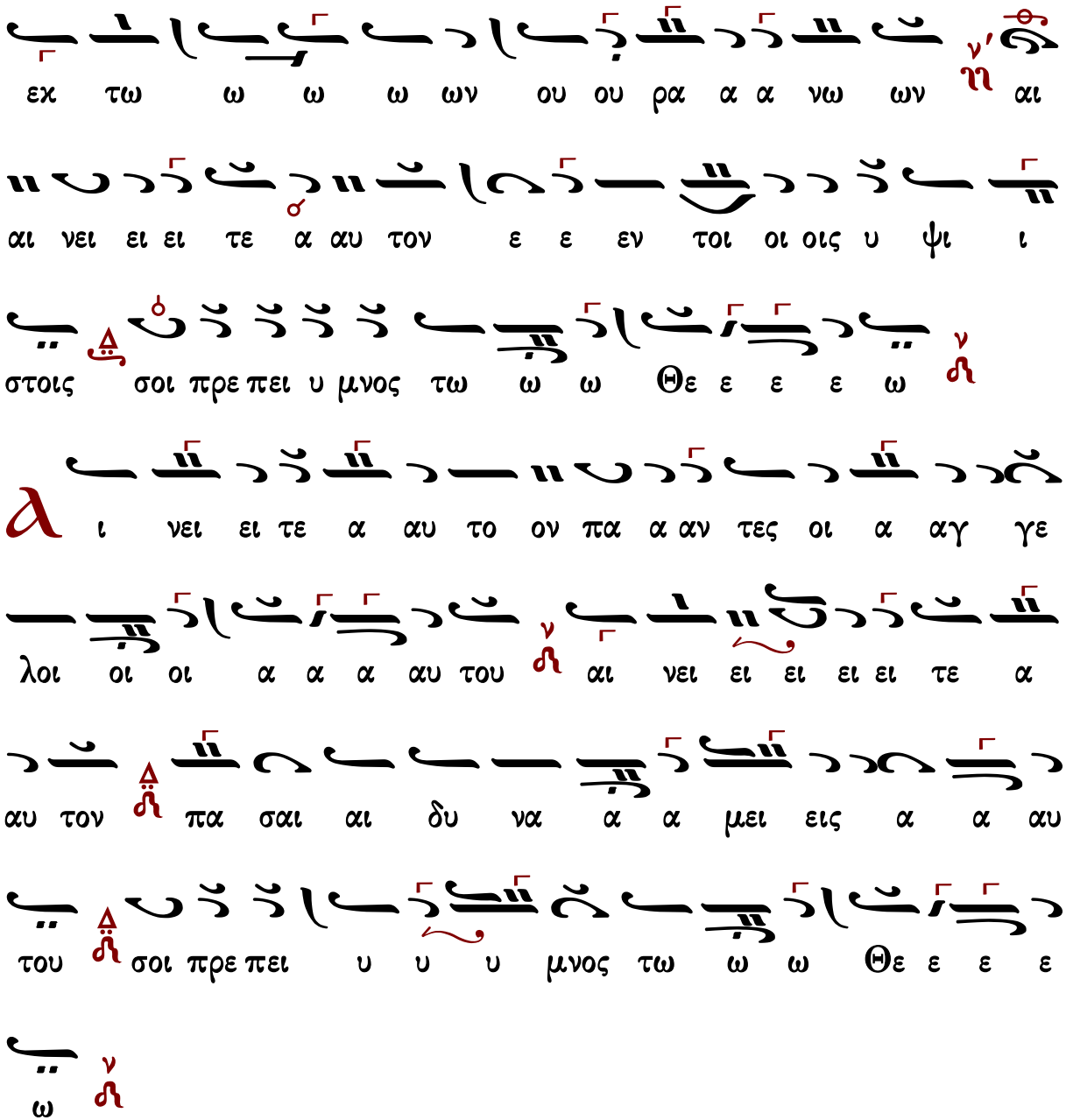

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.136*

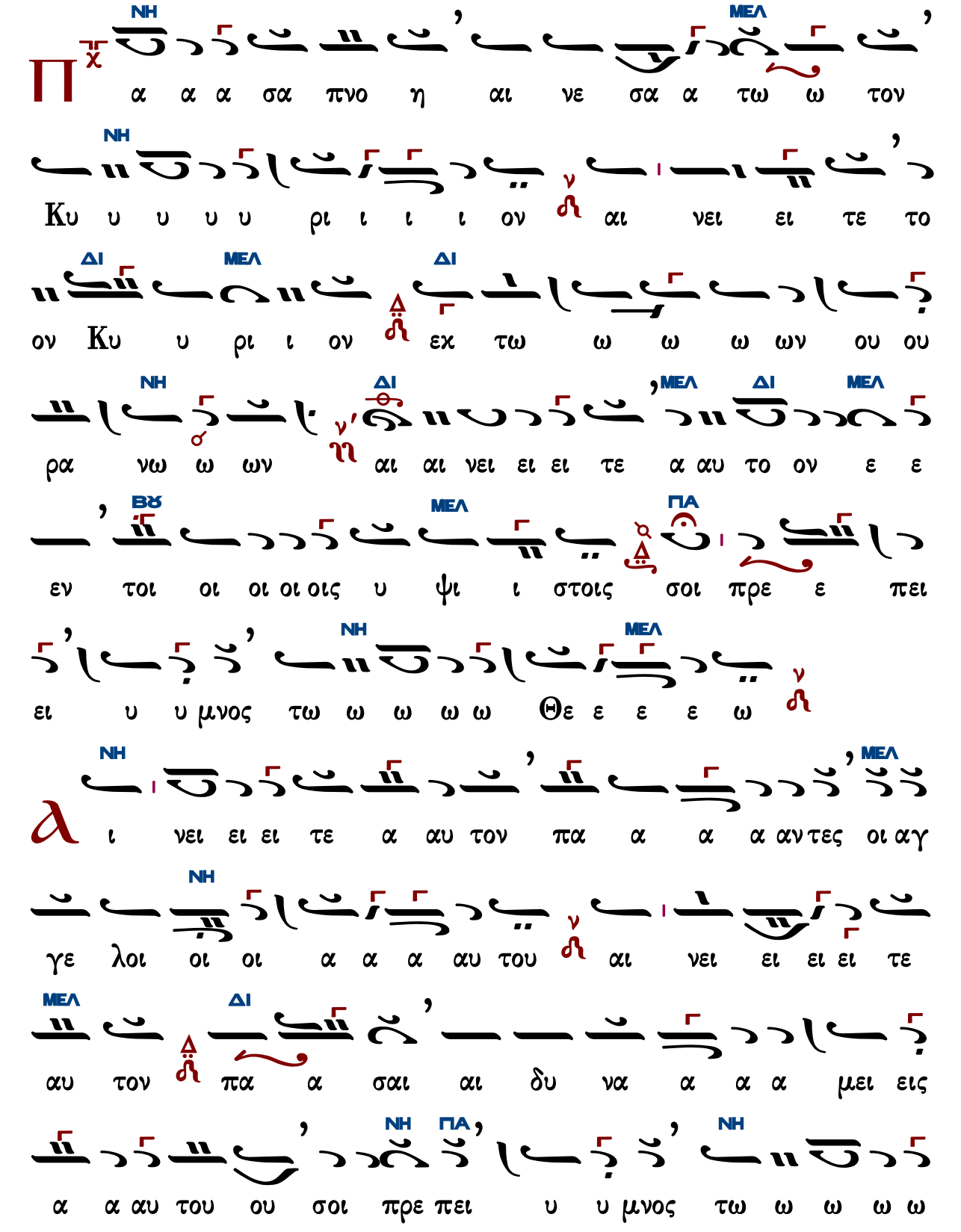
ΝΗ ΜΕΛ
Π α α α σα πνο η αι νε σα α τω ω τον
ΝΗ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το
ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
ον Κυ υ ρι ι ον εχ τω ω ω ω ων ου ου
ΝΗ ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
ρα νω ω ων αι αι νει ει ει τε α αυ το ον ε ε
ΒΧ ΜΕΛ ΠΑ
εν τοι οι οι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
ΝΗ ΜΕΛ
ει υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
ΝΗ ΜΕΛ
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α α αν τες οι αγ
ΝΗ
γε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει τε
ΜΕΛ ΔΙ
αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μει εις
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
α α αυ του ου σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω ω ω

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ381*

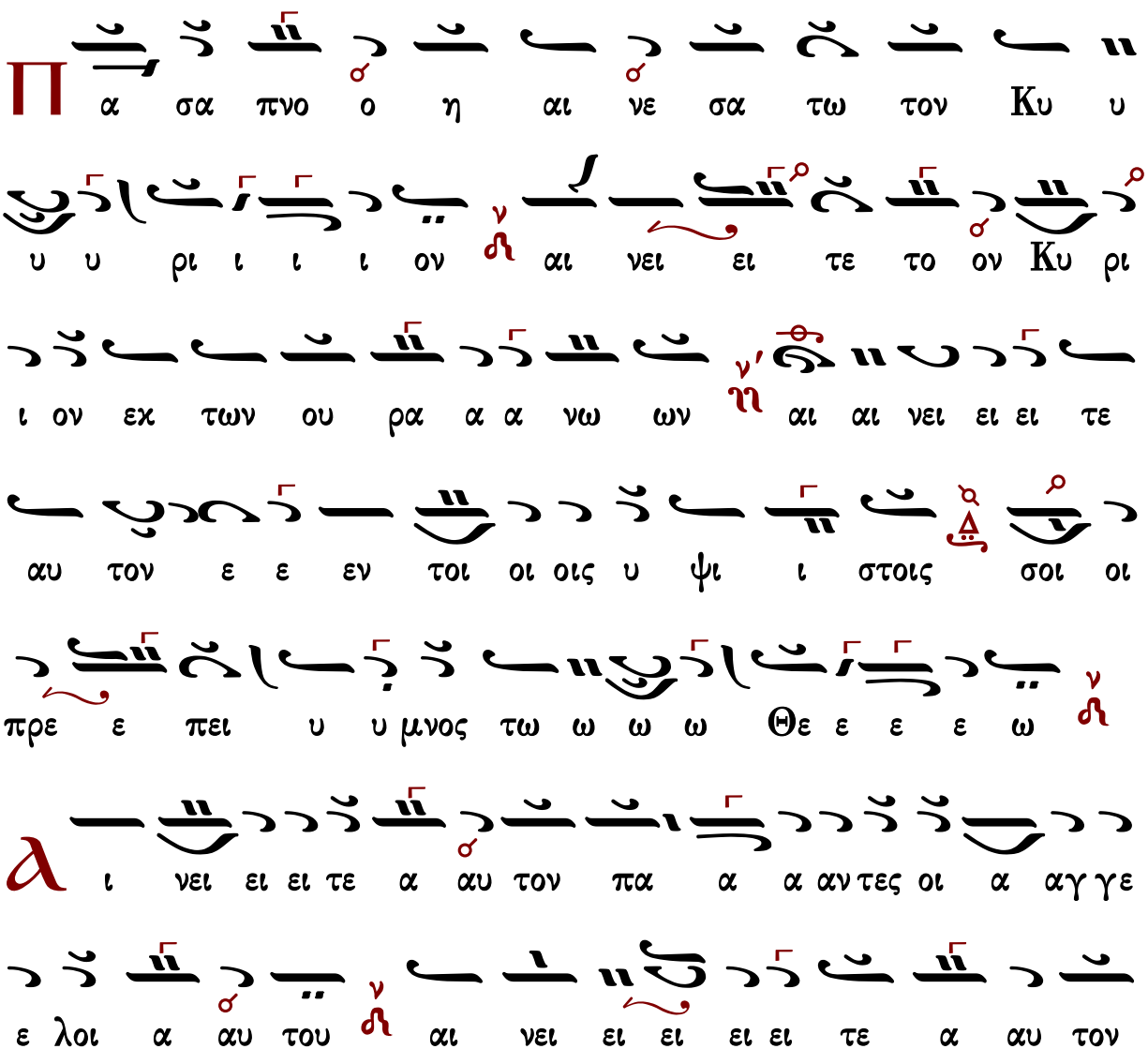

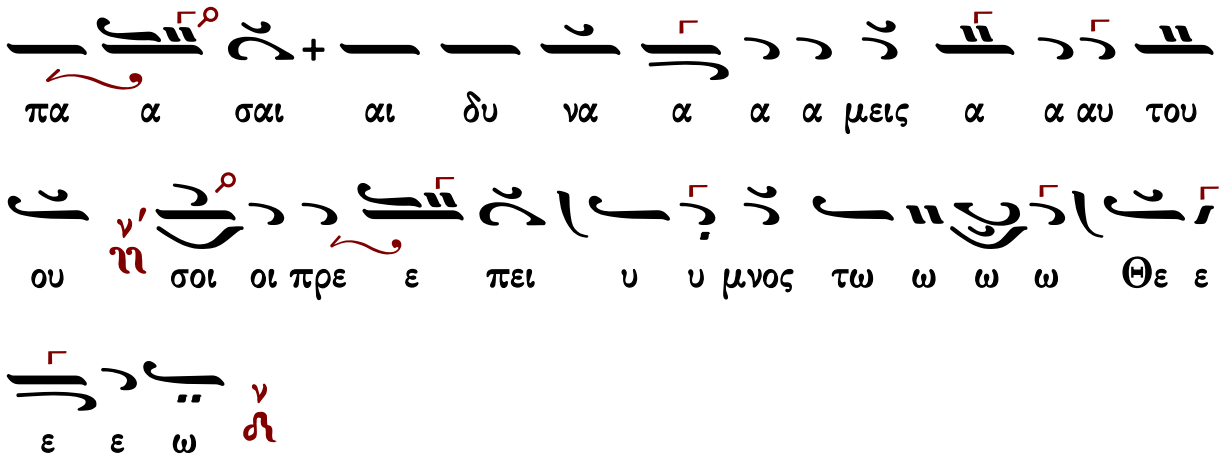

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.399*

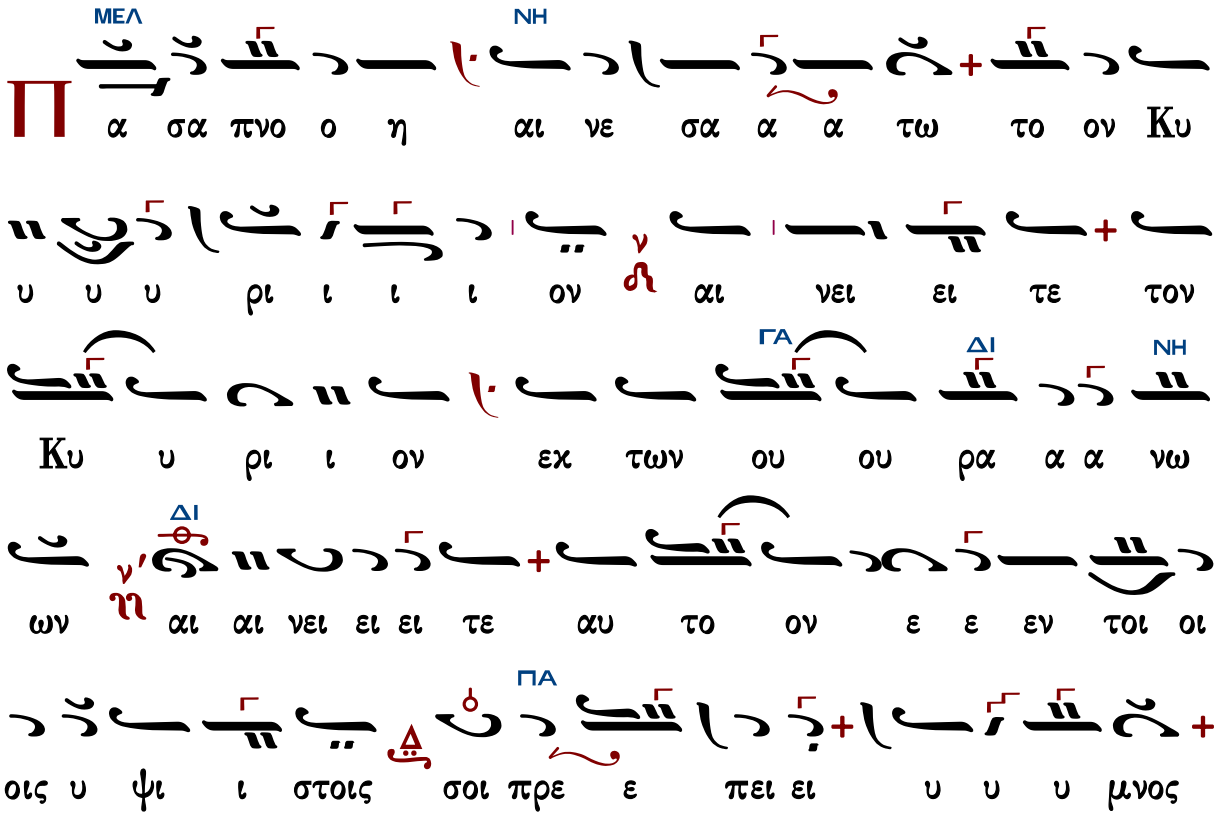

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.402*

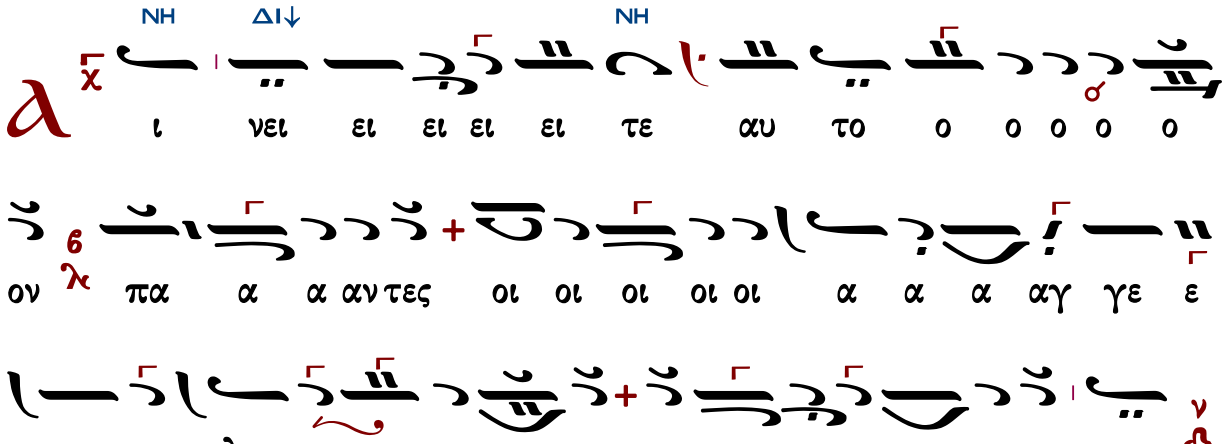

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ381*

ι νει τε αυ τον η η λι ος και σε λη νη αι νει
τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως
ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων
και το υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ
το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το και αι
ε κτι σθη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου πα ρε λευ σε
ται

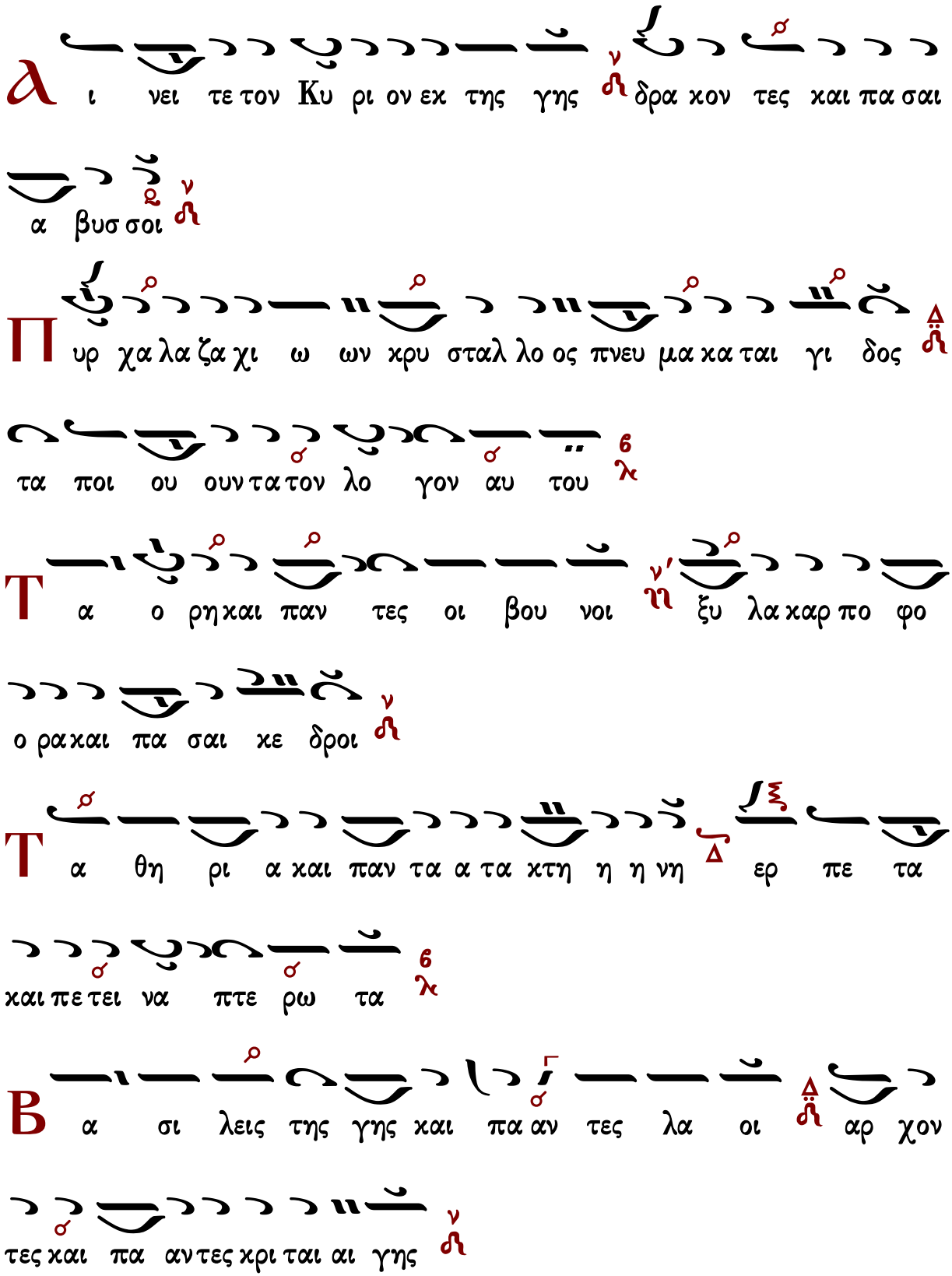
Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και πα σαι
α βυσ σοι
Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λο ος πνευ μα κα ται γι δος
τα ποι ου ουν τα τον λο γον αυ του
Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο
ο ρα και πα σαι κε δροι
Τ α θη ρι α και παν τα α τα κτη η η νη ερ πε τα
και πε τει να πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον
τες και πα αν τες κρι ται αι γης

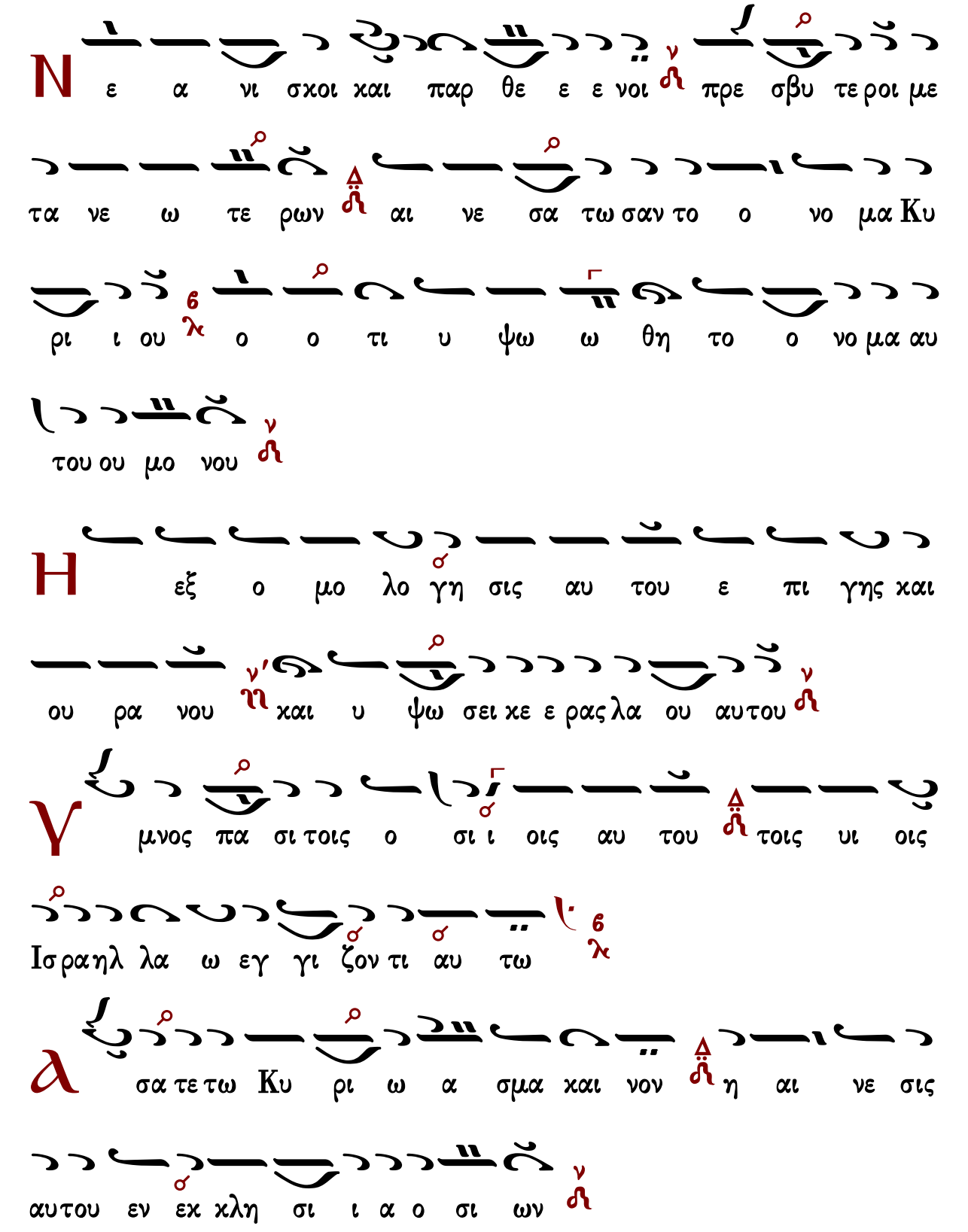
Ν
ε α νι σχοι και παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με
τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ
του ου μο νου
Η
εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυτου
Υ
μνος πα σι τοις ο σι ι οις αυ του τοις υι οις
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω
α
σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε σις
αυτου εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

Є υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα α σι λει αυ των

Ѧ ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν

αυ τω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ

λι α σο ον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ
των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν α αυτων
ου ποι η η σαι εχ δι ι χη σιν εν τοις ε θνε
σιν ε λε γμους εν τοις λα οις
ου δη σαι τους βα σι λεις αυτων εν πε δαις και τους
εν δο ξους αυτων εν χει ρο πε δαις σι δη ραις
ου ποι η σαι εν αυ τοι οις χρι μα εγ γρα πτον δο
ξα αυτη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυτου
ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ
του αι νει τε αυτον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως

αυτου

Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος λ π ἡ Νη

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.184*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νης αυ του

Ο σι ε πα α τερ Ε ευ θυ μι ι ε κα τα λι ι

πω ων τα α ε εν γη τω ω Χρι στω ω ω η

κο ο λου θη η σα ας μη προ κρι ι νας ε εν δο ξε

τα φθαρ τα α προ ος τα με ε νο ο ο ον τα και

οι λει ει ο πο εν περ ωσ ω ω μω ρη ε ε εν ε

ω ω γας αγ λα α φα ων νω μο αι δαι των τας π/q οι χων

ει ει σει σχυ ι ι ις τι ω ω ω σας π/q ε ε λε

η η η χη/σ ψυ σης της ε με ι δι οι α πειν ει εξ εν

ος τον προ την α Δ/ϟ τα η ο μο θερ ης τη ον π/q ης

ον ν/ϟ ι ρι υ Κυ

ος γαλ πιγ χω η εν τον αυ τε νει ι χ/ϛ λ/6

χι ω ραι ε λαλ ον τη χ/ϛ λ/6 αυ τε νει αι

α ρα α α θα λ/6 τὸ ἴδιο

ρω ο χ/σ ναι ω πα υμ ον αυ τε νει ι χ/ϛ λ/6

αι νει τε αυ τον χ λ εν χορ δαι αις και ορ γα

α α νω λ

O σι ε πα α τερ E ευ θυ μι ι ε συ αν ε ε

δει ει χθη ης κα α νων λ μο ο να ζο ο ον των

και αι καυ χη η μα α π q ορ θο δο ο ξων η η δυ

σμα Δ και λαμ προ ος οι οι κου με ε νης φω ω ω

στηρ π q του γα αρ δο ο λι ου ου ε χθρου ου ου ουκ ε ε

πτη η η ξας π q τας εκ φο ο βη σει εις ε εν τω ω σπη

λαι αι ω ω οι κων π q ω ω ω του ου χα α ρι

σμα α α τος του εν σοι μα κα ρι ι ε δι ου ου σα α

φως πα σαν κα τε πα α τη σα ας την τω ων δαι μο

ο νων ο φρυν

α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ο σι ε πα α τερ Ε ευ θυ μι ι ε συ α λη η

θω ως προ ος Θε ε ον τη ην ψυ χη η ην αν

ε ε πτε ρω ω σα ας και α σκη η σει α α γι ε

τας αι σθη η σει εις ε κα α θη η η η ρας και

ται αις α α παυ στοι οις ευ χαι αι αις παν ο ολ βι ι

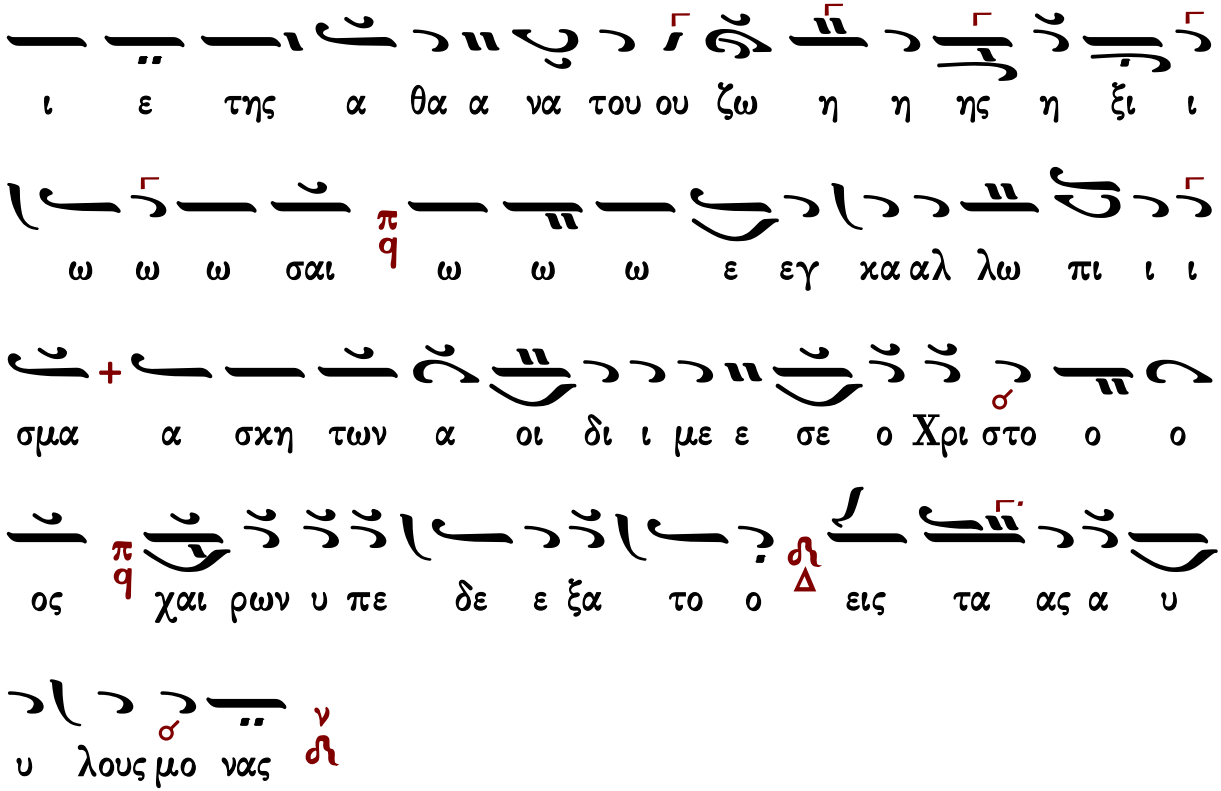

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.308*

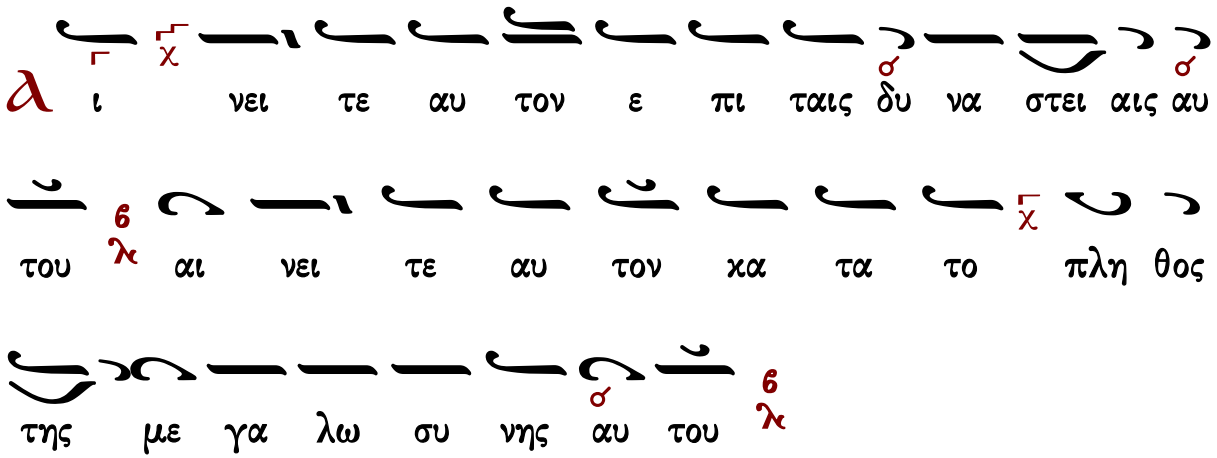

Ο σι ε πα τερ Ευ θυ μι ε κα τα λι πων τα

εν γη τω Χρι στω η κο λου θη σας μη προ κρι νας εν δο

ξε τα φθαρ τα προς τα με νον τα και εν ε ρη μω

ωσ περ εν πο λει οι κων τας των δαι μο νων φα

α λαγ γας ω λε σας ω ω τις ι σχυ σει εν εξ ει πειν

α οι δι με της σης ψυ χη ης ον τως την θερ μο τη τα την

προς τον Κυ υ ρι ι ον

Ἀ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι

θα α α ρα

τὸ ἴδιο

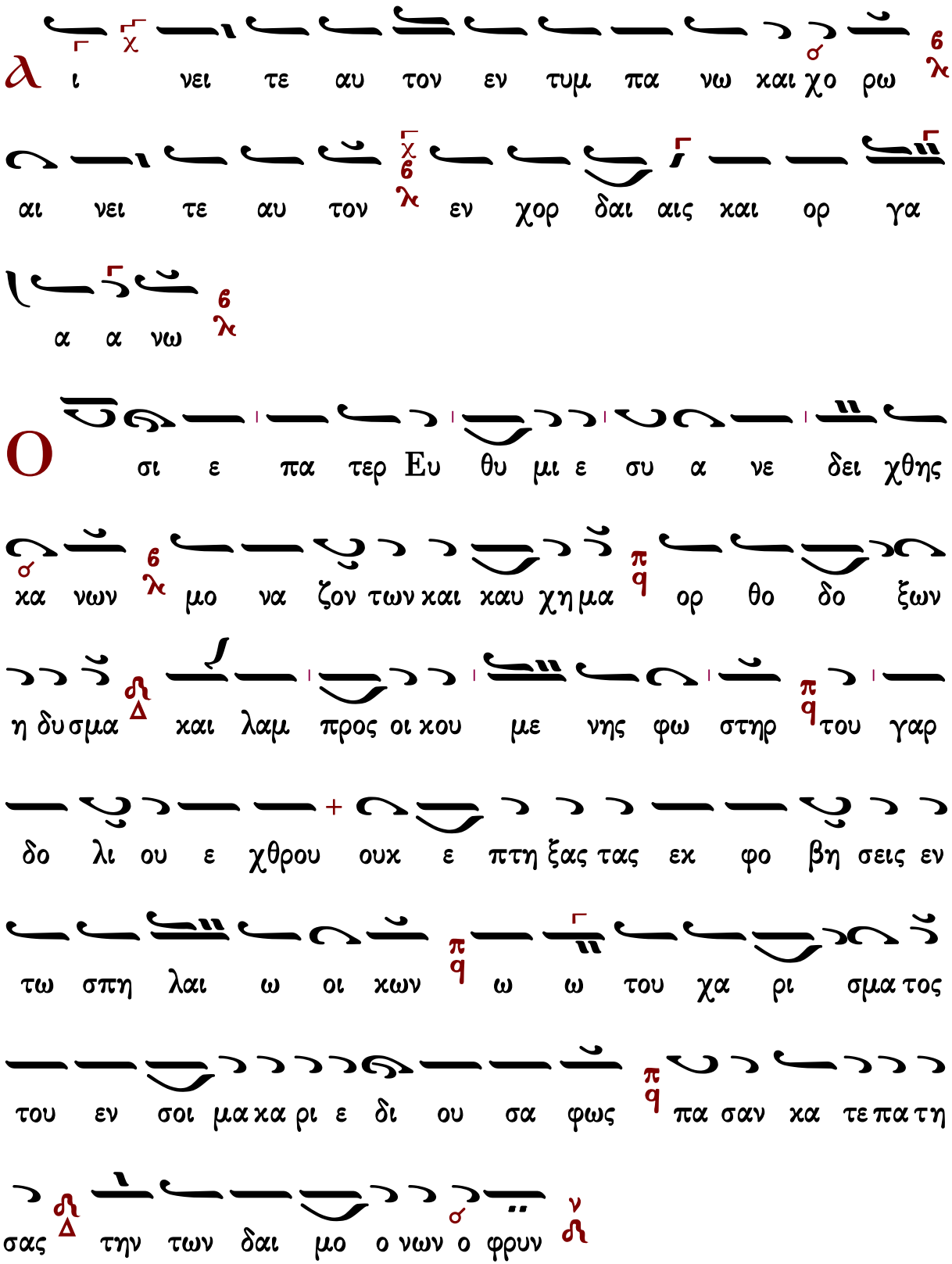
α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα
α α νω
Ο σι ε πα τερ Ευ θυ μι ε συ α νε δει χθης
κα νων μο να ζον των και καυ χη μα ορ θο δο ξων
η δυ σμα και λαμ προς οι κου με νης φω στηρ του γαρ
δο λι ου ε χθρου ουκ ε πτη ξας τας εκ φο βη σεις εν
τω σπη λαι ω οι κων ω ω του χα ρι σμα τος
του εν σοι μα κα ρι ε δι ου σα φως πα σαν κα τε πα τη
σας την των δαι μο ο νων ο φρυν

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Ο σι ε πα τερ Ευ θυ μι ε συ α λη θως προς
Θε ον την ψυ χην α νε πτε ρω σας και α σκη σει α
γι ε τας αι σθη σεις ε κα θη ρας και ταις α παυ
στοις ευ χαις παν ολ βι ε της α θα να α του ζω ης η
ξι ω σαι ω ω εγ καλ λω πι σμα α σκη των
α οι δι με σε ο Χρι στος χαι ρων υ πε δε ξα το εις τας
α υ υ λους μο νας

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.74*

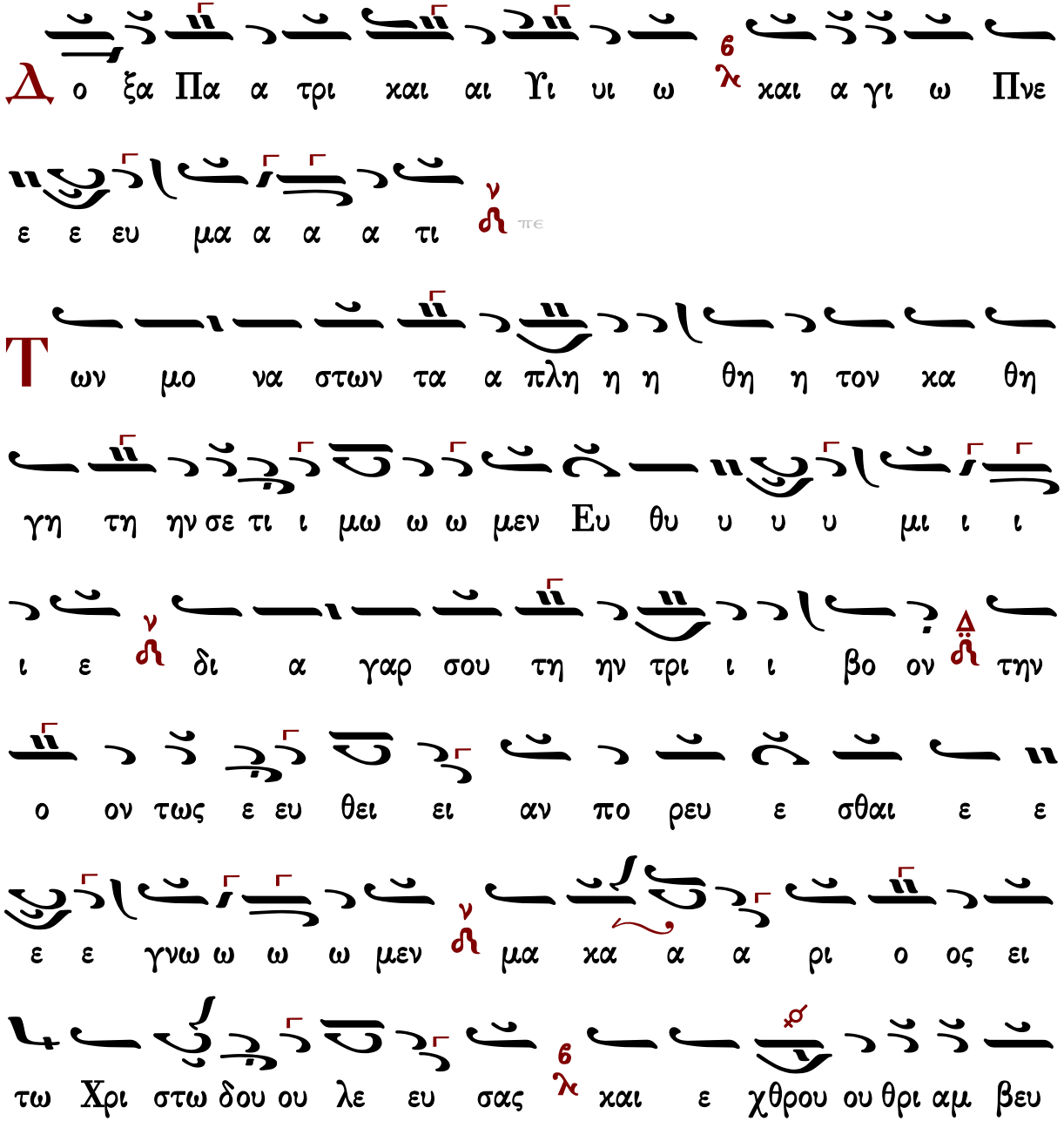

σας την δυ υ υ υ να α α α μιν αγ γε ε λων

συν ο ο ο μι ι ι ι λε ο σι ι ων ο ο μο ο

ο σκη η νε και δι ι ι και αι αι αι ων μεθ

ων πρε σβε ευ ε ε τω ω Κυ ρι ι ι ω ω ε

λε η θη η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η μων

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.93*

Δο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι πκπ

Τ ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα

θη γη την σε τι ι μω ω ω με εν Ευ θυ υ υ μι ι

ι ι ε δι α σου γαρ τη ην τρι ι ι βο ον

την ον τως ε ευ θει ει ει αν πο ρευ ε σθαι αι ε ε

ε ε ε γνω ω ω ω μεν μα κα α α α α

ρι ο ος ει τω Χρι στω δου ου λε ε ευ σας και ε

χθρου ου θρι αμ βευ σας την δυ υ υ να α α α μιν

αγ γε λων συ υν ο ο ο μι ι ι ι λε ο

σι ι ων ο μο ο ο σκη η νε και δι

ι ι και αι αι αι ων μεθ ων πρε σβε ευ ε ε

τω Κυ ρι ι ι ω ω ε λε η θη ναι τας ψυ χα α

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̇ ἀ̇ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.277*

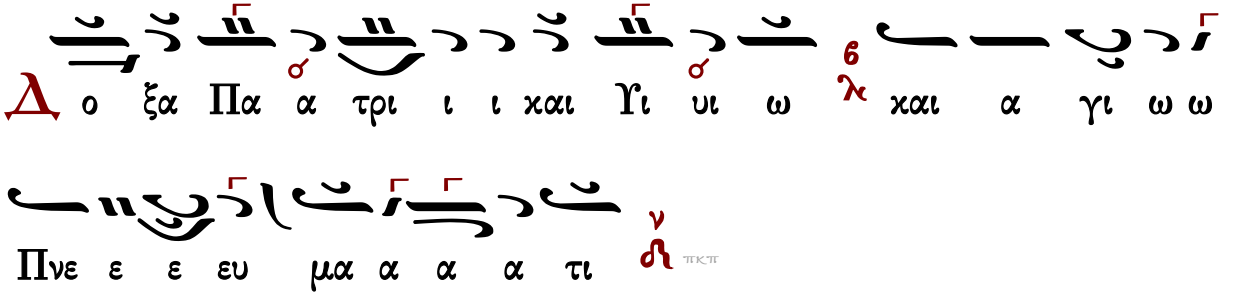

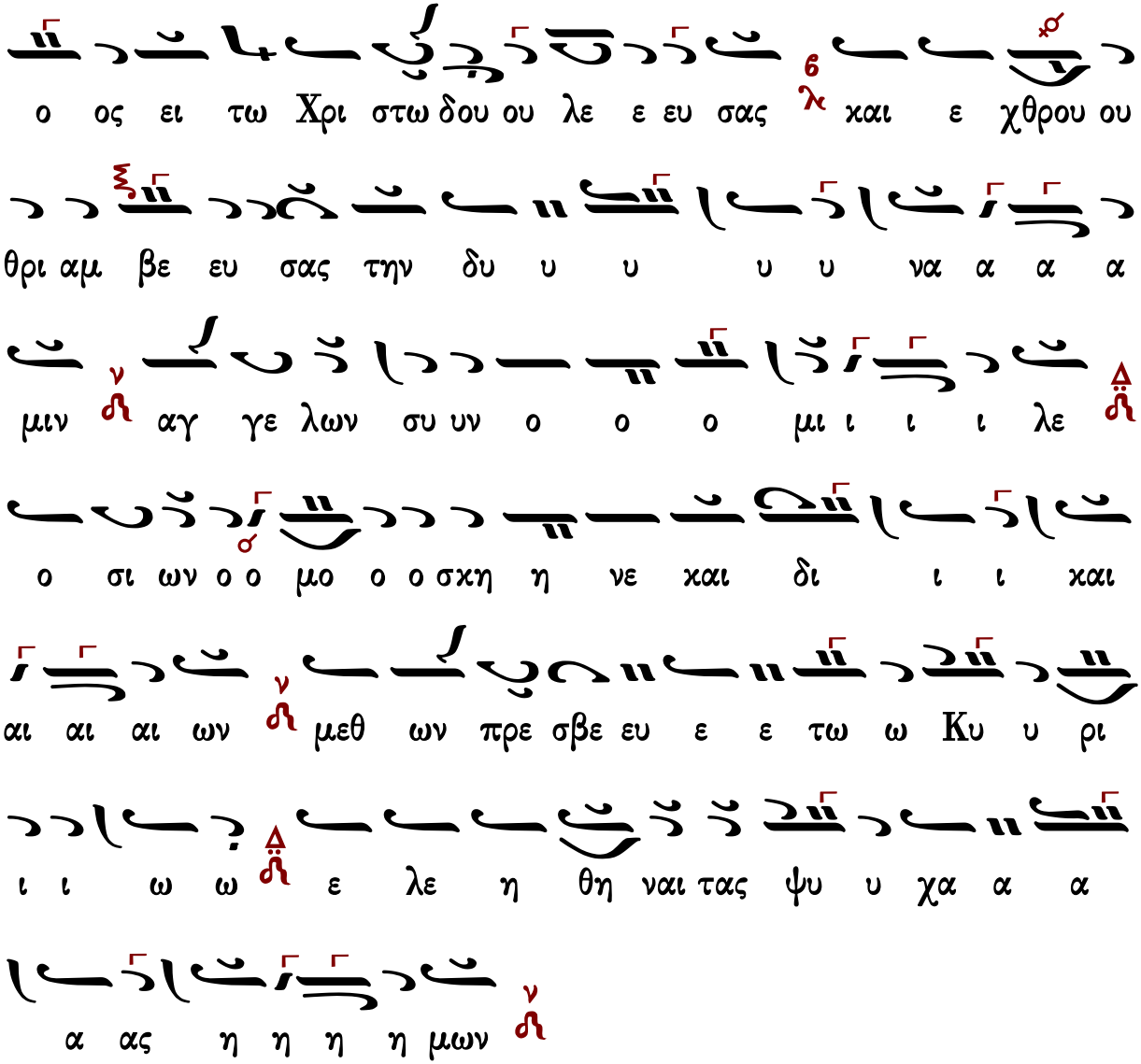

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πα ἀν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.1.309*

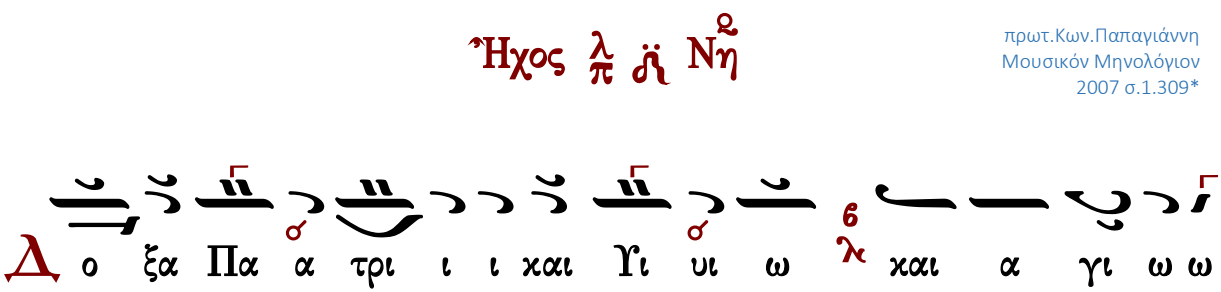

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη

γη τη ην σε τι μω μεν Ευ θυ υ υ υ μι ι ι ι

ε δι α σου γαρ τη ην τρι ι ι βον την ον τως

ε ευ θει ει ει αν πο ρε ευ ε σθαι ε ε ε

ε ε γνω ω ω ω μεν μα κα α α α α ρι ο ος

ει τω Χρι στω ω ω ω δου ου λε ε ευ σας

και ε χθρου ου θρι αμ βε ευ σας την δυ υ υ

υ υ να α α α μιν αγ γε λων συ υν ο ο ο μι

ι ι ι λε ο σι ι ων ο μο ο ο σκη η νε και

δι ι ι και αι αι αι ων μεθ ων πρε ε ε

σβε ευ ε τω Κυ ρι ι ι ω ω ε λε η θη η

ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Θεοτοκίον

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ἀναστασιματάριον 1832 σ.341#

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Δ ε ε σποι να προσ δε ξαι τας δε η σεις των δου λων

σου και λυ τρω σαι η μας α πο πα σης α να αγ κης

και θλι ψε ω ω ω ως

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Ἦχος λ ἡ Νη

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.342

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων Α μην

Δ ε ε σποι να προσ δε ξαι τας δε η σεις των δου λων
σου και λυ τρω σαι η μας α πο πα σης α να
αγ κης και θλι ψε ω ω ω ως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δοξολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.251*

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

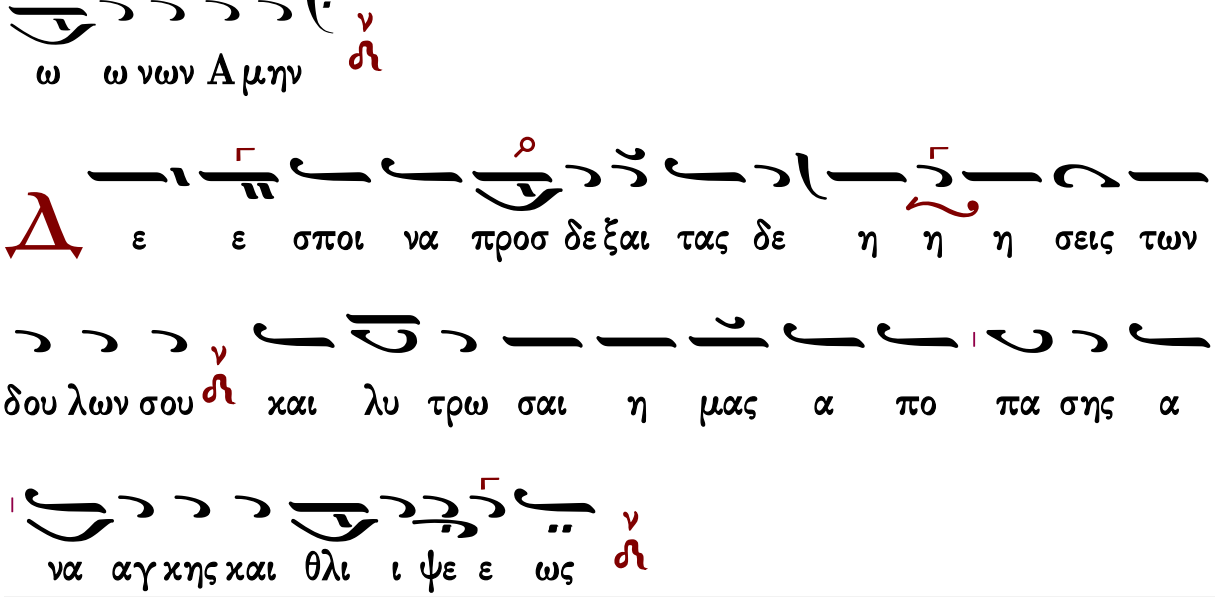

Δοξολογίες

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ̃ ν̈ Νη

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 608*

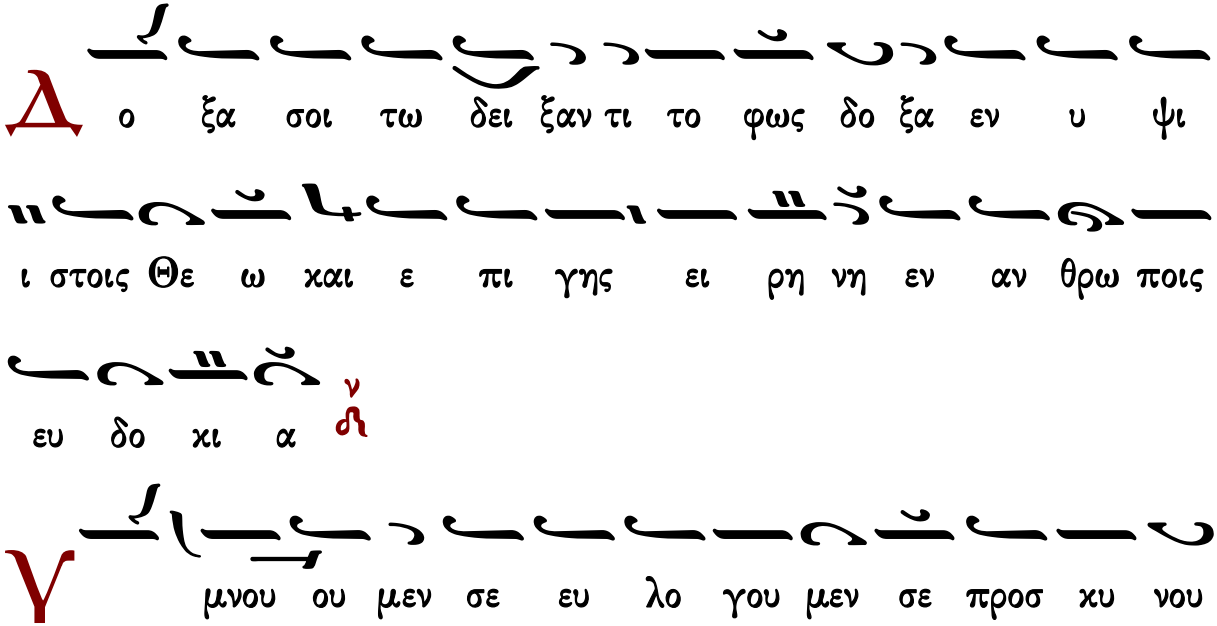

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

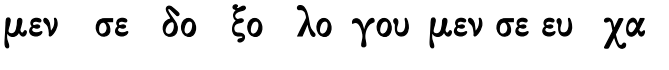

την με γα α λην σου δο ξαν

Κ

υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν

το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι

στε και α γι ον Πνευ μα

Κ

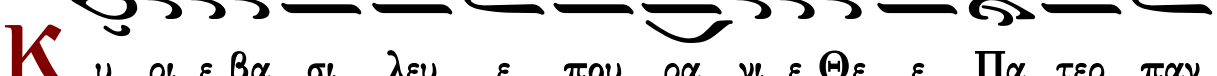

υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του

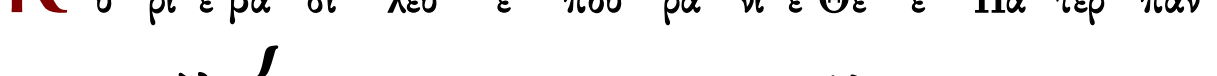

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

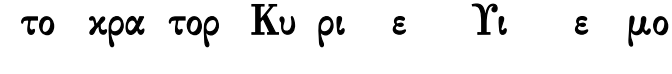

του κο σμου

Π

ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

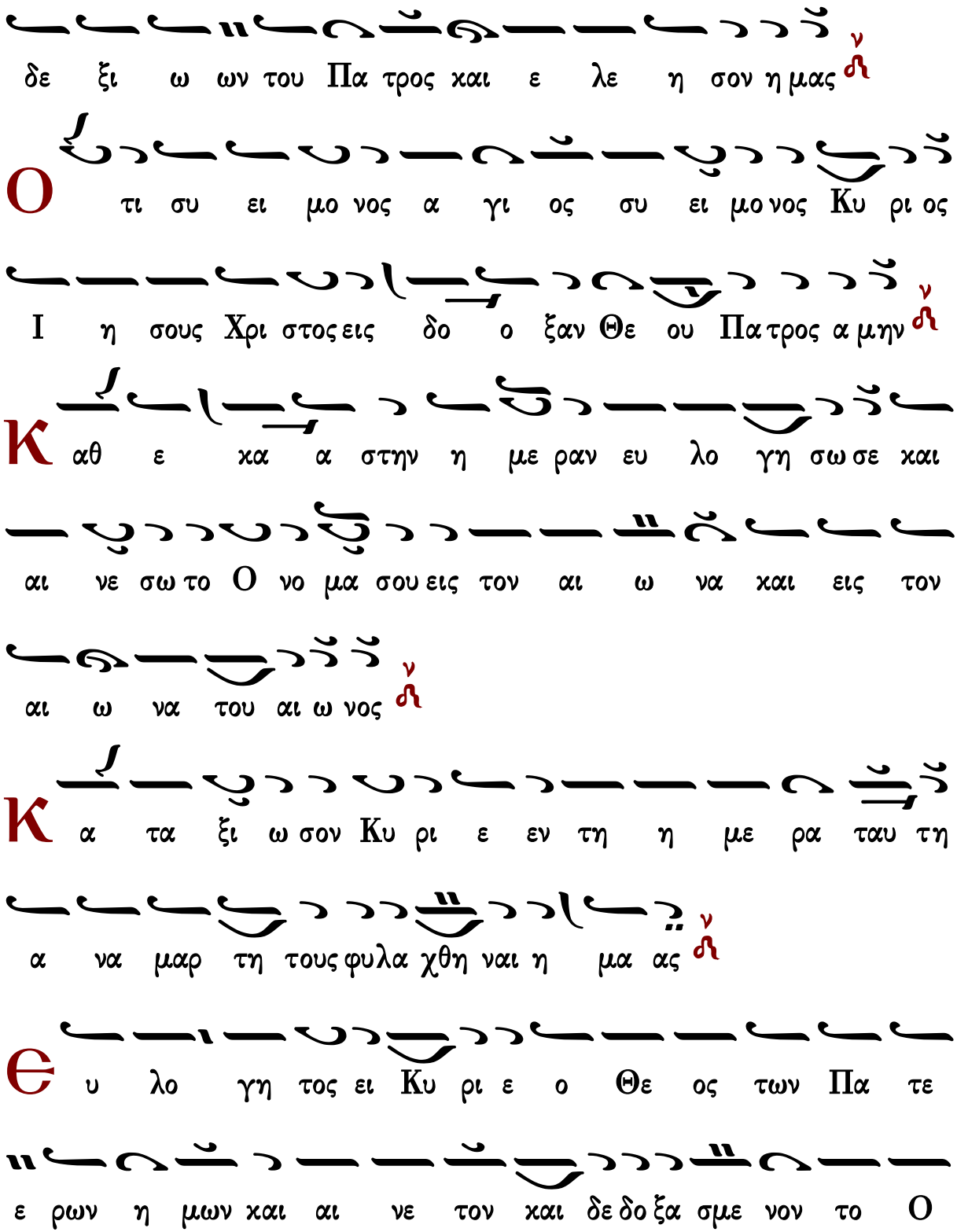
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη
α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο

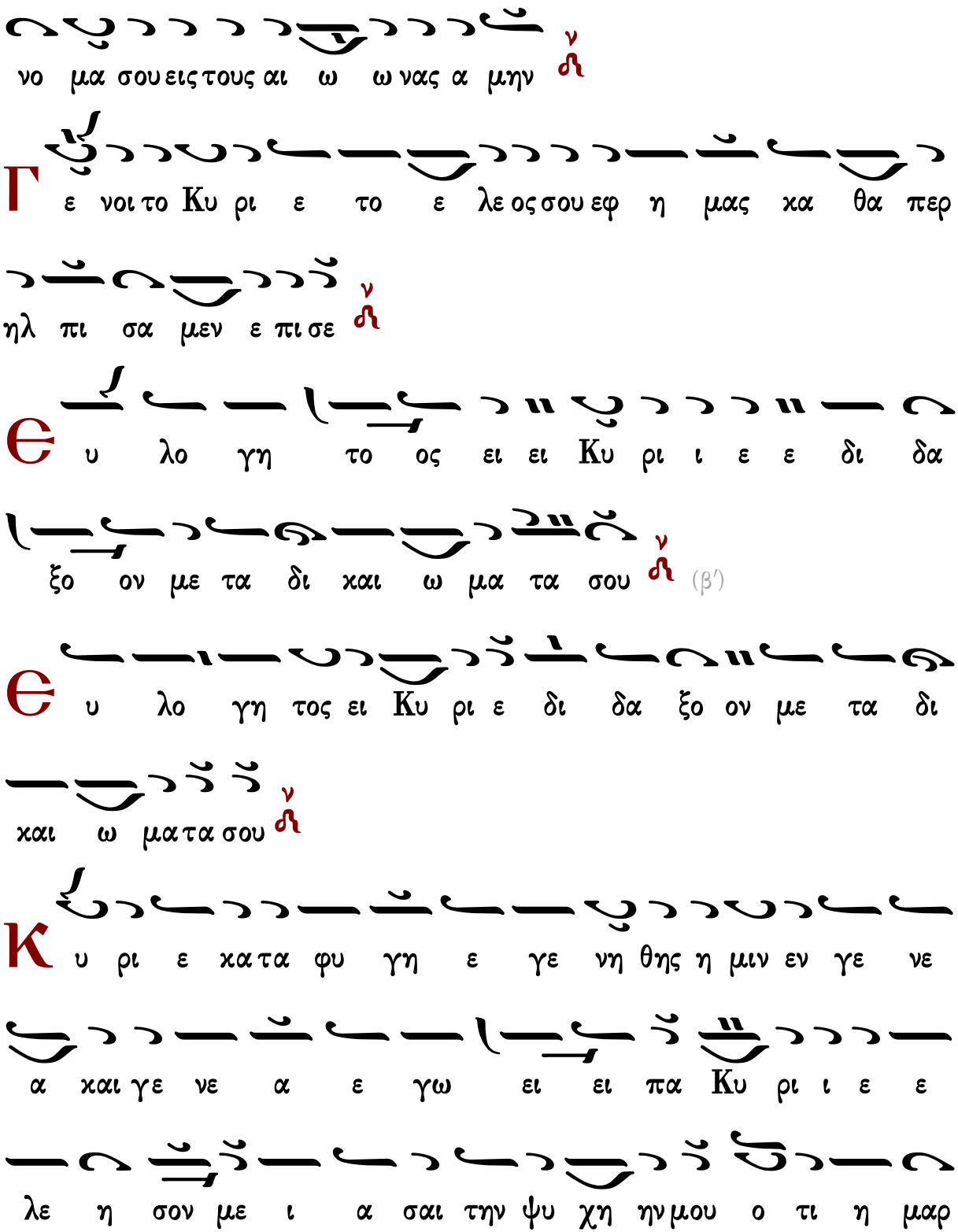
νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (β′)
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

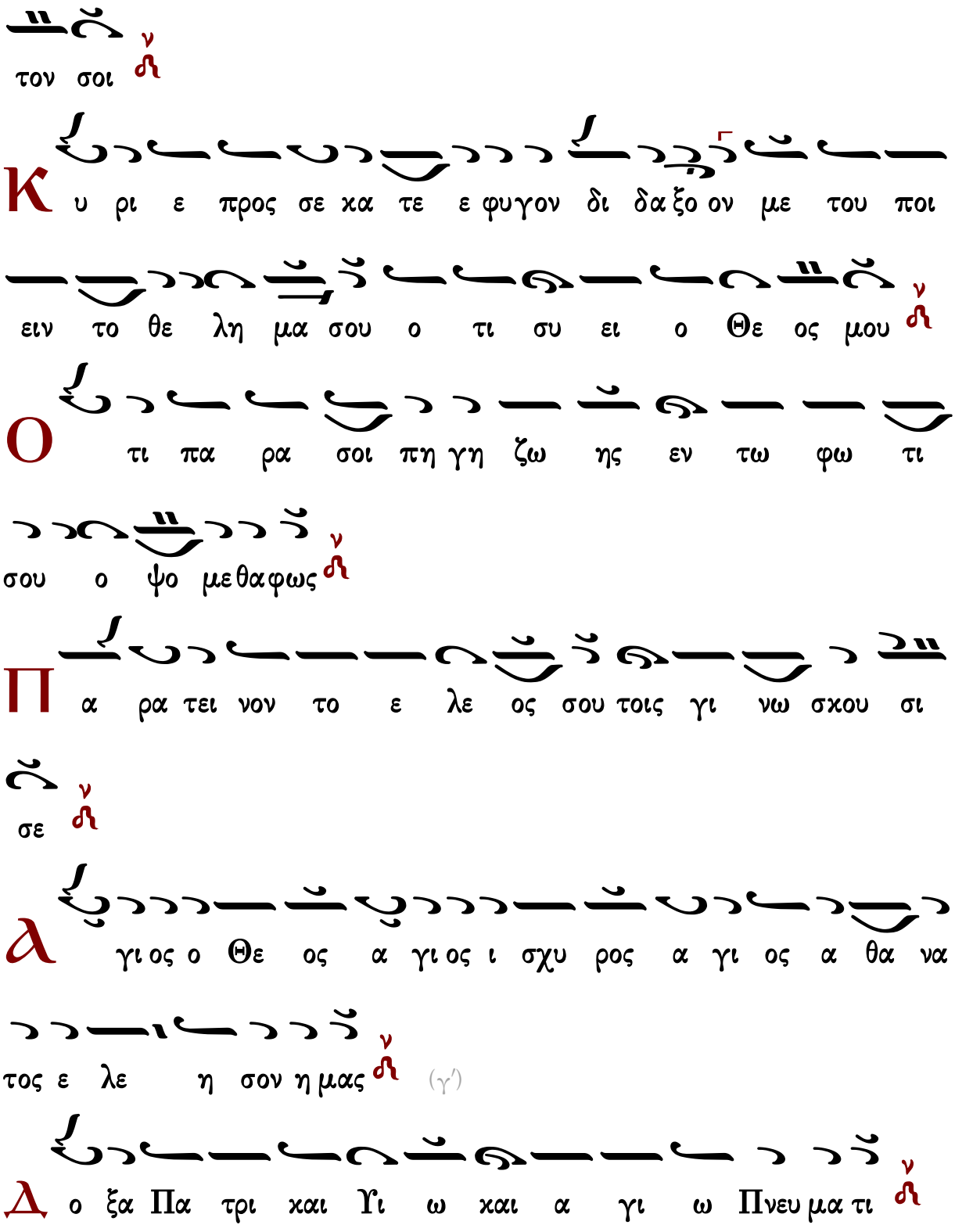
τον σοι
Κυριε προς σε κατε φυγον διδαξον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος μου
Οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου οψομεθα φως
Παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκουσι σε
Αγιος ο Θεος αγιος ισχυρος αγιος αθανατος ελεησον ημας (γ΄)
Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

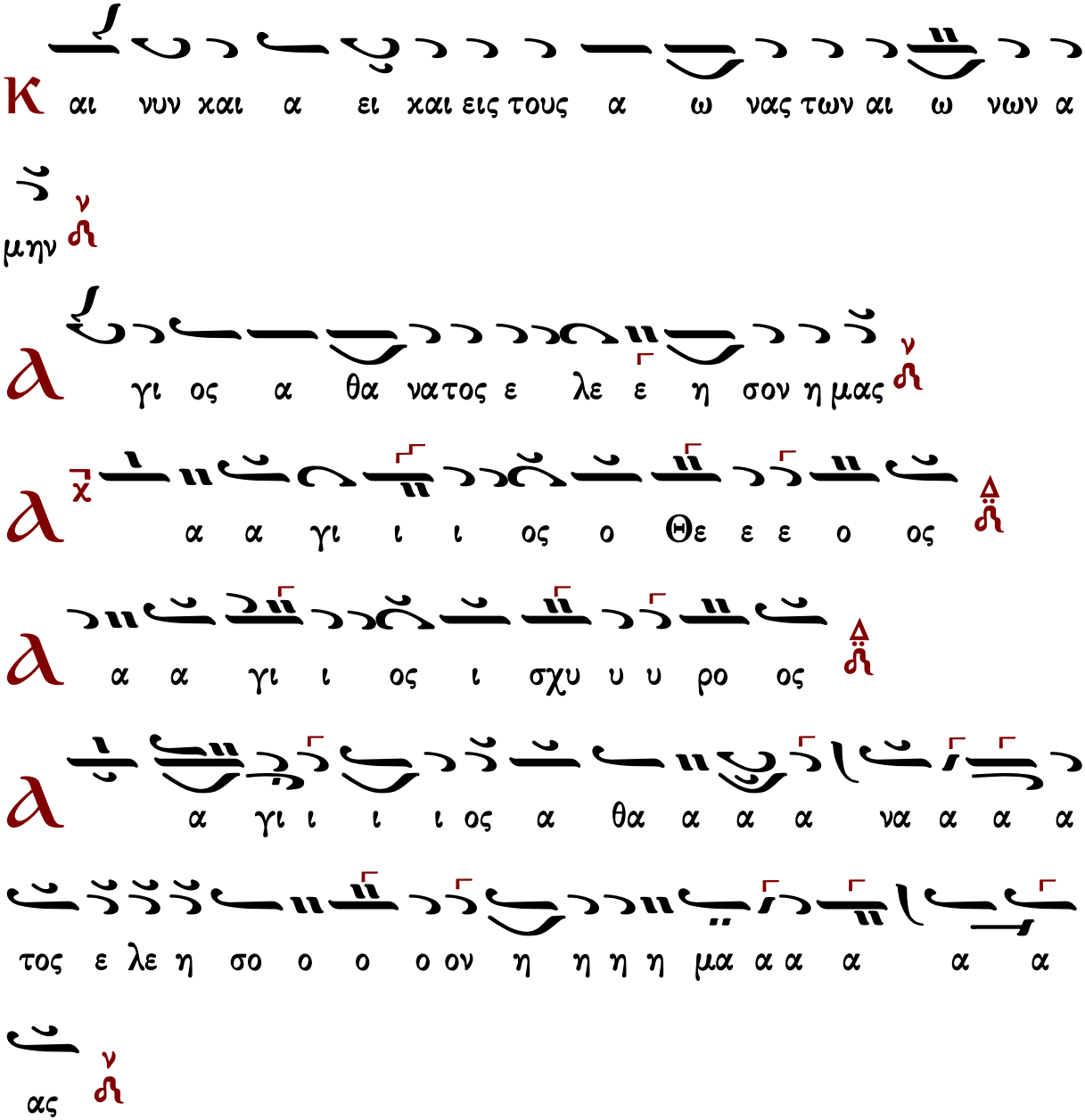

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.426*

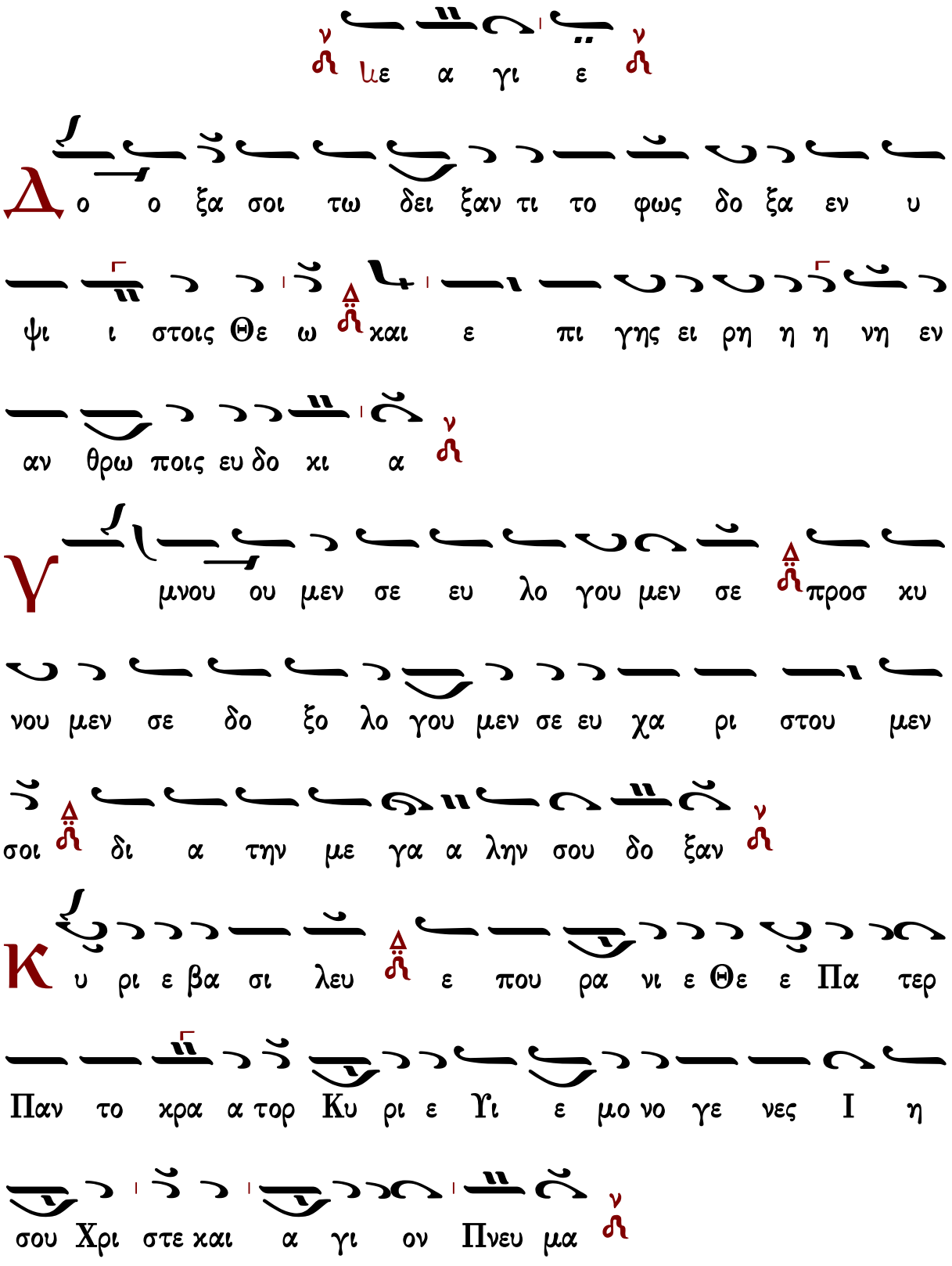
με α γι ε
Δ
ο ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν
αν θρω ποις ευ δο κι α
Υ
μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν
σοι δι α την με γα λην σου δο ξαν
Κ
υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

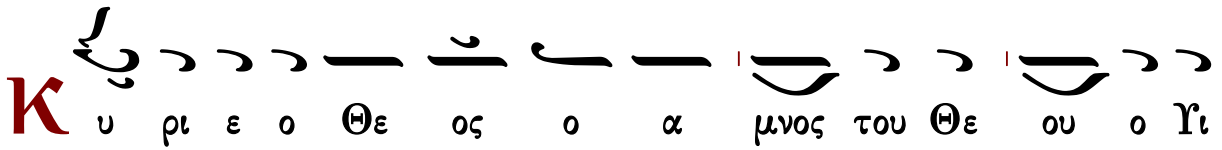

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

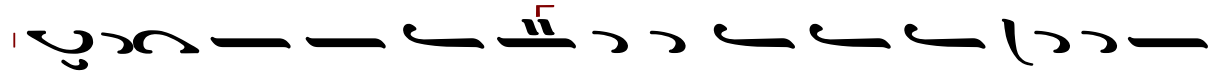

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

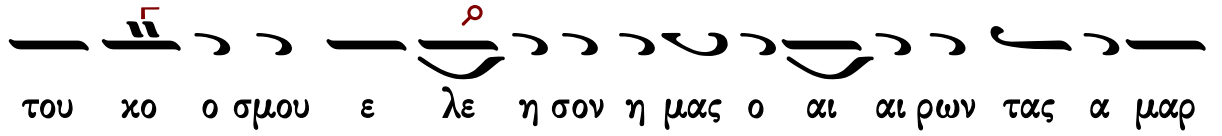

του χο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του χο σμου

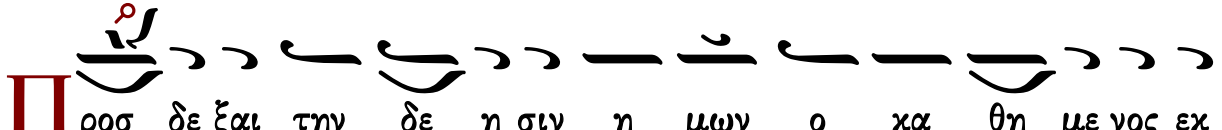

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

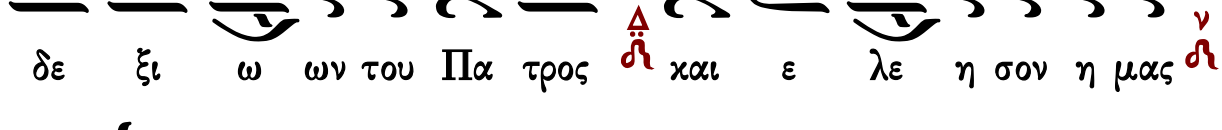

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

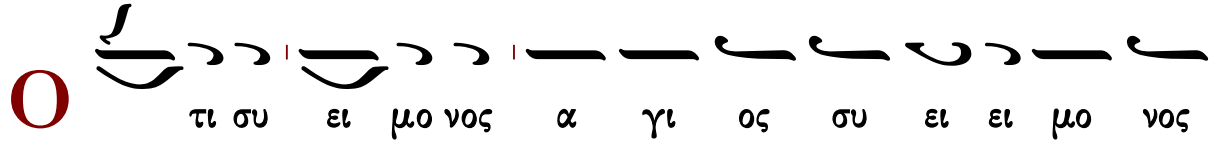

τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

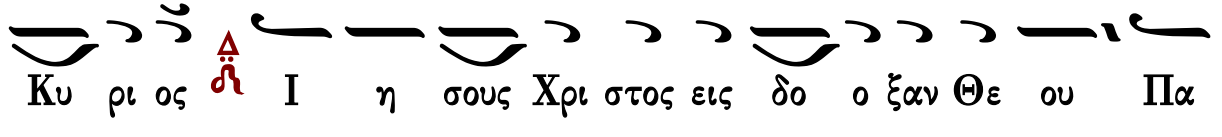

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην

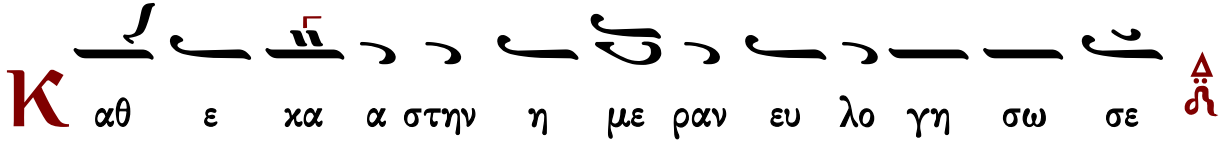

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

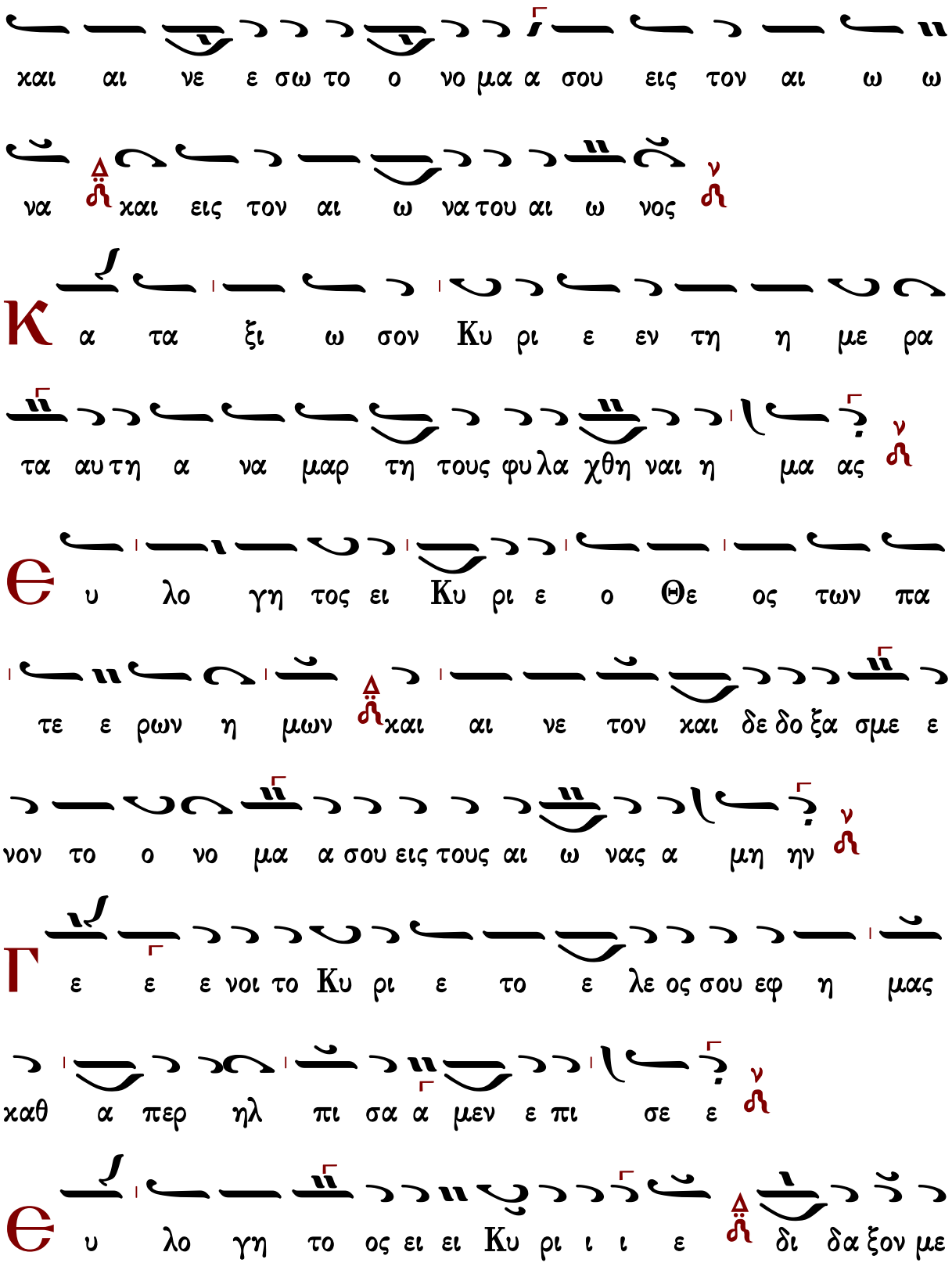
χαι αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
να χαι εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων χαι αι νε τον χαι δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
καθ α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

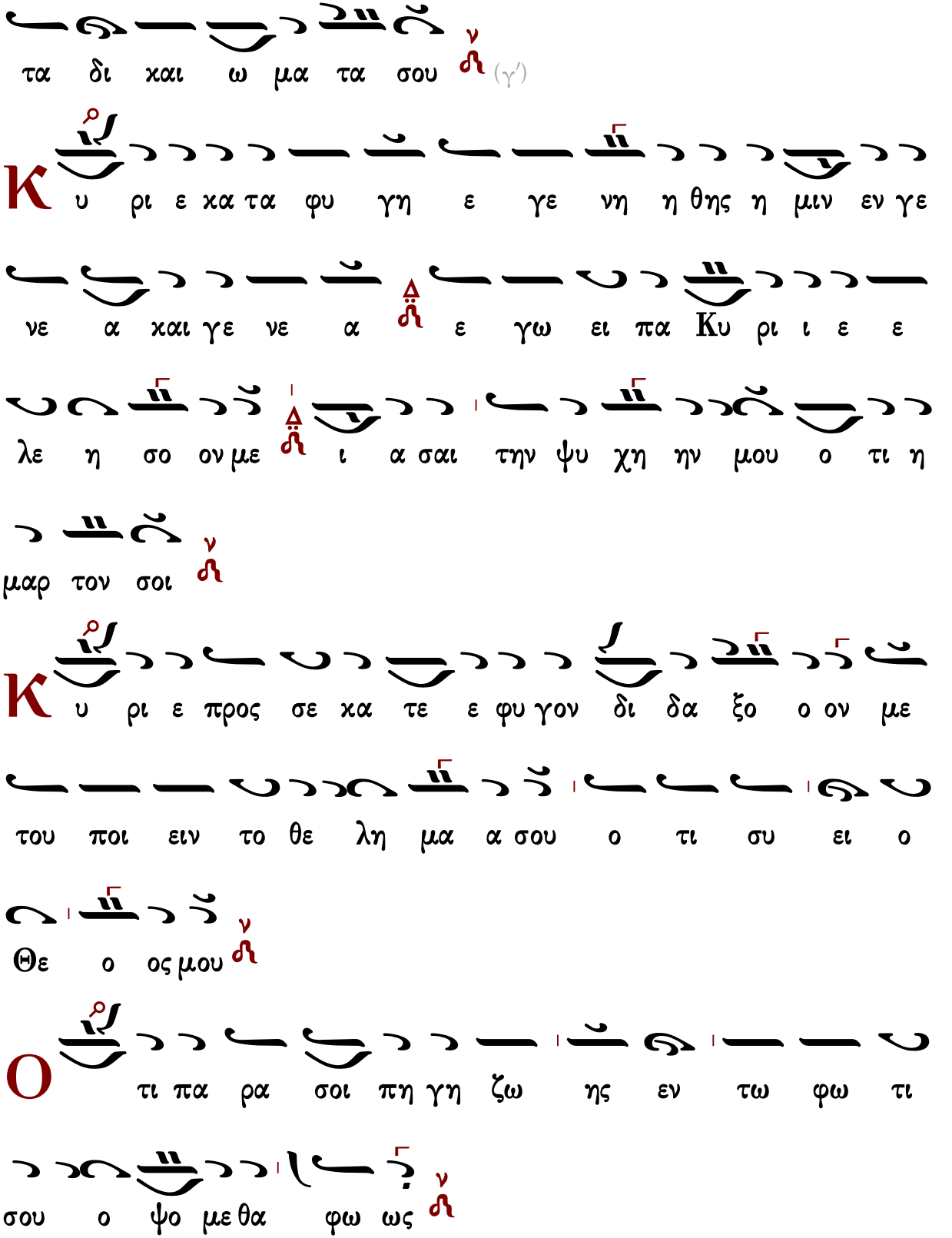
τα δι χαι ω μα τα σου (γ')
Κ υ ρι ε χα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η
μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο
Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

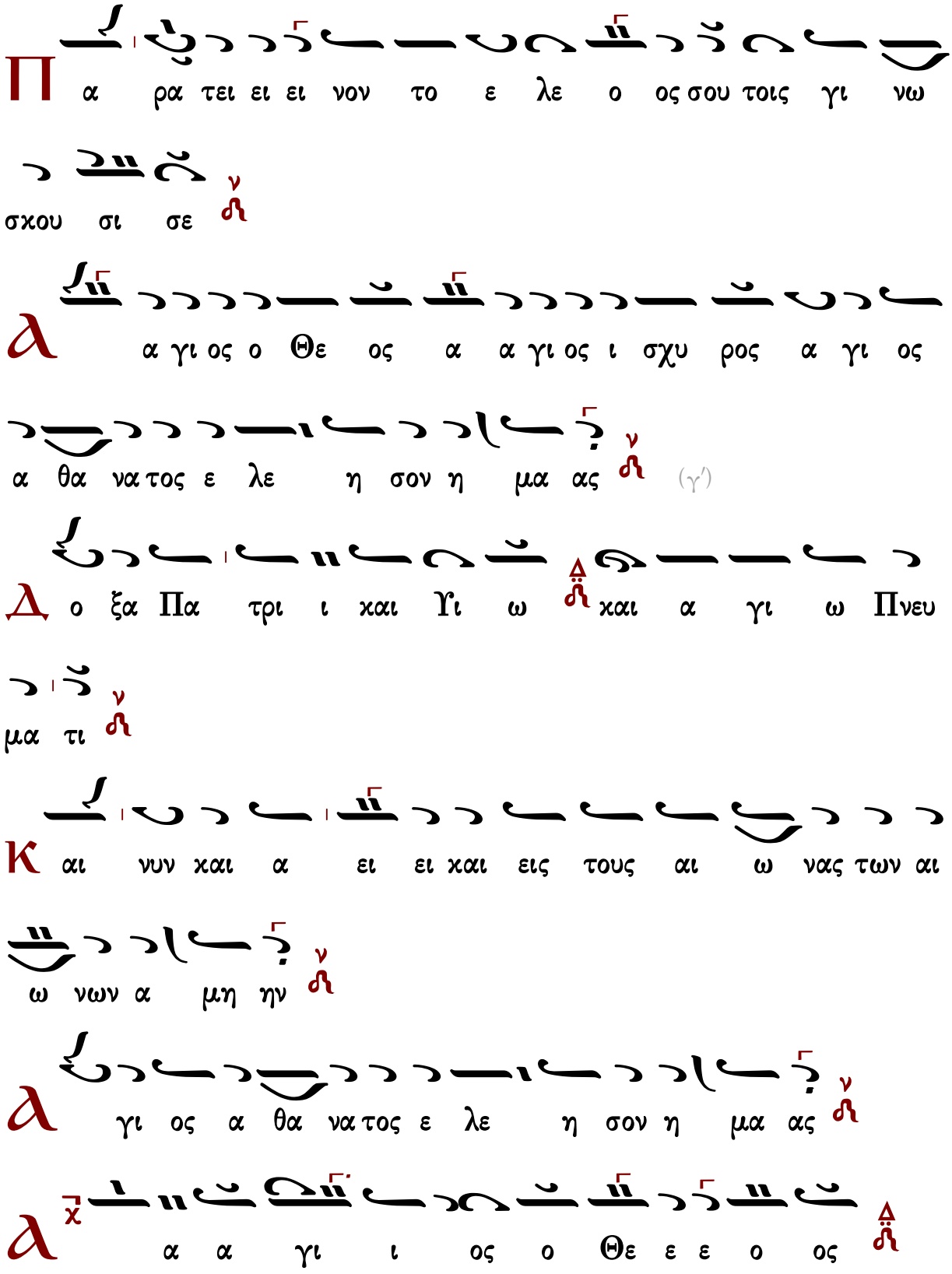
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε
Α α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην
Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας
Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

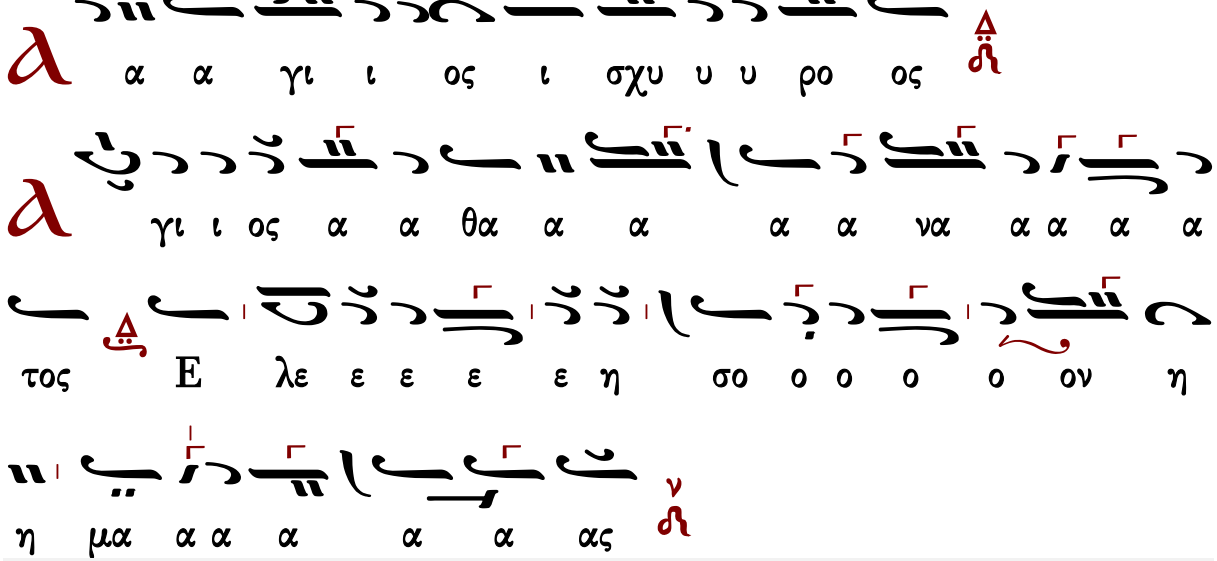

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη̣

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.85*

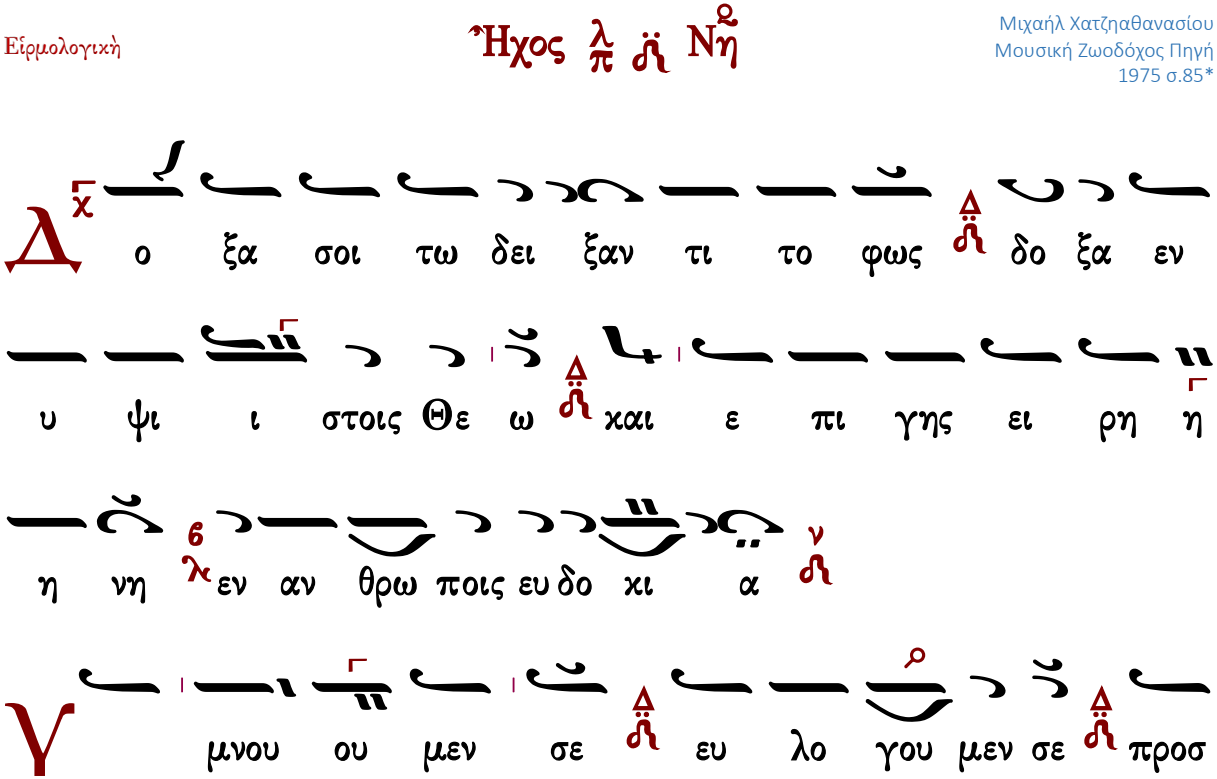

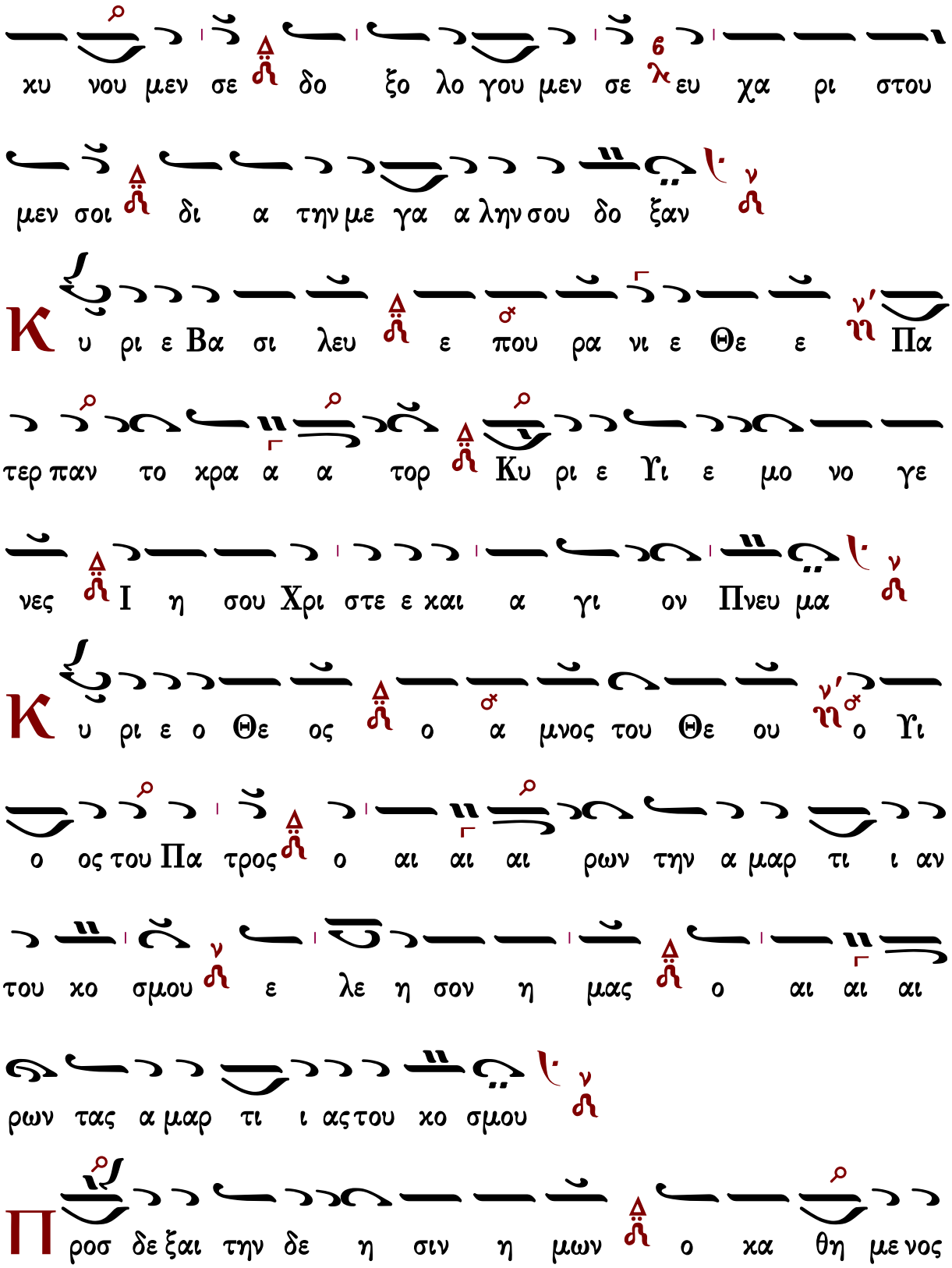
χυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου
μεν σοι δι α τη νμε γα α λη νσου δο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το χρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε
νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι
ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

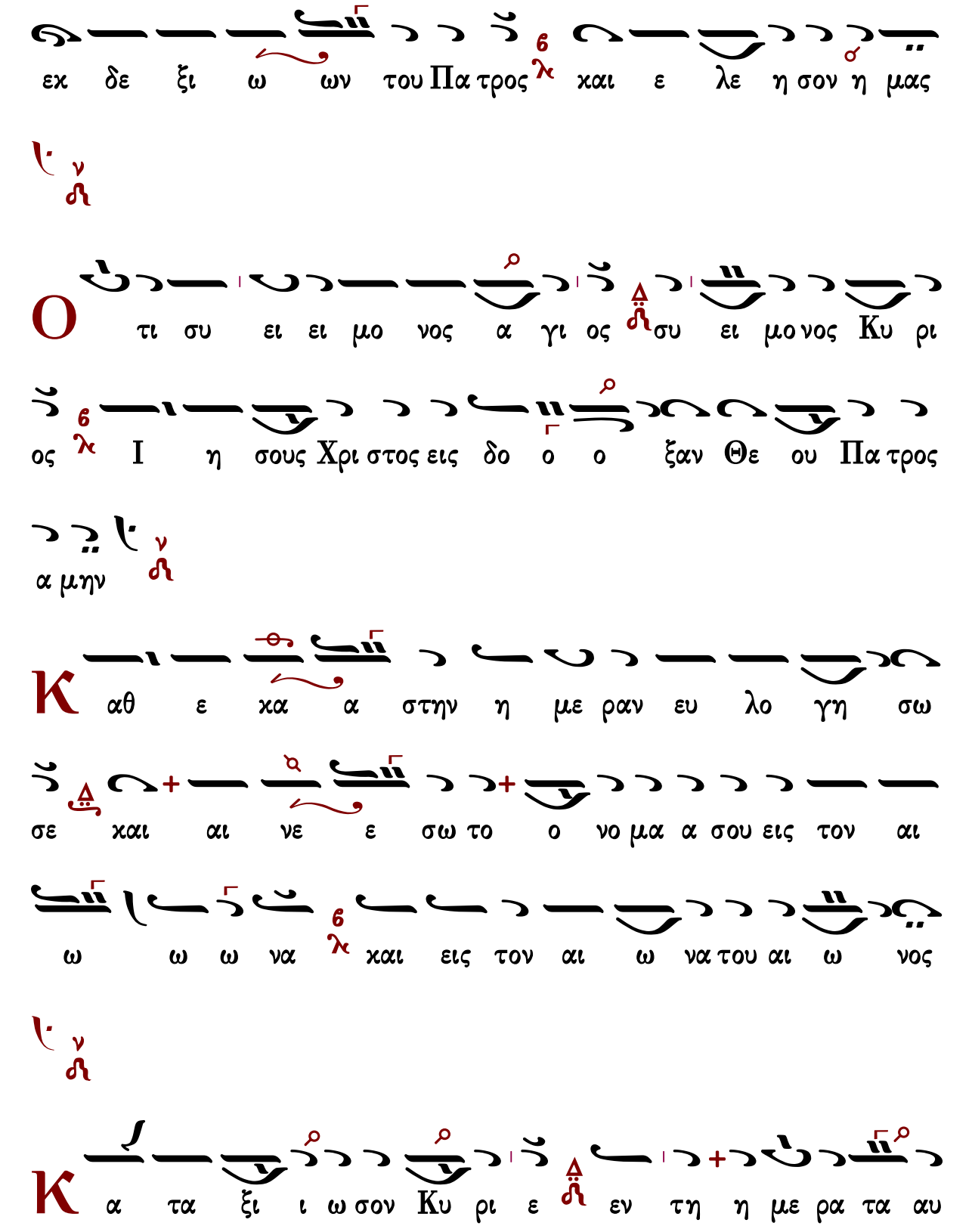
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι
ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου (β′)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου

ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας (6″)

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ἀσματικόν

καὶ οὕτω

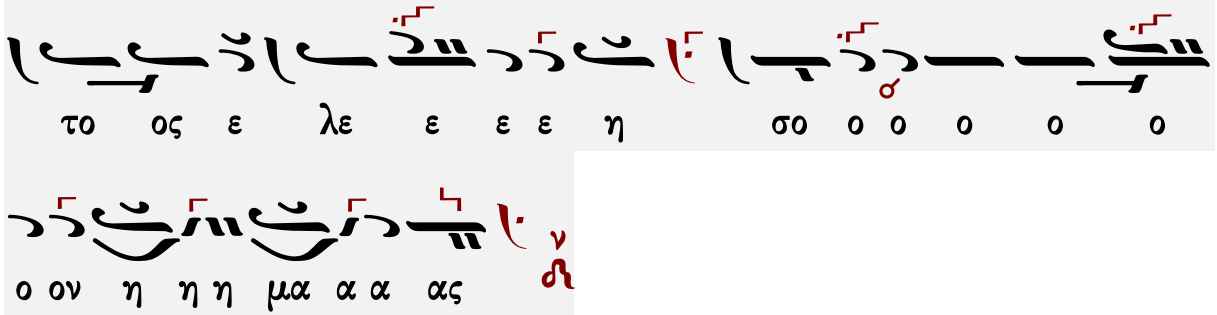

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ ἀ̇ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.414*

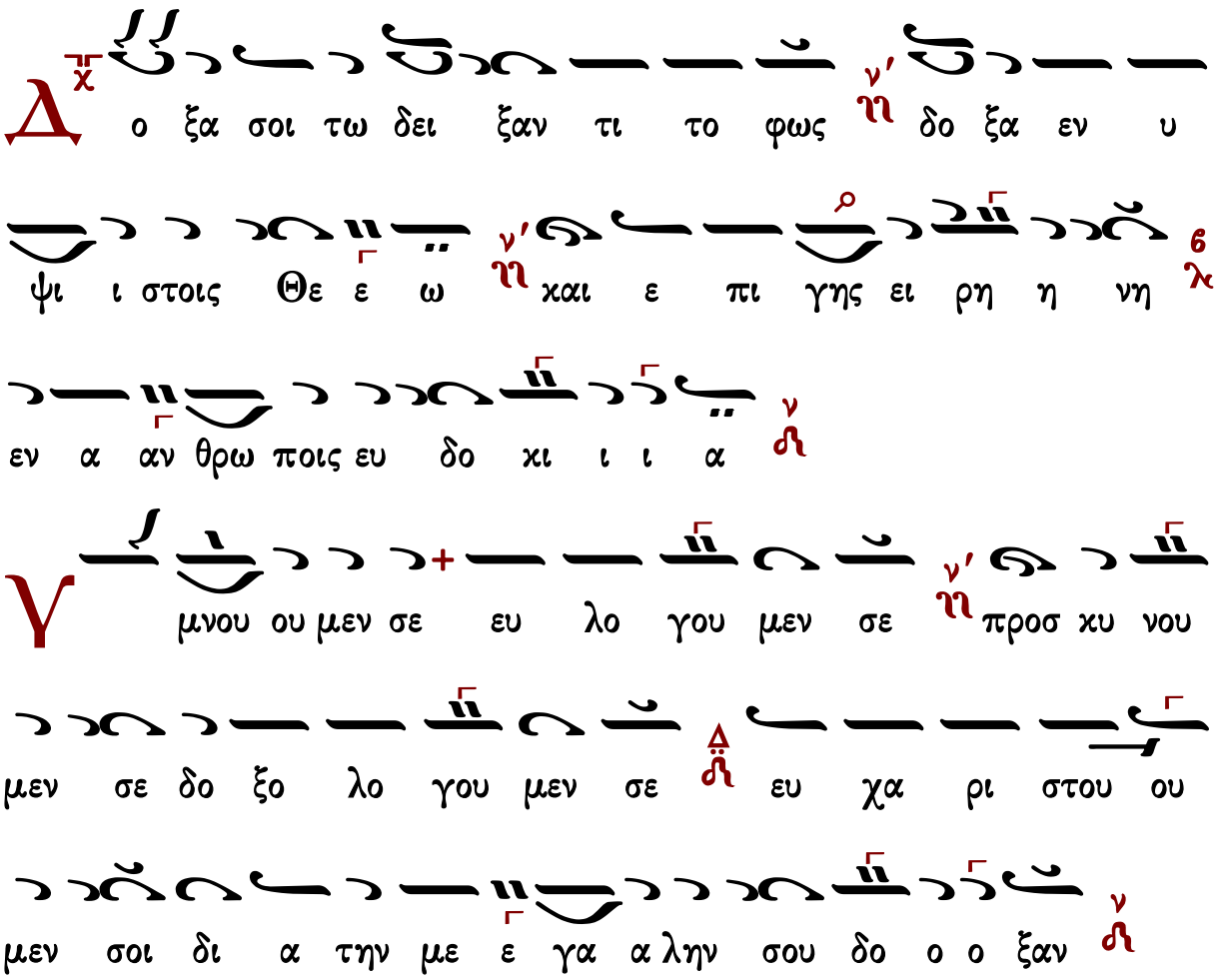

Κυ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ παν το χρα α α τορ Κυ υ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου ου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι

ι αν του χο ο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του χο ο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα α

θη η με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

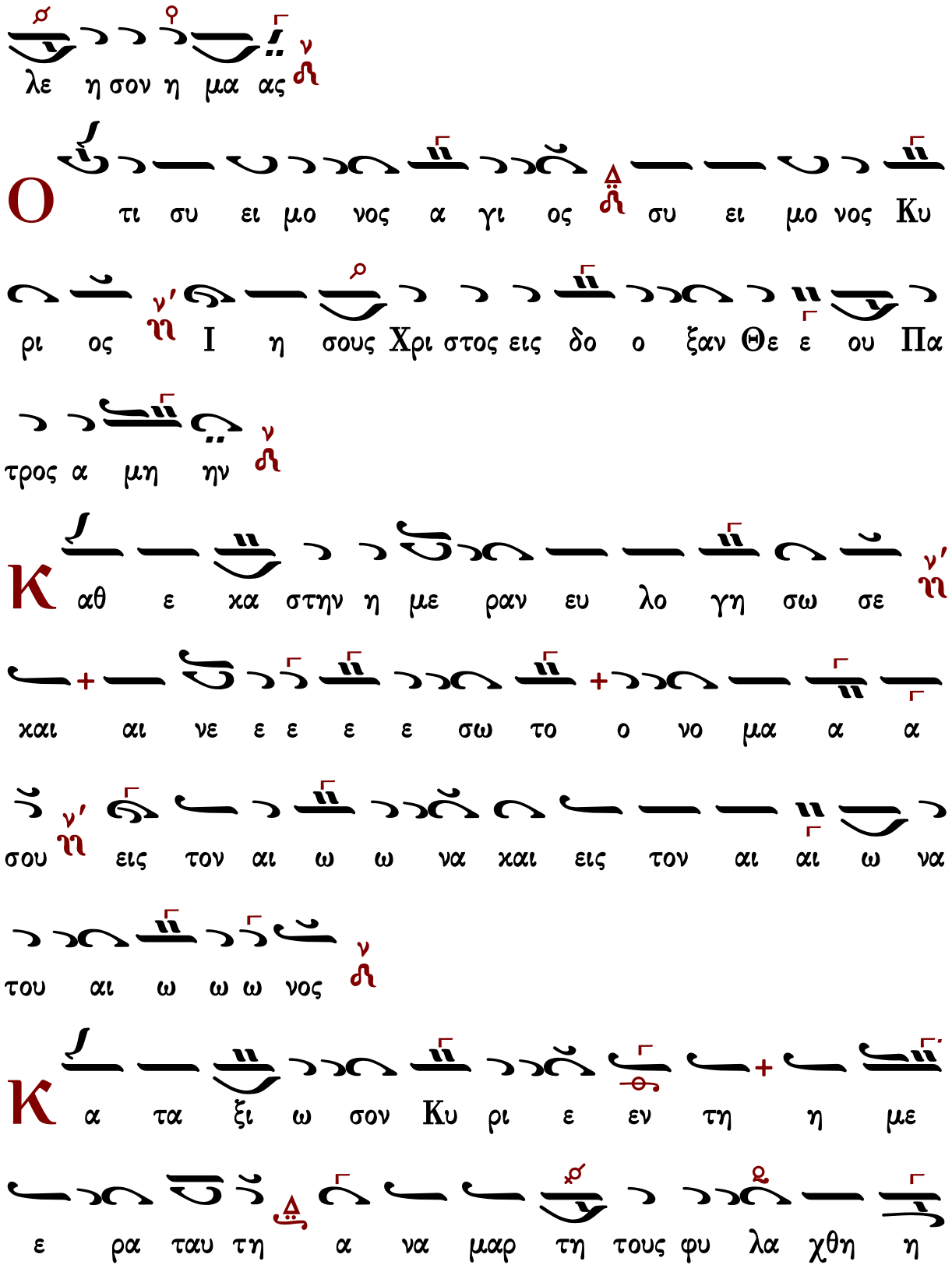
λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα
τρος α μη ην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε
χαι αι νε ε ε ε ε σω το ο νο μα α α
σου εις τον αι ω ω να χαι εις τον αι αι ω να
του αι ω ω ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ε ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

η ναι η η μας

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ε ρων η μων χαι αι νε το ο ο ο

ον χαι δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα

α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας χα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι

σε

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε

ε δι ι δα ξον με τα δι χαι ω ω μα τα

σου (γ')

Κ υ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης

η μιν εν γε νε α και γε νε ε α ε γω

ει ει ει πα Κυ υ ρι ε ε λε ε η

σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο

ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι ι συ

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

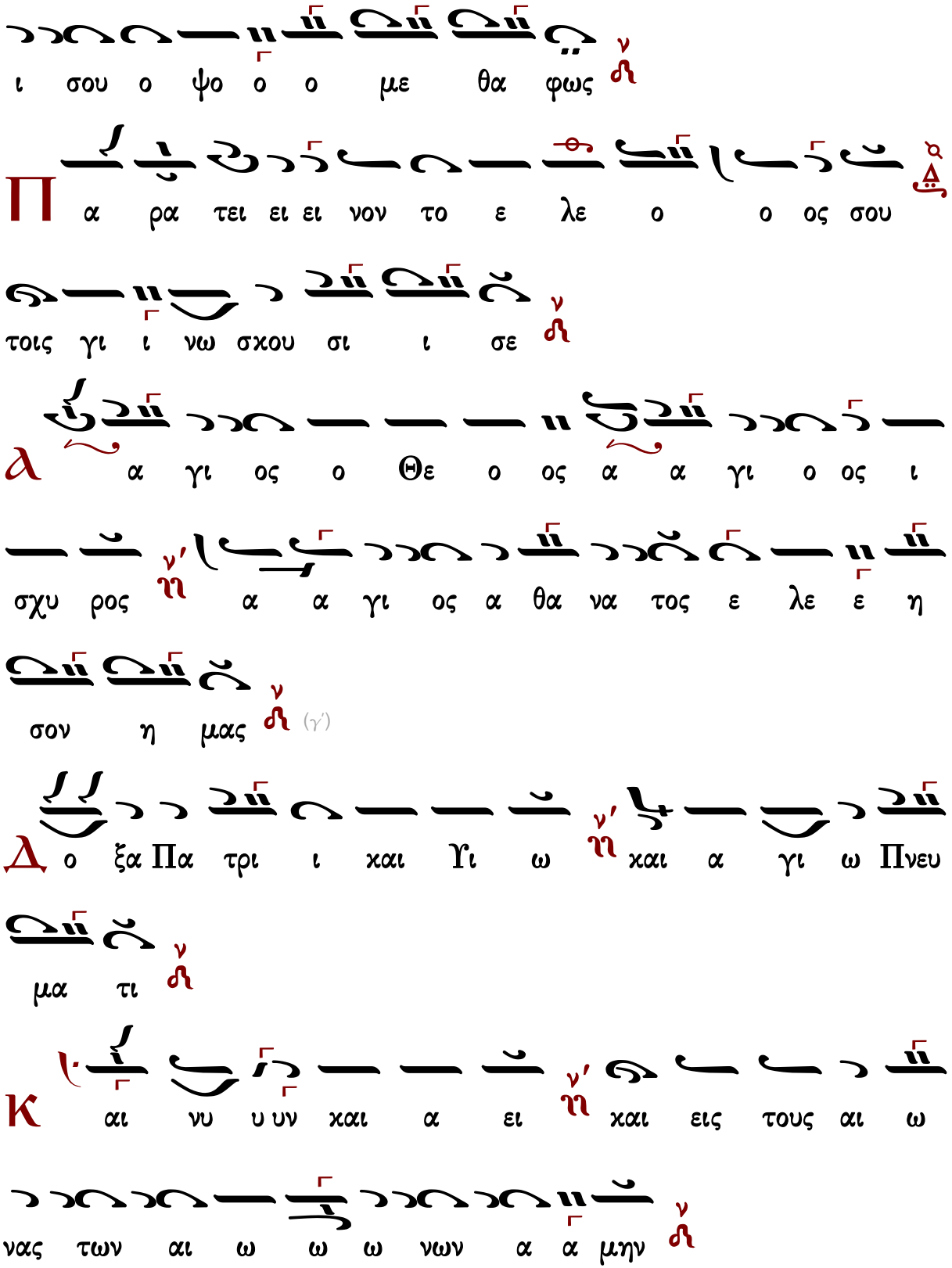
ι σου ο ψο ο ο με θα φως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου
τοις γι ι νω σχου σι ι σε
α α γι ος ο Θε ο ος α α γι ο ος ι
σχυ ρος α α γι ος α θα να τος ε λε ε η
σον η μας (γ')
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω ω ω νων α α μην

α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον
η μας

ος ο ο Θε ε ε ο ος
α α α γι ι ος ο ο ι γι α α α α

υ υ υχσ ι ι ι ος ι ι ι γι α α α α
ος ο ο ο ος
ρο ο ο ο

ι ι γι α α α α

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.354/636*

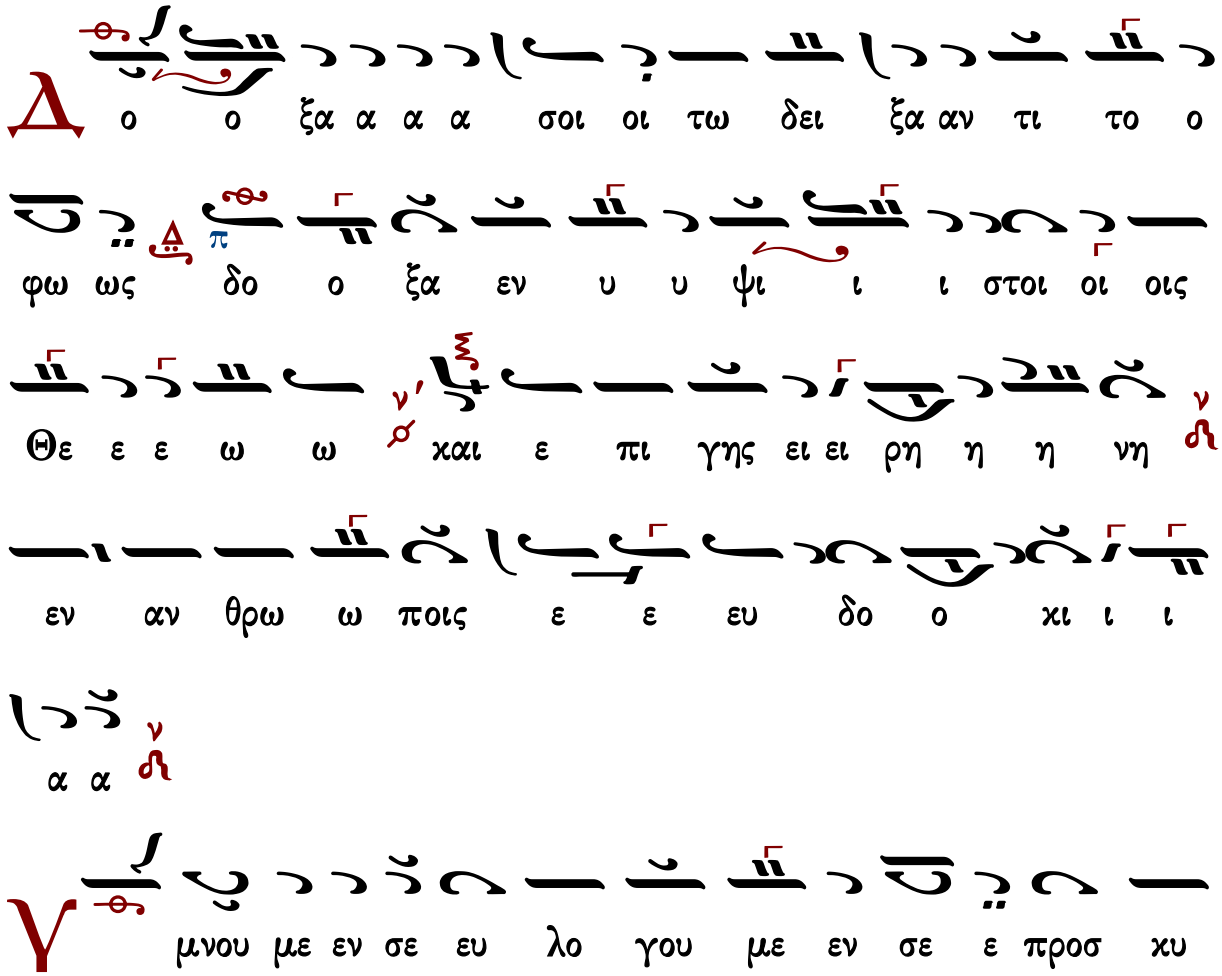

ε ε εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν

σοι δι α την με γα α α λη ην σου ου δο ο ο

ξα αν

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα νι ε ε ε Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν

το ο χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο

νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι ι ι στε ε

χαι Α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ο α μνο

ο ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο

Ο
ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο νος Α α
τρος και ε λε η σο ον η η η μας
νος εχ δε ξι ω ω ω ων του ου Πα α α
η μω ων ο κα θη η η η με ε ε ε
Π
ρο οσ δε ε ε ξαι αι την δε ε η η σιν η
σμου ου
αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου κο ο ο
σμου ε λε η η σο ον η η μα ας ο αι
ρω ων την α μαρ τι ι ι α αν του κο ο ο ο
ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι

α γι ι ι ι ος συ ει μο ο νος Κυ υ ρι
ι ι ος Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο
ξαν Θε ου ου ου Πα τρο ος α α α μην
Κ αθ ε κα α α στην η με ε ε ρα αν ευ
λο γη η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε
ε σω το ο ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω
να α και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νο
ος
Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν
τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη

η η του ους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ο ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων χαι αι νε ε το ον χαι αι δε

δο ξα α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο μα

α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω να

ας α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ε το ε λε ε

ο ος σου ου εφ η η μα ας χαθ α α α πε ερ ηλ

πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε

Є ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε

ε δι δα ξο ο ον με ε τα δι χαι ω ω μα α τα α

α σου ου (γ′)

Κ υ ρι ι ε ε χα α τα φυ υ γη η ε γε νη

η θη ης η η μι ιν εν γε νε α χαι αι

γε ε νε ε α α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι

ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου ο ο τι

η μαρ το ο ον σοι οι

Κ

υ ρι ι ε προς σε χα τε ε ε φυ υ υ υ γο ον

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι ειν το θε ε λη

μα α α σου ο τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε

ο ο ος μου ου

Ο

τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω ω ω ω η ης

εν τω φω τι ι σου ο ψο ο ο ο ο ο ο ο

με ε θα α α φως

Π

α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω ω

σχου ου σι ι ι σε

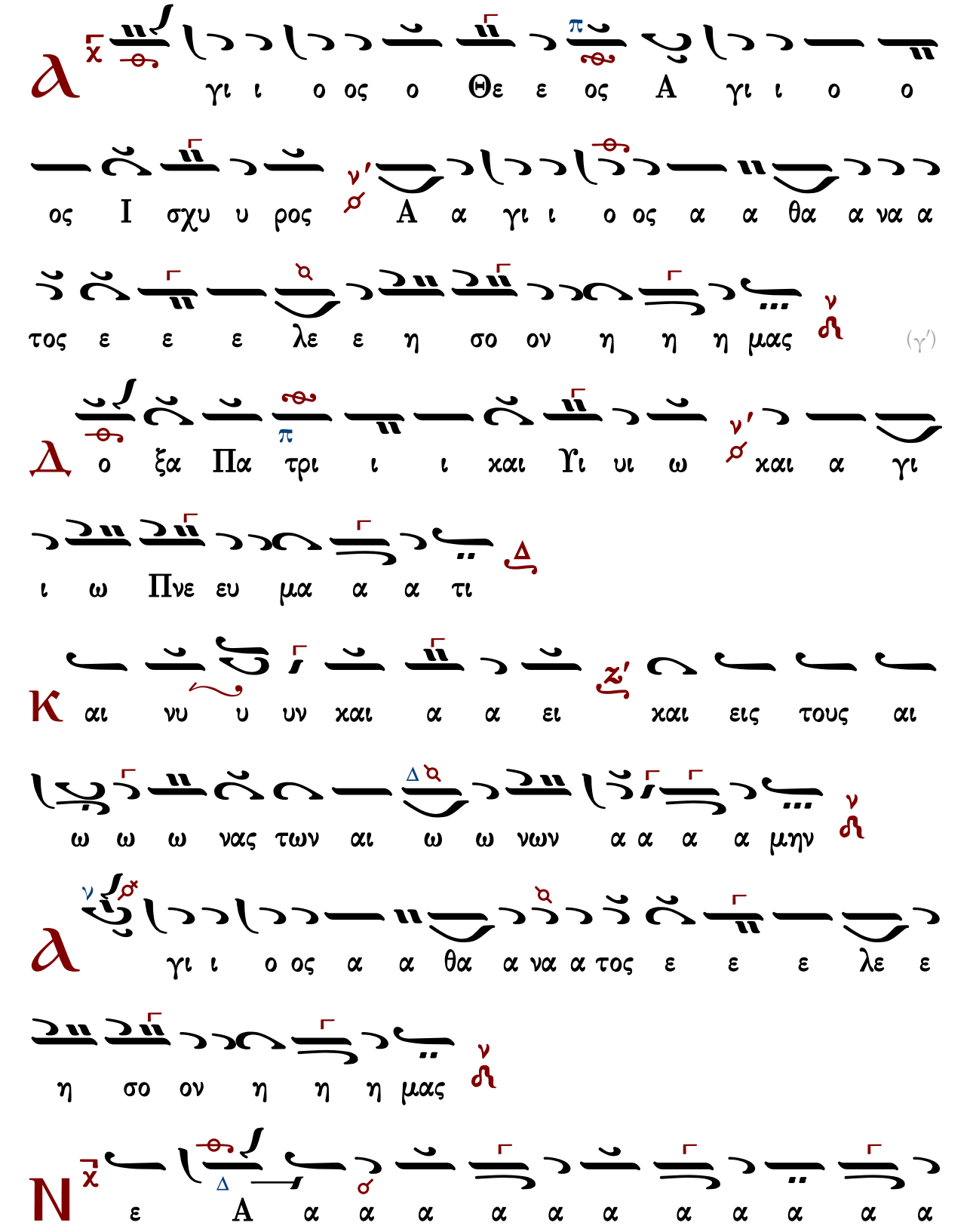
γι ι ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο
ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ο ος α α θα α να α
τος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας
(γ′)
ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι
ι ω Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω ω ναις των αι ω ω νων α α α α μην
γι ι ο ος α α θα α να α τος ε ε ε λε ε
η σο ον η η η μας
ε Α α α α α α α α α α α

N
ος
ος
ος

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ335/617*

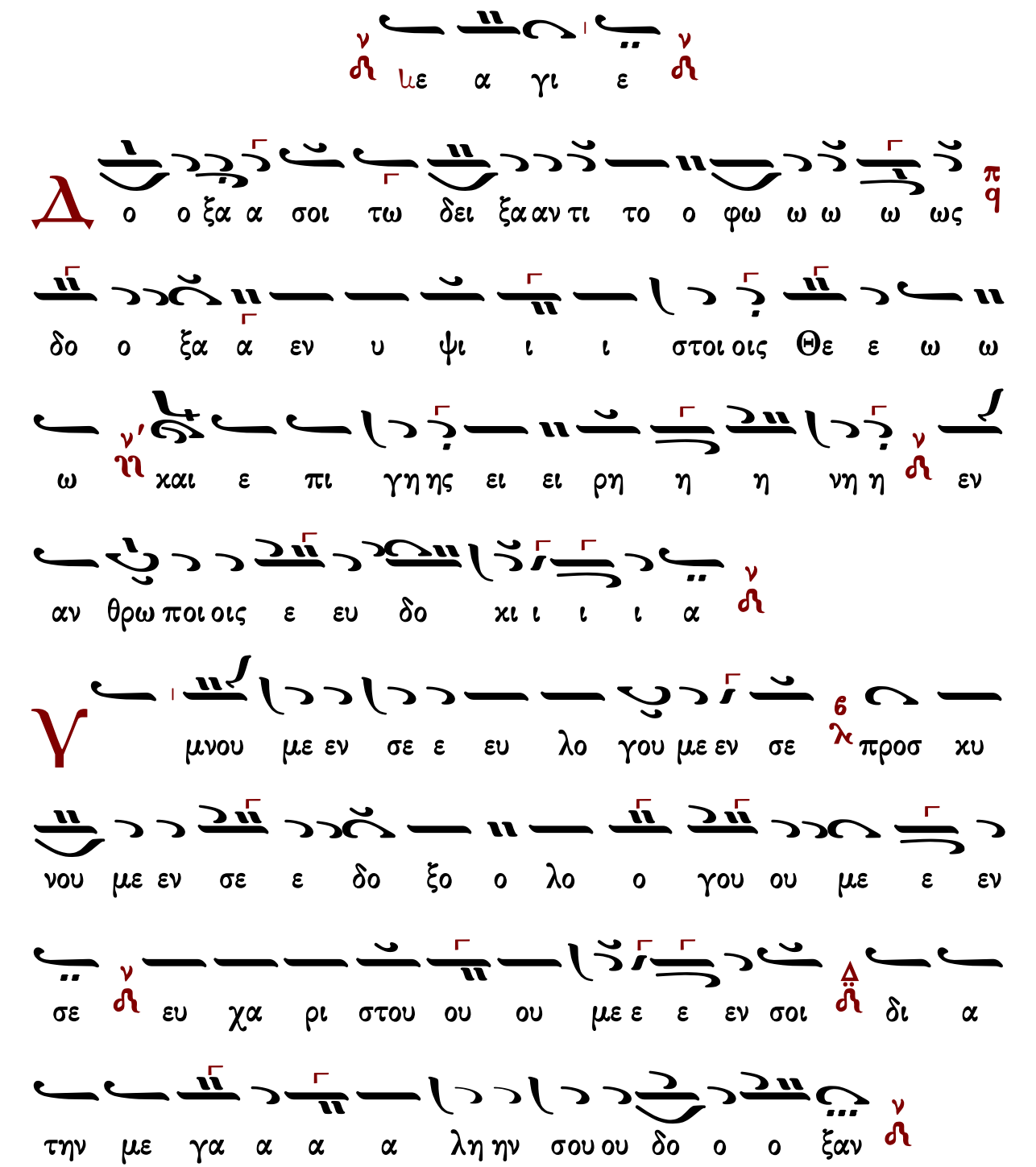

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι ε ε

Θε ε ε ν΄ Πα α τερ παν το χρα α το ο ορ ν΄ Κυ

ρι ε Υι ε ε ε μο νο γε ε νες Δ I η σου Χρι

στε χαι αι α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα ν

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος 6 λ ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου π q ο Υι ο ο ος του ου Πα α τρος ν ο

αι αι αι ρω ων Δ την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου χο ο ο ο σμου ν ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι αι αι ρω ων ν΄ τας α μαρ τι ι ι α

ας του ου χο ο ο σμου ν

Π

ρο ο ο ο οσ δε ξαι λ6 την δε η η

σι ιν η η μων ξ6 ο κα θη με νο ος εκ δε ξι

ω ω ων του Πα α τρος λ6 και ε λε η η σο ον η

η η μας ν

Ο

τι συ υ ει μο νο ος α α α γι ι ι ι

ος ν συ υ ει μο νο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ος ν Ι η σου ους Χρι ι στος ν εις δο ο ο ξαν Θε ε ου

Πα α τρο ο ος α α α μη ην ν

Κ

αθ ε κα α α στην η με ε ραν ευ λο ο γη

η η η σω ω ω ω σε ν και αι νε ε ε σω

το ο ο νο μα α α α σου εις τον αι ω ω ω ω
ω να χαι εις τον αι ω να α του ου αι ω ω ω
ω νος
Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη
η με ε ε ε ρα α τα α αυ τη α να μαρ
τη η η του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ο
Θε ο ο ο ος των πα τε ε ε ε ε ρων η
η μω ω ων χαι αι νε ε τον χαι δε δο ξα σμε ε
ε νον το ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω

ν

ναι αις α α α μην

Γ

ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ο

ος σου ου εφ η η μας χα θα α α περ ηλ πι σα

α με ε εν ε πι ι σε

ν

Θ

υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε δι ι δα α ξο

ν'

ο ο ον με ε τα δι χαι ω ω μα τα α α α

σου

ν (γ')

Κ

υ υ υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη ε γε νη η η

η θης η η μιν εν γε νε α χαι αι γε νε ε α

ν

ε γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε ε ε ε

π

λε ε η σο ο ο ον με π ι ι α α σαι την
ψυ χη η η η ηην μου ο ο τι η μα αρ το ο ο ον
σοι ν
Κ υ ρι ι ε π προς σε χα α τε ε φυ υ υ υ
γον π δι ι ι ι δα α ξο ο ον με λ του ποι ειν το
θε λη η μα α α σου π ο ο τι συ ει ει ει ο ο
Θε ε ο ο ος μου ν
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης ν' εν τω φω
τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο με ε θα α α
φως ν

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει νον το ε

ε ε ε λε ε ος σου ου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι

σε

Α γι ος ο Θε ε ος α γι ος Ι σχυ υ ρος

α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α

α α μην
γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε
λε ε η η σο ον η η η μας
ἀσματικόν
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο Θε
ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ
υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

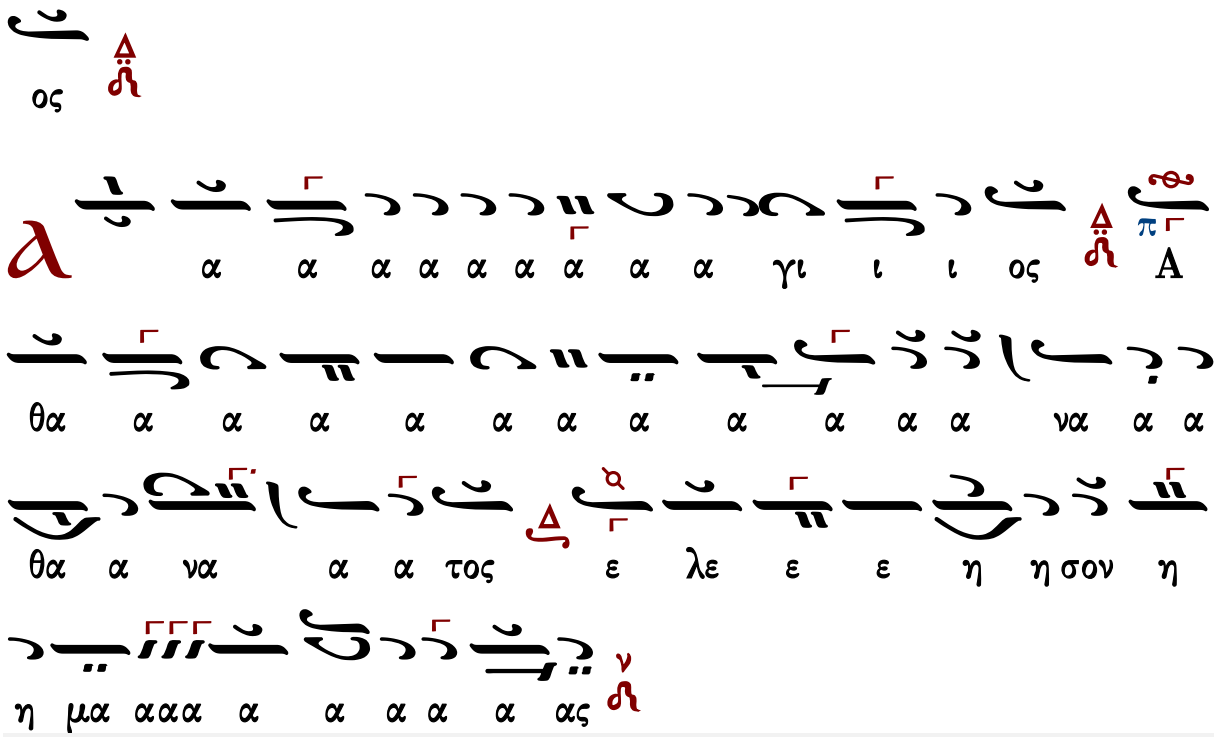

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾳ Πα

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.145

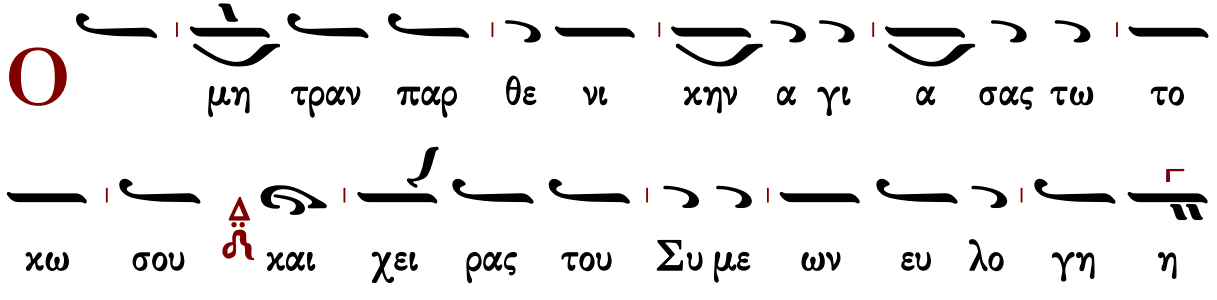

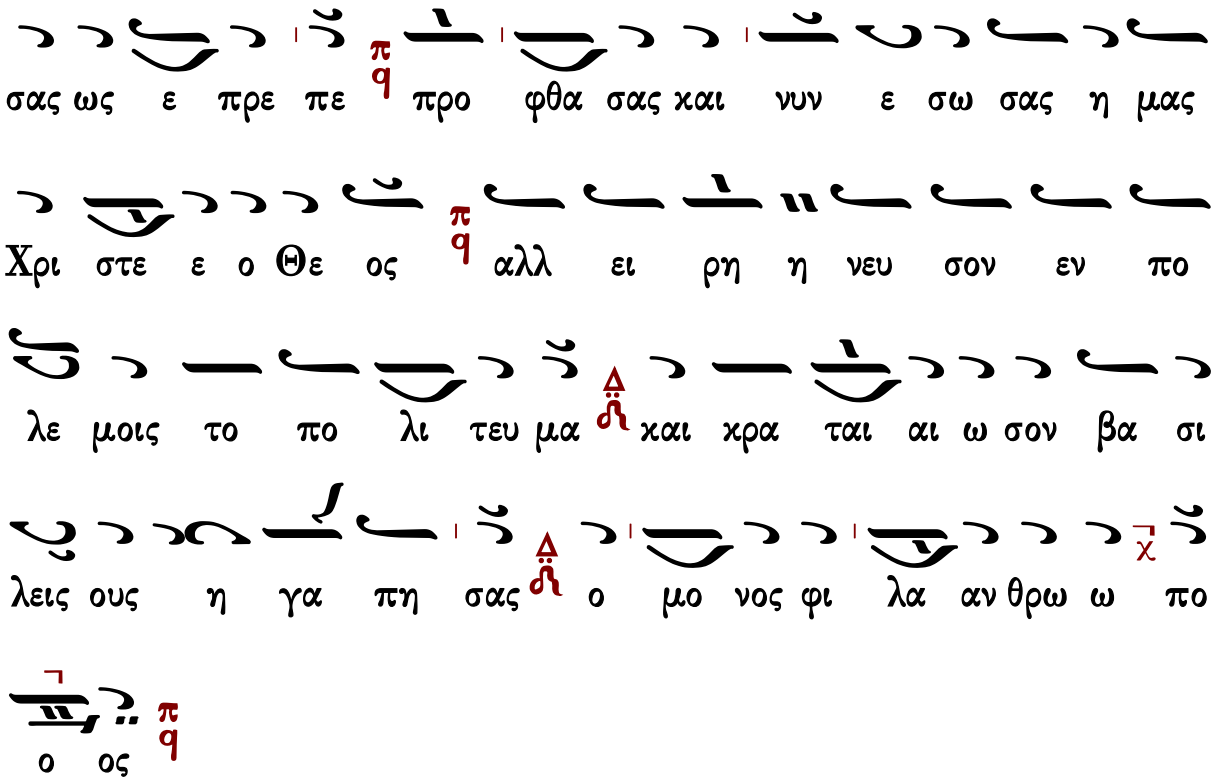

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.517#

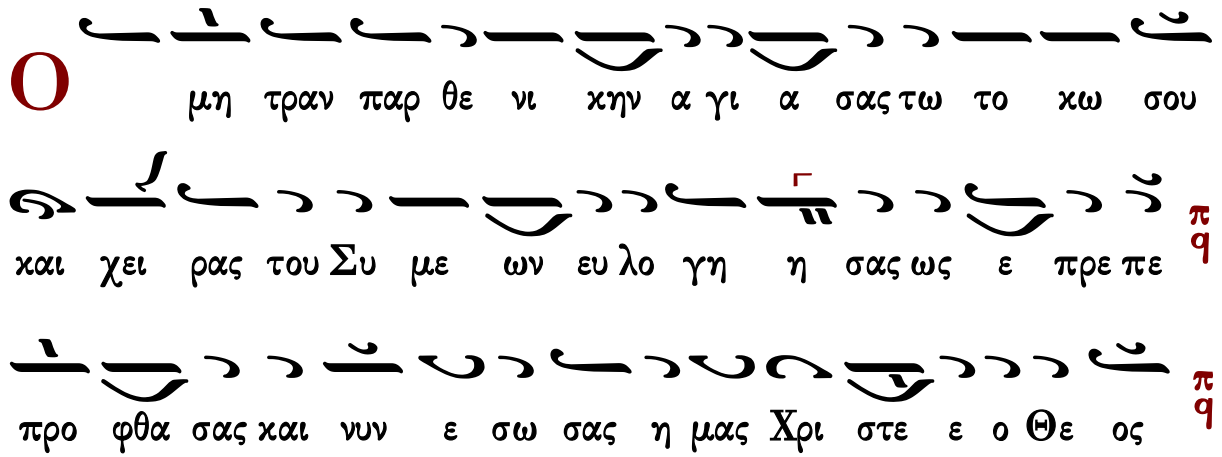

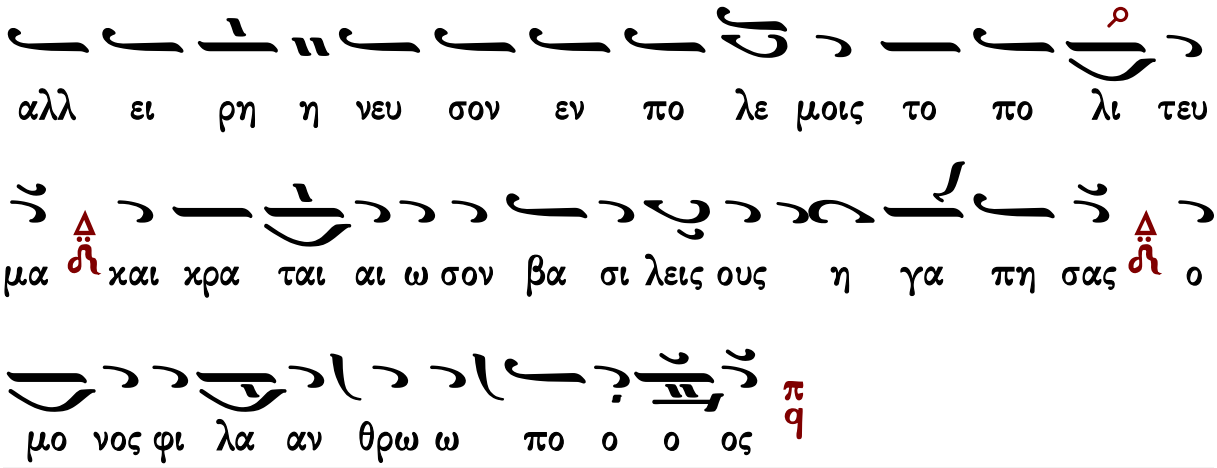

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.74#

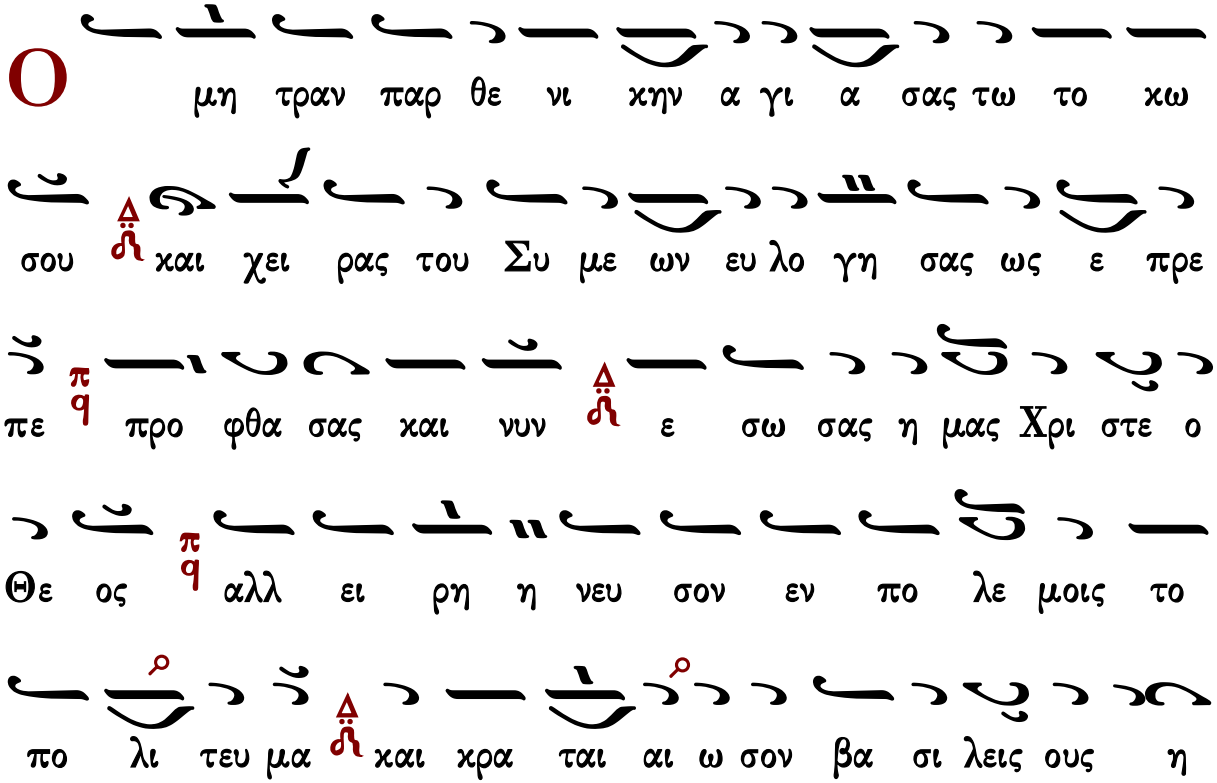

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.81/528#

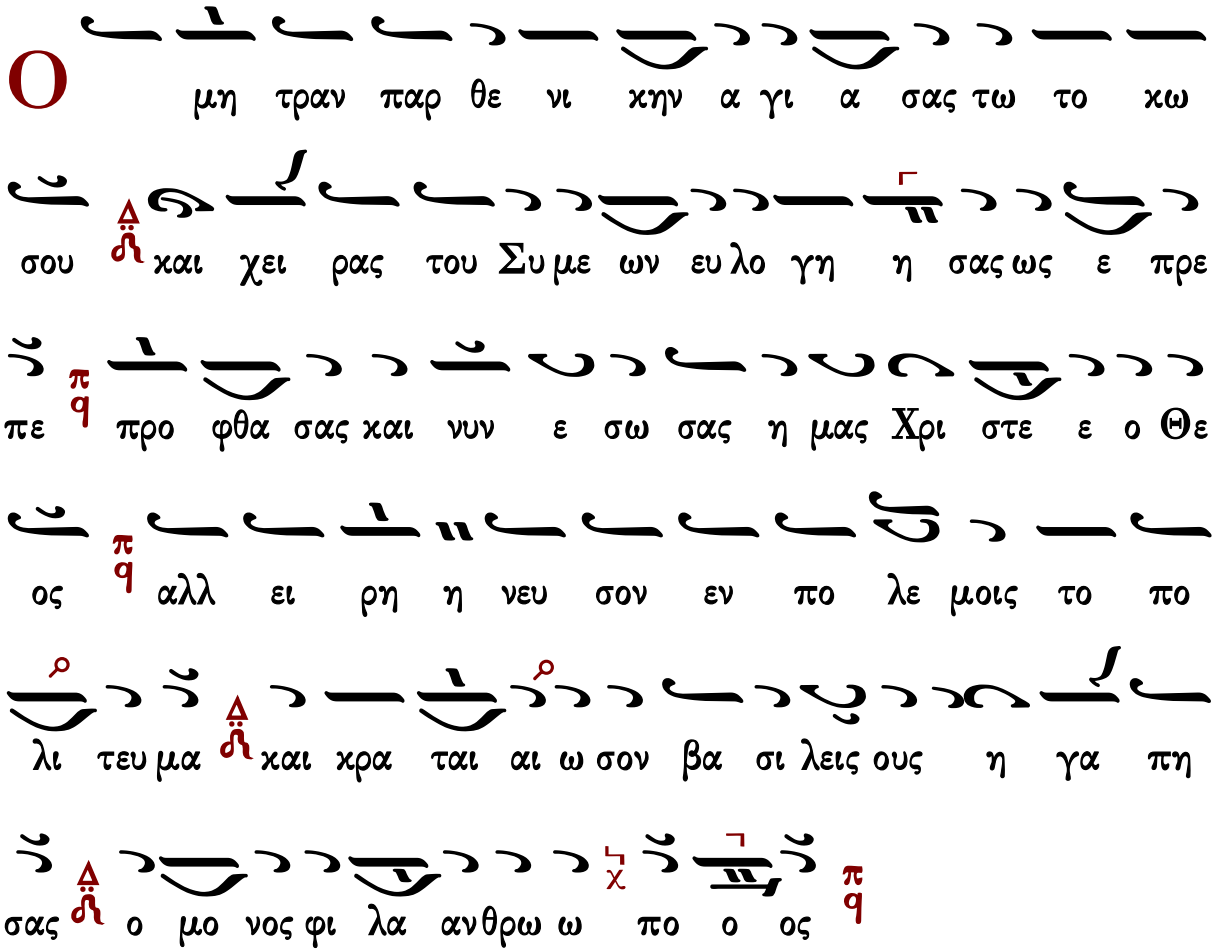

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

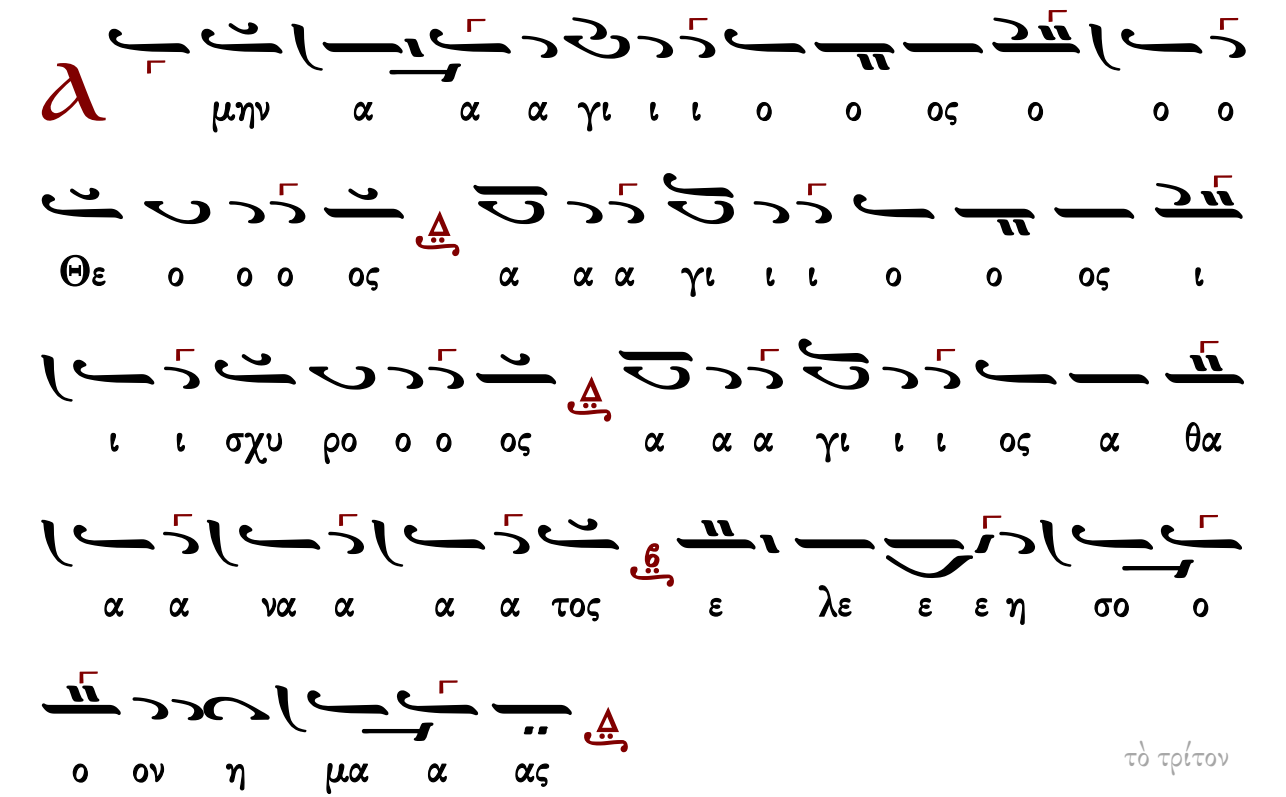

τὸ τρίτον

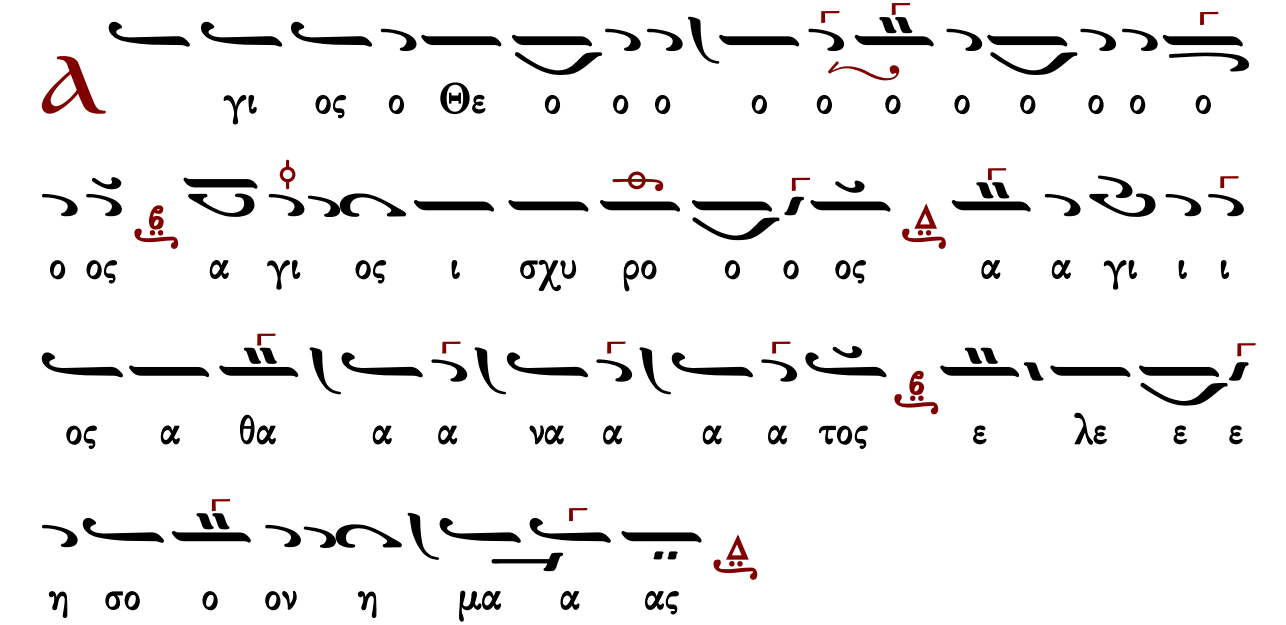

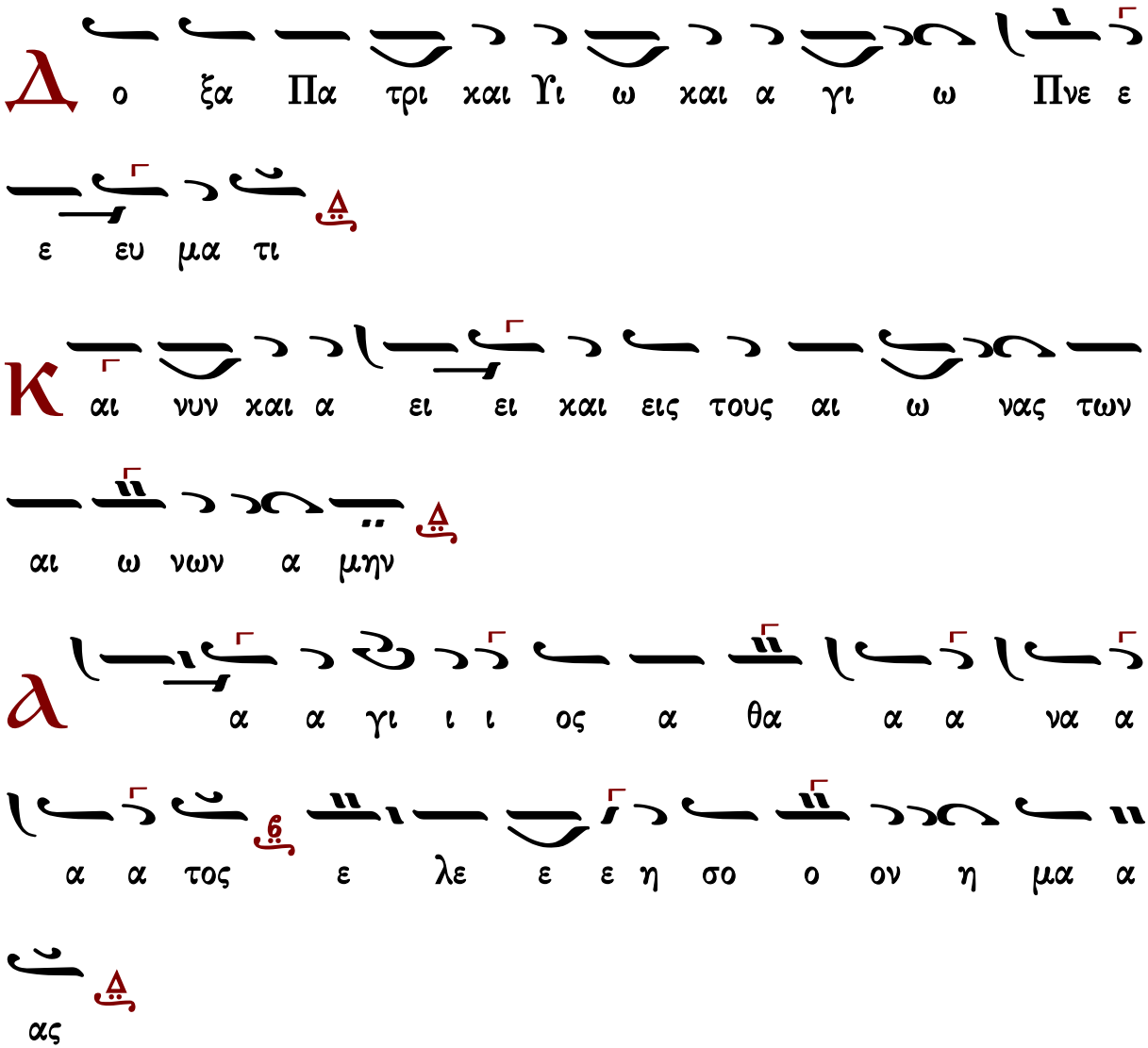

Δύναμις

κλασικὸ	τοῦ βήματος	τὸ συνηθισμένον
ἕτερον τοῦ βήματος	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ		Νηλέως Καμαράδου
Ἰωάννου Παλάση	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

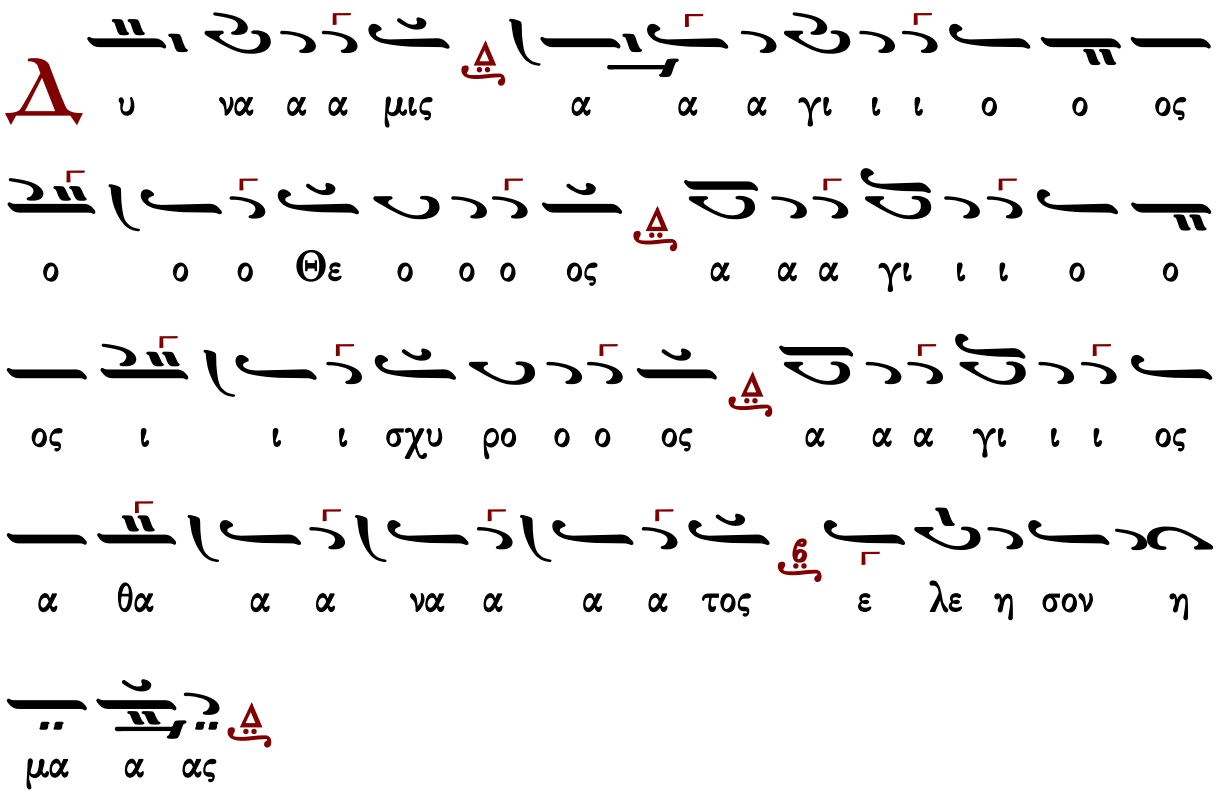

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος
α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο
ος I ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος
α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι
ος α α α α θα α α α α α α α α α α
α α ια α α ια α α θα α να το ο ο ο ο ο
ο ος
ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ον η η
μα ας

Ἦχος Δι

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

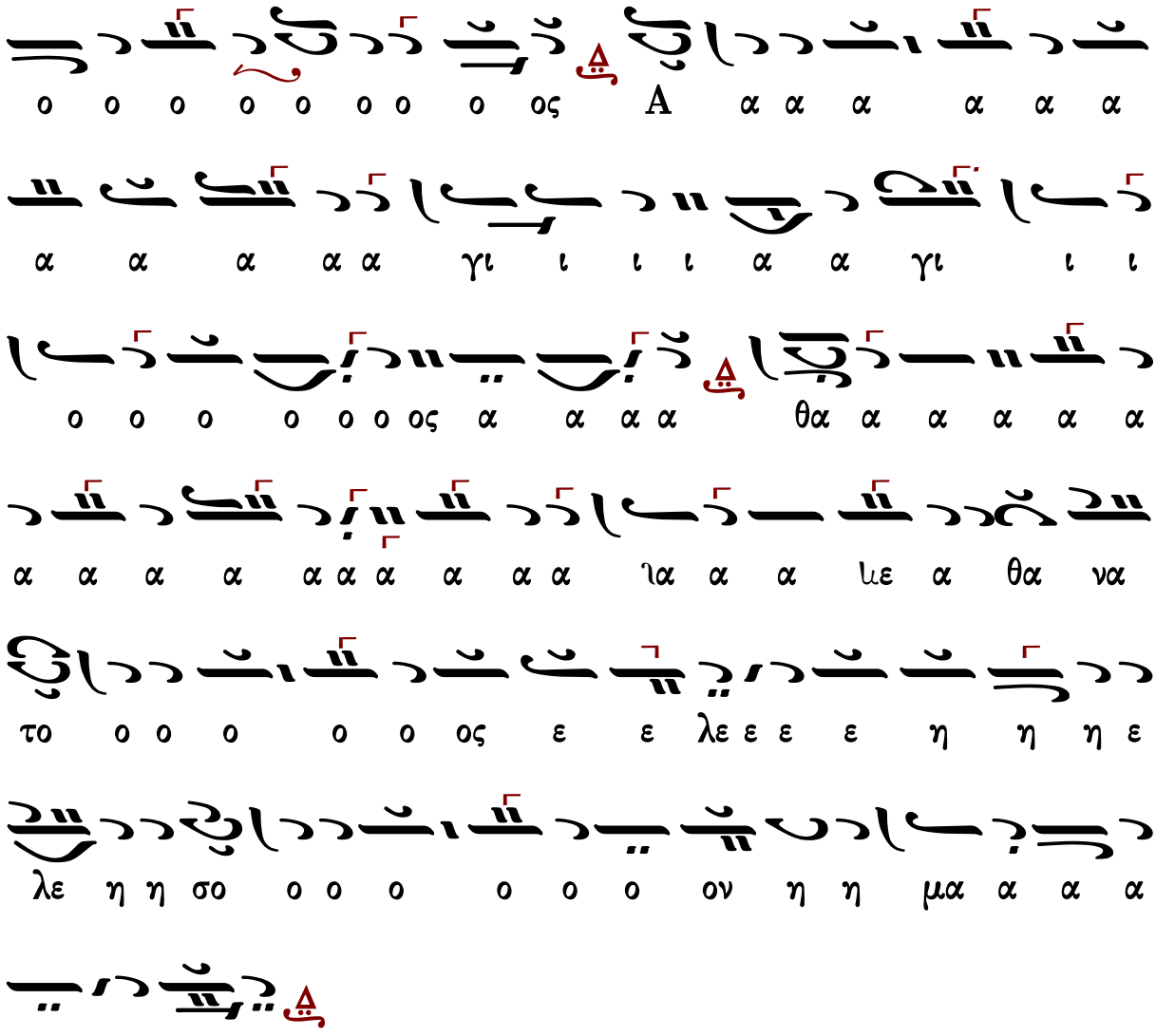
α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Δύναμις σύντομον
(Το γοργόν)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.106*

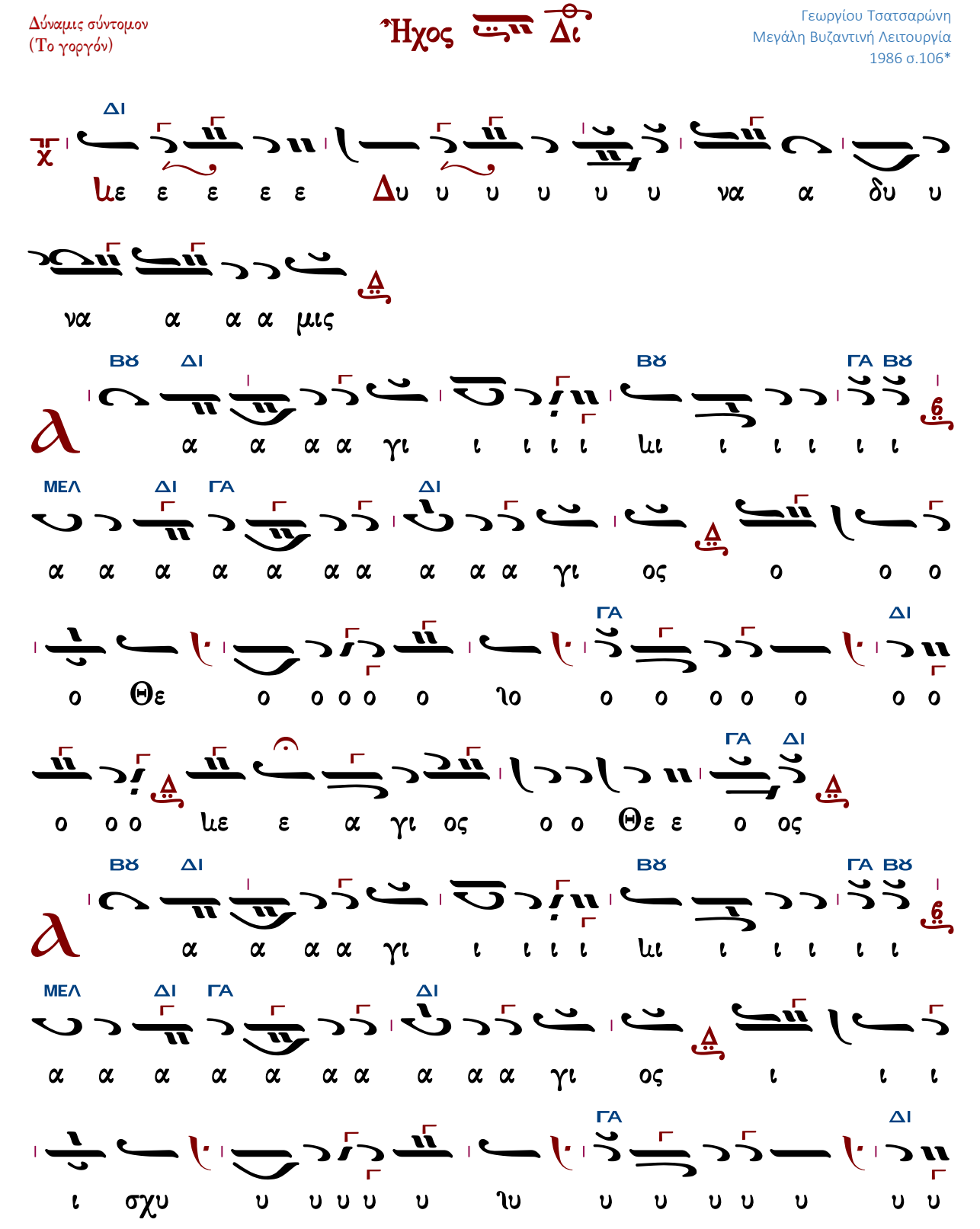

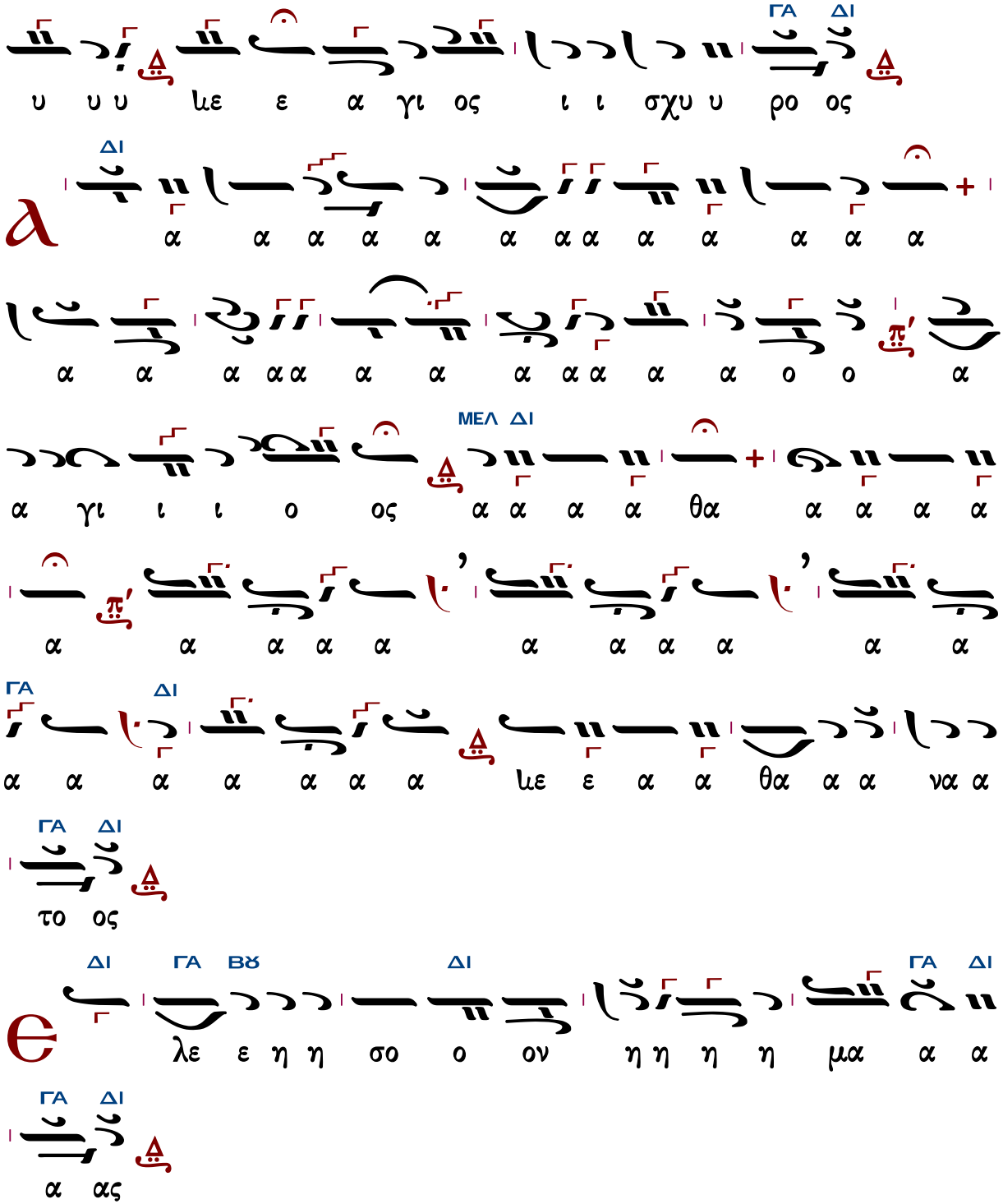

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ

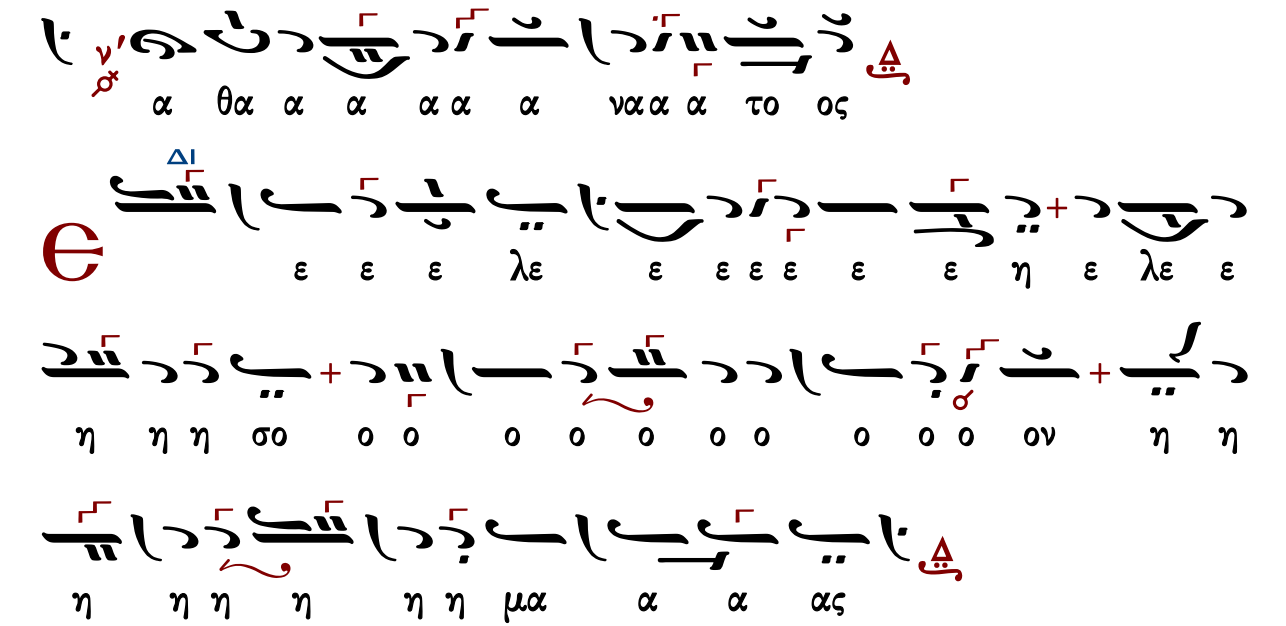

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

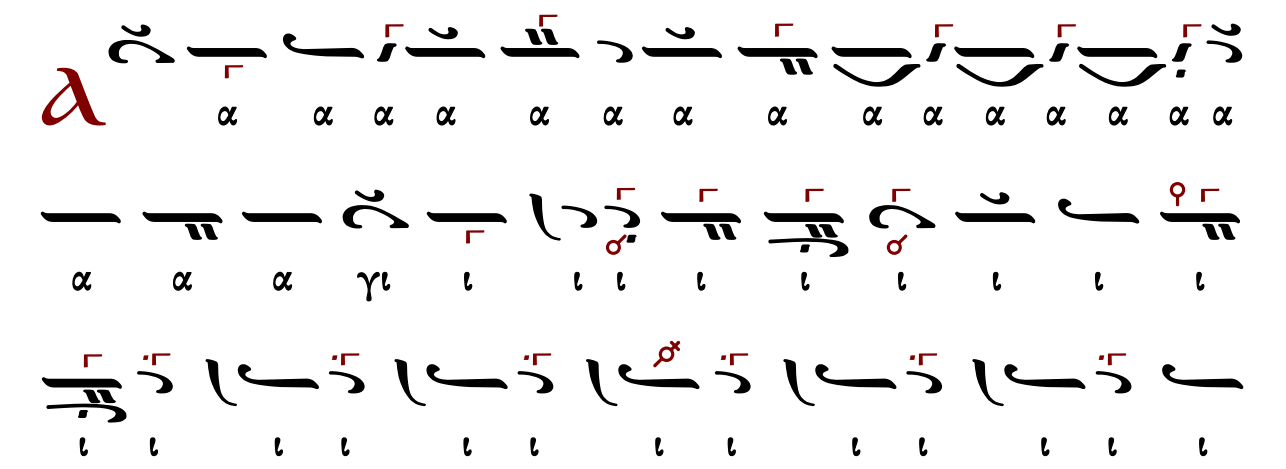

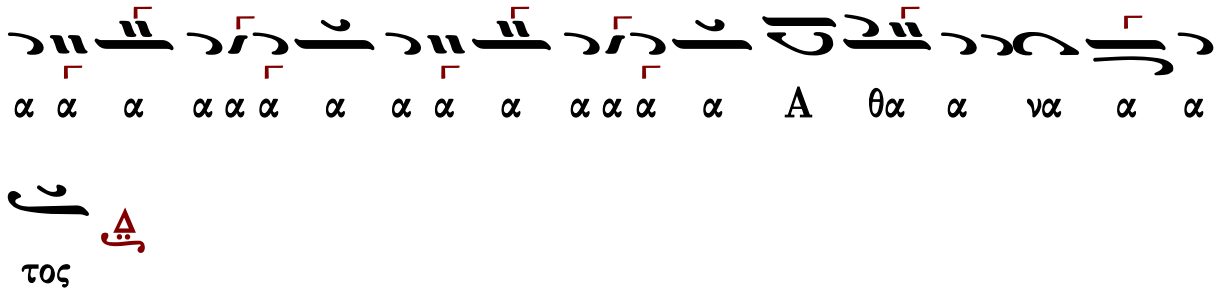

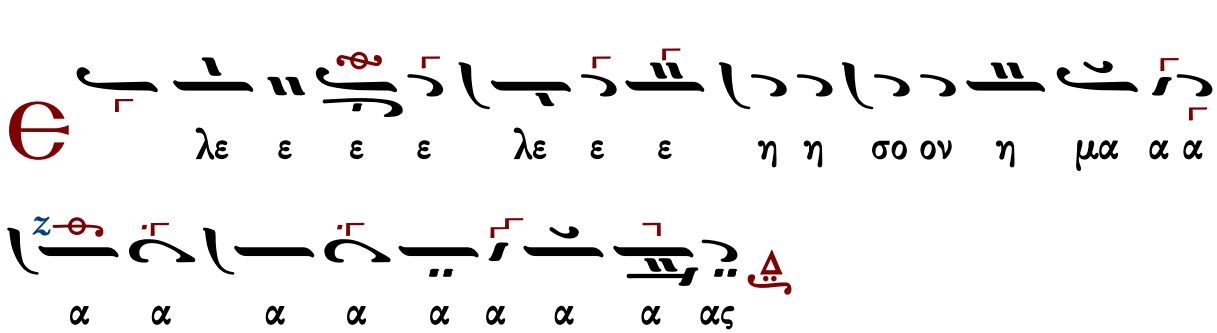

Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.54*

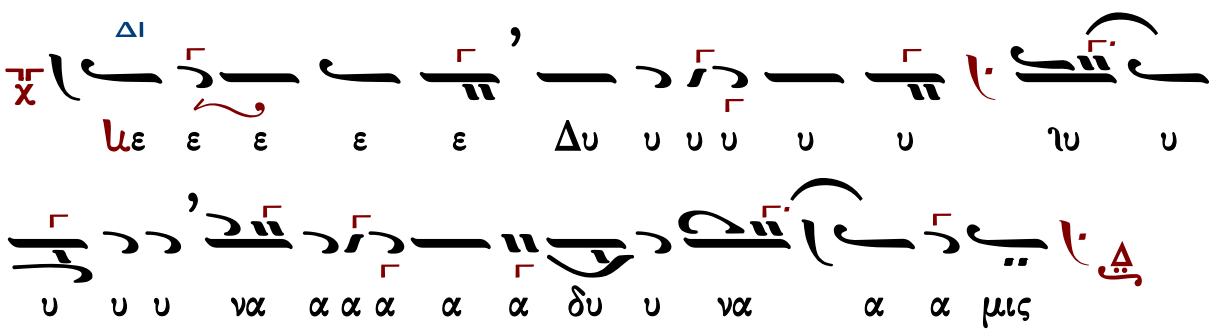

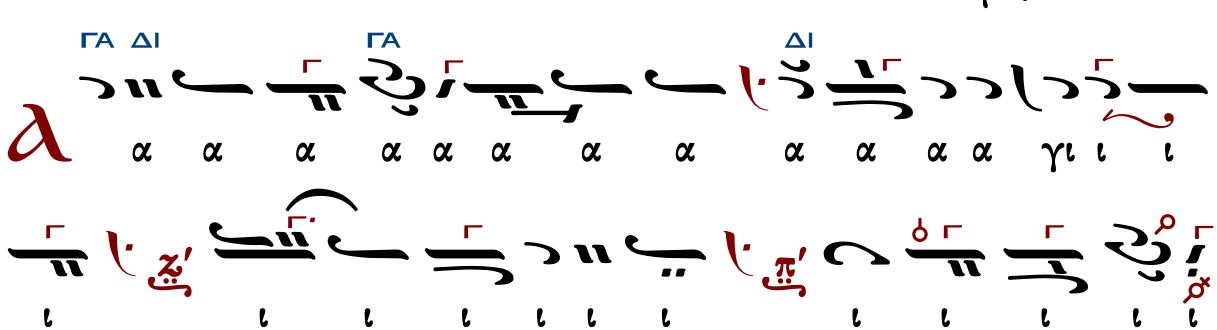

θα α α α

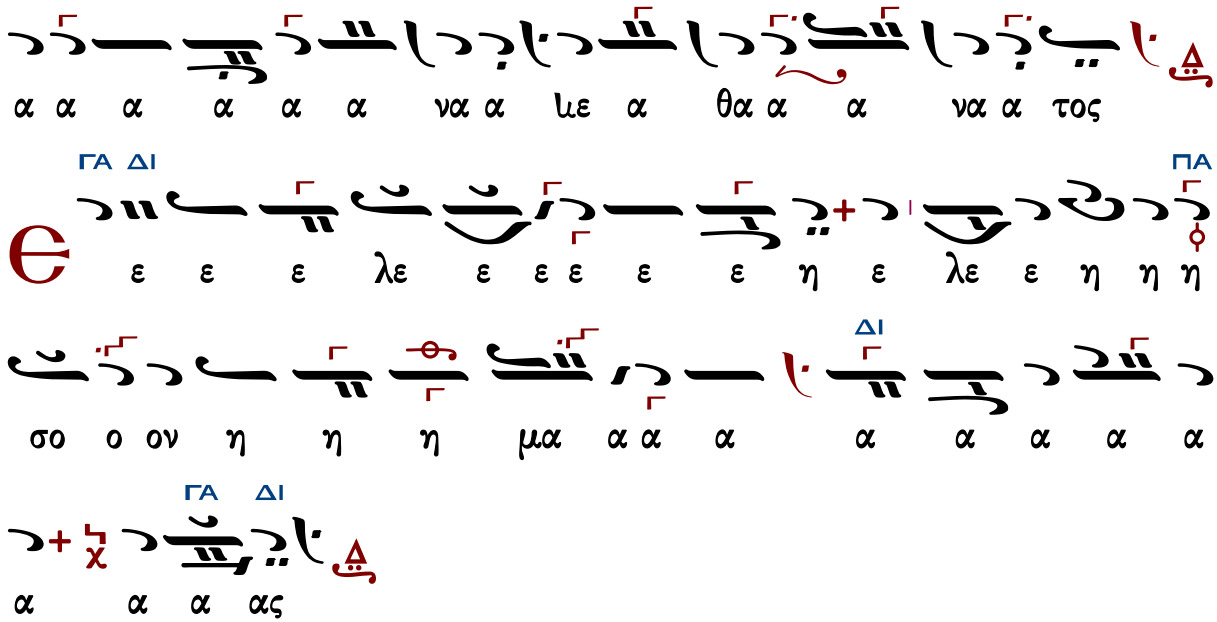

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

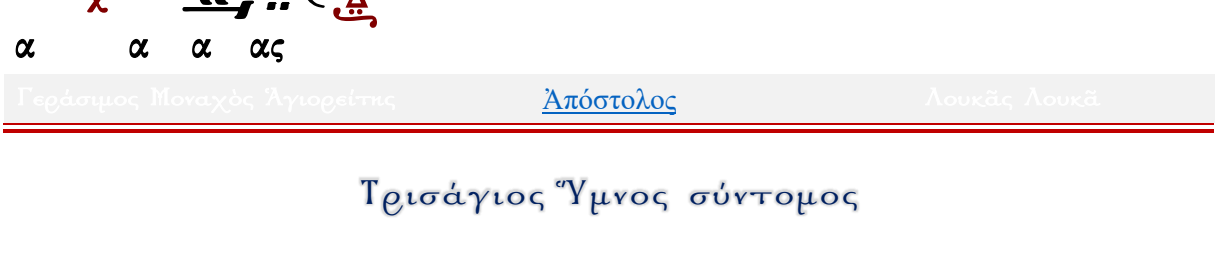

τὸ τρίτον

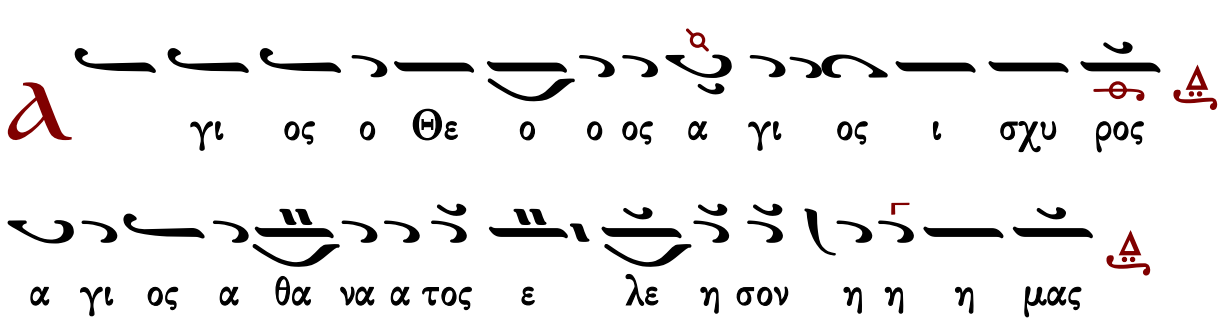

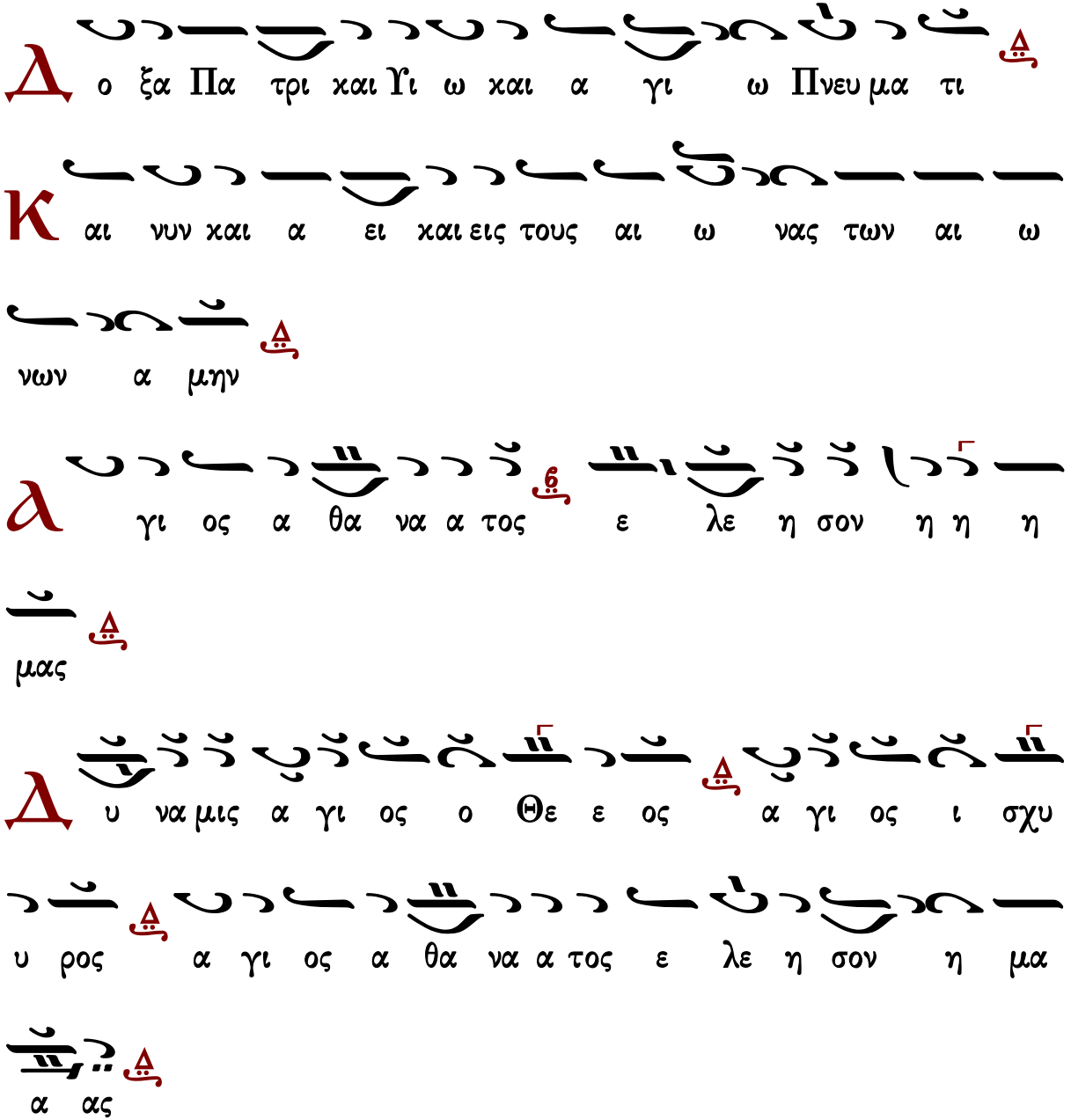

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας
(γ′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
υ να μις
γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

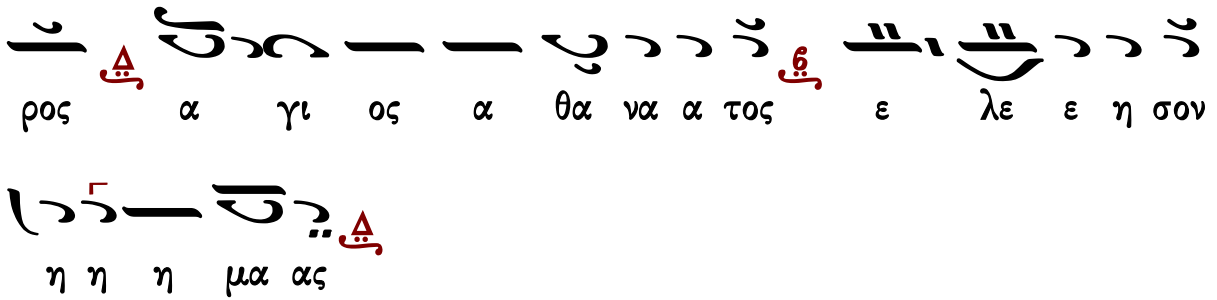

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

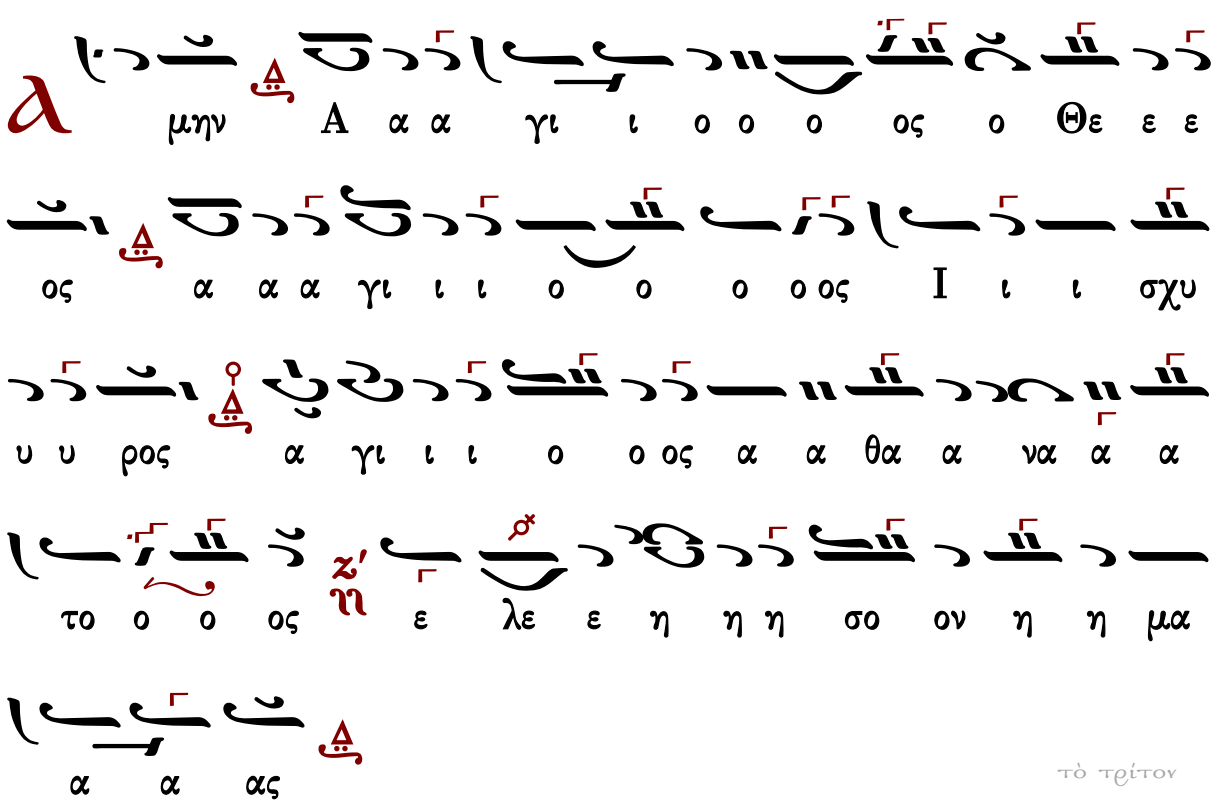

τὸ τρίτον

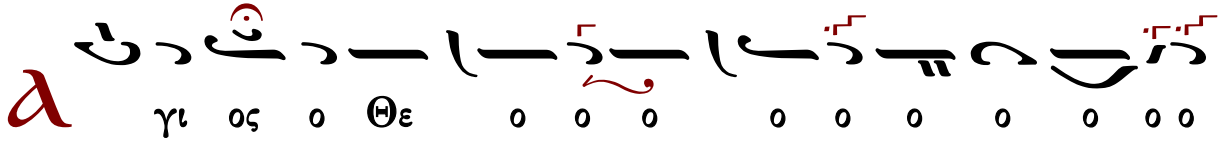

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

μα τι

K
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

A
γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

N
ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ
υ να α α μι ις

A
α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος ⸗ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 92#

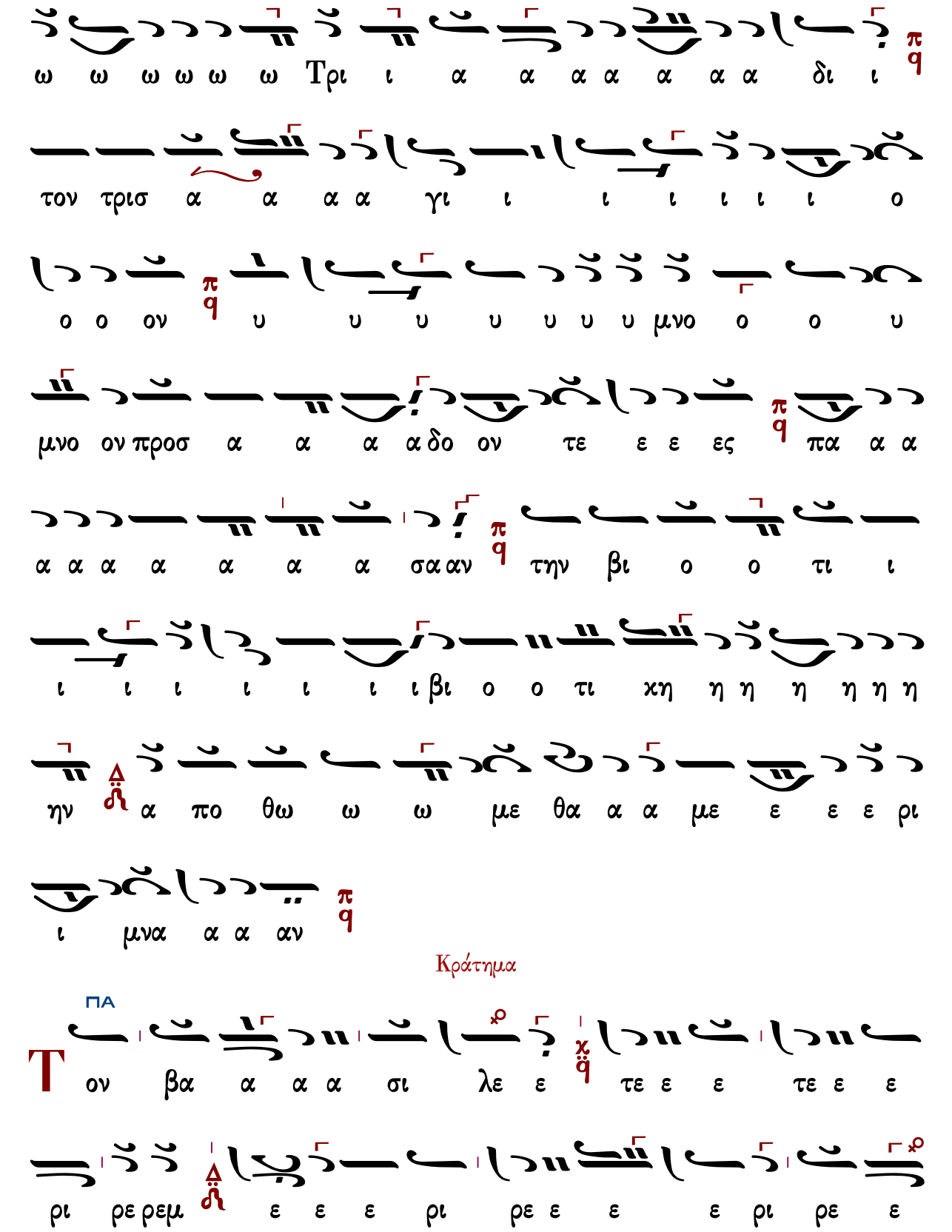
ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α α δι ι
τον τρισ α α α α γι ι ι ι ι ι ι ο
ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ
μνο ον προσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα α α
α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι ι
ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι χη η η η η η η
ην α πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν
Κράτημα
ΠΑ
Τ ον βα α α α σι λε ε τε ε ε τε ε ε
ρι ρε ρεμ ε ε ε ρι ρε ε ε ε ρι ρε ε

KE

τε ρε ε ρε ρου ου τε ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρι ρε
ρεμ τε ε ρι ρε ρι ρρε ρε ε ρε εμ

Ω

ς τον βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ιε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α
α των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
με ε ε ε νοι

T

αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
αι αι αις α ο ρα α α α α α α α α α
α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με νον τα

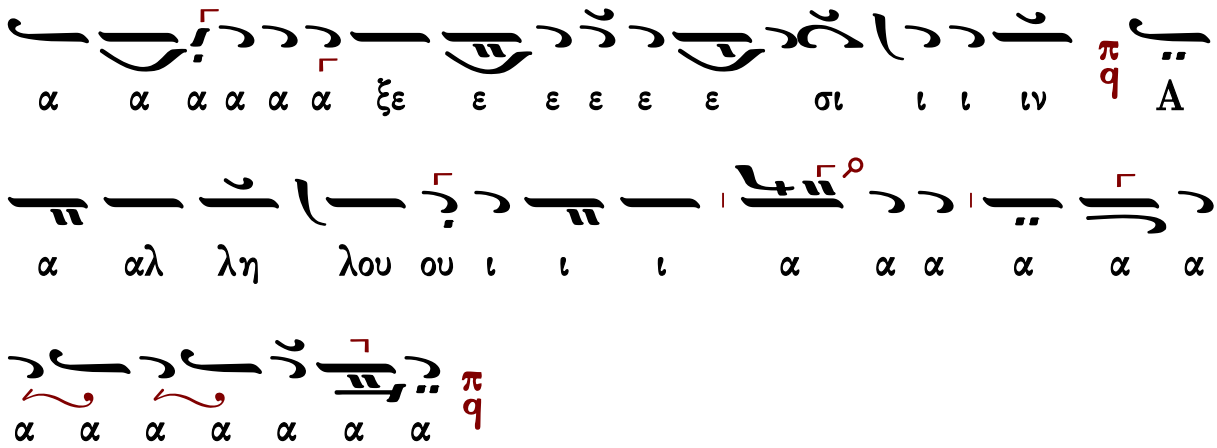

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος πλ. δ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.319#

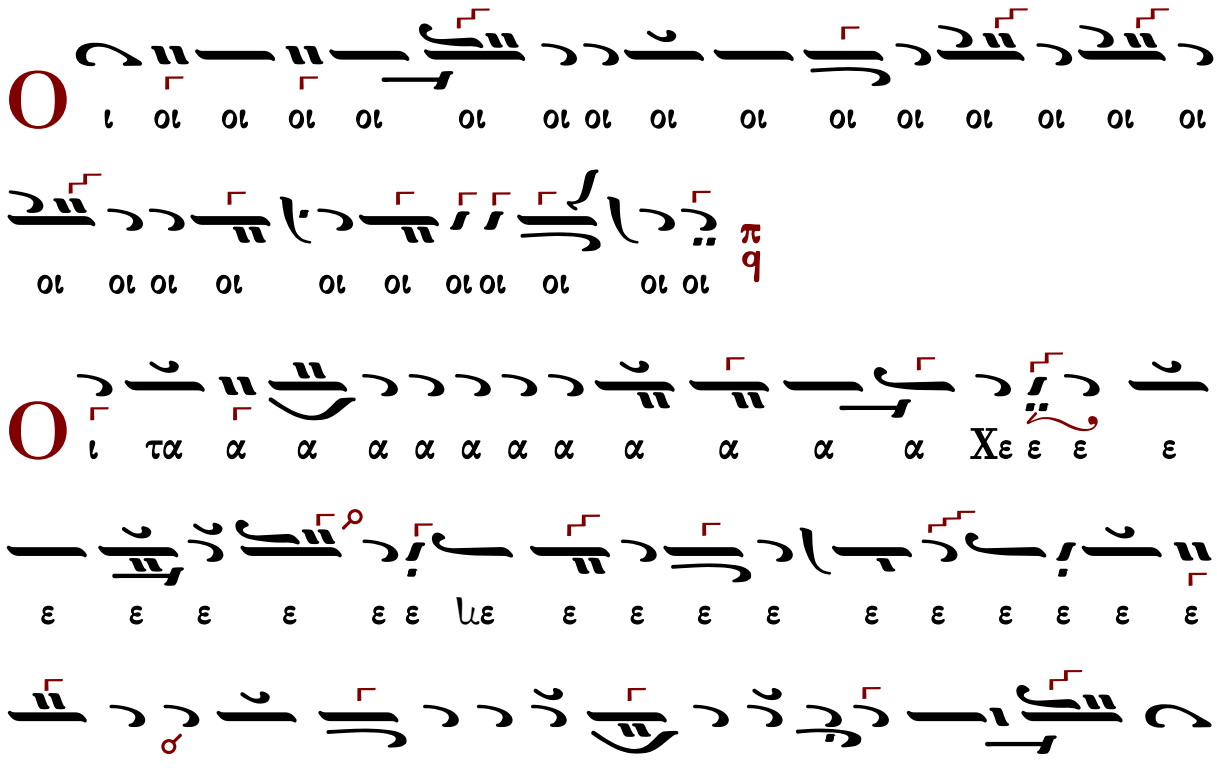
Ο
ι οι οι ο

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ζω ι ι ι

ι ι βι ην η η η τη ν α α α σα α α α α α
η τι ο βι ην τη ο ο ο ο ο ο ι ι
ω ω ω ω ω ω ο θω ο πο α ην η η η η η
λα α α α α α ι μνα ι ρι με θα ε ε με
αν α α α α α α α
Ἦχος πλ. Πα
Θεοδώρου Φωκαέως
Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.64#
ε ε ε σι α α α βα τον ως ω ω ω ω ω ω
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε α α α των ο

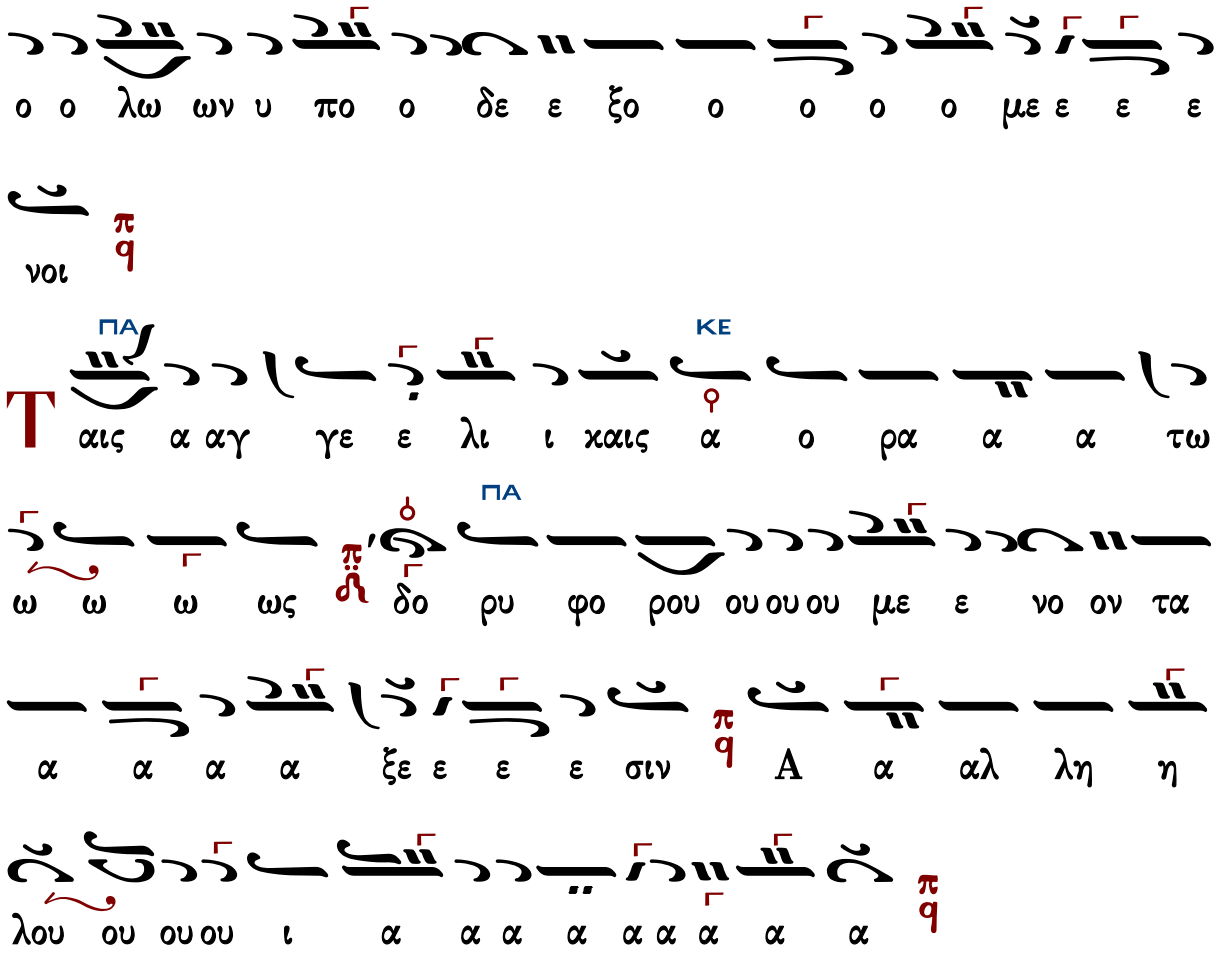

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-β'

Ἦχος πλ. δ. Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.61#

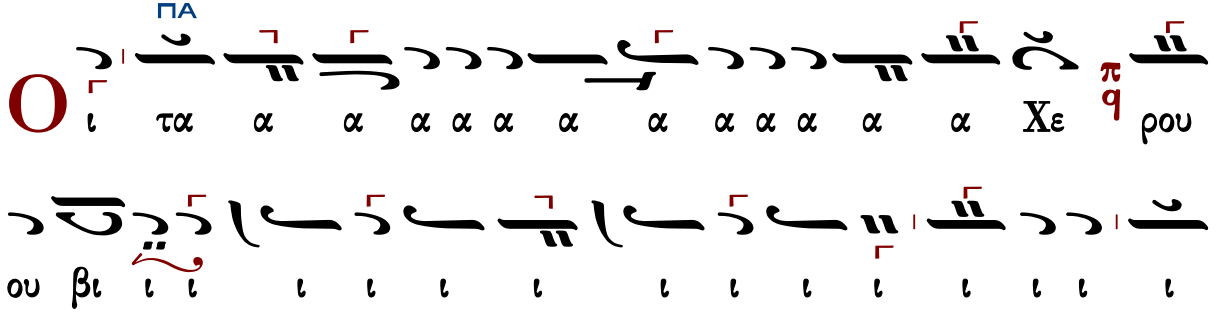

ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ΚΕ

ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υστι ι χω ω ω

ΠΑ

ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χο ο ο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο

ΔΙ

ο ποι ω ζω ο ποι ω

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α χ q τρι α α α α α

ΠΑ

α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ

ΔΙ

υ υ υ υ μνον Δ ñ προσ α α α α ια α α α

α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α

ΚΕ

α δο ον τε ε ε ες π q πα α α α α α α α α α α α

ΠΑ ΚΕ

σα αν χ q την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι

ΠΑ

χη η η η η η η ην χ q α πο θω ω ω ω με

ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με

ρι ι μνα α α α α α α α αν
ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε α α α των ο
ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
ΠΑ ΚΕ
αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α τω
ΠΑ
ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα
α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

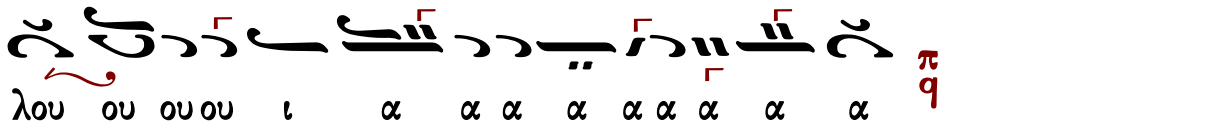

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος ⸗ q Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.11#

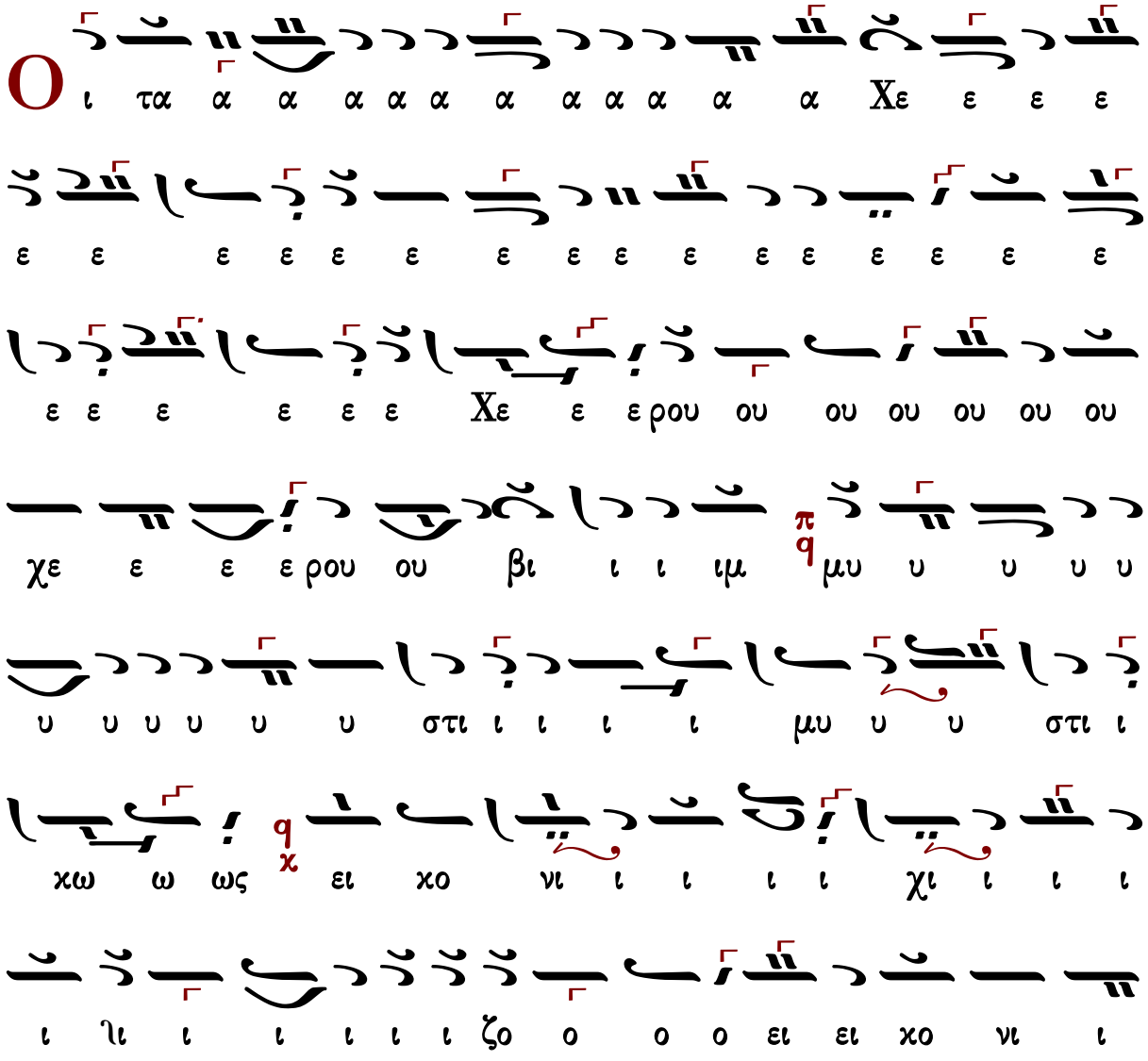

ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ες χαι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο οι οι οι οι
οι οι οι οι ζω ο οι ω ω ω ω ω ω ω ω
τρι α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α χα α α α α α α τρι α α α α α α
α δι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ι ι
ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α
α δο ον τε ε ες πα σα αν την βι ι ο τι ι
χην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε θα με
ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ρι ι ι

α αν
π
q
α μνα ι ι ρι ε ε ε με ι ι ι ι ι ι ι

ω
ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε π
q
ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α βα ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ο ο ο ων τω α α α ε ε ε ε ε λε σι
π
q
χ
ε ε ε με ε ε ε ξο ο ο δε πο υ ων ω λω ο ο
π
q
νοι

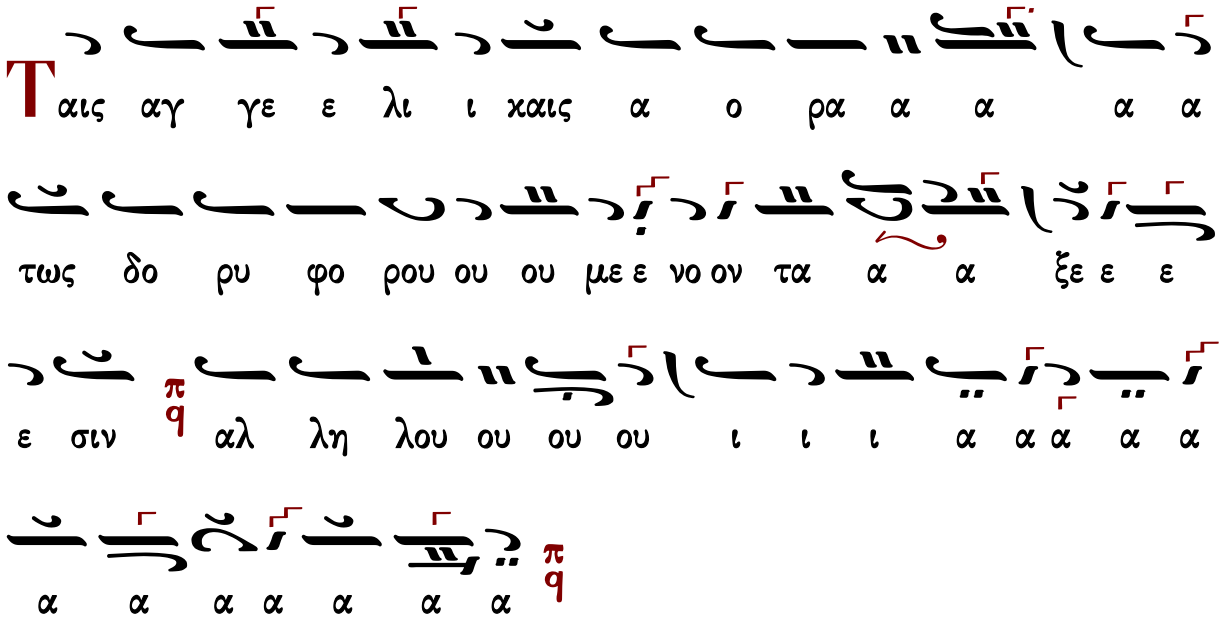

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος ⸗/q Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.91#

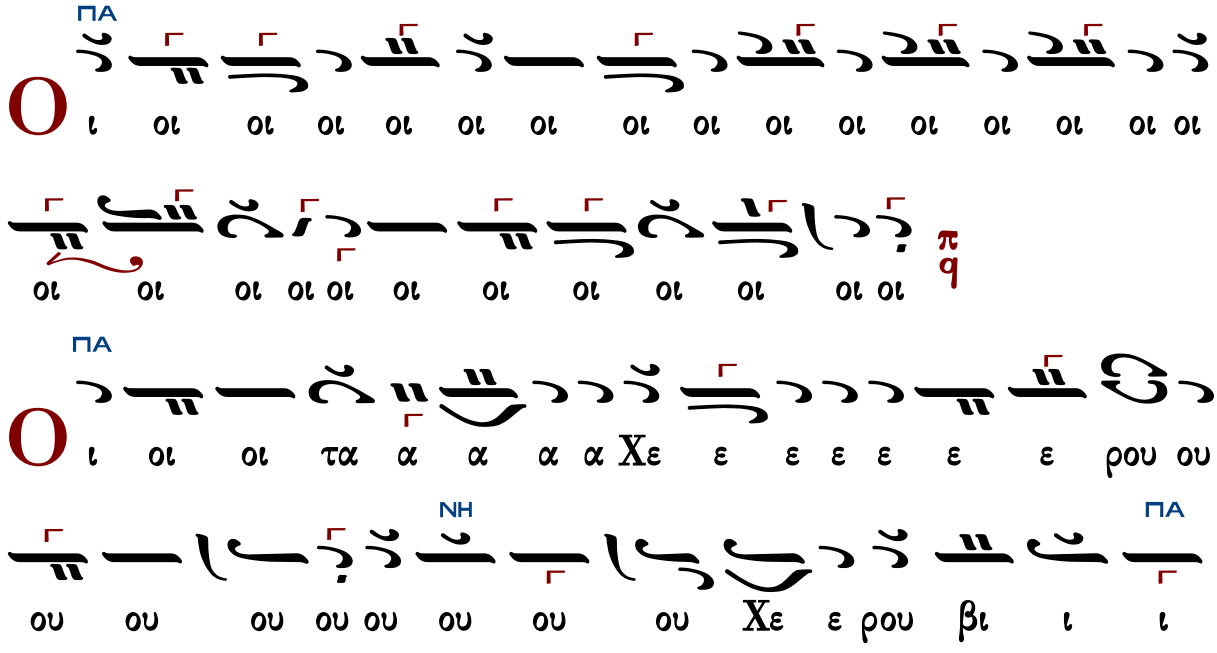

ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
Τρι
Τρι
ΠΑ
ΖΩ
προσ

ΠΑ

ο ον τε ες πα α α α α α α σα α αν τη

ΔΙ

ην βι ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η η η

ΚΕ

ην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε με ε

ρι ι ι μνα α α α α α ια α α α α α

αν

ΠΑ ΚΕ

ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ ΚΕ

ε ε ε χε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α

ΠΑ

ια α α α α α α των ο ο ο ο ο λων υ

πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

ΠΑ ΚΕ

Τ αις α αγ γε λι ι χαι αις α ο ρα α α α

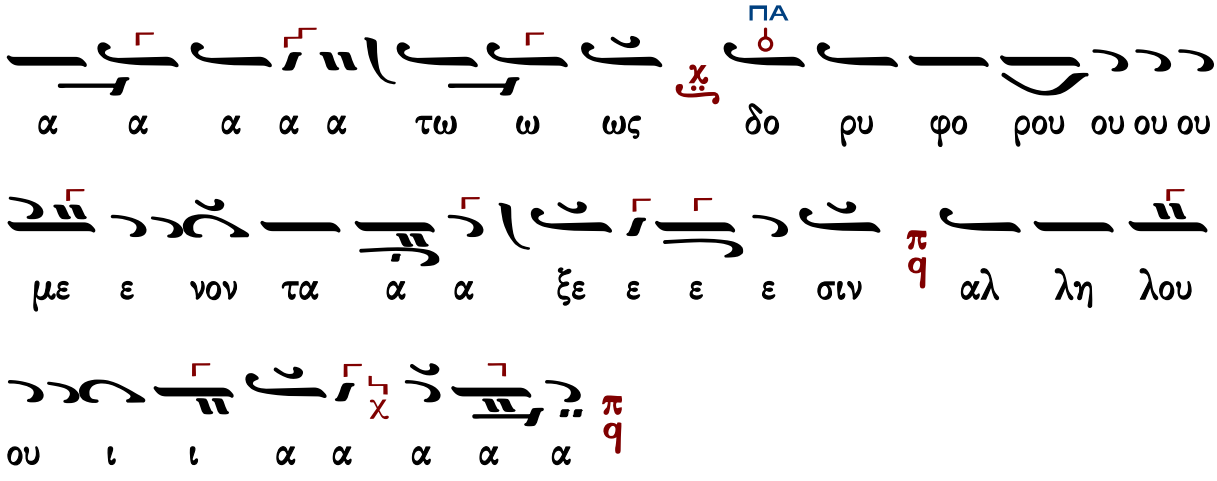

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος δ΄ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.133*

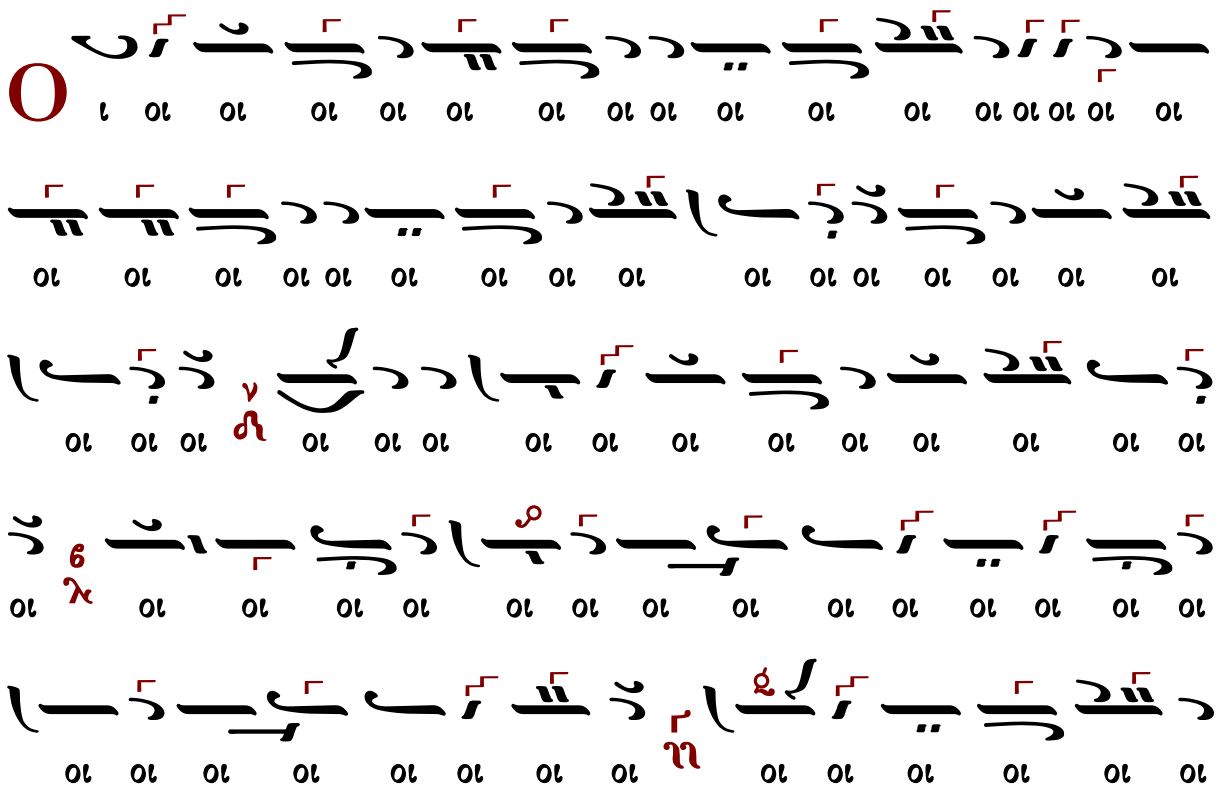

ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε

ω θω ο πο α ην η η η χη ι ι τι ο ο βι

α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι

ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα α α α α

α α α δο ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο

υ υ υ μνον προσ α α α α α α α

α τον τρισ α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ

α α α α α α χα α α α α α α α

α δι ι ι ι τον τρισ α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α τρι α α α α α

θα α με ε ε

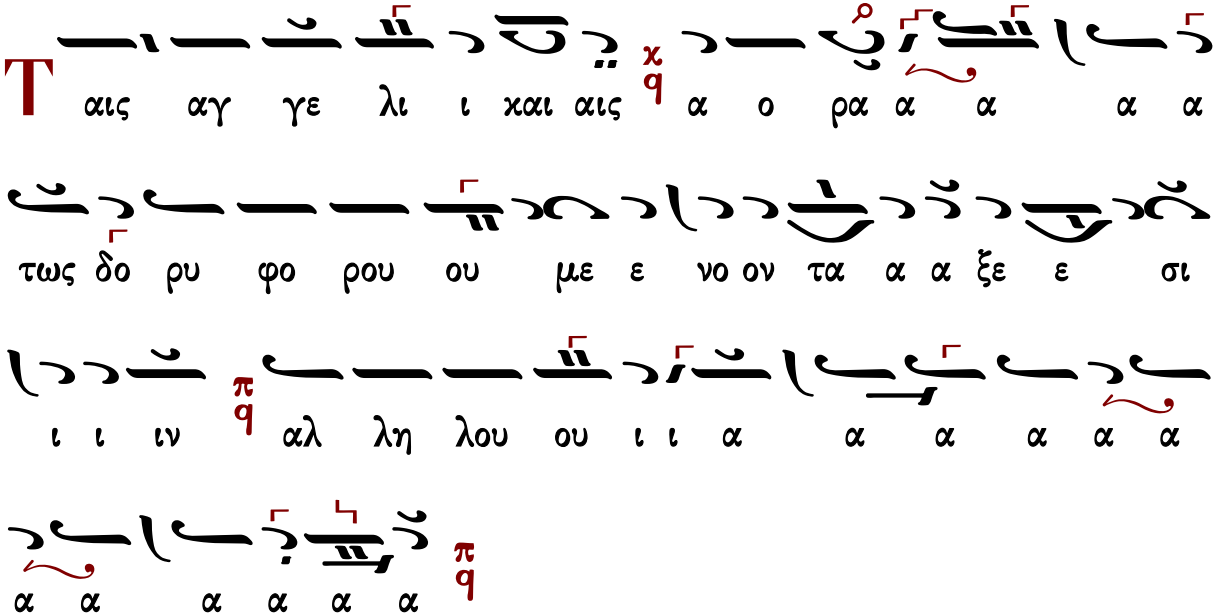

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος ⸗ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.7#

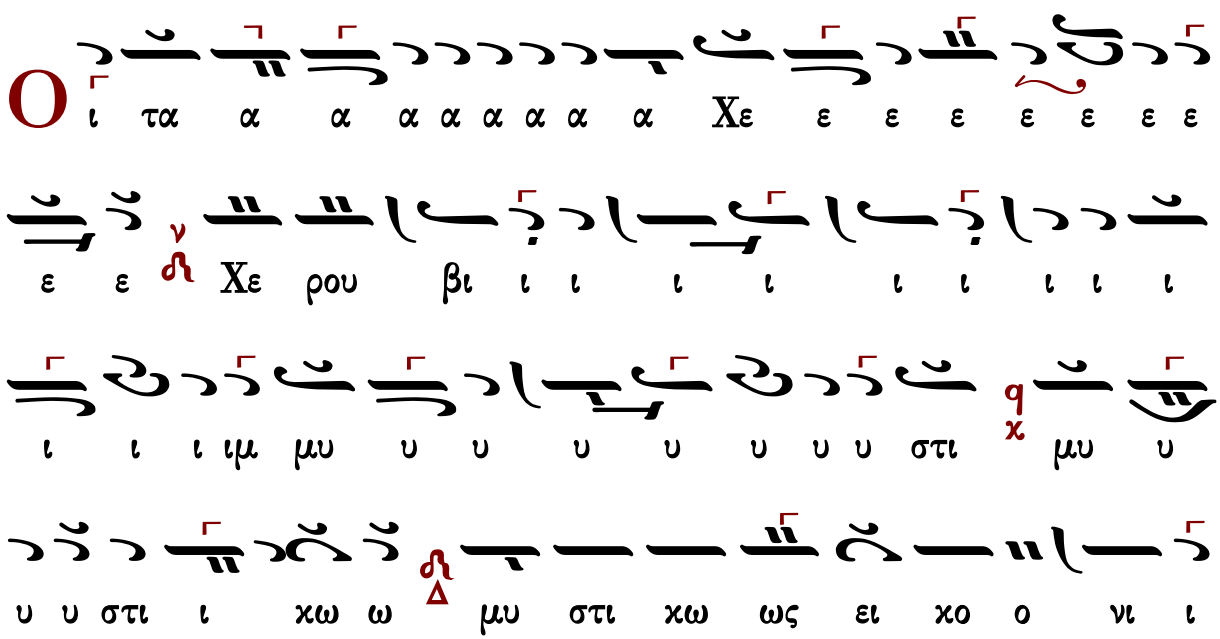

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α
ι ο τι ι χη ην α πο θω ω ω ω ω
ον τε ε ε ες πα α α α σα α αν τη η ην βι
υ υ υ μνον προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο
ι ι το ον τρι ισ α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ
α α α α α δι ι ι ι το ο ο ον τρι ι
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α
ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι
τη η η η η ζω ω ω ω ω ο ο ο ο ο ποι οι οι
ι ι ι ζο ον τε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α
α α ια α α α α α α α αν
Ω ως το ον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
ε α α α α α α α τω ων ο ο ο λω
ω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
Τ αι αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι
αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ως δο ρυ φο
ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α α α α ξε ε ε

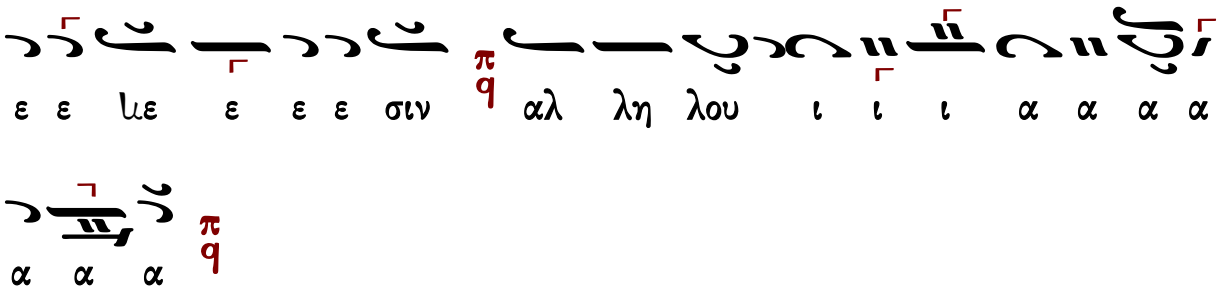

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος δ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.11#

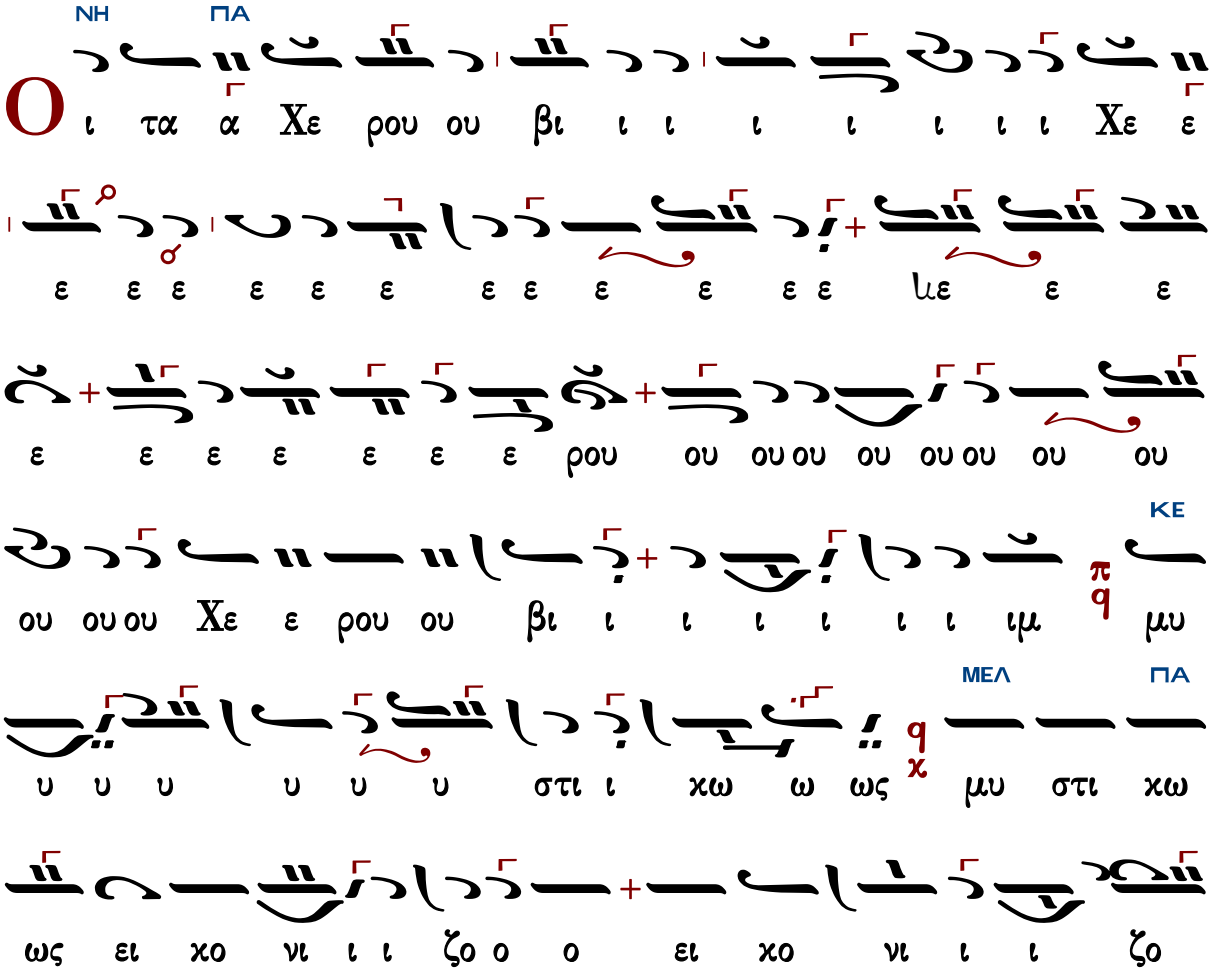

χαι ες ε ε ε

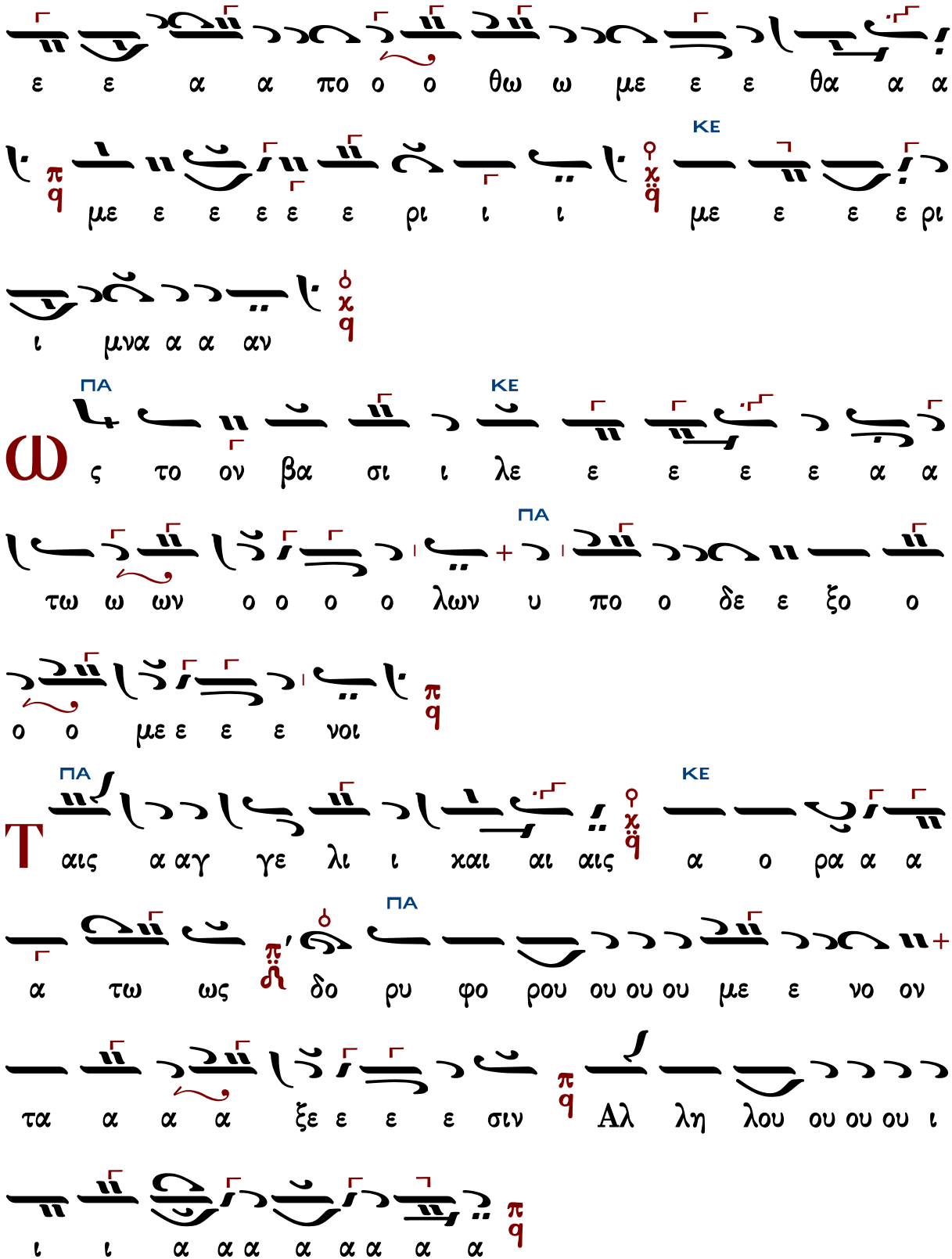
ε ε α α πο ο ο θω ω με ε ε θα α α
ΚΕ
με ε ε ε ε ε ρι ι ι με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν
ΠΑ
ΚΕ
ς το ον βα σι ι λε ε ε ε ε α α
ΠΑ
τω ω ων ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο
ο ο με ε ε ε νοι
ΠΑ
ΚΕ
αις α αγ γε λι ι χαι αι αις α ο ρα α α
ΠΑ
α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ου ου ι
ι ι α α α α α α α α

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος ⸗ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.168#

ι ι ι

ι μνα α α α α α αν

ω ω ω ω ω ω ω με ε ε θα με ε ε ε ρι

κη η η η η η η η η ην α πο θω ω ω

ι ο ο ο ο ο ο ο τη ην βι ο ο τι ι

α α α α σα α α α αν τη η η η ην βι ι ι

α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε ες πα α α α α α

α α α α α α α α α α υ μνο ον προ οσ α

ον προ οσ α α α α α α α α ια α α α

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

α α α α α α αα α γι ι το ον τρισ α α γι ι ι

σ.44#

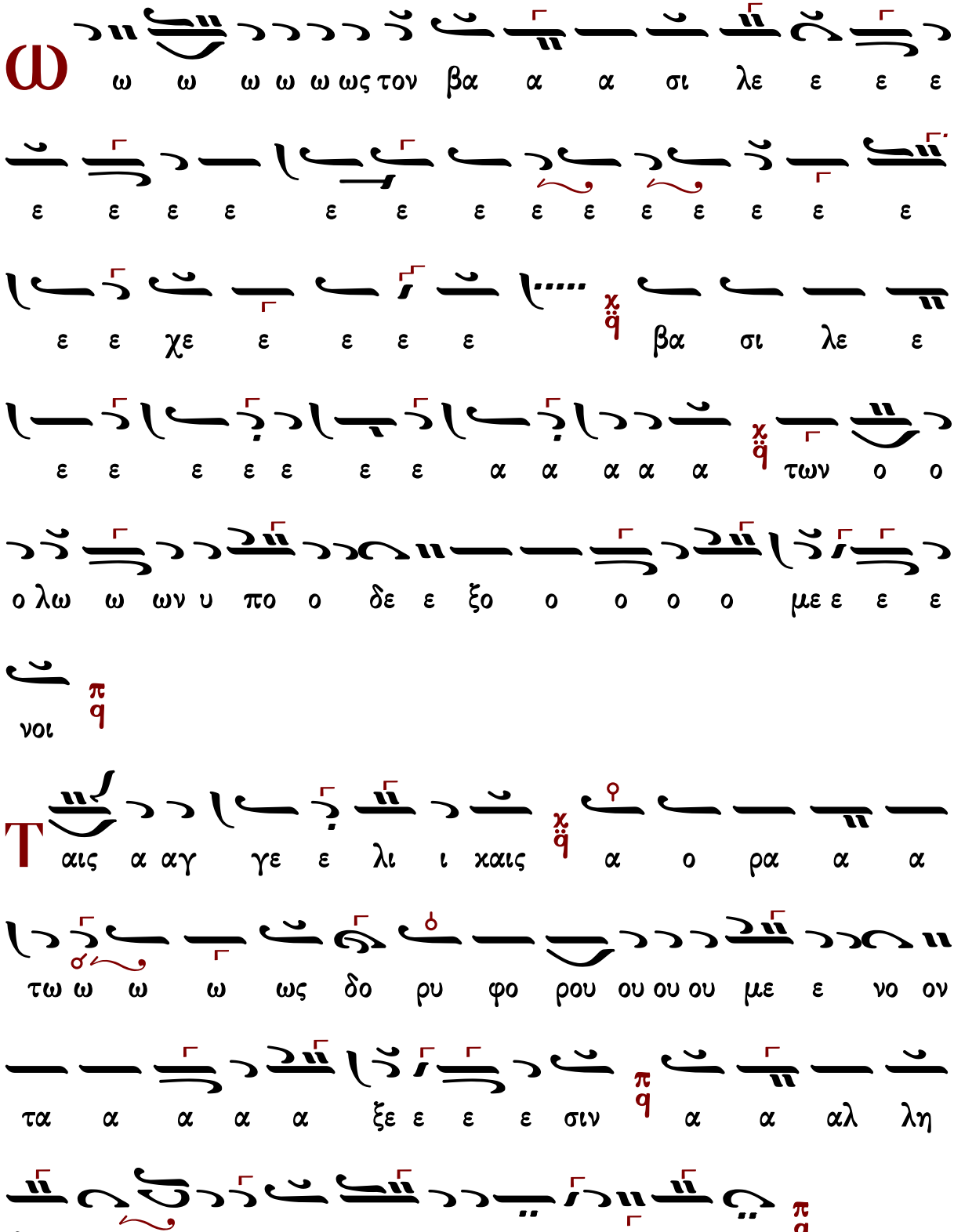
ω
ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε βα σι λε ε
ε ε ε ε ε ε ε α α α α α των ο ο
ο λω ω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
Τ
αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν α α αλ λη
λου ου ου ου ου ι α α α α α α α α α

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ρυθμός 4σημος

Ἦχος δ΄ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.3*

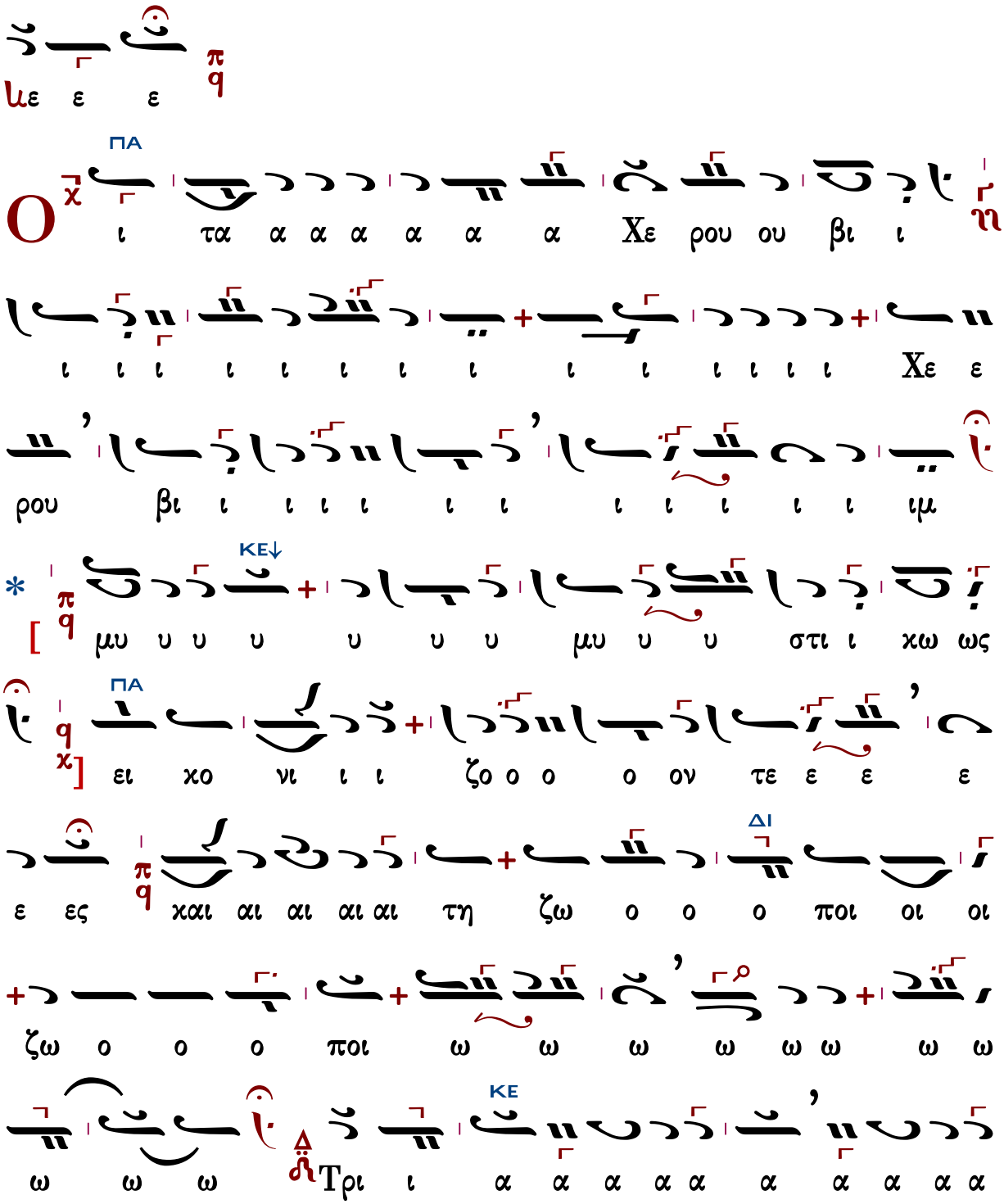

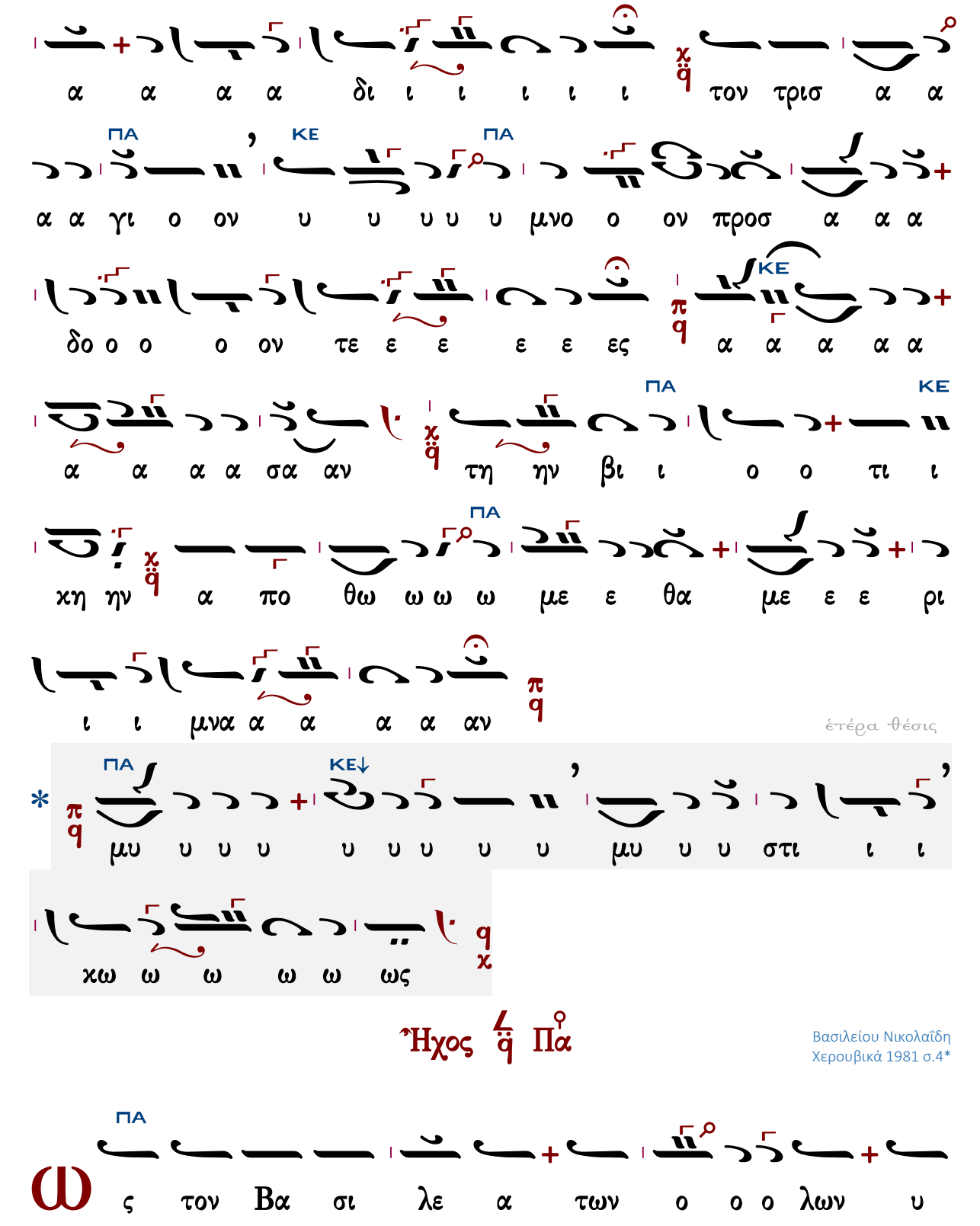

ἑτέρα θέσις

Ἦχος ἡ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

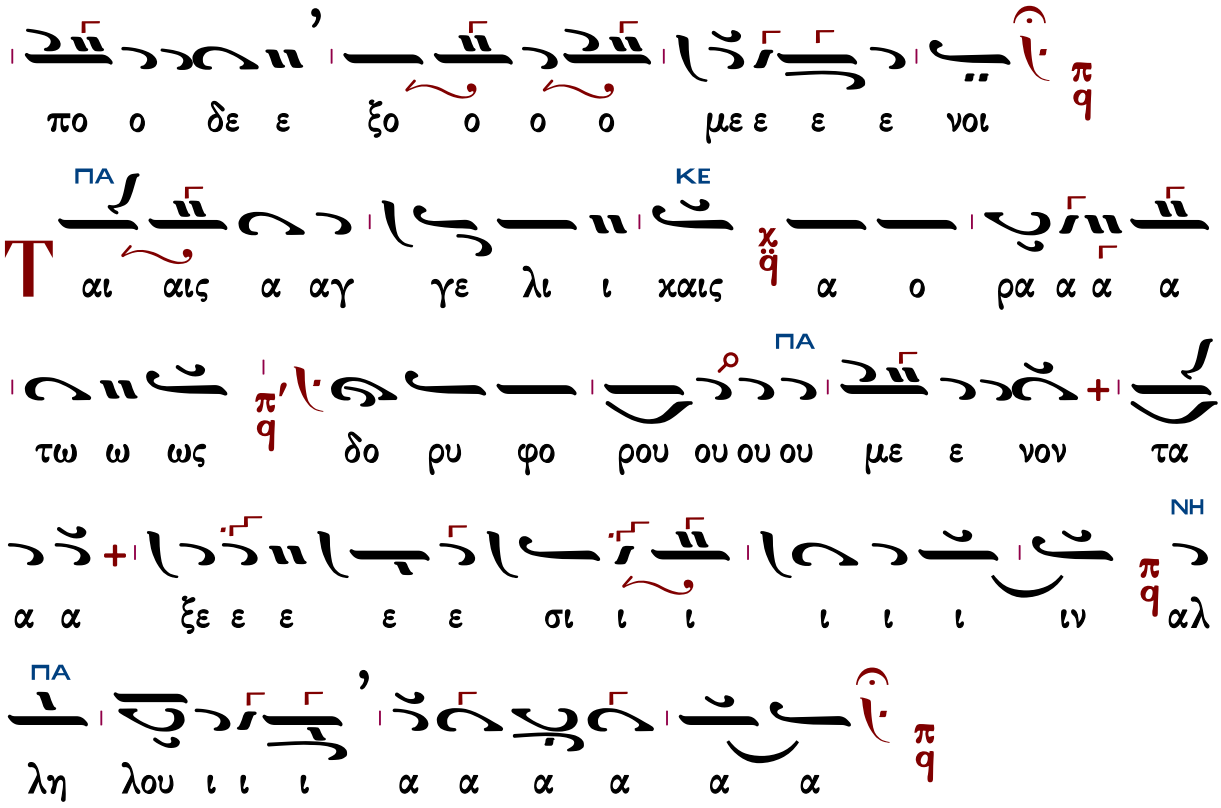

Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ (1915-1985)

Ῥυθμὸς 4σημος

Ἦχος Δ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.19*

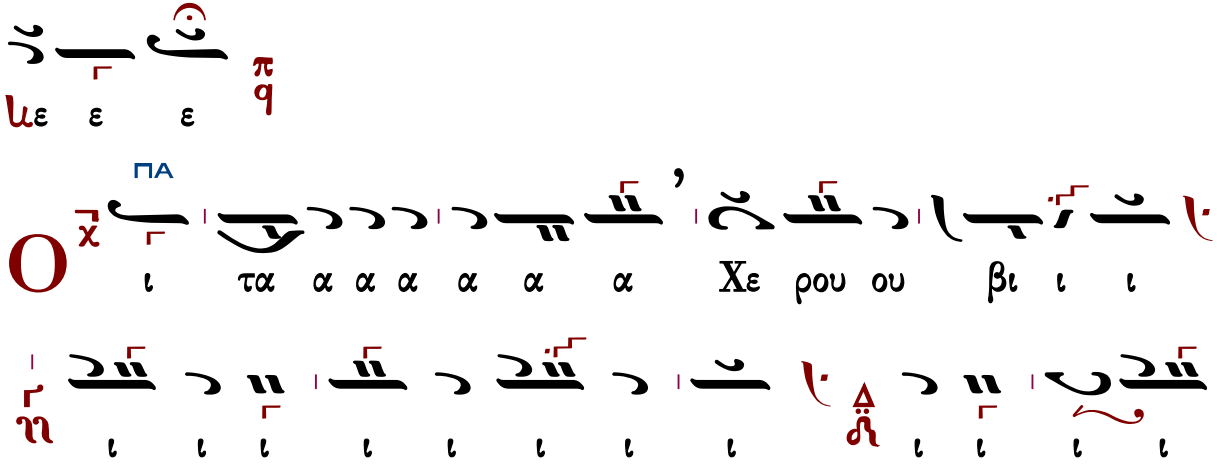

ου ου ου ου ου ρου ε ε ε Χε ι ι ι

ΠΑ ΜΕΛ

υ υ [μυ υ μι ι ι ι ι ι ι βι

ΚΕ↓

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΠΑ

χο ει χω ω ως ι στι υ υ μυ υ υ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νι

ζον ι ι ι ι ι ι νι ο ο χο ει ει ο ο ο ζο ι

ο ο ζω τη ι αι αι αι αι χαι] ες ε ε ε τε

ΔΙ

ω ω ω ποι ο ο ο ποι ζω ι ι ι ο

ΚΕ

α α α ι ι ι Τρι [ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α

ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Τρι
τον τρισ
προσ
μνον
πα
χο
χω
ως
μυ
στι
ρι
μνα
χη
ην
θω
θα
πο
ην
σα αν
τη
ην
βι
τι
δο
πτε
γι
ον
δι
χα
χα
χα

ζον τε ε ε ε ες
ι ζο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ι
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ετέρα θέσις
ΝΗ ΠΑ
μυ υ στι χω ω ω ω ως ει χο νι ι ι ζο ο
ο ο ον τε ε ε ε ες
ετέρα θέσις
ΚΕ
Τρι α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α ιε ε Τρι
ΔΙ
ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α α α α α ιε ε Τρι α α α α α
ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α δι ι ι ι ι ι

Ἦχος δ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

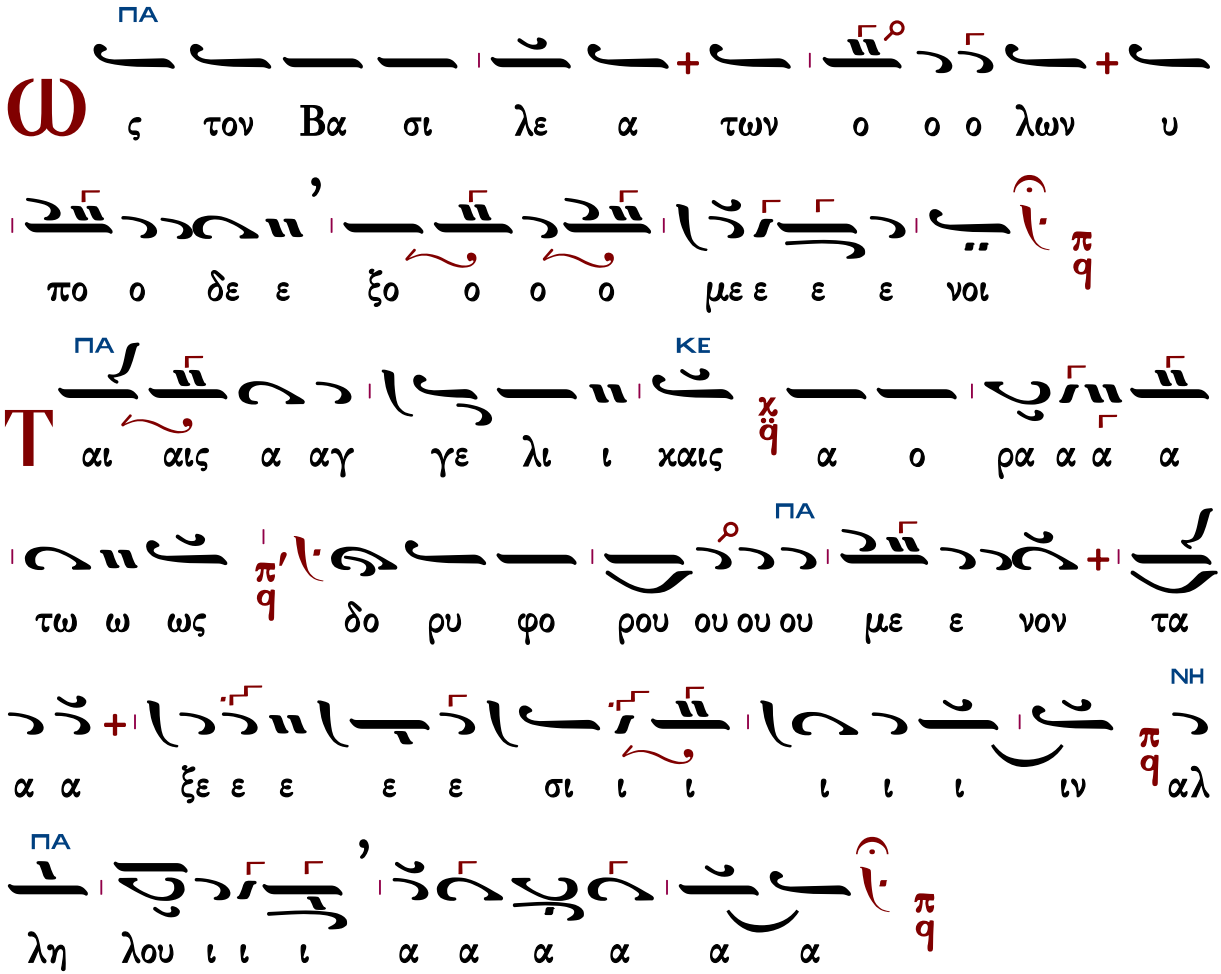

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Βασιλείου Νικολαΐδη III (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος δ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.39*

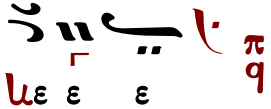

ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ↓
ΠΑ

ω ω ω ω ω ω ω [Τρι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α χα α α

α α α Τρι ι α α α α α ιε ε

α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΠΑ

χη ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε θα α α με ε

ε ρι ι ι ι ι μνα α α α α αν

ἑτέρα θέσις

ΚΕ

* Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α με Τρι α

ΠΑ

α α α α δι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ

υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α δο ο ο ο ον

ΚΕ

τε ε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α α

α α σα αν την βι ι ο τι ι ι χη ην α

ΠΑ

πο θω ω ω ω με ε ε α α πο ο θω ω με ε

ΚΕ

ε ε θα με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι πα

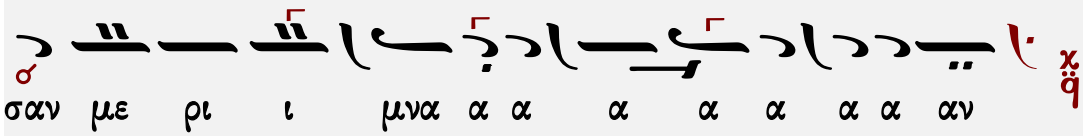

Ἦχος δ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

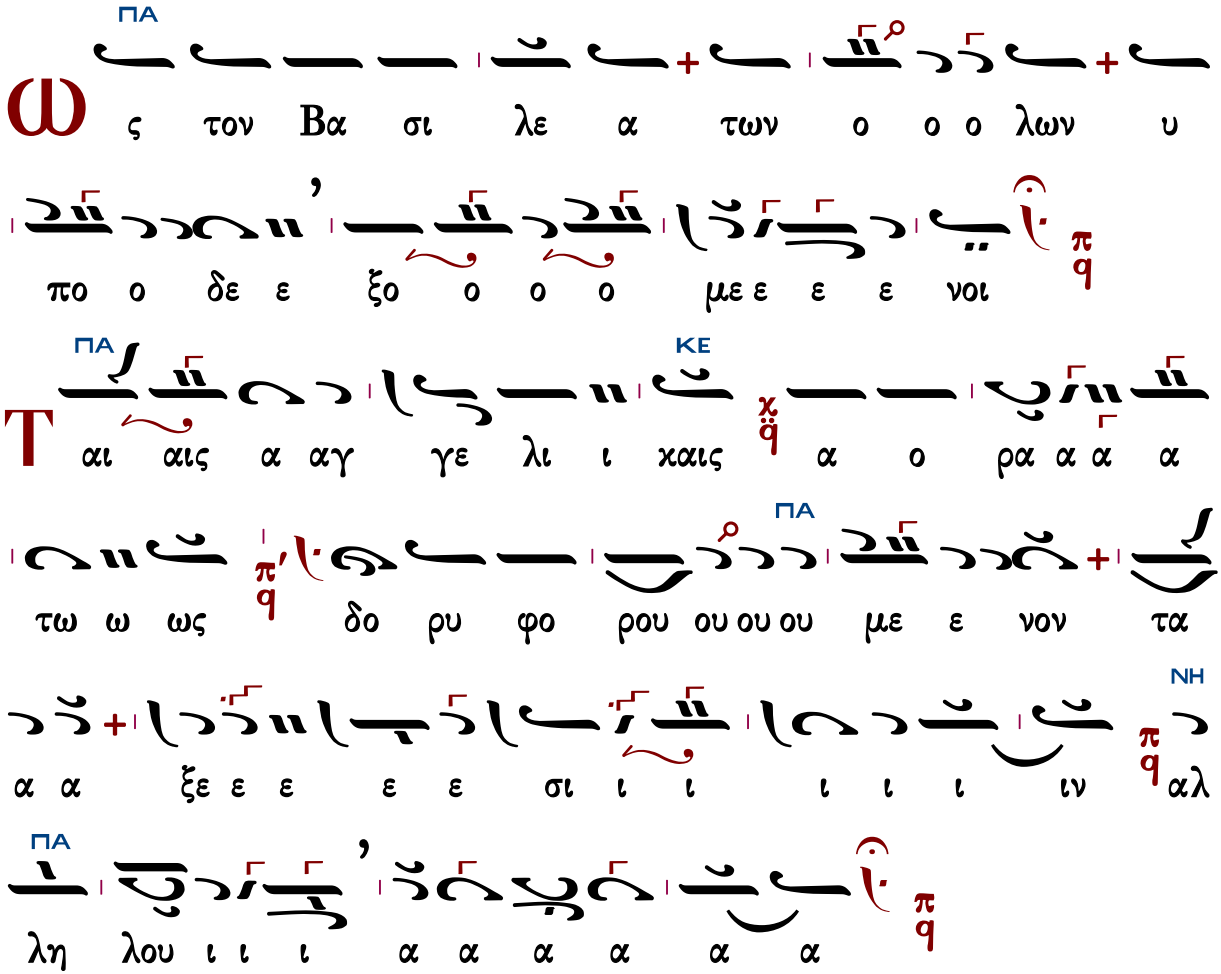

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Βασιλείου Νικολαΐδη IV (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος δ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.58*

ΜΕΛ ΠΑ

ου ου ου ου ου ου ου ου ιο ιο ιο τα Χε ε ε ε

ΜΕΛ ΚΕ↓

ρου ου ου ου ου ιβι ι ι ι ιμι μυ υ υ

υ υ υ

ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ

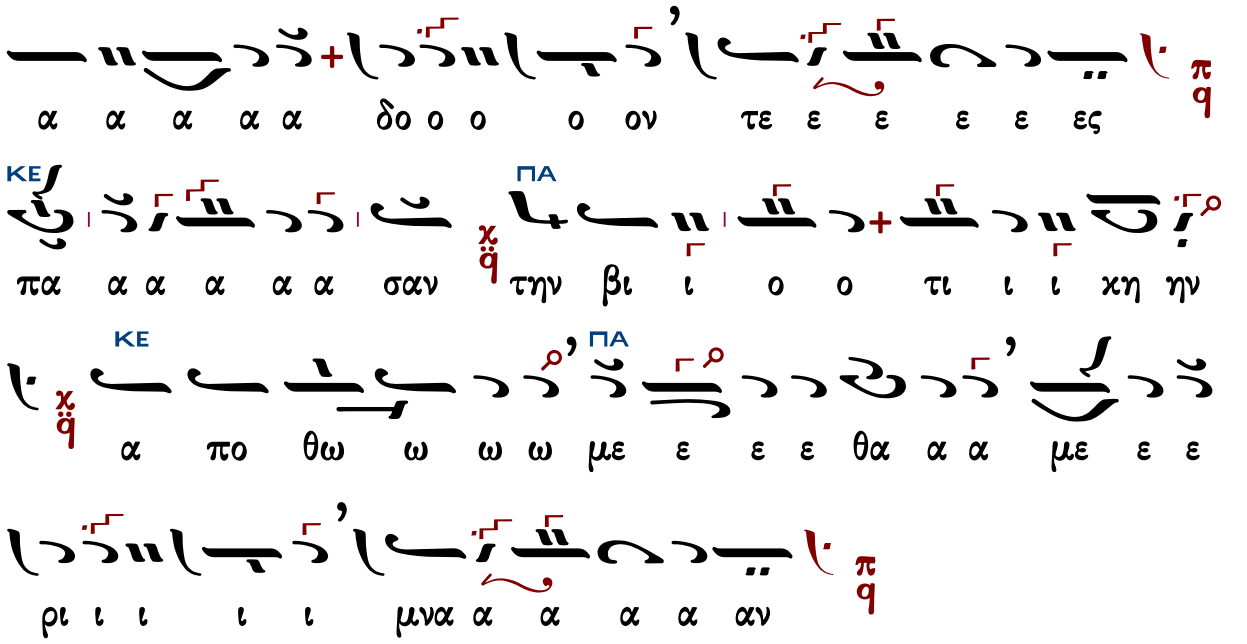

Ἦχος Δ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

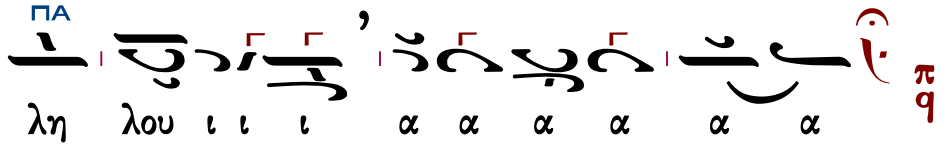

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος ζ̇ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.81#

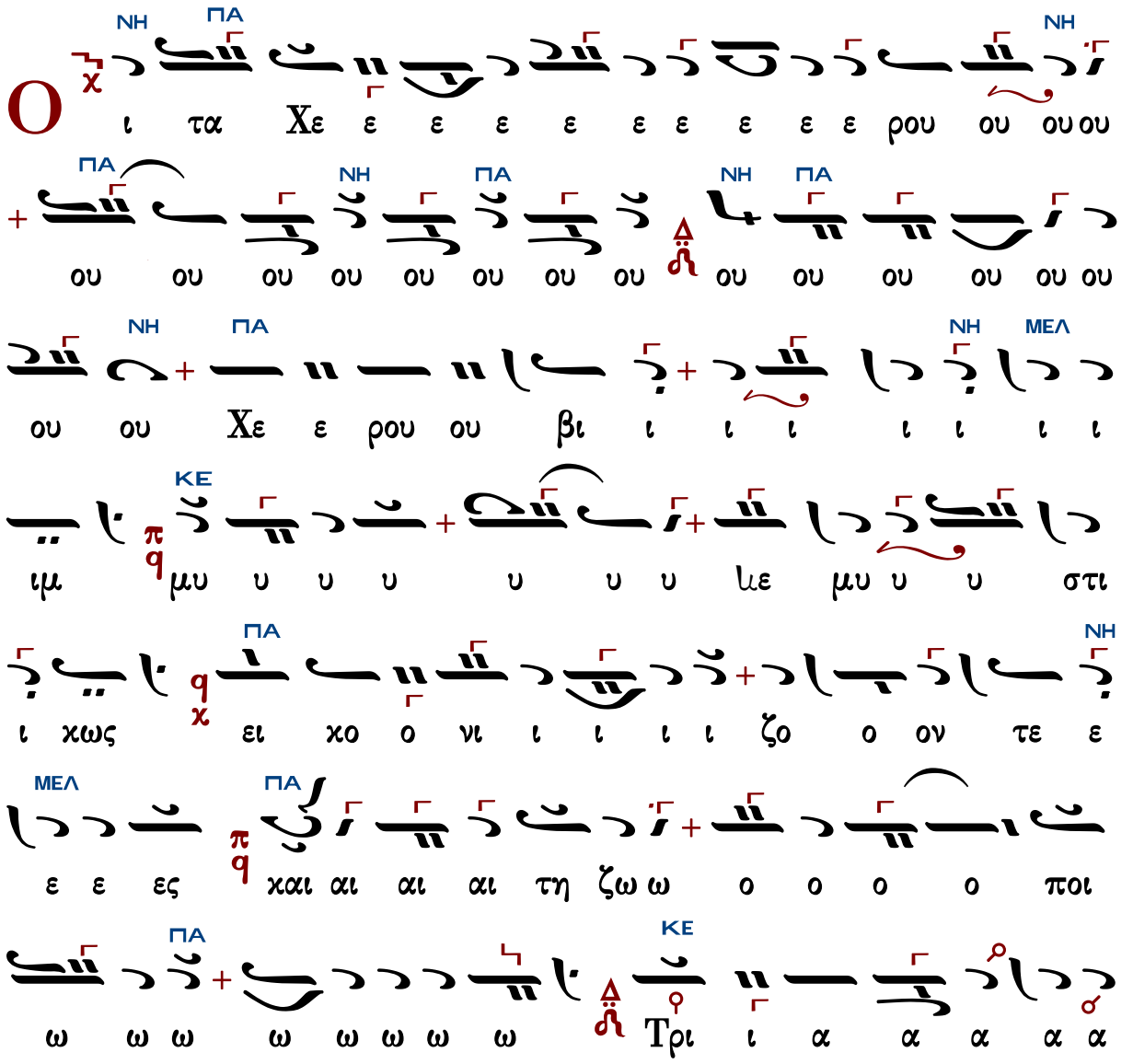

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δ΄ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ΄
Θεία Λειτουργία σ.107#

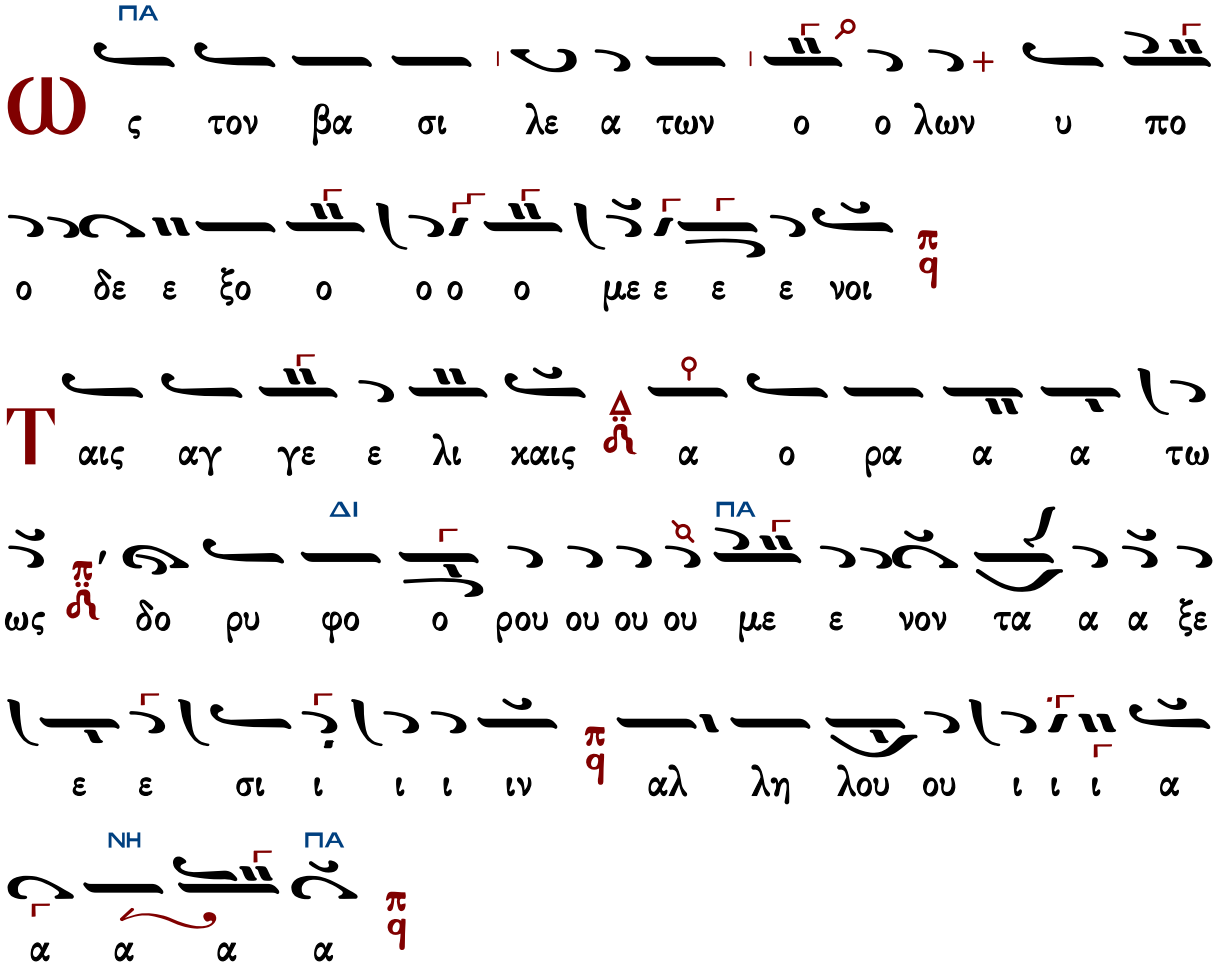

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος Δ΄ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.39*

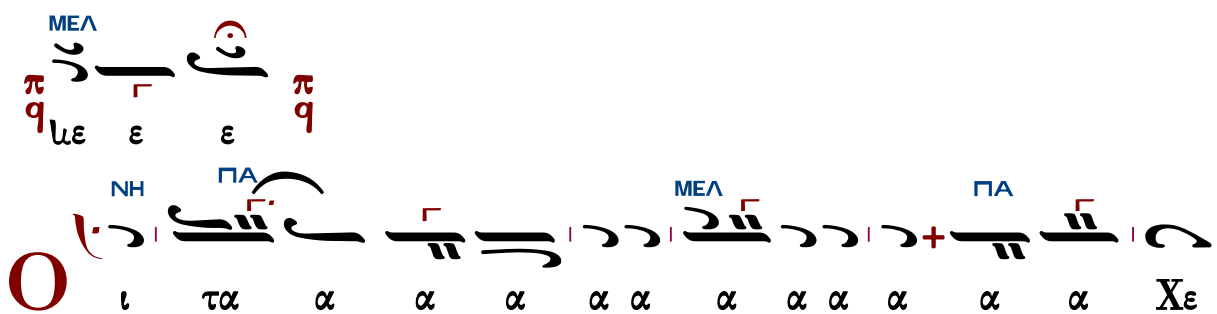

ΝΗ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
Τρι

α α α α α α α α α α α α

ΜΕΛ ΚΕ

α α α α α α ιμε ε Τρι α α α α

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΖΟ

α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α

ΠΑ ΖΟ

α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ

ΔΙ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α

ΠΑ

δο ο ο προσ α α α δο ον τες πα α α σαν

τη η ην βι ι ι ο τι ι ι χην α πο

ο θω ω ω ω ω με ε ε ε α πο ο θω ω με ε

ε θα α με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν

ς τον Βα σι λε α των ο ο λων υ πο

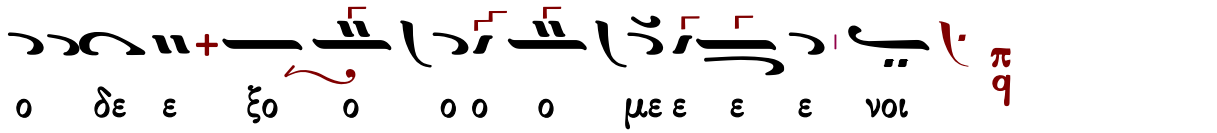

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

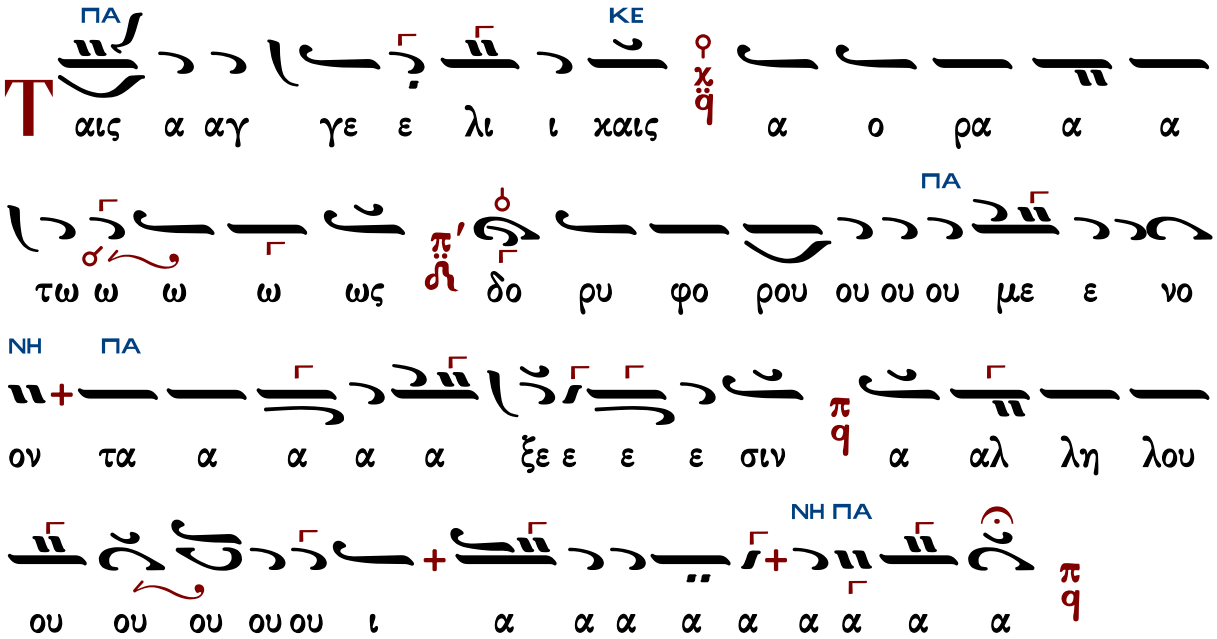

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος ἡ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.23#

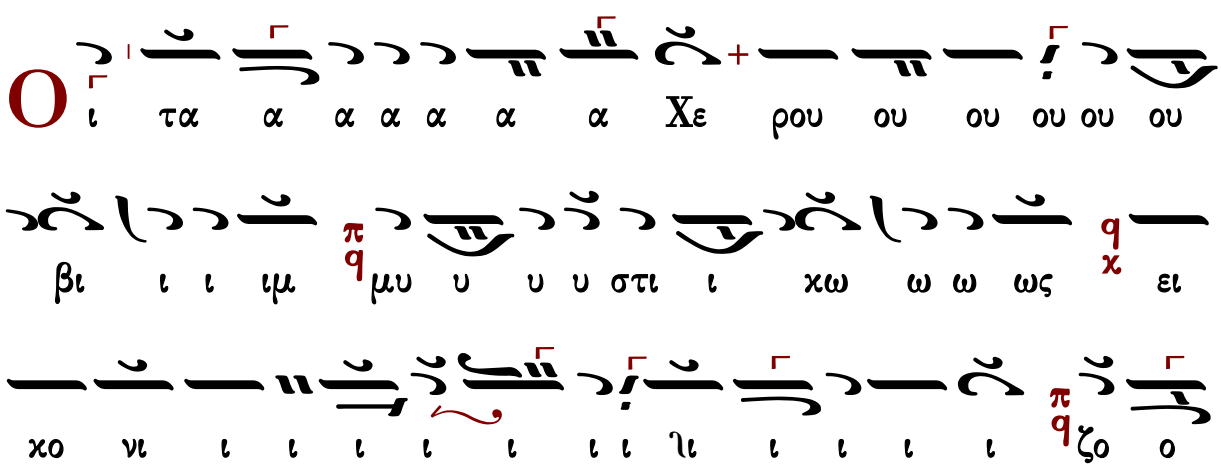

αι αι χαι πq ες ες ε τε ον ζο ι ι ι νι χο ει ει ο ο
ι ι ι

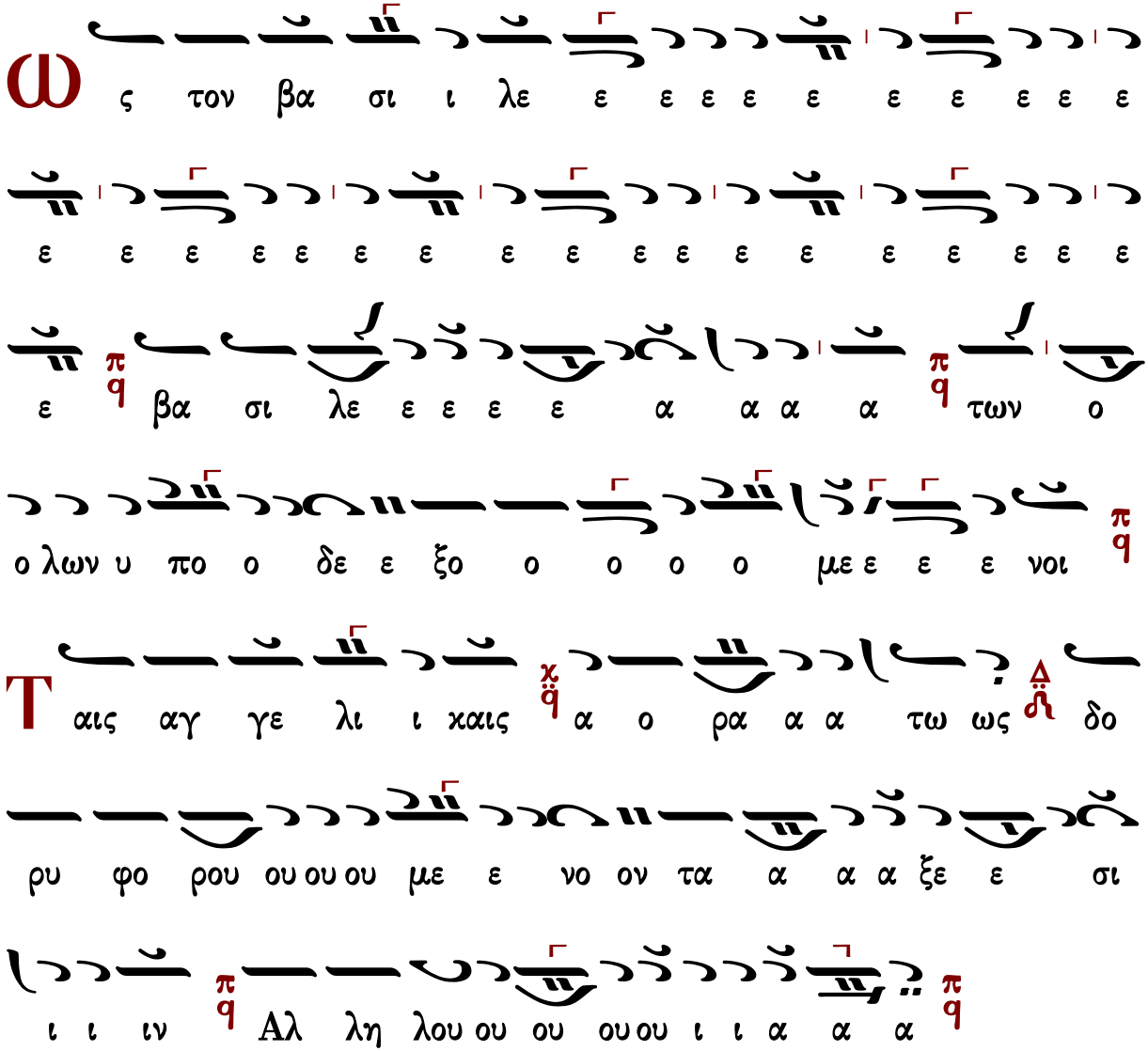

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.140*

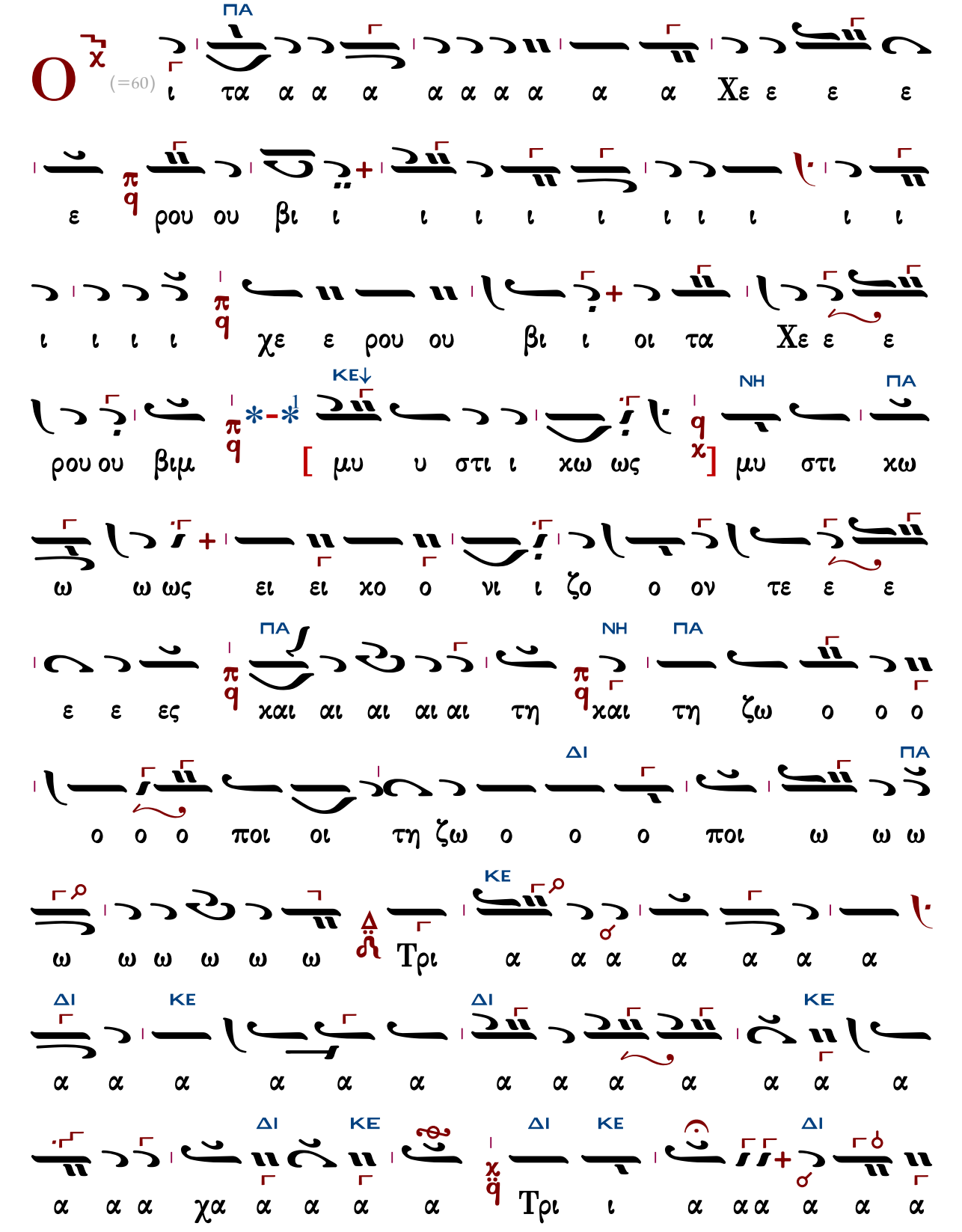
O
(=60)
ΠΑ
ι τα α α α α α α α α α Χε ε ε ε
ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι χε ε ρου ου βι ι οι τα Χε ε ε
ΚΕ↓
ΝΗ
ΠΑ
ρου ου βιμ [μυ υ στι ι χω ως] μυ στι χω
ω ω ως ει ει χο ο νι ι ζο ο ον τε ε ε
ε ε ες χαι αι αι αι αι τη χαι τη ζω ο ο ο
ΔΙ
ΠΑ
ο ο ο ποι οι τη ζω ο ο ο ποι ω ω ω
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
α α α χα α α α α Τρι ι α α α α α α

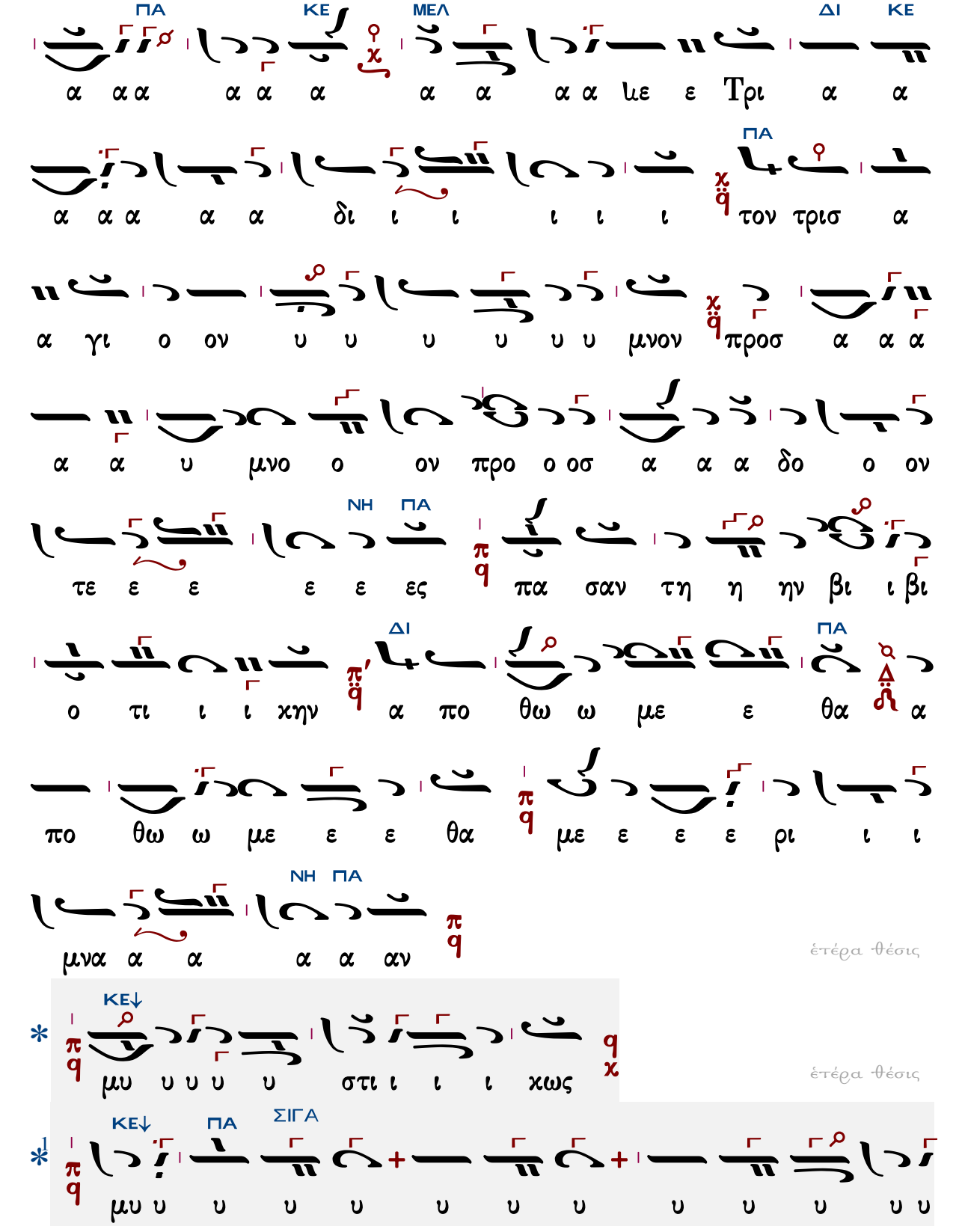

ἑτέρα θέσις

ἑτέρα θέσις

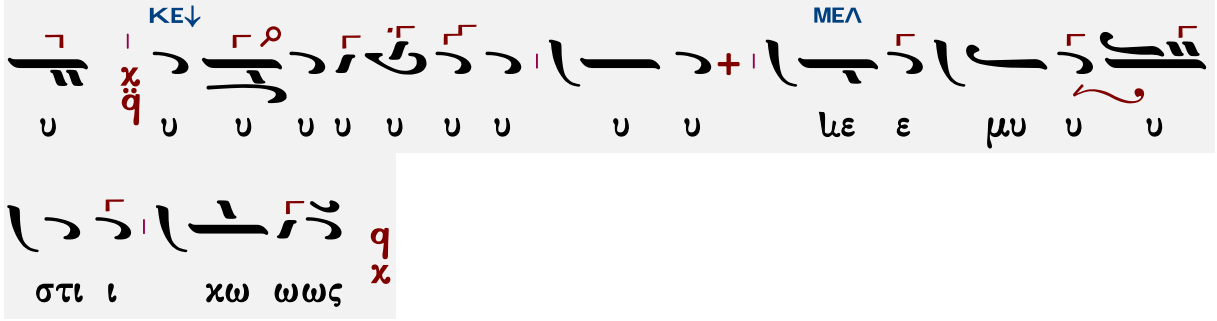

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος ἡ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

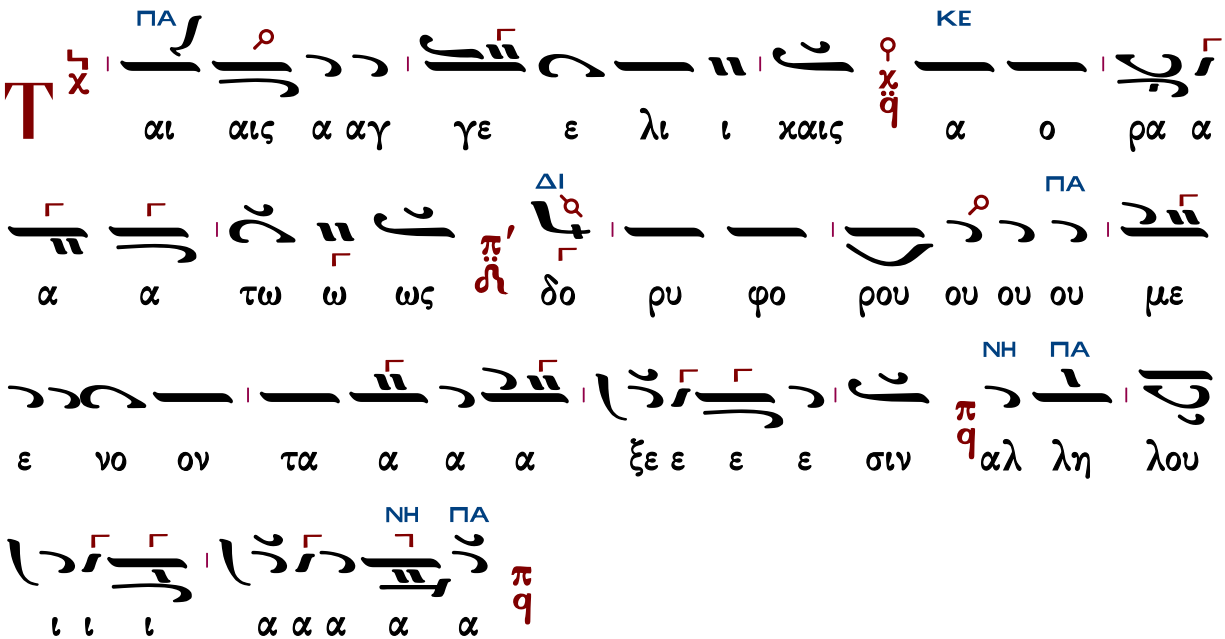

Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ (†1999)

Ἦχος ἡ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

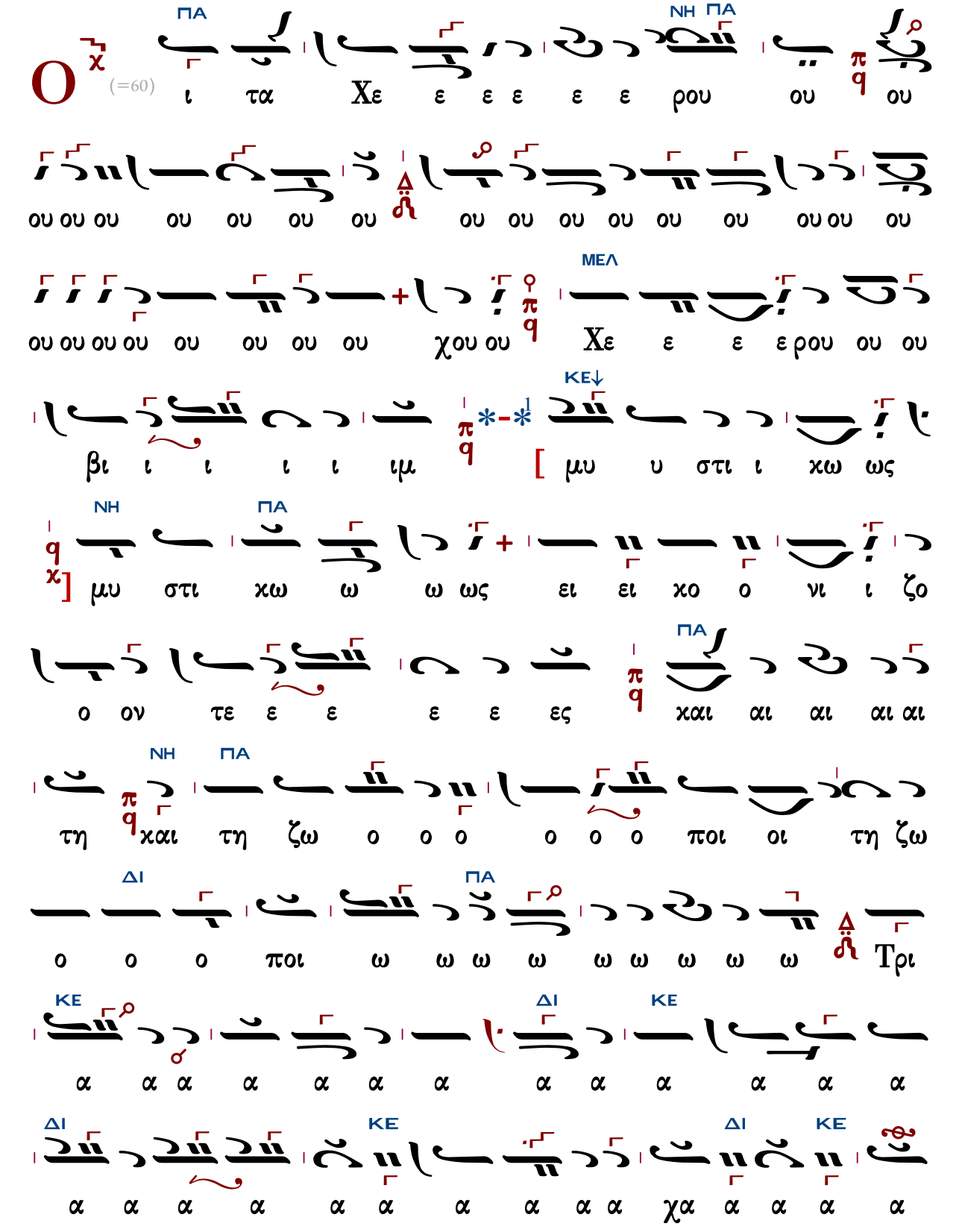
O
(=60)
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ι τα Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΜΕΛ
ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου Χε ε ε ε ρου ου ου
ΚΕ↓
βι ι ι ι ι ιμ [μυ υ στι ι χω ως
ΝΗ
ΠΑ
μυ στι χω ω ω ως ει ει χο ο νι ι ζο
ΠΑ
ο ον τε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι
ΝΗ
ΠΑ
τη χαι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι τη ζω
ΔΙ
ΠΑ
ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
α α α α α α α α α α χα α α α α

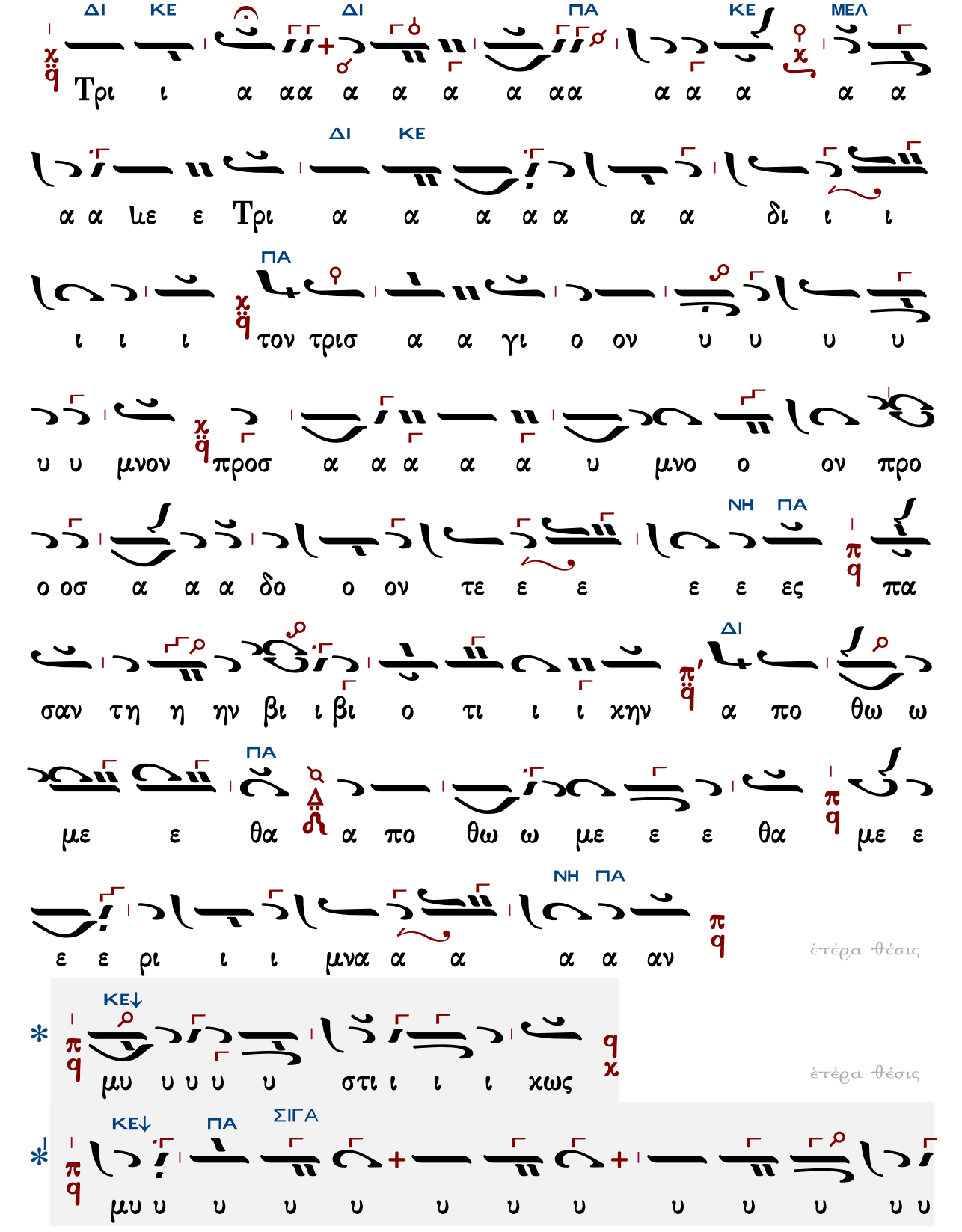

ἑτέρα θέσις

ἑτέρα θέσις

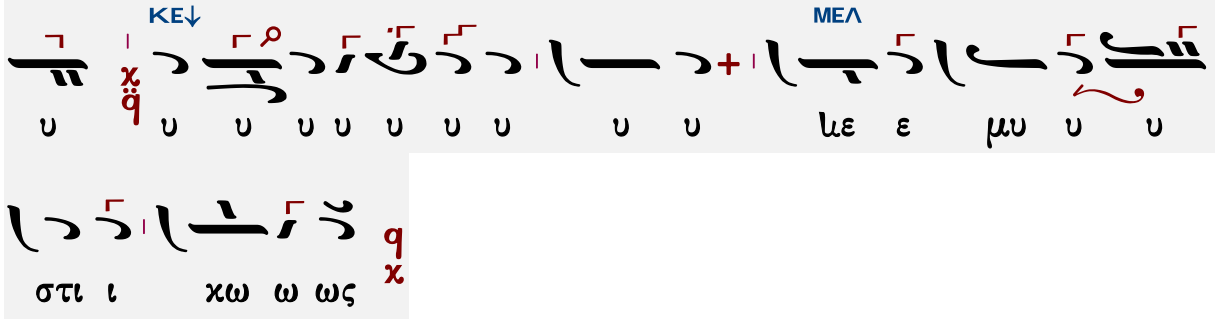
ΚΕ
ΜΕΛ
υ υ υ

O
(=60)
NH ΠΑ
ΠΑ
ΖΩ
ΠΑ
NH
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ↓
ΣΙΓΑ
ΜΕΛ
NH
ΠΑ

ιι ιι ιι ιι ιι ζο ο ει ει χο ο νι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι

ΝΗ ΠΑ

τη χαι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι τη ζω

ΔΙ ΠΑ

ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι

ΚΕ

ι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α ιε ε ε Τρι ι ι ι α α α α α α

ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α

ΜΕΛ

α α α α α α α α α α ιε ε

ΚΕ

ε Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι

ἑτέρα θέσις Ν.Καμαράδου καὶ Ϲ. Παπαδοπούλου (ἀργότερη)

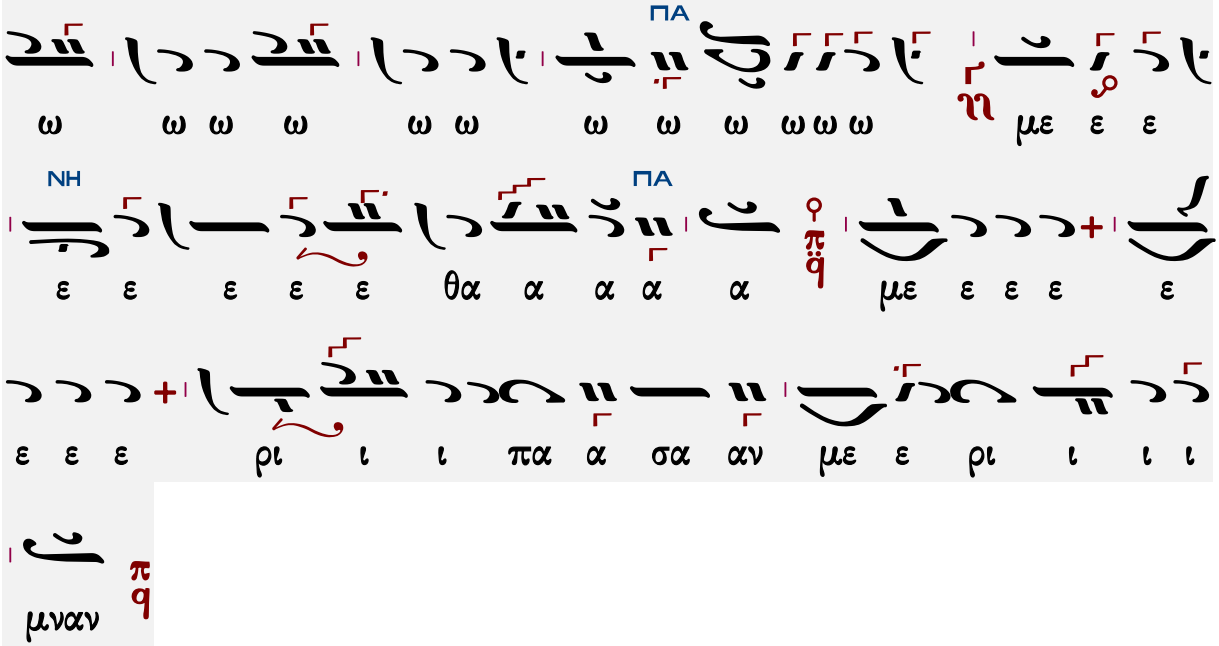

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.142*

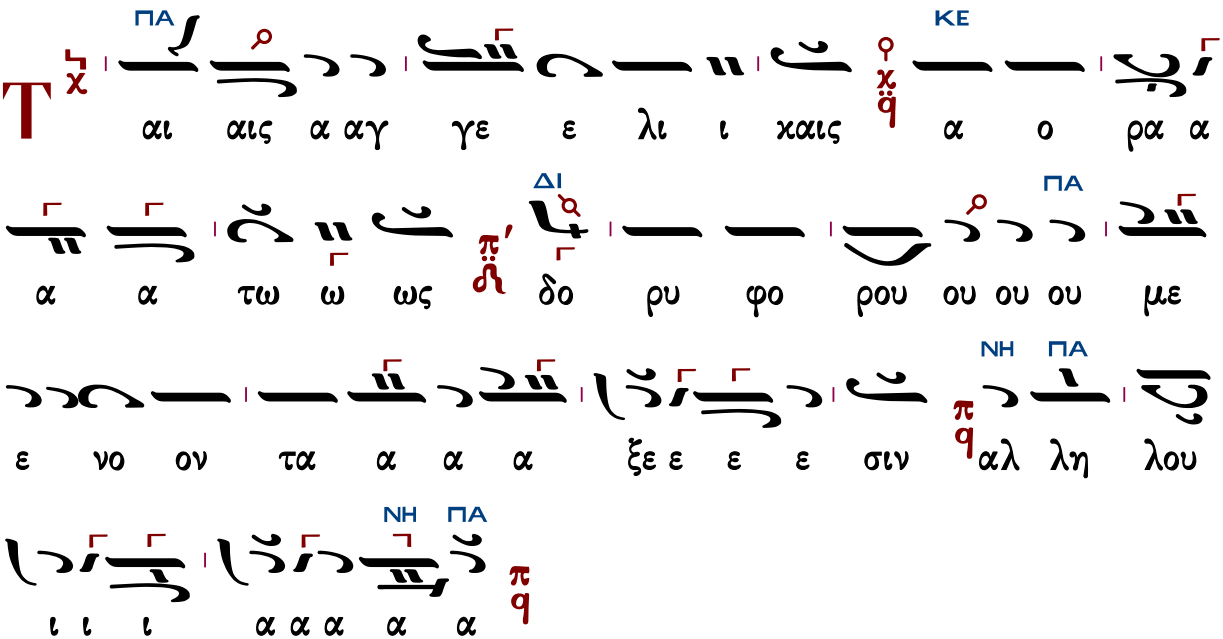

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Γουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος ⸗ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.116#

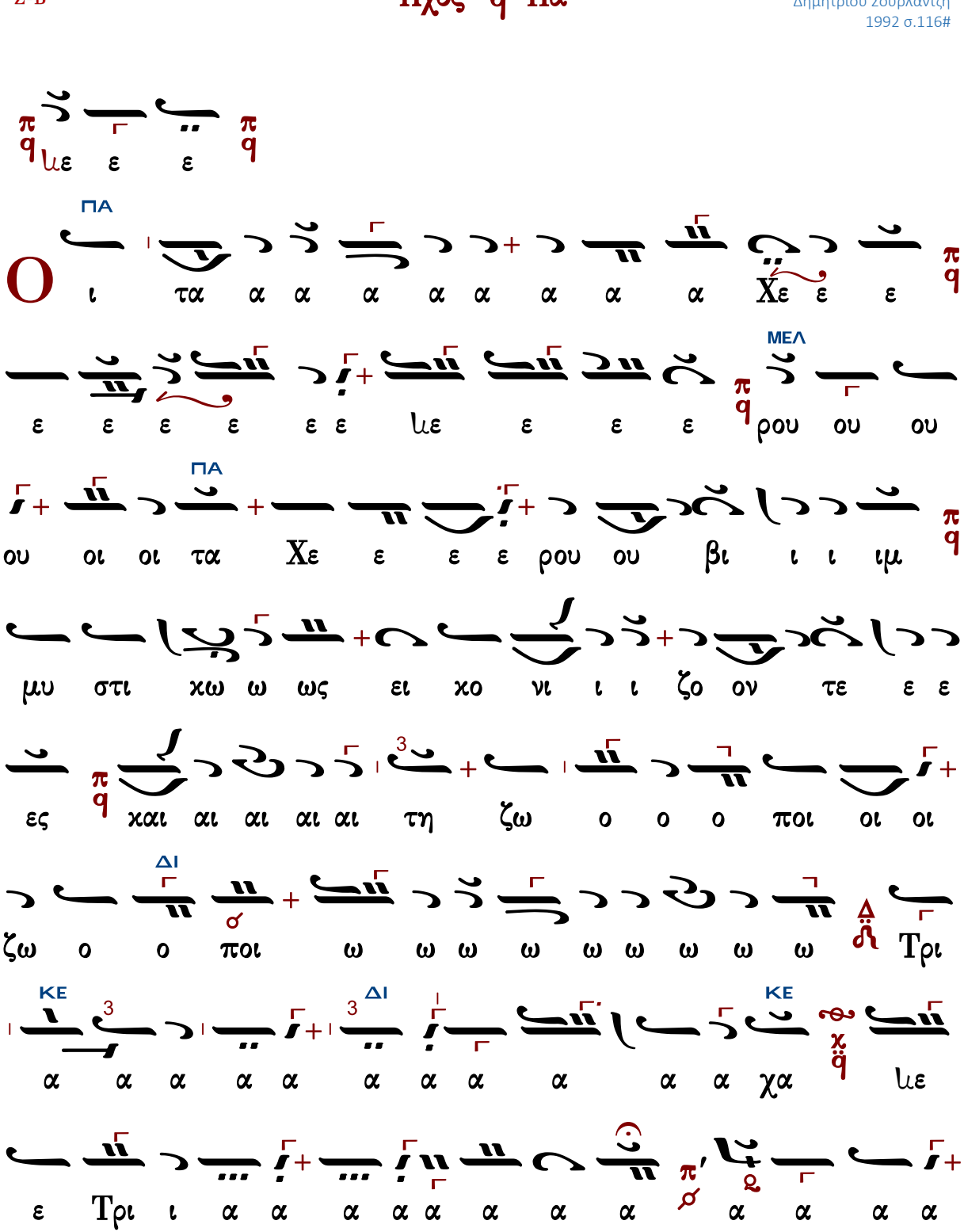

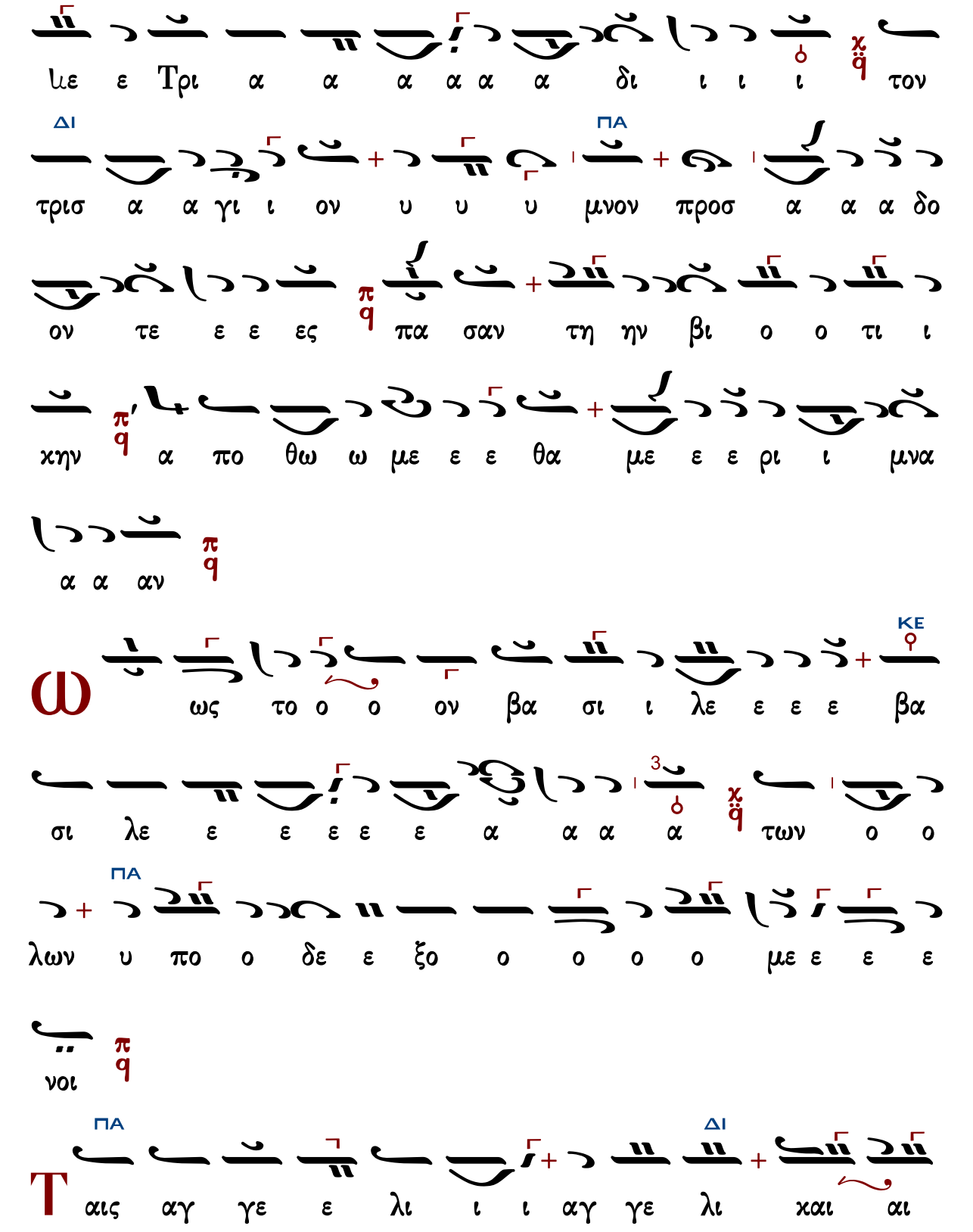
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
3
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Ω
Τ

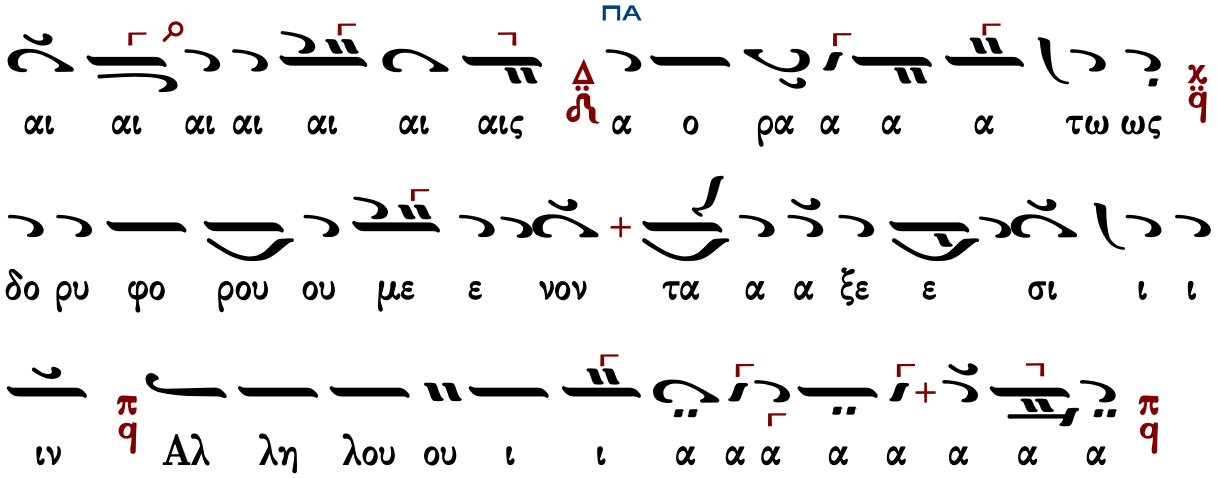

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.327#

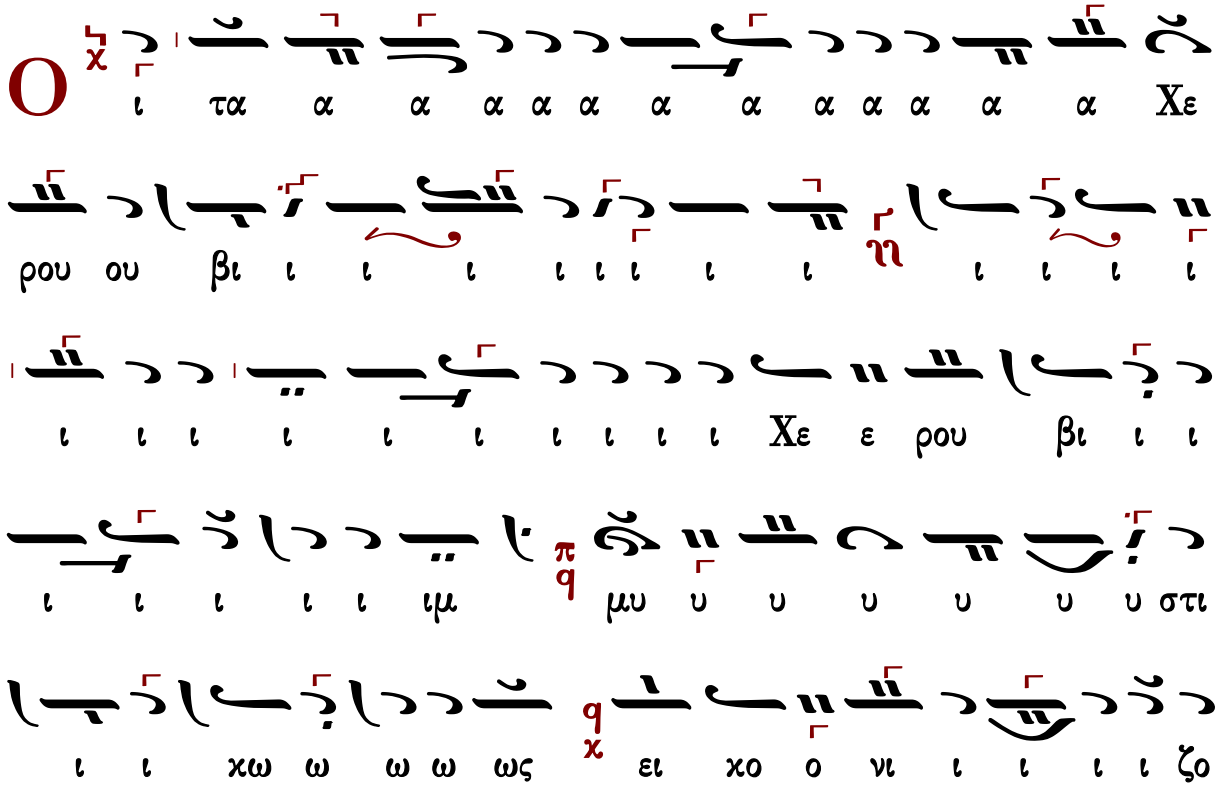

ι ι ρι ε ε ε ε με θα π με ε ε ε με ω ω ω θω πο
α χη ην χ ι ι ι ο ι τι ι ι ο ι βι την χ σα αν α α α α α
α α α δο ο ον τε ε ε ε ες π πα α α α α α
υ υ υ υ μνον προσ α α α α υ μνον προ ο οσ α
ι ι ι χ τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ υ
α α χ Τρι α α α α α α δι ι ι ι ι
Τρι ι ι α α α α α α α α α α α
ι ι ι ι

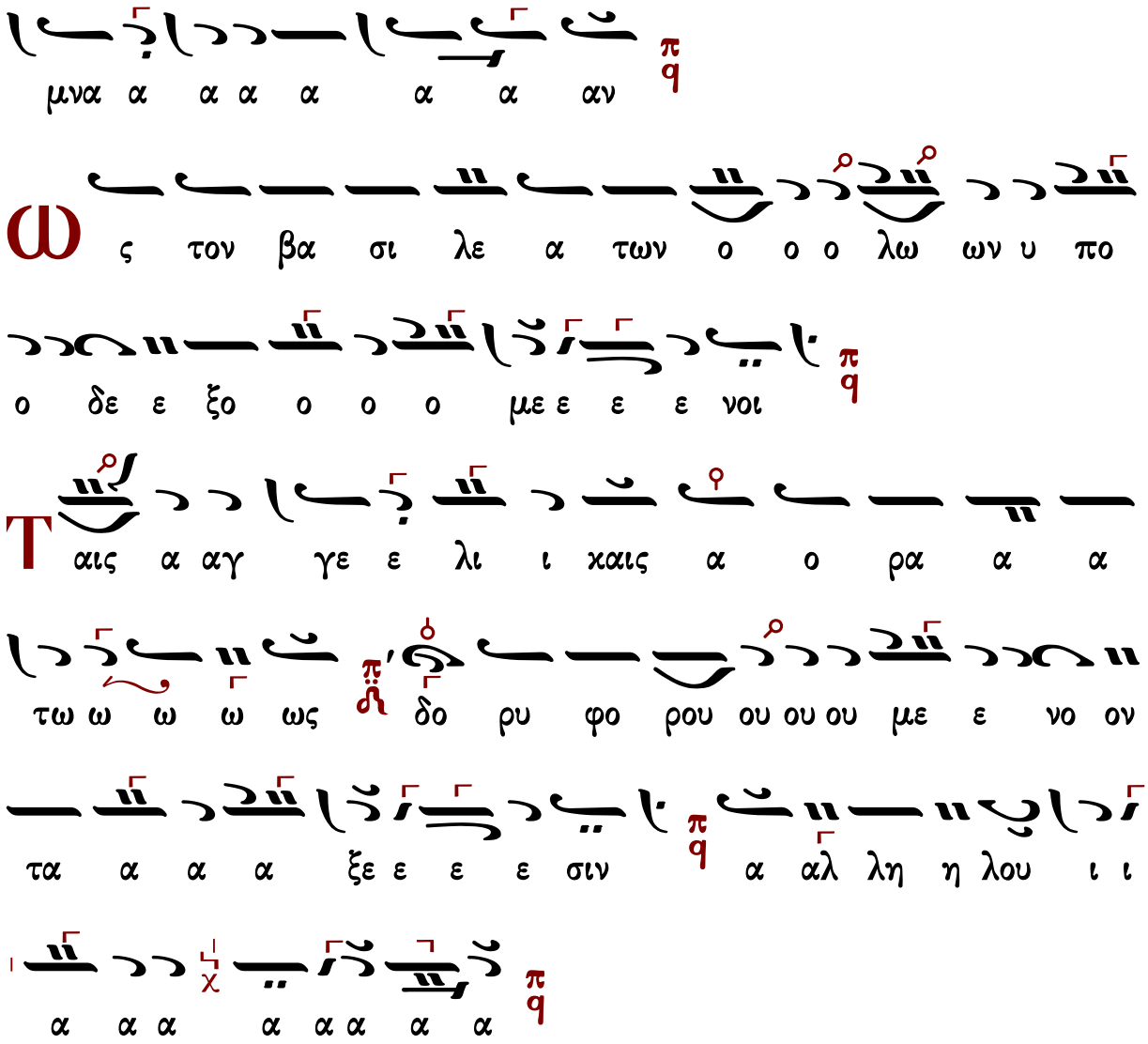

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.105*

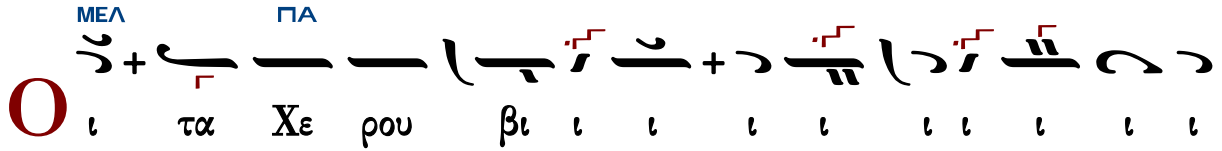

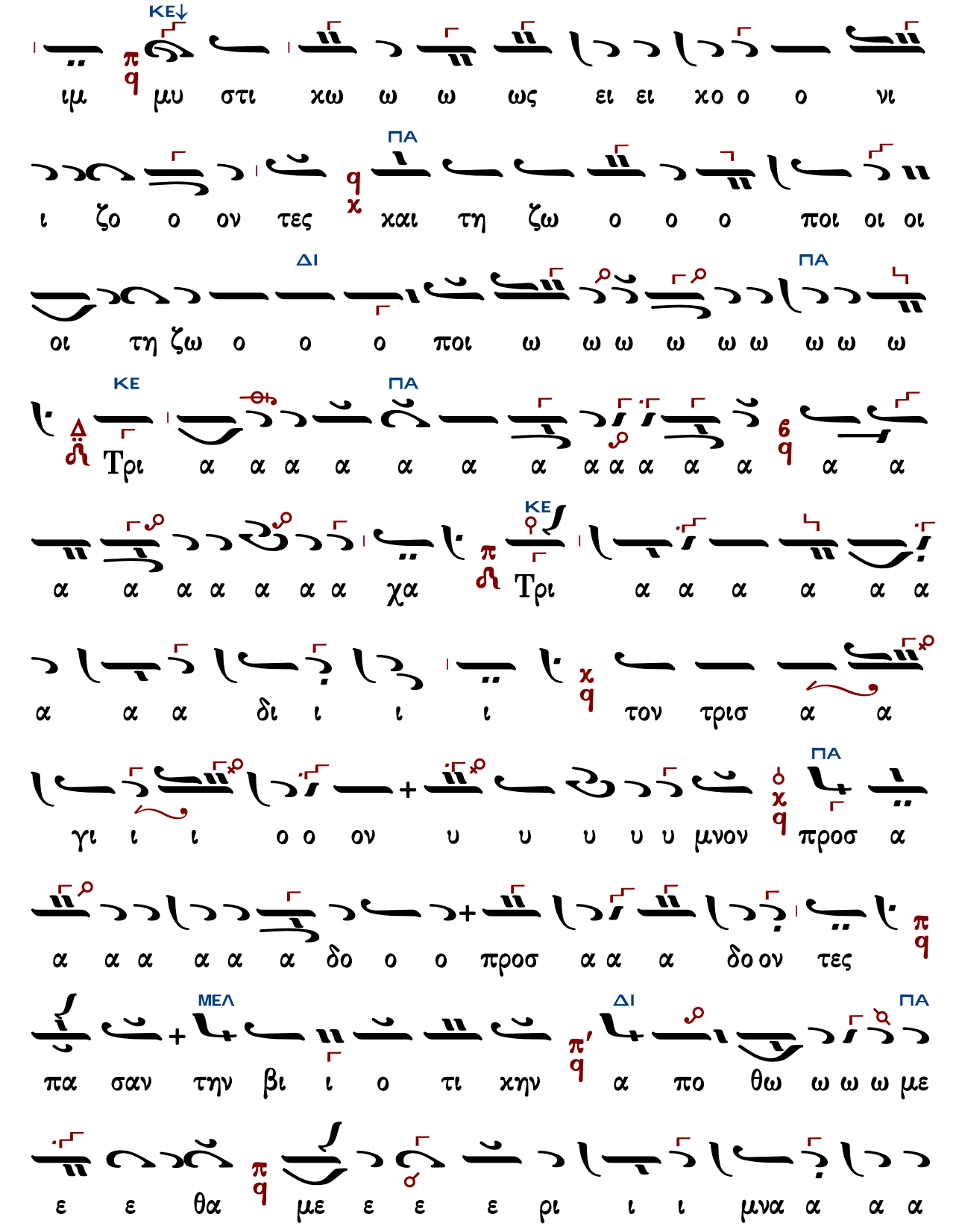
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
νι ο ο χο ει ει ως ω ω χω στι μυ ιμ
ποι οι οι ο ο ο ζω τη και χ ες τη ζο ο ι
ω ω ω

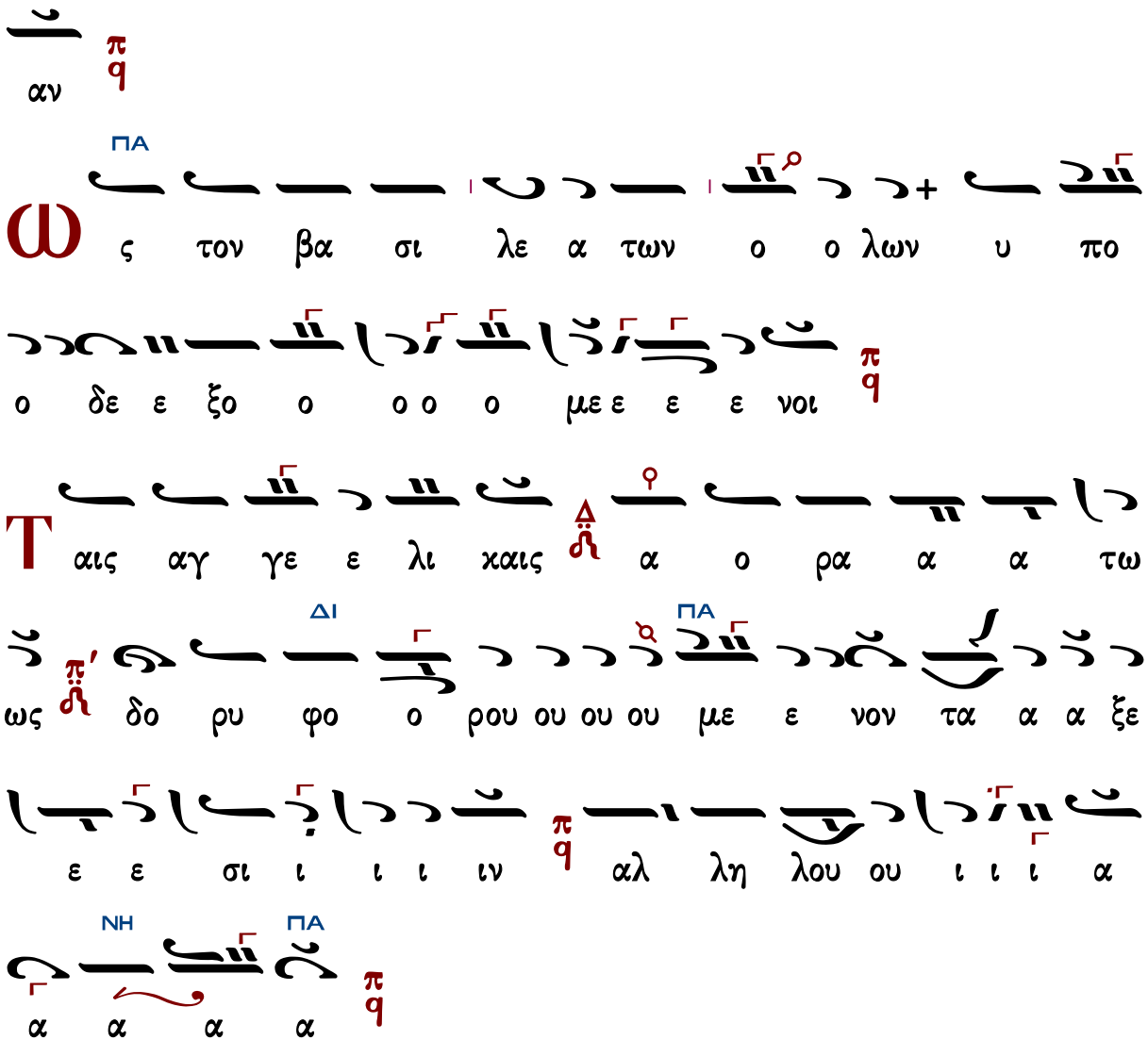

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος ⸗ϥ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.8*

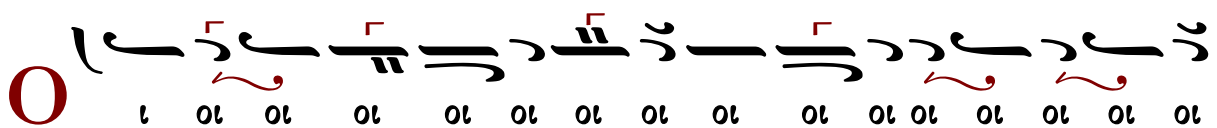

Τρι

ι μνα α α αν
ω με ε ε ε ε ε θα α α α με ε ε ε ρι
ιη η η η η η η η ην α πο ο θω ω
α α α α α α χηι η η η τι ο βι την σαν
δο ο ο ιο ο ο ο ον τες πα α α α α α α
υ υ υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α α α α
α α γι ι ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ον
τον τρισ α α α α α α γι ι ι τον τρισ
α α ιε ε ε τρι α α α α α α δι ι ι ι
α α α α α α χα α α α α α α χα α α α

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδη

Ἦχος δ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2013 σ.10#

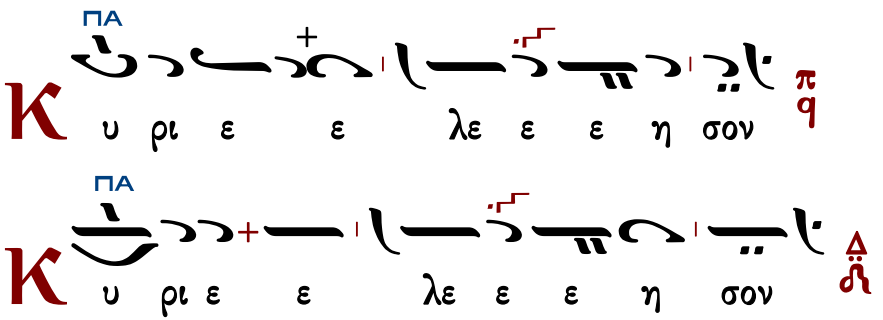

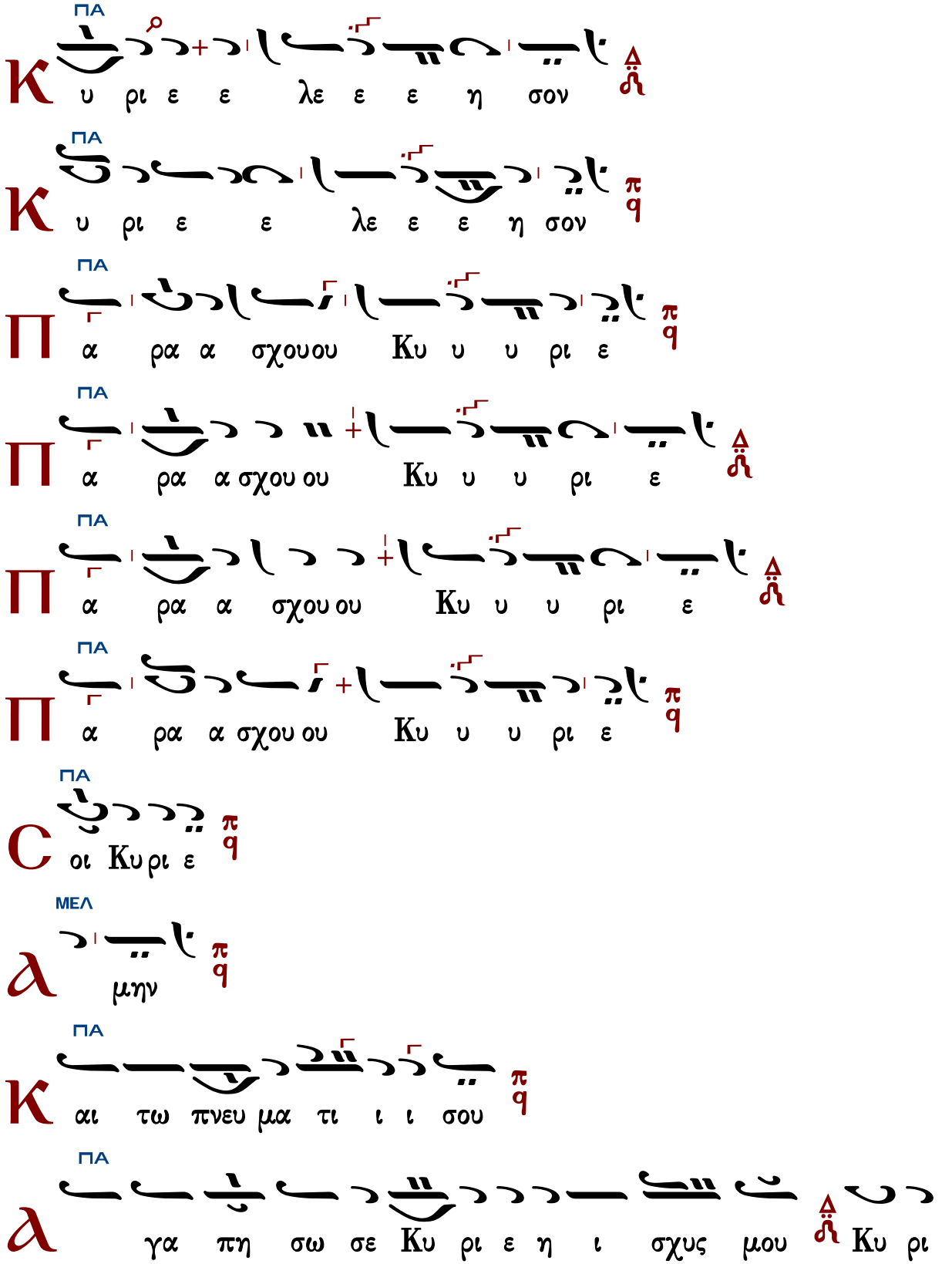
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
C οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
λ μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΠΑ
λ γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυς μου Κυ ρι

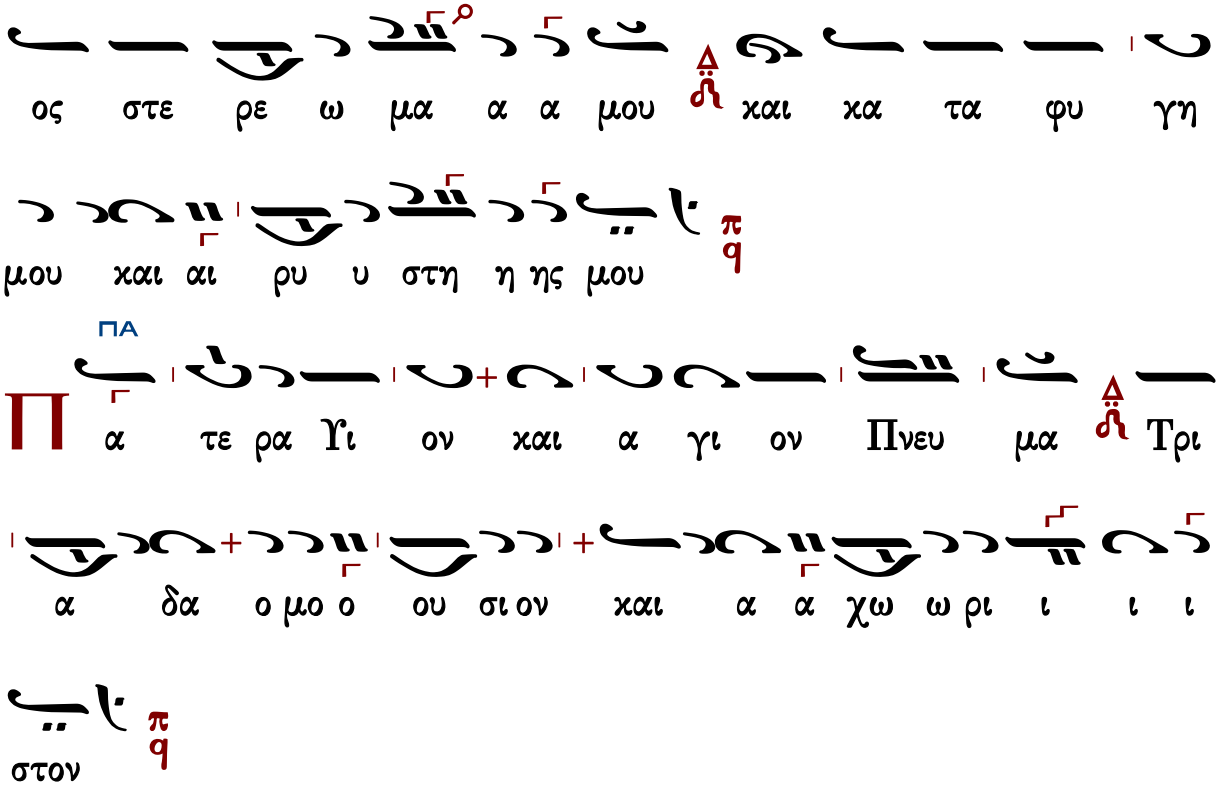

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

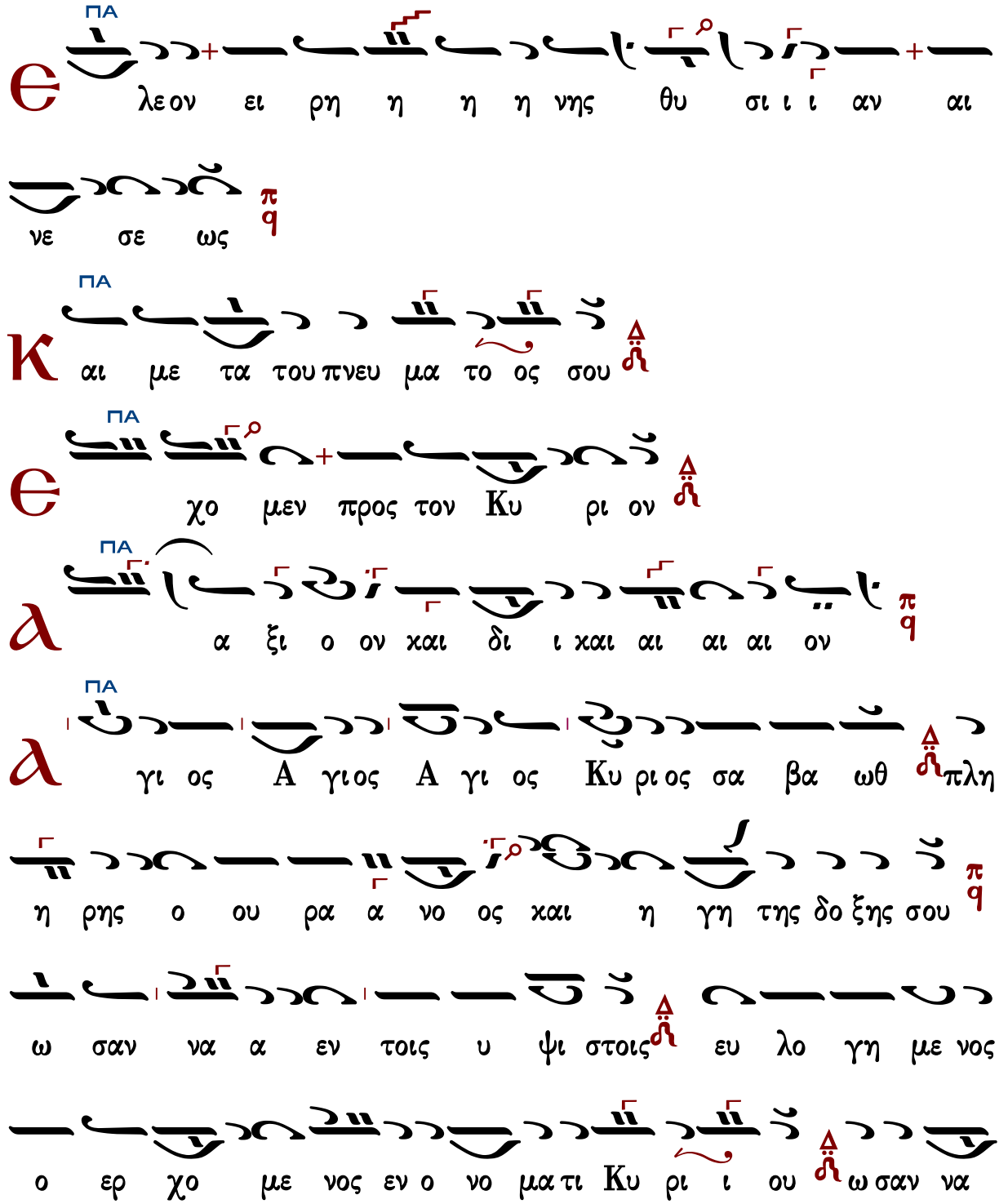

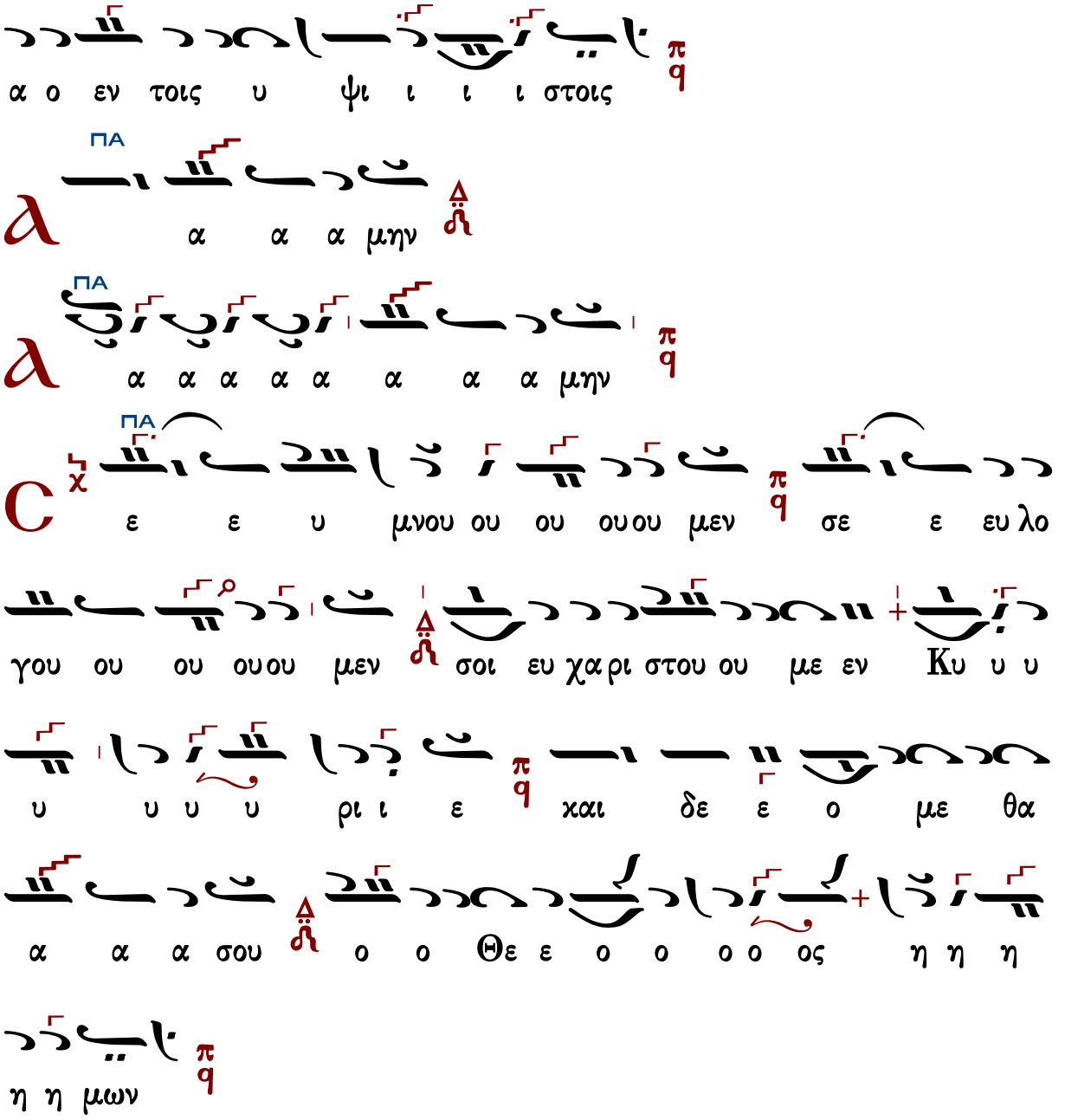

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι (διασκευὴ Βασ. Νικολαΐδη)	Μάρκου Βασιλείου «Τὸ Πατριαρχικόν»
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου ΙΙ	Δημητρίου Μουρ	Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος		Πολίτικης Παραδόσεως «8ηχον»
Δοσιθέου μον. Κατουνακιώτου		Γεωργίου Τσατσαρώνη «8ηχον»

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι

Ἦχος ⸗ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.442#

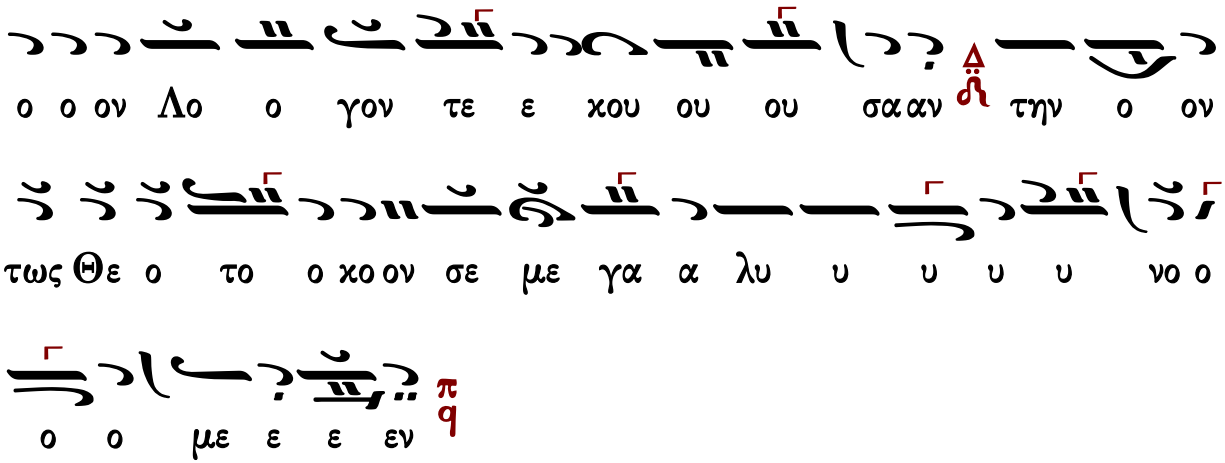

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου II

Ἦχος Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.443#

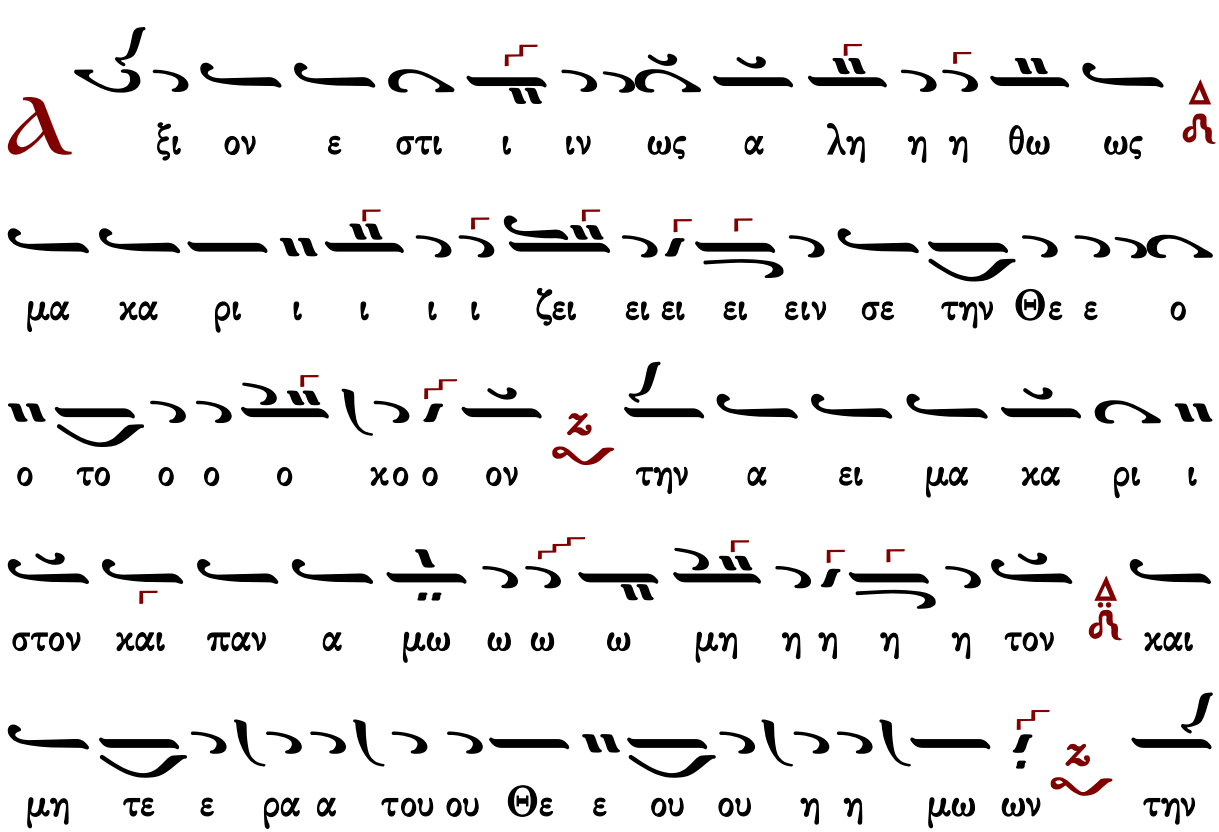

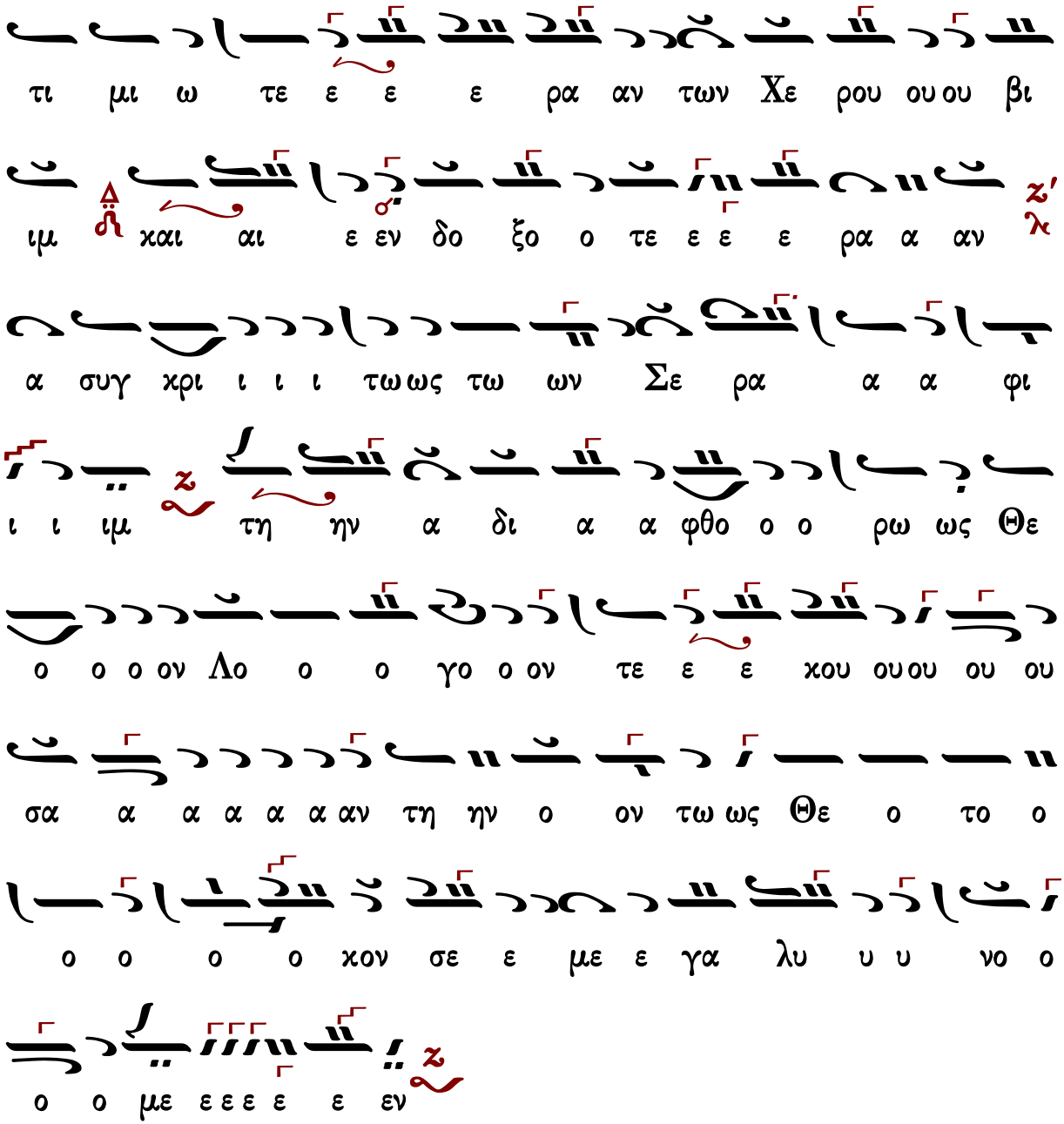

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι
(διασκ. Βασ. Νικολαΐδη)

Ἦχος ἡ Πα

Δημοσθένης Παϊκόπουλος
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Θ. Λειτουργία 2006 σ.252*

α

ξι ον ε ε στι ιν ως α α α λη η η

θω ως μα χα ρι ι ζειν σε ε τη ην Θε

ο ο ο το ο ο ο χον την α ει μα χα ρι

ΠΑ ΔΙ

ι στον χαι παν α μω μη η η τον χαι μη τε ε

ρα του ου Θε ε ε ε ου ου ου η μω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ε ε

ΠΑ ΔΙ

ρου ου ου βι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ραν α

συγ χρι ι ι τω ως τω ω ω ων Σε ε ε

ρα φι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρω ω

ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε

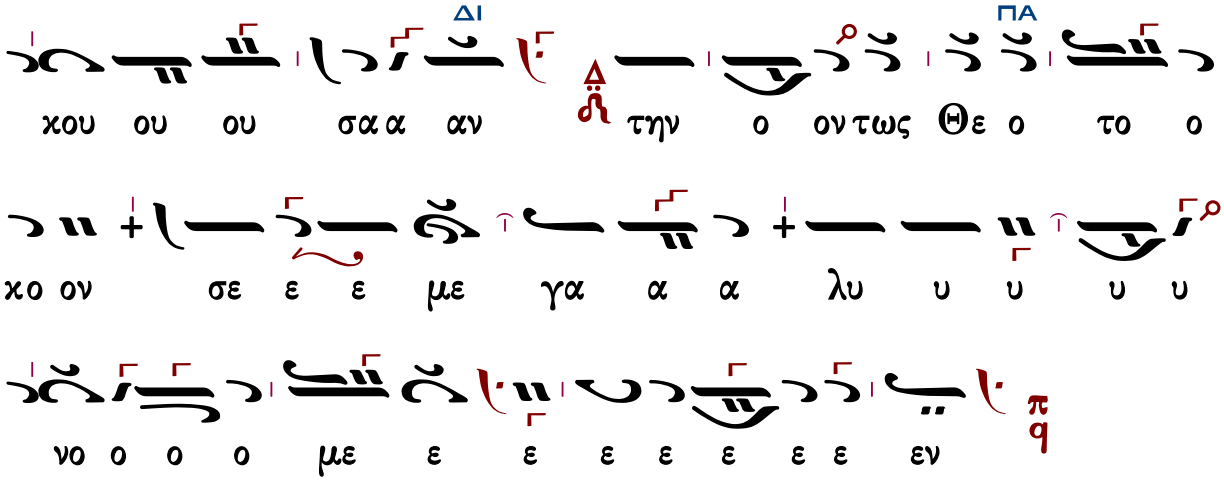

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου «Τὸ Πατριαρχικόν»

«Τὸ Πατριαρχικόν»

Ἦχος ᾱ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.209*

Συμφωνία πέμπτης * Τετράφωνος * Βάση Mi ἢ Re = Πα

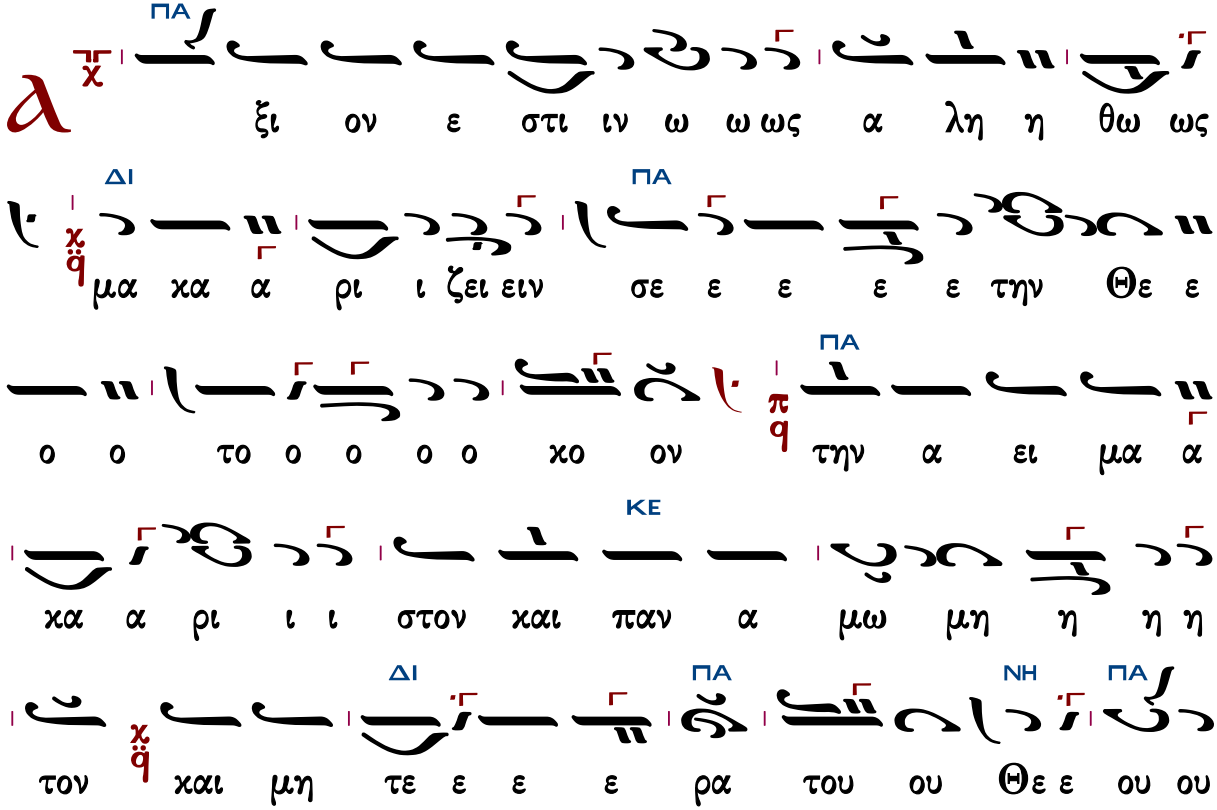

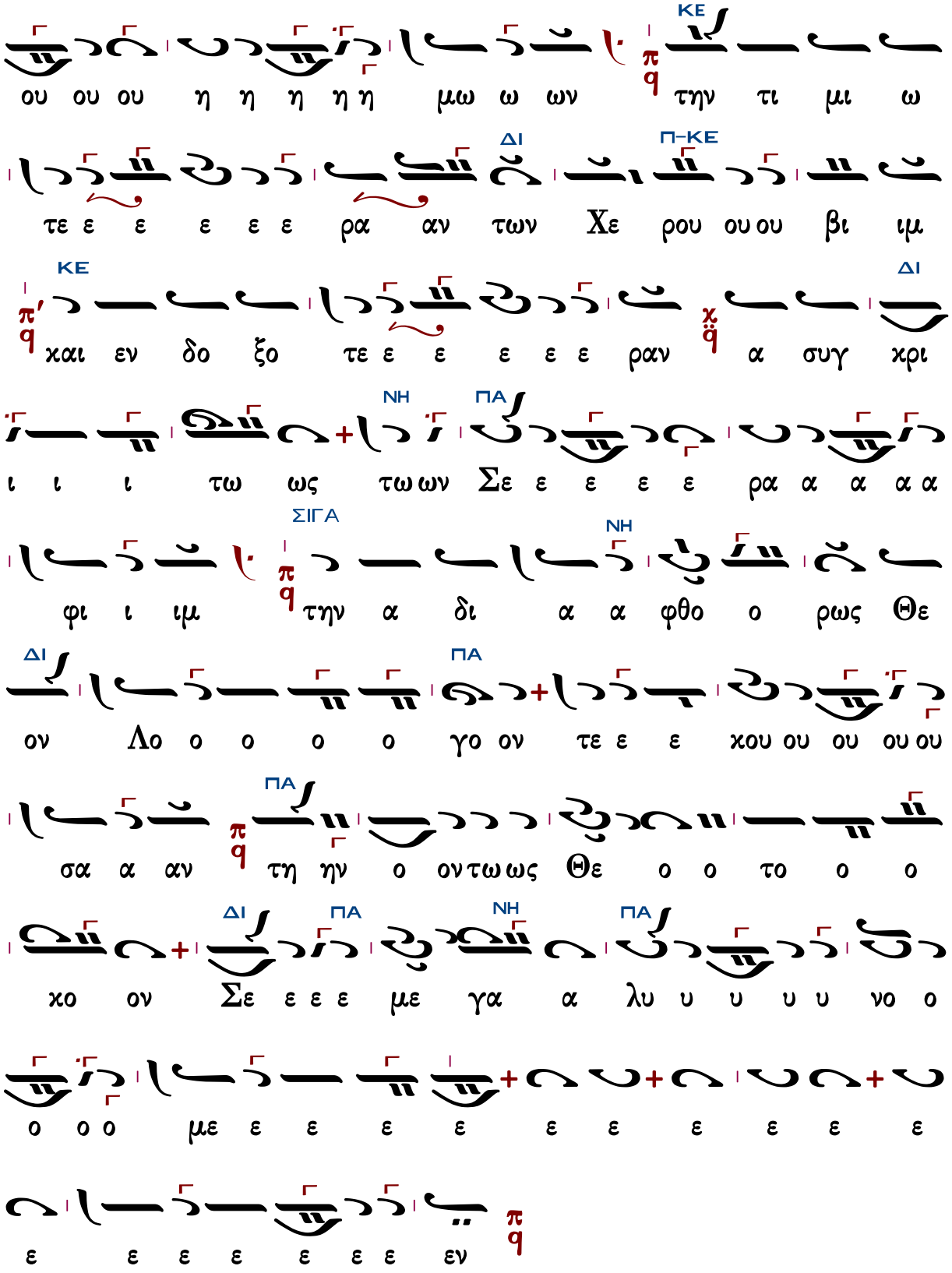
ΚΕ
ου ου ου η η η η η μω ω ων την τι μι ω
ΔΙ Π-ΚΕ
τε ε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ
ΚΕ ΔΙ
χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι
ΝΗ ΠΑ
ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α
ΣΙΓΑ ΝΗ
φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ρως Θε
ΔΙ ΠΑ
ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου
ΠΑ
σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο ο
ΔΙ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
χο ον Σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο
ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος δ' πλ. Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
1870 σ.42#

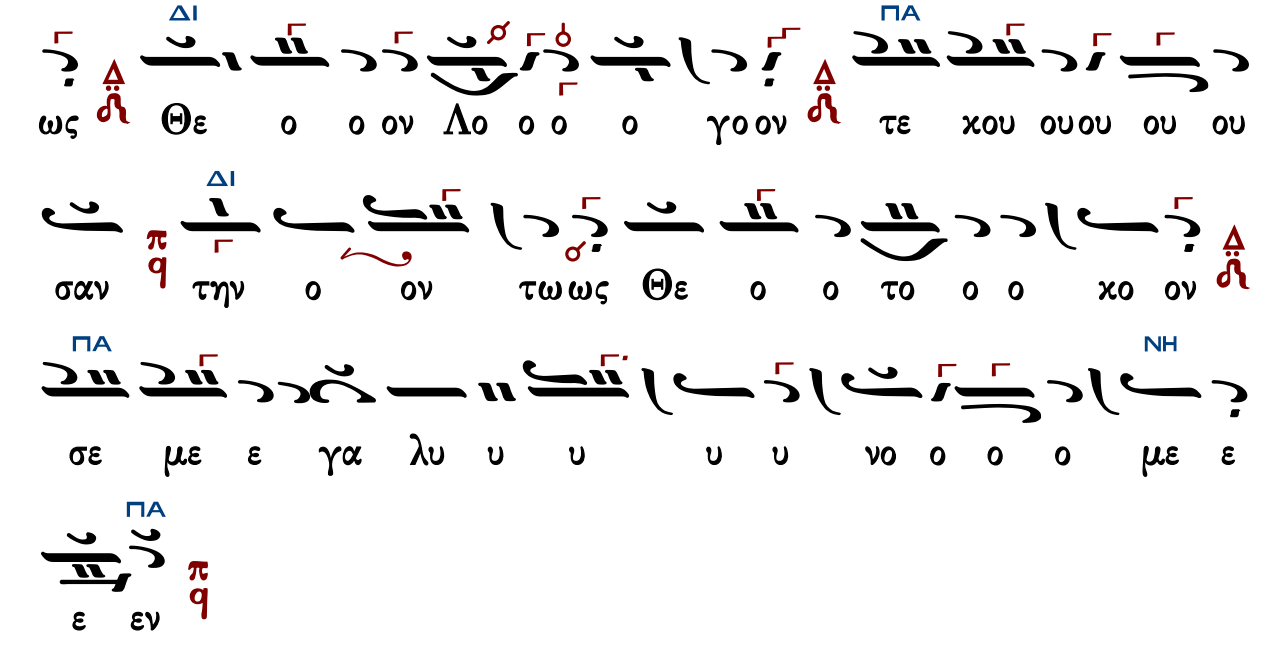

Δημητρίου Μουρ

Ἦχος πλ. δ Πα

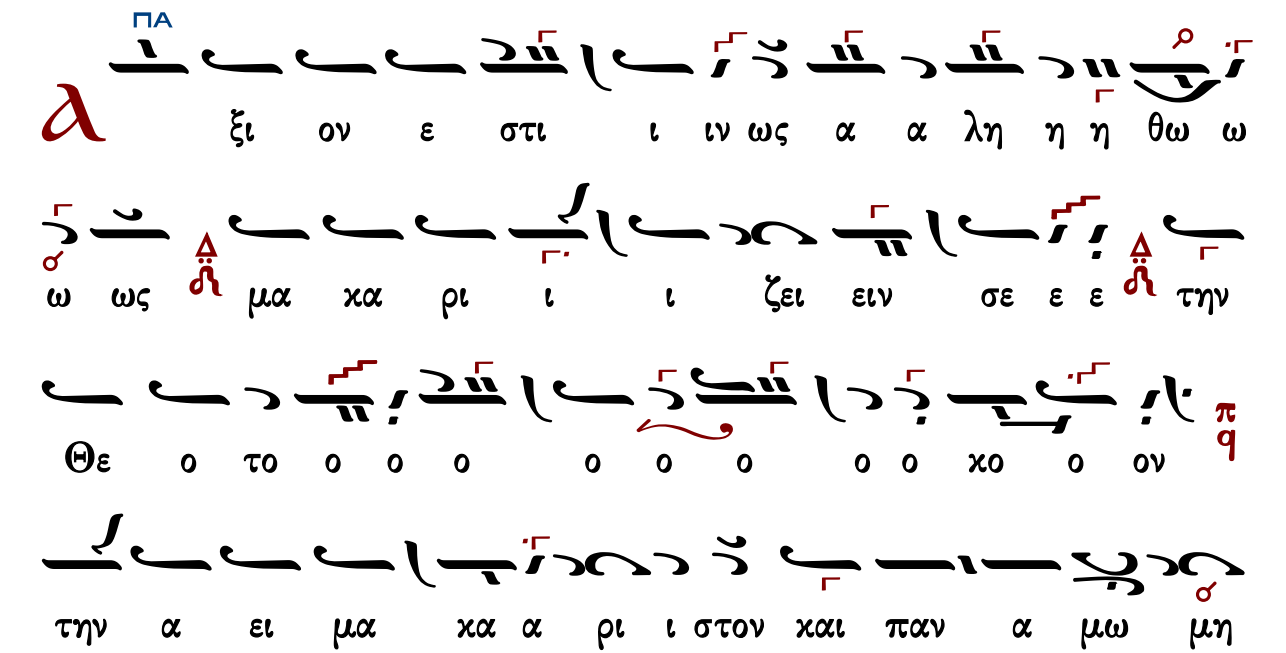

α ρα ε ε ε ε ε ε τε ε ε ε χαι μη το ο ον η

ων ω μω η η ου ου ου ου ου ου ου ου Θε του

ι ι βι ου ου ρου Χε ε ρων των τε ε ω μι τι την

ρα ε ε ε ε ε ε τε ε ε ε ξο δο εν χαι ιμ

ε ε ε ε Σε των τως ι ι ι ι ι χρι ι ι υγ α ον α

α δι α α ην τη ρα α φι ι ιμ τη ε ε ε

ο ο ο ΛΟ ον Θε ρως ο ο ο ο ο ο ο ο φθο

ον τη ον σαν ου ου ου ου ου ου τε χου ον γον ο ο

υ υ υ υ λυ γα με σε χον ο το ο Θε τως

ε ε ε ε ε ε

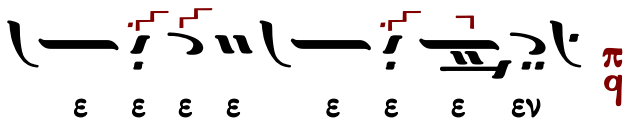

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος δ' Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 τ.Α σ.442*

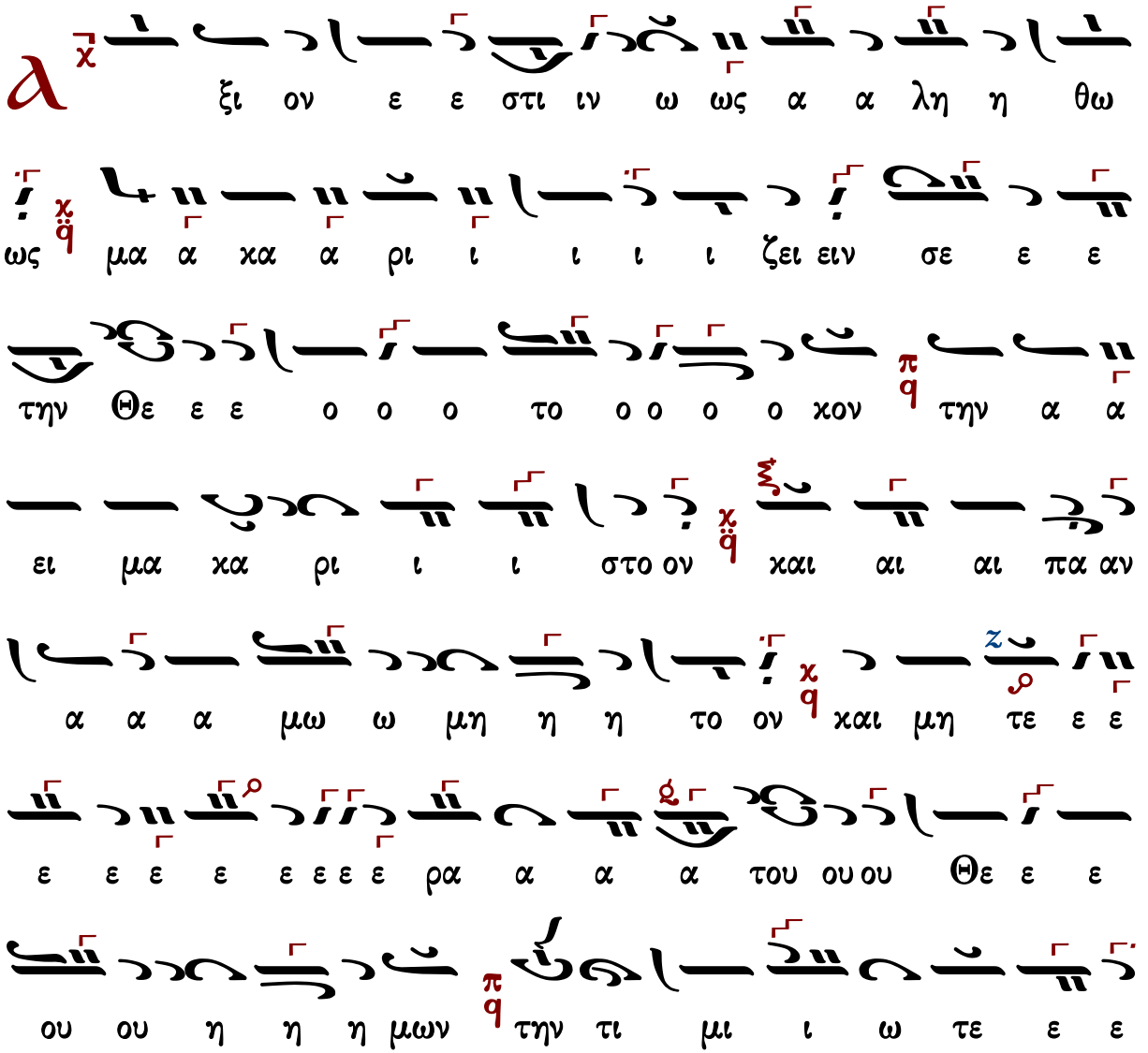

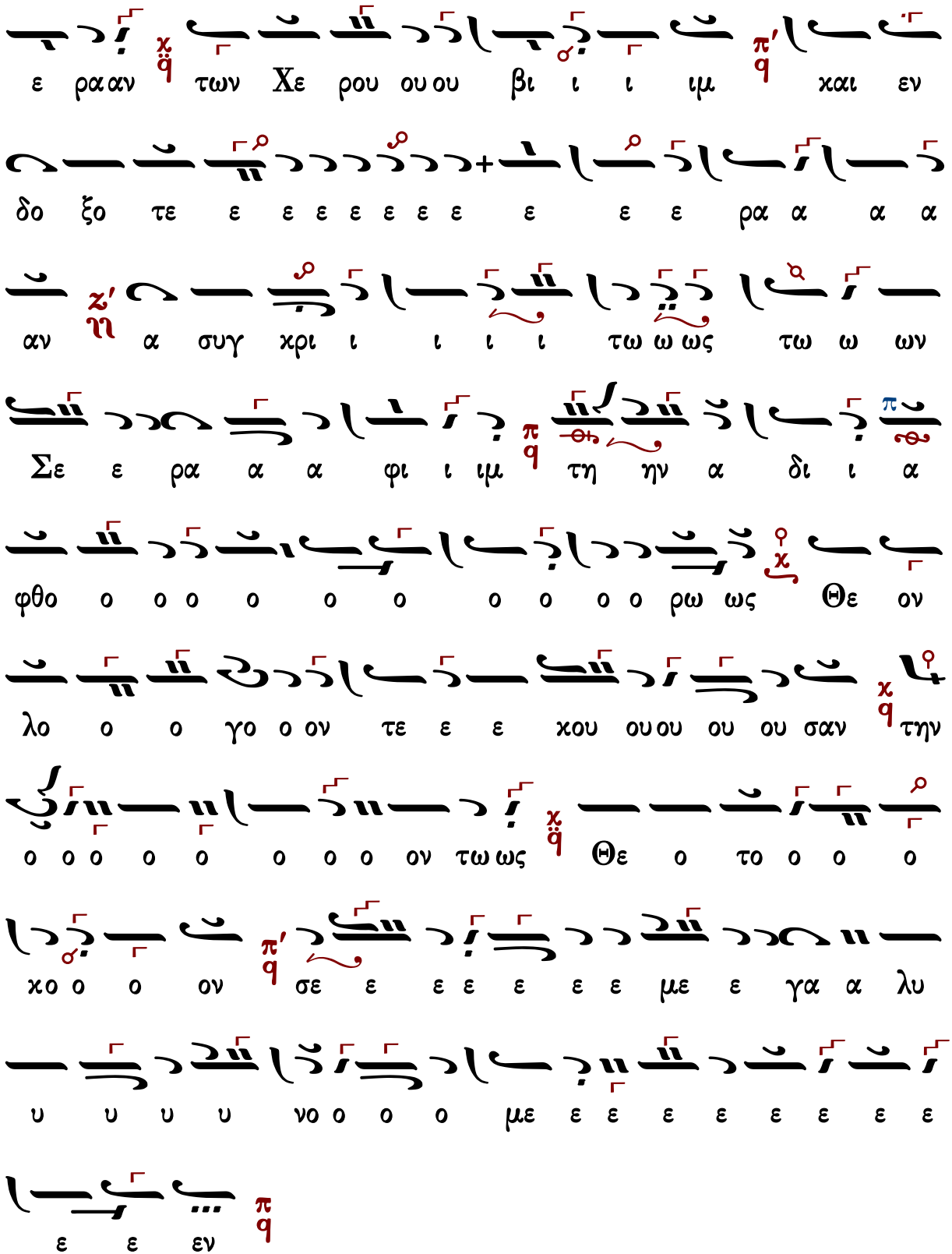
ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ι ι ιμ χαι εν
δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α
αν α συγ χρι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ων
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη ην α δι ι α
φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως Θε ον
λο ο ο γο ο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν την
ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο
χο ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ
υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν

Ἦχος 𝄽 Πα

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου
Λειτουργικὰ 1990 σ.196*

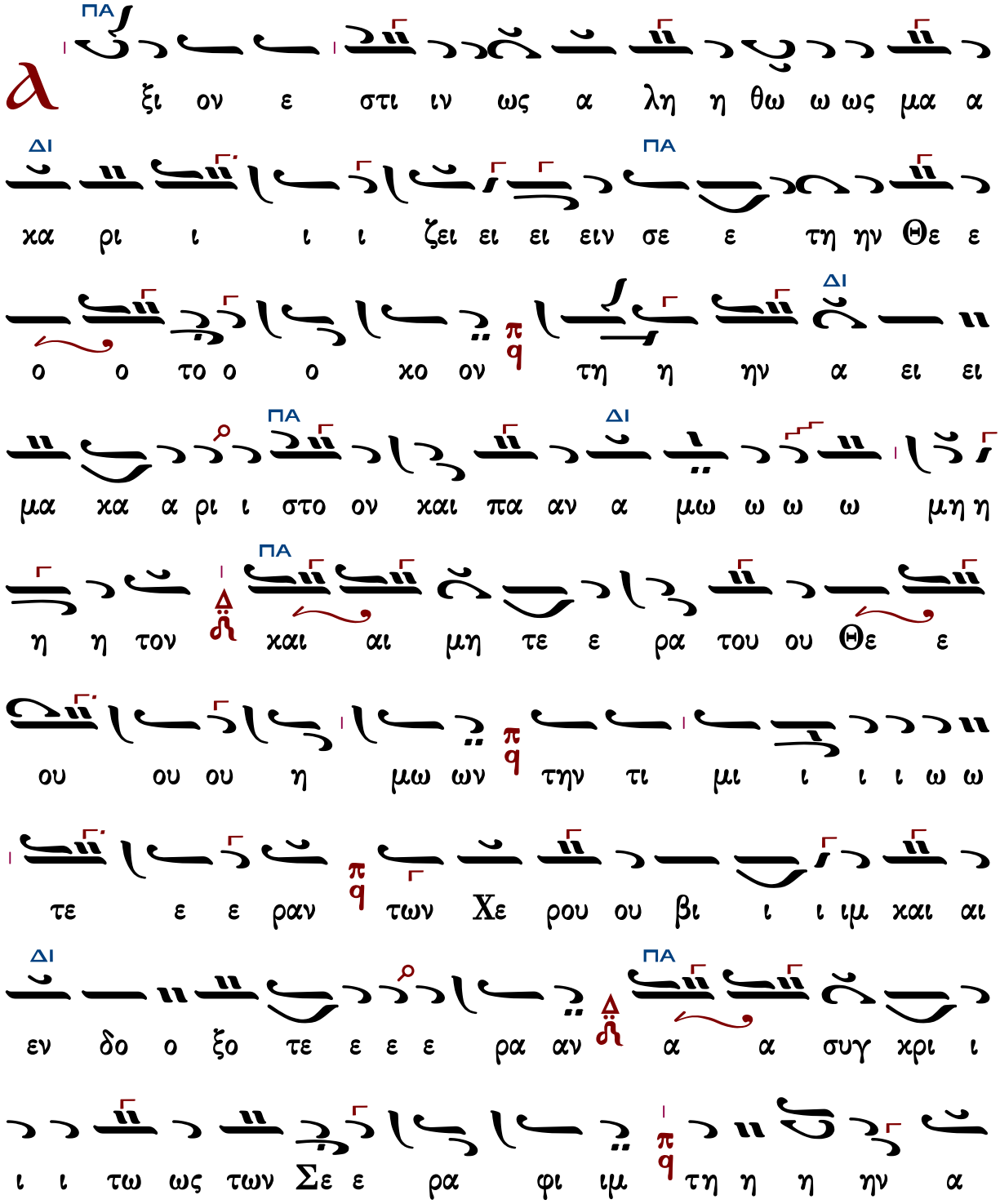

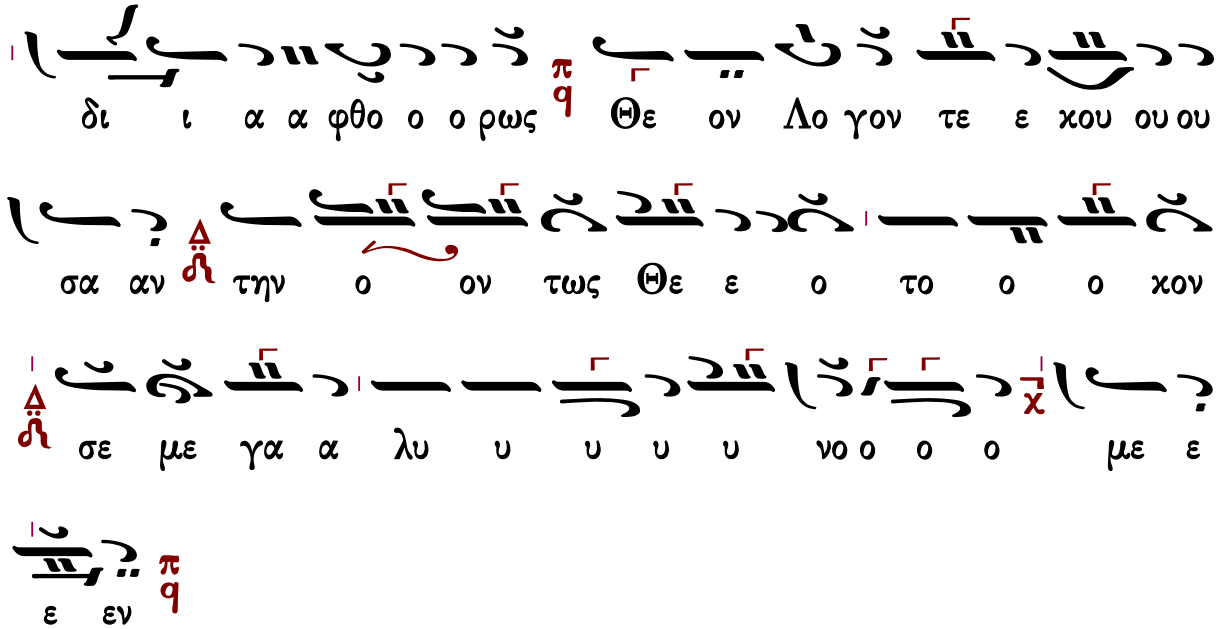

Πολίτικης Παραδόσεως «Ὀκτάηχον»

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.170*

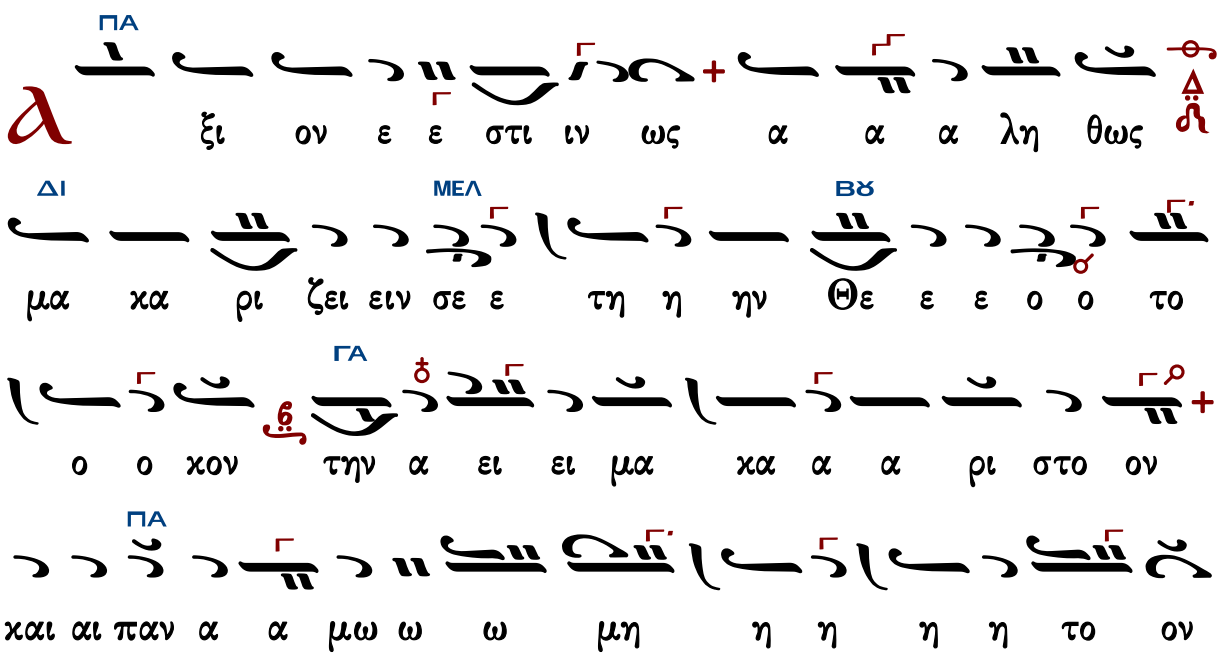

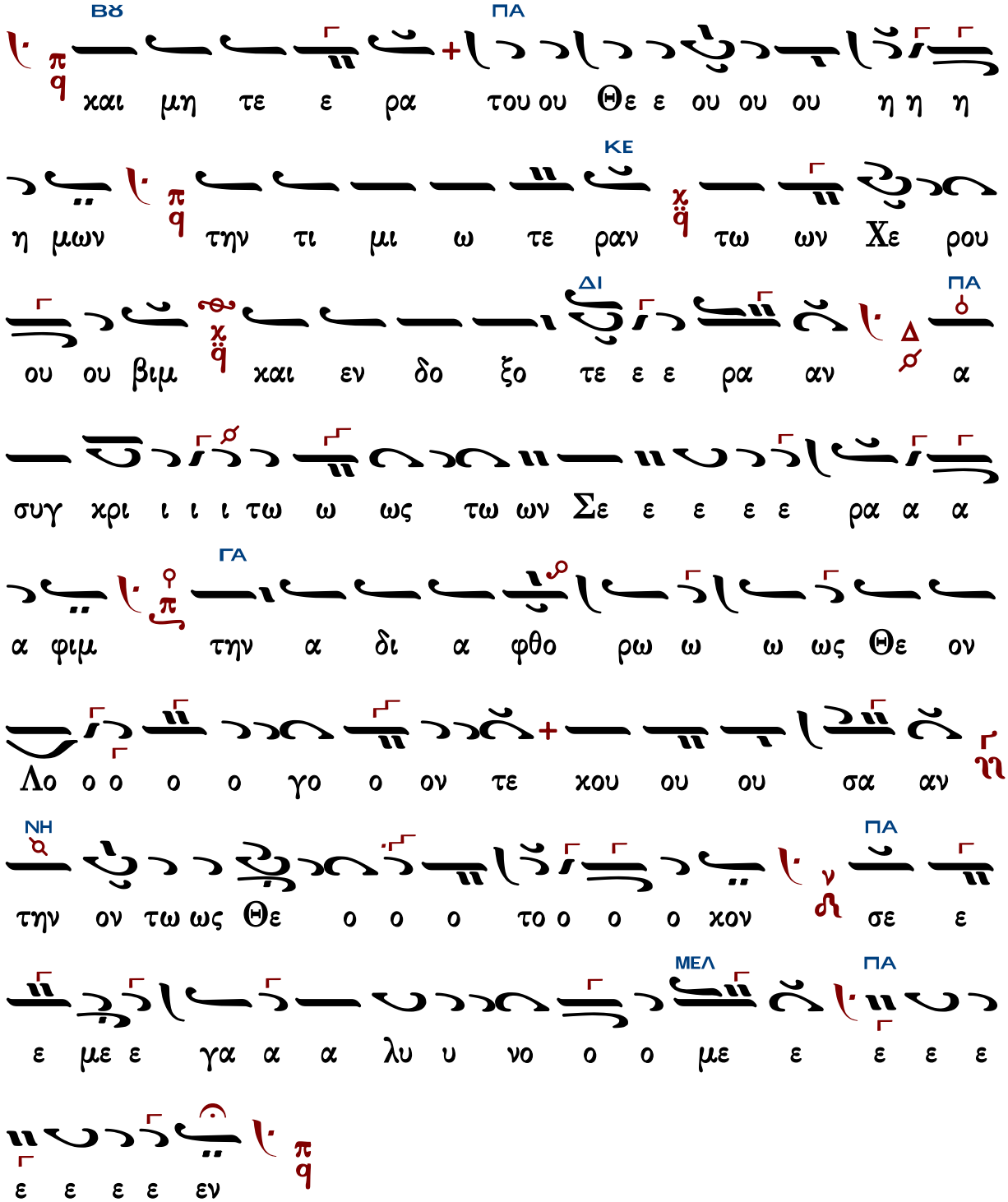
Βϛ
ΠΑ
και μη τε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου η η η
ΚΕ
η μων την τι μι ω τε ραν τω ων Χε ρου
ΔΙ
ΠΑ
ου ου βιμ και εν δο ξο τε ε ε ρα αν α
συγ χρι ι ι ι τω ω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
ΓΑ
α φιμ την α δι α φθο ρω ω ω ως Θε ον
Λο ο ο ο ο γο ο ον τε χου ου ου σα αν
ΝΗ
ΠΑ
την ον τω ως Θε ο ο ο το ο ο ο χον σε ε
ΜΕΛ
ΠΑ
ε με ε γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε
ε ε ε ε εν

«8ηχον»
σύντομον

Ἦχος ϛ̈ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.212*

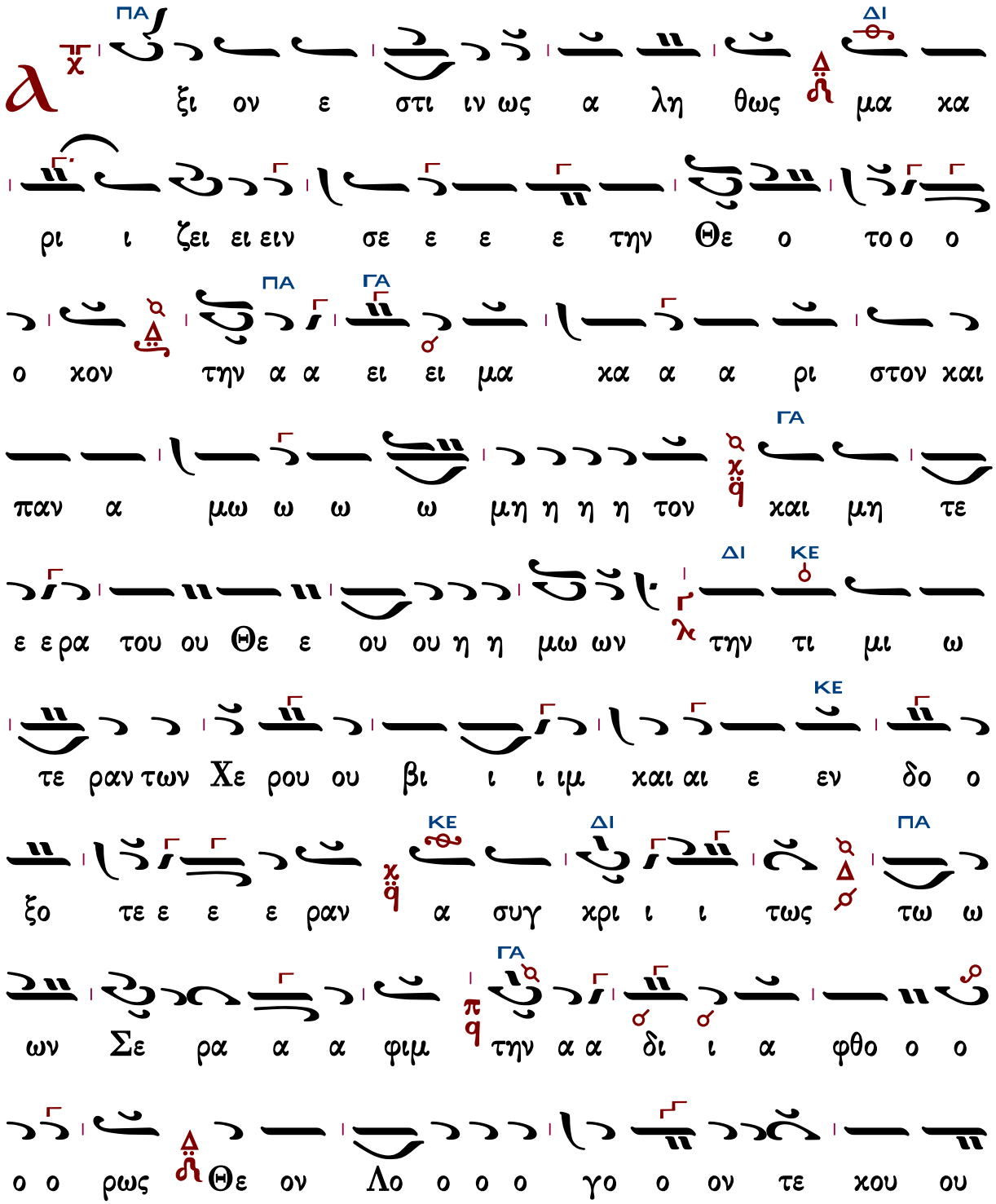

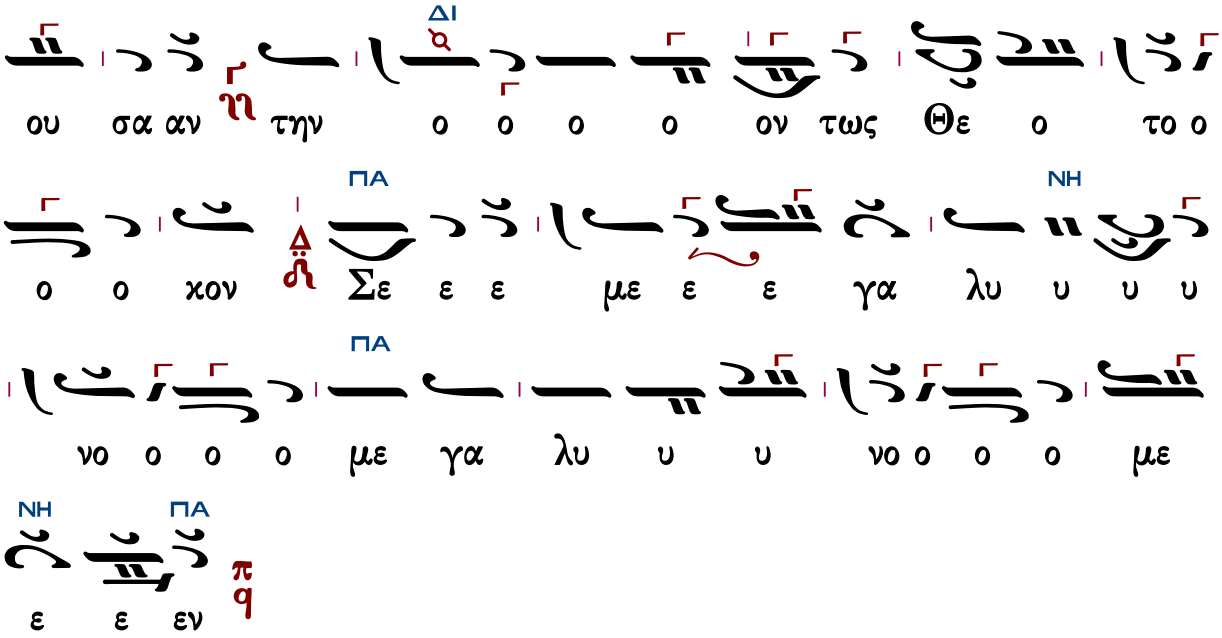

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος ⸗ϥ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.15#

ἑπτάφωνος

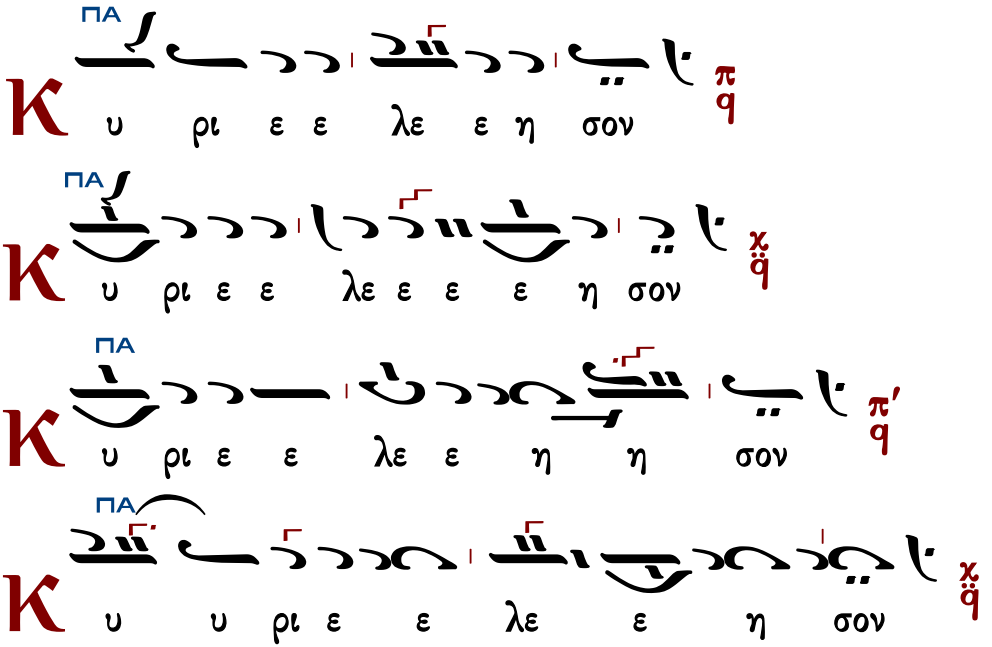

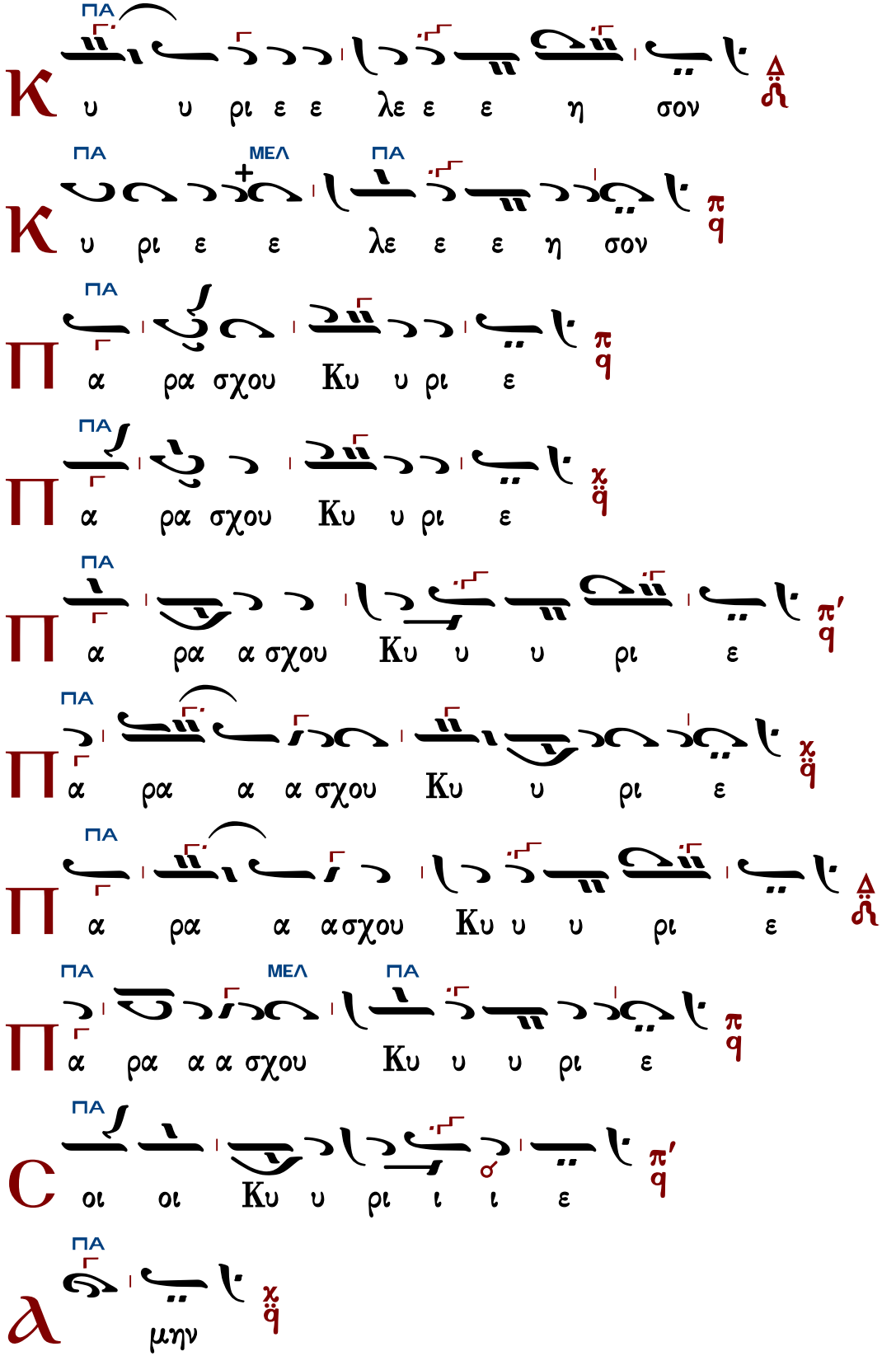
ΠΑ
Κ υ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
λ μην

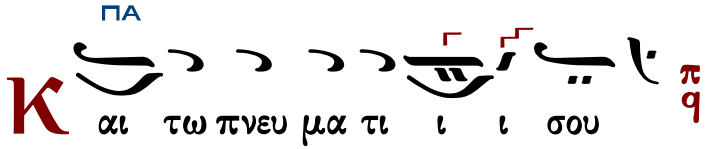

Δημ. Σουρλατζή Θ. Λειτουργία 1992 σ.243#

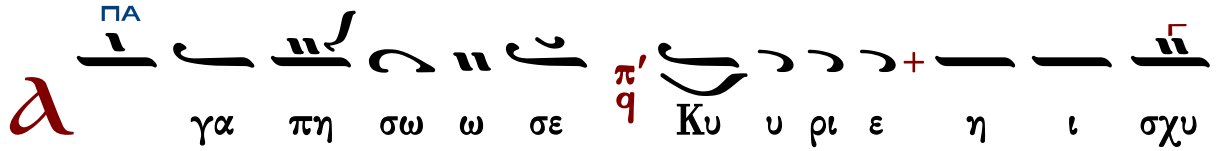

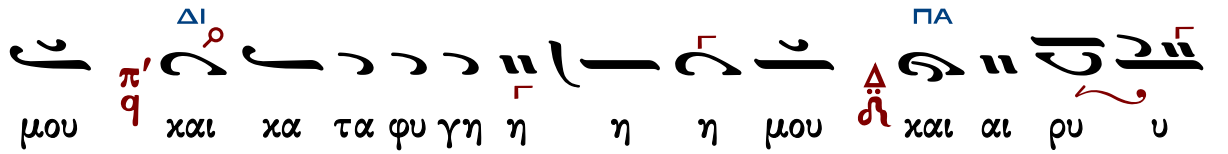

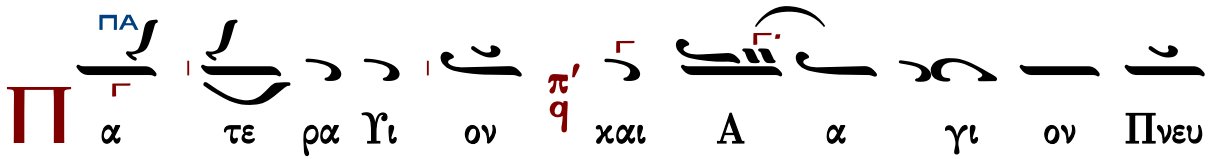

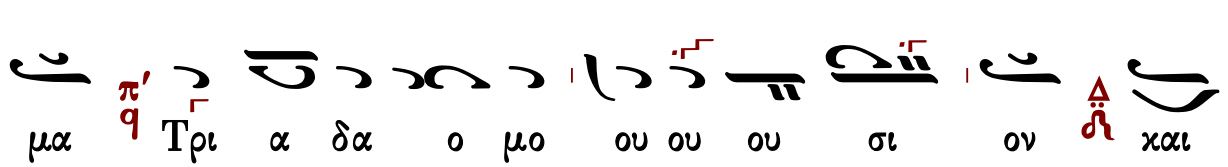

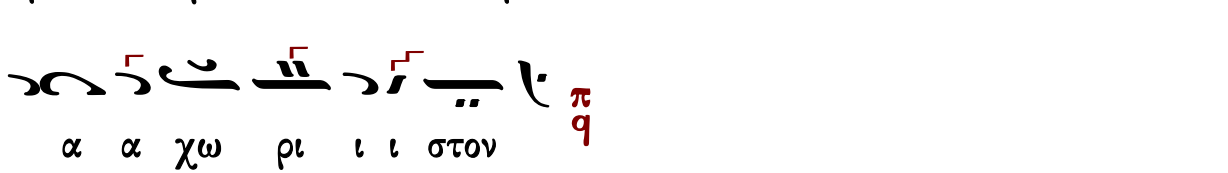

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

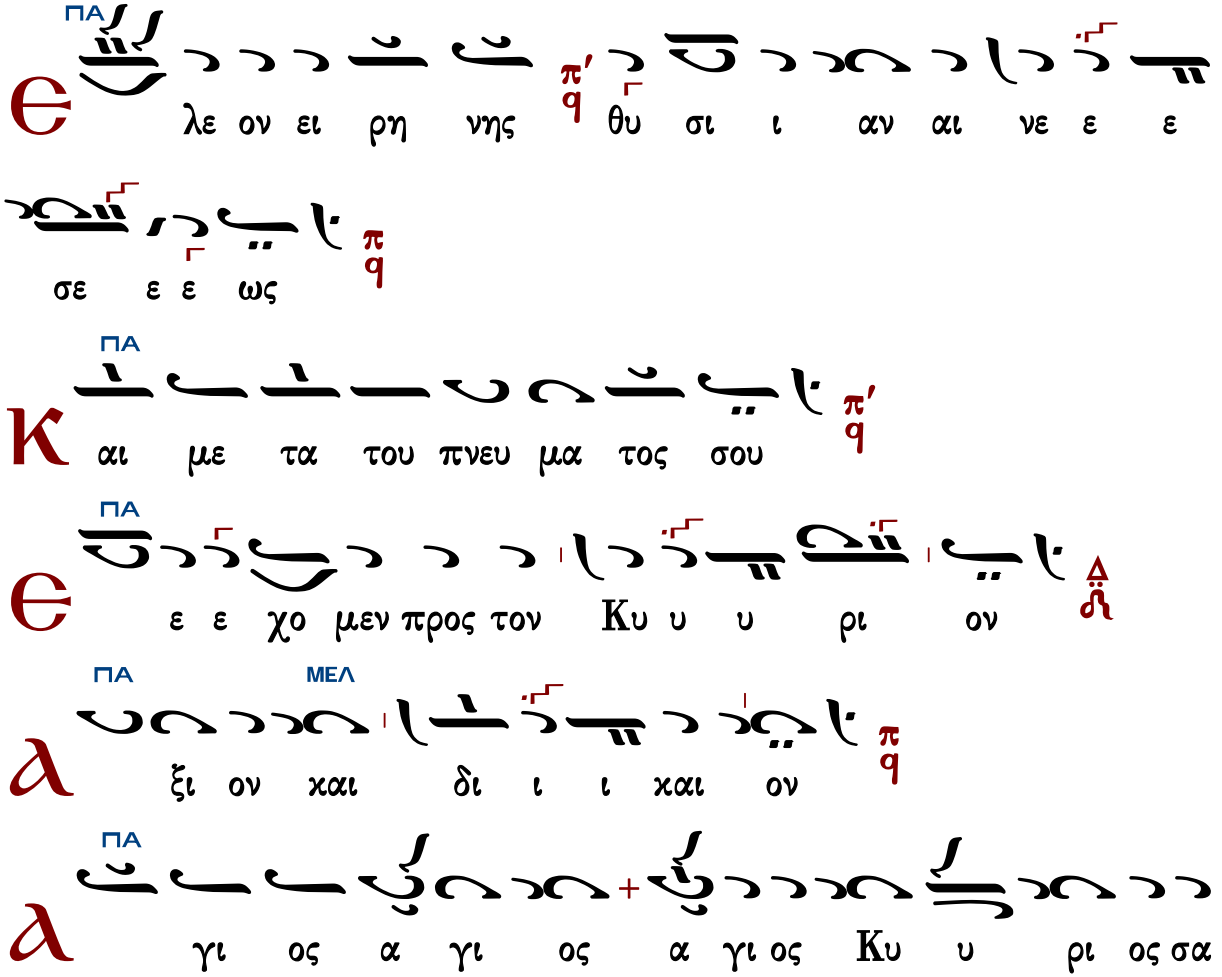

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σαν να εν τοις υ υ ψι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο ο ο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ου ω σα α αν να ο εν τοις υ υ ψι ι

ι ι ι ι ι ι στοις

α α α α α α μην

α α α α α α α α α α α μην

ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου

ου ου ου ου ου με ε εν σοι ευ χα ρι στου

μεν Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε και δε ο ο

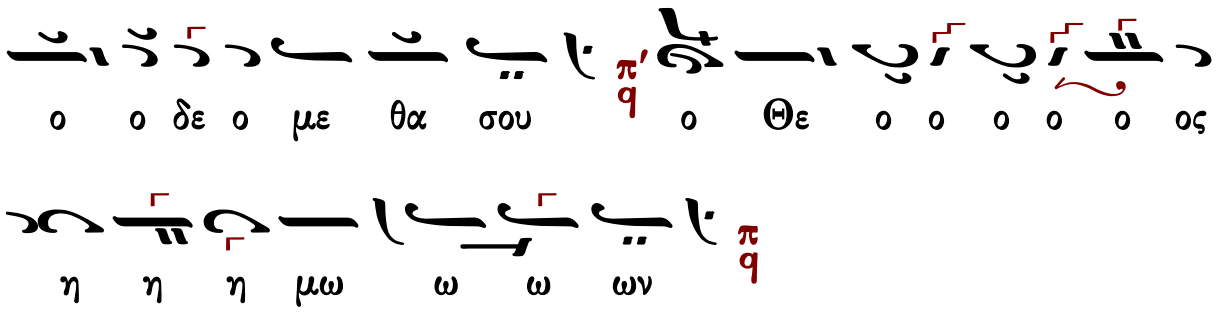

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

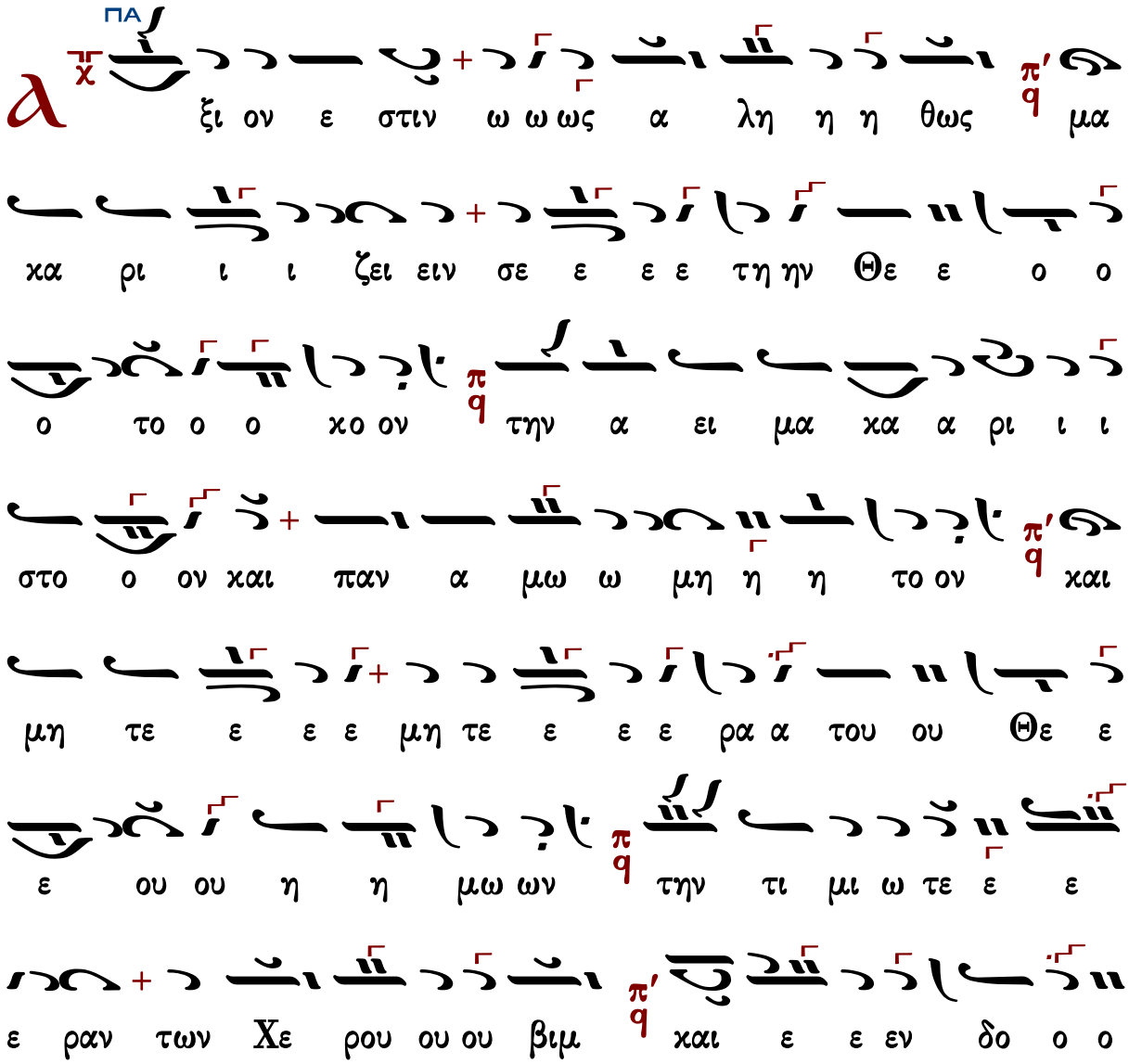

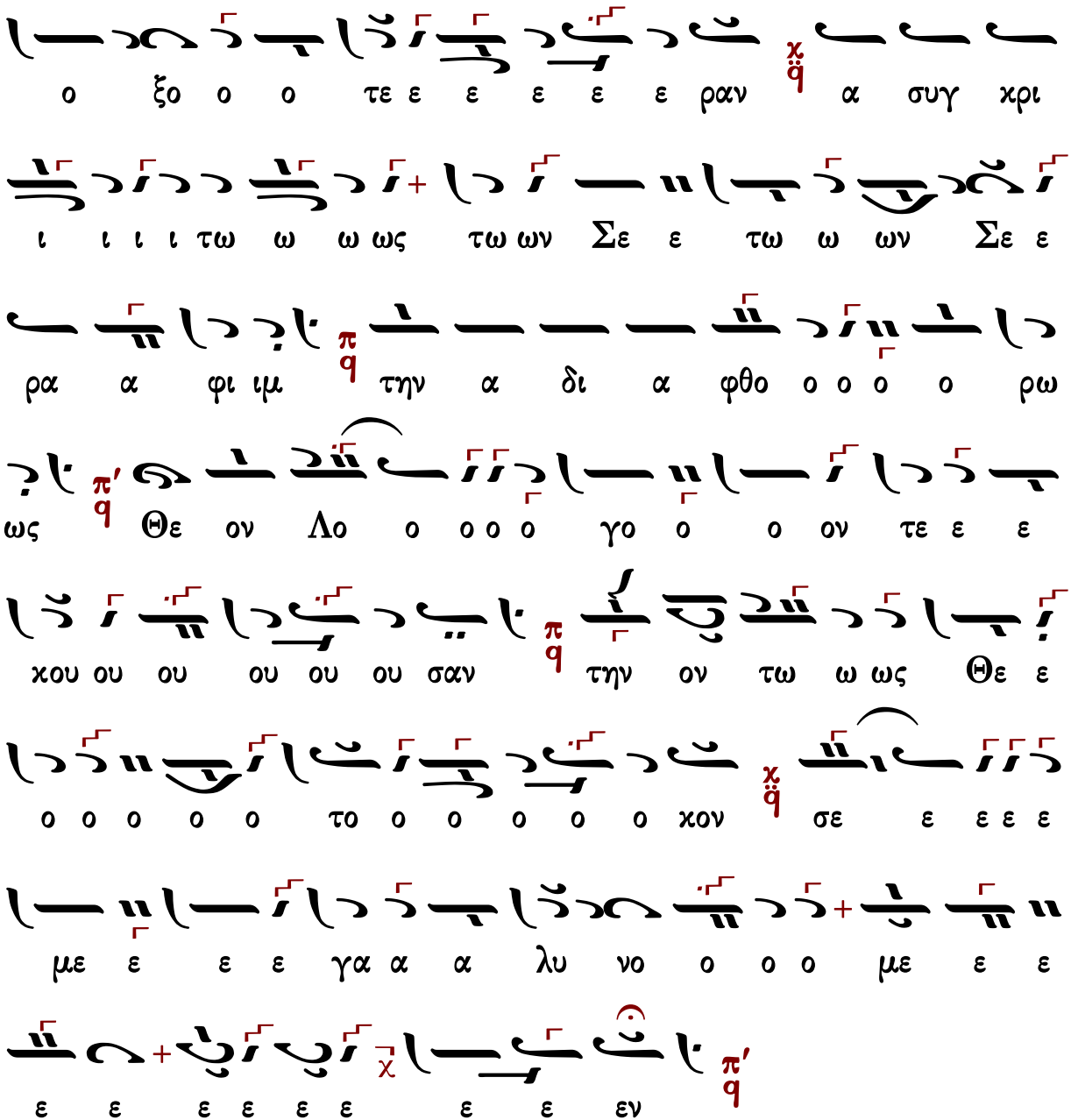

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος ἡ Πα

παθητικός (Δι σὲ ὕφεση)

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.237#

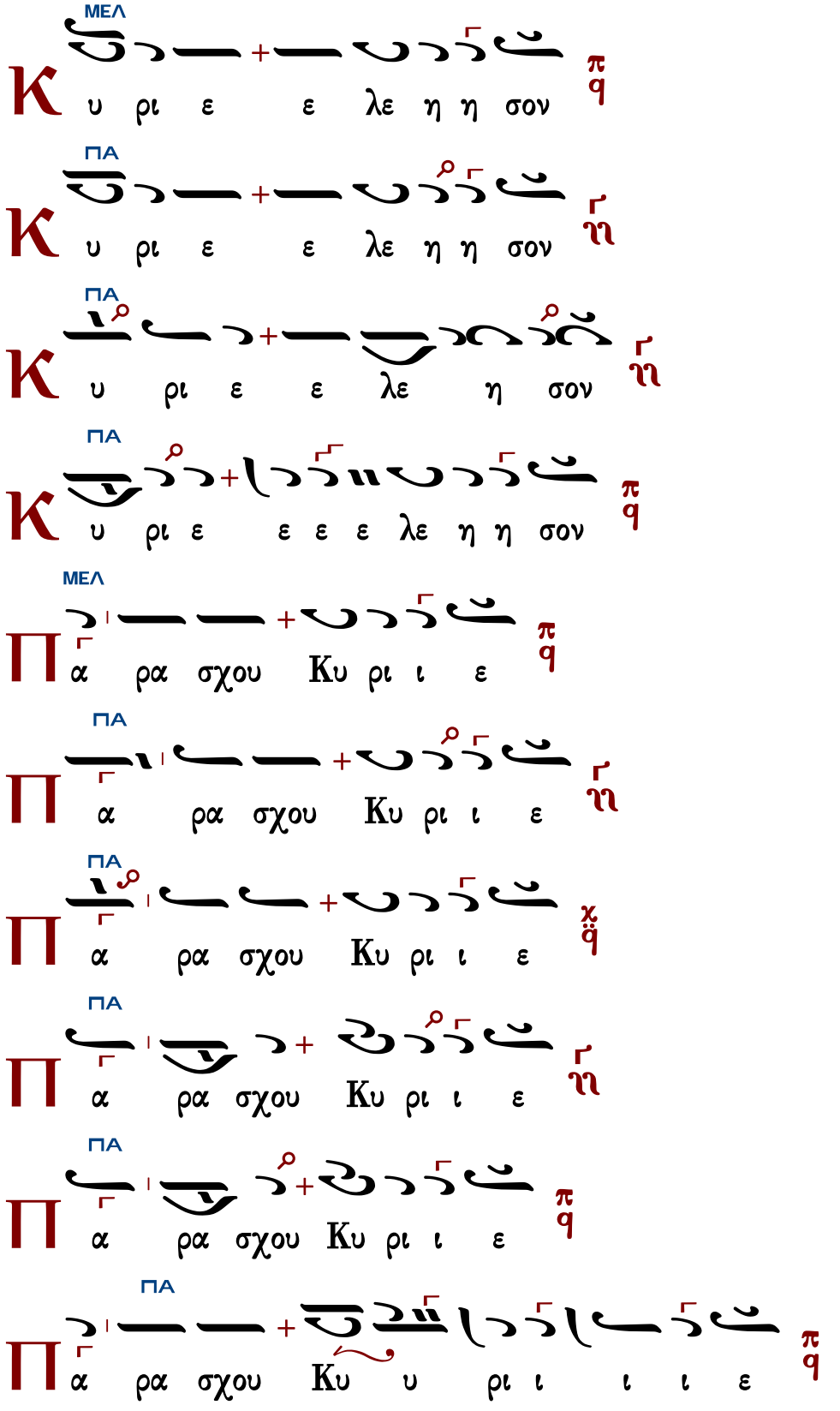
ΜΕΛ
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε ε λε η η σον
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε

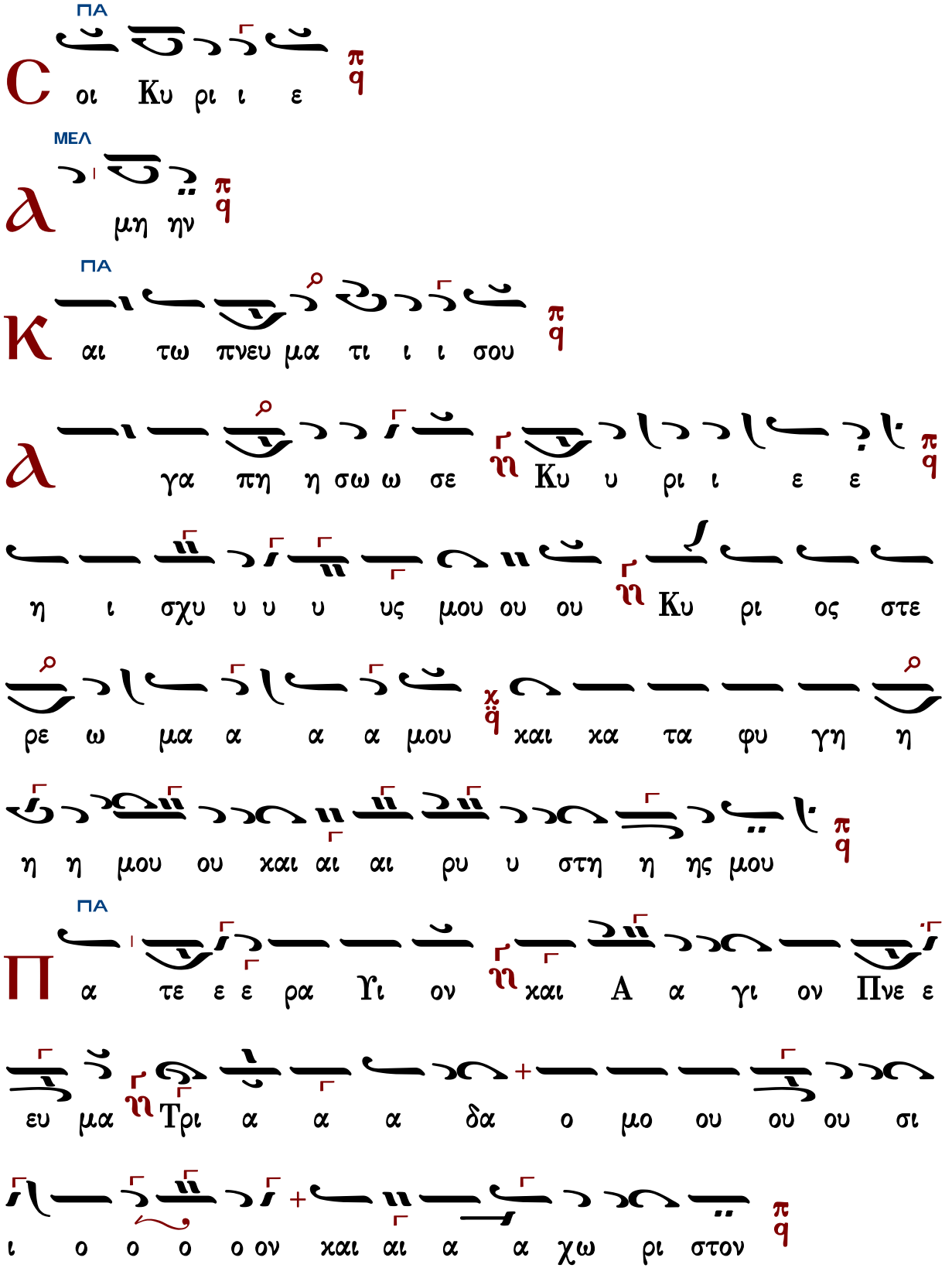

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

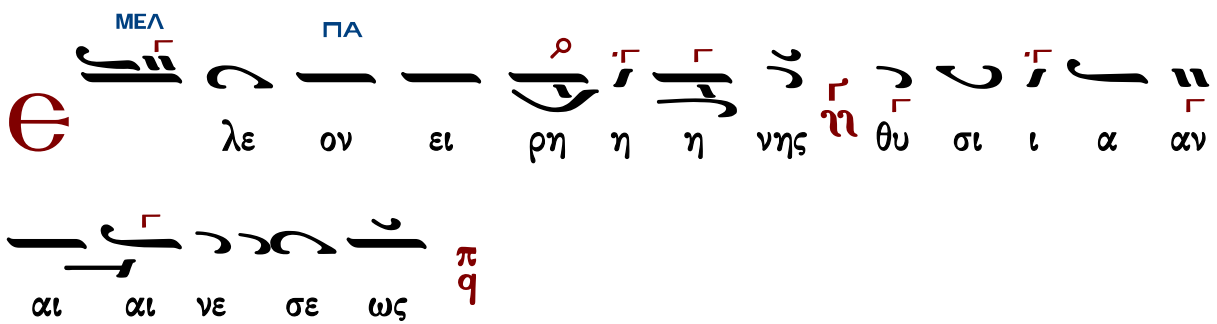

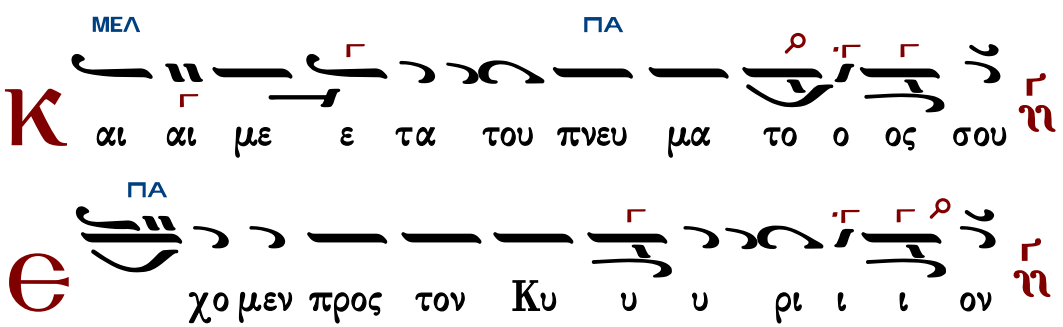

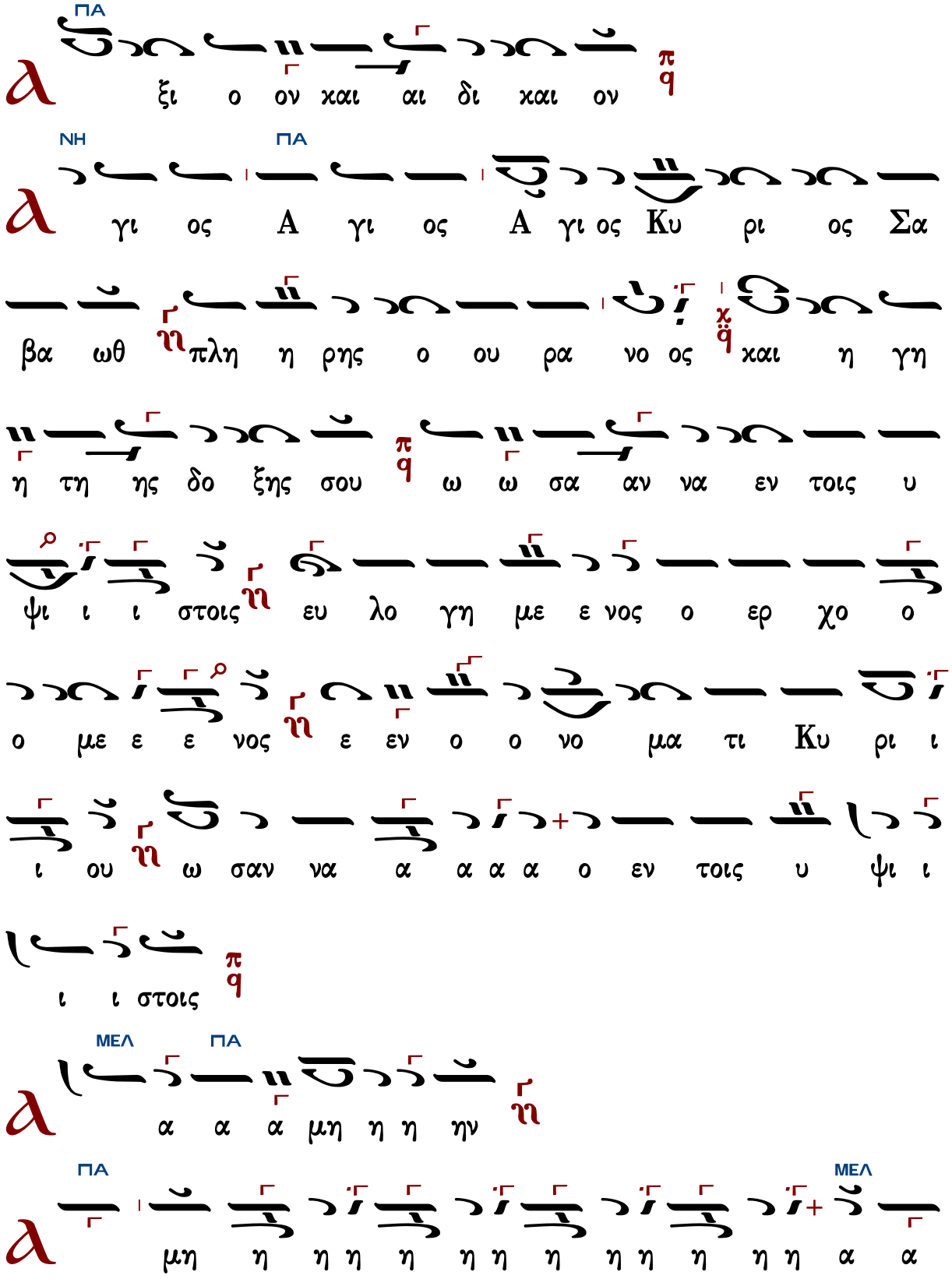
ΠΑ
ξι ο ον χαι αι δι χαι ον
ΝΗ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
η τη ης δο ξης σου ω ω σα αν να εν τοις υ
ψι ι ι στοις ευ λο γη με ε νος ο ερ χο ο
ο με ε ε νος ε εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου ω σαν να α α α α ο εν τοις υ ψι ι
ι ι στοις
ΜΕΛ ΠΑ
α α α μη η η ην
ΠΑ ΜΕΛ
μη η η η η η η η η η η η η α α

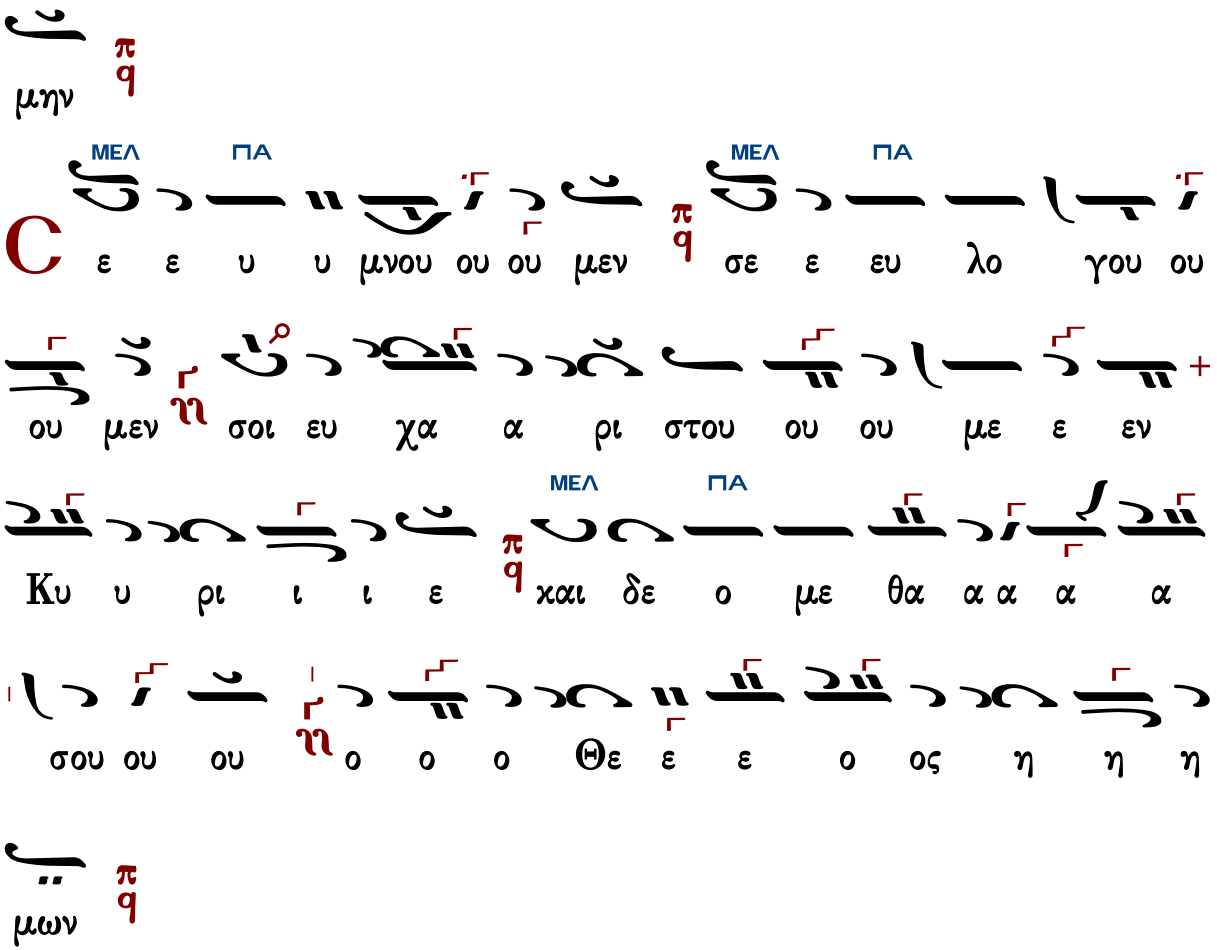

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος ⸗ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.240#

Δι σὲ ὕφεση

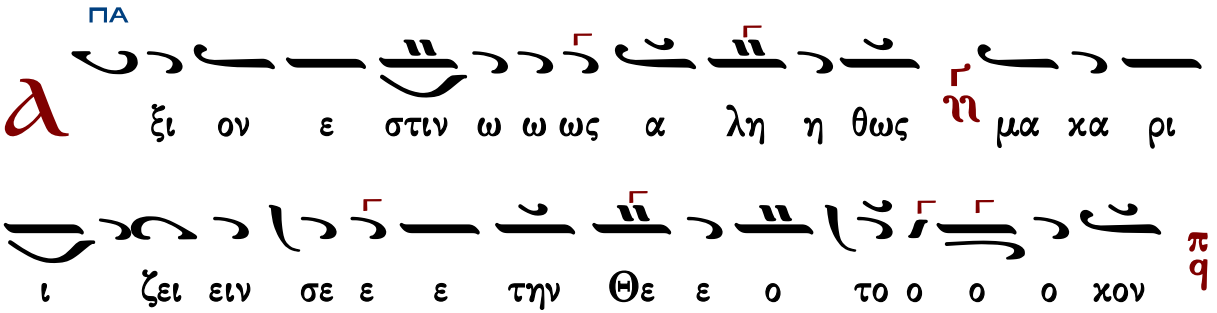

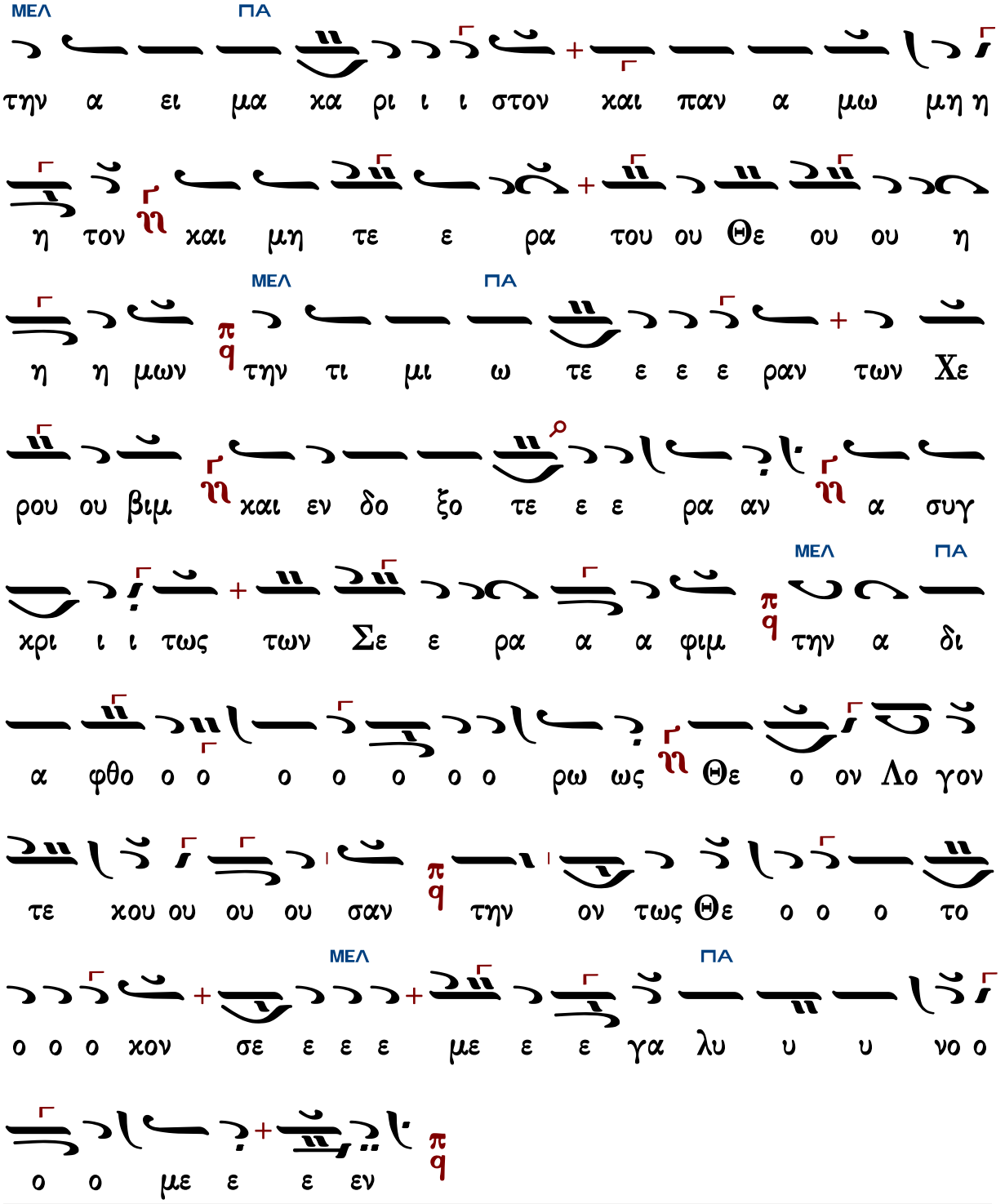

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος δ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.328#

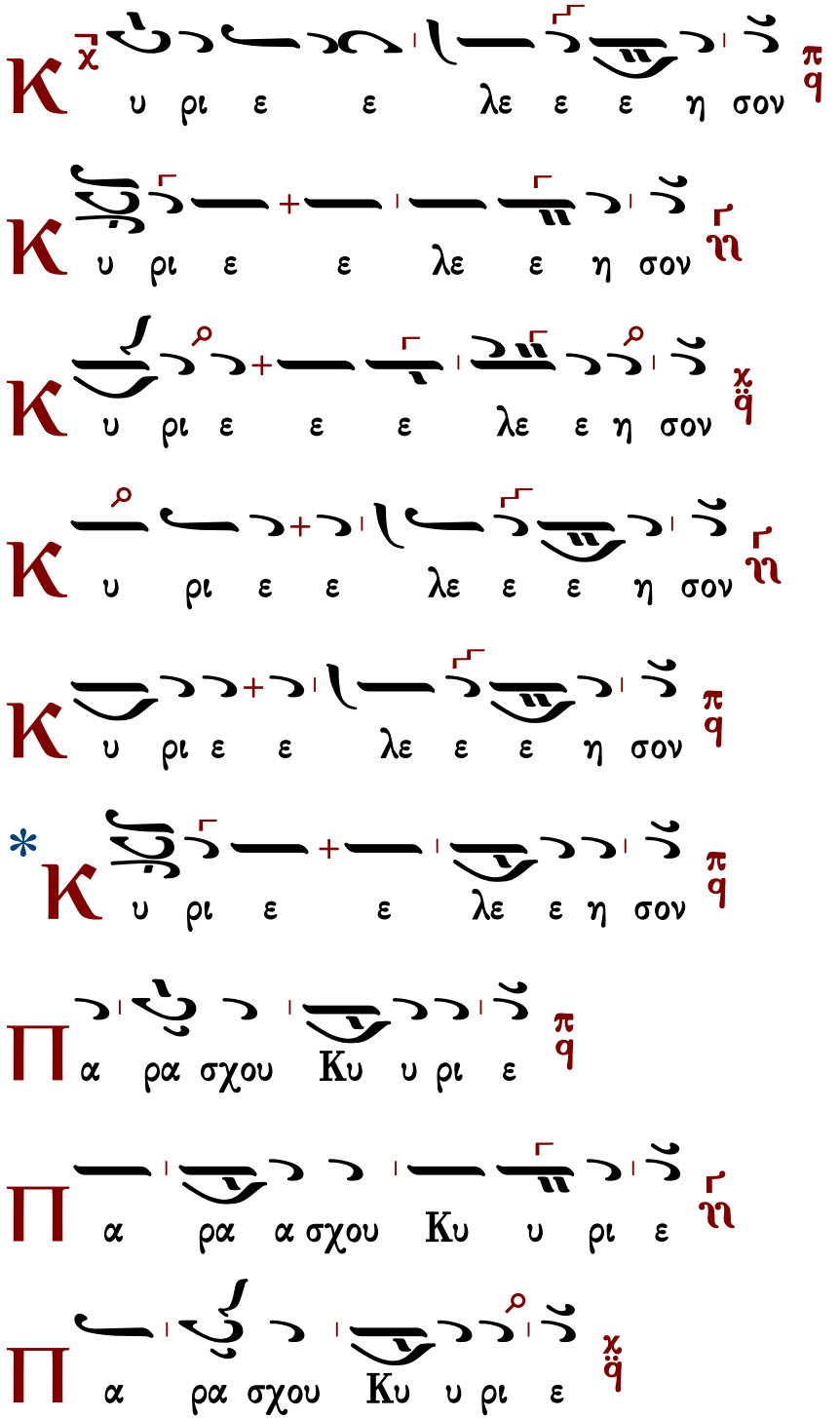

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε ϩⲏ

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε πϥ

Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε πϥ

C οι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε πϥ

Ⲁ α μην πϥ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου πϥ

Ⲁ γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς μου ϩⲏ

Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου ϩⲏ και κα τα φυ γη η

η μου και αι ρυ υ στη ης μου πϥ

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

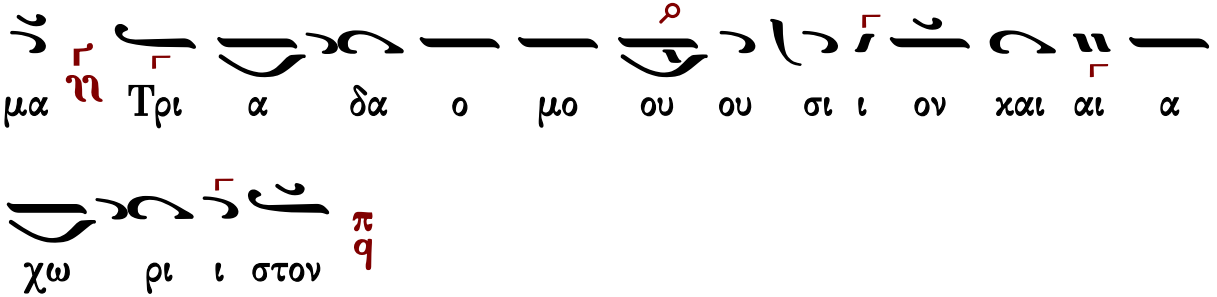

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ως

Κ αι με τα του πνευ μα τος σου

Є χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

α α ξι ι ον και δι και ον

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη τη ης δο ξης σου

ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ι ου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις

α α α μη η η ην

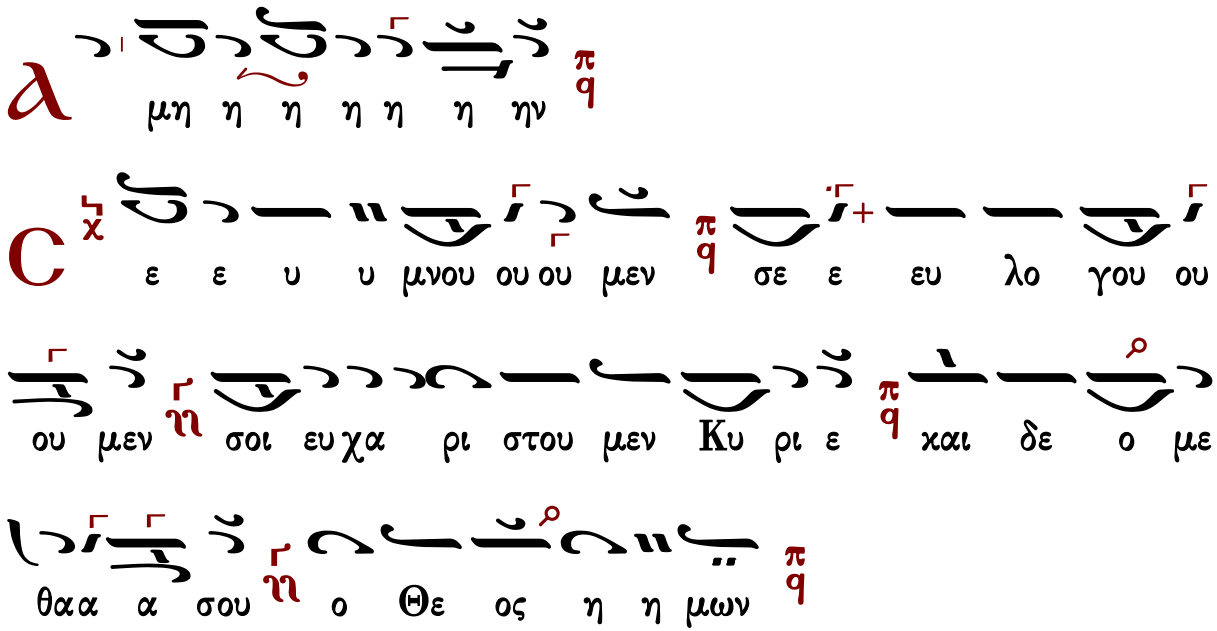

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

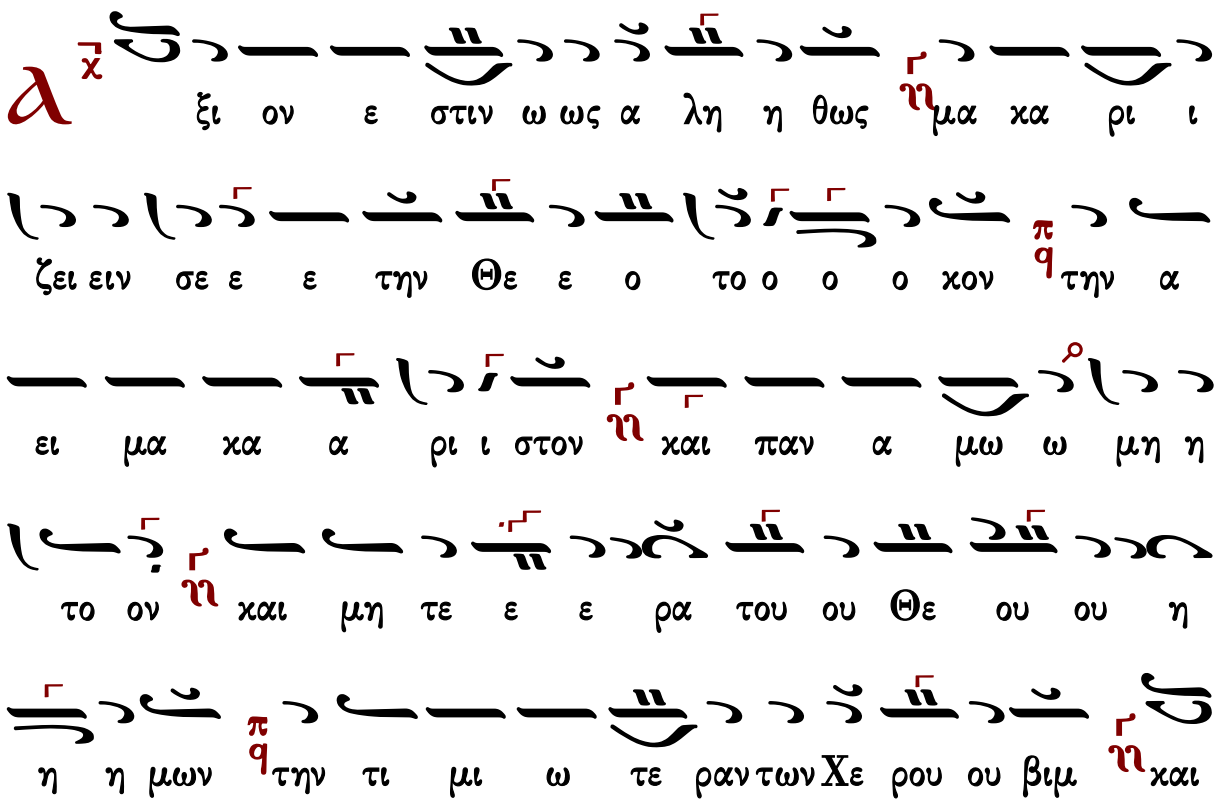

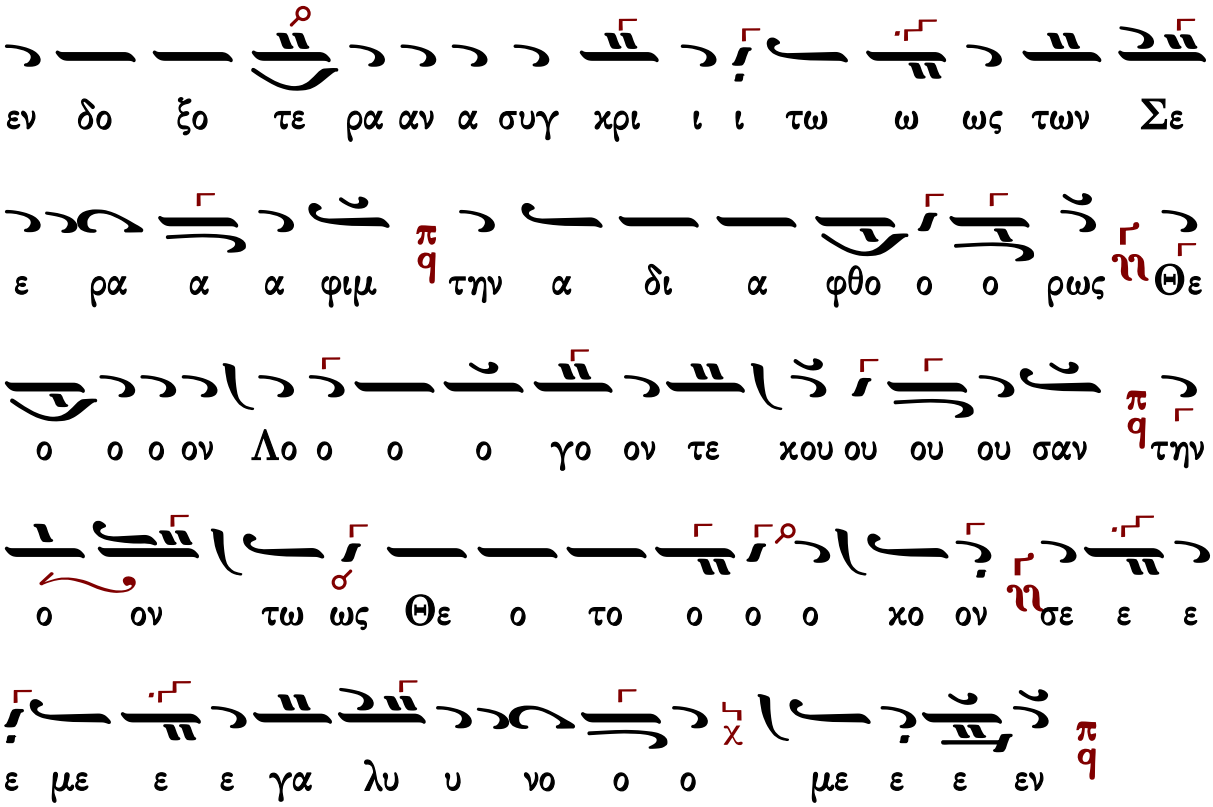

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος q Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.101*

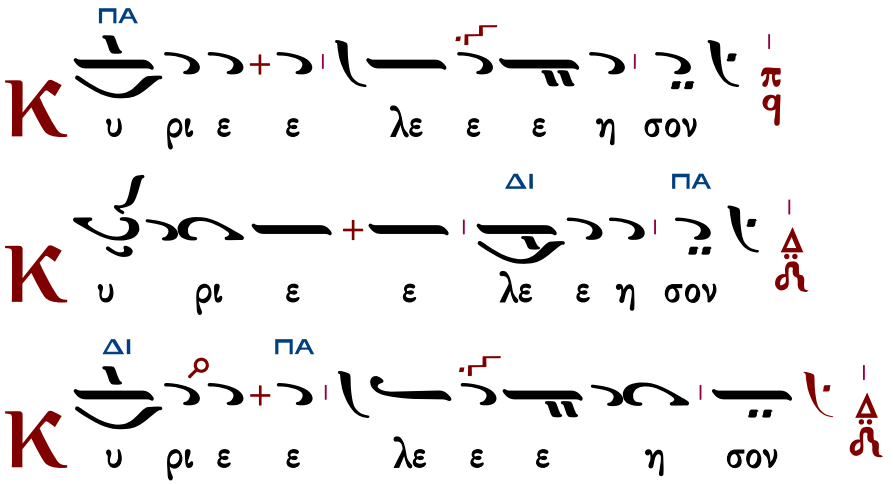

ΝΗ
ΠΑ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΝΗ
ΠΑ
μην
ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι σου
ΠΑ
γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μου
ΔΙ
ΠΑ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

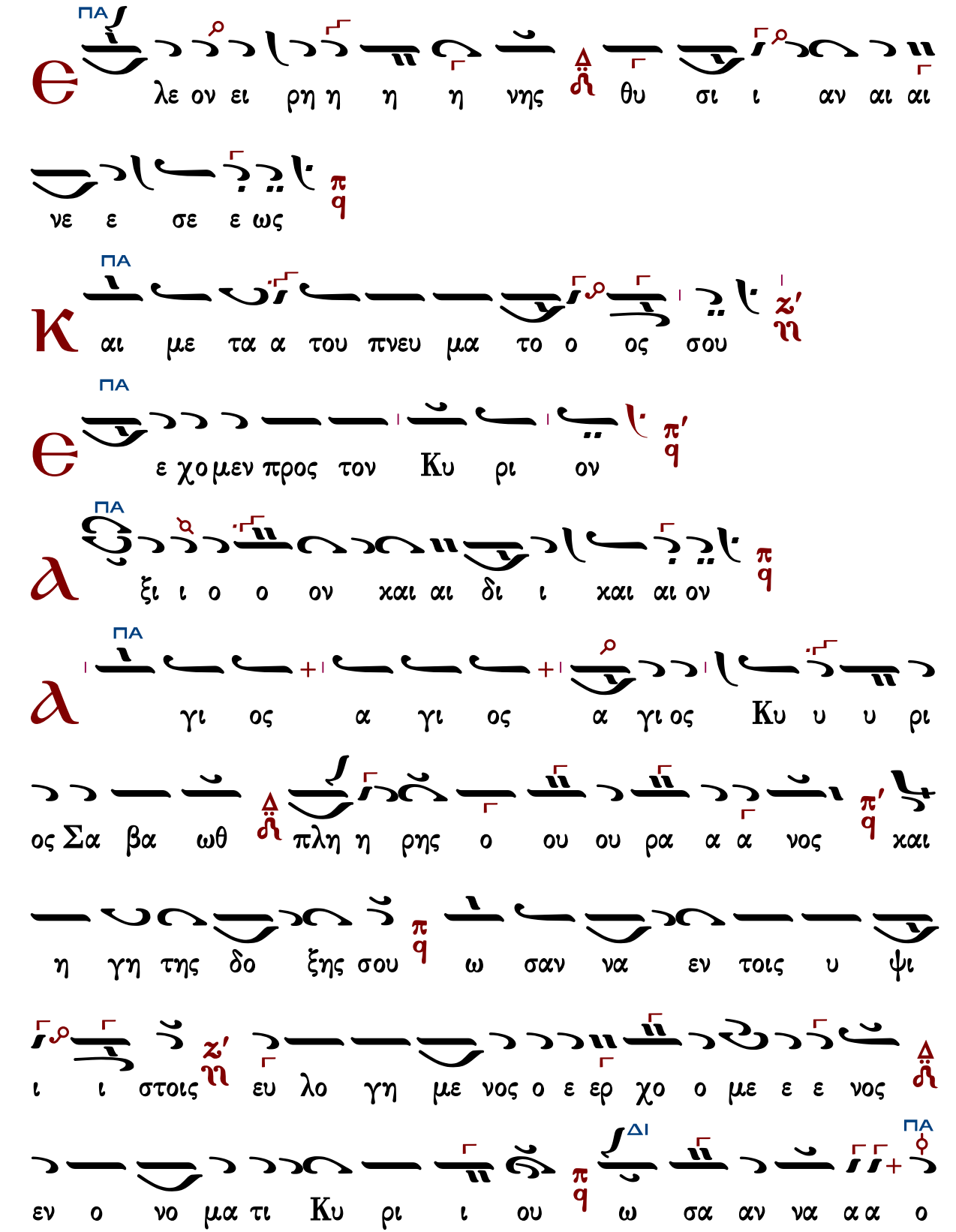

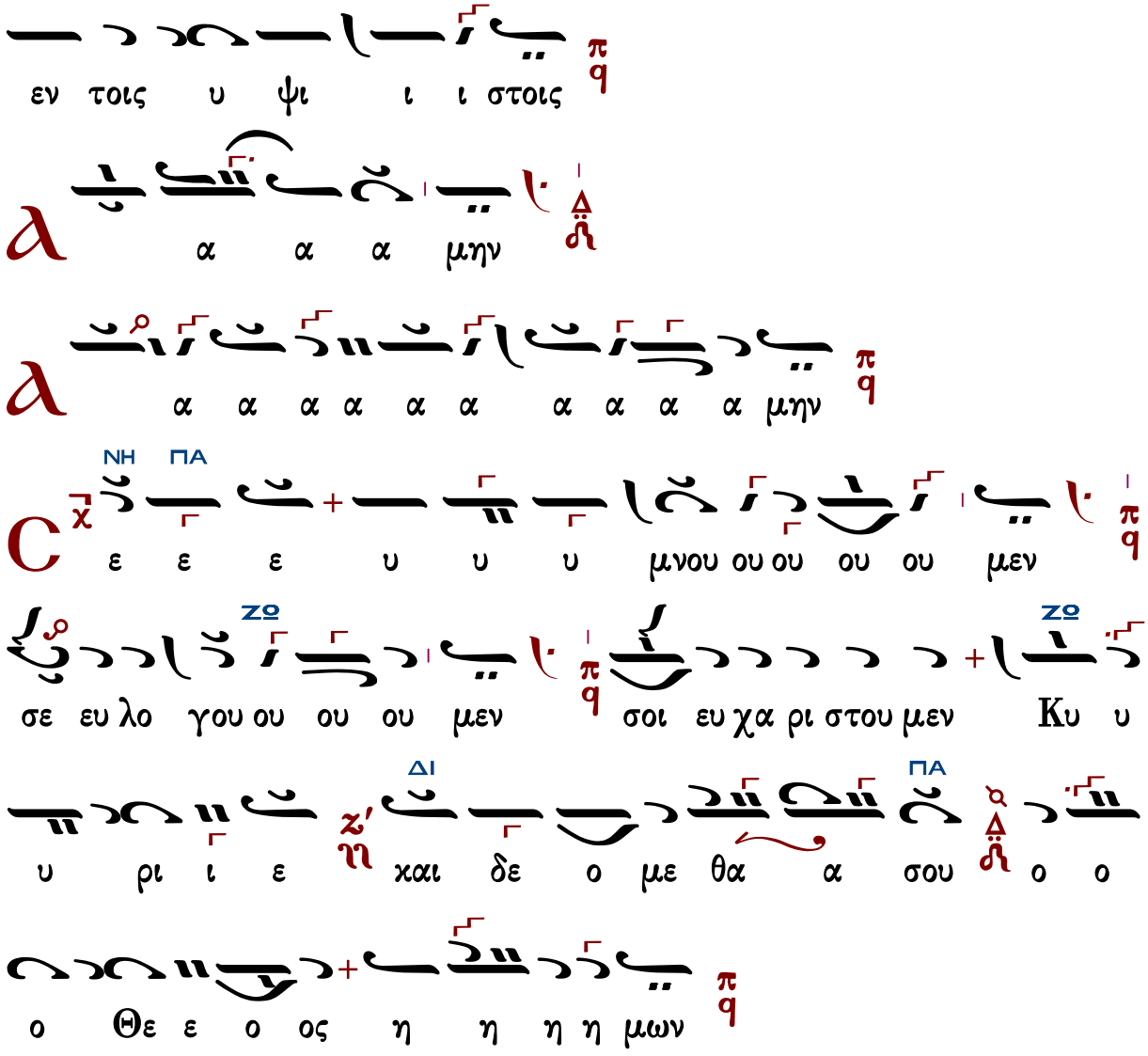

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

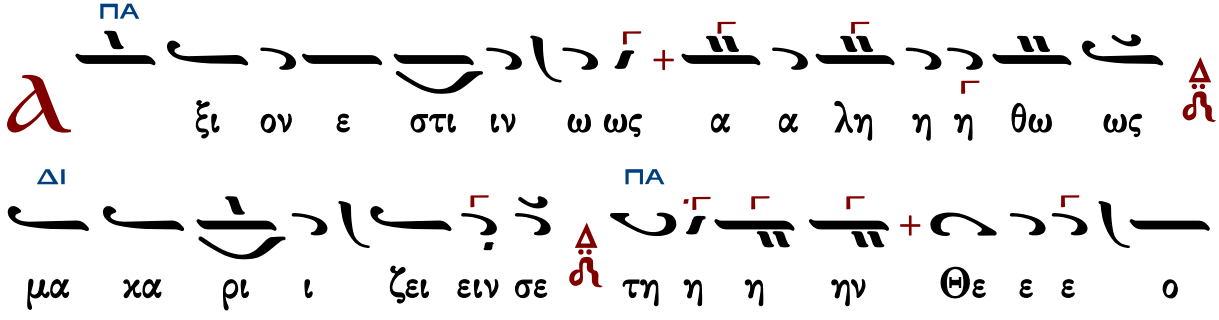

ο ο το ο ο ο χον τηην α ει μα χα ρι ι στον

χαι πα αν α μω ω μη η το ο ο ο ον χαι μη

τε ε ρα α α του ου Θε ε ε ου ου ου η η

μω ων τη ην τι ι μι ω τε ε ε ε ε ραν

των Χε ε ε ρου ου ου βι ιμ χαι ε εν δο ο

ξο ο ο τε ε ε ε εν δο ο ξο ο ο τε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι τω ως τω ω ων

Σε ε ε ρα α φι ιμ τη ην α δι ι

α α φθο ο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο

ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου σαν τηην

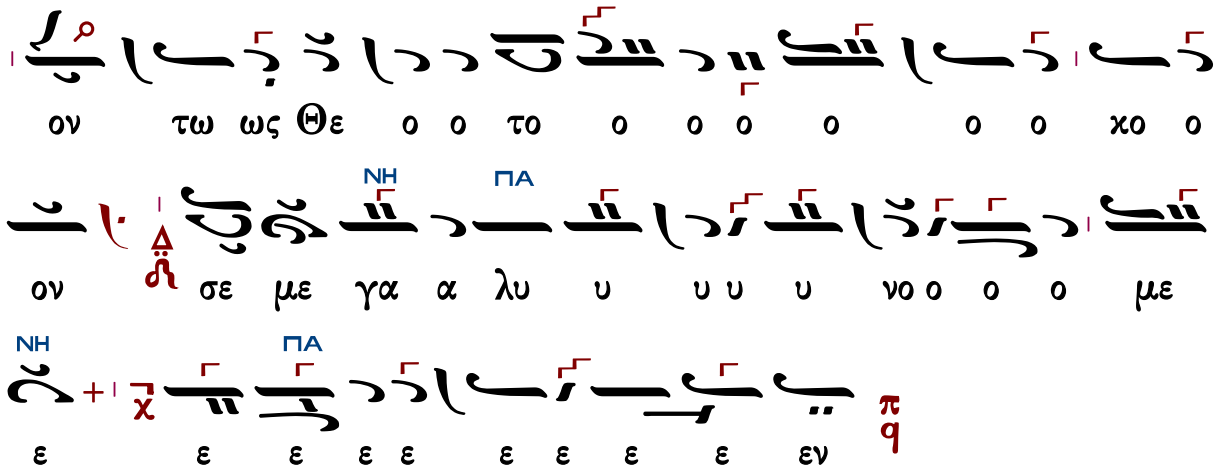

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ΄
Θεία Λειτουργία σ.127*

παθητικός (Δι - Ζω - Πα΄ σὲ ὕφεση)

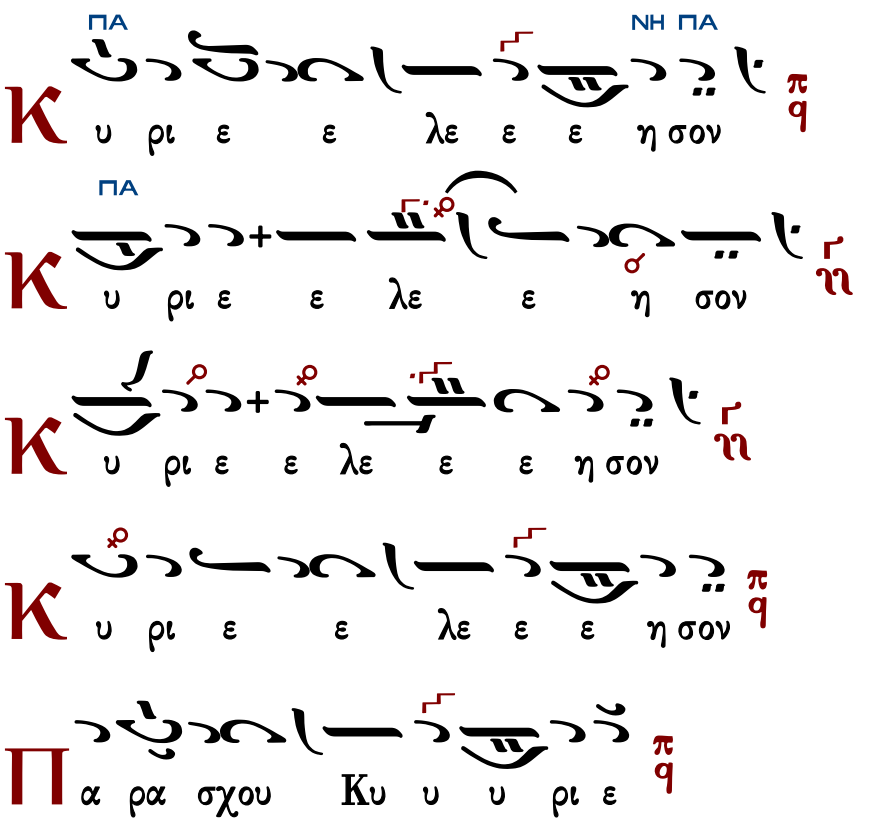

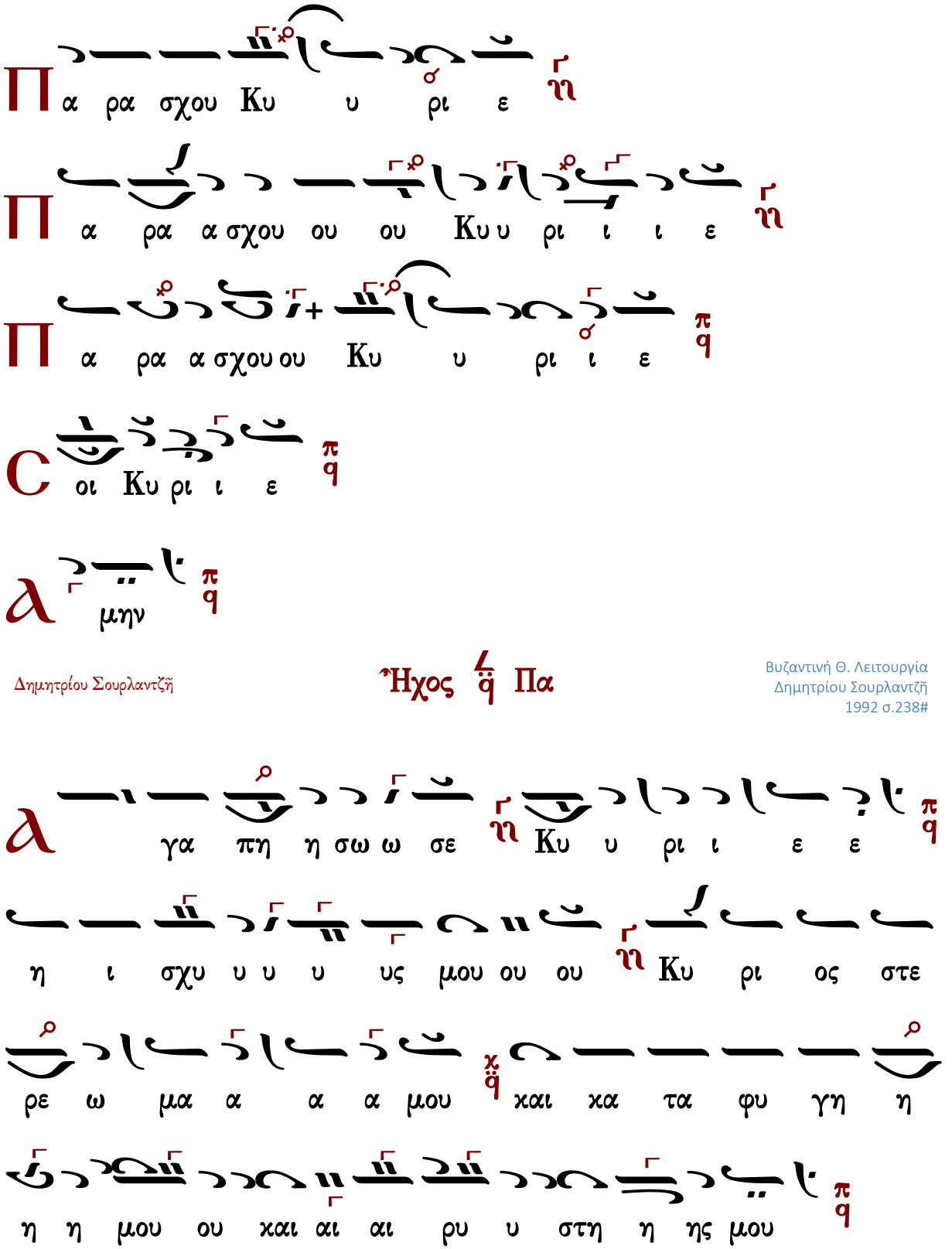

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος πλ. Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.238#

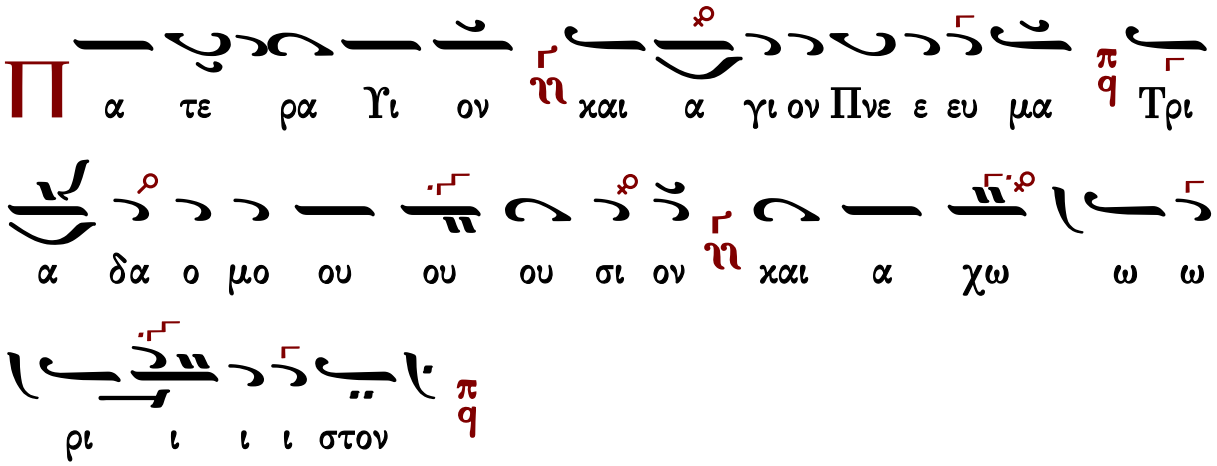

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΠΑ ΓΑ

Є ε λε ον ει ρη η η νης π/q θυ σι αν αι

νε ε σε ως ν

ΝΗ ΠΑ

К αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου ν

ΓΑ

Є ε ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον ν

Ѧ ξι ον χαι δι ι ι χαι ον π/q

ΜΕΛ ΠΑ

Ѧ γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ ρι ος Σα βα

ΖΩ ΔΙ ΠΑ

ωθ ν πλη η η η η η ρης ο ου ρα α νο ος χαι η

γη της δο ξης σου π/q ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

ν ν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος 6/λ εν

ΝΗ ΠΑ

ΜΕΛ

ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου π/q ω σα αν να ν

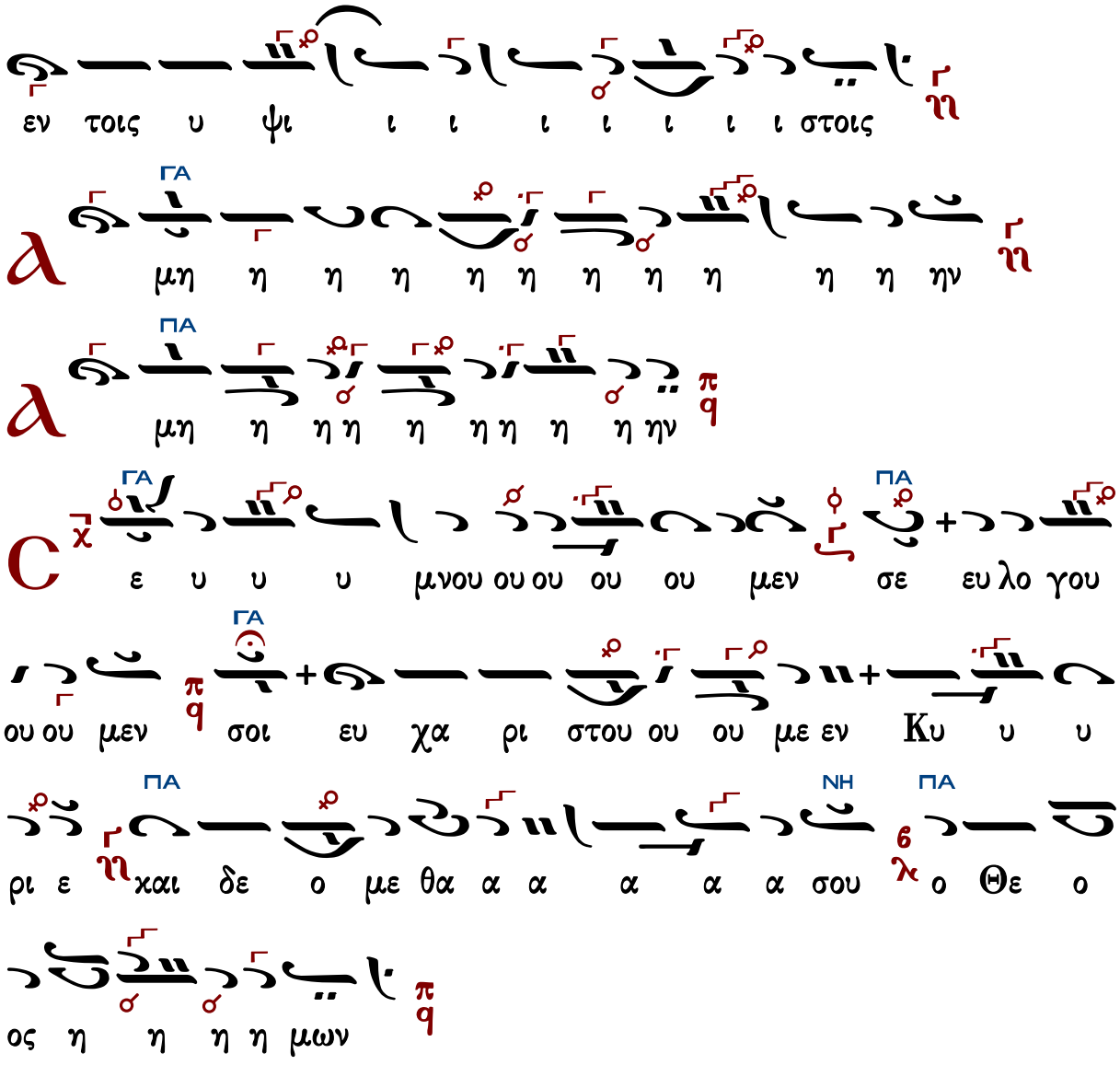

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

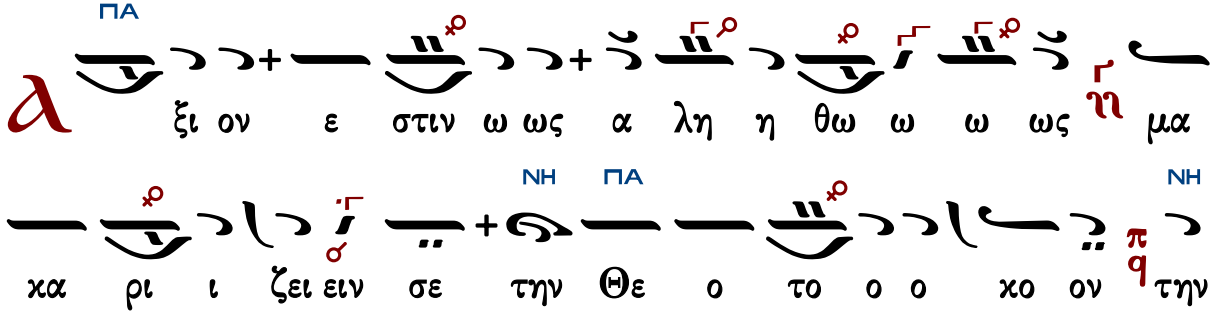

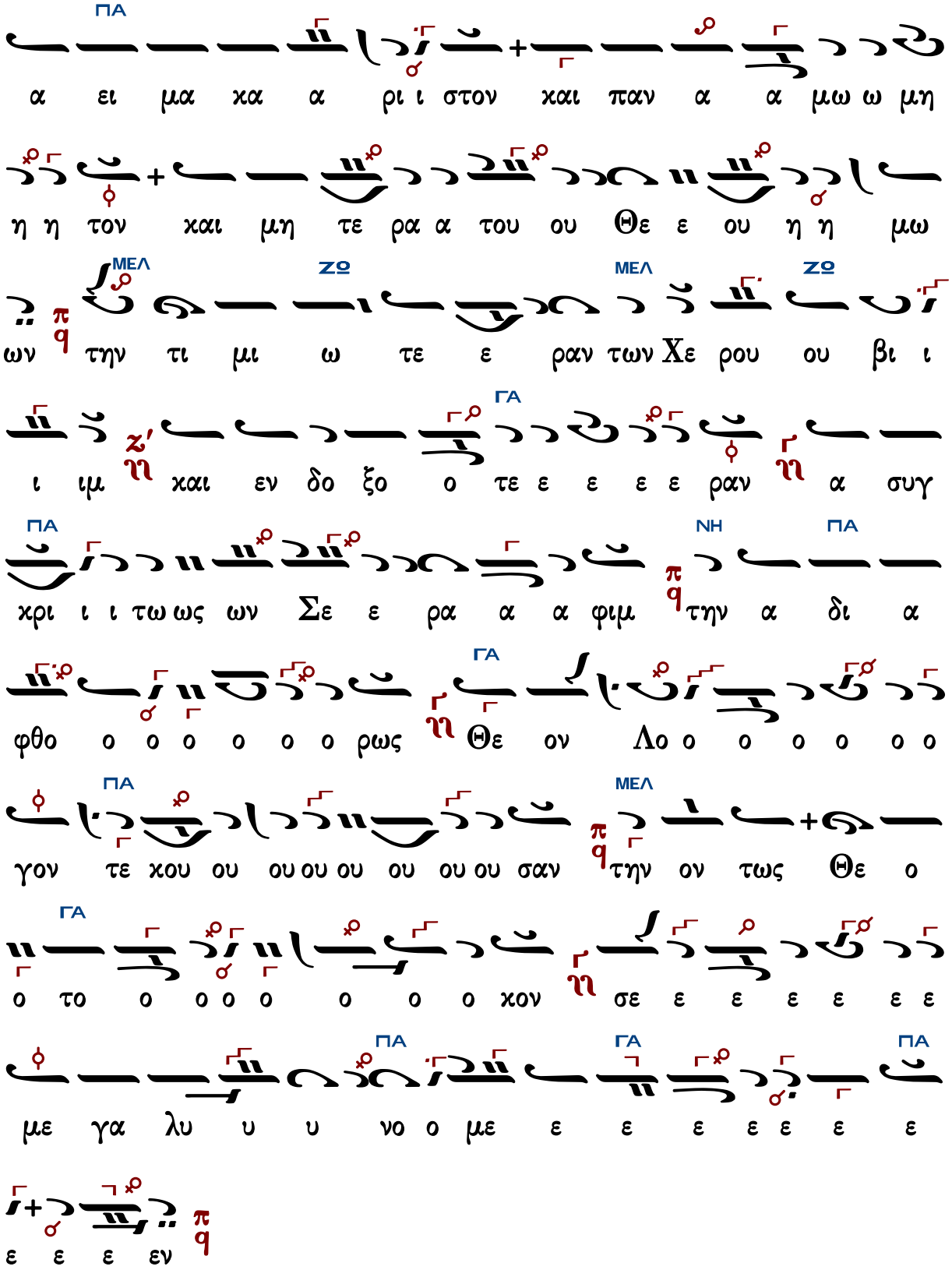
ΠΑ
α ει μα κα α ρι ι στον και παν α α μω ω μη
η η τον και μη τε ρα α του ου Θε ε ου η η μω
ΜΕΛ ΖΟ ΜΕΛ ΖΟ
ων τη ν τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου ου βι ι
ΓΑ
ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ραν α συγ
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
χρι ι ι τω ως ων Σε ε ρα α α φιμ τη ν α δι α
ΓΑ
φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ ΜΕΛ
γον τε χου ου ου ου ου ου ου ου σαν τη ν ον τως Θε ο
ΓΑ
ο το ο ο ο ο ο ο ο κον σε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ ΓΑ ΠΑ
με γα λυ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε εν

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.200*

Συμφωνία τετάρτης * Βάση Mi = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Δι

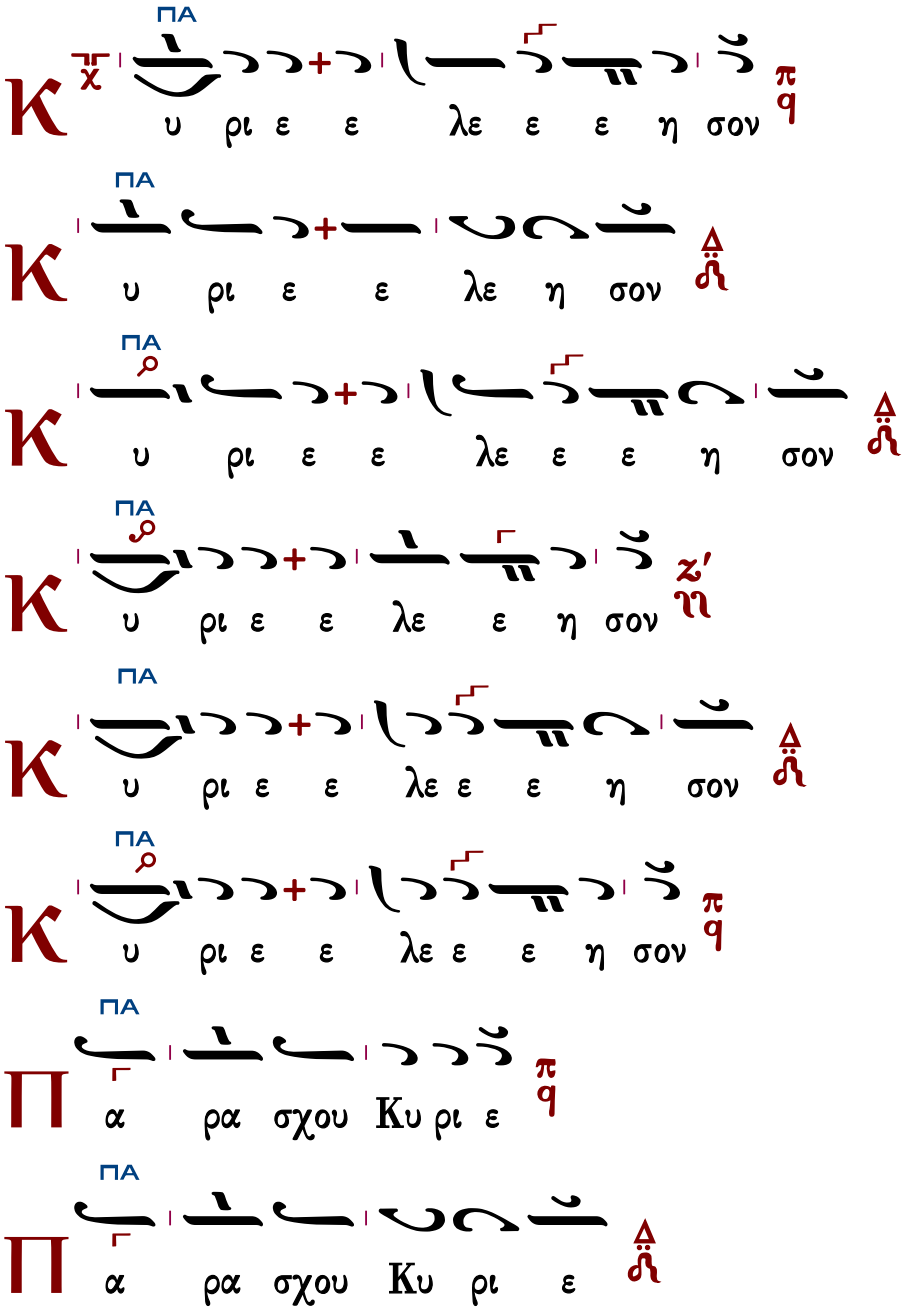

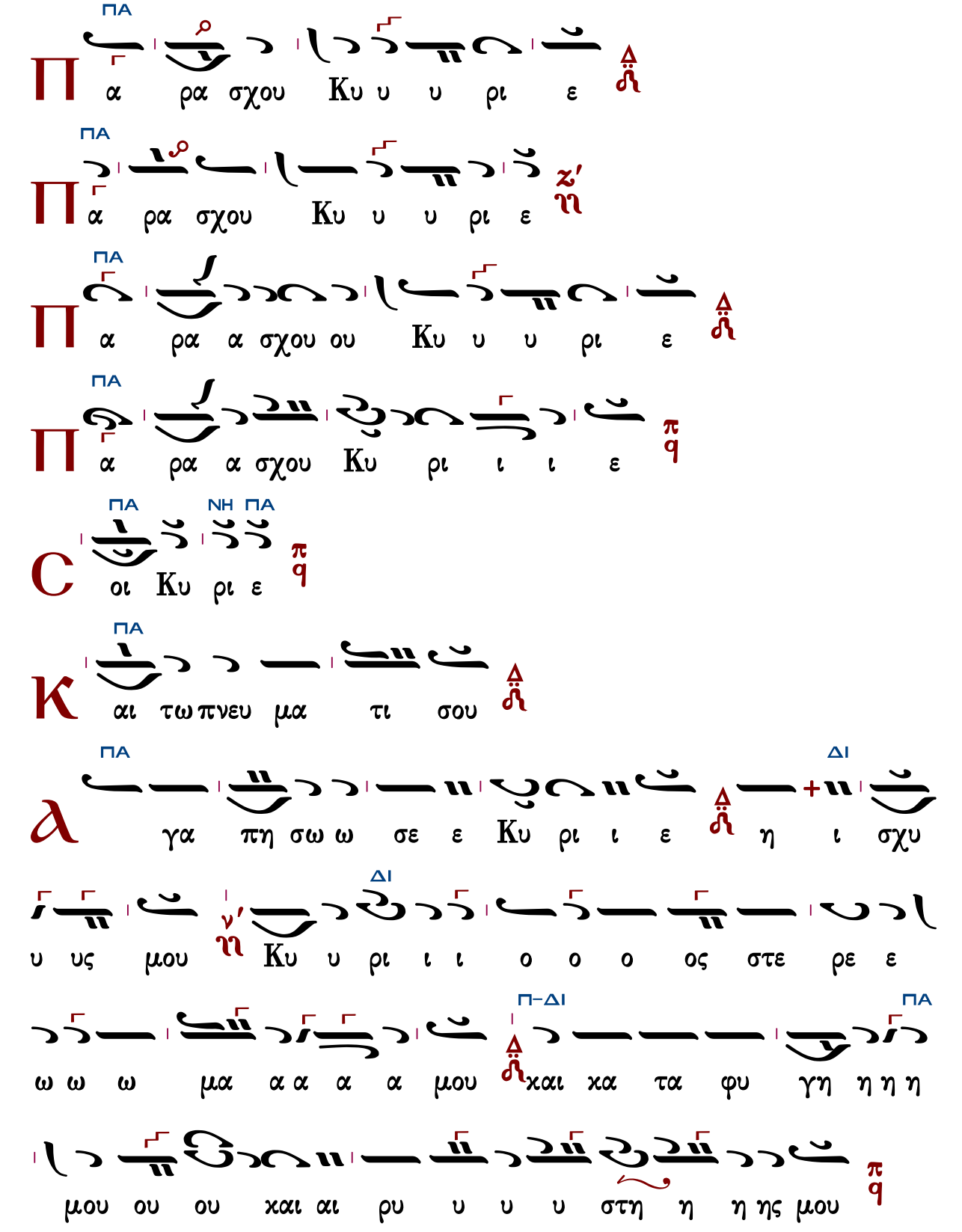
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου Κυ ρι ι ι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
C
οι Κυ ρι ε
ΠΑ
K
αι τω πνευ μα τι σου
ΠΑ ΔΙ
ⲁ
γα πη σω ω σε ε Κυ ρι ι ε η ι σχυ
ΔΙ
υ υς μου Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος στε ρε ε
Π–ΔΙ ΠΑ
ω ω ω μα α α α α μου και κα τα φυ γη η η η
μου ου ου και αι ρυ υ υ υ στη η η ης μου

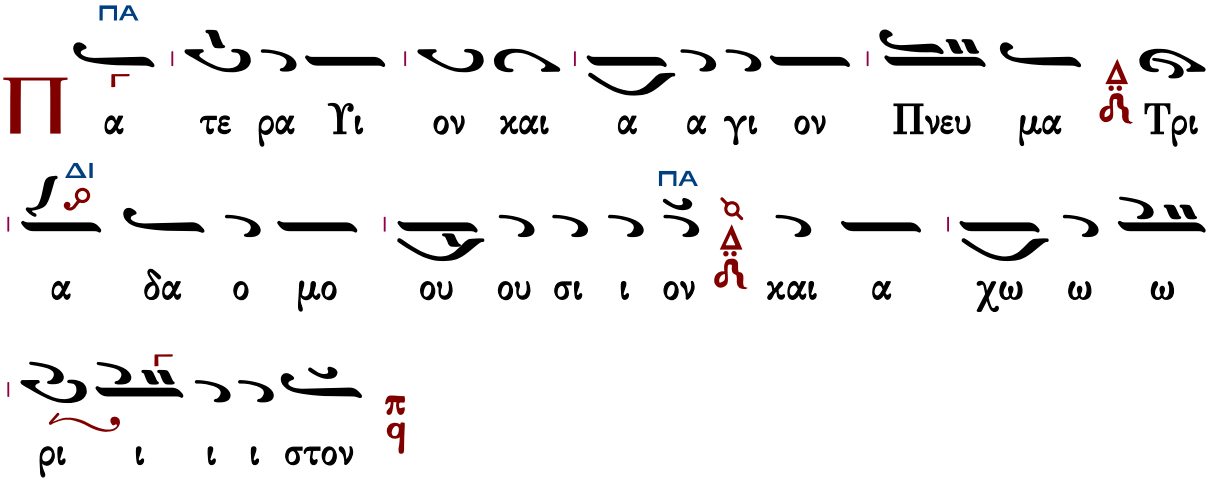

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

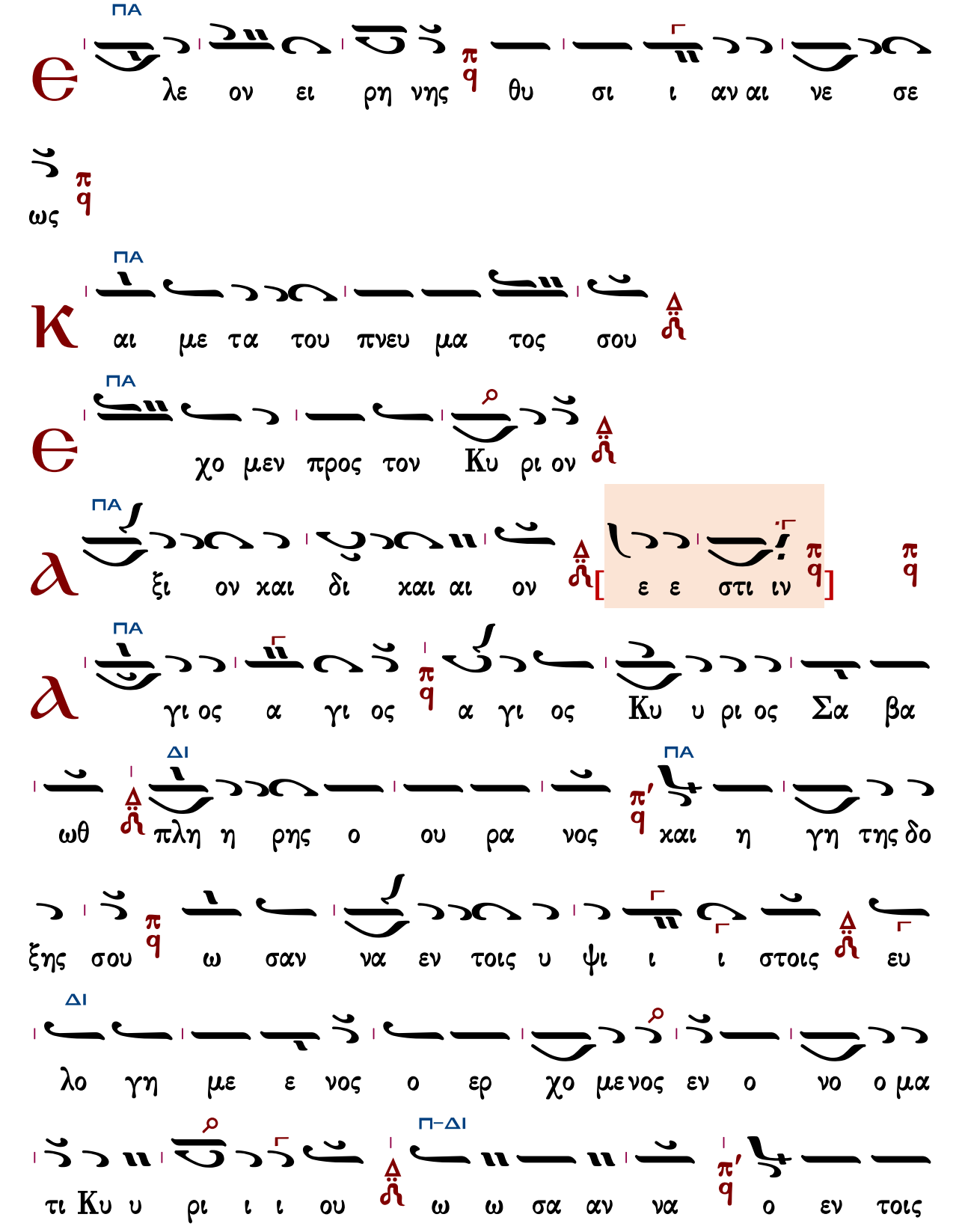
ΠΑ
λε ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι νε σε
ως
ΠΑ
αι με τα του πνευ μα τος σου
ΠΑ
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΠΑ
ξι ον και δι και αι ον
[ε ε στι ιν]
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα
ΔΙ
ΠΑ
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη της δο
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ
ΔΙ
λο γη με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο ο μα
Π-ΔΙ
τι Κυ υ ρι ι ι ου ω ω σα αν να ο εν τοις

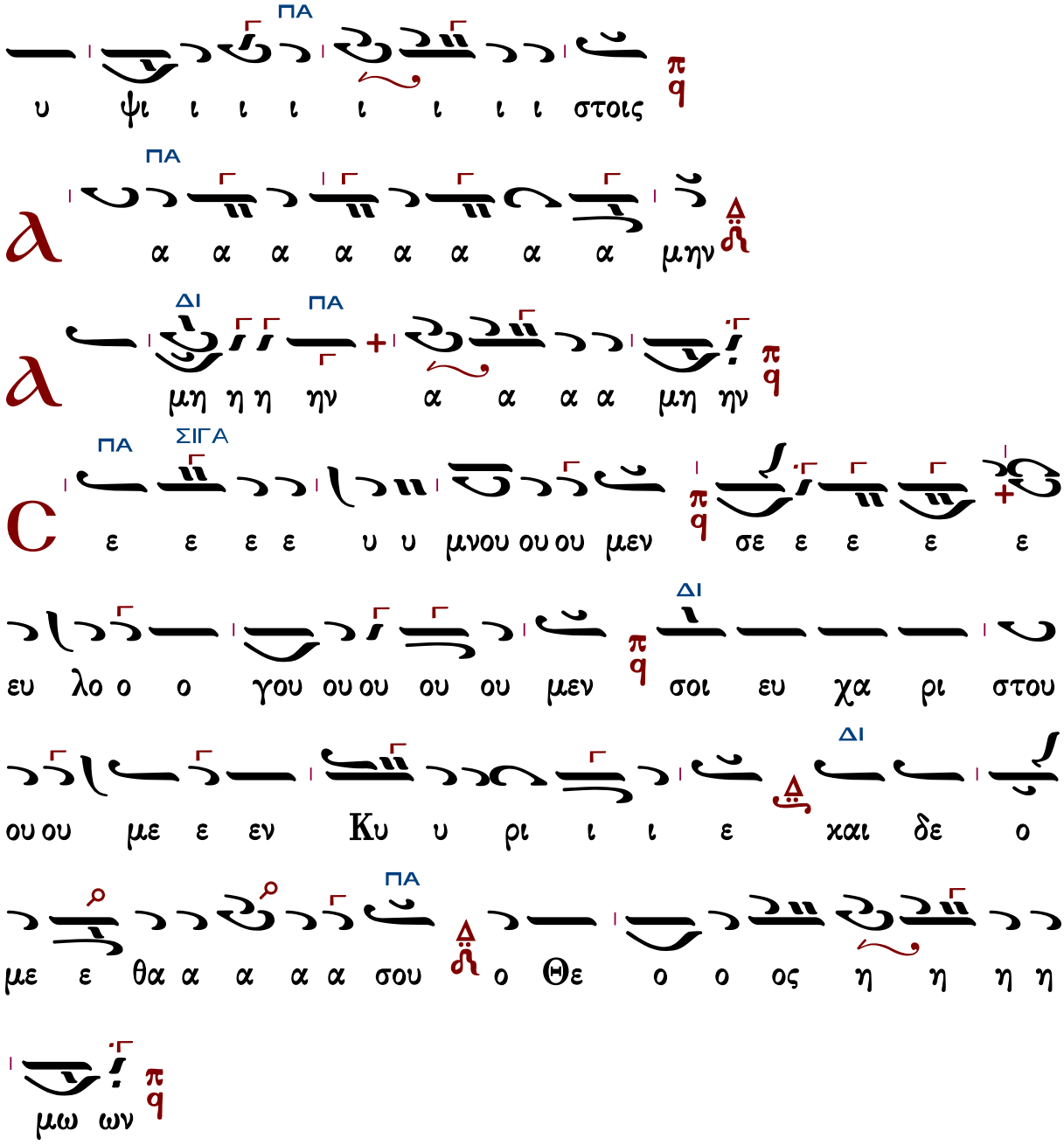

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀπλό καὶ σύντομον

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.203*

Συμφωνία τετάρτης * Βάση Μi = Πα

α

ΠΑ

ξι ον ε στι ιν ως α λη θως μα χα α

ρι ι ζει ειν σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο χον

ΠΑ ΔΙ

π q

την α ει μα χα ρι ι στον Δ ℟ χαι αι αι παν α

ΠΑ

μω ω μη η το ον Δ ℟ χαι μη η τε ε ρα α του ου Θε

ΠΑ

ου ου ου η η μω ων π q την τι μι ω τε ραν

τω ων Χε ρου ου βι ι ι ιμ χαι αι ε εν δο ο ξο

ΔΙ

ο τε ε ε ρα αν Δ ℟ α συγ χρι ι ι τω ω ως

ΔΙ

τω ω ων Σε ε ρα α φιμ Δ ℟ την α δι α

ΠΑ

φθο ο ο ο ρω ω ως ν' ϩ Θε ον Λο ο ο ο γο ον

ΠΑ ΔΙ

τε χου ου ου ου σαν π q την ο ον τως χ q Θε ο

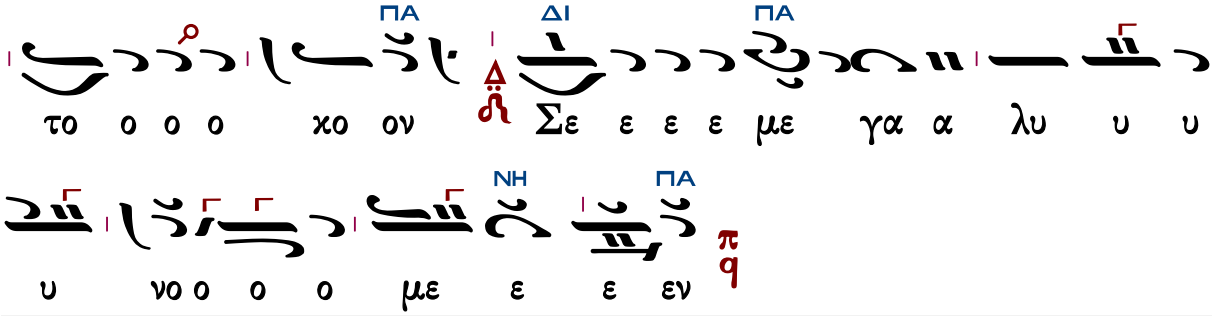

Γεωργίου Τσατσαρώνη II

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.205*

Συμφωνία πέμπτης * Τετράφωνος * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

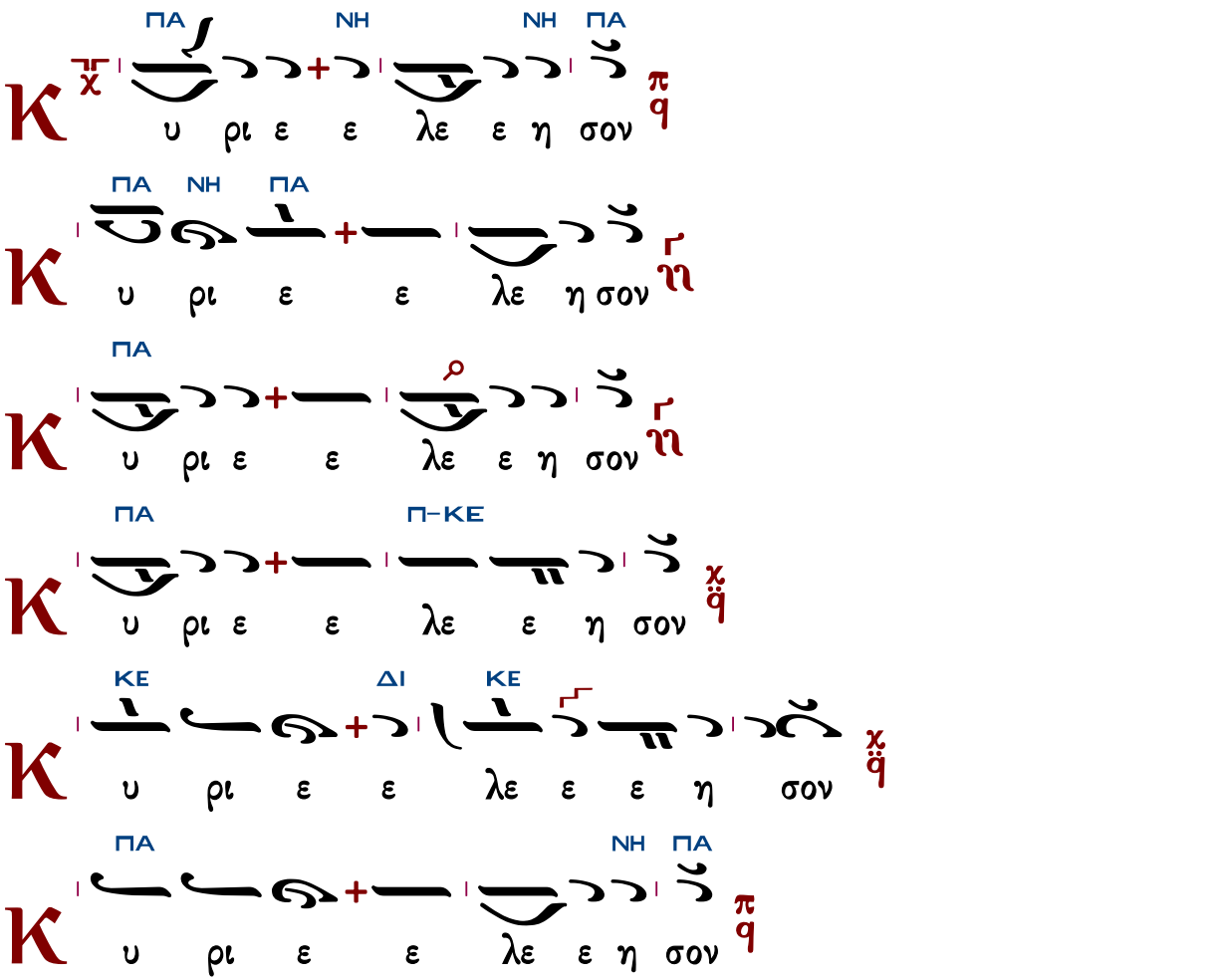

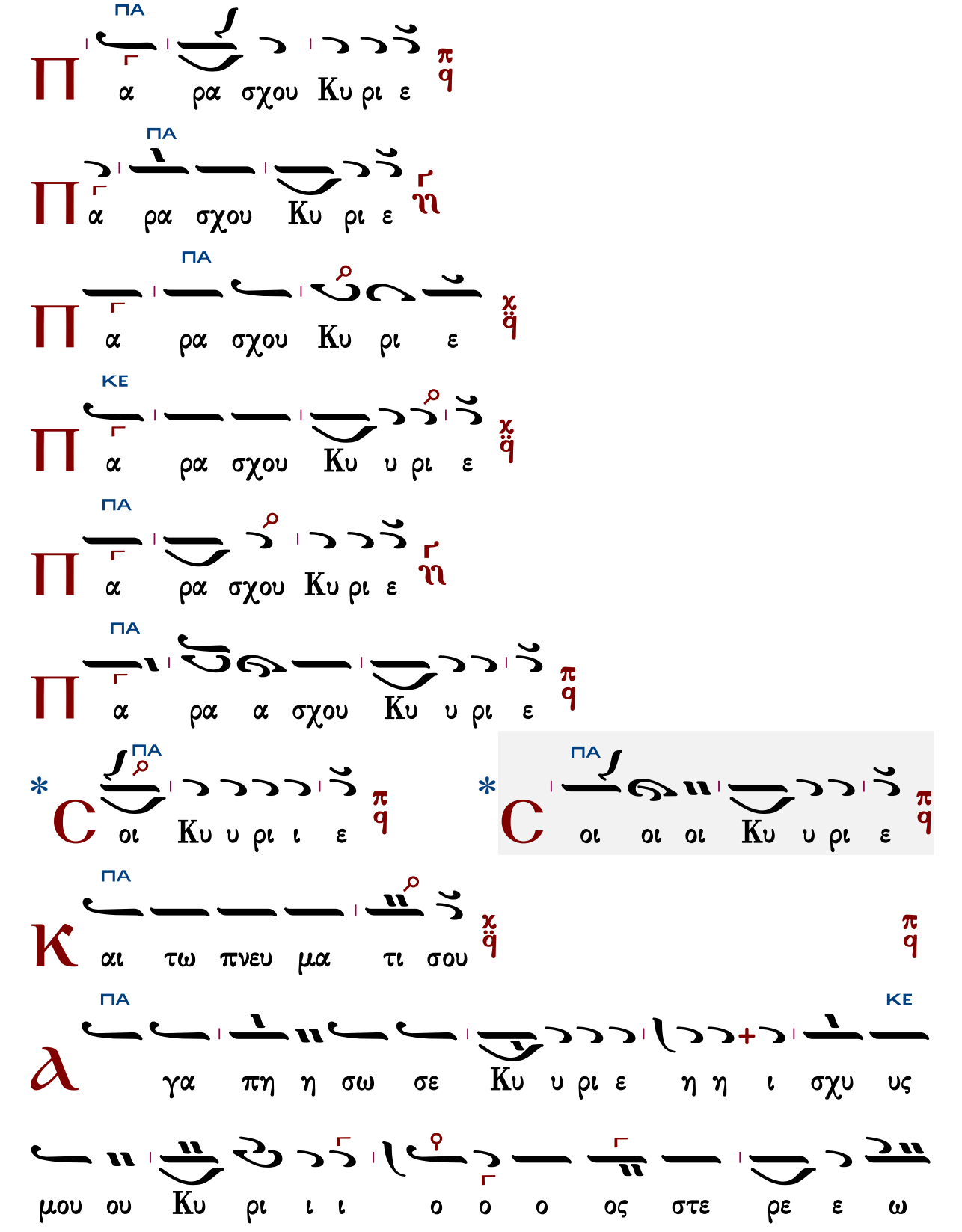
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
* C οι Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
* C οι οι οι Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΠΑ ΚΕ
γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η η ι σχυ υς
μου ου Κυ ρι ι ι ο ο ο ος στε ρε ε ω

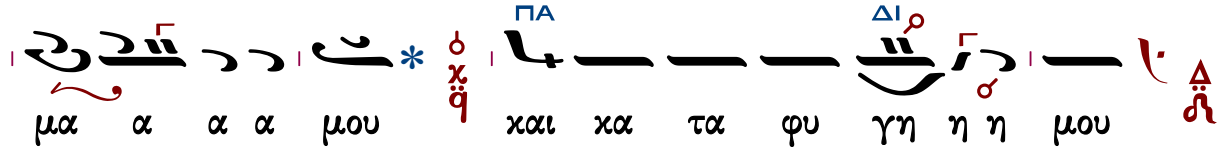

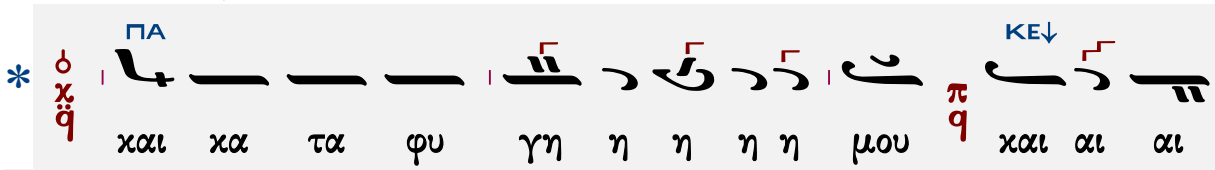

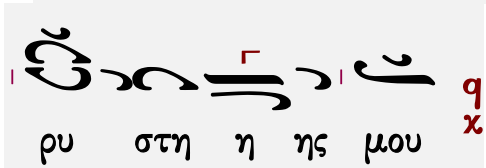

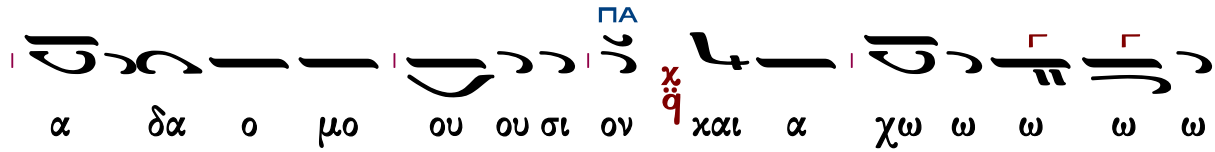

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

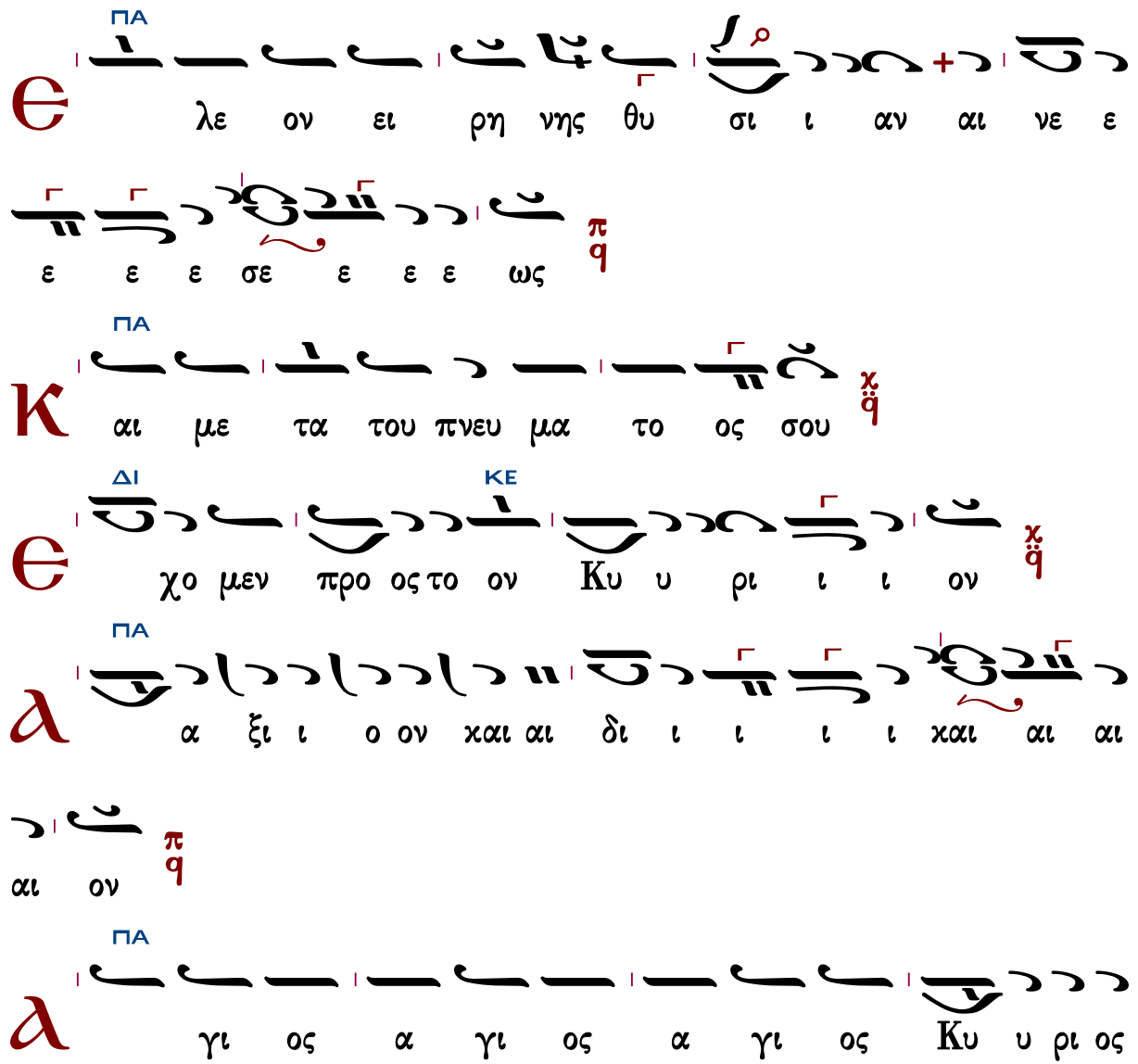

Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος χαι η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις ευ λο γη με ε ε ε νος ο ερ χο με

νος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι ι ι ου ω

σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις

α α α μην

α α α α α α μη η ην

ε ε ε υ υ υ μνου ου ου ου με εν

σε ευ λο ο γου ου ου ου ου μεν σοι οι οι

ευ χα ρι στου μεν Κυ υ ρι ι ε ε χαι δε ο

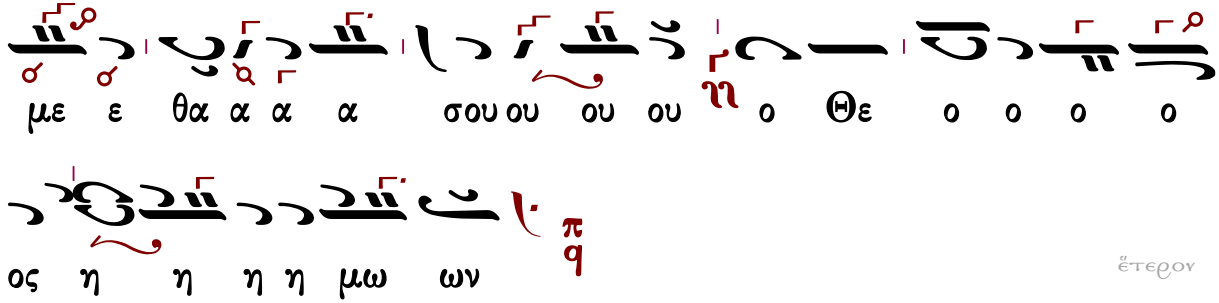

ἕτερον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.208*

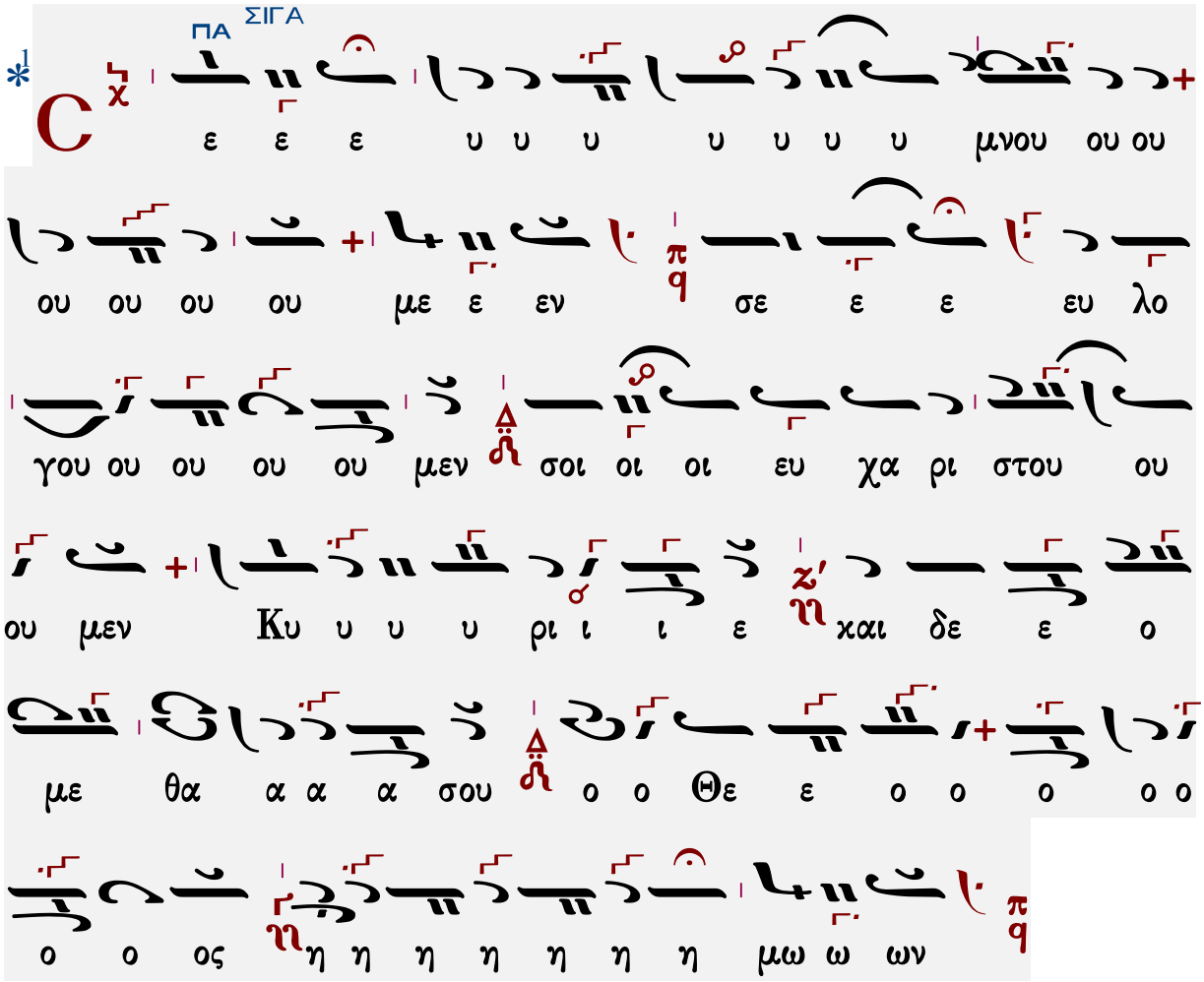

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

«Διαπασῶν»
Ἁπλό καὶ σύντομον

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.211*

Συμφωνία πέμπτης * Τετράφωνος * Βάση Mi ἢ Re = Πα

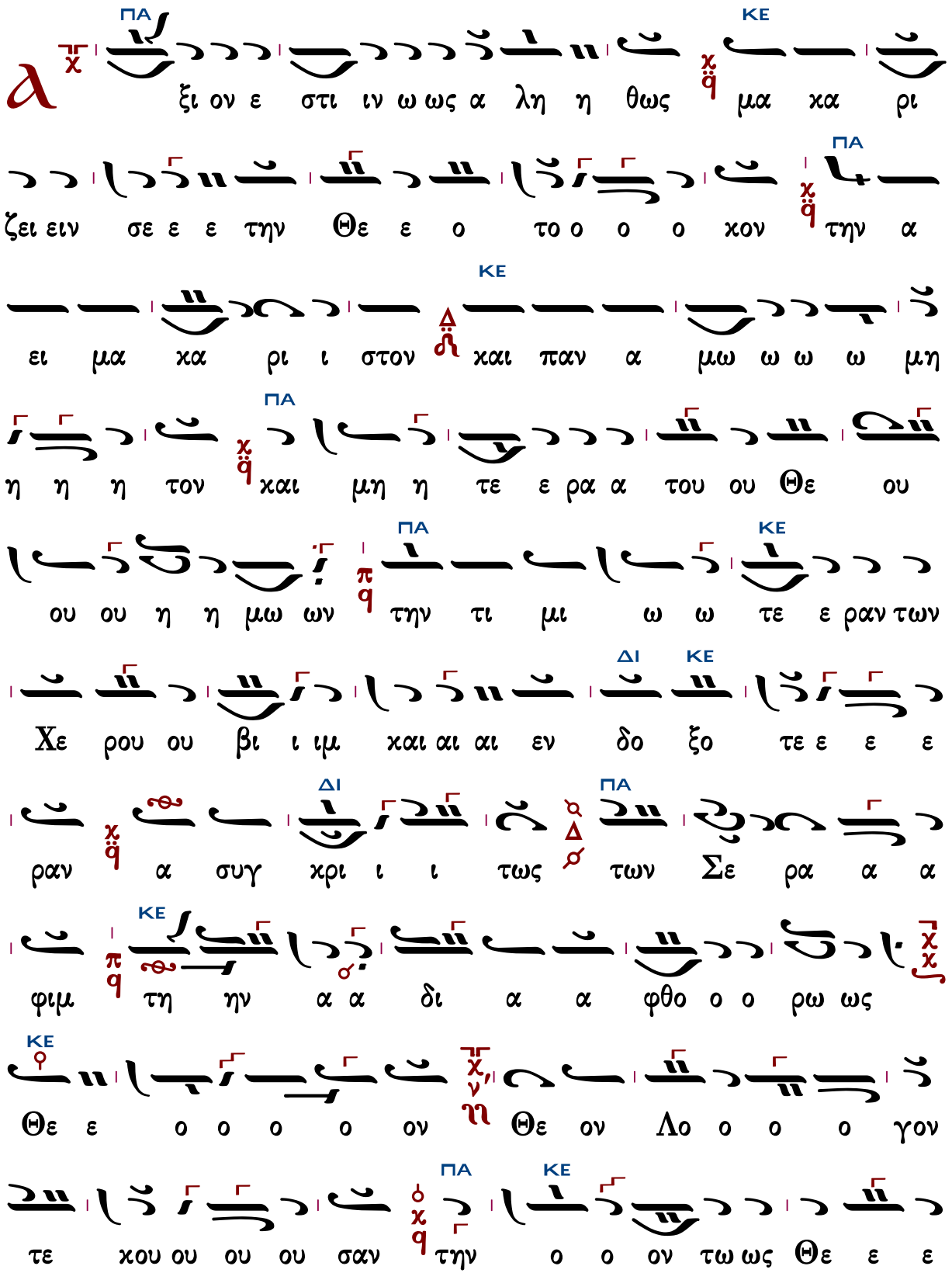

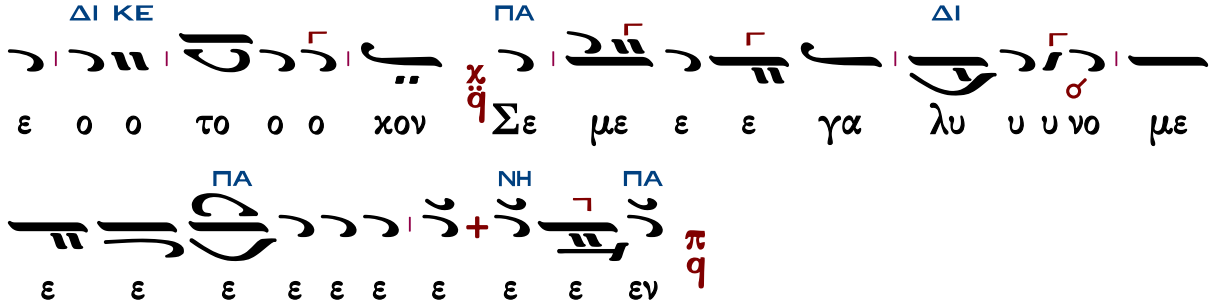

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

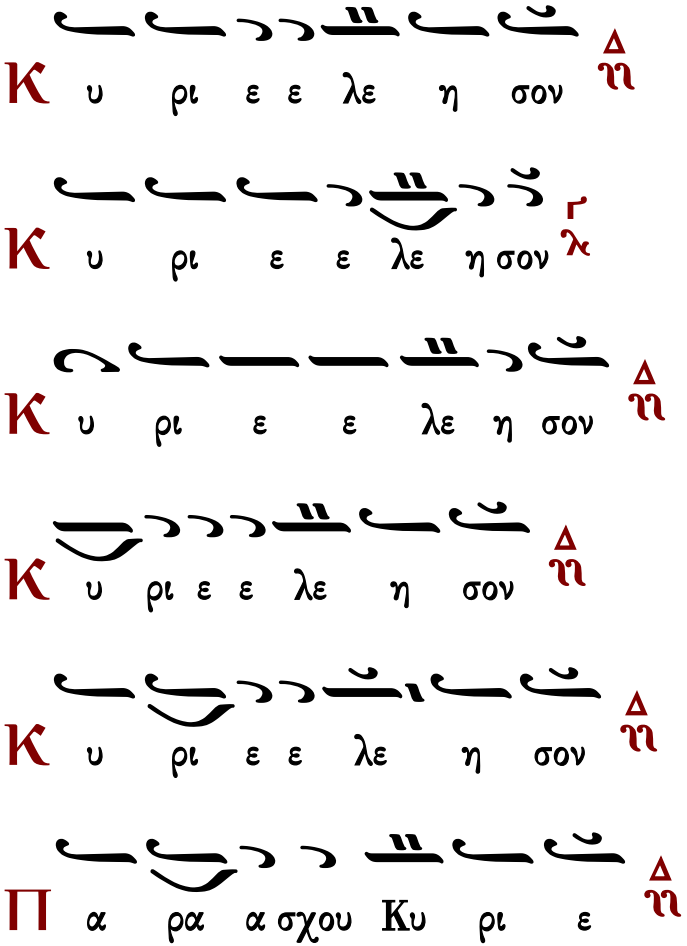

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

ϡ μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον χαι α χω ρι στον

ϒ·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

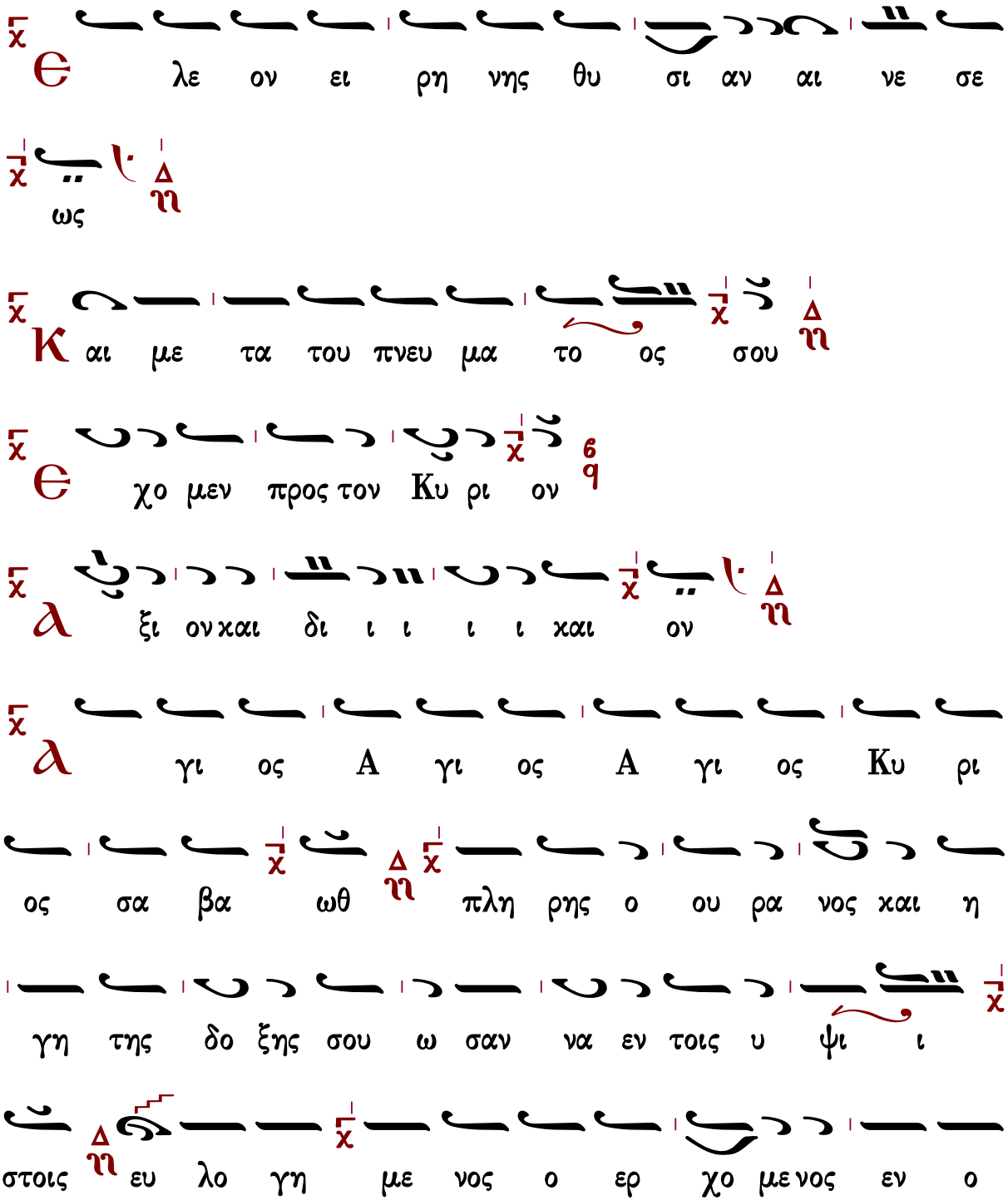

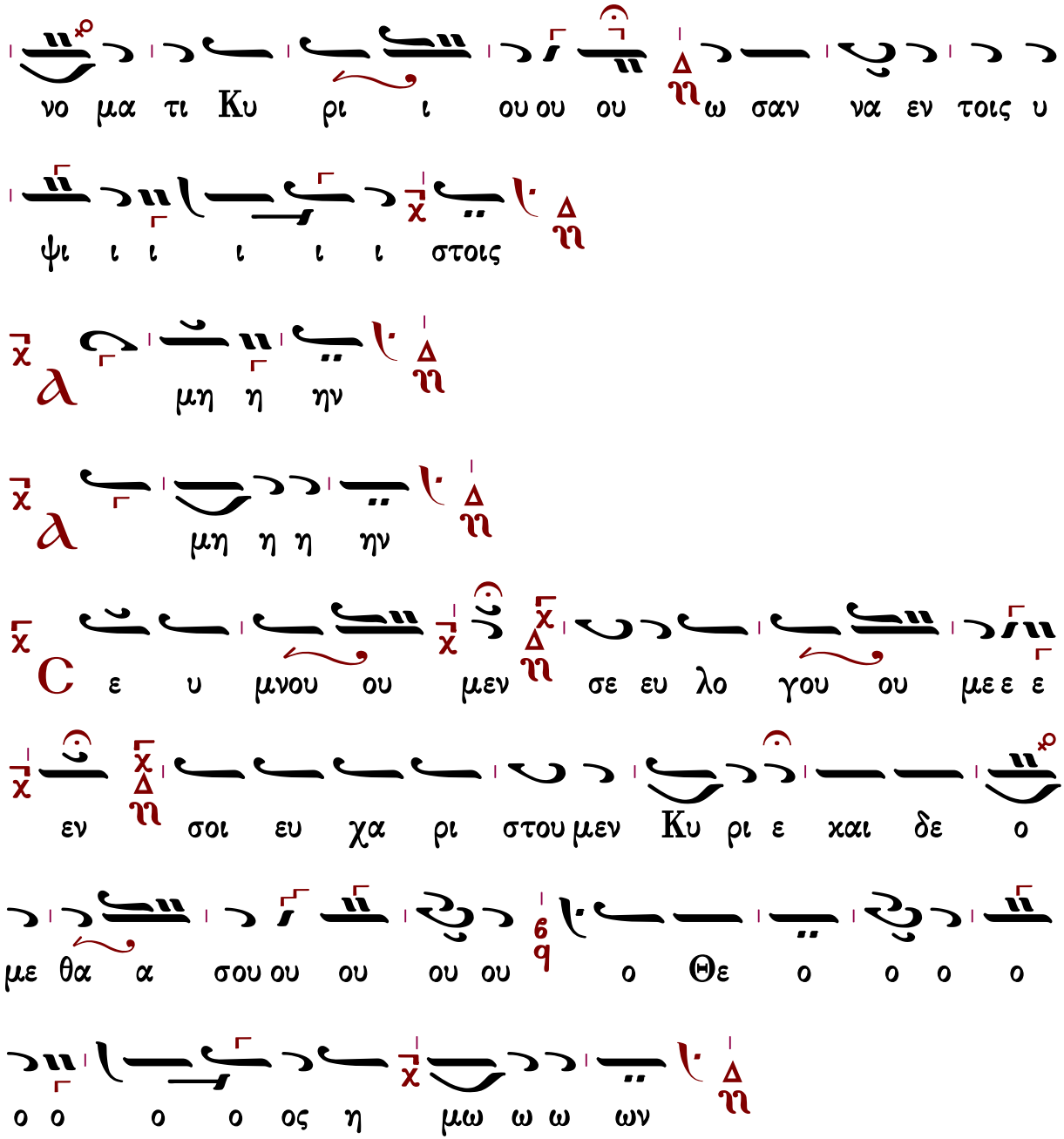

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω

ως μα κα α ρι ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε

ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

παν α μω ω μη η η το ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω

ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν

των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο

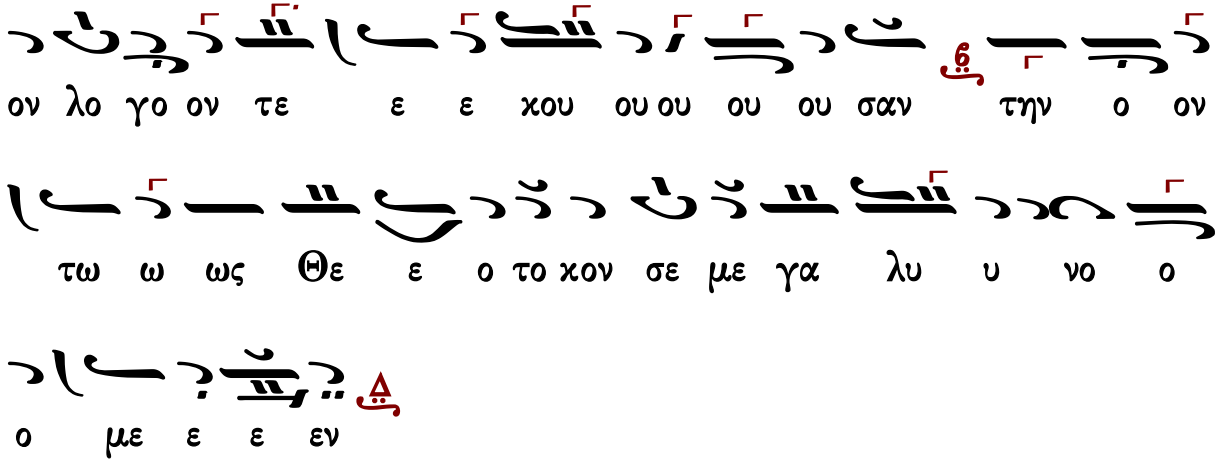

Κοινωνικὸν

Πέτρου Μπερεκέτη (ἀκμὴ περ. 1680-1710/1715)

μετενεχθὲν εἰς τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Γρηγορίου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Κε

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Βυζαντινή Ποταμηΐς
τόμος Ε΄ 2017 σ.748/352#

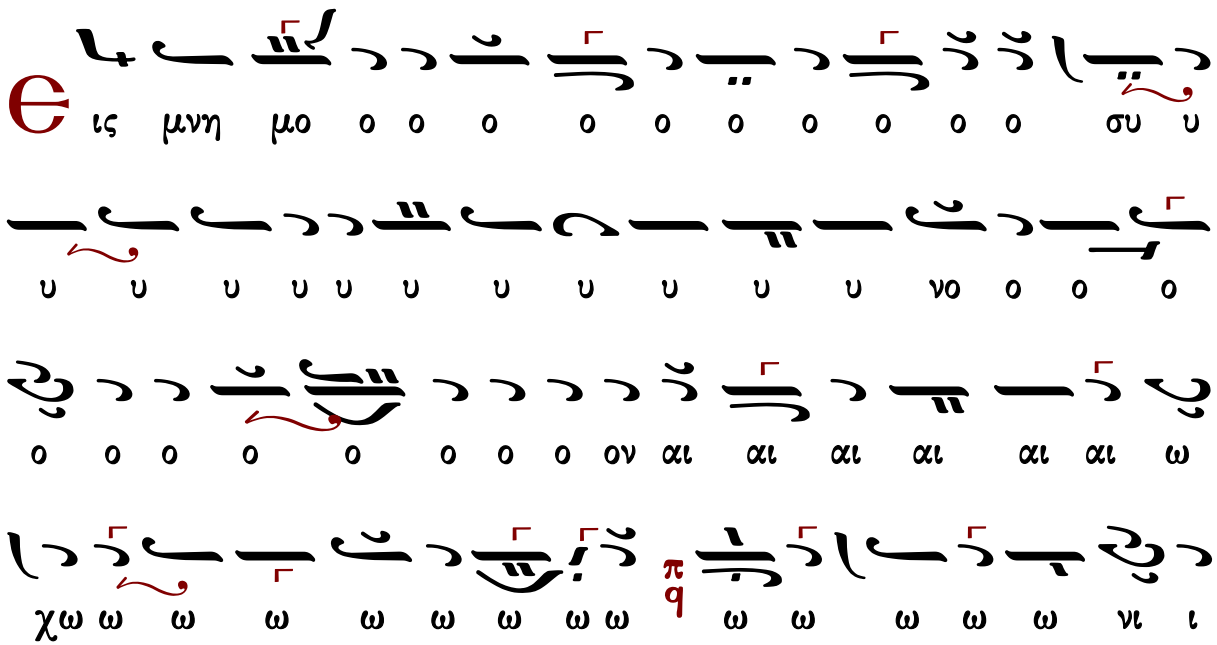

πq
πq
πq
χq
χq (κράτημα)
πq

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος ⸗ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμείον Ανθολογίας
τόμος Β 1824 σ.267/851*

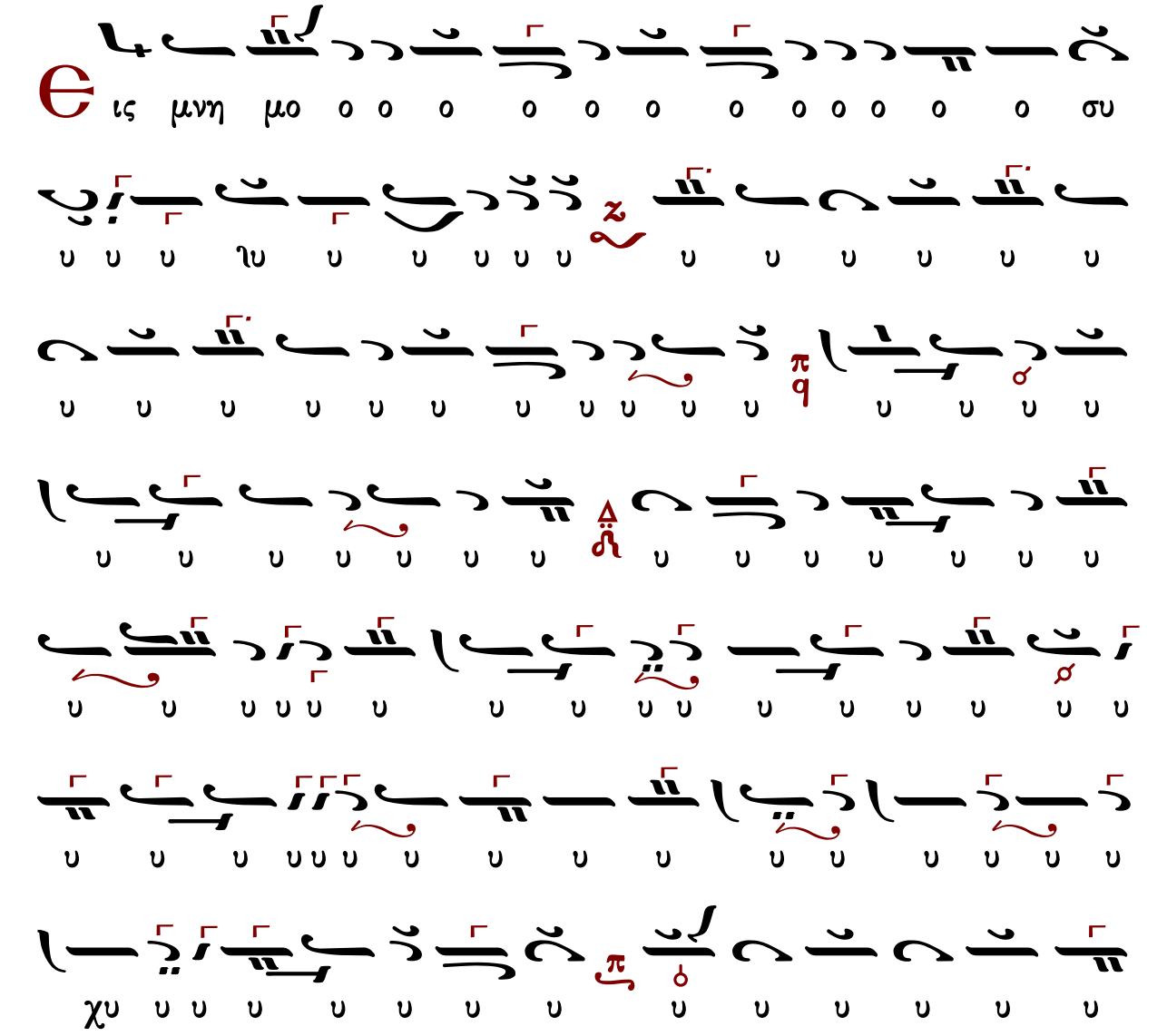
χυ υ υ υ

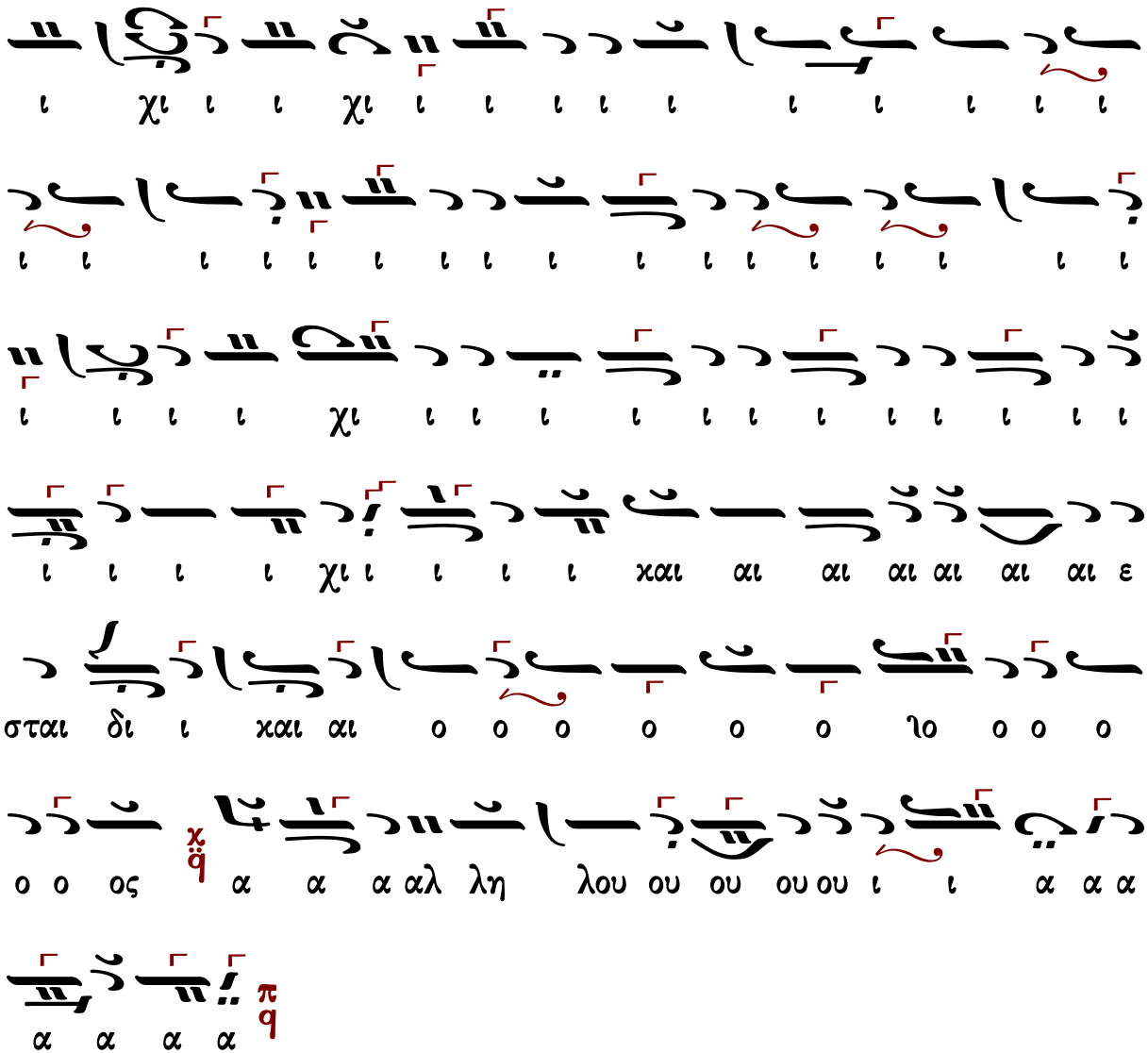

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος ⸗ q Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909, σ.455#

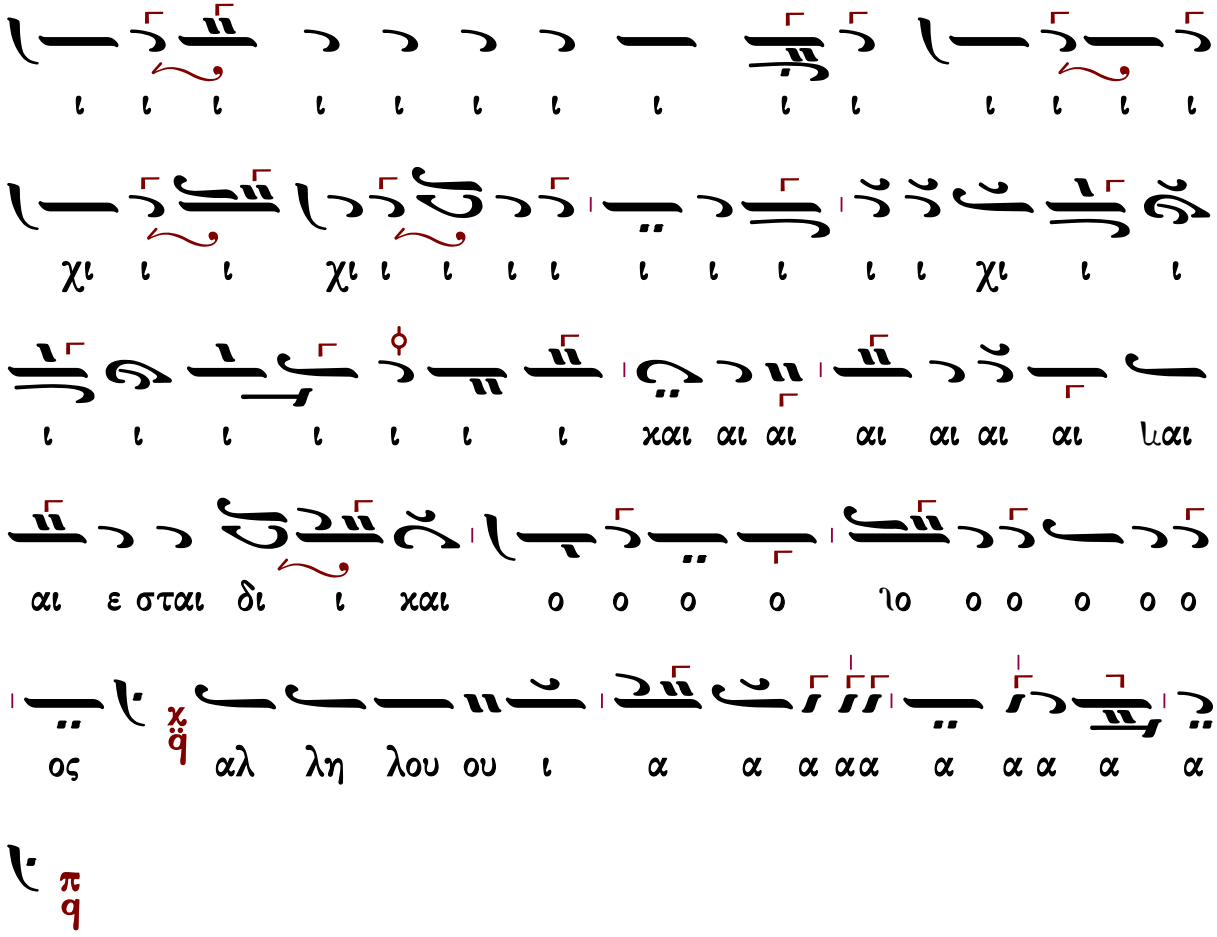

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως (ἐκ τοῦ χειρογράφου Μονῆς Διονυσίου, Κώδ. 831 φ.37α)

Ἦχος ἠ Πα

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.105#

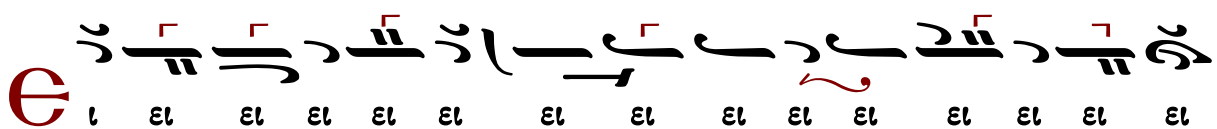

ϣ ϩⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲉⲣⲉⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ ⲉⲛ

ⲉⲛⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲟⲛ ⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ

ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ

ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ

ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ

ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ

ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ

ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ

ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ

ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ

ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ

ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ

ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ

ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ

ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ

ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

10′

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.122*

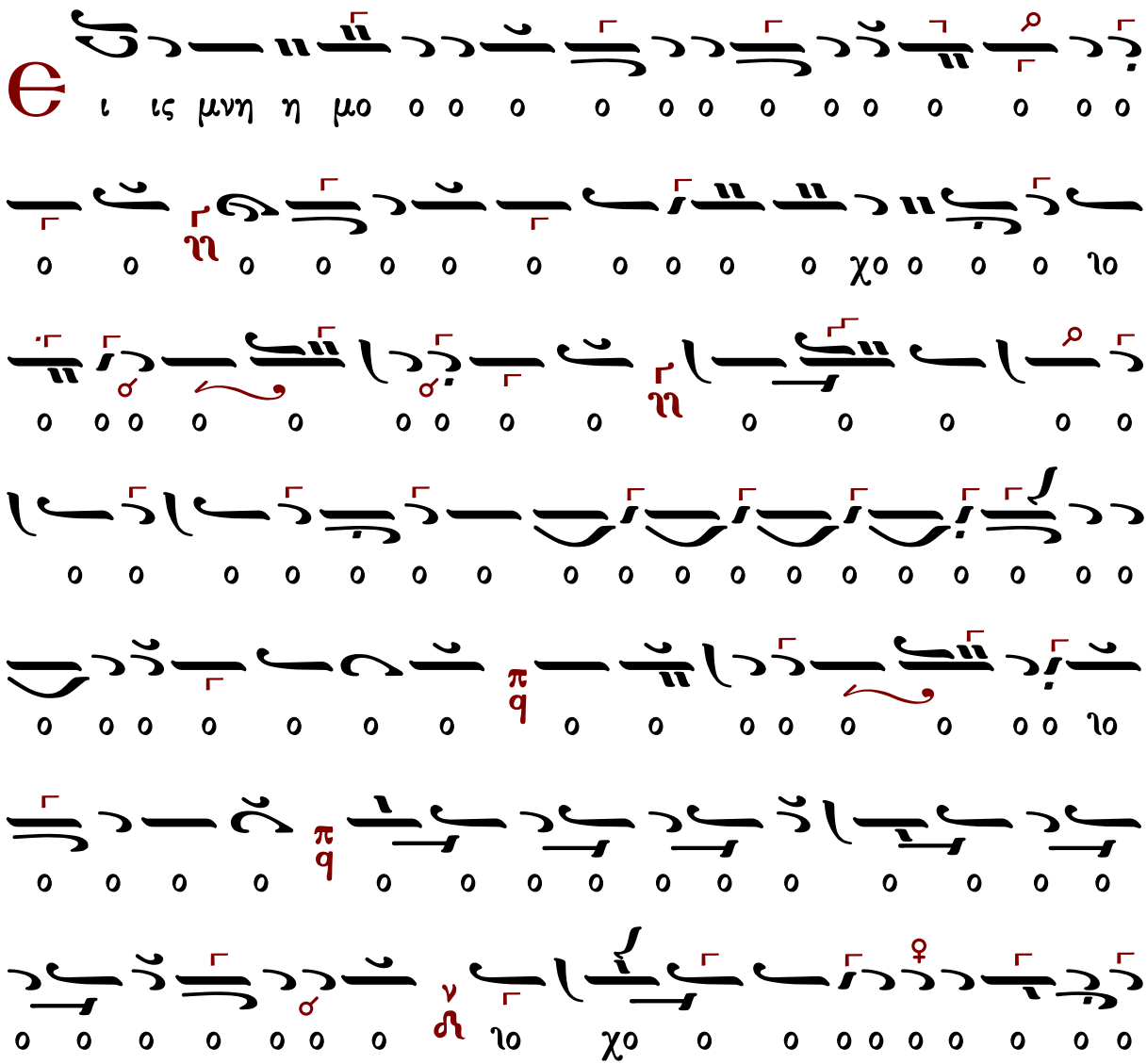

ι ιθ ιαι σταιι αι αι αι ιβ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε

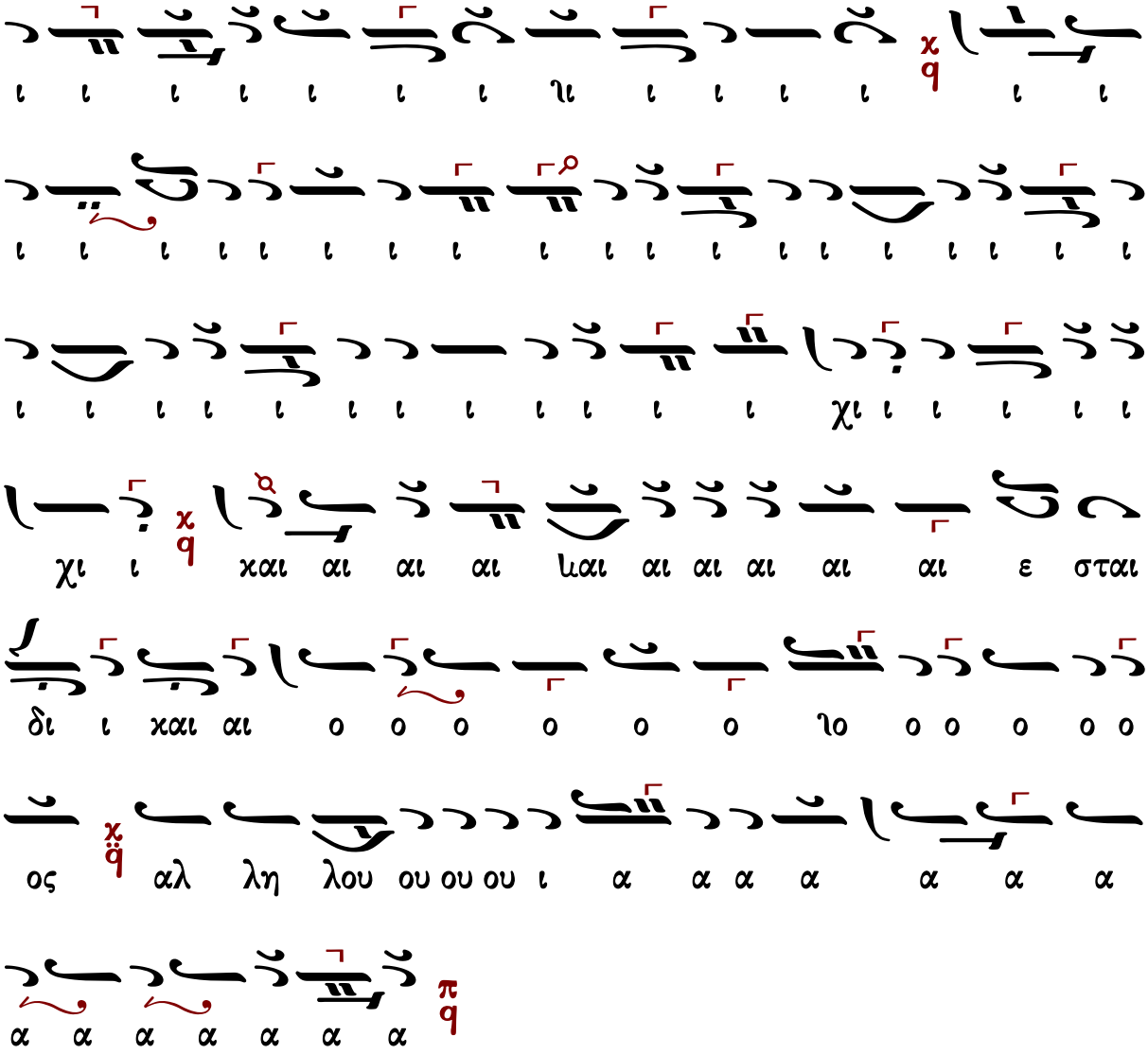

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 331*

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ιω ϩⲁⲛ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲛ ⲛ ⲛ ⲛⲥ ⲟ ⲟ
ϧⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ ⲙⲡⲛⲟⲩϯ ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲭ̀ⲣⲓⲥⲧⲟⲥ

ⲟ ⲟ ⲟⲩⲙⲏⲛ ϫⲓϫ ⲓϣ ⲛ ⲛ ⲛⲥ ϧⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ
ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲥⲟⲩⲛⲁⲅⲱⲅⲏ ⲉⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲛⲟⲩϯ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲩⲙⲏⲛ ϫⲓϫ ⲓⲉ ⲛ ⲛ ⲛⲥ ϧⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ
ⲛ̀ⲥⲩⲛⲁⲅⲱⲅⲏ ⲉⲡⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲛⲟⲩϯ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ
ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲥⲟ

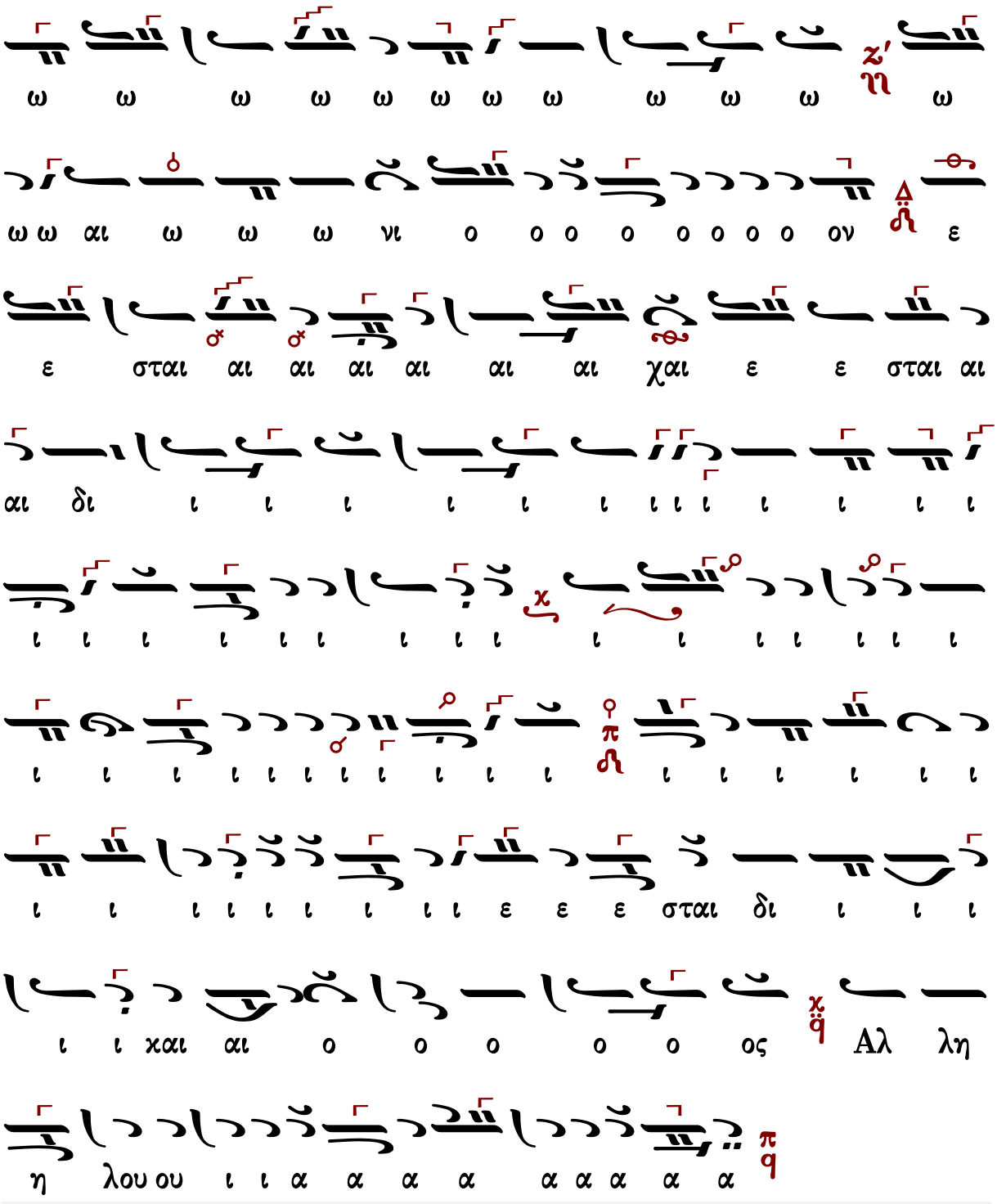

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ἦχος δ̇ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
ΝΗ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΜΕΛ ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ

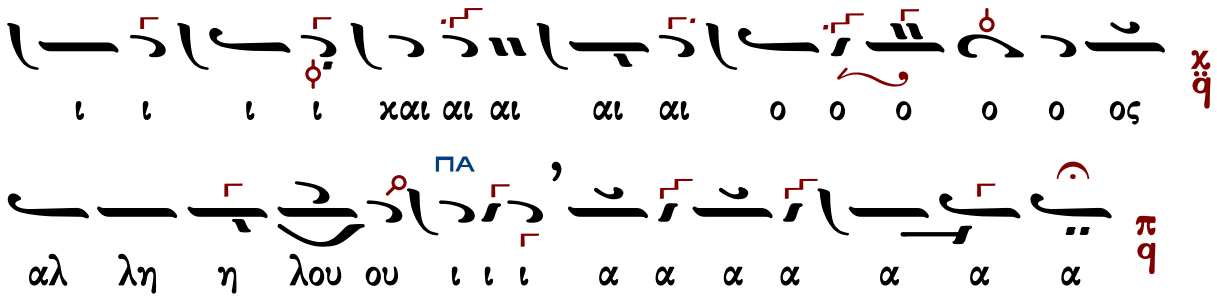

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ΄ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.230*

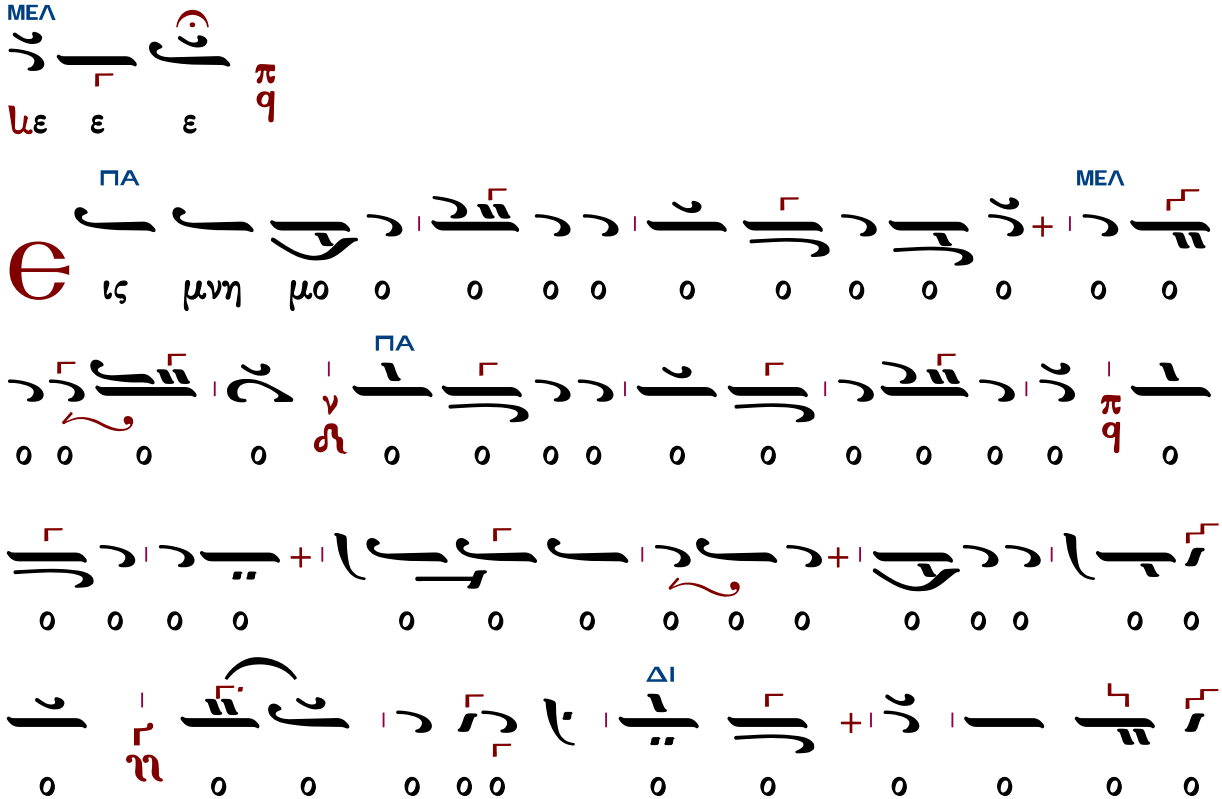

ΖΩ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ

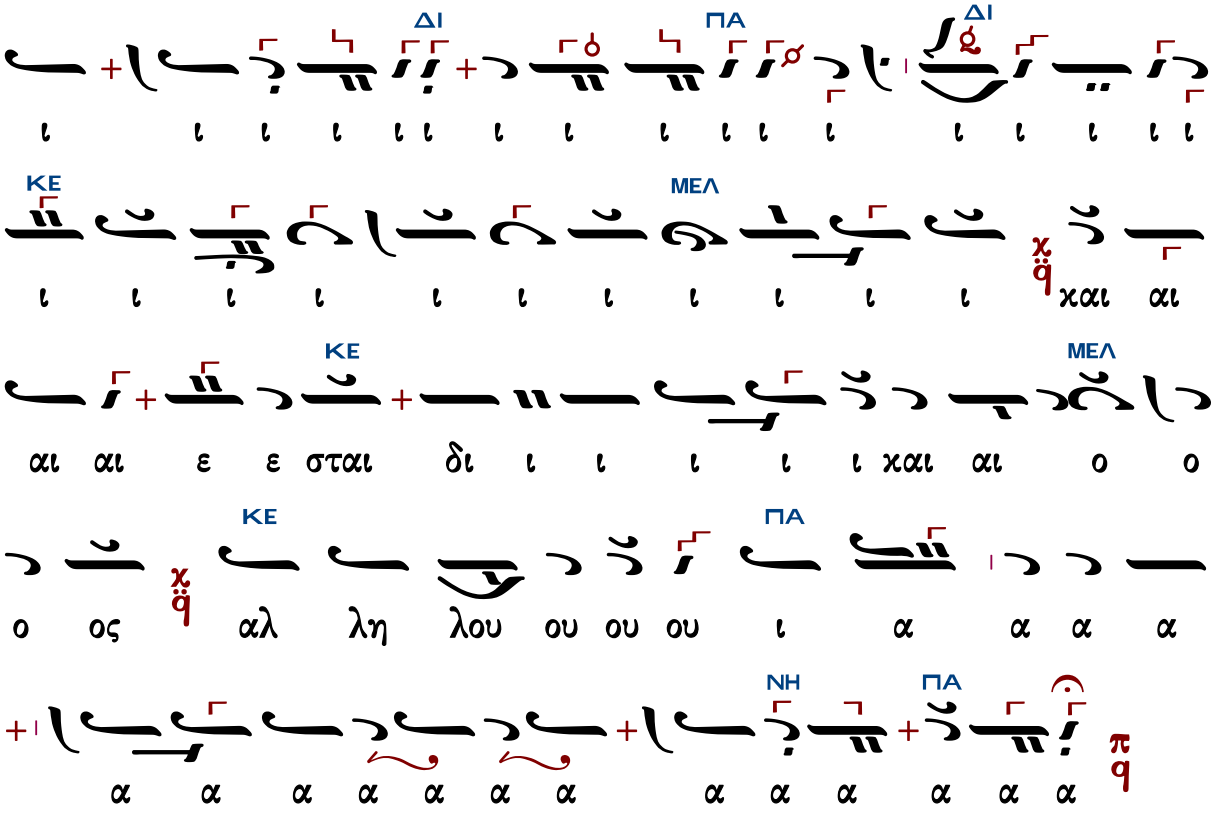

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος ἐν πλ. Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σελ.409*

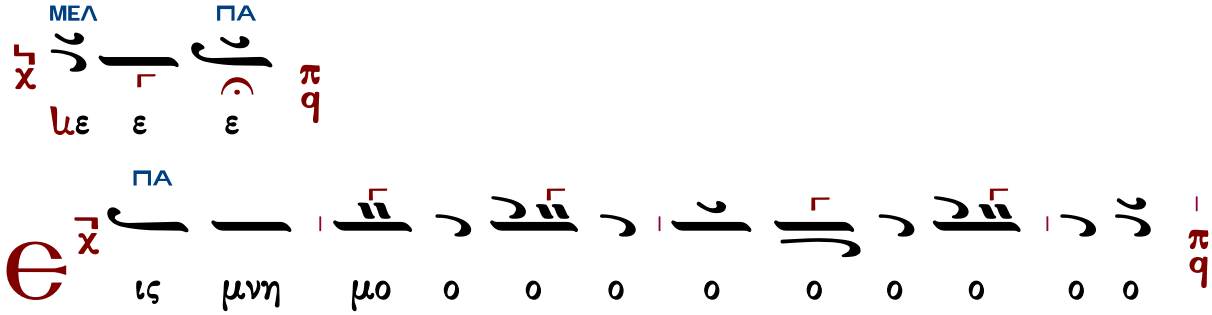

ε ε ε

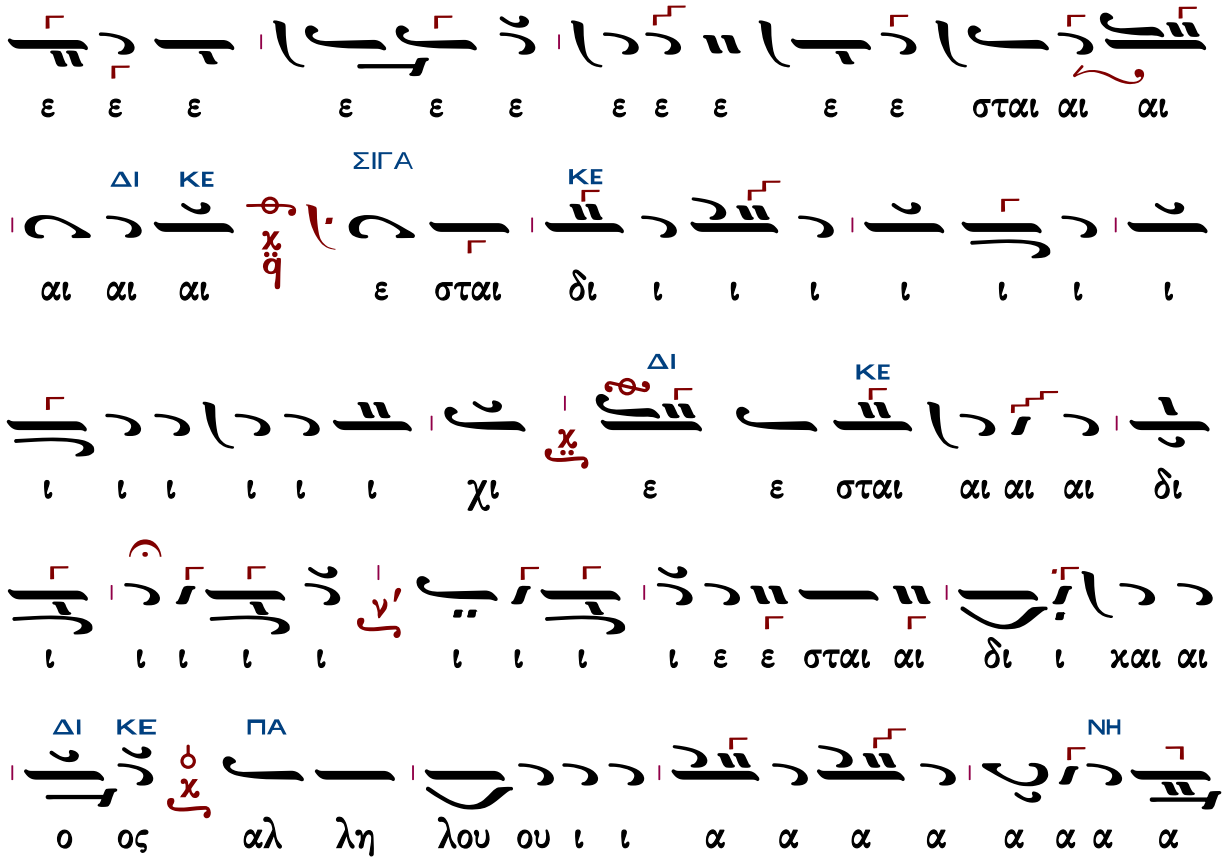

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος 4 Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Β.Θ.Λειτουργία
1992 σ.455*

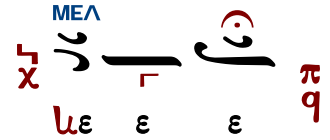

ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ

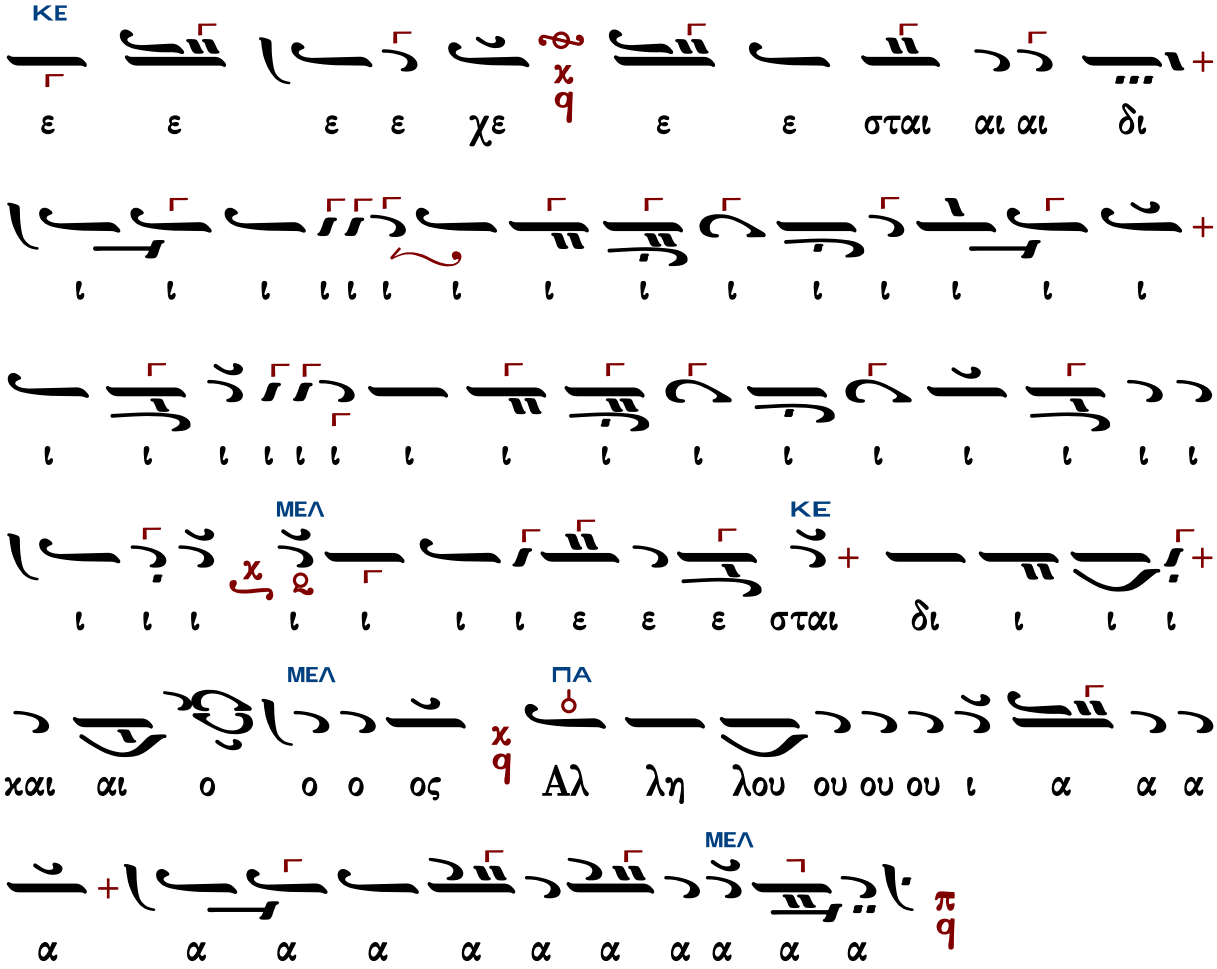

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος 4 Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.525*

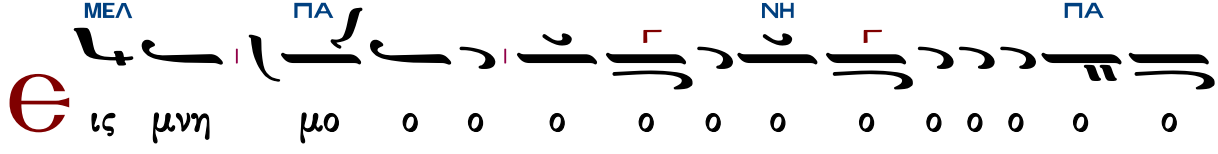

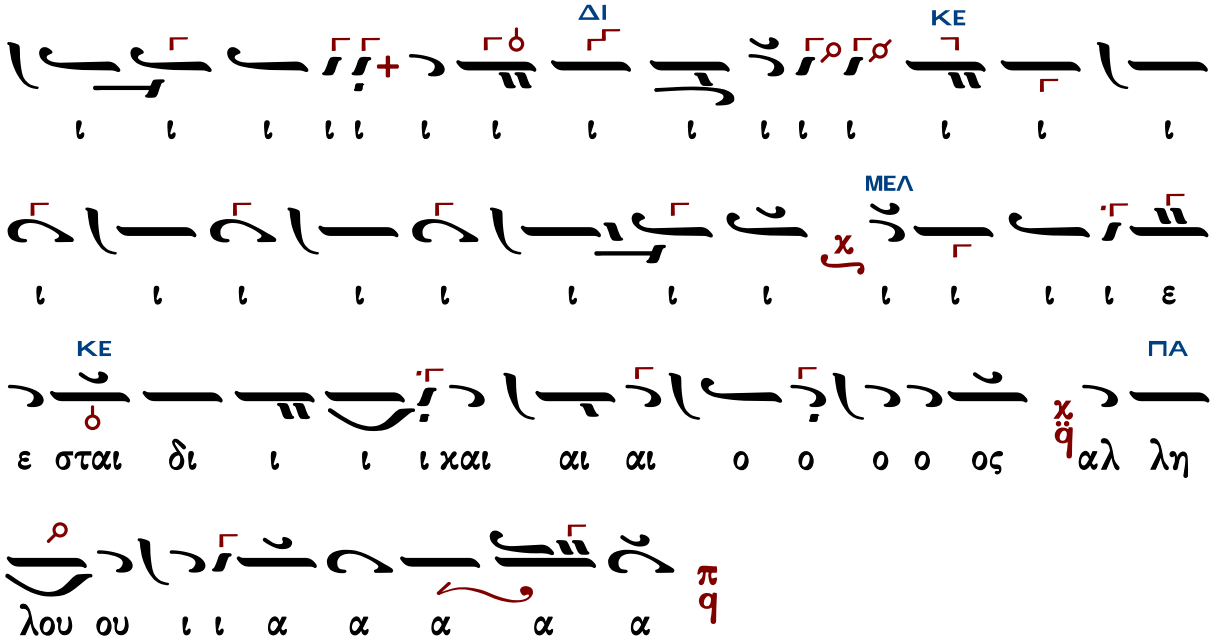

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ «Γεύσασθε» Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Ἦχος $\frac{\text{δ}}{\text{ϥ}}$ **Κε**

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.272*

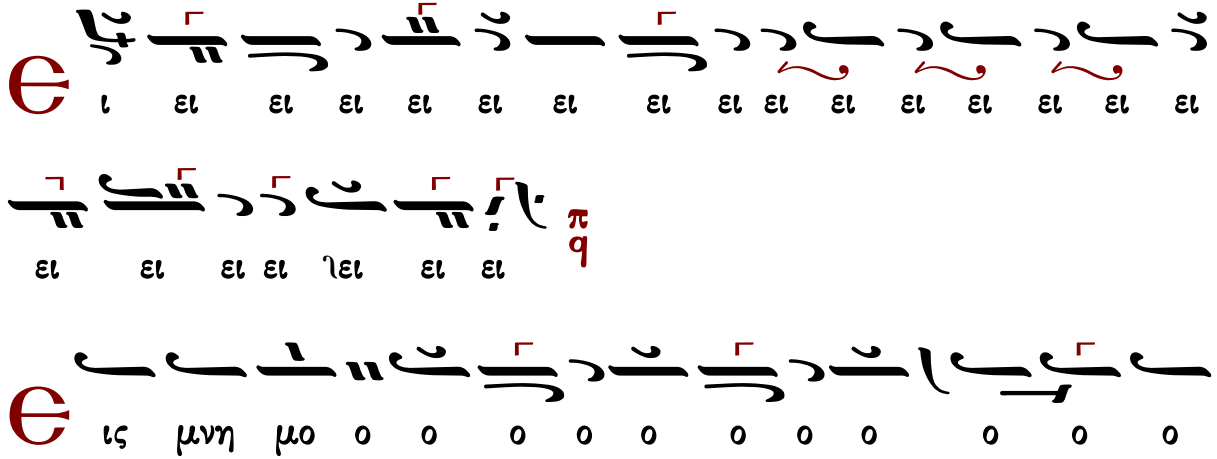

Αλ λη λου ου ου ου
ος ο ο ο ι χαι αι αι ο ο ο ου
ι χαι αι αι ι ι

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I (†2014)

ἐκλογὴ στίχων εἰς ἱεράρχας

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.282/280*

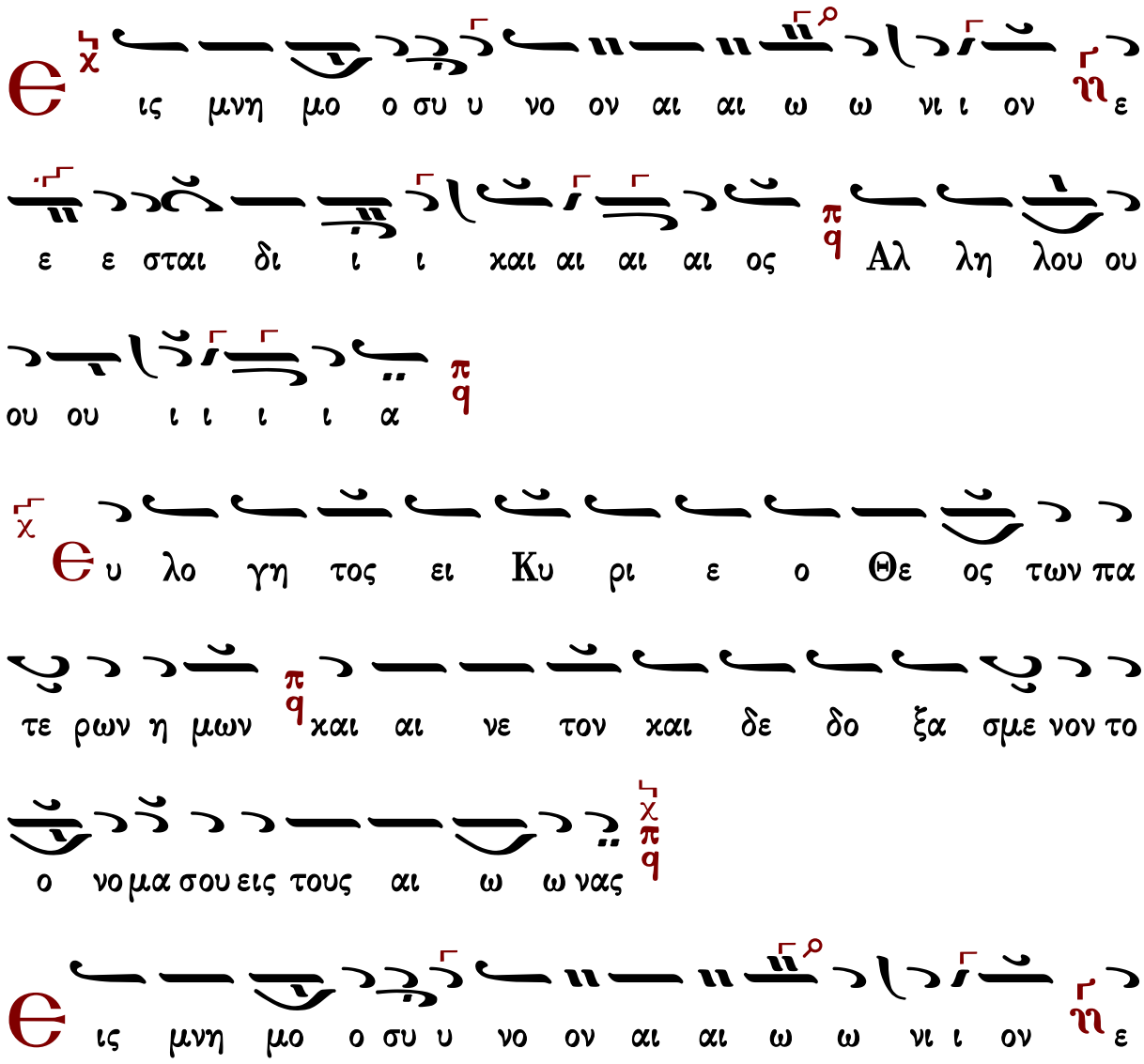

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Συν α γα γε τε αυ τω τους ο σι ους αυ του τους
δι α τι θε με νους την δι α θη κην αυ του
Θις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Μα κα ρι ος αν θρω πος ος ευ ρε σο φι
αν και θνη τος ος ει ει δε φρο νησιν
Θις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π q

χ Cτο μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν π q και η

γλωσ σα αυ του λα λη η σει χρι σιν χ π q

Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ϩ ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π q

χ Ο νο μος του Θε ου εν τη χαρ δι ι ι α αυ του π q

και ουχ υ πο σκε λι σθη σε ται τα δι α βη μα τα α αυ

του χ π q

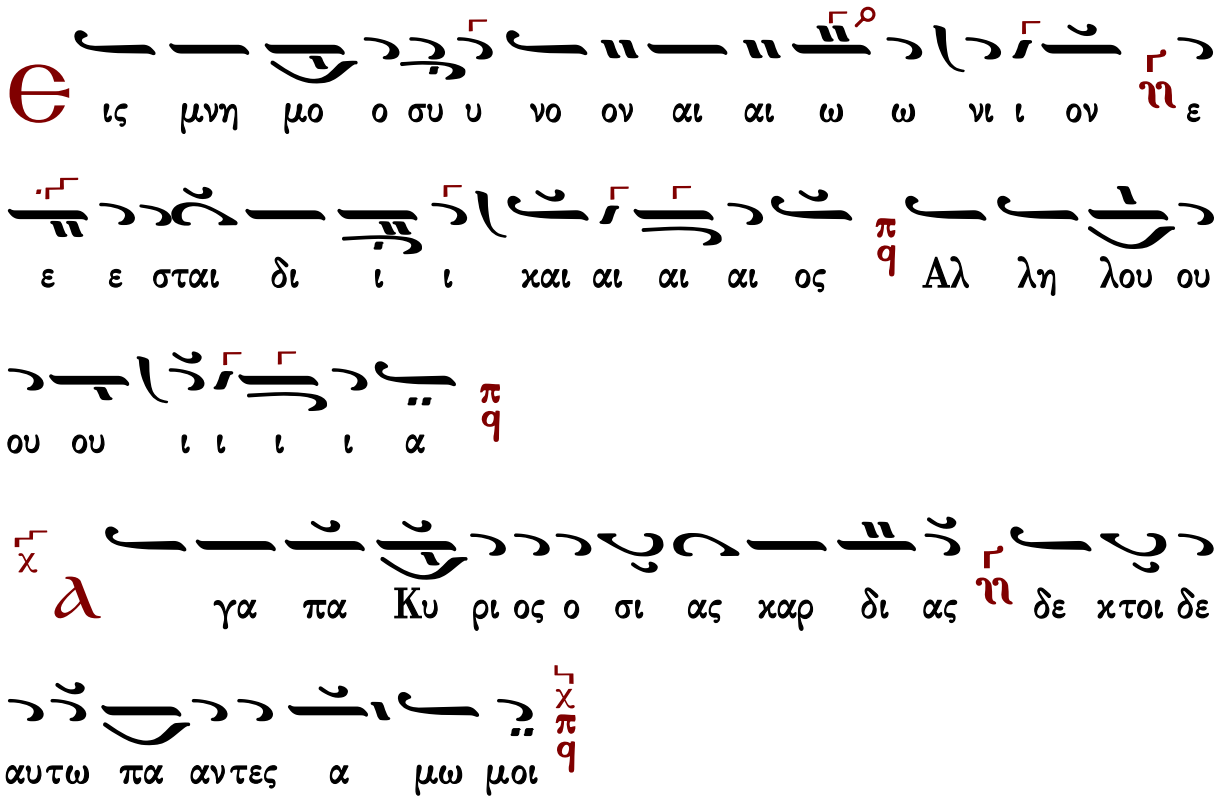
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Γλωσ σα σο φων κα λα ε πι στα ται και εν καρ δι
α αυτων α να παυ σε ται σο φι α
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
γα πα Κυ ρι ος ο σι ας καρ δι ας δε κτοι δε
αυτω πα αντες α μω μοι

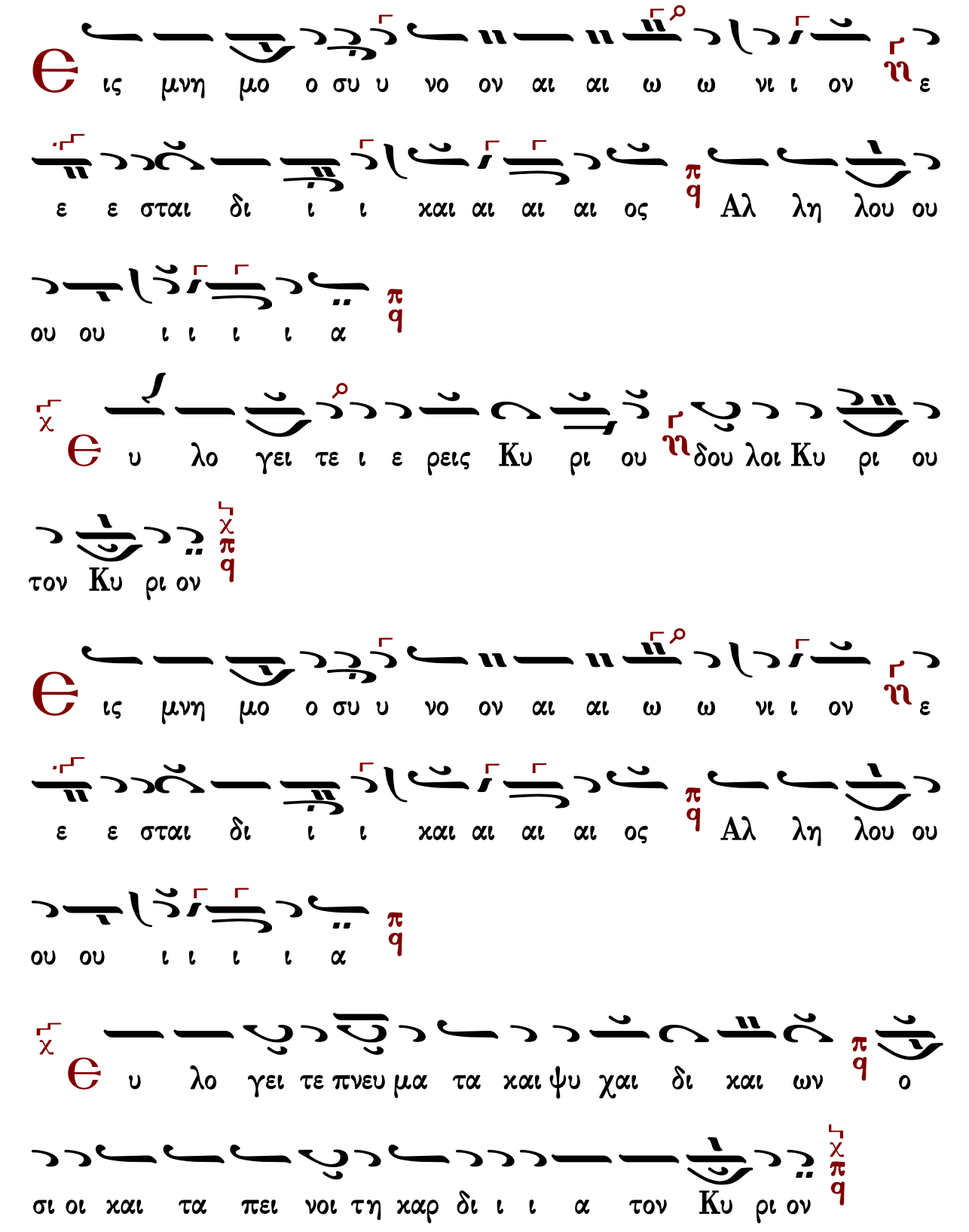
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
υ λο γει τε ι ε ρεις Κυ ρι ου δου λοι Κυ ρι ου
τον Κυ ρι ον
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
υ λο γει τε πνευ μα τα και ψυ χαι δι και ων ο
σι οι και τα πει νοι τη καρ δι ι ι α τον Κυ ρι ον

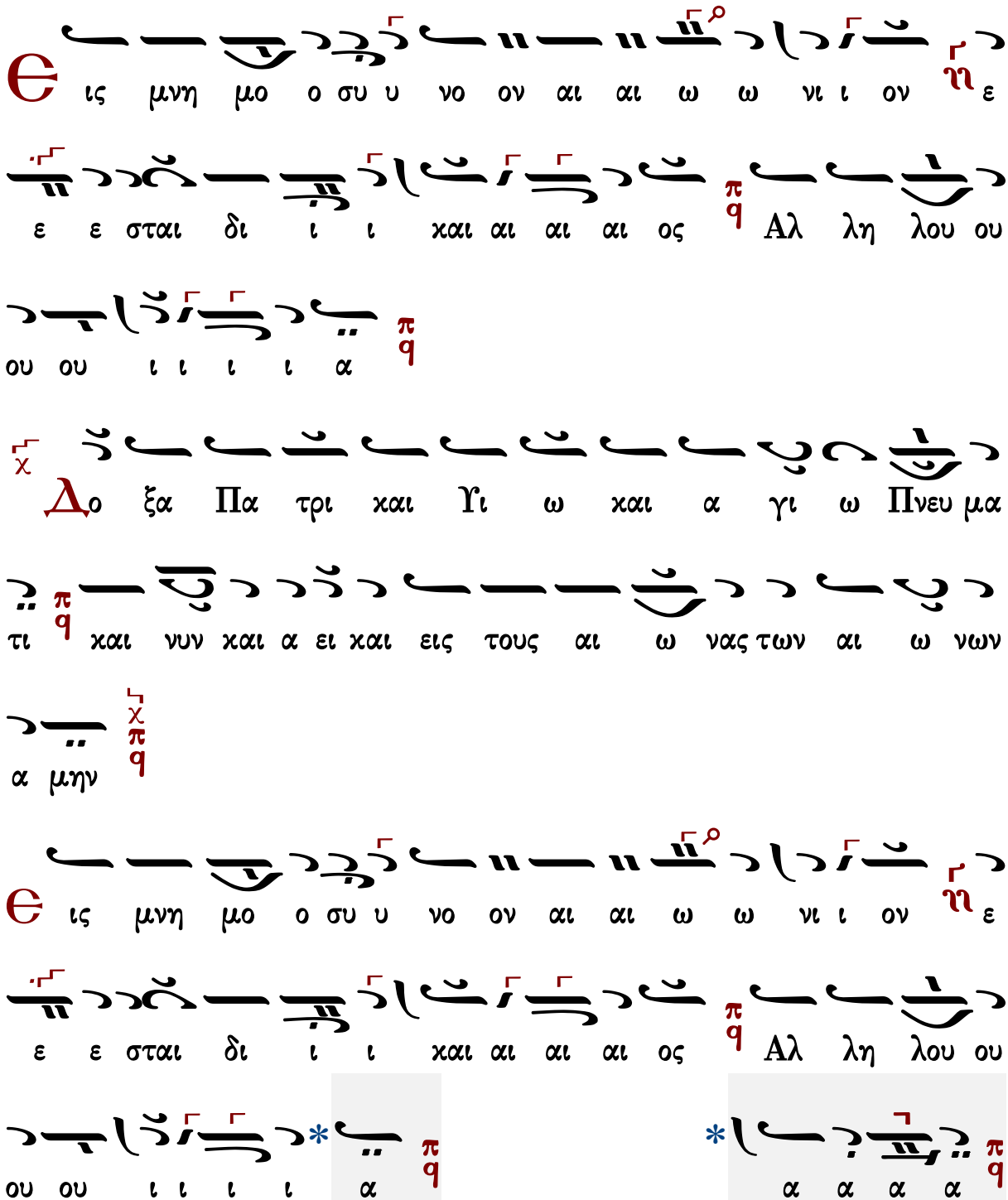

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.41/488*

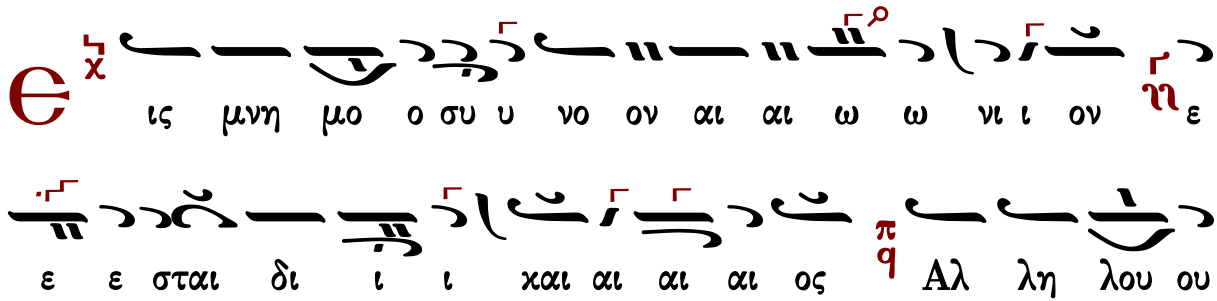

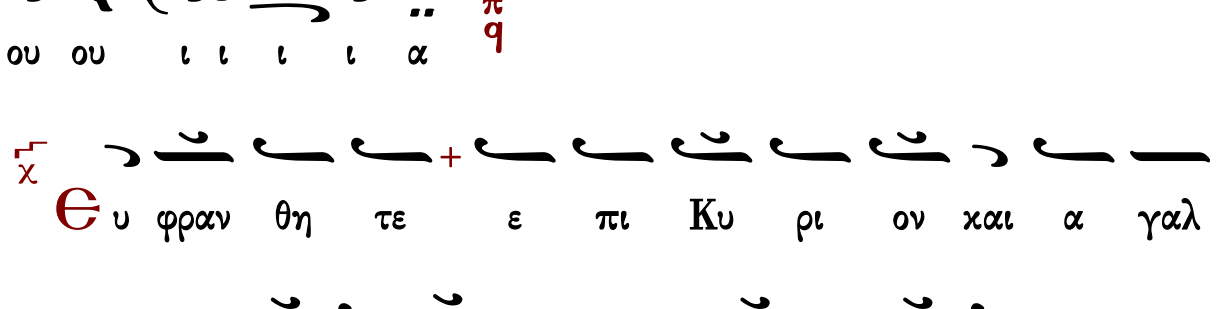

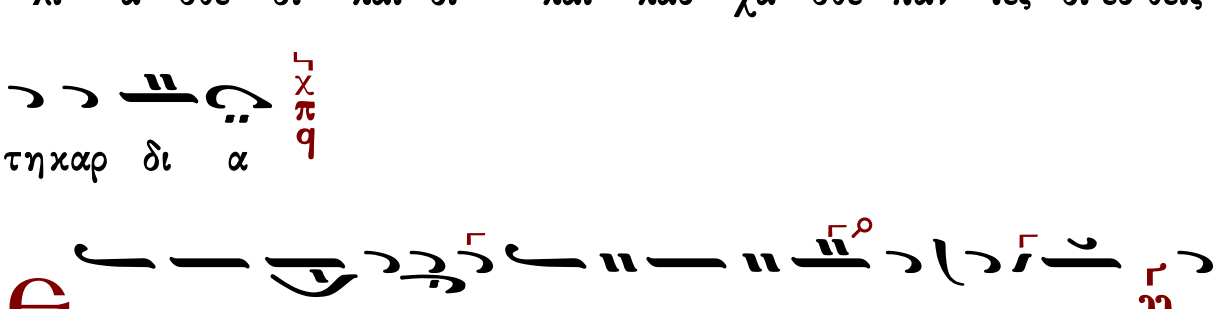

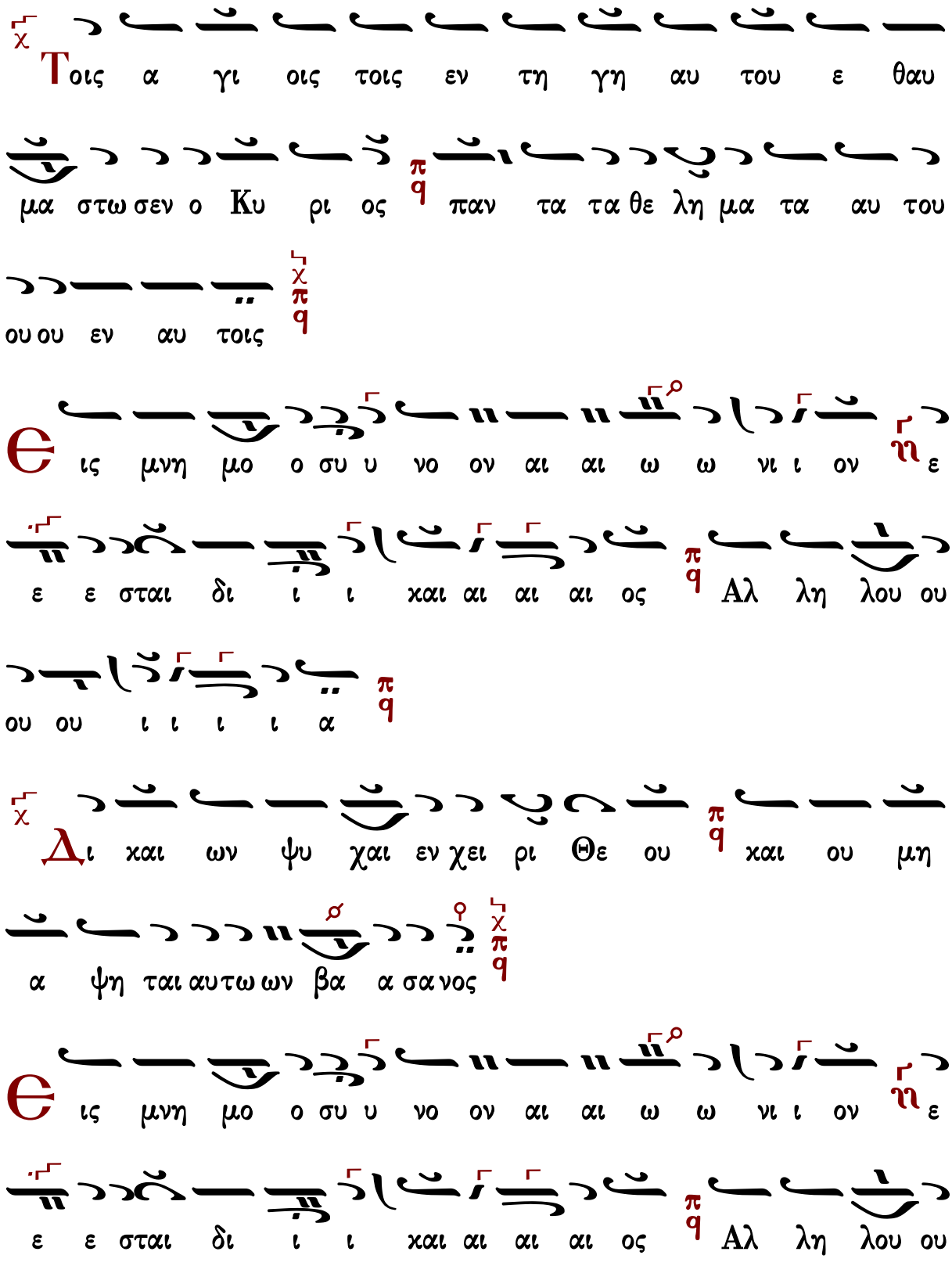
Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ
μα στω σεν ο Κυ ρι ος παν τα τα θε λη μα τα αυ του
ου ου εν αυ τοις
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Δι και ων ψυ χαι εν χει ρι Θε ου και ου μη
α ψη ται αυτω ων βα α σα νος
Θ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α
Θε ος ε πει ρα σεν αυτους και ευ ρεν αυτους α
ξι ι ους ε αυ του
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
ς χρυ σον εν χω νευ τη ρι ω ε δο κι μα σεν αυ
τους και ως ο λο καρ πω μα θυ σι ας προσ ε δε ε ξα
το αυ τους
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

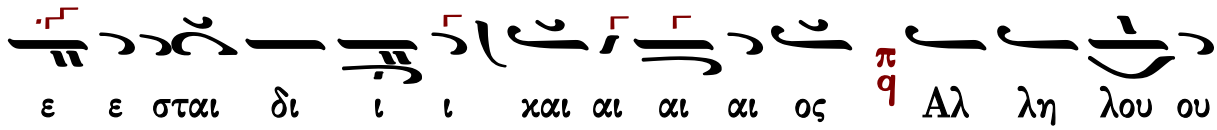
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π q

χ Ο φθαλ μοι Κυ ρι ου ε πι δι και ους π q και ω τα αυ

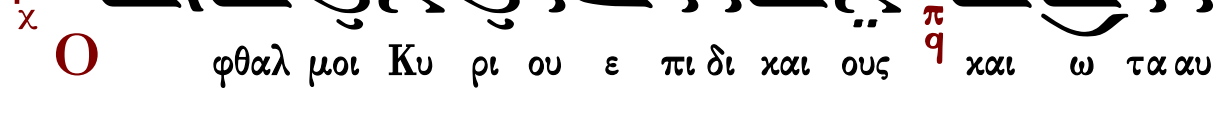
του εις δε ε η σιν αυ των χ π q

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον η ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π q Αλ λη λου ου

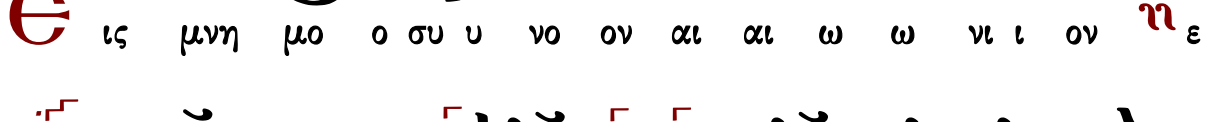
ου ου ι ι ι ι α π q

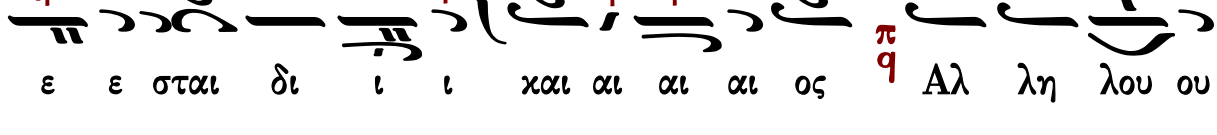
χ Є κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος εισ η

κου σεν αυ των π q και εκ πα σων των θλι ι ψε ων αυ των ερ ρυ

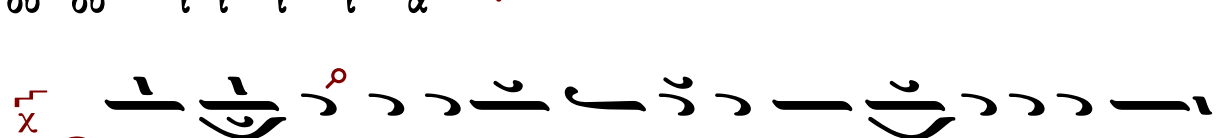
σα το ο αυ τους χ π q

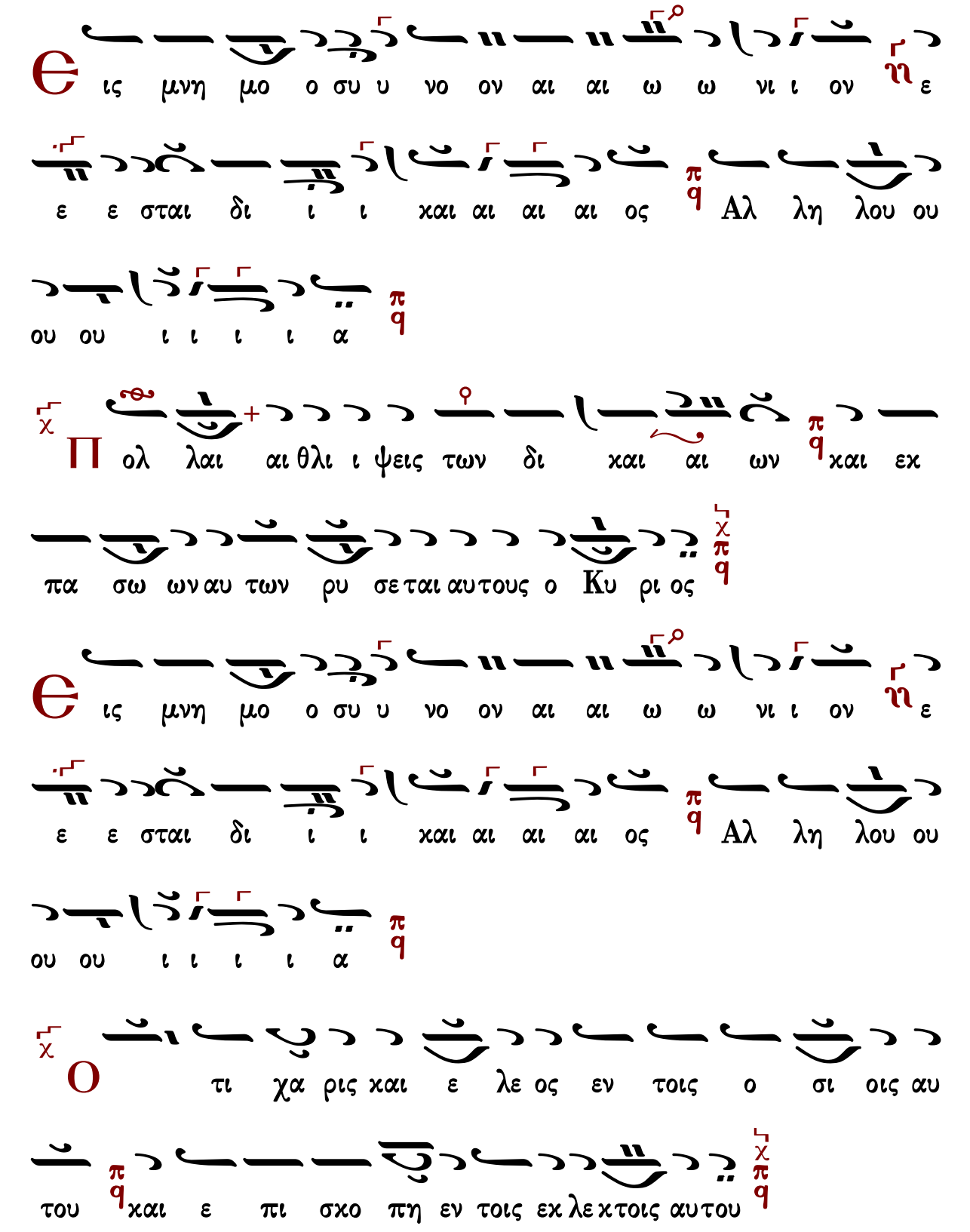
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Π ολ λαι αι θλι ι ψεις των δι και αι ων και εκ
πα σω ων αυ των ρυ σε ται αυ τους ο Κυ ρι ος
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Ο τι χα ρις και ε λε ος εν τοις ο σι οις αυ
του και ε πι σκο πη εν τοις εκ λε κτοις αυ του

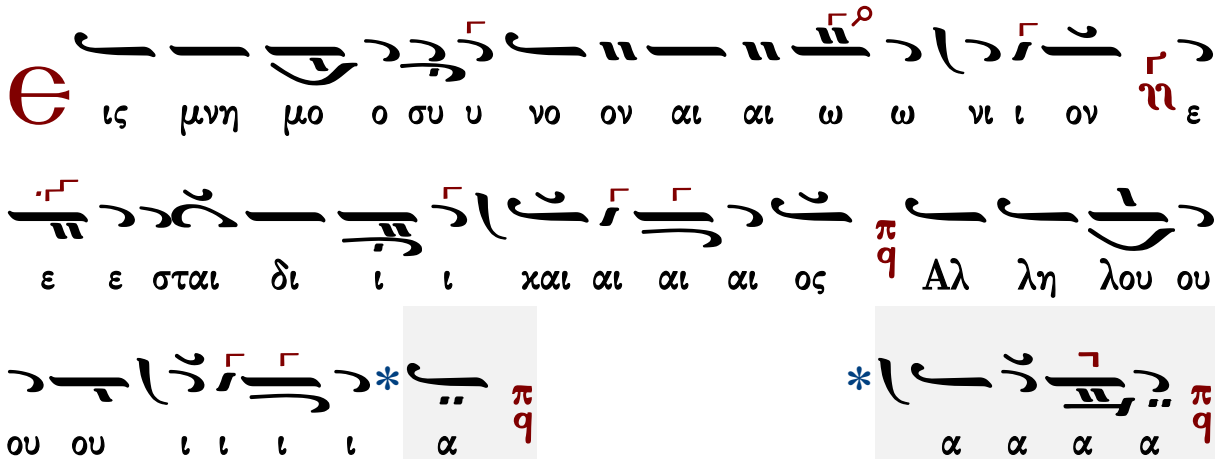

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

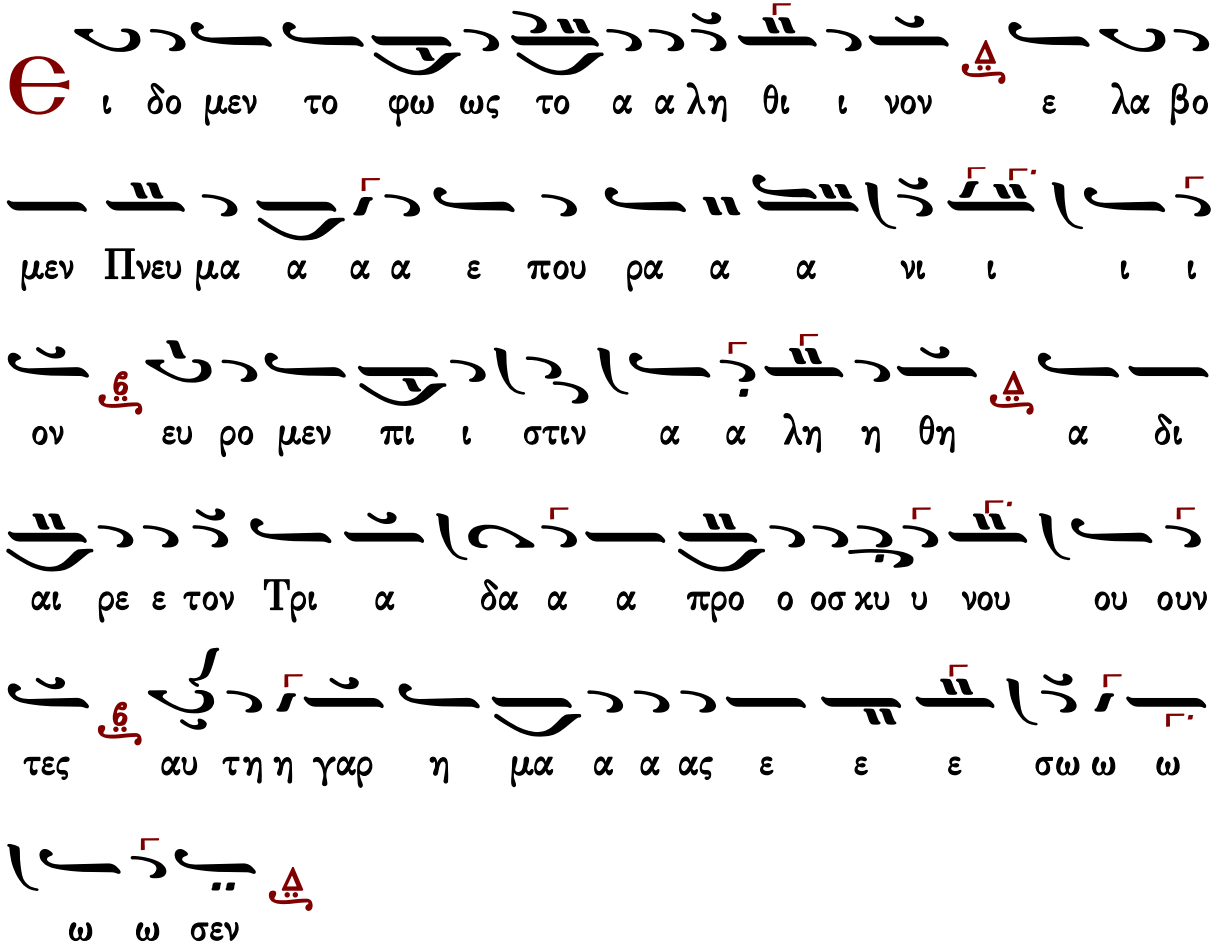

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

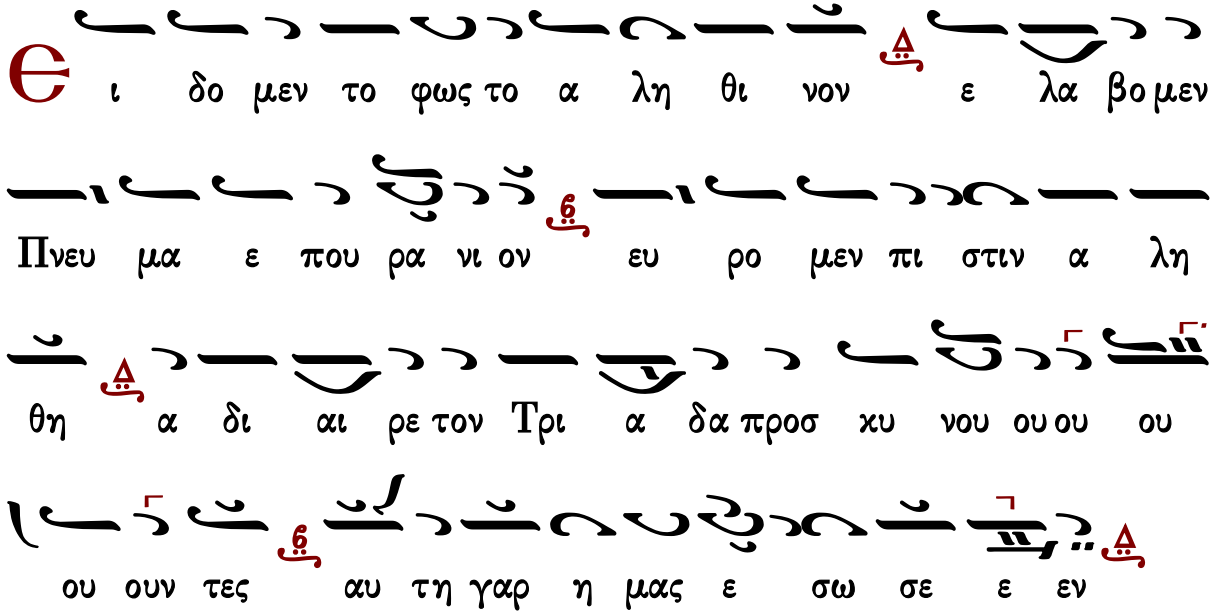

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

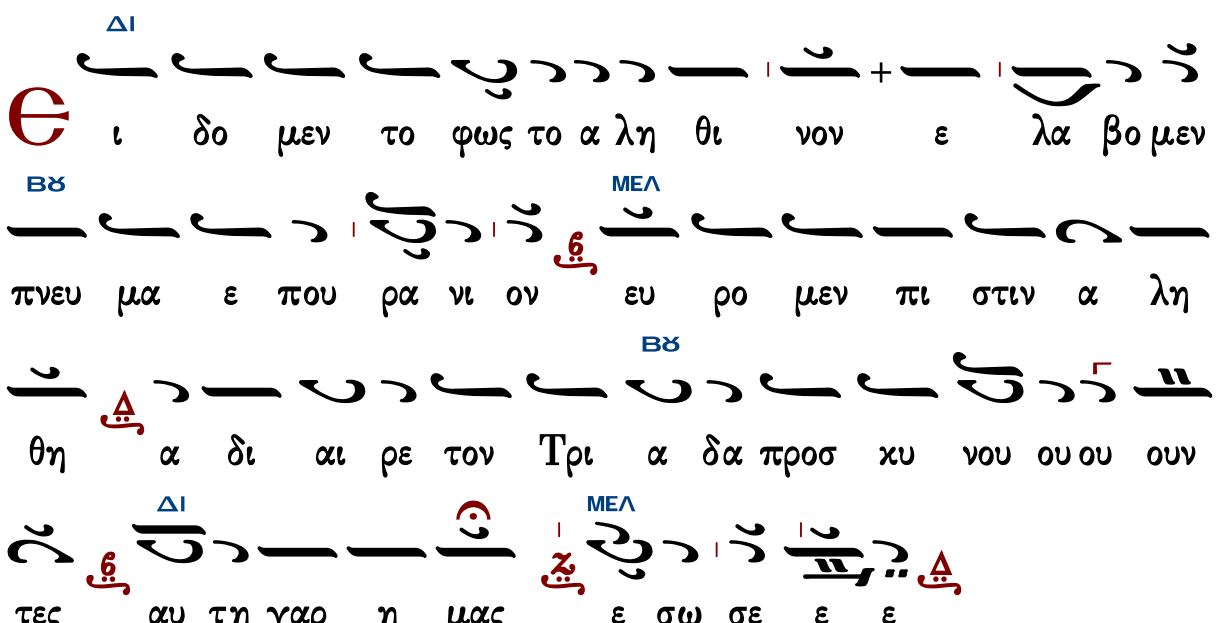

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

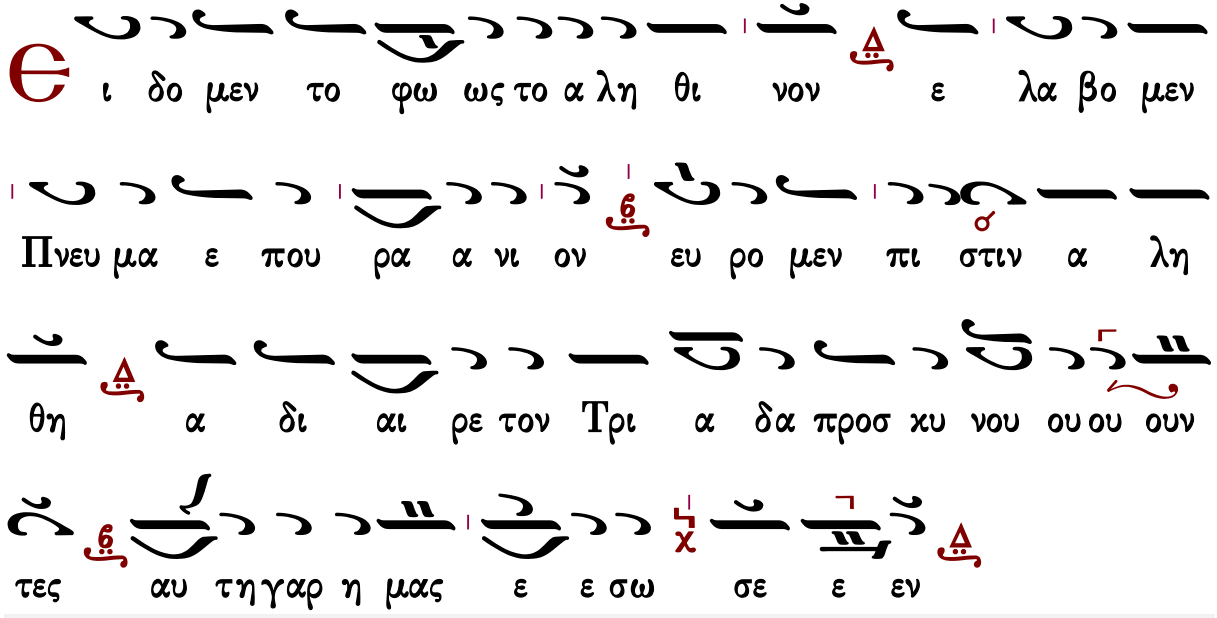

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

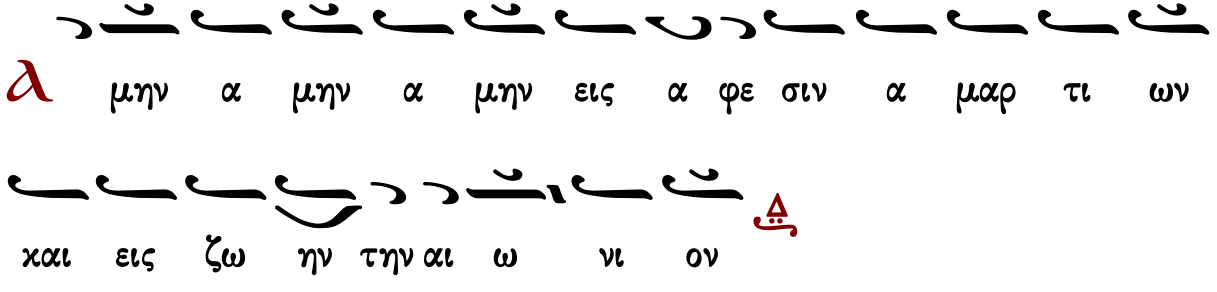

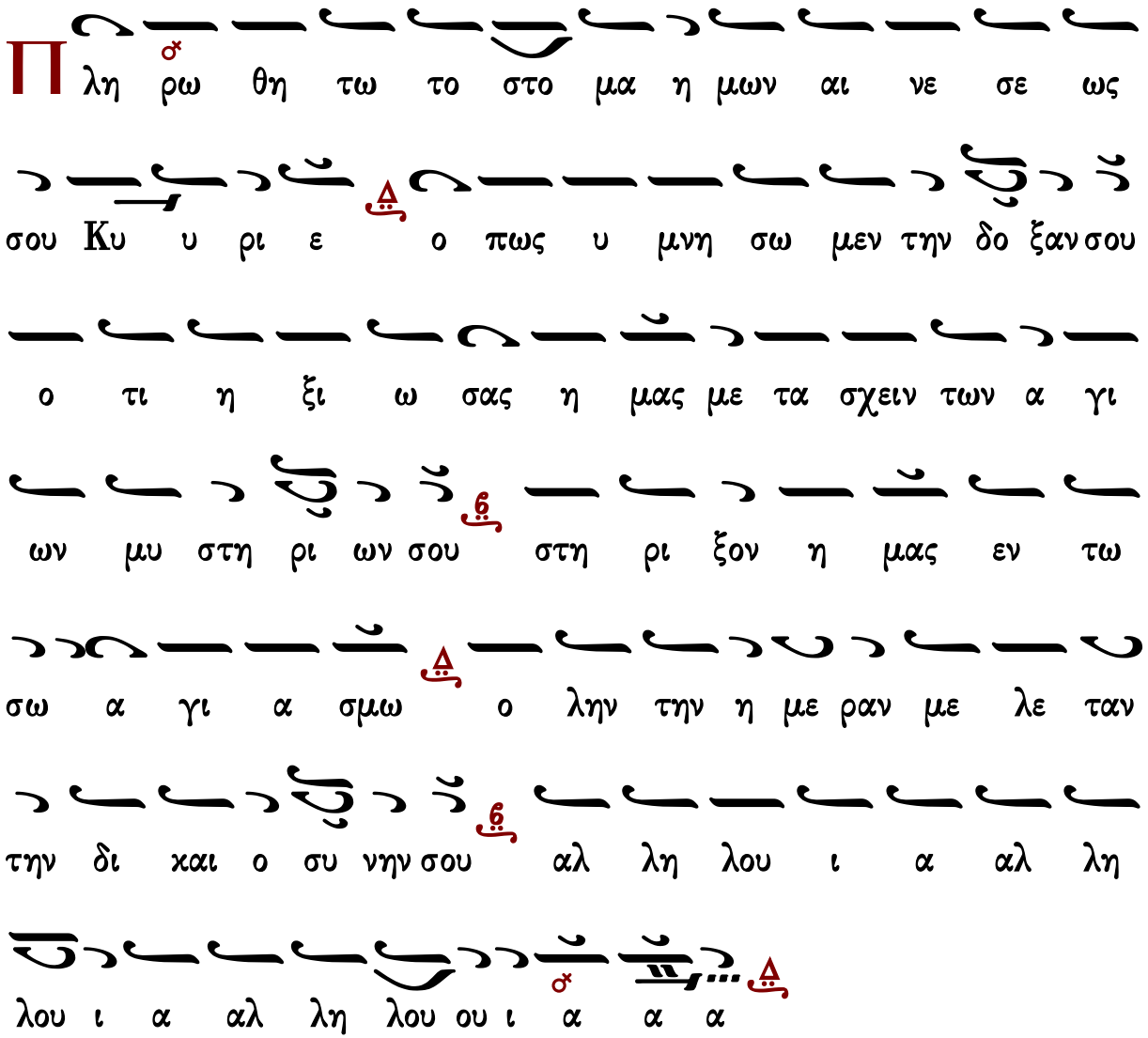

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

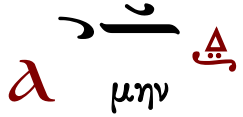

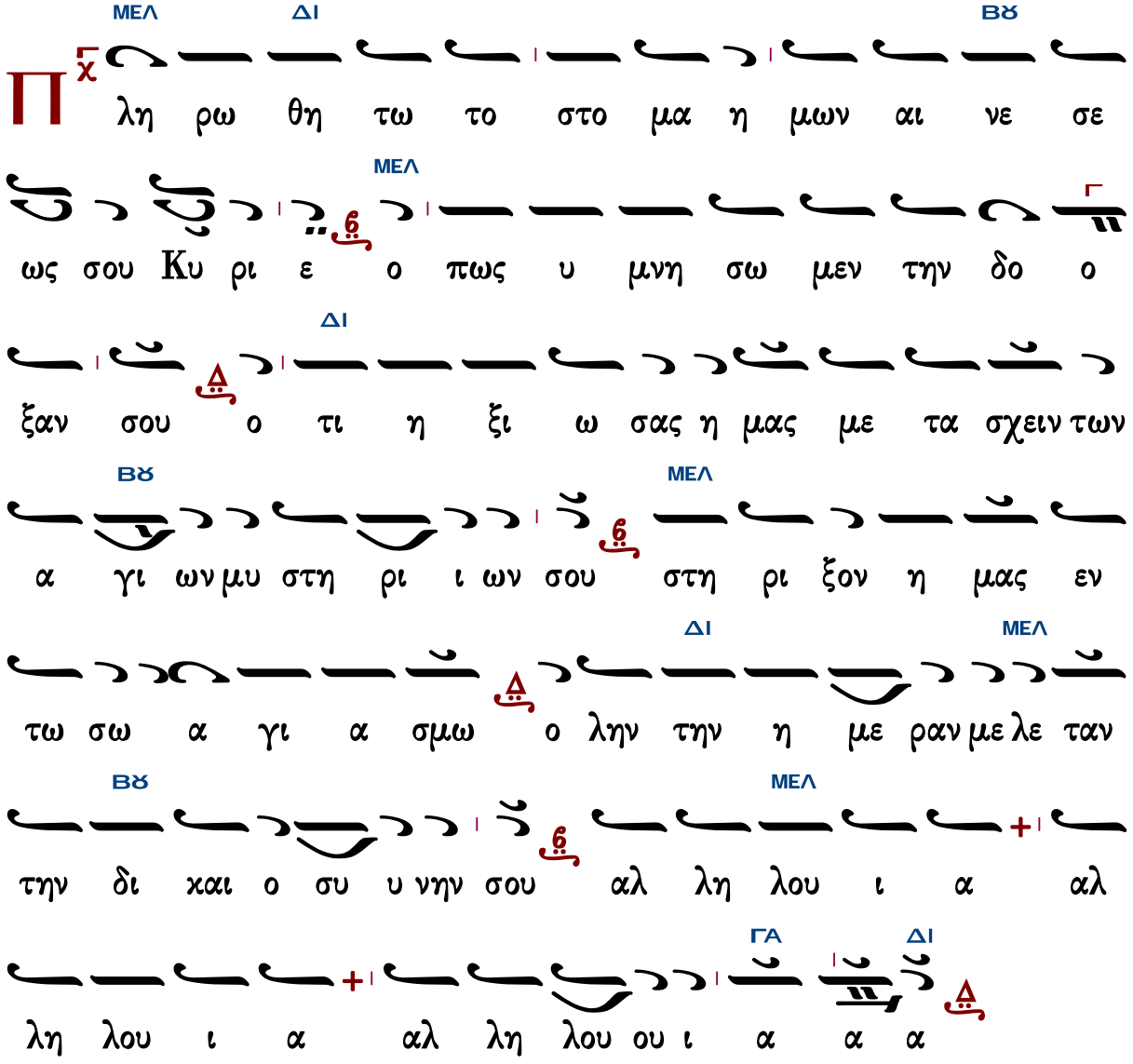

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

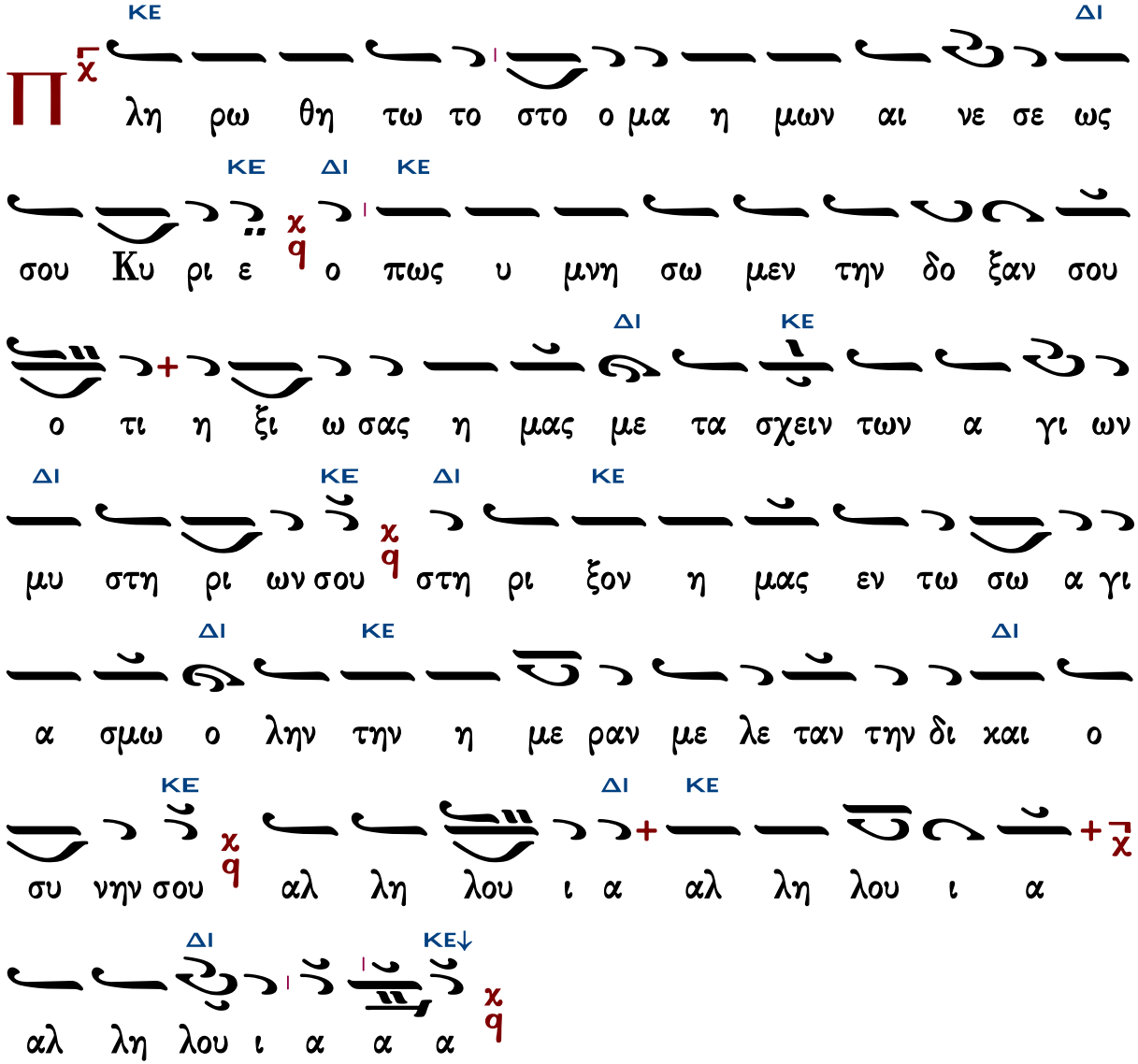

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ὀρθοί. Μεταλαβόντες Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

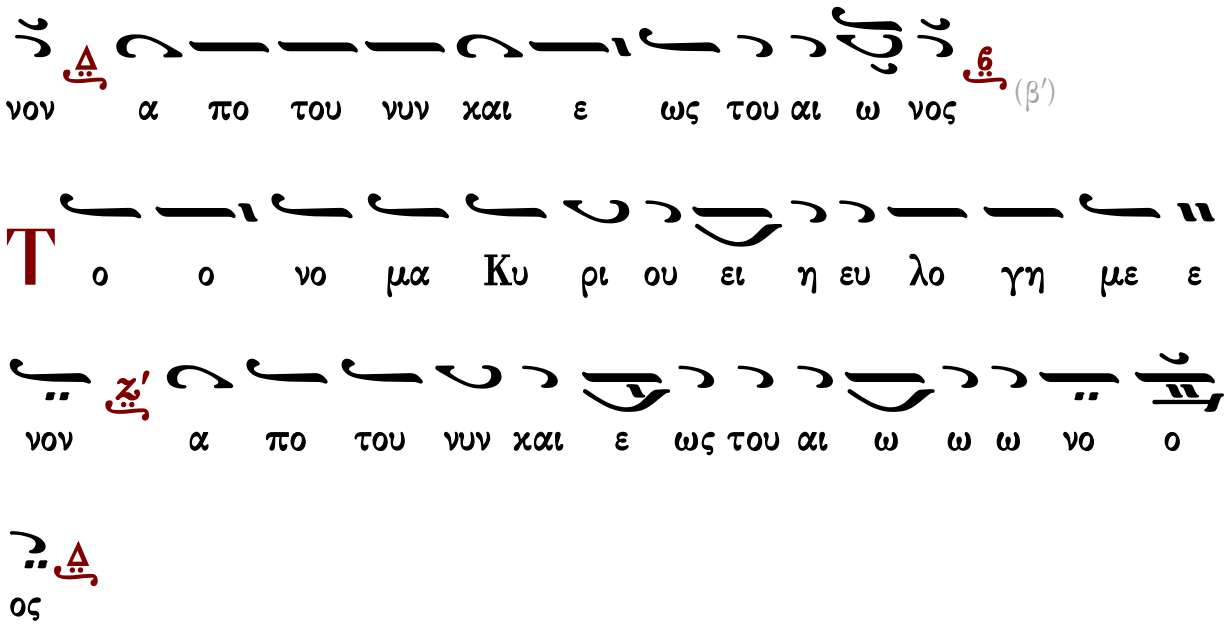

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

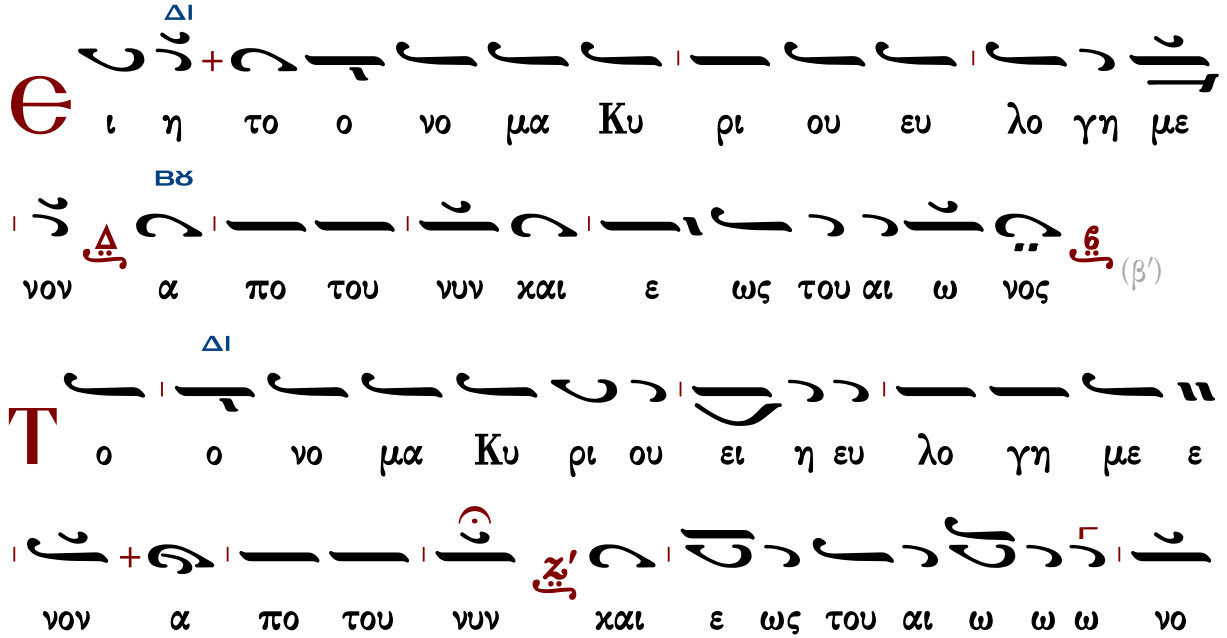

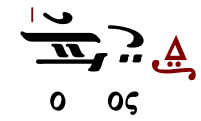

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

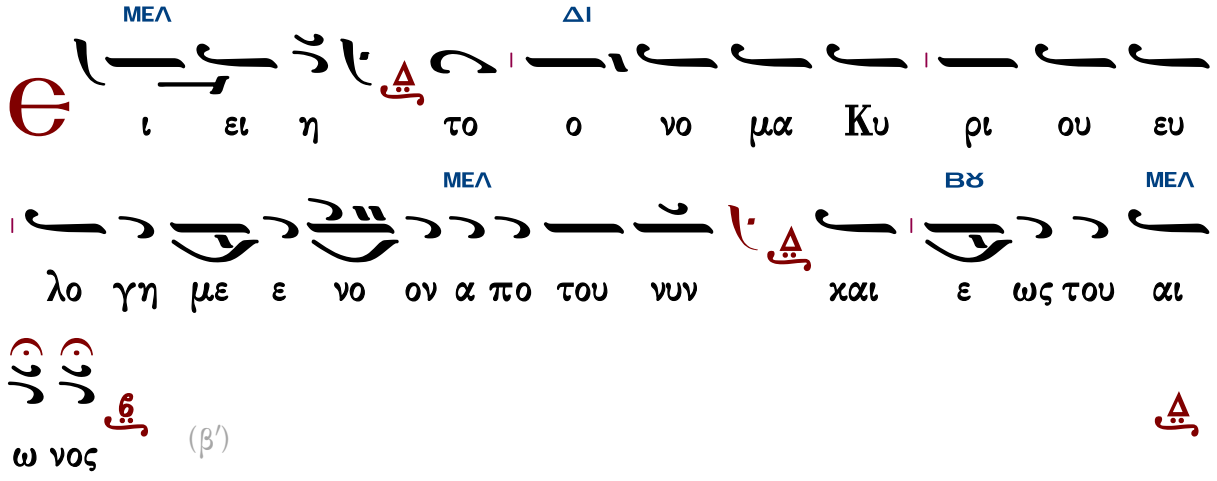

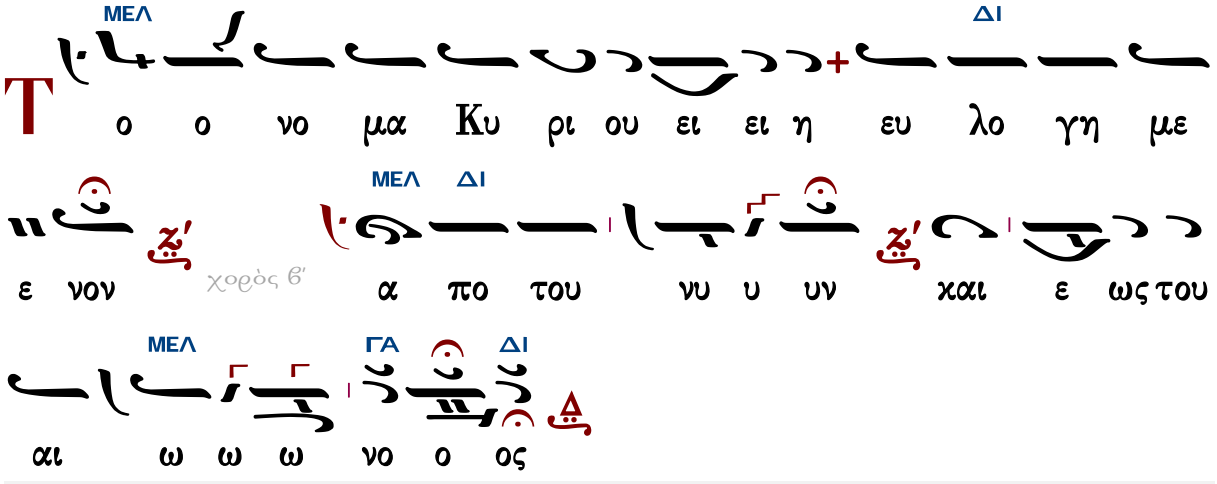

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

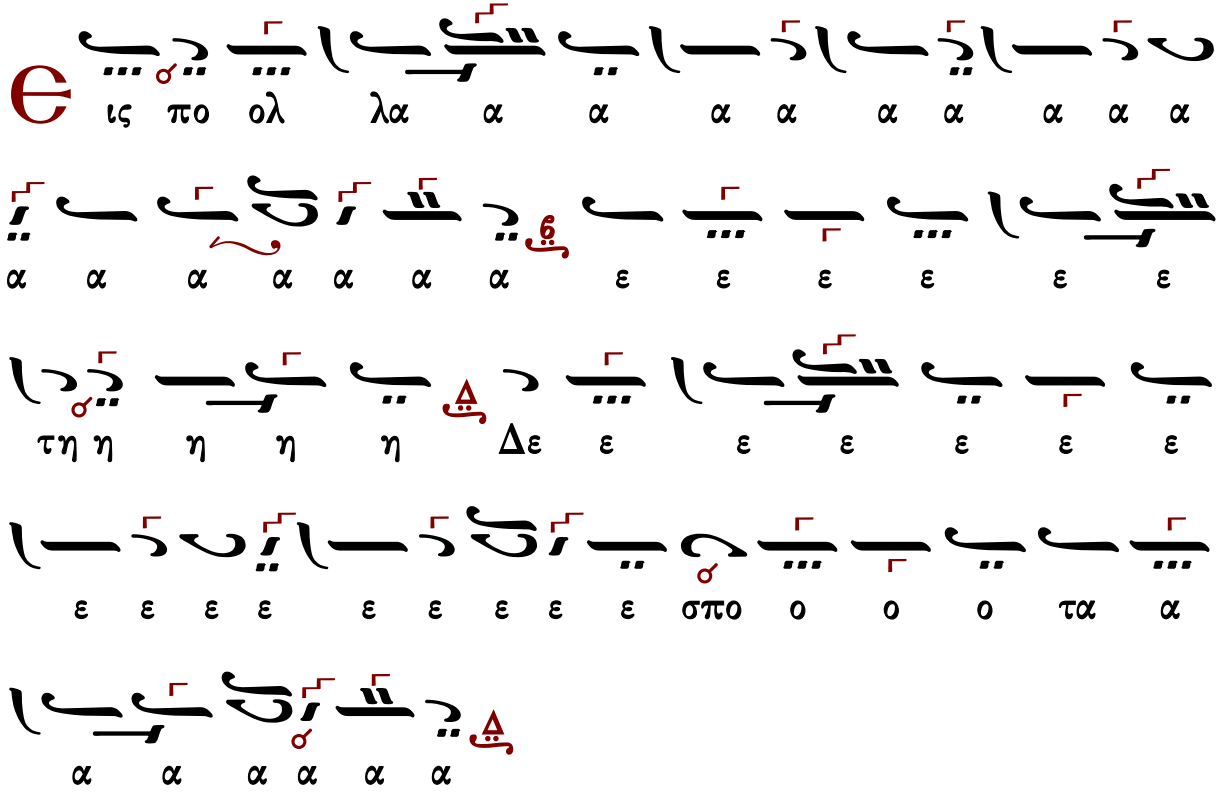

[Προοιμιακὸς ψαλμὸς](#) [Καταβασίαι](#)

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

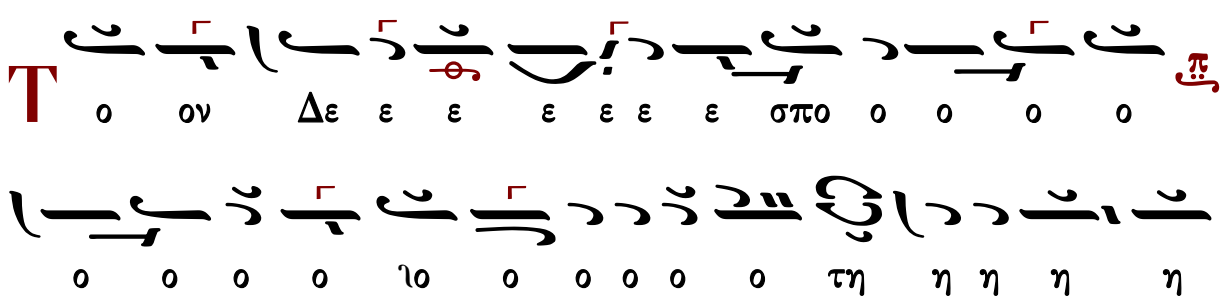

α α α α α α εις ει ει ει ει ει ο ο πο ολ λα α α

α ατ τε ει ε ε ε

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

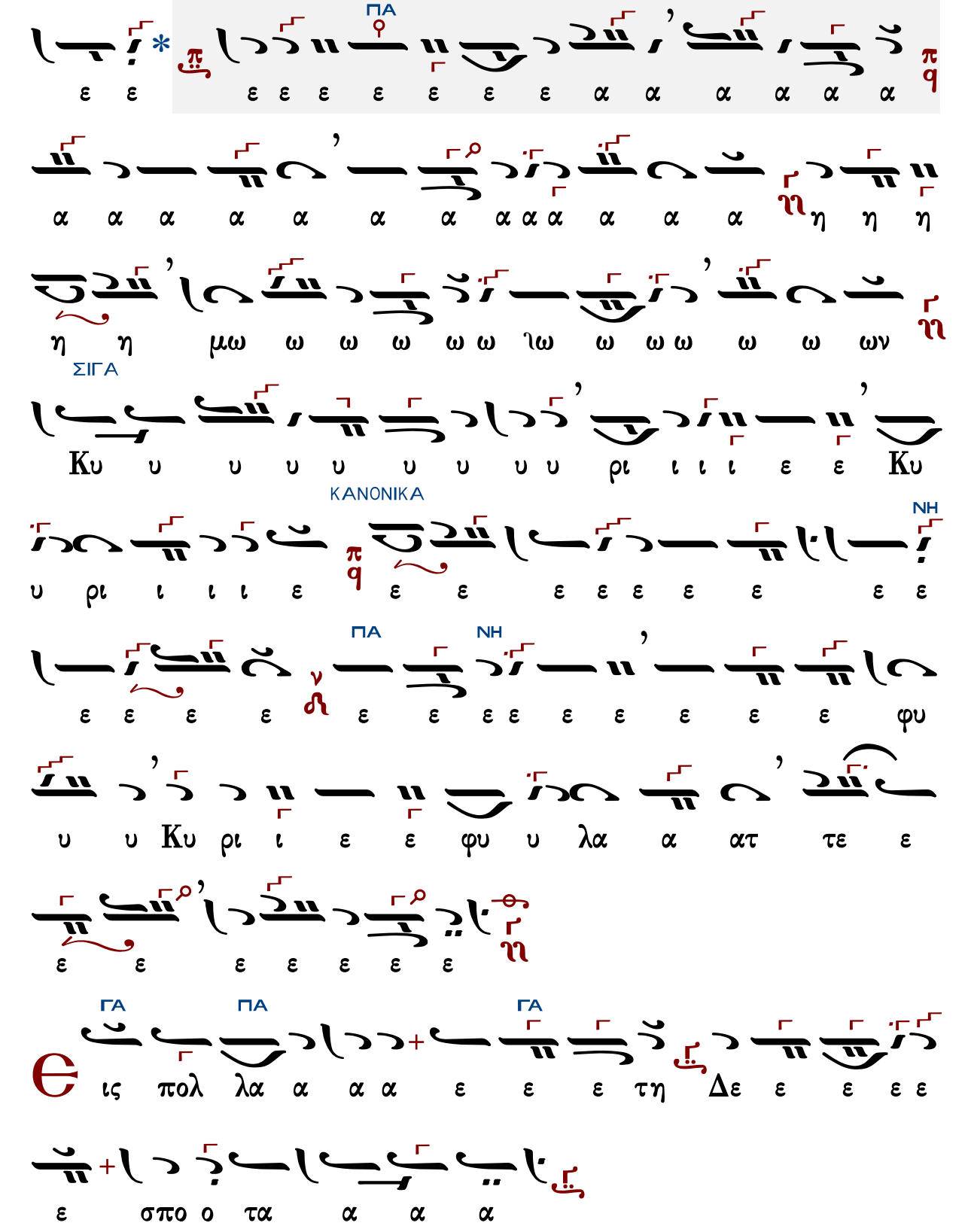
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΓΑ
ΠΑ
ΓΑ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

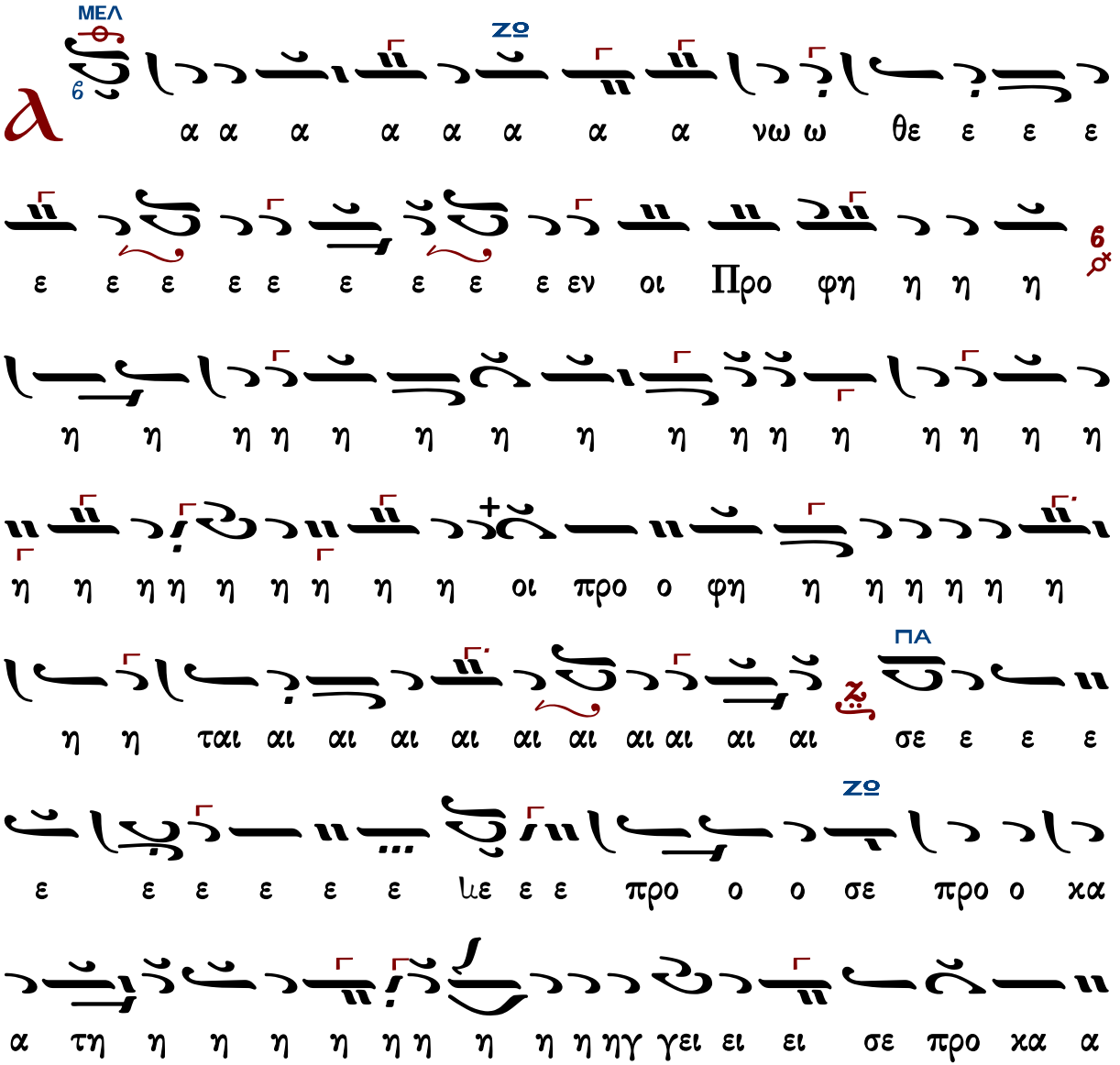

α α α α α α λα α α α α α γει ει ει ηγ η η η η η τη
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α ραβδον
ΠΑ
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
π
q
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ΖΟ
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΖΩ
ΠΑ

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον χαι
θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο
ΔΙ ΜΕΛ
ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ χα τη η η η ηγ
ΓΑ ΠΑ
γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η
ΝΗ ΖΩ
η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι
ΜΕΛ ΖΩ
αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε
ΔΙ
ρε ρε ε ρε ρι ριι ρι ρε ρι ριι ρι ρε ρι
ΔΙ
ριι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ τε

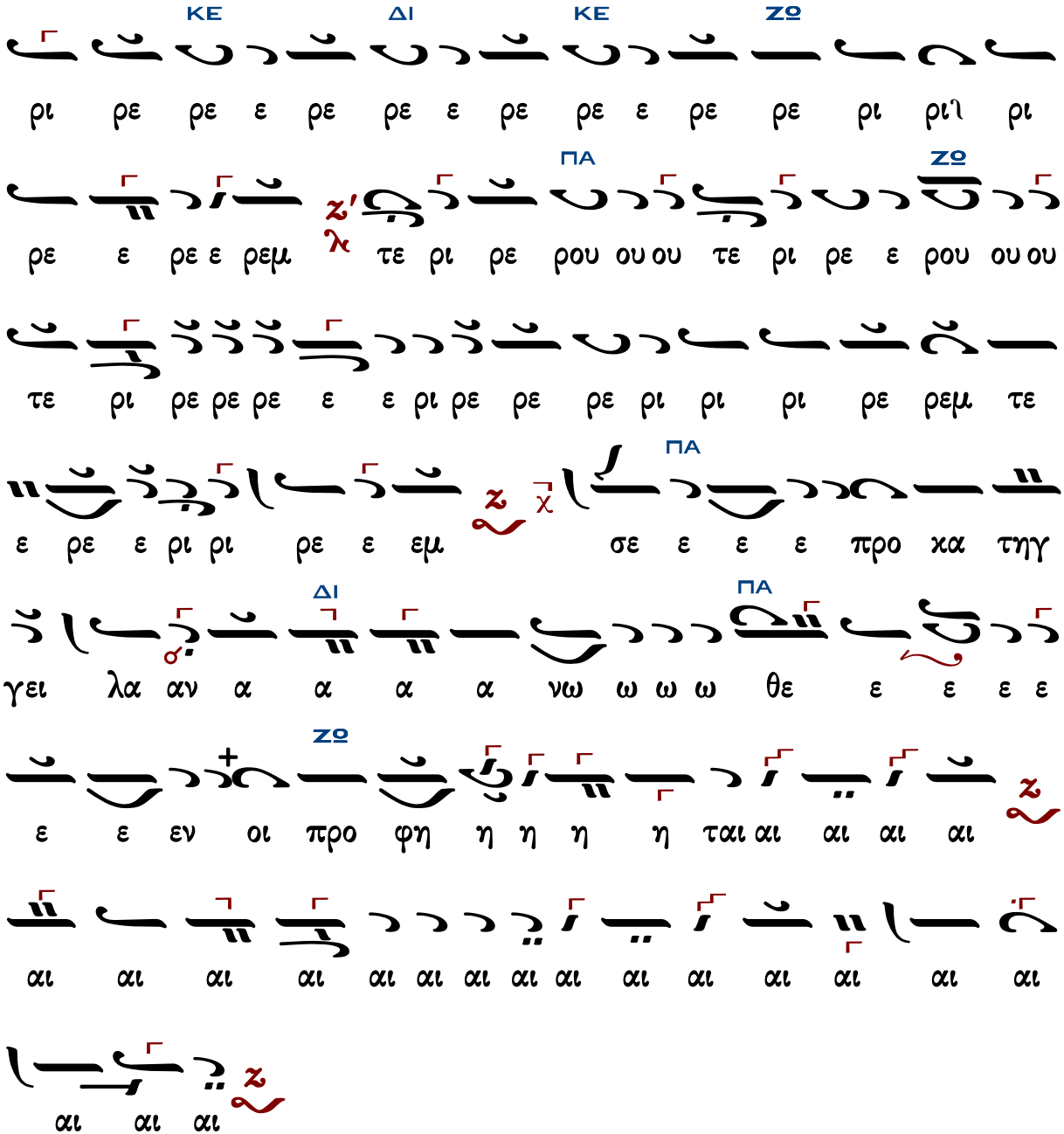

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ ἡ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

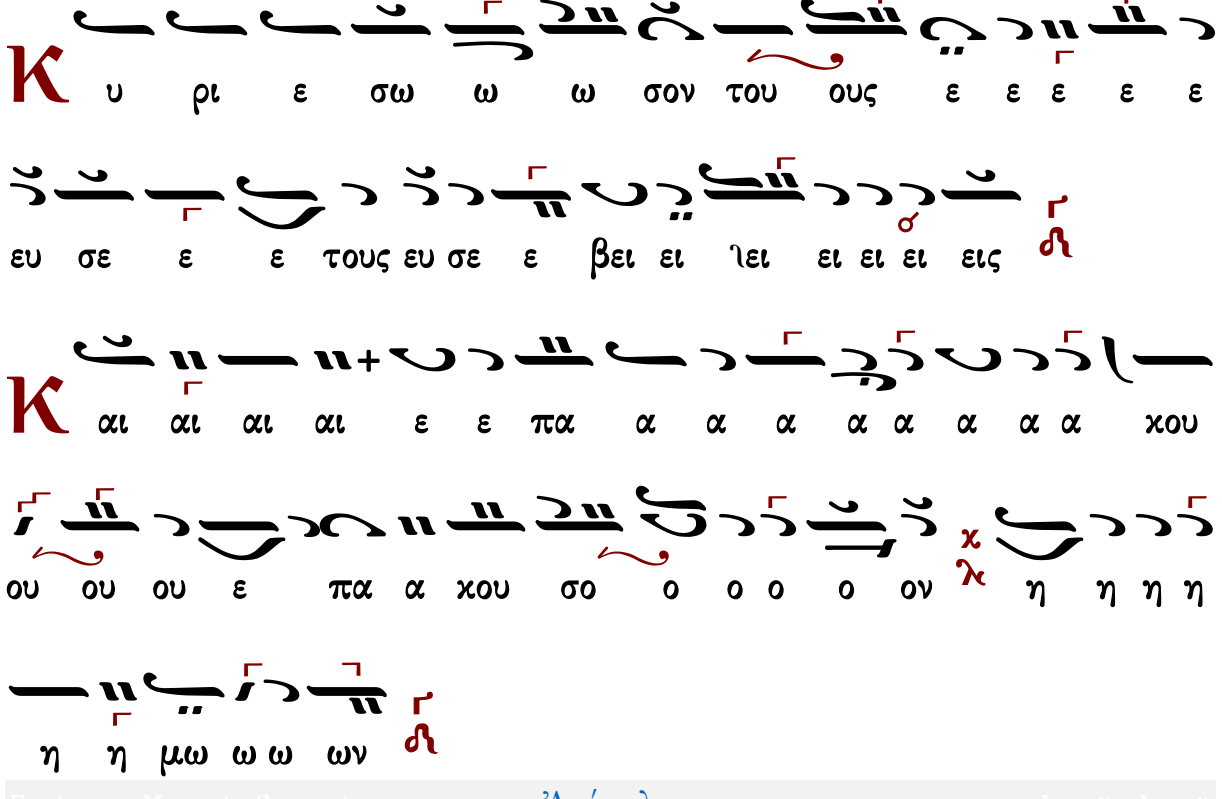
Κ υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον χ λ η η η η
η η μω ω ω ων